

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 575/2013

2020/EES/12/01

frá 26. júní 2013

um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (*)

EVROÞUNGID OG RAD EVROÞUSAMANDSINS HAGA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í yfirlýsingu G-20 ríkjanna frá 2. apríl 2009 um eflingu fjármálakerfisins er hvatt til samræmds, alþjóðlegs átaks sem miðar að auknu gagnsæi, ábyrgðarskyldu og reglu með því að bæta magn og gæði eigin fjár í bankakerfinu þegar efnahagsleg endurreisn hefur verið tryggð. Í þeirri yfirlýsingu er einnig hvatt til að innleidd verði viðbótarráðstöfun, sem ekki byggist á áhættu, til að halda vögun í bankakerfinu í skefjum og til að þróa ramma fyrir öflugri varaforða lausafjár. Á grundvelli umboðsins frá G-20 samþykkti hópur seðlabankastjóra og forstöðumanna fjármálaeftirlits (GHOS) fjölda ráðstafana í september 2009 til að efla reglusetningu um

bankageirann. Leiðtogar G-20 ríkjanna árituðu þessar ráðstafanir á fundi sínum í Pittsburgh 24. til 25. september 2009 og þær voru settar fram á ítarlegan hátt í desember 2009. Hópur seðlabankastjóra og forstöðumanna fjármálaeftirlits sendi í júlí og september 2010 frá sér tvær viðbótartilkyrningar um hönnun og kvörðun þessara nýju ráðstafana og í desember 2010 birti Baselnefndin um bankaeftirlit (BCBS) lokaráðstafanirnar, sem vísað er til sem Basel III rammans.

2) Nefnd háttsettra embættismanna um fjármálaeftirlit í Evrópusambandinu, undir formennsku Jacques de Larosière (de Larosière-hópurinn), hefur hvatt Sambandið til þess að þróa samhæfðari fjárhagsreglugerðir. Með tilliti til uppbyggingar á evrópsku eftirlitsskipulagi í framtíðinni lagði leiðtogaráðið, 18. og 19. júní 2009, einnig áherslu á að þörf væri á því að koma á sameiginlegri evrópskri reglubók sem gildi um allar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki á innri markaðinum.

3) Eins og fram kemur í skýrslu de Larosière-hópsins frá 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslan“), „ætti aðildarríki að geta samþykkt strangari landsbundnar stjórnvaldsráðstafanir sem taldar eru viðeigandi til að varðveita innlendan fjármálastöðugleika, svo fremi að meginreglur innri markaðarins og samþykktir lágmarksgrunnstaðlar séu virt“.

4) Umtalsverðar breytingar hafa verið gerðar nokkrum sinnum á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽³⁾ og á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárkröfur verðbréfafyrirtækja og lánastofnana ⁽⁴⁾. Mörg ákvæði tilskipana 2006/48/EB og 2006/49/EB gilda bæði um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Fyrir skýrleika sakir og til að tryggja samræmda beitingu þessara ákvæða ættu tilskipanirnar að renna saman í nýjar lagagerðir sem gilda bæði um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki, það er þessa

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 79/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB C 105, 11.4.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtuð. ESB C 68, 6.3.2012, bls. 39.

⁽³⁾ Stjtuð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtuð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

reglugerð og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 ⁽¹⁾. Fella ætti ákvæðin í viðaukunum við tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB inn í meginmál tilskipunar 2013/36/ESB og þessarar reglugerðar til að auka aðgengi.

- 5) Reglugerð þessi og tilskipun 2013/36/ESB ættu í sameiningu að mynda lagaramma sem gildir um aðgang að starfsemi, eftirlitsramma og varfærnisreglur fyrir lána- stofnanir og verðbréfafyrirtæki (hér á eftir sameiginlega nefndar „stofnanir“). Því ætti að túlka þessa reglugerð með hliðsjón af fyrrnefndri tilskipun.
- 6) Tilskipun 2013/36/ESB, sem byggir á 1. mgr. 53. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ætti m.a. að fela í sér ákvæði sem varða aðgang að starfsemi stofnana, fyrirkomulag við stjórnun þeirra og eftirlitsramma þeirra, svo sem ákvæði sem gilda um starfsleyfi fyrirtækisins, yfirtöku á virkum eignarhlutum, nýtingu staðfesturéttar og frelsi til að veita þjónustu, valdheimildir lögbærra yfirvalda í heima- og gístaðildarríkjum hvað þetta varðar og ákvæði sem gilda um stofnfé og eftirlit með stofnunum.
- 7) Reglugerð þessi ætti m.a. að fela í sér varfærniskröfur fyrir stofnanir sem varða beinlínis starfsemi banka- og fjármálaþjónustumarkaði og er ætlað að tryggja fjármála- stöðugleika rekstraraðila á þeim mörkuðum, svo og öfluga vernd fjárfesta og innstæðueigenda. Þessi reglugerð miðar að því að stuðla með afgerandi hætti að snurðulausri starfsemi innri markaðarins og ætti því að grundvallast á 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu- sambandsins eins og hún er túlkuð með hliðsjón af samræmdri dómaframkvæmd Evrópudómstólsins.
- 8) Þótt reglur aðildarríkja á sviði varfærniseftirlits hafi verið samræmdar að vissu marki með tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB, fela tilskipanirnar í sér fjölda valkosta og möguleika fyrir aðildarríkin til að setja strangari reglur en þær sem mælt er fyrir um í þessum tilskipunum. Þetta hefur í för með sér mismunandi reglur eftir löndum, sem gæti hindrað veitingu þjónustu yfir landamæri og staðfesturétt og þar með skapað hindranir í vegi snurðulausrar starfsemi innri markaðarins.
- 9) Vegna réttarvissu og þess að nauðsynlegt er að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum innan Sambandsins er

sameiginlegt regluverk fyrir alla markaðsaðila lykilþáttur í starfsemi innri markaðarins. Til þess að koma í veg fyrir röskun á markaði og eftirlitshögnun ættu lágmarksvarfærniskröfur því tryggja hámarkssamræmingu. Af þeim sökum eru umbreytingartímabilin sem kveðið er á um í þessari reglugerð nauðsynleg fyrir snurðulausa framkvæmd þessarar reglugerðar og til að koma í veg fyrir óvissu fyrir markaðina.

- 10) Framkvæmdastjórnin ætti, með hliðsjón af starfi regluinnleiðingarhóps Baselnefndarinnar um bankaeftirlit við vöktun og endurskoðun á framkvæmd aðildarríkjanna á Basel III ramma, að leggja fram uppfærðar skýrslur á áframhaldandi grundvelli og að minnsta kosti í kjölfar birtingar Baselnefndarinnar um bankaeftirlit á sérhverri framvinduskýrslu, um framkvæmd og samþykkt Basel III rammans í einstökum löndum í öðrum helstu lögsögum, þ.m.t. mat á samkvæmni löggjafar eða reglna annarra landa við alþjóðlega lágmarksstaðla til að geta greint mismun sem gæti vakið efasemdir um að samkeppnisskilyrði séu jöfn.
- 11) Til að ryðja úr vegi viðskiptahindrunum og röskun á samkeppni, sem mismunandi lög milli landa valda og til að koma í veg fyrir frekari líklegar viðskiptahindranir og verulega röskun á samkeppni í framtíðinni, er því nauðsynlegt að samþykkja reglugerð sem kemur á samræmdum reglum sem gilda í öllum aðildarríkjum.
- 12) Framsetning varfærnis krafna í formi reglugerðar mun tryggja að þessar kröfur taki gildi án frekari lögfestingar. Þetta myndi tryggja samræmd skilyrði með því að koma í veg fyrir mismunandi landsbundnar kröfur vegna lögleiðingar tilskipunar. Þessi reglugerð myndi leiða til þess að allar stofnanir fylgdu sömu reglum í öllu Sambandinu, sem myndi einnig auka tiltrú á stöðugleika stofnana, einkum á erfiðleikatímum. Reglugerð myndi einnig einfalda reglur og draga úr kostnaði fyrirtækja við að fylgja reglum, einkum fyrir stofnanir sem starfa yfir landamæri, og stuðla að því að koma í veg fyrir röskun á samkeppni. Með hliðsjón af séreinkennum fasteignamarkaða, sem einkennast af efnahagsþróun og mismunandi reglum í lögsögu aðildarríkja, héraða eða staðbundinna svæða, ætti lögbærum yfirvöldum að vera heimilt að ákvarða hærri áhættuvog eða beita strangari viðmiðunum á grundvelli reynslu af vanefndum og væntrar markaðsþróunar vegna áhættuskuldbindinga sem eru tryggðar með fasteignaveðlánnum á tilteknum svæðum.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338.

- 13) Lögbær yfirvöld eða aðildarríki ættu að geta sett landsbundnar reglur á sviðum sem falla utan þessarar reglugerðar, svo sem um kvika afskriftareikninga, sértrygðða, landsbundna skuldabréfaútgáfu sem tengist ekki meðferð á sértrygðum skuldabréfum samkvæmt reglum sem settar eru í þessari reglugerð og kaup og eignarhald hluta í bæði fjármálagæiranum og þeim ófjárhagslega í tilgangi sem tengist ekki varfæriskröfum sem tilgreindar eru í þessari reglugerð, að því tilskildu að þær séu ekki ósamrýmanlegar þessari reglugerð.
- 14) Mikilvægustu tilmælin, sem mælt er með í de Larosièrè-skýrslunni og síðar innleidd í Sambandinu, voru að koma á sameiginlegum reglum og evrópskum ramma fyrir þjóðhagsvarúðareftirlit þar sem báðir þættirnir miðuðu í sameiningu að því að tryggja fjármálastöðugleika. Sameiginlegu reglurnar tryggja áreiðanlegan og samræmdan regluramma sem auðveldar starfsemi á innri markaðinum og kemur í veg fyrir að tækifæri til eftirlitshögunar skapist. Á innri markaðinum fyrir fjármálaþjónustu getur þjóðhagsvarúðaráhættan þó verið frábrugðin á mismunandi vegu þar sem sérstakar aðstæður í hverju landi geta leitt til þess að frávik verða, t.d. að því er varðar uppbyggingu og stærð bankageirans í samanburði við hagkerfið í heild og lánsfjársveifluna.
- 15) Fjöldi verkfæra til að koma í veg fyrir og draga úr þjóðhagsvarúðar- og kerfisáhættu hefur verið fléttuð inn í þessa reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB til að tryggja sveigjanleika en á sama tíma að notkun þessara verkfæra sé háð viðeigandi eftirliti til að skaða ekki starfsemi innri markaðarins, um leið og tryggt er að notkun slíkra verkfæra sé gagnsæ og samræmd.
- 16) Ef þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhætta varðar aðildarríki, ættu lögbær eða tilnefnd yfirvöld viðkomandi aðildarríkis að eiga þess kost, auk þess að beita eiginfjárukaverkfæri vegna kerfisáhættu sem er að finna í tilskipun 2013/36/ESB, að taka á þeirri áhættu með sérstökum, landsbundnum þjóðhagsvarúðarráðstöfunum þegar það er talið árangursríkara til að takast á við þá áhættu. Evrópska kerfisáhætturáðið, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010⁽¹⁾ og Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010⁽²⁾, ættu að eiga þess kost að gefa álit sitt á því hvort skilyrðum fyrir slíkum landsbundnum þjóðhagsvarúðarráðstöfunum sé fullnægt og til staðar ætti að vera kerfi Sambandsins til að koma í veg fyrir að landsbundnar ráðstafanir nái fram að ganga, þegar sterkar vísbendingar eru um að viðeigandi skilyrðum hafi ekki verið fullnægt. Á sama tíma og þessi
- reglugerð kemur á samræmdum eindarvarúðarreglum að því er varðar stofnanir, eru aðildarríki í forystuhlutverki í þjóðhagsvarúðareftirliti vegna sérþekkingar sinnar og ábyrgðar í tengslum við fjármálastöðugleika. Þar eð ákvörðun um að samþykkja landsbundnar þjóðhagsvarúðarráðstafanir felur í sér tiltekið mat í tengslum við áhættu sem getur, áður en yfir lýkur, haft áhrif á þjóðhags-, skatta- og fjárhagsstöðu viðkomandi aðildarríkis, er í því sérstaka tilviki nauðsynlegt að valdið til að hafna framlögðum landsbundnum þjóðhagsvarúðarráðstöfunum sé falið ráðinu í samræmi við 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.
- 17) Hafi framkvæmdastjórnin lagt tillögu fyrir leiðtogaráðið um að hafna landsbundnum þjóðhagsvarúðarráðstöfunum ætti leiðtogaráðið að skoða tillöguna án tafar og ákveða hvort hafna beri landsbundnu ráðstöfununum eða ekki. Í samræmi við málsmeðferðarreglur ráðsins⁽³⁾ getur aðildarríki eða framkvæmdastjórnin óskað eftir atkvæðagreiðslu. Ráðið ætti, í samræmi við 296. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að tilgreina ástæðurnar fyrir ákvörðun sinni með hliðsjón af skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð að því er varðar íhlutun þess. Þar eð þjóðhagsvarúðar- og kerfisáhætta skiptir miklu máli fyrir fjármálaþjónu viðkomandi aðildarríkis og því nauðsynlegt að hægt sé að bregðast skjótt við, er mikilvægt að frestur fyrir slíka ákvörðun ráðsins miðist við einn mánuð. Komist ráðið að þeirri niðurstöðu, eftir skoðun á tillögu framkvæmdastjórnarinnar um að hafna framlögðum, landsbundnum ráðstöfunum, að skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð til að hafna landsbundnum ráðstöfunum hafi ekki verið fullnægt, ætti það ávallt að leggja fram rökstuðning sinn á skýran og ótvíræðan hátt.
- 18) Aðildarríki ættu að geta beitt þeim ráðstöfunum sem þau telja við hæfi, m.a. ráðstöfunum til að draga úr þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu í tilteknu aðildarríki, þar til lausafjárkröfur verða samræmdar á árinu 2015 og vögunarhlutfall samræmt á árinu 2018.
- 19) Unnt ætti að vera að beita eiginfjárukningu vegna kerfisáhættu eða einstökum aðgerðum, sem aðildarríki grípa til vegna kerfisáhættu sem varðar þau aðildarríki, gagnvart bankageiranum almennt eða gagnvart einu eða fleiri hlutmengjum þess geira, þ.e. hlutmengjum stofnana sem sýna svipað áhættusnið í starfsemi sinni, eða gagnvart áhættuskuldbindingum eins eða fleiri innlendra efnahagslegra eða landfræðilegra geira innan bankageirans.

(¹) Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1.

(²) Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.

(³) Ákvörðun ráðsins 2009/937/ESB frá 1. desember 2009 um samþykkt starfsreglna ráðsins (Stjtuð. ESB L 325, 11.12.2009, bls. 35).

- 20) Komi tilnefnd yfirvöld tveggja eða fleiri aðildarríka auga á sömu breytingar á styrk kerfis- eða þjóðhagsvarúðaráhættu sem ógnar fjármálastöðugleika á landsvísu í hverju aðildarríki fyrir sig, og sem tilnefnd yfirvöld telja að betra sé að takast á við með landsbundnum aðgerðum, geta aðildarríkin sent sameiginlega tilkynningu til ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, Evrópska kerfisáhætturáðsins og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Þegar aðildarríki senda ráðinu, framkvæmdastjórninni, Evrópska kerfisáhætturáðinu og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni tilkynningu ættu þau að leggja fram viðkomandi sönnunargögn, þ.m.t. rökstuðning fyrir sameiginlegri tilkynningu.
- 21) Framkvæmdastjórninni ætti enn fremur að vera falið vald til að samþykkja framselda gerð um að gera tímabundið auknar kröfur vegna eiginfjárgrunns, stórra áhættuskuldbindinga og opinberrar birtingar. Slík ákvæði ættu að gilda til eins árs, nema Evrópuþingið og ráðið hafi andmælt hinni framseldu gerð innan þriggja mánaða. Framkvæmdastjórnin ætti að tilgreina ástæðurnar fyrir því að grípa til slíkrar málsmeðferðar. Aðeins ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að setja strangari varfærniskröfur vegna áhættuskuldbindinga sem stafa af markaðsþróun í Sambandinu eða utan Sambandsins og hafa áhrif á öll aðildarríkin.
- 22) Endurskoðun á þjóðhagsvarúðarreglum er rökstudd til þess að framkvæmdastjórnin geti lagt mat á, m.a., hvort þjóðhagsvarúðartækin í þessari reglugerð eða í tilskipun 2013/36/ESB séu árangursrík, skilvirk og gagnsæ, hvort leggja ætti til nýja gerninga, hvort umfang og möguleg skörun þjóðhagsvarúðartækjanna til að takast á við áþekka áhættu í þessari reglugerð eða tilskipun 2013/36/ESB séu viðeigandi og hvernig alþjóðlega viðurkenndir staðlar fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir samrýmast ákvæðum þessarar reglugerðar og tilskipunar 2013/36/ESB.
- 23) Samþykki aðildarríki viðmiðunarreglur almenns eðlis, einkum á sviðum þar sem samþykki framkvæmdastjórnarinnar á drögum að tæknilegum stöðlum bíður umfjöllunar, skulu þessar viðmiðunarreglur hvorki ganga í berhöggi við lög Sambandsins né grafa undan beitingu þeirra.
- 24) Reglugerð þessi kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki leggi, ef við á, jafngildar kröfur á fyrirtæki sem falla utan gildissviðs hennar.
- 25) Almennu varfærniskröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð eru auknar með sérstöku fyrirkomulagi sem lögbær yfirvöld ákvarða í ljósi stöðugs eftirlits þeirra með einstökum stofnunum. Gildissvið þess háttar fyrirkomulags á eftirliti ætti m.a. að koma fram í tilskipun 2013/36/ESB þar eð lögbær yfirvöld ættu að geta lagt mat á hvaða fyrirkomulagi ætti að beita.
- 26) Reglugerð þessi ætti ekki að hafa áhrif á getu lögbærra yfirvalda til að setja fram sérstakar kröfur samkvæmt eftirlits- og matsferlinu, sem kemur fram í tilskipun 2013/36/ESB, og sem ættu að vera lagaðar að sérstöku áhættusniði stofnana.
- 27) Reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 miðar að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu og efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri.
- 28) Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin ættu, þegar litið er til aukins fjölda verkefna sem Evrópsku banka- eftirlitsstofnuninni eru falin með þessari reglugerð og með tilskipun 2013/36/ESB, að tryggja að viðunandi mannauður og fjármagn verði til reiðu án tafar.
- 29) Með reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 er Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni gert skylt að starfa innan gildissviðs tilskipana 2006/48/EB og 2006/49/EB. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er einnig gert að grípa til aðgerða á athafnasviði stofnana í tengslum við málefni sem þessar tilskipanir taka ekki beint til, að því tilskildu að slíkar aðgerðir séu nauðsynlegar til að tryggja skilvirka og samræmda beitingu þessara tilskipana. Reglugerð þessi ætti að taka tillit til hlutverks og starfsemi Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og auðvelda henni að beita valdheimildum sínum sem koma fram í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.
- 30) Framkvæmdastjórnin ætti, þegar eftirlitstímabilinu er lokið og krafa varðandi lausafjárþekju í samræmi við þessa reglugerð hefur að fullu komið til framkvæmda, að leggja mat á hvort það að veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni vald til frumkvæðis til að grípa í taumana með bindandi sátttaumleitunum, í tengslum við sameiginlega ákvarðanatöku lögbærra yfirvalda skv. 20. og 21. gr. þessarar reglugerðar, myndi greiða fyrir hagnýtri stofnun og rekstri einstakra lausafjárundirsamstæðna, svo og ákvörðun um hvort skilyrði um sérstaka meðferð innan samstæðu fyrir stofnanir sem starfa yfir landamæri séu fyrir hendi. Því ætti framkvæmdastjórnin, á þeim tíma, að skoða sérstaklega, í einni af reglubundnum skýrslum um rekstur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar skv. 81. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, hvort þörf sé á að veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni slíkar heimildir og taka niðurstöður þeirrar skoðunar með í skýrslu sinni, og með henni ættu að fylgja viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf, ef við á.

- 31) Í de Larosière-skýrslunni kemur fram að eindarvarúðar-
eftirlit geti ekki verndað fjármálastöðugleika með
áhrifaríkum hætti án þess að tekið sé viðeigandi tillit til
þjóðhagslegrar þróunar, á sama tíma og þjóðhagsvarúðar-
eftirlit hefur enga þýðingu nema það geti á einhvern hátt
haft áhrif á eftirlit á vettvangi rekstrareinda. Mikilvægt er
að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og Evrópska kerfis-
áhætturáðið starfi náið saman til að stuðla að fullri
skilvirkni Evrópska kerfisáhætturáðsins og eftirfylgni við
viðvaranir þess og tilmæli. Evrópska bankaeftirlitsstof-
nunin ætti einkum að geta sent Evrópska kerfisáhættu-
ráðinu allar viðeigandi upplýsingar sem lögbær yfirvöld
hafa safnað í samræmi við gagnaskilakvaðir sem koma
fram í þessari reglugerð.
- 32) Heildarmarkmið þessarar reglugerðar, að teknu tilliti til
skaðvænlegra áhrifa síðustu fjármálakreppu, eru að hvetja
til efnahagslega nytsamlegrar bankastarfsemi sem þjónar
almannahagsmunum og að hindra ósjálfbæra, fjár-
málalega spákaupmennsku án raunverulegs virðisauka.
Þetta felur í sér að ráðast verður í viðtækar umbætur á því
hvernig sparifé er veitt í arðbærar fjárfestingar. Til þess
að standa vörð um sjálfbært og fjölbreytt bankaumhverfi í
Sambandinu ættu lögbær yfirvöld að hafa vald til að gera
kröfur um hærra eigið fé fyrir kerfislega mikilvægar
stofnanir sem geta, starfsemi sinnar vegna, verið ógn við
hnattræna hagkerfið.
- 33) Nauðsynlegt er að gera jafngildar fjárhagskröfur til
stofnana sem halda peningum eða verðbréfum við-
skiptavina sinna til að tryggja svipað öryggi sparifjár-
eigenda svo og til að tryggja sanngjörn samkeppnis-
skilyrði milli sambærilegra samstæðna stofnana.
- 34) Þar eð stofnanir á innri markaðnum eru í beinni
samkeppni, ættu eftirlitskröfur að vera jafngildar í öllu
Sambandinu, að teknu tilliti til mismunandi áhættusniðs
stofnananna.
- 35) Í hvert sinn sem þess gerist þörf við eftirlit að ákvarða
fjárhæð samanlagðs eiginfjárgrunns samstæðu stofnana,
ættu slíkir útreikningar að vera unnir í samræmi við
þessa reglugerð.
- 36) Samkvæmt þessari reglugerð gilda kröfur vegna eiginfjár-
grunns á einingar- og samstæðugrunni nema lögbær
yfirvöld beiti ekki eftirliti á einingargrunni þegar þau telja
það viðeigandi. Eftirlit með einstökum fyrirtækjum, á
samstæðugrundvelli og á samstæðugrundvelli sem nær
yfir landamæri eru gagnleg tæki við eftirlit með
stofnunum.
- 37) Í því skyni að tryggja fullnægjandi gjaldþol stofnana
innan samstæðu er mikilvægt að kröfur um eigið fé gildi
um samstæðustöðu þeirra stofnana innan samstæðunnar.
Í því skyni að tryggja að eiginfjárgrunni sé úthlutað á
viðeigandi hátt innan samstæðunnar og að það sé tiltækt
til að vernda sparifé þar sem þörf er á ættu kröfurnar um
eigið fé að gilda um einstakar stofnanir innan samstæðu
nema unnt sé að ná þessu markmiði á annan hátt.
- 38) Hlutdeild minnihluta, sem verður til í eignarhaldsfélögum
í fjármálastarfsemi sem eru í eigu annars félags og sem
fellur undir kröfur þessarar reglugerðar, reiknað út á
undirsamstæðugrunni, getur einnig talist vera, innan
þeirra takmarkana, almennt eigið fé þáttar I í samstæðu á
samstæðugrundvelli, þar eð almennt eigið fé þáttar I í
eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi, sem er í eigu annars
fyrirtækis og sem rekja má til hlutdeildar minnihluta, og
sá hluti sama eigin fjár sem rekja má til móðurfélagsins
taka jafnt á sig tap dótturfélaga sinna þegar það verður.
- 39) Reikningsskilaaðferðir, sem notaðar eru til að reikna út
eiginfjárgrunn, að hve miklu leyti það nægir til að mæta
áhættunni sem stofnun stendur frammi fyrir og til að
meta samþjöppun áhættuskuldbindinga, ættu að taka
mið af ákvæðum tilskipunar ráðsins 86/635/EBE frá
8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga
banka og annarra fjármálastofnana⁽¹⁾, sem felur í sér
ákvæðna aðlögun á ákvæðum sjöundu tilskipunar ráðsins
83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga⁽²⁾
eða reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra
reikningsskilastaðla⁽³⁾, hvort heldur sem gildir um
reikningsskil stofnana samkvæmt landslögum.
- 40) Til þess að tryggja fullnægjandi gjaldþol er mikilvægt
að mæla fyrir um kröfur um eigið fé sem gefa eignum
og liðum utan efnahagsreiknings vægi miðað við
áhættu.
- 41) Hinn 26. júní 2004 samþykkti Baselinefndin um banka-
eftirlit rammamening um alþjóðlega samleitni útreik-
ninga eigin fjár og eiginfjárfrafa („Basel II rammam-
eningurinn“). Ákvæðin í tilskipunum 2006/48/EB og
2006/49/EB sem hafa verið tekin inn í þessa reglugerð
eru jafngild ákvæðum Basel II rammamenningsins. Þar
sem þessi reglugerð innleiðir viðbótarþætti Basel III
rammamenningsins, er hún af þeim sökum jafngild
ákvæðum Basel II og III rammamenningsanna.

(1) Stjtuð. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1.

(2) Stjtuð. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1.

(3) Stjtuð. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

- 42) Mikilvægt er að taka tillit til fjölbreytni stofnana í Sambandinu með því að gefa kost á öðrum aðferðum til útreiknings á kröfum um eigið fé vegna útlánaáættu, sem ná til mismunandi stiga áhættunæmis og eru misflóknar. Notkun ytra mats og eigin mats stofnunar á einstökum breytum í lánsáættu felur í sér verulegar umbætur á áhættunæmi og varfærni reglnanna um útlánaáættu. Stofnanir ættu að fá hvatningu til að taka upp áhættunæmari nálgun. Þegar stofnanir leggja fram nauðsynlegt mat til að beita aðferðum þessarar reglugerðar á útlánaáættu ættu þær að bæta mat og stjórnun á útlánaáættu til þess að fyrir hendi séu aðferðir til að ákvarða lögboðnar kröfur vegna eiginfjárgrunns sem endurspeglar eðli, umfang og margbreytileika vinnsluferla einstakra stofnana. Í þessu tilliti ætti úrvinnsla gagna í tengslum við stofnun og stjórnun áhættuskuldbindinga viðskiptavina að vera talin ná yfir þróun og fullgildingu kerfa til að stjórna og meta útlánaáættu. Þetta þjónar ekki aðeins lögmætum hagsmunum stofnana heldur einnig þeim tilgangi þessarar reglugerðar að nota betri aðferðir við áhættumat og -stjórnun og einnig að nota þær í þágu lögboðinna krafna um eiginfjárgrunn. Þrátt fyrir þetta, gerir áhættunæmari nálgun kröfu um umtalsverða sérþekkingu og tilföng, svo og hágæðagögn í nægu magni. Stofnanir ættu því að uppfylla strangar kröfur áður en þær beita þessari nálgun í þágu lögboðinna krafna um eiginfjárgrunn. Með tilliti til yfirstandandi vinnu við að tryggja viðeigandi öryggisnet fyrir eigin líkön ætti framkvæmdastjórnin að gera skýrslu um hvort unnt sé að framlengja Basel I lágmarkið, svo og tillögu að nýrri löggjöf, ef við á.
- 43) Kröfur um eigið fé ættu að vera í réttu hlutfalli við áhættuna sem tekið er á. Kröfurnar ættu einkum að endurspeglar þá lækku áhættustígs sem hlýst af miklum fjölda hlutfallslega lítilla áhættuskuldbindinga.
- 44) Lítil og meðalstór fyrirtæki eru ein af stoðum efnahagslífs Sambandsins þegar litið er til grundvallarhlutverks þeirra við að skapa hagvöxt og veita atvinnu. Efnahagsbati og framtíðarvöxtur efnahagslífs Sambandsins veltur að miklu leyti á því hvort lítil og meðalstór fyrirtæki, sem hafa staðfestu í Sambandinu, hafi aðgang að eigin fé og fjármögnun til að ráðast í nauðsynlegar fjárfestingar til að taka upp nýja tækni og tækjabúnað til að efla samkeppnishæfni sína. Takmarkað framboð á annars konar fjármögnunarleiðum hefur orðið til þess að lítil og meðalstór fyrirtæki, sem hafa staðfestu í Sambandinu, eru jafnvel enn viðkvæmari fyrir áhrifum bankakreppunnar. Því er mikilvægt að fylla í núverandi eyður í fjármögnun fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki og tryggja viðeigandi streymi bankalána til lítilla og meðalstórra fyrirtækja við ríkjandi aðstæður. Lækka ætti fjármagnskostnað vegna áhættuskuldbindinga gagnvart litlum og meðalstórum fyrirtækjum með því að beita stuðningsstuðli sem er jafn og 0,7619 til að gera lánastofnunum kleift að auka lánveitingar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Til þess að ná því markmiði ættu lánastofnanir með skilvirkum hætti að nota lækku á eigin fé sem fæst með beitingu stuðningsstuðulsins í þeim eina tilgangi að sjá litlum og meðalstórum fyrirtækjum, sem hafa staðfestu í Sambandinu, fyrir fullnægjandi streymi lánsfjár. Lögbær yfirvöld ættu með reglubundnum hætti að hafa eftirlit með heildarfjárhæð áhættuskuldbindinga lánastofnana gagnvart litlum og meðalstórum fyrirtækjum og heildarfjárhæð frádráttar eigin fjár.
- 45) Allir viðbótareiginfjárgerningar þáttar 1 og gerningar undir þætti 2 í eigu stofnunar ættu, í samræmi við ákvörðun Baselnefndarinnar um bankaefirlit, sem hópur seðlabankastjóra og fjármálaeftirlits lýstu yfir stuðningi við hinn 10. janúar 2011, að vera þannig að unnt sé að afskrifa þá varanlega eða breyta þeim að fullu í almennt eigið fé þáttar 1 þegar stofnun telst ekki lengur lífvænleg. Fella ætti inn í lög Sambandsins, sem lið í kröfum varðandi endurreisn og skilameðferð stofnana, nauðsynlega löggjöf sem tryggir að eiginfjárgrunngerningar falli undir kerfi til að bera viðbótartap. Verði Sambandslög sem gilda um þá kröfu, að unnt skuli vera að afskrifa fjármagnsgerninga að fullu eða breyta þeim í almennan eiginfjárgrunngerning þáttar 1 teljist stofnun ekki lengur vera lífvænleg, ekki samþykkt eigi síðar en 31. desember 2015, ætti framkvæmdastjórnin að endurskoða og gefa skýrslu um hvort fella ætti slíkt ákvæði inn í þessa reglugerð og, í ljósi þeirrar endurskoðunar, leggja fram viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf.
- 46) Ákvæði þessarar reglugerðar eru í samræmi við meðalhófsregluna, einkum með hliðsjón af fjölbreytni í stærð og umfangi rekstrar og starfsemi stofnana á fjölbreytilegum sviðum. Fylgni við meðalhófsregluna þýðir einnig að einföldustu mögulegu matsaðferðir, jafnvel þegar innramatsaðferðin (IRB-aðferðin) er notuð, eru viðurkenndar fyrir smásöluáhættuskuldbindingar. Aðildarríki ættu að tryggja að kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð gildi á þann hátt sem samræmist því eðli, umfangi og þeirri flóknu áættu sem tengist viðskiptalíkani og starfsemi stofnunar. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að framseldar gerðir og framkvæmdargerðir, tæknilegir eftirlitsstaðlar og tæknilegir framkvæmdarstaðlar samræmist meðalhófsreglunni til að tryggja að meðalhófs sé gætt við beitingu þessarar reglugerðar. Evrópska bankaefirlitsstofnunin ætti því að tryggja að allir tæknilegir eftirlitsstaðlar og tæknilegir framkvæmdarstaðlar séu þannig úr garði gerðir að þeir samræmist meðalhófsreglunni og hafi hana í heiðri.
- 47) Lögbær yfirvöld ættu að gefa viðeigandi gaum að tilvikum þar sem þau grunar að litið sé á upplýsingar sem eign stofnunar eða sem trúnaðarmál til að komast hjá birtingu slíkra upplýsinga. Enda þótt stofnun geti kosið að birta ekki upplýsingar þar sem litið sé á þær sem eign stofnunar eða sem trúnaðarmál, ætti það ekki að leysa hana undan þeirri ábyrgð sem af því leiðir að birta þær upplýsingar ekki þegar í ljós kemur að það hefur efnisleg áhrif að birta þær ekki.

- 48) „Þróunareiginleikar“ þessarar reglugerðar gera stofnunum kleift að velja milli þriggja misflókinna aðferða við útlánaáættu. Í því skyni að gera einkum litlum stofnunum kleift að velja innramatsaðferðina, sem er áhættunæmari, ætti að skilja viðeigandi ákvæði á þann veg að flokkar áhættuskuldbindinga taki til allra áhættuskuldbindinga sem eru, beint eða óbeint, settar jafnfætis við þær í þessari reglugerð. Að jafnaði ættu lögbær yfirvöld ekki að gera upp á milli aðferðanna þriggja með tilliti til eftirlitsferlisins, þ.e. stofnanir sem starfa í samræmi við ákvæði stöðluðu aðferðarinnar skulu ekki sæta strangara eftirliti af þeirri ástæðu einni.
- 49) Aðferðir til að draga úr útlánaáættu ættu að njóta aukinnar viðurkenningar innan regluramma sem er hannaður til að tryggja að ekki sé grafið undan gjaldþoli með ótilhlýðilegri færslu. Venjubundin trygging, sem gildir í viðkomandi aðildarríkjum til að draga úr útlánaáættu, ætti að hljóta viðurkenningu í staðaladferðinni þar sem þess er kostur, en einnig í hinum aðferðunum.
- 50) Til að tryggja að áhætta og minnkun áhættu sem stafar af verðbréfunarstarfsemi og fjárfestingum stofnana sé endurspegluð á viðeigandi hátt í kröfum um eigið fé stofnana er nauðsynlegt að hafa reglur sem kveða á um áhættunæma og skynsamlega meðferð slíkrar starfsemi og fjárfestinga. Í þessu skyni er þörf fyrir skýra og yfirgripsmikla skilgreiningu á verðbréfun sem nær yfir öll viðskipti eða fyrirkomulag þar sem útlánaáættan sem tengist áhættuskuldbindingu eða safni áhættuskuldbindinga er skipt niður á áhættulög. Áhættuskuldbinding sem hefur í för með sér beina greiðsluskyldu vegna viðskipta eða fyrirkomulags sem notað er til að fjármagna eða starfrækja efnislegar eignir ætti ekki að vera talin áhættuskuldbinding vegna verðbréfunar, jafnvel þótt viðskiptin eða fyrirkomulagið feli í sér greiðsluskyldu með mismunandi forgangi.
- 51) Samhliða eftirliti sem miðar að því að tryggja fjármálastöðugleika, er þörf á fyrirkomulagi, sem ætlað er að efla og þróa skilvirkt eftirlit með og koma í veg fyrir hugsanlegar bólur, til að tryggja bestu ráðstöfun fjármagns í ljósi þjóðhagslegra úrlausnarefna og markmiða, einkum að því er varðar langtímafjárfestingu í raunhagkerfinu.
- 52) Rekstraráhætta er veruleg áhætta sem stofnanir standa frammi fyrir og krefst varna með eigin fé. Mikilvægt er að taka tillit til fjölbreytni stofnana í Sambandinu með því að gefa kost á öðrum aðferðum til útreiknings á kröfum vegna rekstraráhættu sem ná til mismunandi stiga áhættunæmi og eru misflóknar. Stofnanir ættu að fá viðeigandi hvatningu til að taka upp áhættunæmari nálgun. Í ljósi þess að tæknin til að meta og stjórna rekstraráhættu er í stöðugri þróun ættu reglurnar að vera endurskoðaðar reglulega og uppfærðar eftir því sem við á, m.a. í tengslum við gjöld fyrir mismunandi viðskiptasvið og viðurkenningu á aðferðum til að draga úr áhættu. Að því er þetta varðar ætti að gæta sérstaklega að því að taka tillit til tryggingar í einföldu aðferðunum við útreikning á kröfum um eigið fé vegna rekstraráhættu.
- 53) Eftirlit með og stjórnun áhættuskuldbindinga stofnunar ætti að vera óaðskiljanlegur hluti eftirlits með henni. Því getur of mikil samþjöppun áhættuskuldbindinga á einn viðskiptavin eða hóp tengdra viðskiptavina leitt til óviðunandi tapsáhættu. Slík staða getur talist draga úr gjaldþoli stofnunar.
- 54) Þegar ákvarðað er hvort um er að ræða hóp tengdra viðskiptavina og áhættuskuldbindingar þeirra, sem eru taldar mynda sameiginlega áhættu, er einnig mikilvægt að taka tillit til áhættu sem stafar af sama uppruna verulegrar fjármögnunar frá stofnuninni sjálfri, fjármálasamstæðu hennar eða aðilum tengdum henni.
- 55) Þótt æskilegt sé að miða útreikninga á virði áhættuskuldbindinga við það virði sem er tilgreint sem kröfur vegna eiginfjárgrunns er rétt að innleiða reglur um eftirlit með stórum áhættuskuldbindingum án áhættuvogar eða áhættuvægis. Enn fremur byggðust aðferðirnar, sem beitt var við að draga úr útlánaáættu í fyrirkomulagi gjaldþols, á þeim forsendum að útlánaáættu væri vel dreift. Ef um er að ræða stórar áhættuskuldbindingar með samþjöppun áhættu gagnvart einum aðila, er útlánaáættu ekki vel dreift. Áhrif þess konar aðferða ættu því að vera háð varfærismati. Í þessu samhengi er nauðsynlegt að greiða fyrir skilvirkri endurupptöku útlánavarna að því er varðar stórar áhættuskuldbindingar.
- 56) Þar eð tap af áhættuskuldbindingu gagnvart stofnun getur verið jafn mikið og tap á sérhverri annari áhættuskuldbindingu ætti að fara með þess háttar áhættuskuldbindingar og greina frá þeim eins og öllum öðrum áhættuskuldbindingum. Önnur magntakmörkun hefur verið tekin upp til þess að draga úr óhóflegum áhrifum þessarar aðferðar á litlar stofnanir. Auk þess eru áhættuskuldbindingar til mjög skamms tíma í tengslum við peningasendingar, þ.m.t. framkvæmd greiðsluhjónustu, greiðslujöfnunar og uppgjör- og vörsluhjónustu við viðskiptavini, undanþegnar til að stuðla að snurðulausri starfsemi fjármálamarkaða og tengdra grunnvirkja. Þessi hjónustustarfsemi tekur t.d. til framkvæmdar greiðslujöfnunar og uppgjör á handbæru fé og sambærilegrar starfsemi sem er ætlað að greiða fyrir uppgjóri. Tengdar áhættuskuldbindingar geta t.d. verið skuldbindingar sem hugsanlega eru ekki fyrirsjáanlegar og lánastofnun hefur því ekki fulla stjórn á, m.a. stöður á millibankareikningum vegna greiðslna viðskiptavina, þ.m.t. tekju- eða gjaldfærðar þóknarir, vextir og aðrar greiðslur fyrir hjónustu við viðskiptavini, sem og settar eða teknar tryggingar.

- 57) Mikilvægt er að hagsmunir fyrirtækja, sem „endurpakka“ útlánunum í framseljanleg verðbréf og aðra fjármálagerninga (upphafsaðilar (e. *originators*) eða umsýsluaðilar (e. *sponsors*)), og fyrirtækja, sem fjárfesta í þessum verðbréfum eða gerningum (fjárfestar) séu samstilltir. Til að ná þessu fram ætti upphafsaðili eða umsýsluaðili að halda eftir umtalsverðri hlutdeild í þeim eignum sem liggja til grundvallar. Því er mikilvægt fyrir upphafsaðila eða umsýsluaðila að halda eftir hluta af áhættuskuldbindingu vegna viðkomandi útlána. Almennt ætti því ekki að byggja verðbréfunarviðskipti upp þannig að komist sé hjá því að beita eftirhaldskröfunni, m.a. með einhvers konar þóknunar- og/eða yfirverðsskipulagi. Það að halda þannig eftir hlutdeild ætti að gilda um öll tilvik þar sem efnahagslegt inntak verðbréfunar á við, án tillits til rekstrarforms að lögum eða þeirra gerninga sem eru notaðir til að öðlast þetta efnahagslega inntak. Þetta á sérstaklega við þegar útlánaáætta flyst með verðbréfun en þá ættu fjárfestar aðeins að taka ákvarðanir eftir að þeir hafa gert ítarlega áreiðanleikakönnun og til þess þurfa þeir fullnægjandi upplýsingar um verðbréfanirnar.
- 58) Í þessari reglugerð er einnig kveðið á um að ekki sé unnt að beita eftirhaldskröfu gagnvart fleiri en einum aðila. Fyrir hverja verðbréfun nægir að krafan taki aðeins til upphafsaðila, umsýsluaðila eða upphaflegs lánveitanda. Eins ætti aðeins að beita eftirhaldskröfunni við verðbréfun sem fellur undir fjárfestinguna ef önnur verðbréfun liggur til grundvallar í verðbréfunarviðskiptunum. Keyptar viðskiptakröfur ættu ekki að falla undir eftirhaldskröfuna séu þær til komnar vegna starfsemi fyrirtækis þar sem þær eru yfirfærðar eða seldar með afslætti til þess að fjármagna þess háttar starfsemi. Lögbær yfirvöld ættu að beita áhættuvoginni þegar ekki er farið að kröfum áreiðanleikakönnunar og áhættustýringar í tengslum við verðbréfun og vikið er umtalsvert frá stefnu og málsmeðferð sem skipta máli við greiningu á þeim áhættuþáttum sem liggja til grundvallar. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að endurskoða hvort undanbrögð frá því að beita eftirhaldskröfum gagnvart fleiri en einum aðila gætu stuðlað að starfsvenjum þar sem eftirhaldskrafan er sniðgengin og hvort lögbær yfirvöld sjái til þess að reglum um verðbréfun sé framfylgt á skilvirkan hátt.
- 59) Nota ætti áreiðanleikakönnun til að meta áhættuþætti vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga með viðeigandi hætti, bæði að því er varðar viðskipti í veltubók og utan hennar. Auk þess þurfa kröfur um áreiðanleikakönnun að vera hóflegar. Aðferðir við áreiðanleikakönnun ættu að stuðla að auknu trausti milli upphafsaðila, umsýsluaðila og fjárfesta. Því er æskilegt að birta upplýsingar í tengslum við aðferðir áreiðanleikakönnunar á tilhlýðilegan hátt.
- 60) Þegar stofnun stofnar til áhættuskuldbindingar gagnvart eigin móðurfyrirtæki eða öðrum dótturfyrirtækjum móðurfyrirtækisins er sérstakrar varkárni þörf. Stjórnun
- slíkra áhættuskuldbindinga sem stofnanir stofna til ætti að vera algerlega sjálfstæð, í samræmi við meginreglurnar um trausta stjórnun, án tillits til annarra sjónarmiða. Þetta er einkum mikilvægt þegar um stórar áhættuskuldbindingar er að ræða og í tilvikum sem varða ekki aðeins stjórnun innan samstæðu eða venjubundin viðskipti innan samstæðu. Lögbær yfirvöld ættu að gefa slíkum áhættuskuldbindingum innan samstæðu sérstakan gaum. Slíkar kröfur þurfa þó ekki að gilda ef móðurfyrirtækið er eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða lánastofnun eða ef önnur dótturfyrirtæki eru annaðhvort lána- eða fjármála- stofnanir eða stoðþjónustufyrirtæki, að því tilskildu að öll slík fyrirtæki heyri undir samstæðueftirlit með lánastofninni.
- 61) Í ljósi áhættunæmis reglnanna sem tengjast kröfum um eigið fé er æskilegt að endurskoða reglulega hvort þær hafi marktæk áhrif á hagsveifluna. Framkvæmdastjórnin ætti, að teknu tilliti til framlags Seðlabanka Evrópu, að senda skýrslu um þessa þætti til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 62) Eiginfjárkröfur fyrir seljendur hrávöru, þ.m.t. þá seljendur sem nú eru undanþegnir kröfunum í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga ⁽¹⁾, ættu að vera endurskoðaðar.
- 63) Markmiðið um aukið frjálsræði á mörkuðum fyrir gas og rafmagn er mikilvægt fyrir Sambandið í bæði efnahagslegu og stjórnmalalegu tilliti. Með þetta í huga ættu eiginfjárkröfur og aðrar varfærnisreglur sem beita á gagnvart fyrirtækjum með umsvif á þessum mörkuðum að vera hóflegar og þær ættu ekki að hindra að óþörfu að markmiðið um aukið frelsi náist. Það markmið ætti einkum að hafa í huga þegar endurskoðanir á þessari reglugerð fara fram.
- 64) Stofnanir sem fjárfesta í endurverðbréfunum ættu að framkvæma áreiðanleikakönnun, einnig að því er varðar undirliggjandi verðbréfanir og áhættuskuldbindingar sem ekki eru verðbréfaðar og liggja til grundvallar hinum fyrrnefndu. Stofnanir ættu að meta hvort áhættuskuldbindingar í tengslum við eignatryggðar skammtíma- skuldabréfaútgáfur feli í sér endurverðbréfaðar áhættuskuldbindingar, þ.m.t. skuldbindingar í tengslum við útgáfur sem sett eru í efri lög (e. *tranches*) aðgreindra safna heilla útlána ef ekkert þessara útlána er verðbréfuð eða endurverðbréfuð áhættuskuldbinding, og þar sem seljandi útlánanna veitir síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni vörn vegna sérhverrar fjárfestingar. Í síðarnefnda tilvikinu ætti lausafjárýrigræðsla tiltekens safns almennt ekki að teljast endurverðbréfuð áhættuskuldbinding vegna þess að hún telst vera hluti safns með einni eign (þ.e. viðkomandi safns heilla útlána) sem ekki felur í sér verðbréfaðar áhættuskuldbindingar. Hins vegar teljast endurbætur á

(¹) Stjttð. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

- lánshæfi útgáfu, sem ná aðeins yfir hluta af tapi af kröfum aftar í kröfuröðinni en þær kröfur sem vörn seljanda nær yfir í mismunandi söfnum, almennt vera lagskipting (e. tranching) á áhættu safns margra eigna sem í er a.m.k. ein verðbréfuð áhættuskuldbinding og telst því endurverðbréfuð áhættuskuldbinding. Ef slík útgáfa fjármagnar sig sjálf með einum flokki viðskiptabréfa og ef endurbætur á lánshæfi útgáfu er ekki endurverðbréfun eða ef umsýslustofnun ábyrgist að fullu viðskiptabréfaflokkinn þannig að sá sem fjárfestir í viðskiptabréfunum ber í raun áhættu gagnvart vanskilaáhættu umsýsluaðila í stað undirliggjandi safns eða eigna, þá ættu viðskiptabréfin samt sem áður almennt ekki að teljast endurverðbréfuð áhættuskuldbinding.
- 65) Ákvæðin um varfærið mat fyrir veltubókina ættu að gilda um alla gerninga sem metnir eru á gangvirði, hvort sem þeir eru í veltubók eða utan veltubókar hjá stofnunum. Gera ætti skýra grein fyrir því að ef beiting varfæris mats hefur í för með sér lægra bókfært virði en í raun er fært í reikningana ætti að draga tölugildi mismunarins frá eiginfjárgrunni.
- 66) Stofnanir ættu að hafa val um að beita eiginfjárkröfu á eða draga frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1, þær verðbréfuðu stöður sem fá úthlutað 1250% áhættuvog samkvæmt þessari reglugerð, án tillits til þess hvort stöðurnar eru í veltubók eða utan veltubókar.
- 67) Upphafis- eða umsýslustofnanir ættu ekki að geta sniðgengið bann við innbyggðum stuðningi með því að beita veltubók sinni til að veita slíkan stuðning.
- 68) Án þess að hafa áhrif á birtingu upplýsinga sem sérstaklega er krafist í þessari reglugerð er markmiðið með birtingarkröfunum að veita markaðsaðilum nákvæmar og víðtækar upplýsingar um áhættusnið einstakra stofnana. Þess vegna ætti þess að vera krafist að stofnanir birti viðbótarupplýsingar sem ekki eru sérstaklega nefndar í þessari reglugerð ef slík birting er nauðsynleg til að uppfylla það markmið. Lögbær yfirvöld ættu á sama tíma að gefa viðeigandi gaum að tilvikum þar sem þau grunar að stofnun líti á upplýsingar sem eign sína eða sem trúnaðarmál til þess að komast hjá birtingu slíkra upplýsinga.
- 69) Ef utanaðkomandi lánshæfismat á verðbréfaðri stöðu tekur til áhrifa af útlánavörn sem stofnunin sem fjárfestir veitir sjálf ætti stofnunin ekki að hafa hag af lægri áhættuvog sem vörnin leiðir af sér. Verðbréfaða staðan ætti ekki að vera dregin frá eigin fé ef til eru aðrar leiðir til að ákvarða áhættuvog, í samræmi við raunverulega áhættu stöðunnar, þar sem ekki er tekið tillit til þeirrar útlánavarnar.
- 70) Vegna lélegs árangurs að undanförmu við beitingu eigin líkana til að reikna út eiginfjárkröfur með tilliti til markaðsáhættu ætti að efla gæði þeirra. Einkum ætti að bæta getu líkananna til að gefa betri mynd af áhættu hvað varðar útlánaáhættu í veltubókinni. Auk þess ætti fjármagnskostnaður að fela í sér þátt sem tekur tillit til erfiðra skilyrða til að herða eiginfjárkröfur með tilliti til versnandi markaðsaðstæðna og til að draga úr líkum á hugsanlegri sveifluaukningu. Stofnanir ættu einnig að framkvæma öflug álagspróf til að kanna hvaða sviðsmyndir gætu ógnað tilvist stofnunarinnar nema þær geti sýnt fram á að slíkt próf sé óþarft. Vegna sérstakra erfiðleika að undanförmu við að beita eigin líkönum til að reikna áhættu vegna verðbréfaðra staðna ætti að takmarka viðurkenningu á útreikningi stofnana á áhættu vegna verðbréfunar til að reikna út eiginfjárkröfur í veltubókinni og í staðinn krefjast staðlaðrar eiginfjárkröfu vegna verðbréfaðra staðna í veltubókinni.
- 71) Í þessari reglugerð er kveðið á um takmarkaðar undanþágur vegna tiltekinna fylgniviðskipta og getur stofnun samkvæmt þeim fengið heimild frá eftirlits-yfirvaldi sínu til að reikna út heildareiginfjárkröfu, með fyrirvara um strangar kröfur. Í slíkum tilvikum ætti að krefjast þess að stofnunin geri eiginfjárkröfur vegna þeirrar starfsemi, sem jafngilda hærri eiginfjárkröfunni af þeirri sem er í samræmi við aðferðina sem er þróuð innanhúss og 8% eiginfjárkröfu vegna sérstakrar áhættu í samræmi við stöðluðu matsaðferðina. Ekki ætti að krefjast þess að gerðar séu eiginfjárkröfur að því er varðar þessar áhættuskuldbindingar vegna aukinnar áhættu, en taka skal tillit til þeirra bæði við mælingu vágildis og mælingu álagsvágildis.
- 72) Í ljósi eðlis og umfangs óvænts taps sem stofnanir urðu fyrir í fjármála- og efnahagskreppunni er nauðsynlegt að bæta frekar gæði og samhæfingu þess eiginfjárgrunns sem stofnunum er gert að hafa. Í því skyni ætti m.a. að taka upp nýja skilgreiningu á grunnþáttum þess eigin fjár sem er tiltækt til að bera óvænt tap þegar það verður, bæta skilgreiningu á blönduðu eigin fé og gera samræmda varfærnisáðlögun á eiginfjárgrunni. Jafnframt er nauðsynlegt að hækka umtalsvert stig eiginfjárgrunns, m.a. nýtt eiginfjárlutfall með áherslu á þá grunnþætti eiginfjárgrunns sem er tiltækur til að bera tap þegar það verður. Stofnanir með hlutabréf, sem eru tekin til viðskipta á skipulegum markaði, ættu að uppfylla kröfur sem til þeirra eru gerðar um eigið fé að því er varðar grunnþætti eigin fjár með hlutabréfum, sem uppfylla strangar kröfur sem gilda um grunnfjármagnsgerninga og greinanlega varasjóði stofnunarinnar eingöngu. Til að taka nægilegt tillit til fjölbreytilegra félagsforma sem stofnanir innan Sambandsins starfa samkvæmt ættu ströng skilyrði fyrir grunnfjármagnsgerninga að tryggja að grunnfjármagnsgerningar stofnana, sem eru ekki með hluti sína skráða á skipulegan markað, séu í hæsta gæðaflokki. Þetta ætti ekki að koma í veg fyrir að

stofnanir inni af hendi margfalt fleiri útgreiðslur vegna hlutabréfa með mismunandi atkvæðisrétt og hlutabréfa án atkvæðisréttar en vegna hlutabréfa með tiltölulega meiri atkvæðisrétt, að því tilskildu að ströngum skilyrðum fyrir almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sé fullnægt, óháð atkvæðisrétti, m.a. skilyrðum sem tengjast sveigjanleika greiðslna og að því tilskildu að útgreiðsla sem innt er af hendi sé greidd vegna allra hlutabréfa viðkomandi stofnunar.

73) Áhættuskuldbindingar vegna viðskiptafjármögnunar eru í eðli sína fjölbreyttar en þær eiga það t.d. sameiginlegt að virði þeirra er lítið og gildistíminn stuttur og uppspretta endurgreiðslunnar er auðgreinanleg. Þær byggja á vöruflutningum og þjónustu sem halda uppi raunhagkerfinu og í flestum tilvikum nýtast þær litlum fyrirtækjum við að uppfylla daglegar þarfir sínar og skapa þannig hagvöxt og atvinnutækifæri. Innstreymi og útstreymi eru að jafnaði hið sama og lausafjáráhætta er því takmörkuð.

74) Viðeigandi er að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin varðveiti uppfærða skrá yfir allar tegundir fjármagnsgerninga í hverju aðildarríki sem uppfylla skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að fjarlægja úr þeirri skrá gerninga utan ríkisaðstoðar, sem voru gefnir út eftir að þessi reglugerð gekk í gildi og fullnægja ekki skilyrðum sem tilgreind eru í þessari reglugerð, og skal hún tilkynna opinberlega að þeir hafi verið fjarlægðir. Njóti gerningar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur fjarlægð úr skránni áfram viðurkenningar eftir tilkynningu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, ætti stofnunin að beita valdheimildum sínum að fullu, einkum þeim sem eru veittar skv. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 viðvíkjandi brotum á lögum Sambandsins. Rétt er að hafa hugfast að þriggja þrepa kerfi gildir um hófleg viðbrögð við tilvikum um ranga eða ófullnægjandi beitingu laga Sambandsins, þar sem fyrsta skrefið er að veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni heimild til að rannsaka meinta ranga eða ófullnægjandi beitingu laga Sambandsins af hálfu landsbundinna yfirvalda við eftirlitsstörf og ljúka málinu með tilmælum. Í öðru lagi hefur framkvæmdastjórnin heimild, ef lögbær landsyfirvöld fylgja ekki tilmælunum, til að gefa út formlegt álit með hliðsjón af tilmælum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar þar sem lögbæra yfirvaldinu er gert að grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins. Í þriðja lagi hefur Evrópska bankaeftirlitsstofnunin heimild til, í því skyni að binda, í undantekningartilvikum, enda á viðvarandi óvirkni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds, að samþykkja ákvarðanir sem beint er gegn einstaka fjármálastofnunum þegar ekki er um aðra kosti að ræða. Enn fremur ber að hafa hugfast að skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins hefur framkvæmdastjórnin heimild til að fara með málið fyrir Evrópudómstólinn, telji hún að aðildarríki hafi vanefnt skuldbindingu samkvæmt sáttmálunum.

75) Reglugerð þessi ætti ekki að hafa áhrif á getu lögbærra yfirvalda til að viðhalda ferlum um fyrirframsamþykki að því er varðar samninga sem stjórna viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 og þáttar 2. Í þeim tilvikum ætti eingöngu að bæta slíkum fjármagnsgerningum við viðbótareigðfé þáttar 1 eða eiginfjárþátt 2 stofnunar þegar þessu samþykkisferli er lokið.

76) Í því skyni að auka aga á markaði og efla fjármálastöðugleika er nauðsynlegt að innleiða nánari kröfur um birtingu upplýsinga um form og eðli lögbundinna fjármagnsgerninga og varfærnisáðlögunar sem gerð er til að tryggja að fjárfestar og innstæðueigendur séu nægilega vel upplýstir um gjaldþol stofnana.

77) Enn fremur er nauðsynlegt fyrir lögbær yfirvöld að hafa vitneskju, a.m.k. á samanteknu formi, um umfang samninga um endurhverf verðbréfa kaup, verðbréfalánveitinga og allra tegunda kvaða á eignum. Slíkar upplýsingar ætti að tilkynna lögbærum yfirvöldum. Í því skyni að auka aga á markaði ætti að gera ítarlegri kröfur um upplýsingagjöf um samninga um endurhverf verðbréfa kaup og tryggða fjármögnun.

78) Innleiða ætti nýja skilgreiningu á eigin fé og lögbundnum kröfum um eigið fé þannig að tekið verði tillit til þess að upphafsstaða og aðstæður í ríkjunum eru mismunandi og að draga muni úr upphafsdreifni varðandi hina nýju staðla á umbreytingartímabilinu. Til þess að tryggja viðeigandi samfellu í stigi eiginfjárgrunna munu gerningar, sem gefnir eru út í tengslum við endurfjármögnun samkvæmt ríkisaðstoðarreglum og áður en þessi reglugerð öðlast gildi, falla undir eldri reglur á umbreytingartímabilinu. Í framtíðinni ætti að draga eins og kostur er úr þörfinni fyrir ríkisaðstoð. Í þessari reglugerð ætti þó að vera kveðið á um ramma fyrir slíkar aðstæður, að því marki sem ríkisaðstoð reynist nauðsynleg við tilteknar aðstæður. Í þessari reglugerð ætti einkum að tilgreina hvernig meðhöndla eigi eiginfjárgrunnsgerninga sem gefnir eru út í tengslum við endurfjármögnun samkvæmt ríkisaðstoðarreglum. Ströng skilyrði ættu að ráða því hvort stofnanir geti notið góðs af slíkri meðferð. Að því marki sem slík meðferð gerir kleift að víkja frá nýjum forsendum um gæði eiginfjárgrunnsgerninga ætti að takmarka þau frávik eins og kostur er. Við meðferð fyrirliiggjandi fjármagnsgerninga, sem gefnir eru út í tengslum við endurfjármögnun samkvæmt ríkisaðstoðarreglum, ætti að gera skýran greinarmun á þeim fjármagnsgerningum sem fullnægja kröfunum í þessari reglugerð og þeim sem gera það ekki. Í þessari reglugerð ætti því að mæla fyrir um viðeigandi umbreytingarráðstafanir að því er varðar síðara tilvikid.

- 79) Samkvæmt ákvæðum tilskipunar 2006/48/EB er lánastofnunum gert að leggja fram eiginfjárgrunn sem er að lágmarki jafn tilteknum lágmarksfjárhæðum til 31. desember 2011. Í ljósi þess að áhrifa fjármálakreppunnar í bankageiranum gæti enn og þess að Baselnefndin um bankaeftirlit hefur framlengt umbreytingarfyrirkomulag vegna eiginfjárfrafa þykir rétt að innleiða á ný lægri mörk í takmarkaðan tíma þar til eiginfjárgrunnur er orðinn nægilega stór, í samræmi við umbreytingarfyrirkomulag vegna eiginfjárgrunns sem kveðið er á um í þessari reglugerð og sem verður innleitt í áföngum frá gildistökudegi þessarar reglugerðar til ársins 2019.
- 80) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja⁽¹⁾ er að finna sérstakar reglur sem taka á slíkri „tvítalningu“ eigin fjár, að því er varðar samsteypur sem stunda umtalsverð banka-, fjárfestinga- og tryggingaviðskipti. Tilskipun 2002/87/EB byggist á alþjóðlega viðurkenndum meginreglum um meðhöndlun áhættu þvert á atvinnugreinar. Þessi reglugerð styrkir beitingu þessara reglna um fjármálasamsteypur gagnvart banka- og verðbréfafyrirtækjasamsteypum og tryggir áreiðanlega og samræmda beitingu þeirra. Fjallað verður um allar síðari nauðsynlegar breytingar við endurskoðun á tilskipun 2002/87/EB sem er væntanleg 2015.
- 81) Fjármálakreppan leiddi í ljós að stofnanir vanmátu mjög umfang útlánaáhættu mótaðila í tengslum við OTC-afleiður. Þetta varð til þess að G20-hópurinn hvatti í september 2009 til að fleiri OTC-afleiður yrðu stöðustofnaðar fyrir milligöngu miðlægs mótaðila. G20-hópurinn óskaði auk þess eftir því að þær OTC-afleiður sem ekki væri mögulegt að stöðustofna miðlægt myndu falla undir kröfur um hærri eiginfjárgrunn til að endurspeglar á réttan hátt aukna áhættu sem þeim fylgja.
- 82) Baselnefndin um bankaeftirlit, sem hluti af Basel III rammanum, svaraði kalli G20-hópsins og gerði verulegar breytingar á reglunum um útlánaáhættu mótaðila. Þess er vænst að Basel III ramminn geri verulega auknar kröfur vegna eiginfjárgrunns sem tengjast fjármögnunarviðskiptum stofnana með OTC-afleiður og verðbréf og skapi mikilvæga hvata fyrir stofnanir til að nota miðlæga mótaðila. Þá er þess vænst að Basel III ramminn veiti frekari hvata til að efla áhættustýringu útlánaáhættu mótaðila og endurskoða núverandi kerfi fyrir meðhöndlun útlánaáhættu mótaðila gagnvart miðlægum mótaðilum.
- 83) Stofnanir ættu að hafa yfir að ráða viðbótareiginfélög vegna leiðréttingaráhætta vegna útlánavirðis sem stafar af OTC-afleiðum. Stofnanir ættu einnig að beita hærri fylgni eignavirðis við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns
- að því er varðar lánsáhættu mótaðila gagnvart tilteknum fjármálastofnunum sem er til komin vegna OTC-afleiða og fjármögnunarviðskipta með verðbréf. Stofnunum ætti einnig að vera gert skylt að bæta verulega mat og stýringu á útlánaáhættu mótaðila með því að taka betur á fylgniáhættu, mjög skuldsettum mótaðilum og veðsetningu, með tilheyrandi úrbótum á sviði afturvirktrar prófunar og álagsprófunar.
- 84) Viðskiptastöður miðlægra mótaðila njóta að jafnaði góðs af fyrirkomulagi fjöhlíða skuldajöfnunar og skiptingar taps sem miðlægir mótaðilar láta í té. Af þeim sökum fela þær í sér mjög litla lánsáhættu mótaðila og ættu því að falla undir kröfu um mjög lágan eiginfjárgrunn. Á sama tíma ætti þessi krafa að vera jákvæð til þess að tryggja sé að stofnanir fylgja með og vakti áhættuskuldbindingar sínar vegna mótaðila sem lið í góðri áhættustýringu og til að endurspeglar að jafnvel viðskiptastöður miðlægra mótaðila séu ekki án áhættu.
- 85) Vanskilasjóður miðlægs mótaðila er kerfi sem gerir það kleift að skipta (gagnkvæm nýting) tapi milli stöðustofnunaradila miðlægra mótaðila. Hann er notaður þegar tap miðlægs mótaðila í kjölfar vanskila stöðustofnunaradila er meira en vikmörk og framlög þess stöðustofnunaradila til vanskilasjóðs og sérhver vörn önnur sem miðlægur mótaðili kann að nota áður en gripið er til framlaga annarra stöðustofnunaradila í vanskilasjóðinn. Með hliðsjón af þessu er áhættan á tapi í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna framlaga til vanskilasjóðsins meiri en áhættan á tapi í tengslum við viðskiptastöður. Áhættuskuldbindingar af þessu tagi ættu því að falla undir auknar kröfur vegna eiginfjárgrunns.
- 86) „Áætlað fjármagn“ miðlægs mótaðila ætti að vera breyta sem er nauðsynleg til að ákvarða kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar áhættuskuldbindingar stöðustofnunaradila í tengslum við framlög hans til vanskilasjóðs miðlægs mótaðila. Ekki ætti að túlka það sem neitt annað. Sér í lagi ætti ekki að túlka það sem eigið fé sem lögbært yfirvald miðlægs mótaðila krefst að hann hafi yfir að ráða.
- 87) Endurskoðun meðferðar á lánsáhættu mótaðila, einkum þó að gera auknar kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar tvíhliða afleiðusamninga til að endurspeglar þá aukna áhættu sem fjármálakerfinu stafar af slíkum samningum, er óaðskiljanlegur hluti þeirrar viðleitni framkvæmdastjórnarinnar að tryggja skilvirka, örugga og trausta afleiðumarkaði. Reglugerð þessi kemur þar af leiðandi til fyllingar reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár⁽²⁾.

(1) Stjttíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

(2) Stjttíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1.

- 88) Framkvæmdastjórnin ætti að endurskoða viðkomandi undanþágur að því er varðar stórar áhættuskuldbindingar eigi síðar en 31. desember 2015. Aðildarríkjunum ætti áfram að vera heimilt að ákveða undanþágu tiltekna, stórra áhættuskuldbindinga frá þeim reglum í nægilega langan umbreytingartíma á meðan beðið er niðurstöðu endurskoðunarinnar. Framkvæmdastjórnin ætti, á grundvelli þeirrar vinnu sem fór fram við undirbúning og samningaviðræður um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/111/EB frá 16. september 2009 um breytingar á tilskipunum 2006/48/EB, 2006/49/EB og 2007/64/EB að því er varðar banka sem tengjast miðlægum stofnunum, tiltekna þætti eigin fjár, stórar áhættuskuldbindingar, fyrirkomulag eftirlits og áfallastjórnun⁽¹⁾ og að teknu tilliti til þróunar á alþjóðavettvangi og innan Sambandsins um þessi mál, að endurskoða hvort beita eigi þessum undanþágum áfram á valkvæðan eða almennari hátt og hvort tekið sé á áhættunni sem tengist þessum áhættuskuldbindingum með öðrum skilvirkum aðferðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 89) Lögbær yfirvöld ættu, að loknu umbreytingartímabili og ef ekki liggja fyrir niðurstöður úr ofangreindri endurskoðun, að hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um hvort viðeigandi sé, eða ekki, að nýta áfram þann möguleika að veita tilteknum áhættuskuldbindingum undanþágu í því skyni að tryggja að undanþágur, sem lögbær yfirvöld veita, tefli ekki varanlega í tvísýnu samræmi þeirra samræmdu reglna sem settar eru fram í þessari reglugerð.
- 90) Árin fyrir fjármálakreppuna einkenndust af óhóflegri uppsöfnun áhættuskuldbindinga stofnana í tengslum við eiginfjárgrunn þeirra (vogun). Í fjármálakreppunni neyddust stofnanir til að draga umtalsvert úr skuldsetningu sinni á skömmum tíma vegna taps og erfiðleika við fjármögnun. Þetta jók þrýsting til lækkunar á eignaverði sem leiddi til frekara taps fyrir stofnanir og varð til þess að eiginfjárgrunnur þeirra lækkaði enn frekar. Þessi vítahringur varð að lokum til þess að tiltækt lánsfé til raunhagkerfisins dróst saman og kreppan varð alvarlegri og lengri.
- 91) Áhættutengdar kröfur vegna eiginfjárgrunns eru nauðsynlegar til að tryggja nægan eiginfjárgrunn til að mæta óvæntu tapi. Kreppan hefur aftur á móti leitt í ljós að þessar kröfur einar og sér nægja ekki til að koma í veg fyrir að stofnanir taki á sig óhóflega og ósjálfbæra vogunaráhættu.
- 92) Leiðtogar G-20 ríkjanna skuldbundu sig í september 2009 til að móta alþjóðareglur til að draga úr óhóflegri vogun. Í því skyni studdu þeir innleiðingu vogunarhlutfalls sem viðbótarráðstöfun í Basel II rammanum.
- 93) Baselnefndin um bankaeftirlit birti í desember 2010 viðmiðunarreglur þar sem aðferðin við útreikning vogunarhlutfalls er skilgreind. Í þeim reglum er kveðið á um athugunartímabil frá 1. janúar 2013 til 1. janúar 2017 þar sem fylgst verður með vogunarhlutfallinu, efnisþáttum þess og hegðun í sambandi við áhættutengda kröfu. Baselnefndin um bankaeftirlit hyggst gera lokaleiðréttingar á skilgreiningu og kvörðun vogunarhlutfallsins á fyrri helmingi 2017, á grundvelli niðurstaðna athugunartímabilsins, með það fyrir augum að gera það að bindandi kröfu 1. janúar 2018, á grundvelli viðeigandi endurskoðunar og kvörðunar. Í viðmiðunarreglum Baselnefndarinnar um bankaeftirlit er einnig kveðið á um birtingu á vogunarhlutfallinu og efnisþáttum þess frá 1. janúar 2015.
- 94) Vogunarhlutfall er nýtt tæki Sambandsins til reglusetningar og eftirlits. Í fyrstu ætti að innleiða það sem viðbótarþátt sem unnt er að beita gagnvart einstökum stofnunum að vild eftirlitsyfirvalda, í samræmi við alþjóðasamninga. Gagnaskilakvöð stofnana myndi heimila viðeigandi endurskoðun og kvörðun, með það fyrir augum að koma á bindandi fyrirkomulagi á árinu 2018.
- 95) Þegar áhrif vogunarhlutfallsins á mismunandi viðskiptalíkon eru endurskoðuð ætti sérstaklega að huga að viðskiptalíkonum sem talin eru fela í sér litla áhættu, s.s. fasteignaveðlánnum og sértækum útlánnum til héraðsstjórna, staðaryfirvalda eða opinberra aðila. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti, í samvinnu við lögbær yfirvöld, að móta flokkun á viðskiptalíkonum og áhættu á grundvelli fenginna gagna og niðurstaðna eftirlits á athugunartímabili. Á grundvelli viðeigandi greiningar og einnig að teknu tilliti til sögulegra gagna eða álagssviðsmynda ætti að meta viðeigandi stig vogunarhlutfallsins sem tryggja viðnámsþol mismunandi viðskiptalíkana og hvort stig vogunarhlutfallsins eigi að vera viðmiðunarmörk eða styrkbil. Þegar athugunartímabilinu lýkur og viðeigandi stig vogunarhlutfallsins hafa verið kvörðuð getur Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, á grundvelli matsins, birt viðeigandi tölfraðilega endurskoðun á vogunarhlutfallinu, þ.m.t. meðaltöl og staðalfrávik. Þegar kröfurnar um vogunarhlutfall hafa verið samþykktar ætti Evrópska bankaeftirlitsstofnunin að birta viðeigandi tölfraðilega endurskoðun á vogunarhlutfallinu í tengslum við auðkennda flokka stofnana, þ.m.t. meðaltöl og staðalfrávik.
- 96) Stofnanir ættu að fylgjast með stigi vogunarhlutfallsins og breytingum á því ásamt með vogunaráhættunni sem lið í innra matsferli fyrir eiginfjárbörf. Slík vöktun ætti að vera hluti af eftirlitsferlinu. Lögbær yfirvöld ættu einkum að fylgjast með þróun viðskiptalíkansins og viðkomandi áhættusniði, eftir að kröfurnar um vogunarhlutfall hafa öðlast gildi, til að tryggja upp færða og rétta flokkun stofnana.

(¹) Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 97.

- 97) Gott eftirlits- og stjórnunarkerfi, gagnsæi og birting upplýsinga er nauðsynleg fyrir trausta launakjarastefnu. Til að tryggja fullnægjandi gagnsæi launakjarastefnu sinnar og tengdrar áhættu gagnvart markaðnum ættu stofnanir að birta nákvæmar upplýsingar um launakjarastefnu og -venjur sínar og, vegna trúnaðarkvaðar, heildarfjárhæðir vegna þess starfsfólks sem starfa sinna vegna hefur marktæk áhrif á áhættusnið stofnunarinnar. Gera ætti slíkar upplýsingar aðgengilegar öllum hagsmunaaðilum. Þessar sérstöku kröfur ættu að vera með fyrirvara um almennari birtingarkröfur varðandi launakjarastefnu sem gildir þvert á geira. Þá ætti aðildarríkjum einnig að vera heimilt að skylda stofnanir til að gera ítarlegri upplýsingar um launakjör aðgengilegar.
- 98) Viðurkenning á lánshæfismatsfyrirtæki sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki (ECAI) ætti ekki að auka einangrun markaðar þar sem þrjú stór fyrirtæki eru þegar ráðandi. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og seðlabankar seðlabankakerfis Evrópu ættu að sjá til þess að fleiri lánshæfismatsfyrirtæki verði viðurkennd sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem leið til að opna markaðinn fyrir fleiri fyrirtækjum, án þess þó að gera ferlið auðveldara eða minna krefjandi.
- 99) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽¹⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽²⁾ ættu að gilda að fullu við vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar þessa reglugerð.
- 100) Stofnanir ættu að hafa yfir að ráða dreifðum lausafjárauka sem þær geta notað til að standa straum af lausafjárþörf vegna skammtímaálags á lausafjástöðu. Þar eð ekki er unnt að vita með vissu fyrir fram hvaða tilteknu eignir innan hvers eignaflokks gætu orðið fyrir áföllum eftir á, er viðeigandi að hvetja til dreifðs lausafjárauka af miklum gæðum sem er samsettur úr mismunandi eignaflokkum. Samþjöppun eigna og oftrú á lausafjástöðu markaða veldur kerfisáhættu í fjármála-geiranum og ber að forðast. Því ætti að taka tillit til breiðs hóps gæðaeigna á fyrsta skoðunartímabilinu sem verður notað til að móta skilgreiningu á kröfu um lausafjárþekju. Ríkisskuldabréf og sértryggð skuldabréf sem ganga kaupum og solum á gagnsæjum mörkuðum með stöðuga veltu yrðu væntanlega talin til afar auðseljanlegra framseljanlegra eigna og eigna af miklu lánshæfi þegar gerð er samræmd skilgreining á lausafé.
- Einnig væri viðeigandi að eignir sem a- til c-liður 1. mgr. 416. gr. taka til féllu undir eiginfjárukann án takmarkana. Þegar stofnanir nota lausafjárforða ættu þær að koma á áætlun um að endurheimta eignarhlut sinn í lausafé og lögbær yfirvöld skulu tryggja að áætlunin sé fullnægjandi og að hún komi til framkvæmda.
- 101) Forði lausafjäreigna ætti að vera tiltækur hvenær sem er til að mæta ústreymi lausafjár. Magn lausafjárþarfur við skammtíma lausafjárálág ætti að ákvarðast á staðlaðan hátt til að tryggja samræmdar reglur um fjárhagslegt heilbrigði og jöfn samkeppnisskilyrði. Tryggja ætti að slíkur staðlaður útreikningur hafi ekki í för með sér óæskilegar afleiðingar fyrir fjármálamarkaði, lánveitingar og hagvöxt og að einnig verði tekið tillit til mismunandi viðskipta- og fjárfestingarlíkana og fjárfestingarumhverfis stofnana í Sambandinu. Í þessu skyni ætti krafan um lausafjárþekju að falla undir skoðunartímabil. Framkvæmdastjórnin ætti, á grundvelli athugana og með stuðningi skýrslna frá Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, að hafa heimild til að samþykkja framselda gerð til að innleiða með tímanlegum hætti ítarlega og samræmda kröfu um lausafjárþekju fyrir Sambandið. Til að tryggja heildarsamræmingu á sviði reglusetningar lausafjár ætti sérhver framseld gerð sem innleiðir kröfu um lausafjárþekju að vera sambærileg lausafjárþekjuhlutfallinu sem kemur fram í lokaútgáfu alþjóðlegs ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit um mat á, staðla fyrir og eftirlit með lausafjárahættu, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna í Sambandinu og hverju landi fyrir sig.
- 102) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti í því skyni á skoðunartímabilinu m.a. að endurskoða og meta hvort viðeigandi sé að setja 60% viðmiðunarmörk fyrir lausafé á þrepi 1, 75% þak á innstreymi fjár miðað við ústreymi og að krafa um lausafjárþekju verði innleidd í áföngum frá 60% frá 1. janúar 2015 og aukist í þrepum í 100%. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti, við mat á og skýrslugjöf um samræmdar skilgreiningar á lausafjárforða, að hafa hliðsjón af skilgreiningu Baselnefndarinnar um bankaeftirlit um öruggar, seljanlegar eignir sem grundvöll fyrir greiningu sinni, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna í Sambandinu og hverju landi um sig. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að auðkenna þá gjaldmiðla þar sem þarfir stofnana, sem hafa staðfestu í Sambandinu, eru meiri en það magn lausafjár sem tiltækt er í þeim gjaldmiðli og jafnframt ætti hún að skoða árlega hvort beita skuli undanþágum, m.a. þeim sem tilgreindar eru í þessari reglugerð. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að auki að meta árlega hvort setja eigi, í tengslum við slíkar undanþágur og þær undanþágur sem koma fram í þessari reglugerð, frekari skilyrði fyrir notkun stofnana, sem hafa staðfestu í Sambandinu, á þeim eða hvort endurskoða skuli gildandi skilyrði. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að senda framkvæmdastjórninni árlega skýrslu um niðurstöður greiningar sinnar.

(¹) Stjtuð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

(²) Stjtuð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

- 103) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að kveða á um samræmdan skýrslugjafarramma á grundvelli samhæfðra staðla um lausafjárkröfur sem beita ætti í Sambandinu, í því skyni að auka skilvirkni og draga úr stjórnsýslubyrði. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti, í þessu skyni, að móta samræmt skýrslusnið og upplýsingateknilausnir þar sem tekið er tillit til ákvæða þessarar reglugerðar og tilskipunar 2013/36/ESB. Stofnanir ættu enn um sinn að fullnægja landsbundnum skýrslugjafarkröfum sínum þar til lausafjárkröfurnar ganga að fullu í gildi.
- 104) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti, í samstarfi við Evrópska kerfisáætturáðið, að gefa út leiðbeiningar um meginreglurnar um notkun lausafjárforða við álagsaðstæður.
- 105) Ekki ætti að ganga að því sem vísu að stofnanir fái lausafjárstuðning frá öðrum stofnunum sem tilheyra sömu samstæðu þegar þær lenda í erfiðleikum með að standa við greiðsluskuldbindingar sínar. Lögbær yfirvöld ættu þó, samkvæmt ströngum skilyrðum og með sérstöku samþykki allra viðkomandi lögbærra yfirvalda, að geta fallið frá beitingu lausafjárkröfna að því er varðar einstakar stofnanir og látið þær stofnanir falla undir samstæðukröfur, til þess að þær geti stjórnað lausafé sínu miðlægt innan samstæðu eða undirsamstæðu.
- 106) Sé engin undanþága veitt ætti lausafjárstreymi milli tveggja stofnana, sem tilheyra sömu samstæðu og falla undir eftirlit á samstæðugrundvelli, sömuleiðis að fá ívilnandi innstreymis- og útstreymishlutfall í þeim tilvikum eingöngu þar sem allar nauðsynlegar verndarráðstafanir eru til staðar þegar lausafjárkröfurnar verður að bindandi ráðstöfun. Slíka sértæka, ívilnandi meðferð ætti að skilgreina þröngt og hún skal vera háð því að tilteknum, ströngum og hlutlægum skilyrðum sé fullnægt. Sértæk meðferð sem gildir um tiltekið flæði innan samstæðu ætti að fást fyrir tilstilli aðferðafræði þar sem stuðst er við hlutlægar viðmiðanir og breytur í því skyni að ákvarða umfang innstreymis og útstreymis milli stofnunar og mótaðila. Framkvæmdastjórnin ætti, á grundvelli athugana og skýrslu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, eftir því sem við á og sem hluta af þeirri framseldu gerð sem hún samþykkir samkvæmt þessari reglugerð til að tilgreina kröfuna um lausafjárþekju, að hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir þar sem mælt er fyrir um þessa sértæku meðferð innan samstæðu, aðferðafræðina og hlutlægar viðmiðanir sem henni tengjast, svo og sameiginlegt fyrirkomulag ákvarðanatöku að því er varðar mat á þessum viðmiðunum.
- 107) Skuldabréf sem írska eignastýringarfyrirtækið NAMA hefur gefið út eru sérstaklega mikilvæg fyrir endurreisn írska bankakerfisins og aðildarríkin hafa veitt útgáfu þeirra fyrirframsamþykki sitt og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þau sem ríkisaðstoð sem ætlað er að fjarlægja eignir sem hafa rýrnað að virði úr efnahagsreikningi tiltekinnna lánastofnana. Útgáfa slíkra skuldabréfa, sem telst vera umbreytingarráðstöfun og nýtur stuðnings framkvæmdastjórnarinnar og Seðlabanka Evrópu, er óaðskiljanlegur hluti endurskipulagningar
- írska bankakerfisins. Stjórnvöld á Írlandi ábyrgjast slík skuldabréf og yfirvöld á sviði peningamála taka þau gild sem hæfa tryggingu. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að fjalla um sérstakt kerfi sem mælir fyrir um að eldri reglur gildi um framseljanlegar eignir sem einingar, sem hafa fengið samþykki Sambandsins varðandi ríkisaðstoð, hafa gefið út eða tryggja, sem hluta af framseldu gerðinni sem hún samþykkir samkvæmt þessari reglugerð til að tilgreina kröfuna um lausafjárþekju. Framkvæmdastjórnin ætti í því skyni að taka tillit til þess að stofnanir sem reikna út kröfur um lausafjárþekju í samræmi við þessa reglugerð fái heimild til að telja réttþærri skuldabréf NAMA til sérstaklega auðseljanlegra, framseljanlegra eigna og eigna af miklu lánshæfi fram til desember 2019.
- 108) Skuldabréf sem spænska eignastýringarfyrirtækið gefur út eru á sama hátt sérstaklega mikilvæg fyrir endurreisn spænska bankakerfisins og þau eru umbreytingarráðstöfun sem nýtur stuðnings framkvæmdastjórnarinnar og Seðlabanka Evrópu sem óaðskiljanlegur hluti endurskipulagningar spænska bankakerfisins. Þar eð kveðið er á um útgáfu skuldabréfanna í viljayfirlýsingu um skilyrði fyrir fjármálageirann sem framkvæmdastjórnin og spænsk stjórnvöld undirrituðu 23. júlí 2012 og um að framkvæmdastjórnin þurfi að samþykkja framsal eigna sem ríkisaðstoðarráðstöfun, sem ætlað er að fjarlægja eignir sem hafa rýrnað að virði úr efnahagsreikningi tiltekinnna lánastofnana, og að svo miklu leyti sem spænsk stjórnvöld ábyrgjast þau og yfirvöld á sviði peningamála taka þau gild sem hæfa tryggingu. Framkvæmdastjórnin ætti að fjalla um sérstakt kerfi sem mælir fyrir um að eldri reglur gildi um framseljanlegar eignir sem einingar, sem hafa fengið samþykki Sambandsins varðandi ríkisaðstoð, hafa gefið út eða tryggja, sem hluta af framseldu gerðinni sem hún samþykkir samkvæmt þessari reglugerð til að tilgreina kröfuna um lausafjárþekju. Framkvæmdastjórnin ætti í því skyni að taka tillit til þess að stofnanir sem reikna út kröfur um lausafjárþekju í samræmi við þessa reglugerð fái heimild til að telja réttþærri skuldabréf spænska eignastýringarfyrirtækisins til sérstaklega auðseljanlegra, framseljanlegra eigna og eigna af miklu lánshæfi fram til desember 2023 hið minnsta.
- 109) Framkvæmdastjórnin ætti einnig, á grundvelli skýrslna sem Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni ber að leggja fram og þegar hún útbýr tillögu að framseldri gerð um lausafjárkröfur, að íhuga hvort réttþærri skuldabréf, sem lögaðilar sem svipar til írska eignastýringarfyrirtækisins NAMA eða spænska eignastýringarfyrirtækisins gefa út og sem voru settir á lagginnar í sama tilgangi og eru sérstaklega mikilvægir fyrir endurreisn bankakerfisins í öðrum aðildarríkjum, skuli fá slíka meðferð, að svo miklu leyti sem ríkisstjórn viðeigandi aðildarríkis ábyrgist þau og yfirvöld á sviði peningamála taki þau gild sem hæfa tryggingu.
- 110) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti, þegar hún útbýr drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum um aðferðir við mat á viðbótarútreymi, að íhuga staðlaða aðferð þar sem tekið er tillit til sögulegra gagna sem slíka matsaðferð.

- 111) Stofnanir ættu að fara að almennri fjármögnunarskyldu þar til hlutfall stöðugrar fjármögnunar hefur verið innleitt sem bindandi lágmarksstaðall. Þessi almenna fjármögnunarskylda ætti ekki að vera hlutfallskrafa. Verði hlutfall stöðugrar fjármögnunar innleitt sem lágmarksstaðall fyrir tilstilli landsbundinna ákvæða þar til hlutfall stöðugrar fjármögnunar hefur verið innleitt sem lágmarksstaðall ættu stofnanir að fara að þeim lágmarksstaðli.
- 112) Stofnanir ættu ekki eingöngu að taka upp fjármögnunarskipulag sem tekur til skammtíma lausafjárþarfar heldur einnig skipulag sem er stöðugt þegar til lengri tíma er litið. Baselinefndin um bankaefirlit samþykkti í desember 2010 að hlutfall stöðugrar fjármögnunar tæki við sem lágmarksstaðall eigi síðar en 1. janúar 2018 og að Baselinefndin um bankaefirlit myndi koma upp ströngu skýrslugjafarferli til að fylgjast með hlutfallinu á umbreytingartímabili og endurskoða áfram áhrif þessara staðla á fjármálamarkaði, lánveitingar og hagvöxt og taka á óæskilegum afleiðingum eftir því sem nauðsyn krefði. Baselinefndin um bankaefirlit samþykkti því að hlutfall stöðugrar fjármögnunar myndi falla undir skoðunartímabil og ákvæði um endurskoðun. Evrópska bankaefirlitsstofnunin ætti í því sambandi og á grundvelli kröfu um skýrslugjöf í þessari reglugerð að meta hvernig krafa um stöðuga fjármögnun skuli hönnuð. Á grundvelli þessa mats ætti framkvæmdastjórnin að leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt viðeigandi tillögum að því er þetta varðar, í því skyni að innleiða slíka kröfu eigi síðar en á árinu 2018.
- 113) Veikleikar í stjórnarháttum ýmissa stofnana stuðluðu að mikilli og óvarfærinni áhættusæknri í bankageiranum sem leiddi til falls einstakra stofnana og kerfislægra vandamála.
- 114) Stofnanir ættu að birta upplýsingar um fyrirkomulag stjórnarháttanna sinna opinberlega til að auðvelda eftirlit með framkvæmd stjórnarháttanna stofnana og bæta aga á markaði. Stjórnir þeirra ættu að samþykkja og birta opinberlega yfirlýsingu þar sem almenningi er veitt trygging fyrir því að þetta fyrirkomulag sé fullnægjandi og skilvirkt.
- 115) Til þess að unnt sé að hafa hliðsjón af fjölbreytni viðskiptalíkana stofnana á innri markaðnum ætti að rannsaka gaumgæfilega tilteknar langtíma skipulagskröfur á borð við hlutfall stöðugrar fjármögnunar og vogunarhlutfall í því skyni að efla margs konar traust skipulaga banka sem hafa þjónað og ættu að þjóna áfram efnahagslífi Sambandsins.
- 116) Stöðugt skipulag fjármögnunar er nauðsynlegt til að unnt sé að veita heimilum og fyrirtækjum samfellda fjármálaþjónustu. Langtímafjármögnunarstreymi í fjármálakerfum, sem byggja á bankastarfsemi í mörgum aðildarríkjum, getur almennt haft aðra eiginleika en þá sem finnast á öðrum alþjóðlegum mörkuðum. Að auki kann sérstakt skipulag fjármögnunar að hafa þróast í aðildarríkjunum til að veita stöðuga fjármögnun til langtímafjárfestinga, m.a. dreifstýrðir bankar til að miðla lausafé eða sérhæfð veðlánaverðbréf sem ganga kaupum og sölum á mjög virkum mörkuðum eða eru kærkomin fjárfesting fyrir langtímafjárfesta. Skoða ætti þessa þætti sem varða uppbyggingu af kostgæfni. Í því skyni er nauðsynlegt, þegar lokið hefur verið við gerð alþjóðlegra staðla, að Evrópska bankaefirlitsstofnunin og Evrópska kerfisáætturáðið meti, á grundvelli skýrslugjafar sem gerð er krafa um í þessari reglugerð, hvernig krafa um stöðuga fjármögnun ætti að vera hönnuð, að teknu fullu tilliti til fjölbreytts fyrirkomulags fjármögnunar á bankamarkaði í Sambandinu.
- 117) Innleiðing krafna vegna eiginfjárgrunns sem eru í þessari reglugerð ætti að gerast smátt og smátt til að tryggja stighækkandi samleitni milli stigs eiginfjárgrunns og varfærnisáðlögunar sem beitt er gagnvart skilgreiningu á eiginfjárgrunni í Sambandinu og skilgreiningu á eiginfjárgrunni sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð á meðan umbreytingartímabili stendur. Afar mikilvægt er að tryggja að þessi innleiðing sé í samræmi við nýlegar úrbætur sem aðildarríki gerðu varðandi kröfu um stærð eiginfjárgrunns og skilgreiningu á eiginfjárgrunni í aðildarríkjunum. Í því skyni ættu lögbær yfirvöld, á meðan umbreytingartímabilinu stendur, að ákvarða innan skilgreindra neðri og efri marka hversu hratt eigi að taka upp lögbundna stærð eiginfjárgrunns og varfærnisáðlögunina sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 118) Lögbær yfirvöld ættu, á meðan umbreytingartímabili stendur, að geta áfram krafist stofnanir, að takmörkuðu leyti, um að gera varfærnisáðlögun á eiginfjárgrunni sem víkur frá þessari reglugerð, til að auðvelda snurðalaus umskipti frá mismunandi varfærnisáðlögunar sem aðildarríki beita nú til þeirrar varfærnisáðlögunar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 119) Tilteknir fjármagnsgerningar sem uppfylla ekki skilgreininguna á eiginfjárgrunni sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ættu að falla úr gildi í áföngum milli 1. janúar 2013 og 31. desember 2021 til að tryggja að stofnunum gefist nægur tími til að uppfylla tilskildar kröfur og skilgreiningu á eiginfjárgrunni. Þá ættu tilteknir gerningar sem ríki leggja fram að vera færðir að fullu í eiginfjárgrunn í takmarkaðan tíma. Enn fremur ættu yfirverðsreikningar hlutafjár sem tengjast liðum, sem uppfylla skilyrði eiginfjárgrunns samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum vegna tilskipunar 2006/48/EB, að uppfylla skilyrði almenns eigin fjár þáttar 1 við tilteknar aðstæður.
- 120) Kröfur um birtingu ætti að innleiða smám saman til að tryggja stighækkandi samleitni í átt til samræmdra reglna um upplýsingagjöf stofnana til að veita markaðsaðilum nákvæmar og víðtækar upplýsingar að því er varðar áhættusnið einstakra stofnana.

- 121) Framkvæmdastjórninni ætti að vera skylt, svo unnt verði að taka tillit til markaðsþróunar og reynslu af beitingu þessarar reglugerðar, að senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslur, ásamt tillögum að nýrri löggjöf, ef við á, um hugsanleg áhrif eiginfjárfatna á hagsveiflu, lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn vegna áhættuskuldbindinga í formi sértryggðra skuldabréfa, stórar áhættuskuldbindingar, lausafjárkröfur, vogun, áhættu vegna yfirfærslu útlána, útlánaáættu mótaðila og aðferð upprunalegrar áhættu, smásöluáhættuskuldbindingar, á skilgreiningu á viðurkenndu fjármagni og umfang beitingar þessarar reglugerðar.
- 122) Megintilgangur lagarammans fyrir lánastofnanir ætti að vera að tryggja rekstur mikilvægrar þjónustu við raunhagkerfið en takmarka á sama tíma hættuna á freistnivanda. Formgerðarleg aðgreining viðskipta- og fjárfestingarbankastarfsemi innan sömu bankasamstæðu gæti verið eitt lykiltækja til að ná því markmiði. Engin ákvæði í núverandi regluramma ættu því að koma í veg fyrir innleiðingu ráðstafana til að hrinda slíkri aðgreiningu í framkvæmd. Framkvæmdastjórninni ætti að vera gert að greina formgerðarlega aðgreiningu í Sambandinu og senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu, svo og tillögur að nýrri löggjöf, ef við á.
- 123) Aðildarríkjum ætti einnig að vera heimilt að samþykkja skipulagsráðstafanir sem skylda lánastofnanir sem hafa starfsleyfi í þeim aðildarríkjum til að draga úr áhættuskuldbindingum sínum vegna ýmissa lögaðila eftir því hver starfsemi þeirra er, óháð því hvar sú starfsemi fer fram, í því skyni að vernda innstæðueigendur og varðveita fjármálastöðugleika. Þar eð slíkar ráðstafanir kynnu á hinn bóginn að hafa neikvæð áhrif með því að skipta upp innri markaðnum ætti aðeins að samþykkja þær með ströngum skilyrðum meðan beðið er gildistöku framtíðar réttargerða sem sérstaklega er ætlað að samræma slíkar ráðstafanir.
- 124) Framselja ætti vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, í því skyni að tilgreina kröfurnar sem koma fram í þessari reglugerð, til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar tæknilegar breytingar á þessari reglugerð til að skýra skilgreiningar til að tryggja að þessari reglugerð verði beitt með samræmdum hætti eða til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum; til að samræma hugtakanotkun og afmarka skilgreiningar í samræmi við viðeigandi síðari gerðir; að aðlaga ákvæði í þessari reglugerð um eiginfjárgrunn að teknu tilliti til þróunar reikningsskilastaðla eða löggjafar Evrópusambandsins, eða að því er varðar samleitni eftirlitsaðferða; til að útvíkka skrár yfir flokka áhættuskuldbindinga vegna staðalaðferðarinnar eða innramatsaðferðarinnar til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum; að leiðrétta tilteknar fjárhæðir í tengslum við þessa flokka áhættuskuldbindinga til að taka tillit til áhrifa verðbólgu; að leiðrétta skrá og flokkun liða utan efnahagsreiknings og til að
- aðlaga sértæk ákvæði og tæknileg viðmið um meðferð á útlánaáættu mótaðila, staðalaðferðina og innramatsaðferðuna, mildun útlánaáættu, verðbréfun, rekstraráættu, markaðsáættu, lausafé, vogun og birtingu upplýsinga til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum eða þróunar reikningsskilastaðla eða löggjafar Evrópusambandsins, eða með tilliti til samleitni eftirlitsaðferða og áhættumats og til að taka tillit til niðurstöðu endurskoðunar á margvíslegum málefnum sem tengjast gildissviði tilskipunar 2004/39/EB.
- 125) Vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins ætti einnig að framselja til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar að mæla fyrir um tímabundna lækkun á eiginfjárgrunni eða áhættuvog sem tilgreint er samkvæmt þessari reglugerð til að taka tillit til sérstakra aðstæðna; til að skýra undanþágur tiltekinna áhættuskuldbindinga frá ákvæðum þessarar reglugerðar um stórar áhættuskuldbindingar; að tilgreina fjárhæðir sem skipta máli við útreikning á eiginfjárkröfum vegna veltubókar til að taka tillit til þróunar í efnahags- og peningamálum; að aðlaga flokka verðbréfafyrirtækja sem geta nýtt tilteknar undanþágur frá kröfum um lágmarks eiginfjárgrunn til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum; að skýra kröfur um að eiginfjárgrunnur verðbréfafyrirtækja jafngildi fjórðungi fasts kostnaðar fyrra árs til að tryggja að þessari reglugerð sé beitt á samræmdan hátt; að ákvarða þætti eiginfjárgrunns sem eignarhlutdeildir stofnunar í gerningum viðkomandi eininga skulu dregnar frá; að innleiða viðbótarumbreytingarákvæði sem tengjast meðferð tryggingarfræðilegs hagnaðar eða taps við mat á skilgreindum, réttindatengdum lífeyrisskuldbindingum stofnana. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Framkvæmdastjórnin ætti, við undirbúning og samningu framseldra gerða, að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 126) Framkvæmdastjórnin ætti, í samræmi við yfirlýsingu nr. 39 um 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að hafa áfram samráð við sérfræðinga, sem aðildarríkin tilnefna, við gerð draga að framseldum gerðum á sviði fjármálaþjónustu í samræmi við viðteknar venju.
- 127) Tæknistaðlar á sviði fjármálaþjónustu ættu að tryggja samræmingu, einsleit skilyrði og fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin býr yfir mjög sérhæfðri þekkingu væri bæði skilvirkt og viðeigandi að fela henni að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðum og framkvæmdarstöðlum, sem fela ekki í sér ákvarðanir um stefnu, til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti

- að tryggja skilvirk stjórnarsýslu- og skýrslugjafarferli við gerð draga að tæknistöðlum. Skýrslugjafarsniðin ættu að vera í réttu hlutfalli við eðli og umfang starfsemi stofnananna og það hversu flókin hún er.
- 128) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem Evrópska bankaefirlitsstofnunin hefur þróað á sviði gagnkvæmra fyrirtækja, samvinnufélaga, sparisjóða eða svipaðra stofnana, tiltekinna eiginfjárgrunnsgerninga, varfærnisáðlögunar, frádráttar frá eiginfjárgrunni, viðbótareiginfjárgerninga, hlutdeildar minnihluta, þjónustu sem tengd er banka-starfsemi, meðferðar leiðréttingar á útlánaáættu, líkna á vanefndum, taps að gefnum vanefndum, aðferða við áhættuvogun eigna, samleitni eftirlitsaðferða, greiðslu-hæfis og umbreytingarfyrirkomulags vegna eiginfjár-grunns, með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Framkvæmdastjórnin og Evrópska banka-efirlitsstofnunin ættu að tryggja að allar hlutaðeigandi stofnanir geti beitt þessum stöðlum og kröfum á þann hátt sem samræmist eðli, umfangi og því hversu flóknar þessar stofnanir og starfsemi þeirra er.
- 129) Framkvæmd nokkurra framseldra gerða, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, s.s. framseldu gerðarinnar sem varðar kröfuna um lausafjárþekju, getur hugsanlega haft veruleg áhrif á stofnanir sem sæta eftirliti og á raunhagkerfið. Framkvæmdastjórnin ætti að tryggja að Evrópuþingið og ráðið séu nægilega vel upplýst um viðeigandi þróun á alþjóðavettvangi og ráðandi hugmyndir innan framkvæmdastjórnarinnar löngu fyrir birtingu framseldra gerða.
- 130) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla sem Evrópska bankaefirlitsstofnunin hefur þróað varðandi festu, sameiginlegar ákvarðanir, skýrslugjöf, birtingu upplýsinga, áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með veðlánnum, áhættumat, aðferðir við áhættuvogun eigna, áhættuvogun og tilgreiningu tiltekinna áhættuskuldbindinga, meðferð valréttar og kaupréttar, stöður í hlutabréfagerningum og erlendum gjaldmiðlum, notkun eigin líkana, vogun, og liði utan efnahagsreiknings með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
- 131) Framlengja ætti tímabilið sem Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt tæknilegum eftirlitsstöðlum, eftir því sem við á, um einn mánuð til viðbótar í ljósi ítarleika og fjölda tæknilegra eftirlitsstaðla sem skal samþykkja samkvæmt þessari reglugerð þegar framkvæmdastjórnin samþykkir tæknilegan eftirlitsstaðal sem er sá sami og í drögum að tæknilegum eftirlitsstaðli sem Evrópska bankaefirlitsstofnunin leggur fram. Auk þess ætti framkvæmdastjórnin að miða að því að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla með góðum fyrirvara til að gera Evrópuþinginu og ráðinu kleift að framkvæma nákvæma rannsókn, með tilliti til umfangs tæknilegra eftirlitsstaðla og þess hversu flóknir þeir eru og nánari upplýsinga um málsmeðferðarreglur Evrópuþingsins og ráðsins, verkáætlun og samsetningu.
- 132) Evrópska bankaefirlitsstofnunin ætti að efna til samráðs í tengslum við drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í þessari reglugerð til að tryggja mikið gagnsæi. Evrópska bankaefirlitsstofnunin og framkvæmdastjórnin ættu svo fljótt sem auðið er að hefja undirbúning að skýrslum sínum um kröfur um lausafé og vogun, eins og kveðið er á um í þessari reglugerð.
- 133) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti framkvæmdastjórninni að vera falið framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu ⁽¹⁾.
- 134) Reglugerð þessi ívilnar hvorki né mismunar gagnvart tegundum eignarhalds sem eru innan gildissviðs hennar, í samræmi við 345. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins þar sem kveðið er á um að sáttmálarnir skuli á engan hátt skerða reglur í aðildarríkjunum um tilhögun eignarréttar.
- 135) Haft hefur verið samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina, í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001, og hefur hún samþykkt álit ⁽²⁾.
- 136) Breyta ætti reglugerð (ESB) nr. 648/2012 til samræmis við það.

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

⁽²⁾ Stjtuð. ESB C 175, 19.6.2012, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

4. gr.

1. HLUTI

Skilgreiningar

ALMENN ÁKVÆÐI

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

I. BÁLKUR

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi mælir fyrir um samræmdar reglur varðandi almennar varfærniskröfur sem stofnunum er lúta eftirliti samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB ber að fylgja í tengslum við eftirfarandi þætti:

- a) kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar þá þætti útlánaáættu, markaðsáættu, rekstraráættu og uppgjörsáættu sem hægt er að mæla, samræma og staðla fullkomlega,
- b) kröfur um að takmarka stórar áættuskuldbindingar,
- c) lausafjárkröfur að því er varðar þá þætti lausafjáráættu sem hægt er að mæla, samræma og staðla fullkomlega, eftir að framselda gerðin sem um getur í 460. gr. hefur öðlast gildi,
- d) upplýsingaskyldu í tengslum við a-, b- og c-lið og í tengslum við vögun,
- e) kröfur um opinbera birtingu.

Þessi reglugerð gildir ekki um birtingarkröfur fyrir lögbær yfirvöld á sviði varfærnisreglna og eftirlits með stofnunum eins og fram kemur í tilskipun 2013/36/ESB.

2. gr.

Eftirlitsheimildir

Í því skyni að tryggja að þessari reglugerð sé fylgt skulu lögbær yfirvöld hafa þær heimildir og fylgja þeim málsmeðferðarreglum sem fram koma í tilskipun 2013/36/ESB.

3. gr.

Beiting strangari krafna af hálfu stofnana

Þessi reglugerð kemur ekki í veg fyrir að fjárhæð eiginfjárgrunns stofnana og þátta hans sé hærri, eða að þær grípi til strangari ráðstafana en krafist er samkvæmt þessari reglugerð.

- 1) „lánastofnun“: fyrirtæki sem starfar við að taka á móti innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi og veitir lán fyrir eigin reikning.“
- 2) „verðbréfafyrirtæki“: aðili samkvæmt skilgreiningu í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB sem fellur undir kröfur þeirrar tilskipunar, að undanskildum:
 - a) lánastofnunum,
 - b) staðbundnum fyrirtækjum,
 - c) fyrirtækjum sem ekki hafa heimild til að veita þá viðbótarþjónustu sem um getur í 1. lið B-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB, veita einungis einn eða fleiri þætti þeirrar fjárfestingarþjónustu eða starfsemi sem um getur í 1., 2., 4. og 5. lið A-þáttar I. viðauka þeirrar tilskipunar og sem ekki er heimilt að halda peningum eða verðbréfum viðskiptavina sinna og mega því aldrei koma sér í skuld við þá viðskiptavini,
- 3) „stofnun“: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki,
- 4) „staðbundið fyrirtæki“: fyrirtæki sem verslar fyrir eigin reikning á mörkuðum fyrir staðlaða framvirka samninga, valrétti eða aðrar afleiður og á lausafjármörkuðum, eingöngu í þeim tilgangi að verja stöður á afleiðumörkuðum, eða stundar viðskipti fyrir reikning annarra sem eiga aðild að sömu mörkuðum og sem uppgjörsaðilar á sömu mörkuðum ábyrgjast, þar sem uppgjörsaðilar á sömu mörkuðum ábyrgjast að staðið verði við samninga sem slíkt fyrirtæki gerir,
- 5) „vátryggingafélag“: vátryggingafélag eins og það er skilgreint í 1. lið 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ⁽¹⁾,
- 6) „endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag eins og það er skilgreint í 4. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,

⁽¹⁾ Stjótd. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

- 7) „sjóður um sameiginlega fjárfestingu“: verðbréfasjóður eins og hann er skilgreindur í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnáskilgæfum (UCITS) ⁽¹⁾, að meðtöldum aðilum í þriðju löndum, nema annað sé tekið fram, sem sinna svipaðri starfsemi, lúta eftirliti samkvæmt lögum Sambandsins eða lögum þriðja lands sem beittir a.m.k. jafn ströngum kröfum um eftirlit og samkvæmt reglum sem beitt er í Sambandinu, fagfjárfestisjóður (AIF) eins og hann er skilgreindur í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um stjórnendur fagfjárfestisjóða ⁽²⁾ eða fagfjárfestisjóður utan ESB eins og skilgreint er í a-lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar,
- 8) „opinber aðili“: stjórnáskilgæfa stofnun sem ekki er rekin í hagnaðarskyni og sem er ábyrg gangvart ríkisstjórnun, héraðsstjórnun eða staðaryfirvöldum, eða yfirvöldum sem bera sömu ábyrgð og héraðs- og staðaryfirvöld, eða fyrirtæki sem ekki er rekið í hagnaðarskyni og er í eigu ríkisstjórna, héraðsstjórna eða staðaryfirvalda, eða sett á stofn og stutt af þeim, og sem samkomulag um beina ábyrgð gildir um og getur falið í sér sjálfstæðar stofnanir sem heyra undir lög og eru háðar opinberu eftirliti,
- 9) „stjórn“: stjórn eins og hún er skilgreind í 7. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 10) „framkvæmdastjórn“: framkvæmdastjórn eins og hún er skilgreind í 9. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 11) „kerfisáhætta“: kerfisáhætta eins og hún er skilgreind í 10. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 12) „líkansáhætta“: líkansáhætta eins og hún er skilgreind í 11. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 13) „upphafsáðili“: aðili sem:
- a) annaðhvort sjálfur eða fyrir tilstuðlan tengdra aðila, beint eða óbeint, átti aðild að upphaflega samningnum sem myndaði skuldbindingarnar eða mögulegar skuldbindingar skuldara eða mögulegs skuldara sem valda því að áhættuskuldbindingin er verðbréfuð eða
- b) kaupir áhættuskuldbindingar þriðja aðila fyrir eigin reikning og verðbréfar þær síðan,
- 14) „umsýsluaðili“: stofnun, önnur en útgáfustofnun, sem stofnar til og stýrir eignatryggðri útgáfu skammtímabréfa eða annarri verðbréfun sem kaupir áhættuskuldbindingar frá þriðja aðila,
- 15) „móðurfélag“ merkir:
- a) móðurfélag í skilningi 1. og 2. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- b) móðurfélag í skilningi 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og hvert það félag sem hefur veruleg áhrif í öðru félagi, að því er varðar II. þátt 3. og 4. kafla VII. bóls og VIII. bóls tilskipunar 2013/36/ESB og fimmta hluta þessarar reglugerðar,
- 16) „dótturfélag“ merkir:
- a) dótturfélag í skilningi 1. og 2. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- b) dótturfélag í skilningi 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og félag þar sem móðurfélag hefur veruleg áhrif.
- Dótturfélög dótturfélaga skulu teljast dótturfélög þess félags sem er upphaflegt móðurfélag þeirra,
- 17) „útibú“: starfsstöð sem lögum samkvæmt er háð stofnun, sem hún er hluti af, og annast með beinum hætti öll eða sum þeirra viðskipta sem stofnanir stunda,
- 18) „félag í viðbótarstarfsemi“: félag sem hefur að meginstarfsemi að eiga eða hafa umsjón með fasteignum eða sjá um gagnavinnsluþjónustu eða svipaða þjónustu sem er til viðbótar við meginstarfsemi einnar eða fleiri stofnana.
- 19) „eignastýringarfélag“: eignastýringarfélag eins og það er skilgreint í 5. lið 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB eða stjórnandi fagfjárfestisjóðs eins og hann er skilgreindur í b-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, að meðtöldum aðilum í þriðju löndum, nema annað sé tekið fram, sem falla undir lög þriðja lands sem beittir a.m.k. jafn ströngum kröfum um eftirlit og samkvæmt reglum sem beitt er í Sambandinu,

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1.

- 20) „eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: fjármálastofnun, sem er ekki blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, og eru dótturfélög hennar eingöngu eða aðallega stofnanir eða fjármálastofnanir, a.m.k. eitt þeirra stofnun,
- 21) „blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi“: blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eins og það er skilgreint í 15. lið 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB,
- 22) „blandað eignarhaldsfélag“: móðurfélag, annað en eignarhaldsfélag á fjármálasviði, stofnun eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi og er a.m.k. eitt dótturfélaga þess stofnun.
- 23) „vátryggingafélag þriðja lands“: vátryggingafélag þriðja lands eins og það er skilgreint í 3. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 24) „endurtryggingafélag þriðja lands“: endurtryggingafélag þriðja lands eins og það er skilgreint í 6. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 25) „viðurkennt verðbréfafyrirtæki þriðja lands“: fyrirtæki sem fullnægir öllum eftirfarandi skilyrðum:
- a) það myndi falla undir skilgreininguna á verbréfafyrirtæki ef það hefði staðfestu innan Sambandsins,
 - b) það hefur starfsleyfi í þriðja landi,
 - c) það fellur undir og fylgir varfærnisreglum sem lögbær yfirvöld telja að minnsta kosti jafn strangar og þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 2013/36/ESB,
- 26) „fjármálastofnun“: fyrirtæki, annað en stofnun, sem hefur að meginstarfsemi að afla eignarhluta eða sinna einni eða fleiri tegundum starfsemi sem um getur í 2.–12. lið og 15. lið I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB, þar með talin eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, greiðslustofnanir í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum ⁽¹⁾ og eignarstýringarfélög, en að undanskildum eignarhaldsfélögum á vátryggingasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í vátryggingastarfsemi eins og þau eru skilgreind í g-lið 1. mgr. 212. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 27) „aðili á fjármálamarkaði“: eitthvað af eftirfarandi:
- a) stofnun,
 - b) fjármálastofnun,
 - c) félag í viðbótarstarfsemi sem talið er með í fjárhagsstöðu stofnunar á samstæðugrundvelli,
 - d) vátryggingafélag,
 - e) vátryggingafélag þriðja lands,
 - f) endurtryggingafélag,
 - g) endurtryggingafélag þriðja lands,
 - h) eignarhaldsfélag á vátryggingasviði eins og það er skilgreint í g-lið 1. mgr. 212. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
 - k) fyrirtæki sem fellur ekki undir gildissvið tilskipunar 2009/138/EB í samræmi við 4. gr. þeirrar tilskipunar,
 - l) fyrirtæki þriðja lands með meginstarfsemi sem er sambærileg starfsemi einhvers þeirra fyrirtækja sem um getur í a- til k-lið.
- 28) „móðurstofnun í aðildarríki“: stofnun í aðildarríki sem hefur stofnun eða fjármálastofnun að dótturfélagi eða sem á hlut í slíkrri stofnun eða fjármálastofnun og sem ekki er sjálf dótturfélag annarrar stofnunar með starfsleyfi í sama aðildarríki, eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í sama aðildarríki,
- 29) „móðurstofnun í ESB“: móðurstofnun í aðildarríki sem er hvorki dótturfélag annarrar stofnunar með starfsleyfi í aðildarríki né eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í aðildarríki,
- 30) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki“: eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem sjálft er hvorki dótturfélag stofnunar með starfsleyfi í sama aðildarríki né eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í aðildarríki,

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1.

- 31) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB“: móður-eignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki sem er hvorki dótturfélag stofnunar með starfsleyfi í aðildarríki né annars eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í aðildarríki,
- 32) „blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki“: blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem sjálft er hvorki dótturfélag stofnunar með starfsleyfi í sama aðildarríki né eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í aðildarríki,
- 33) „blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB“: blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki sem er hvorki dótturfélag stofnunar með starfsleyfi í aðildarríki né annars eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í aðildarríki,
- 34) „miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 35) „hlutdeild“: hlutdeild í skilningi fyrsta málsliðar 17. gr. fjórðu tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð ⁽¹⁾, eða beinn eða óbeinn eignarhlutur sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis.
- 36) „virkur eignarhlutur“: beinn eða óbeinn eignarhlutur í fyrirtæki sem nemur 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti, eða sem gerir kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun þess fyrirtækis,
- 37) „yfíráð“: tengsl milli móðurfélags og dótturfélags, eins og þau eru skilgreind í 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða reikningsskilastöðlum sem stofnun fellur undir samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002, eða sambærilegt samband milli einstaklings eða lögaðila og fyrirtækis,
- 38) „náin tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar tengjast með einhverjum eftirfarandi hætti:
- a) með hlutdeild, í formi beins eignarréttar eða með yfíráðarétti, sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis,
- b) með yfíráðum,
- c) með varanlegum tengslum þeirra beggja, eða allra, við sama þriðja aðila í gegnum yfíráðatengsl,
- 39) „hópur tengdra viðskiptavina“: annað eftirfarandi:
- a) tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar sem, nema sýnt sé fram á annað, mynda eina áhættu vegna þess að einn þeirra hefur bein eða óbein yfíráð yfir hinum,
- b) tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar þar sem enginn einn hefur yfíráð yfir hinum, eins og skilgreint er í a-lið, en þeir teljast til sömu áhættu vegna þess að þeir eru svo fjárhagslega tengdir að líkur eru á að ef einn þeirra lendir í fjárhagserfiðleikum, einkum í tengslum við fjármögnun eða endurgreiðslu skulda, eigi hinn aðilinn eða allir í erfiðleikum með fjármögnun eða endurgreiðslu skulda.
- Ef ríkisstjórn hefur bein yfíráð yfir eða hefur bein tengsl við fleiri en einn einstakling eða lögaðila er heimilt að líta svo á að hópurinn sem samanstendur af þeirri ríkisstjórn og öllum einstaklingum eða lögaðilum sem hún hefur bein eða óbein yfíráð yfir, í samræmi við a-lið, eða tengjast henni, í samræmi við b-lið, myndi ekki hópur tengdra viðskiptavina, þrátt fyrir a- og b-lið. Í stað þess er heimilt að meta tilvist hóps tengdra viðskiptavina mynduðum af ríkisstjórn og öðrum einstaklingum eða lögaðilum, að því er varðar hvern þeirra aðila sem ríkisstjórnin hefur bein yfíráð yfir í samræmi við a-lið, eða tengist beint í samræmi við b-lið, og að því er varðar alla einstaklinga og lögaðila sem sá aðili hefur yfíráð yfir í samræmi við a-lið, eða tengist í samræmi við b-lið, að ríkisstjórninni meðtalinni. Hið sama gildir um héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld sem falla undir 2. mgr. 115. gr.
- 40) „lögbært yfirvald“: opinbert yfirvald eða aðili sem er opinberlega viðurkenndur samkvæmt landslögum og hefur sem liður í eftirlitstærferfi viðkomandi aðildarríkis, valdbærni að lögum til að hafa eftirlit með stofnunum.
- 41) „eftirlitsaðili á samstæðugrunni“: lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á framkvæmd eftirlits á samstæðugrunni með móðurstofnunum í ESB og stofnunum sem eru undir yfíráðum móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB.

(¹) Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11.

- 42) „starfsleyfi“: hvers konar skjal gefið út af yfirvöldum er veitir rétt til starfsemi,
- 43) „heimaaðildarríki“: aðildarríki þar sem stofnun hefur fengið starfsleyfi,
- 44) „gístiaðildarríki“: aðildarríki þar sem stofnun hefur útibú eða veitir þjónustu,
- 45) „seðlabankar seðlabankakerfis Evrópu“: seðlabankar aðildarríkja sem eru aðilar að seðlabankakerfi Evrópu og Seðlabanki Evrópu,
- 46) „seðlabankar“: seðlabankar seðlabankakerfis Evrópu og seðlabankar þriðju landa,
- 47) „staða samstæðu“: sú staða sem fæst með því að beita kröfum þessarar reglugerðar, í samræmi við 2. kafla II. bóls fyrsta hluta, gagnvart stofnun með þeim hætti sem gerir ráð fyrir að sú stofnun myndi, ásamt einum eða fleiri aðilum, eina stofnun,
- 48) „samstæðugrunnur“: á grundvelli stöðu samstæðunnar,
- 49) „undirsamstæðugrunnur“: á grundvelli stöðu samstæðu móðurstofnunar, eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi, að undanskilinni undireiningasamstæðu, eða á grundvelli stöðu samstæðu móðurstofnunar, eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem ekki er hin endanlega móðurstofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi,
- 50) „fjármálagerningur“: eitthvað af eftirfarandi:
- a) samningur sem leiðir til bæði fjáreignar eins aðila og fjárskuldbindingar eða hlutabréfagernings annars aðila,
 - b) gerningur tilgreindur í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB,
 - c) afleiddur fjármálagerningur,
 - d) grunnfjármálagerningur,
 - e) reiðufjárgerningur,
- Gerningarnir sem um getur í a-, b- og c-lið eru eingöngu fjármálagerningar ef virði þeirra leiðir af verði undirliggjandi fjármálagernings eða annars undirliggjandi þáttar, hlutfalli eða vísitölu,
- 51) „stofnfé“: fjárhæð og tegund þess eiginfjárgrunns sem tilgreindur er í 12. gr. tilskipunar 2013/36/ESB að því er varðar lánastofnanir og í IV. bóli þeirrar tilskipunar að því er varðar verðbréfafyrirtæki,
- 52) „rekstraráhætta“: hætta á tapi sem leiðir af innri ferlum, fólki og kerfum sem eru ófullnægjandi eða hafa brugðist, eða af ytri atburðum, að meðtalinni lagalegri áhættu,
- 53) „þynningaráhætta“: hætta á að útistandandi fjárhæð rými vegna reiðufjárlána eða annarra lána á hendur lántakanda,
- 54) „líkur á vanefndum“: líkur á vanefndum mótaðila á eins árs tímabili,
- 55) „tap að gefnum vanefndum“: hlutfall taps vegna vanefnda mótaðila af útistandandi heildarfjárhæð þegar vanefndir verða,
- 56) „breytistuðull“: hlutfallið milli fjárhæðar skuldbindingar, sem á þeim tíma er ónotuð en hægt væri að nota og yrði því útistandandi þegar vanefndir verða, og fjárhæðar skuldbindingar sem nú er ónotuð, þar sem umfang skuldbindingarinnar ákvarðast af tilkynntum mörkum, nema mörkin sem ekki hafa verið tilkynnt séu hærri,
- 57) „mildun útlánaáhættu“: aðferð sem stofnun notar til að draga úr útlánaáhættu vegna einnar eða fleiri áhættuskuldbindinga í bókum sínum,
- 58) „fjármögnuð útlánavörn“: aðferð til mildunar útlánaáhættu, þar sem mildun útlánaáhættu vegna áhættuskuldbindingar stofnunar ákvarðast af rétti stofnunarinnar, ef um er að ræða vanefndir mótaðila eða aðra sérstaka lánaatburði sem tengjast mótaðilanum, til að innleysa, fá yfirfærðar eða taka til eignar, eða halda eftir tilteknum eignum eða fjárhæðum, eða lækka fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar niður í, eða skipta henni út fyrir, fjárhæð mismunarins milli fjárhæðar áhættuskuldbindingarinnar og kröfu á stofnunina,

- 59) „ófjármögðuð útlánavörn“: aðferð til mildunar útlánaá-hættu, þar sem mildun útlánaá-hættu vegna áhættuskuldbindingar hjá stofnun ákvarðast af skuldbindingu þriðja aðila um að greiða fjárhæð ef um er að ræða vanefndir lántakanda eða aðra sérstaka lánaatburði,
- 60) „reiðufjárígildisgeringur“: innláns-skírteini, skuldabréf, þar með talið sértryggt skuldabréf, eða annar geringur sem ekki er víkjandi, sem stofnun hefur gefið út og stofnunin hefur þegar fengið greiddan að fullu og sem stofnunin skal endurgreiða án skilyrða á nafnverði,
- 61) „verðbréfun“: viðskiptasamningur eða kerfisfyrirkomulag þar sem útlánaá-hætta tengd ákveðinni áhættuskuldbindingu eða safni áhættuskuldbindinga er skipt í áhættulög eignasafns (e. trached) og hefur bæði eftirfarandi einkenna:
- a) greiðslur samkvæmt viðskiptasamningnum eða kerfisfyrirkomulaginu eru háðar arðseminni af áhættuskuldbindingunni eða safni áhættuskuldbindinga,
 - b) forgangs röðun áhættulaganna ákvarðar dreifingu taps á líftíma viðskiptasamningsins eða kerfisfyrirkomulagsins,
- 62) „verðbréfuð staða“: áhættuskuldbinding vegna verðbréfunar,
- 63) „endurverðbréfun“: verðbréfun þar sem áhætta tengd undirliggjandi safni áhættuskuldbindinga er lagskipt í hluta og að lágmarki ein undirliggjandi áhættuskuldbinding er verðbréfuð staða,
- 64) „endurverðbréfuð staða“: áhættuskuldbinding vegna endurverðbréfunar,
- 65) „endurbót á lánshæfi“: samningsbundið fyrirkomulag þar sem lánshæfi stöðu í verðbréfun er bætt miðað við hvað það hefði verið ef endurbætur hefðu ekki komið til, m.a. með lægra settum áhættulögum í verðbréfuninni og öðrum tegundum útlánavarnar,
- 66) „sérstakur verðbréfunaraðili“: eignaumsýslufélag eða annar aðili, annar en stofnun, sem er skipulagður til að stunda verðbréfun eða verðbréfanir, þar sem starfsemin miðar eingöngu að því að ná því markmiði, skipulaginu er ætlað að aðskilja skyldur sérstaka verðbréfunaraðilans frá skyldum upphaflegu stofnunarinnar og handhafar raunverulegra hluta í aðilanum eiga rétt á því að veðsetja eða selja þá hluti án takmarkana,
- 67) „áhættulag“ (e. tranche): samningsbundinn hluti útlánaá-hættu tengdur áhættuskuldbindingu eða safni áhættuskuldbindinga þar sem staða í einu lagi leiðir af sér útlánaá-hættu sem er meiri eða minni en staða í öðrum lögum safnsins sömu fjárhæðar, án þess að tekið sé tillit til útlánavarna sem þriðju aðilar veita beint til þeirra sem eiga stöður í laginu eða í öðrum lögum,
- 68) „færsla á markaðsvirði“: mat á stöðum á lokaverði sem auðvelt er að nálgast hjá óháðum aðilum, þ.m.t. verð á verðbréfamörkuðum, skjáverð eða markaðsverð frá nokkrum óháðum og virtum miðlurum,
- 69) „færsla á líkansvirði“: mat sem miða þarf út frá, framreikna eða á annan hátt reikna út frá einu eða fleiri söfnum markaðsgagna,
- 70) „óháð verðsannpröfun“: ferlið við að sannprófa reglulega hvort markaðsverð eða gögn til færslu á líkansvirði séu rétt og óháð,
- 71) „hæft fjármagn“ merkir:
- a) í skilningi III. bóls annars hluta, samtala eftirfarandi:
 - i. Eiginfjárbáttur 1 eins og um getur í 25. gr., án frádráttar þess sem um getur í i-lið k-liðar 1. mgr. 36. gr.
 - ii. Eiginfjárbáttar 2, eins og um getur í 71. gr., sem nemur jafnmiklu eða minna en þriðjungi af eiginfjárbætti 1, eins og hann er reiknaður samkvæmt i-lið þessara liðar,
 - b) í skilningi gr. 97 fjórða hluta, samtala eftirfarandi:
 - i. Eiginfjárbáttar 1, eins og um getur í 25. gr.,
 - ii. Eiginfjárbáttar 2, eins og um getur í 71. gr., sem nemur jafnmiklu eða minna en þriðjungi af eiginfjárbætti 1,
- 72) „viðurkennd kauphöll“: kauphöll sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:
- a) hún er skipulegur markaður,
 - b) hún hefur greiðslujöfnunarkerfi þar sem daglegar kröfur um tryggingarfé vegna samninganna sem um getur í II. viðauka veita nægilega vernd að mati lögbærra yfirvalda,
- 73) „valkvæður lífeyrir“: aukinn lífeyrir sem stofnun veitir starfsmanni að eigin ákvörðun og er hluti af breytilegum þætti launakjara viðkomandi starfsmanns, en tekur ekki til öflunar lífeyris sem veittur er starfsmönnum samkvæmt skilmálum sem gilda um lífeyriskerfi félagsins,

- 74) „veðlánsvirði“: verðgildi fasteignar samkvæmt varfærnislegu mati á markaðshæfi fasteignarinnar í framtíðinni, að teknu tilliti til varanleika fasteignarinnar, eðlilegra og staðbundinna markaðsskilyrða, nýtingar fasteignarinnar og annarra hugsanlegra nýtingarmöguleika hennar,
- 75) „íbúðarhúsnæði“: húsnæði sem eigandi eða leigutaki húsnæðisins nýtir, þ.m.t. réttur til búsetu í íbúð húsnæðissamvinnufélags í Svíþjóð,
- 76) „markaðsvirði“: að því er varðar fasteignir, er sú fjárhæð sem metið er að fasteign myndi seljast á, þann dag sem matið er gert, í viðskiptum ótengdra aðila, sem eru fúsir til viðskiptanna, að lokinni viðeigandi markaðssetningu þar sem hver aðili fyrir sig aðhefst af þekkingu, varfærni og ótilneyddur,
- 77) „viðeigandi reikningskilaumgjörð“: reikningsskilastaðlar sem gilda um stofnunina samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002 eða tilskipun 86/635/EBE,
- 78) „eins árs vanskilahlutfall“: hlutfallið á milli fjölda vanskila sem eiga sér stað á tímabili sem hefst einu ári fyrir dag T og fjölda lánþega sem flokkaðir eru í það þrep eða safn einu ári á undan þeim degi,
- 79) „spákaupmennskufjármögnun fasteigna“: lán til öflunar lands eða uppbyggingar eða bygginga á landi í tengslum við fasteign, eða öflunar fasteignar og í tengslum við hana, í því skyni að selja aftur með hagnaði,
- 80) „viðskiptafjármögnun“: fjármögnun, þ.m.t. ábyrgðir, í tengslum við skipti á afurðum og þjónustu fyrir tilstilli fjármálaafurða með fastan stuttan binditíma, yfirleitt styttri en eitt ár, án sjálfvirktrar framlengingar,
- 81) „útflutningslán sem njóta opinbers stuðnings“: lán eða greiðslufrestur til að fjármagna útflutning vöru og þjónustu, sem opinber útflutningslánastofnun veitir ábyrgð, tryggingu eða beina fjármögnun fyrir,
- 82) „endurhverf verðbréfakaup“ og „endurhverf verðbréfasala“: samningur þar sem stofnun eða mótaðili hennar framselur verðbréf, hrávörur eða tryggt réttindi, í tengslum við eignarétt á verðbréfum eða hrávörum, ef viðurkennd kauphöll, sem á réttinn á verðbréfunum eða hrávörunum, veitir viðkomandi ábyrgð og samningurinn heimilar ekki stofnun að framselja eða veðsetja tiltekið verðbréf eða hrávöru til fleiri en eins mótaðila í senn, með fyrirvara um skuldbindingu um endurkaup á þeim, eða staðkvæmd verðbréf eða hrávörur sama eðlis á tilgreindu verði á degi sem mun bera upp síðar sem framseljandi hefur tilgreint, eða degi sem eftir á að tilgreina, sem felur í sér endurhverf verðbréfakaup fyrir stofnunina sem selur verðbréfin eða hrávörurnar og endurhverfa verðbréfasölu fyrir stofnunina sem kaupir þau,
- 83) „endurhverf viðskipti“: viðskipti sem falla undir samning um endurhverf verðbréfakaup eða endurhverfa verðbréfasölu,
- 84) „einföld endurhverf verðbréfakaup“: endurhverf viðskipti með eina eign, eða svipaðar einfaldar eignir, en ekki eignakörfu,
- 85) „stöður sem eru ætlaðar til veltuviðskipta“: eitthvert eftirfarandi:
- a) stöður fyrir eigin reikning og stöður sem tengjast umsýslu fyrir viðskiptavin og viðskiptavakt,
- b) stöður sem ætlunin er að selja aftur innan skamms tíma,
- c) stöður sem búist er við að hækki að verðmæti vegna raunverulegs eða vænts skammtímamismunar á milli kaup- og söliverðs eða vegna annarra verð- eða vaxtabreytinga,
- 86) „veltubók“: allar stöður í fjármálagerningum og hrávörum sem stofnun heldur, annaðhvort til veltuviðskipta eða til að verja stöður sem ætlaðar eru til veltuviðskipta,
- 87) „markaðstorg fjármálagerninga“: markaðstorg fjármálagerninga eins og það er skilgreint í 15. lið 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,
- 88) „fullgildur miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili sem hefur annaðhvort hlotið starfsleyfi í samræmi við 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða verið viðurkenndur í samræmi við 25. gr. þeirrar reglugerðar,
- 89) „vanskilasjóður“: sjóður sem miðlægur mótaðili hefur komið á fót í samræmi við 42. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og notað í samræmi við 45. gr. þeirrar reglugerðar,

- 90) „forfjármagnað framlag í vanskilasjóð miðlægs mótaðila“: framlag sem stofnun greiðir í vanskilasjóð miðlægs mótaðila,
- 91) „viðskiptastaða“: gildandi áhættuskuldbinding, þ.m.t. síðari kröfur um tryggingarfé sem greiða ber uppgjörsaðila eða viðskiptavinar en hefur enn ekki borist, og mögulegar síðari áhættuskuldbindingar uppgjörsaðila eða viðskiptavinar gagnvart miðlægum mótaðila sem stafa af samningum og viðskiptum sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. 301. gr., sem og upphaflegt tryggingarfé.
- 92) „skipulegur markaður“: skipulegur markaður eins og hann er skilgreindur í 14. lið 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,
- 93) „vogun“: hlutfallsleg stærð eigna, skuldbindinga utan efnahags og ófyrirséðra skuldbindinga um að greiða, afhenda eða veita tryggingu, þ.m.t. skuldbindingar sem leiða af móttækinni fjármögnun, skuldbindingum sem gengist hefur verið í, afleiðum eða endurhverfum verðbréfakaupum, en að undanskildum skuldbindingum sem einungis er hægt að framfylgja komi til slita- eða skilameðferðar stofnunar, samanborið við eiginfjárgrunn þeirrar stofnunar,
- 94) „hætta á of mikilli vogun“: áhætta sem stafar af varnarleysi stofnunar vegna skuldsetningar eða ófyrirséðrar skuldsetningar sem kann að útheimta ófyrirhugaðar ráðstafanir til úrbóta á viðskiptaáætlun hennar, þ.m.t. nauðungarsölu eigna sem kann að leiða til taps eða leiðréttinga á mati þeirra eigna sem eftir eru,
- 95) „leiðrétting á útlánaáhættu“: fjárhæð sértækra og almennra framlaga í afskriftasjóð útlána, vegna útlánaáhættu, sem færð hefur verið í reikningsskil stofnunar í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 96) „innri áhættuvörn“: staða sem jafnar að mestu út áhættuþætti á milli stöðu eða hóps staðna í veltubók og stöðu eða hóps staðna utan veltubókar,
- 97) „tilgreind skuldbinding“: skuldbinding sem notuð er til að ákvarða virði reiðufjáruppgjörs lánaafleiðu,
- 98) „utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki“: lánshæfismatsfyrirtæki sem er skráð eða vottað í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki⁽¹⁾ eða seðlabanki sem gefur út lánshæfismat sem fellur ekki undir reglugerð (EB) nr. 1060/2009,
- 99) „tilnefnt utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki“: utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem stofnun tilnefnir,
- 100) „önnur uppsöfnuð heildarafkoma“: merkir það sama og samkvæmt alþjóðlegum reikningsskilastaðli, IAS-staðli 1, eftir því sem við á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002,
- 101) „grunneiginfjárgrunnur“: grunneiginfjárgrunnur í skilningi 88. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 102) „gjaldþolsliðir þáttar 1 hjá váttryggingafélagi“: gjaldþolsliðir fyrirtækja sem falla undir kröfur tilskipunar 2009/138/EB þar sem þessir liðir eru flokkaðir með þætti 1 í skilningi tilskipunar 2009/138/EB í samræmi við 1. mgr. 94. gr. þeirrar tilskipunar,
- 103) „takmarkaðir gjaldþolsliðir þáttar 1 hjá váttryggingafélagi“: gjaldþolsliðir fyrirtækja sem falla undir kröfur tilskipunar 2009/138/EB þar sem þessir liðir eru flokkaðir með þætti 1 í skilningi tilskipunar 2009/138/EB í samræmi við 1. mgr. 94. gr. þeirrar tilskipunar og tilvist þessara liða í flokknum takmarkast af framseldum gerðum sem samþykktar eru í samræmi við 99. gr. þeirrar tilskipunar,
- 104) „gjaldþolsliðir þáttar 2 hjá váttryggingafélagi“: gjaldþolsliðir fyrirtækja sem falla undir kröfur tilskipunar 2009/138/EB þar sem þessir liðir eru flokkaðir með þætti 2 í skilningi tilskipunar 2009/138/EB í samræmi við 2. mgr. 94. gr. þeirrar tilskipunar,
- 105) „gjaldþolsliðir þáttar 3 hjá váttryggingafélagi“: gjaldþolsliðir fyrirtækja sem falla undir kröfur tilskipunar 2009/138/EB þar sem þessir liðir eru flokkaðir með þætti 3 í skilningi tilskipunar 2009/138/EB í samræmi við 3. mgr. 94. gr. þeirrar tilskipunar,
- 106) „frestuð skattinneign“: merkir það sama og samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 107) „frestuð skattinneign sem byggir á framtíðararðsemi“: frestuð skattinneign þar sem einungis er hægt að innleysa framtíðarvirði hennar ef stofnunin skilar skattskyldum hagnaði í framtíðinni,
- 108) „frestaðar skattskuldbindingar“: merkir það sama og samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 109) „eignir réttindatengds lífeyrissjóðs“: eignir réttindatengds lífeyrissjóðs eða áætlunar, eftir því sem við á, reiknaðar út að fráreginni fjárhæð skuldbindinga samkvæmt sama sjóði eða áætlun,

(¹) Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1.

- 110) „útgreiðsla“: hvers konar greiðsla arðs eða vaxta,
- 111) „fyrirtæki á fjármálamarkaði“: merkir það sama og um getur í b- og d-liðum 25. liðar 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 112) „sjóður vegna almennrar bankaáhættu“: merkir það sama og um getur í 38. gr. tilskipunar 86/635/EBE,
- 113) „viðskiptavild“: merkir það sama og samkvæmt við-eigandi reikningsskilaumgjörð,
- 114) „óbeinn eignarhlutur“: áhættuskuldbinding gagnvart millilið sem ber áhættu vegna fjármagnsgerninga útgefnum af aðila á fjármálamarkaði, þar sem tap stofnunarinnar, ef til þessi kæmi að fjármagnsgerningur útgefinn af aðila á fjármálamarkaði yrði endanlega afskrifaður, yrði ekki verulega frábrugðið því tapi sem stofnunin yrðir fyrir vegna beins eignarhlutar í þessum fjármagnsgerningum útgefnum af aðila á fjármálamarkaði,
- 115) „óefnislegar eignir“: merkir það sama og samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð og nær til viðskiptavildar,
- 116) „aðrir fjármagnsgerningar“: fjármagnsgerningar, útgefnir af aðilum á fjármálamarkaði, sem ekki uppfylla skilyrði eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða gerninga undir þætti 1 eða 2, eða takmarkaðir gjaldþolsliðar þáttar 1 hjá váttryggingafélagi, gjaldþolsliðir þáttar 2 hjá váttryggingafélagi og gjaldþolsliðir þáttar 3 hjá váttryggingafélagi,
- 117) „aðrir varasjóðir“: varasjóðir í skilningi viðeigandi reikningsskilaumgjörðar sem skylt er að veita upplýsingar um samkvæmt viðeigandi reikningsskilastaðli, að undanskildum fjárhæðum sem þegar eru taldar með í annarri uppsafnaðri heildarafkomu eða óráðstöfuðu eigin fé,
- 118) „eiginfjárgrunnur“: samtala eiginfjárþáttar 1 og eiginfjárþáttar 2,
- 119) „eiginfjárgrunnsgerningar“: fjármagnsgerningar, útgefnir af stofnuninni, sem eru hæfir til að teljast til eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða gerninga undir þætti 2,
- 120) „hlutdeild minnihluta“: fjárhæð almenns eigin fjár þáttar 1 í dótturfélagi stofnunar sem einstaklingar eða lögaðilar, aðrir en þeir sem falla undir gildissvið reglna um samstæðu stofnunarinnar, hafa lagt til,
- 121) „hagnaður“: merkir það sama og samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 122) „krosseignarhald“: eignarhlutur stofnunar í eiginfjárgrunnsgerningum eða öðrum fjármagnsgerningum útgefnum af aðilum á fjármálamarkaði þar sem þessir aðilar eiga einnig eiginfjárgrunnsgerninga útgefna af stofnuninni,
- 123) „óráðstafað eigið fé“: uppsafnaður hagnaður eða tap fyrri ára reiknað út sem endanleg rekstrarniðurstaða samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 124) „yfirverðsreikningur hlutafjár“: merkir það sama og samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 125) „tímabundinn mismunur“: merkir það sama og samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- 126) „gervieignarhlutur“: fjárfesting stofnunar í fjármálagerningi með virði sem tengist beint virði fjármagnsfjárgerninga útgefnum af aðila á fjármálamarkaði,
- 127) „gagnkvæmt ábyrgðarkerfi“: kerfi sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:
- a) stofnanirnar falla innan sama stofnanaverndarkerfis eins og um getur í 7. mgr. 113. gr.
- b) stofnanirnar eru að fullu teknar með í samstæðureikningsskil í samræmi við a-, b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og falla undir eftirlit á samstæðugrunni af hálfu stofnunar sem er móðurstofnun í aðildarríki í samræmi við 2. kafla II. bóls fyrsta hluta þessarar reglugerðar og fellur undir kröfur vegna eiginfjárgrunns,
- c) móðurstofnun í aðildarríki og dótturfélögin hafa staðfestu í sama aðildarríki og eru háðar starfsleyfi og eftirliti af hálfu sama lögbæra yfirvalds,
- d) móðurstofnun í aðildarríki og dótturfélögin eru aðilar að fyrirkomulagi vegna samningsbundinnar eða lögboðinnar bótaábyrgðar sem verndar þessar stofnanir og tryggir einkum lausafjárstöðu þeirra og gjaldþol, til að komast hjá gjaldþroti ef þörf krefur,

- e) fyrir hendi er fyrirkomulag sem tryggir að fjárhagsleg úrræði í formi fjármagns og lausafjár séu veitt tafarlaust, ef þess er krafist, samkvæmt því fyrirkomulagi vegna sammingsbundinnar eða lögbodinnar bótaábyrgðar sem um getur í d-lið,
- f) lögbæra yfirvaldið hefur reglubundið eftirlit með því að fyrirkomulagið sem um getur í d- og e-lið sé fullnægjandi,
- g) lágmarksfrestur dótturfélags til að segja upp aðild að fyrirkomulagi vegna bótaábyrgðar að eigin frumkvæði er 10 ár,
- h) lögbært yfirvald hefur valdbærni til að banna að dótturfélag segi upp að eigin frumkvæði aðild að fyrirkomulagi vegna bótaábyrgðar,

128) „liðir til útgreiðslu“: fjárhæð hagnaðar í lok síðasta reikningsárs að viðbættum hagnaði frá fyrri árum og varasjóðir sem eru til ráðstöfunar áður en til útgreiðslu til eigenda eiginfjárgrunnsgerminga kemur, að frádregnu tapi fyrri ára, hagnaði sem er óráðstafanlegur samkvæmt ákvæðum í löggjöf eða samþykktum stofnunarinnar og fjárhæðum sem færðar eru í bundna varasjóði í samræmi við viðeigandi landslög eða samþykktir stofnunarinnar, þar sem fyrrnefnt tap og varasjóðir eru ákvarðaðir á grundvelli einstakra reikningsskila stofnunarinnar en ekki á grundvelli samstæðureikningsskila,

2. Þar sem í þessari reglugerð er vísað til fasteignar, íbúðarhúsnæðis eða viðskiptahúsnæðis, eða veðláns á slíkri fasteign, skal tilvísunin fela í sér hlutabréf í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða síðari, jafngild lög. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta heimilað að farið sé með hlutabréf, sem mynda jafngildan óbeinan eignarhlut í fasteign, sem beinan eignarhlut í fasteign að því tilskildu að sérstaklega sé kveðið á um í landslögum að slíkur óbeinn eignarhlutur sé háður eftirliti og veiti lánveitendum jafnmikla vernd þegar hann er lagður fram sem trygging.

3. Viðskiptafjármögnun, eins og um getur í 80. lið 1. mgr., er almennt óskuldbindandi og krafist er fullnægjandi fylgiskjala vegna hvernar útgreiðslubeiðni, sem gerir kleift að hafna umbeðinni fjármögnun ef vafi kemur upp varðandi lánshæfi eða fylgiskjölin. Endurgreiðsla áhættuskuldbindinga vegna viðskiptafjármögnunar er venjulega óháð lántakanum, þ.e. fjármagnið er í formi reiðufjár frá innflutningsaðilum eða ágóða af sölu undirliggjandi vara.

5. gr.

Skilgreiningar sem eiga sérstaklega við eiginfjárkröfur vegna útlánaáhættu

Í II. bálki þriðja hluta gilda eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „áhættuskuldbinding“: eignaliður og liður utan efnahagsreiknings,
- 2) „tap“: efnahagslegt tjón, þ.m.t. umtalsverð áhrif afvöxtunar og verulegur beinn og óbeinn kostnaður í sambandi við innheimtu gernings,
- 3) „vænt tap“: hlutfall þeirrar fjárhæðar áhættuskuldbindingar sem vænta má að tapist yfir eins árs tímabil vegna hugsanlegra vanefnda mótaðila eða vegna þynningar, af útistandandi fjárhæð þegar vanefndir verða.

II. BÁLKUR

BEITINGARSTIG KRAFNA

1. KAFLI

Beiting krafna á einingargrunni

6. gr.

Almennar meginreglur

1. Stofnanir skulu uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í öðrum til fimmta hluta og áttunda hluta, á einingargrunni.

2. Þess skal ekki krafist að stofnun sem annaðhvort er dótturfélag í aðildarríkinu þar sem hún hefur starfsleyfi og er undir eftirliti, eða móðurfélag, og stofnun sem felld er inn í samstæðu á grundvelli 18. gr. uppfylli þær skyldur sem mælt er fyrir um í 89., 90. og 91. gr. á einingargrunni.

3. Þessi skal ekki krafist að stofnun sem er annaðhvort móðurfélag, eða dótturfélag, og stofnun sem felld er inn í samstæðu á grundvelli 18. gr. uppfylli skyldurnar sem mælt er fyrir um í áttunda hluta á einingargrunni.

4. Lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki, sem hafa heimild til að veita þá fjárfestingarþjónustu og starfsemi sem fram kemur í 3. og 6. lið A-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB, skulu uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í sjötta hluta á einingargrunni. Þar til skýrsla framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 3. mgr. 508. gr. liggur fyrir mega lögbær yfirvöld veita verðbréfafyrirtækjum undanþágu frá því að uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í sjötta hluta, með tilliti til eðlis og umfangs starfsemi þeirra og þess hversu margþætt hún er.

5. Stofnanir, að undanskildum verðbréfafyrirtækjum sem um getur í 1. mgr. 95. gr. og 1. mgr. 96. gr. og stofnanir sem lögbær yfirvöld hafa veitt undanþáguna sem tilgreind er í 1. eða 3. mgr. 7. gr., skulu uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í sjöunda hluta á einingargrunni.

7. gr.

Undanþága frá beitingu varfæriskrafna á einingargrunni

1. Til að tryggja að eiginfjárgrunni sé dreift á fullnægjandi hátt milli móðurfélags og dótturfélaga geta lögbær yfirvöld fallið frá beitingu 1. mgr. 6. gr. gagnvart dótturfélagi stofnunar, ef bæði dótturfélagið og stofnunin þurfa starfsleyfi og lúta eftirliti hlutaðeigandi aðildarríkis og dótturfélagið fellur undir eftirlit á samstæðugrunni með stofnuninni, sem er móðurfélagið, og öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) ekki eru til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á því að móðurfélagið annist skjóta yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skulda dótturfélagsins,
- b) annaðhvort uppfyllir móðurfélagið skilyrði lögbærs yfirvalds um varfærna stjórnun dótturfélagsins og hefur lýst því yfir, með leyfi lögbæra yfirvaldsins, að það ábyrgist þær skuldbindingar sem dótturfélagið hefur gengist undir eða að áhættur dótturfélagsins hafa óverulega þýðingu,
- c) aðferðir móðurfélagsins við að meta, mæla og hafa eftirlit með áhættu ná til dótturfélagsins,
- d) móðurfélagið ræður yfir meira en 50% af atkvæðisrétti sem fylgir hlutum í hlutafé dótturfélagsins eða hefur rétt til að skipa eða leysa frá störfum meirihluta aðila í stjórn dótturfélagsins.

2. Lögbær yfirvöld geta nýtt sér þann rétt sem kveðið er á um í 1. mgr. ef móðurfélagið er eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem komið hefur verið á fót í sama aðildarríki og stofnuninni, að því tilskildu að það lúti sama eftirliti og því sem haft er með stofnunum, einkum reglunum í 1. mgr. 11. gr.

3. Til að tryggja að eiginfjárgrunni sé dreift á fullnægjandi hátt milli móðurfélags og dótturfélaga geta lögbær yfirvöld fallið frá beitingu 1. mgr. 6. gr. gagnvart móðurstofnun í aðildarríki ef sú stofnun er háð starfsleyfi og eftirliti hlutaðeigandi aðildarríkis, fellur undir eftirlit á samstæðugrunni og öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) ekki eru til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skulda til móðurstofnunarinnar í aðildarríki,

- b) aðferðir við að meta, mæla og hafa eftirlit með áhættu sem skiptir máli við eftirlit á samstæðugrundvelli ná til móðurstofnunar í aðildarríki.

Lögbæra yfirvaldið, sem nýtir sér ákvæði þessarar málsgreinar, skal veita lögbærum yfirvöldum allra annarra aðildarríkja upplýsingar.

8. gr.

Undanþága frá beitingu lausafjárkragna á einingargrunni

1. Lögbær yfirvöld geta fallið frá beitingu sjötta hluta, í heild eða að hluta, gagnvart stofnun og öllum eða nokkrum dótturfélaga hennar í Sambandinu og viðhaft eftirlit með þeim sem einni lausafjárundirsamstæðu svo framarlega sem þær uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) móðurstofnun á samstæðugrunni eða dótturstofnun á undirsamstæðugrunni uppfyllir þær skyldur sem mælt er fyrir um í sjötta hluta,
- b) móðurstofnun á samstæðugrunni eða dótturstofnun á undirsamstæðugrunni fylgist ávallt með og hefur yfirsýn yfir lausafjárstöðu allra stofnana innan samstæðu eða undirsamstæðu sem niðurfellingin nær til og tryggir öllum þessum stofnunum nægt lausafé,
- c) stofnanirnar hafa gert með sér samninga sem, að mati lögbærra yfirvalda, gera þeim kleift að flytja fjármuni óhindrað sín á milli svo þær geti mætt skuldbindingum sérhverrar stofnunar og sameiginlegum skuldbindingum eftir því sem þær falla í gjalddaga,
- d) ekki eru til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á því að samningarnir sem um getur í c-lið verði uppfylltir.

Frankvæmdastjórnin skal fyrir 1. janúar 2014 skila Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um allar lagalegar hindranir sem gætu útilokað beitingu c-liðar fyrstu undirgreinar og er hvött til að leggja fram tillögu að nýrri löggjöf, ef við á, fyrir 31. desember 2015 um hverjar þessara hindrana skuli fjarlægðar.

2. Lögbær yfirvöld geta fallið frá beitingu sjötta hluta, í heild eða að hluta, gagnvart stofnun og öllum eða nokkrum dótturfélaga hennar ef allar stofnanir lausafjárundirsamstæðunnar hafa starfsleyfi í sama aðildarríki og að því tilskildu að skilyrði 1. mgr. séu uppfyllt.

3. Ef stofnanir lausafjárundirsamstæðunnar hafa starfsleyfi í nokkrum aðildarríkjum skal 1. mgr. aðeins beitt eftir að aðferðinni sem mælt er fyrir um í 21. gr. hefur verið beitt og aðeins ef lögbær yfirvöld þessara stofnana eru samþykkt eftirfarandi atriðum:

- a) mati þeirra á því hvort skipulag og meðferð lausafjáráættu uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í 86. gr. tilskipunar 2013/36/ESB innan lausafjárundirsamstæðunnar,
- b) úthlutun fjárhæða, staðsetningu og eignarhaldi þeirra tilskildu lausafjäreigna sem lausafjárundirsamstæða skal búa yfir,
- c) ákvörðun lágmarksfjárhæðar þeirra lausafjäreigna sem stofnanir undanþegnar beitingu sjötta hluta skulu búa yfir,
- d) þörfinni fyrir strangari mælikvarða en settir eru fram í sjötta hluta,
- e) því að lögbær yfirvöld deili óhindrað með sér öllum upplýsingum,
- f) fullum skilningi á afleiðingum slíkrar undanþágu.

4. Lögbær yfirvöld mega einnig beita 1., 2. og 3. mgr. gagnvart stofnunum sem eru aðilar að sama stofnanaverndarkerfi og um getur í 7. mgr. 113. gr., að því tilskildu að þær uppfylli öll skilyrði sem mælt er fyrir um þar og gagnvart öðrum stofnunum sem tengjast í gegnum samband sem um getur í 6. mgr. 113. gr. að því tilskildu að þær uppfylli skilyrðin sem þar er mælt fyrir um. Í því tilviki skulu lögbær yfirvöld tilnefna eina þeirra stofnana sem undanþágan gildir um til að uppfylla sjötta hluta á grundvelli stöðu samstæðu allra stofnana innan lausafjárundirsamstæðunnar.

5. Ef undanþága hefur verið veitt skv. 1. mgr. eða 2. mgr. geta lögbær yfirvöld einnig beitt 86. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, eða hluta hennar, á stigi lausafjárundirsamstæðunnar og fallið frá beitingu 86. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, eða hluta hennar, á einingargrunni.

9. gr.

Sérstök samstæðuáðferð

1. Með fyrirvara um 2. og 3. mgr. þessarar greinar og 3. mgr. 144. gr. tilskipunar 2013/36/ESB geta lögbær yfirvöld, í hverju tilviki fyrir sig, heimilað móðurstofnunum, við útreikning á kröfum þeirra skv. 1. mgr. 6. gr., að telja með dótturfélag sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í c- og d-lið 1. mgr. 7. gr. og hafa verulegar áhættuskuldbindingar eða verulegar skuldbindingar gagnvart þeirri móðurstofnun.

2. Einungis skal heimila meðferðina sem sett er fram í 1. mgr. þegar móðurstofnunin sýnir lögbærum yfirvöldum á fullnægjandi hátt fram á aðstæður og fyrirkomulag, þ.m.t. lagalegt fyrirkomulag, sem gerir það að verkum að ekki eru til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skuldbindinga dótturfélagsins við móðurfélag sitt á gjalddaga.

3. Ef lögbært yfirvald beitir undanþágunni sem um getur í 1. mgr. skal það reglubundið og eigi sjaldnar en einu sinni á ári upplýsa lögbær yfirvöld allra hinna aðildarríkjanna um beitingu 1. mgr. og um þær aðstæður og fyrirkomulag sem um getur í 2. mgr. Ef dótturfélagið er í þriðja landi, skulu lögbær yfirvöld einnig veita lögbærum yfirvöldum þess þriðja lands sömu upplýsingar.

10. gr.

Undanþága fyrir lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun

1. Lögbær yfirvöld mega í samræmi við landslög falla frá beitingu krafna, í heild eða að hluta, sem settar eru fram í öðrum til áttunda hluta, gagnvart einni eða fleiri lánastofnunum sem staðsettar eru í sama aðildarríki og sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun sem hefur eftirlit með þeim og staðfestu í sama aðildarríki, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) skuldbindingar miðlægu stofnunarinnar og tengdra stofnana eru með sameiginlegri og óskiptri bótaábyrgð eða skuldbindingar tengdra stofnana eru alfarið á ábyrgð miðlægu stofnunarinnar,
- b) allsherjareftirlit er haft með gjaldþoli og lausafjárstöðu miðlægu stofnunarinnar og allra tengdra stofnana á grundvelli samstæðureikningsskila þessara stofnana,
- c) framkvæmdastjórn miðlægu stofnunarinnar hefur vald til að senda fyrirmæli til stjórnenda tengdra stofnana.

Aðildarríki mega viðhalda og notfæra sér gildandi landslöggjöf varðandi beitingu undanþágu sem um getur í fyrstu undirgrein svo framarlega sem hún stangast ekki á við þessa reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB.

2. Ef lögbær yfirvöld hafa fullvissað sig um að skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. séu uppfyllt og ef ábyrgðir eða skuldbindingar miðlægu stofnunarinnar njóta fullrar ábyrgðar tengdra stofnana geta lögbær yfirvöld fallið frá beitingu annars til áttunda hluta gagnvart miðlægri stofnun á einingargrunni.

2. KAFLI

Varfærniskröfur vegna samstæðu

1. þáttur

Beiting krafna á samstæðugrunni

11. gr.

Almenn meðferð

1. Móðurstofnanir í aðildarríki skulu, að því marki og með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 18. gr., uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í öðrum til fjórða hluta og sjöunda hluta á grundvelli stöðu samstæðu sinnar. Móðurfélögin og dótturfélög þeirra sem falla undir þessa reglugerð skulu koma á fót viðeigandi stjórnskipulagi og viðeigandi innra eftirlitskerfi til að tryggja að þau gögn sem gerð samstæðureikningsskila krefst séu unnin og áframsend á tilhlýðilega hátt. Þau skulu einkum tryggja að dótturfélög sem falla ekki undir þessa reglugerð komi á fyrirkomulagi, ferlum, tækjum og tólum til að tryggja viðeigandi gerð samstæðureikningsskila.

2. Stofnanir undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í aðildarríki skulu, að því marki og með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 18. gr., uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í öðrum til fjórða hluta og sjöunda hluta á grundvelli stöðu samstæðu þess eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi.

Ef fleiri en ein stofnun er undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í aðildarríki skal fyrsta undirgrein eingöngu eiga við um stofnunina sem eftirlit á samstæðugrunni gildir um, í samræmi við 111. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

3. Móðurstofnanir í ESB og stofnanir undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB og stofnanir undir stjórn blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB skulu uppfylla skyldurnar sem mælt er fyrir um í sjötta hluta á grundvelli stöðu samstæðu þeirrar móðurstofnunar, eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi, ef samstæðan samanstendur af einni eða fleiri lánastofnunum eða verðbréfafyrirtækjum sem hafa heimild til að veita þá fjárfestingarþjónustu og starfsemi sem um getur í 3. og 6. lið A-hluta I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB. Þar til skýrsla framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 508. gr. liggur fyrir og ef samstæðan samanstendur eingöngu af verðbréfafyrirtækjum mega lögbær yfirvöld veita verðbréfafyrirtækjum undanþágu frá því að uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í sjötta hluta á samstæðugrunni, með tilliti til eðlis og umfangs starfsemi þeirra og þess hversu margþætt hún er.

4. Ef 10. gr. er beitt skal miðlæga stofnunin sem um getur í þeirri grein uppfylla kröfur annars til áttunda hluta á grundvelli stöðu samstæðu miðlægu stofnunarinnar og tengdra stofnana hennar í heild.

5. Til viðbótar við kröfurnar í 1.–4. mgr. og með fyrirvara um önnur ákvæði þessarar reglugerðar og tilskipunar 2013/36/ESB geta lögbær yfirvöld, þegar það er réttlætandi í eftirlitstilgangi vegna áhættusérkenna eða sérstakrar samsetningar á fjármögnun stofnunar eða ef aðildarríkin samþykkja landslög sem kveða á um aðgreiningu á uppbyggingu starfsþátta innan bankasamstæðu, krafist þess að hinar aðskildu stofnanir uppfylli þær skyldur sem mælt er fyrir um í öðrum til fjórða hluta og sjötta til áttunda hluta þessarar reglugerðar og í VII. bálki tilskipunar 2013/36/ESB á undirsamstæðugrunni.

Beiting aðferðarinnar sem sett er fram í fyrstu undirgrein skal ekki hafa áhrif á skilvirkt eftirlit á samstæðugrunni og hvorki hafa í för með sér hlutfallslega of mikil skaðleg áhrif á heild eða hluta fjármálakerfisins í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild né mynda eða skapa hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins.

12. gr.

Eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi með bæði lánastofnun og verðbréfafyrirtæki sem dótturfélag

Ef eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi hefur a.m.k. eina lánastofnun og eitt verðbréfafyrirtæki að dótturfélagi skulu kröfurnar sem gilda á grundvelli stöðu samstæðu eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi gilda um lánastofnunina.

13. gr.

Beiting birtingarkrafna á samstæðugrunni

1. Móðurstofnanir í Evrópusambandinu skulu uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í áttunda hluta á samstæðugrunni.

Mikilvæg dótturfélög móðurstofnana í ESB og þau dótturfélög sem eru verulega mikilvæg á staðbundnum markaði skulu veita þær upplýsingar sem tilgreindar eru í 437., 438., 440., 442., 450., 451. og 453. gr. á einingargrunni eða undirsamstæðugrunni.

2. Stofnanir undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB skulu uppfylla þær kröfur sem mælt er fyrir um í áttunda hluta á grundvelli stöðu samstæðu þess eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi.

Mikilvæg dótturfélög móðureignarhaldsfélaga á fjármálasviði í ESB eða blandaðra móðureignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi í ESB og þau dótturfélög sem eru verulega mikilvæg á staðbundnum markaði skulu birta þær upplýsingar sem tilgreindar eru í 437., 438., 440., 442., 450., 451. og 453. gr. á einingargrunni eða undirsamstæðugrunni.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki gilda í heild eða að hluta um móðurstofnanir í ESB, stofnanir undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, að því marki sem þær falla undir jafngilda upplýsingagjöf á samstæðugrunni af hálfu móðurfélags með staðfestu í þriðja landi.

4. Ef 10. gr. er beitt skal miðlæga stofnunin sem um getur í þeirri grein uppfylla kröfur áttunda hluta á grundvelli stöðu samstæðu miðlægu stofnunarinnar. Ákvæði 1. mgr. 18. gr. skulu gilda um miðlægu stofnunina og fara skal með tengdar stofnanir sem dótturfélög miðlægu stofnunarinnar.

14. gr.

Beiting krafna fimmta hluta á samstæðugrunni

1. Móðurfélög og dótturfélög þeirra sem falla undir þessa reglugerð skulu uppfylla þær kröfur sem mælt er fyrir um í fimmta hluta á samstæðugrunni eða undirsamstæðugrunni til að tryggja að fyrirkomulag þeirra, ferli og tæki og töl sem þessi ákvæði krefjast séu samræmdar og vel samþættar og að unnt sé að leggja fram öll gögn og upplýsingar sem varða eftirlitið. Þau skulu einkum tryggja að dótturfélög sem falla ekki undir þessa reglugerð komi á fyrirkomulagi, ferlum og tækjum og tólum til að tryggja að þessum ákvæðum sé fylgt.

2. Stofnanir skulu beita viðbótaráhættuvog í samræmi við 407. gr. þegar þær beita 92. gr. á samstæðugrunni eða undirsamstæðugrunni ef farið er á svig við kröfurnar í 405. og 406. gr. hjá aðila með staðfestu í þriðja landi sem felldur er inn í samstæðureikning í samræmi við 18. gr. að því gefnu að brotið sé verulegt með hliðsjón af heildaráhættusniði samstæðunnar.

3. Kröfurnar, sem leiða af fimmta hluta varðandi dótturfélög sem falla utan þessarar reglugerðar, gilda ekki ef móðurstofnun í ESB eða stofnanir undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB geta sýnt lögþærum yfirvöldum fram á að beiting fimmta hluta sé ólögæt samkvæmt lögum þess þriðja lands þar sem dótturfélagið hefur staðfestu.

15. gr.

Undanþága frá beitingu krafna vegna eiginfjárgrunns á samstæðugrunni fyrir samstæður verðbréfafyrirtækja

1. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni má í hverju tilviki fyrir sig veita undanþága frá beitingu þriðja hluta þessarar reglugerðar og VII. bálki 4. kafla tilskipunar 2013/36/ESB á samstæðugrunni að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu fyrir hendi:

a) sérhvert verðbréfafyrirtæki í ESB innan samstæðunnar notar þann fráviksútreikning á fjárhæð heildaráhættu sem um getur í 2. mgr. 95. gr. eða 2. mgr. 96. gr.,

b) öll verðbréfafyrirtæki í samstæðunni falla undir flokkana í 1. mgr. 95. gr. eða 1. mgr. 96. gr.,

c) verðbréfafyrirtækin í ESB innan samstæðunnar uppfylla hvert um sig kröfurnar, sem eru settar í 95. gr. á einingargrunni og draga jafnframt frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 allar ábyrgðarskuldbindingar vegna verðbréfafyrirtækja, fjármálastofnana, eignastýringarfélaga og félaga í viðbótarstarfsemi, sem annars yrðu teknar með í samstæðureikningskilin,

d) eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem er móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki að því er varðar verðbréfafyrirtæki í samstæðunni býr yfir a.m.k. jafn miklu fjármagni, sem hér er skilgreint sem summa liðanna sem um getur í 1. mgr. 26. gr., 1. mgr. 51. gr. og 1. mgr. 62. gr., og þarf til að mæta summu eftirfarandi:

i. summu alls bókfærðs virðis eignarhluta, víkjandi krafna og gerninga sem um getur í h- og i-lið 1. mgr. 36. gr., c- og d-lið 1. mgr. 56. gr. og c- og d-lið 1. mgr. 66. gr. í verðbréfafyrirtækjum, fjármálastofnunum, eignastýringarfélögum og félögum í viðbótarstarfsemi, sem annars yrðu teknir með í samstæðureikningsskilin og

ii. heildarfjárhæð ábyrgðarskuldbindinga vegna verðbréfafyrirtækja, fjármálastofnana, eignastýringarfélaga og félaga í viðbótarstarfsemi, sem annars yrðu teknar með í samstæðureikningsskilin.

e) samstæðan innifelur ekki lánastofnanir.

Ef forsendurnar í fyrstu undirgrein eru uppfylltar skulu öll verðbréfafyrirtæki í ESB hafa yfir að ráða kerfum til að hafa eftirlit með og stjórna uppruna eigin fjár og annarrar fjármögnunar allra eignarhaldsfélaga á fjármálasviði, verðbréfafyrirtækja, fjármálastofnana, eignastýringarfélaga og félaga í viðbótarstarfsemi, innan samstæðunnar.

2. Lögbær yfirvöld geta einnig beitt undanþágunni ef eignarhaldsfélögin á fjármálasviði hafa yfir að ráða lægri fjárhæð eiginfjárgrunns en þeirri fjárhæð sem reiknuð er út skv. d-lið 1. mgr., en eigi lægri en summu krafna vegna eiginfjárgrunns sem gerðar eru á einingargrunni til verðbréfafyrirtækja, fjármálastofnana, eignastýringarfélaga og félaga í viðbótarstarfsemi, sem annars yrðu tekin með í samstæðureikningsskil, og heildarfjárhæðar ábyrgðarskuldbindinga vegna verðbréfafyrirtækja, fjármálastofnana, eignastýringarfélaga og félaga í viðbótarstarfsemi, sem annars yrðu tekin með í samstæðureikningsskil. Að því er varðar þessa málsgrein er krafa vegna eiginfjárgrunns fyrir verðbréfafyrirtæki í þriðju löndum, fjármálastofnanir, eignastýringarfélög og félög í viðbótarstarfsemi nafnverðskrafa vegna eiginfjárgrunns.

16. gr.

Undanþága frá beitingu krafna um vogunarhlutfall á samstæðugrunni fyrir samstæður verðbréfafyrirtækja

Ef allar einingar í samstæðu verðbréfafyrirtækja, þ.m.t. móðurfélagið, eru verðbréfafyrirtæki sem eru undanþegin beitingu krafnanna, sem settar eru fram í sjöunda hluta á einingargrunni í samræmi við 5. mgr. 6. gr., getur móðurfélag verðbréfafyrirtækisins valið að beita ekki þeim kröfum sem settar eru fram í sjöunda hluta á samstæðugrunni.

17. gr.

Eftirlit með verðbréfafyrirtækjum sem eru undanþegin beitingu krafna vegna eiginfjárgrunns á samstæðugrunni

1. Verðbréfafyrirtæki í samstæðu, sem fengið hefur undanþágu skv. 15. gr., skulu tilkynna lögbæru yfirvaldi um þær áhættur sem kunna að grafa undan fjárhagsstöðu þeirra, þ.m.t. áhættur sem tengjast samsetningu og uppruna eiginfjárgrunns þeirra, innri fjár og annarrar fjármögnunar.

2. Ef lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á varfærnisefirliti með verðbréfafyrirtækjum falla frá kröfu um eftirlit á samstæðugrunni, eins og kveðið er á um í 15. gr., skulu þau gera aðrar viðeigandi ráðstafanir til að hafa eftirlit með áhættu, einkum stórum áhættuskuldbindingum, allrar samstæðunnar, þ.m.t. allra fyrirtækja sem eru ekki staðsett í aðildarríki.

3. Ef lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á varfærnisefirliti með verðbréfafyrirtækjum falla frá beitingu krafna vegna eiginfjárgrunns á samstæðugrunni eins og kveðið er á um í 15. gr. skulu kröfur áttunda hluta gilda á einingargrunni.

2. þáttur.

Aðferðir við gerð samstæðureikningsskila

18. gr.

Aðferðir við gerð samstæðureikningsskila

1. Þær stofnanir, sem krafist er að uppfylli kröfurnar sem um getur í 1. þætti á grundvelli stöðu samstæðu sinnar, skulu að öllu leyti fella inn í samstæðureikningsskil allar stofnanir og fjármálastofnanir á meðal dótturfélaga sinna eða, þar sem við á, dótturfélag sama móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaða móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi. Ákvæði 2.–8. mgr. þessarar greinar gilda ekki í þeim tilvikum þar sem sjötti hluti gildir á grundvelli stöðu samstæðu stofnunarinnar.

2. Hins vegar geta lögbær yfirvöld í hverju tilviki fyrir sig heimilað hlutfallsleg samstæðureikningsskil samkvæmt þeim hluta hlutfjár sem móðurfélagið á í dótturfélaginu. Einungis má heimila hlutfallsleg samstæðureikningsskil ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnæggt:

a) ábyrgð móðurfélags er takmörkuð við þann hluta hlutfjár sem móðurfélagið á í dótturfélaginu í ljósi ábyrgðar annarra hluthafa eða aðila,

b) gjaldþol hluthafanna eða aðilanna er fullnægjandi,

c) skýrt er kveðið á um ábyrgð annarra hluthafa og aðila á lagalega bindandi hátt.

3. Ef tengsl eru á milli fyrirtækja í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE skulu lögbær yfirvöld ákvarða hvernig samstæðureikningsskilum skuli háttað.

4. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli skal krefjast hlutfallslegra samstæðureikningsskila í samræmi við hluta hlutdeildarigna í stofnunum og fjármálastofnunum, sem er stjórnað af fyrirtæki sem fellt er inn í samstæðureikning ásamt einu eða fleiri fyrirtækjum sem eru ekki talin með í samstæðunni, ef ábyrgð þessara fyrirtækja er takmörkuð við þann hluta hlutfjár sem þau eiga.

5. Þegar um er að ræða aðra hlutdeild eða önnur fjármagnstengsl en um getur í 1. og 4. mgr. skulu lögbær yfirvöld ákveða hvort og hvernig eigi að semja samstæðureikningsskil. Einkum er þeim heimilt að leyfa eða krefjast notkunar á hlutdeildaraðferðinni. Það felst þó ekki í þeirri aðferð að viðkomandi fyrirtæki heyri undir eftirlit á samstæðugrunni.

6. Lögbær yfirvöld skulu ákveða hvort og hvernig semja skuli samstæðureikningsskil í eftirfarandi tilvikum:

- a) þegar, að mati lögbærra yfirvalda, stofnun hefur veruleg áhrif í einni eða fleiri stofnunum eða fjármálastofnunum, án þess að eiga hlut í eða hafa önnur fjármagnstengsl við þessar stofnanir, og
- b) þegar tvær eða fleiri stofnanir eða fjármálastofnanir eru settar undir aðra sameiginlega stjórn en kveðið er á um í samningi eða stofnsamþykktum þeirra.

Einkum er lögbærum yfirvöldum heimilt að leyfa eða krefjast notkunar aðferðarinnar sem kveðið er á um í 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE. Það felst þó ekki í þeirri aðferð að viðkomandi fyrirtæki heyrir undir eftirlit á samstæðugrundvelli.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir gerð samstæðureikningsskila í þeim tilvikum sem um getur í 2.–6. mgr. þessarar greinar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

8. Ef krafist er eftirlits á samstæðugrundvelli skv. 111. gr. tilskipunar 2013/36/ESB skulu félög í viðbótarstarfsemi og eignastýringarfélag eins og þau eru skilgreind í 5. lið 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB tekin með við gerð samstæðureikningsskila í þeim tilvikum og í samræmi við þær aðferðir sem mælt er fyrir um í þessari grein.

3. þáttur

Umfang samstæðureikningsskila

19. gr.

Aðilar sem ekki falla undir samstæðureikningsskil

1. Stofnun, fjármálastofnun eða félag í viðbótarstarfsemi sem er dótturfélag eða hlutdeildarfyrirtæki þarf ekki að fella inn í samstæðureikning ef heildarfjárhæð eigna viðkomandi fyrirtækis og liða þess utan efnahagsreiknings er lægri en sú eftirfarandi fjárhæða sem lægri er:

- a) 10 milljónir evra,
- b) 1% af heildarfjárhæð eigna og liða utan efnahagsreiknings í eigu móðurfyrirtækisins eða fyrirtækisins sem er eigandi hlutdeildarinnar.

2. Lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrunni skv. 111. gr. tilskipunar 2013/36/EB geta ákveðið í hverju tilviki fyrir sig, í eftirfarandi tilvikum, að ekki þurfi að fella stofnun, fjármálastofnun eða félag í viðbótarstarfsemi, sem er dótturfyrirtæki eða hlutdeildarfyrirtæki, inn í samstæðureikning:

- a) ef hlutaðeigandi fyrirtæki er í þriðja landi þar sem lagalegar hömlur eru á því að fá nauðsynlegar upplýsingar,
- b) ef hlutaðeigandi fyrirtæki hefur einungis óverulega þýðingu að því er varðar markmið eftirlits með stofnunum,
- c) ef, að mati lögbærra yfirvalda sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrunni, það væri óviðeigandi eða villandi að fella fjárhagsstöðu fyrirtækisins sem um ræðir inn í samstæðureikning, að því er varðar markmið eftirlitsins með stofnunum.

3. Ef, í tilvikunum sem um getur í 1. mgr. og b-lið 2. mgr., mörg fyrirtæki uppfylla skilyrðin sem þar eru sett fram skulu þau engu að síður felld inn í samstæðureikninginn ef þau skipta máli sem ein heild með hliðsjón af tilgreindum markmiðum.

20. gr.

Sameiginlegar ákvarðanir um varfærniskröfur

1. Lögbær yfirvöld skulu vinna saman, í fullu samráði:

- a) þegar um er að ræða umsóknir um leyfin sem um getur í 1. mgr. 143. gr., 4. og 9. mgr. 151. gr., 283. gr., 2. mgr. 312. gr. og 363 gr., eftir því sem við á, sem móðurstofnun í ESB og dótturfyrirtæki hennar leggja fram, eða sem dótturfyrirtæki móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB leggja fram sameiginlega, til að ákveða hvort veita skuli leyfið, sem sótt hefur verið um, og til að ákvarða skilmálana og skilyrðin, ef einhver eru, sem slíkt leyfi væri háð,

- b) í þeim tilgangi að ákvarða hvort skilyrði séu fyrir sérstakri meðferð innan samstæðu eins og um getur í 9. mgr. 422. gr. og 5. mgr. 425. gr. með stuðningi tæknilegra eftirlitsstaðla Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem um getur í 10. mgr. 422. gr. og 6. mgr. 425. gr.

Umsóknum skal einungis skilað til eftirlitsaðilans á samstæðugrundvelli.

Umsóknin, sem um getur í 2. mgr. 312. gr., skal fela í sér lýsingu á þeirri aðferðafræði sem notuð er við dreifingu eigin fjár vegna rekstraráhættu á milli mismunandi aðila samstæðunnar. Í umsókninni skal tekið fram hvort og hvernig dreifingarhrif eru tekin til greina í áhættumatskerfinu.

2. Lögbær yfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu innan sex mánaða um:

- a) umsóknina sem um getur í a-lið 1. mgr.,
- b) mat á forsendum og ákvörðunarþáttum sérstakrar meðferðar sem um getur í b-lið 1. mgr.

Þessi sameiginlega ákvörðun skal sett fram í skjali þar sem gild rök eru færð fyrir ákvörðuninni sem lögbæra yfirvaldið, sem um getur í 1. mgr., skal láta umsækjandanum í té.

3. Tímabilið, sem um getur í 2. mgr., skal hefjast:

- a) á viðtökudegi eftirlitsaðilans á samstæðugrundvelli á fullunninni umsókn sem um getur í a-lið 1. mgr. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli skal áframsenda fullgerðu umsóknina til annarra lögbærra yfirvalda án tafar,
- b) á viðtökudegi lögbærra yfirvalda á skýrslu saminni af eftirlitsaðilanum á samstæðugrundvelli sem inniheldur greiningu á skuldbindingum innan samstæðunnar.

4. Liggi sameiginleg ákvörðun lögbærra yfirvalda ekki fyrir innan sex mánaða skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli taka sína eigin ákvörðun um a-lið 1. mgr. Ákvörðun eftirlitsaðilans á samstæðugrundvelli skal ekki takmarka valdsvið lögbærra yfirvalda skv. 105. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Ákvörðunin skal sett fram í skjali þar sem gild rök eru færð fyrir ákvörðuninni og þar skal tekið tillit til skoðana og fyrirvara sem hin lögbæru yfirvöldin hafa látið í ljós á sex mánaða tímabilinu.

Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli tilkynnir móðurstofnuninni í ESB, móðureignarhaldsfélaginu á fjármálasviði í ESB eða blandaða móðureignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi í ESB og hinum lögbæru yfirvöldunum um ákvörðunina.

Ef einhver viðkomandi lögbæru yfirvaldanna hafa vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 við lok sex mánaða tímabilsins skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli fresta ákvörðun sinni varðandi a-lið 1. mgr. þessarar greinar og bíða ákvörðunar Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Sex mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok sex mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin.

5. Liggi sameiginleg ákvörðun lögbærra yfirvalda ekki fyrir innan sex mánaða skal lögbæra yfirvaldið sem ber ábyrgð á eftirliti með dótturfélagi á einingargrunni taka sína eigin ákvörðun varðandi b-lið 1. mgr.

Ákvörðunin skal sett fram í skjali þar sem gild rök eru færð fyrir ákvörðuninni og þar skal tekið tillit til skoðana og fyrirvara sem hin lögbæru yfirvöldin hafa látið í ljós á sex mánaða tímabilinu.

Ákvörðunin skal tilkynnt eftirlitsaðilanum á samstæðugrundvelli sem upplýsir móðurstofnunina í ESB, móðureignarhaldsfélagið á fjármálasviði í ESB eða blandaða móðureignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi í ESB.

Ef eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010 við lok sex mánaða tímabilsins skal lögbæra yfirvaldið sem ber ábyrgð á eftirliti með dótturfélaginu á einingargrunni fresta ákvörðun sinni varðandi b-lið 1. mgr. þessarar greinar og bíða ákvörðunar Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Sex mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eftir lok sex mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin.

6. Ef móðurstofnun í ESB og dótturfélög hennar, dótturfélög móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB nota þróaða mæliaðferð, sem um getur í 2. mgr. 312. gr., eða innramatsaðferð, sem um getur í 143. gr. á sameinuðum grundvelli, skulu lögbær yfirvöld heimila að móðurfélag og dótturfélög þess uppfylli sem heild þær forsendur sem settar eru fram í 321. og 322. gr. eða í 6. þætti 3. kafla II. bóls þriðja hluta, eftir því sem við á, á þann hátt sem samræmist uppbyggingu samstæðunnar og áhættustjórnunarkerfum hennar, ferlum og aðferðafræði.

7. Ákvarðanirnar, sem um getur í 2., 4. og 5. mgr., skulu teljast ákvarðandi þættir og skulu lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum beita þeim.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum þar sem tilgreint er sameiginlega ákvörðunarferlið, sem um getur í a-lið 1. mgr., að því er varðar umsóknir um leyfi sem um getur í 1. mgr. 143. gr., 4. og 9. mgr. 151. gr., 283. gr., 2. mgr. 312. gr. og 363. gr. í því skyni að greiða fyrir sameiginlegum ákvörðunum.

Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

21. gr.

Sameiginlegar ákvarðanir um umfang beitingar lausafjárkrafna

1. Þegar umsókn berst frá móðurstofnun í ESB, móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði í ESB, blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi í ESB eða undirsamstæðudótturfélagi móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, skulu eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli og lögbær yfirvöld í aðildarríki sem bera ábyrgð á eftirliti með dótturfélögum móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB gera allt sem í þeirra valdi stendur til að taka sameiginlega ákvörðun um hvort skilyrði a- til d-liða 1. mgr. 8. gr. séu uppfyllt og afmarka eina lausafjárundirsamstæðu vegna beitingar 8. gr.

Sameiginlega ákvörðunin skal tekin innan sex mánaða frá því að eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli leggur fram skýrslu sem gerir grein fyrir einstökum lausafjárundirsamstæðum á grundvelli forsendna sem mælt er fyrir um í 8. gr. Ef ágreiningur kemur upp á sex mánaða tímabilinu skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli hafa samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina að

beiðni einhverra hinna lögbæru yfirvaldanna. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli má hafa samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina að eigin frumkvæði.

Sameiginlega ákvörðunin getur einnig falið í sér takmarkanir á staðsetningu og eignarhaldi lausafjäreigna og kröfu um að stofnanir, sem eru undanþegnar beitingu sjötta hluta, ráði yfir lágmarksfjárhæð lausafjäreigna.

Sameiginlega ákvörðunin skal sett fram í skjali þar sem ákvörðunin er vel rökstudd og eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli skal láta móðurstofnun lausafjárundirsamstæðunnar það í té.

2. Liggi sameiginleg ákvörðun ekki fyrir innan sex mánaða skal hvert og eitt lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á eftirliti á einingargrunni taka eigin ákvörðun.

Hins vegar geta öll lögbær yfirvöld, á sex mánaða tímabilinu, vísað þeirri spurningu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar hvort skilyrðunum í a- og d-liðum 1. mgr. 8. gr. sé fullnægt. Í því tilviki getur Evrópska bankaftirlitsstofnunin hafið sáttaumleitun, sem ekki er bindandi, í samræmi við c-lið 31. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010 og skulu öll viðkomandi lögbær yfirvöld fresta ákvörðunum sínum þar til niðurstaða þeirrar sáttaumleitunar liggur fyrir. Hafi lögbær yfirvöld ekki komist að samkomulagi innan þriggja mánaða, á meðan sáttaumleitunin fer fram, skal sérhvert lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á eftirliti á einingargrunni taka sína eigin ákvörðun með tilliti til hlutfallsins á milli ávinnings og áhættu í því aðildarríki þar sem móðurstofnun hefur staðfestu sem og hlutfalls ávinnings og áhættu í því aðildarríki þar sem dótturfélagið hefur staðfestu. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eftir lok sex mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin.

Sameiginlega ákvörðunin sem um getur í 1. mgr. og ákvarðanirnar sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar eru bindandi.

3. Einnig getur viðkomandi lögbært yfirvald haft samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina á sex mánaða tímabilinu ef ósæti kemur upp varðandi skilyrðin í a- til d-liðum 3. mgr. 8. gr. Í því tilviki getur Evrópska bankaftirlitsstofnunin hafið sáttaumleitun, sem ekki er bindandi, í samræmi við c-lið 31. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010 og skulu öll viðkomandi lögbær yfirvöld fresta ákvörðunum sínum þar til niðurstaða þeirrar sáttaumleitunar liggur fyrir. Hafi lögbær yfirvöld ekki komist að samkomulagi innan þriggja mánaða, á meðan sáttaumleitunin fer fram, skal sérhvert lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á eftirliti á einingargrunni taka sína eigin ákvörðun.

22. gr.

Gerð undirsamstæðureiknings í tilviki eininga í þriðju löndum

Dótturstofnanir skulu beita kröfunum, sem settar eru fram í 89.–91. gr. og þriðja og fimmta hluta, á grundvelli stöðu undirsamstæðu ef þessar stofnanir, eða móðurfyrirtækið ef það er

eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, hafa stofnun eða fjármálastofnun að dótturfélagi í þriðja landi, eða eiga hlutdeild í slíku fyrirtæki.

23. gr.

Fyrirtæki í þriðju löndum

Við beitingu eftirlits á samstæðugrunni í samræmi við þennan kafla, skulu hugtökin „verðbréfafyrirtæki“, „lánastofnun“, „fjármálastofnun“ og „stofnun“ einnig gilda um fyrirtæki með staðfestu í þriðju löndum, sem myndu uppfylla skilgreiningar þessara hugtaka í 4. gr. ef þau hefðu staðfestu í Sambandinu.

24. gr.

Mat eigna og liða utan efnahagsreiknings

1. Mat eigna og liða utan efnahagsreiknings skal fara fram í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta lögbær yfirvöld krafist þess að stofnanir framkvæmi mat á eignum og liðum utan efnahagsreiknings og ákvarði eiginfjárgrunn í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla eftir því sem við á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002.

2. HLUTI

EIGINFJÁRGRUNNUR

I. BÁLKUR

ÞÆTTIR EIGINFJÁRGRUNNS

1. KAFLI

Eiginfjárbáttur 1

25. gr.

Eiginfjárbáttur 1

Hjá stofnunum samanstendur eiginfjárbáttur 1 af summu almenns eigin fjár þáttar 1 og viðbótareiginfjár þáttar 1.

2. KAFLI

Almennt eigið fé þáttar 1

1. þáttur

Liðir almenns eigin fjár þáttar 1 og eiginfjárgrunnsgerningar almenns eigin fjár þáttar 1

26. gr.

Liðir í almennu eigin fé þáttar 1

1. Hjá stofnunum samanstanda liðir í almennu eigin fé þáttar 1 af eftirfarandi:

- a) fjármagnsgerningum, að því tilskildu að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr. séu uppfyllt,
- b) yfirverðsreikningum hlutafjár sem tengjast gerningunum sem um getur í a-lið,
- c) óráðstöfuðu eigið fé,
- d) annarri uppsafnaðri heildarafkomu,
- e) öðrum varasjóðum,
- f) sjóðum vegna almennrar bankaáhættu.

Einungis skal færa liðina sem um getur í c- til f-lið sem almennt eigið fé þáttar 1 ef stofnunin hefur óhindrað og tafarlaust aðgengi að þeim til notkunar við að verja áhættu eða tap um leið og slíkt á sér stað.

2. Að því er varðar c-lið 1. mgr. geta stofnanir einungis með fyrirfram veittu leyfi lögbærs yfirvalds talið hagnað árs hluta eða heils árs með í almennu eigin fé þáttar 1 áður en stofnun hefur tekið formlega ákvörðun til staðfestingar endanlegum hagnaði eða tapi stofnunarinnar. Lögbært yfirvald skal veita leyfi að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) hagnaðurinn hefur verið sannprófaður af aðilum sem eru óháðir stofnuninni og bera ábyrgð á endurskoðun reikningsskila stofnunarinnar,
- b) stofnunin hefur að mati lögbærra yfirvalda sýnt þeim fram á með fullnægjandi hætti að öll fyrirsjáanleg gjöld eða arðgreiðslur hafi verið dregnar frá fjárhæð hagnaðarins.

Sannprófun á árs hlutahagnaði eða heils árs hagnaði stofnunar skal veita nægjanlega vissu um að hagnaðurinn hafi verið metinn í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í viðeigandi reikningsskilaumgjörð.

3. Lögbær yfirvöld skulu meta hvort útgáfa almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 uppfyllir forsendurnar sem settar eru fram í 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr. Að því er varðar útgáfur eftir 28. júní 2013 skulu stofnanir einungis að fengnu leyfi lögbærra yfirvalda, sem mega hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, flokka fjármagnsgerninga sem almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1.

Að því er varðar fjármagnsgerninga, fyrir utan ríkisaðstoð, sem lögbært yfirvald hefur samþykkt sem hæfa til flokkunar með almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 en sem, að mati Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar er efnislega flókið að staðreyna að uppfylli forsendur 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr., skulu lögbær yfirvöld útskýra rök sín fyrir Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni.

Á grundvelli upplýsinga frá hverju lögbæru yfirvaldi skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin útbúa, viðhalda og birta skrá yfir allar tegundir fjármagnsgerninga í hverju aðildarríki sem uppfylla skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal útbúa þá skrá og birta hana í fyrsta sinn fyrir 28. júlí 2013.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur ákveðið, að loknu endurmatsferlinu sem sett er fram í 80. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr., að fjarlægja fjármagnsgerninga utan ríkisaðstoðar, sem gefnir eru út eftir 28. júní 2013, af skránni og má gefa út tilkynningu þess efnis.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem er tilgreint hvað teljist fyrirsjáanlegt við ákvörðun þess hvort fyrirsjáanleg gjöld og arðgreiðslur hafi verið dregnar frá.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

27. gr.

Fjármagnsgerningar gagnkvæmra félaga, samvinnufélaga, sparisjóða eða svipaðra stofnana í almennu eigin fé þáttar 1

1. Liðir í almennu eigin fé þáttar 1 skulu ná yfir alla fjármagnsgerninga sem stofnun hefur gefið út samkvæmt samþykktum sínum, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) stofnunin er af þeirri tegund sem skilgreind er samkvæmt viðeigandi landslögum og sem lögbær landsyfirvöld telja að uppfylli skilyrði þess að vera eitthvert eftirfarandi:
 - i. gagnkvæmt félag,
 - ii. samvinnufélag,
 - iii. sparisjóður,
 - iv. svipuð stofnun,

v. lánastofnun sem er að fullu í eigu einna þeirra stofnana sem um getur í i. – iv. lið og hefur samþykki viðeigandi lögbærs yfirvalds til að nýta sér ákvæði þessarar greinar að því tilskildu að og svo framarlega sem 100% af útgefnum almennum hlutum í lánastofnuninni séu beint eða óbeint í eigu stofnunar sem um getur í þessum liðum,

b) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr. eru uppfyllt.

Gagnkvæmu félögin, samvinnufélögin eða sparisjóðirnir, sem eru viðurkennd sem slík samkvæmt viðeigandi landslögum fyrir 31. desember 2012, skulu áfram flokkuð sem slík hvað varðar þennan hluta, að því tilskildu að þau uppfylli áfram forsendur slíkrar viðurkenningar.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreind eru skilyrði þess að lögbær yfirvöld geti ákvarðað að tegund fyrirtækis sem er viðurkennt samkvæmt viðeigandi landslögum uppfylli skilyrði þess að vera gagnkvæmt félag, samvinnufélag, sparisjóður eða svipuð stofnun hvað varðar þennan hluta.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

28. gr.

Almennir eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1

1. Fjármagnsgerningar teljast einungis uppfylla skilyrði þess að vera almennir eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1 ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) stofnunin gefur gerningana út beint með fyrirframsamþykki eigenda stofnunarinnar, eða stjórn stofnunarinnar ef viðeigandi landslög heimila það,
- b) gerningarnir hafa verið greiddir og kaup á þeim eru ekki fjármögnuð beint eða óbeint af stofnuninni,
- c) gerningarnir uppfylla öll eftirfarandi skilyrða að því er varðar flokkun þeirra:
 - i. þeir uppfylla skilyrði eigin fjár í skilningi 22. gr. tilskipunar 86/635/EBE,

- ii. þeir eru flokkaðir sem eigið fé í skilningi viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
 - iii. þeir eru flokkaðir sem eigið fé við ákvörðun á ógjaldfærni í tengslum við efnahagsreikning, ef við á samkvæmt landslögum um ógjaldfærni,
- d) gerningarnir eru sýndir með skýrum og aðgreindum hætti í efnahagsreikningi reikningsskila stofnunarinnar,
- e) gerningarnir eru ótímabundnir,
- f) höfuðstól gerninganna má ekki lækka eða endurgreiða nema í öðru eftirfarandi tilvika:
- i. við félagsslit stofnunarinnar,
 - ii. við valkvæð endurkaup á gerningunum eða aðrar valkvæðar leiðir til að lækka eigið fé, ef stofnunin hefur hlotið leyfi lögbæra yfirvaldsins fyrirfram í samræmi við 77. gr.,
- g) í þeim ákvæðum sem gilda um gerningana er hvorki gefið til kynna með skýrum né óbeinum hætti að höfuðstóll gerninganna muni eða kunni að verða lækkaður eða endurgreiddur, nema við félagsslit stofnunarinnar, og stofnunin gefur ekki vísbendingu um slíkt á annan hátt fyrir eða við útgáfu gerninganna, nema ef um er að ræða gerninga sem um getur í 27. gr., þar eð stofnuninni er ekki heimilt samkvæmt viðeigandi landslögum að synja innlausn slíkra gerninga,
- h) gerningarnir uppfylla eftirfarandi skilyrði að því er varðar útgreiðslu þeirra:
- i. engin forgangsmeðferð er til staðar varðandi röð útgreiðslna, þ.m.t. í tengslum við aðra almenna eiginfjárgrunngerninga þáttar 1, og skilmálar sem gilda um gerningana veita ekki forgangsrétt til útgreiðslna,
 - ii. útgreiðslu til eigenda gerninga má einungis greiða með liðum til útgreiðslu,
 - iii. skilyrði sem gilda um gerningana fela ekki í sér þak eða aðrar takmarkanir á hámarksgildi útgreiðslna, nema ef um er að ræða gerninga sem um getur í 27. gr.,
 - iv. stærð útgreiðslna er ekki ákvörðuð á grundvelli þeirrar fjárhæðar sem gerningarnir voru keyptir á við útgáfu, nema ef um er að ræða gerninga sem um getur í 27. gr.,
 - v. skilyrðin sem gilda um gerningana fela ekki í sér að stofnunin sé skuldbundin til að inna af hendi útgreiðslur til eigenda þeirra og stofnunin er ekki á annan hátt háð slíkri skyldu,
- vi. það að útgreiðsla eigi sér ekki stað felur ekki í sér vanskil af hálfu stofnunarinnar,
- vii. niðurfelling útgreiðslu leggur ekki hömlur á stofnunina,
- i) samanborið við alla fjármangsgerninga sem stofnunin gefur út bera gerningarnir fyrsta og hlutfallslega stærstan hluta taps, þegar það á sér stað, og hver gerningur ber tap í jafn miklum mæli og allir aðrir almennir eiginfjárgrunngerningar þáttar 1,
- j) gerningarnir raðast aftur öllum öðrum kröfum ef til ógjaldfærni eða félagsslita stofnunarinnar kemur,
- k) eigendur gerninganna eiga kröfu í eftirstandandi eignir stofnunarinnar, sem við félagsslit og eftir greiðslu allra forgangskrafna er í réttu hlutfalli við fjárhæð slíkra útgefinna gerninga og er ekki föst fjárhæð eða háð þaki, nema ef um er að ræða fjármangsgerninga sem um getur í 27. gr.,
- l) enginn eftirtalinna aðila hefur lagt fram tryggingu fyrir gerningunum eða veitt ábyrgð á þeim sem eykur rétt hæð kröfunnar:
- i. stofnunin eða dótturfélag hennar,
 - ii. móðurfélag stofnunarinnar eða dótturfélög þess,
 - iii. móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða dótturfélög þess,
 - iv. blandað eignarhaldsfélag eða dótturfélög þess,
 - v. blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi og dótturfélög þess,
 - vi. fyrirtæki sem hefur nán tengsl við aðila sem um getur í i. til v. lið,
- m) gerningarnir falla ekki undir fyrirkomulag, samningsbundið eða ekki, sem eykur rétt hæð krafna samkvæmt gerningunum við ógjaldfærni eða félagsslit.

Skilyrðin, sem um getur í j-lið fyrstu undirgreinar, skulu teljast uppfyllt, jafnvel þótt gerningarnir séu taldir með í viðbótareiginfé þáttar 1 eða þætti 2 skv. 3. mgr. 484. gr., að því tilskildu að þeir séu jafngildir.

2. Skilyrðin sem mælt er fyrir um í i. lið 1. mgr. skulu teljast uppfyllt þrátt fyrir varanlega niðurfærslu höfuðstóls viðbótar-eiginfjárgrunnsgeringa eða gerninga undir þætti 2.

Skilyrðin sem mælt er fyrir um í f-lið 1. mgr. skulu teljast uppfyllt þrátt fyrir lækkun höfuðstóls fjármagnsgerningsins í skilameðferð eða vegna niðurfærslu fjármagnsgerninga sem skilavald stofnunarinnar fer fram á.

Skilyrðin, sem mælt er fyrir um í g-lið 1. mgr., skulu teljast uppfyllt þrátt fyrir að ákvæði sem gilda um fjármagnsgerninginn gefi til kynna með skýrum eða óbeinum hætti að höfuðstóll gerningsins muni eða kunni að verða lækkaður í skilameðferð eða vegna niðurfærslu fjármagnsgerninga sem skilavald stofnunarinnar fer fram á.

3. Skilyrðin, sem mælt er fyrir um í iii. lið h-liðar 1. mgr., skulu teljast uppfyllt þrátt fyrir að gerningurinn gefi af sér fleiri en eina arðgreiðslu, að því tilskildu að slíkur margfaldur arður leiði ekki til útgreiðslu sem veldur hlutfallslega of miklu útstreymi úr eiginfjárgrunni.

4. Að því er varðar i. lið h-liðar 1. mgr. skulu aðgreindar útgreiðslur einungis endurspeglar aðgreindan atkvæðisrétt. Í þessu tilliti skulu hærrí útgreiðslur einungis gilda um almenna eiginfjárgrunnsgeringa þáttar 1 með lítinn eða engan atkvæðisrétt.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- a) viðeigandi form og eðli óbeinnar fjármögnunar eiginfjárgrunnsgeringa,
- b) hvort og hvenær margfaldar útgreiðslur mynda hlutfallslega of mikið útstreymi úr eiginfjárgrunni,
- c) merking forgangsútgreiðslna.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

29. gr.

Fjármagnsgerningar útgefnir af gagnkvæmum félögum, samvinnufélögum, sparisjóðum og svipuðum stofnunum

1. Fjármagnsgerningar útgefnir af gagnkvæmum félögum, samvinnufélögum, sparisjóðum og svipuðum stofnunum skulu einungis uppfylla skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgeringa þáttar 1 ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 28. gr., með breytingum vegna beitingar þessarar greinar, eru uppfyllt.

2. Eftirfarandi skilyrði skulu uppfyllt að því er varðar innlausn fjármagnsgerninga:

- a) stofnun skal geta synjað innlausn gerninga nema viðeigandi landslög banni það,
- b) ákvæði sem gilda um gerninga skulu gera stofnun kleift að takmarka innlausn þeirra, ef synjun stofnunar á innlausn gerninga er bönnuð samkvæmt landslögum,
- c) synjun þess að innleysa gerninga, eða takmörkun á innlausn gerninganna, eftir atvikum, má ekki fela í sér vanskil af hálfu stofnunarinnar.

3. Fjármagnsgerningar mega einungis fela í sér þak eða takmörkun á hámarksútgreiðslu ef þakið eða takmörkunin er sett fram samkvæmt viðeigandi landslögum eða samþykktum stofnunarinnar.

4. Ef fjármagnsgerningar veita eiganda réttindi til varasjóða stofnunar í tilviki ógjaldfærni eða félagsslita, sem takmarkast við nafnverð gerninganna, gildir slík takmörkun í sama mæli um eigendur allra annarra almennra eiginfjárgrunnsgeringa þáttar 1 sem sú stofnun hefur gefið út.

Skilyrðið, sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein, hefur ekki áhrif á möguleika gagnkvæms félags, samvinnufélags, sparisjóðs eða svipaðrar stofnunar til að færa, undir almenna eiginfjárgrunnsgeringa þáttar 1, gerninga sem veita eigandanum ekki atkvæðisrétt og sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) krafa eigenda gerninga án atkvæðisréttar við ógjaldfærni eða félagsslit stofnunar er í réttu hlutfalli við þann hluta af öllum almennum eiginfjárgrunnsgeringum þáttar 1 sem þessir gerningar án atkvæðisréttar mynda,
- b) gerningarnir uppfylla að öðru leyti skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgeringa þáttar 1.

5. Ef eigendur fjármagnsgerninganna eiga kröfu í eignir stofnunar ef til ógjaldfærni eða félagsslita kemur, sem er föst fjárhæð og háð þaki, skal slík takmörkun gilda í sama mæli um eigendur allra almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem sú stofnun hefur gefið út.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreint er eðli þeirra takmarkana á innlausn sem nauðsynlegar eru ef synjun stofnunar á innlausn eiginfjárgrunnsgerninga er bönnuð samkvæmt landslögum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

30. gr.

Afleiðingar þess að skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 eru ekki lengur uppfyllt

Ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr., eru ekki lengur uppfyllt að því er varðar almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1, gildir eftirfarandi:

- viðkomandi gerningur hættir þegar í stað að uppfylla skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1,
- yfirverðsreikningar hlutafjár sem tengjast þeim gerningi hætta þegar í stað að uppfylla skilyrði liða í almennu eigin fé þáttar 1.

31. gr.

Fjármagnsgerningar sem opinber yfirvöld skrá sig fyrir í neyðartilvikum

1. Í neyðartilvikum geta lögbær yfirvöld heimilað stofnunum að telja til almenns eigin fjár þáttar 1 fjármagnsgerninga sem uppfylla a.m.k. þau skilyrði sem mælt er fyrir um í b- til e-lið í 1. mgr. 28. gr. ef öll eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

- fjármagnsgerningarnir eru gefnir út eftir 1. janúar 2014,
- framkvæmdastjórn Evrópusambandsins lítur á fjármagnsgerningana sem ríkisaðstoð,
- fjármagnsgerningarnir eru gefnir út í tengslum við endurfjármögnun samkvæmt reglum um ríkisaðstoð sem giltu á þeim tíma,

d) full áskrift hefur fengist að fjármagnsgerningunum og þeir eru í eigu ríkisins eða viðkomandi opinbers yfirvalds eða aðila í opinberri eigu,

e) fjármagnsgerningarnir geta borið tap,

f) eigendur fjármagnsgerninganna, fyrir utan fjármagnsgerningana sem um getur í 27. gr., eiga við félagsslit kröfu í eftirstandandi eignir stofnunarinnar eftir að allar forgangskröfur hafa verið greiddar,

g) fullnægjandi útgönguleiðir eru til staðar fyrir ríkið eða, eftir atvikum, viðkomandi opinbert yfirvald eða aðila í opinberri eigu,

h) lögbæra yfirvaldið hefur veitt leyfi fyrirfram og birt ákvörðun sína ásamt útskýringu á þeirri ákvörðun.

2. Að fenginni rökstuddri beiðni frá viðkomandi lögbæru yfirvaldi og í samvinnu við það skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin telja fjármagnsgerninga sem um getur í 1. mgr. jafngilda almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 að því er varðar þessa reglugerð.

2. þáttur

Varfærni

32. gr.

Verðbréfaðar eignir

1. Stofnun skal ekki telja til liða í eiginfjárgrunni aukningu á eigin fé sínu, samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð, sem stafar af verðbréfuðum eignum, þ.m.t. eftirfarandi:

- slíka aukningu tengda framtíðartekjum af vaxtaálagi sem birtist sem söluhagnaður stofnunarinnar,
- hreinan hagnað vegna eignfærslu framtíðartekna af verðbréfuðu eignunum sem endurbætir lánshæfi staðna í verðbréfuninni, ef stofnunin er upphafsaðili verðbréfunar.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreint er nánar hugtakið „söluhagnaður“ sem um getur í a-lið 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

33. gr.

Sjóðstreymisvarnir og breytingar á virði eigin skuldbindinga

1. Stofnanir skulu ekki telja eftirfarandi liði til neinna þátta í eiginfjárgrunni:

- a) gangvirðisvarasjóði (e. fair value reserves) tengda hagnaði eða tapi af sjóðstreymisvörnum fjármálagerninga sem eru ekki metnir á gangvirði, þ.m.t. sjóðstreymisspár,
- b) hagnað eða tap af skuldbindingum stofnunarinnar, sem eru metnar á gangvirði, og stafar af breytingum á eigin lánshæfi stofnunarinnar,
- c) hagnað og tap á gangvirði afleiðuskuldbindinga stofnunarinnar sem stafa af breytingum á eigin lánshæfi stofnunarinnar,

2. Að því er varðar c-lið 1. mgr. skulu stofnanir ekki vega upp á móti hagnaði og tapi á gangvirði sem stafar af eigin útlánaáhættu stofnunarinnar með hagnaði og tapi sem stafar af útlánaáhættu mótaðila hennar.

3. Með fyrirvara um b-lið 1. mgr. mega stofnanir telja fjárhæð hagnaðar og taps af eigin skuldbindingum með í eiginfjárgrunni að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) skuldbindingarnar eru í formi skuldabréfa eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB,
- b) breytingar á virði eigna og skulda stofnunarinnar stafa af sömu breytingum á eigin lánshæfi stofnunarinnar,
- c) það er nán samsvörun á milli virðis skuldabréfanna sem um getur í a-lið og virðis eigna stofnunarinnar,
- d) mögulegt er að innleysa veðlánin með því að kaupa aftur skuldabréfin, sem fjármagna veðlánin, á markaðsverði eða nafnverði.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina í hverju nán samsvörun á milli virðis skuldabréfa og virðis eigna, eins og um getur í c-lið 3. mgr., felst.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

34. gr.

Viðbótarvirðisbreytingar

Stofnanir skulu beita kröfunum í 105. gr. á allar eignir metnar á gangvirði við útreikning fjárhæðar eiginfjárgrunns síns og skulu draga frá almennu eigin fé þáttar 1 fjárhæð allra viðbótarvirðisbreytingar sem nauðsynlegar eru.

35. gr.

Óinnleystur hagnaður og tap metið á gangvirði

Stofnanir skulu ekki draga frá eiginfjárgrunni sínum óinnleystan hagnað eða tap af eignum sínum eða skuldbindingum, metið á gangvirði, nema ef um er að ræða liði sem um getur í 33. gr.

3. þáttur

Frádráttur frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1, undanþágur og valmöguleikar

1. undirþáttur

Frádráttur frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1

36. gr.

Frádráttur frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1

1. Stofnanir skulu draga eftirfarandi frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1:

- a) tap á yfirstandandi reikningsári,
- b) ófenislegar eignir,
- c) frestaða skattinneign byggða á framtíðararðsemi,
- d) neikvæðar fjárhæðir, sem stafa af útreikningi á fjárhæðum vænts taps sem mælt er fyrir um í 158. og 159. gr., að því er varðar stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga með innramatsaðferðinni,
- e) eignir réttindatengds lífeyrissjóðs í efnahagsreikningi stofnunar,
- f) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti stofnunar á eigin almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1, þ.m.t. eigin almennir eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1 sem stofnun ber að kaupa vegna ábyrgðar eða gæti þurft að kaupa vegna ábyrgðarskuldbindingar, samkvæmt gildandi samningsbundinni skyldu,

- g) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 hjá aðilum á fjármálamarkaði, ef aðilarnir hafa krosseignarhald á þeirri stofnun sem lögbært yfirvald telur að hafi verið hannað til að blása eiginfjárgrunn stofnunarinnar upp á óeðlilegan hátt,
- h) viðeigandi fjárhæð beins eignarhlutar, óbeins eignarhlutar og gervieignarhlutar stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 hjá aðila á fjármálamarkaði, ef stofnunin á ekki verulegan eignarhlut í þessum aðilum,
- i) viðeigandi fjárhæð beins eignarhlutar, óbeins eignarhlutar og gervieignarhlutar stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 hjá aðila á fjármálamarkaði, ef stofnunin á verulegan eignarhlut í þessum aðilum,
- j) fjárhæð liða, sem krafist er skv. 56. gr. að dregnir séu frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1, sem eru umfram liði stofnunarinnar í viðbótareiginfé þáttar 1,
- k) fjárhæð áhættuskuldbindinga eftirfarandi liða, sem uppfylla skilyrði fyrir 1250% áhættuvog, ef stofnunin dregur þá fjárhæð áhættuskuldbindingar frá fjárhæð liða í almennu eigin fé þáttar 1 í stað þess að nota 1250% áhættuvog, en þeir eru:
- i. virkur eignarhlutur utan fjármálageirans,
 - ii. verðbréfaðar stöður, í samræmi við b-lið 1. mgr. 243. gr., b-lið 1. mgr. 244. gr. og 258. gr.,
 - iii. ófrágengin viðskipti, í samræmi við 3. mgr. 379. gr.,
 - iv. stöður í körfu sem stofnun getur ekki ákvarðað áhættuvog fyrir samkvæmt innramatsaðferðinni, í samræmi við 8. mgr. 153. gr.,
 - v. áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, samkvæmt aðferð með eigin líkönum, í samræmi við 4. mgr. 155. gr.
- l) hvers konar skattkvöð sem tengist liðum í almennu eigin fé þáttar 1, sem er fyrirsjáanlegur við útreikning, nema ef stofnunin aðlagar fjárhæð liða í almennu eigin fé þáttar 1 eins og við á að því marki sem slíkur álagður skattur lækkar þá fjárhæð þessara liða sem nota má til að mæta áhættum eða tapi.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina beitingu þess frádráttar sem um getur í a-, c-, e-, f-, h-, i- og l-lið 1. mgr. þessarar greinar

og tengdan frádrátt sem um getur í a-, c-, d- og f-liðum 56. gr. og a-, c- og d-liðum 66. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreindar eru tegundir fjármagnsgerninga fjármálastofnana og, í samráði við Evrópsku eftirlitsstofnunina (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunina) (EIOPA) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010⁽¹⁾, váttrygginga- og endurtryggingafélaga þriðju landa og fyrirtækja, sem falla ekki undir gildissvið tilskipunar 2009/138/EB í samræmi við 4. gr. þeirrar tilskipunar, sem draga skal frá eftirfarandi þáttum eiginfjárgrunns:

- a) liðum í almennu eigin fé þáttar 1,
- b) liðum viðbótareiginfjár þáttar 1,
- c) liðum í þætti 2.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

37. gr.

Frádráttur óefnislegra eigna

Stofnanir skulu ákvarða fjárhæð frádráttar óefnislegra eigna í samræmi við eftirfarandi:

- a) fjárhæð frádráttarins skal lækkuð um fjárhæð tengdra frestaðra skattskuldbindinga sem myndu falla niður ef óefnislegu eignirnar rýrnuðu að virði eða yrðu afskráðar samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- b) fjárhæð frádráttarins skal ná til viðskiptavildar sem er talin með í mati á verulegum eignarhlut stofnunar.

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48.

38. gr.

Frádráttur frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi

1. Stofnanir skulu ákvarða fjárhæð frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi sem kemur til frádráttar í samræmi við þessa grein.

2. Sé skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. ekki fullnægt skal reikna út fjárhæð frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi án þess að lækka hana um fjárhæð tengdra frestaðra skattskuldbindinga stofnunarinnar.

3. Lækka má fjárhæð frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi um fjárhæð tengdra frestaðra skattskuldbindinga stofnunarinnar, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

a) aðilinn hefur lagalega framfylgjanlegan rétt til að jafna þessari skammtímaskattinneign á móti skammtímaskattskuldbindingu,

b) frestuð skattinneign og frestaðar skattskuldbindingar tengjast sköttum sem sömu skattyfirvöld hafa lagt á sama skattskylda aðilann.

4. Tengdar frestaðar skattskuldbindingar stofnunar, sem notaðar eru að því er varðar 3. mgr., mega ekki fela í sér frestaðar skattskuldbindingar sem lækka fjárhæð óefnislegra eigna eða eigna réttindatengds lífeyrissjóðs sem eru til frádráttar.

5. Fjárhæð tengdra frestaðra skattskuldbindinga sem um getur í 4. mgr. skal úthlutað á milli eftirfarandi:

a) frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi sem verður til vegna tímabundins mismunar og kemur ekki til frádráttar í samræmi við 1. mgr. 48. gr.,

b) allrar annarrar frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi.

Stofnanir skulu úthluta tengdum frestuðum skattskuldbindingum samkvæmt því hlutfalli frestaðrar skattinneignar byggðri á framtíðararðsemi sem liðirnir sem um getur í a- og b-lið standa fyrir.

39. gr.

Ofgreiðsla skatta, afturfæranlegt skattalegt tap og frestuð skattinneign sem byggir ekki á framtíðararðsemi

1. Eftirfarandi liðir skulu ekki dregin frá eiginfjárgrunni og skulu fá áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóks þriðja hluta, eftir því sem við á:

a) ofgreiðslur stofnunar á skatti fyrir yfirstandandi ár,

b) skattalegt tap stofnunarinnar á yfirstandandi ári, fært aftur til fyrri ára, sem leiðir til kröfu á eða útistandandi skuldar við ríkisstjórn, héraðsstjórn eða staðbundin skattyfirvöld.

2. Frestuð skattinneign sem byggir ekki á framtíðararðsemi skal takmörkuð við frestaða skattinneign sem leiðir af tímabundnum mismun, að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

a) henni er skipt út fyrir skattaafslátt án tafar, á ófrávikjanlegan og sjálfvirkan máta, ef stofnunin skilar tapi þegar árlög reikningsskil hennar eru formlega samþykkt eða við félagsslit eða ógjaldfærni stofnunarinnar,

b) samkvæmt gildandi landsbundnum skattalögum getur stofnun jafnað skattaafslætti, sem um getur í a-lið, á móti öllum skattskuldbindingum stofnunarinnar, eða annars fyrirtækis sem fellt er inn í sömu samstæðureikningsskil og stofnunin í skattalegum tilgangi samkvæmt þeim lögum eða annars fyrirtækis sem fellur undir eftirlit á samstæðugrunni í samræmi við 2. kafla II. bóks fyrsta hluta,

c) ef fjárhæð skattaafsláttar sem um getur í b-lið er umfram skattskuldbindinguna sem um getur í þeim lið skal því sem umfram er án tafar skipt út fyrir beina kröfu á ríkisstjórn þess aðildarríkis þar sem stofnunin er sett á fót.

Stofnanir skulu nota 100% áhættuvog á frestaða skattinneign ef skilyrðin sem um getur í a-, b- og c-lið eru uppfyllt.

40. gr.

Frádráttur neikvæðra fjárhæða sem eru niðurstaða útreiknings á fjárhæðum vænts taps

Fjárhæðin sem kemur til frádráttar í samræmi við d-lið 1. mgr. 36. gr. skal ekki dregin frá með hækkun á frestaðri skattinneign byggðri á framtíðararðsemi, eða öðrum aukalegum skattalegum áhrifum, sem gæti átt sér stað ef varúðarniðurfærslur hækkuðu til jafns við vænt tap sem um getur í 3. þætti 3. kafla II. bóks þriðja hluta.

41. gr.

Frádráttur eigna réttindatengds lífeyrissjóðs

1. Að því er varðar e-lið 1. mgr. 36. gr. skal fjárhæð eigna réttindatengds lífeyrissjóðs sem kemur til frádráttar lækkuð um eftirfarandi:

a) fjárhæð tengdra frestaðra skattskuldbindinga sem gætu fallið niður ef eignirnar rýrnuðu að virði eða yrðu afskráðar samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,

b) fjárhæð eigna í réttindatengdum lífeyrissjóði sem stofnun getur notað án takmarkana, að því gefnu að stofnunin hafi fengið leyfi lögbærs yfirvalds fyrirfram.

Þær eignir sem notaðar eru til að lækka fjárhæðina sem kemur til frádráttar skulu fá áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls þriðja hluta, eftir því sem við á:

2. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreindar eru forsendur lögbærs yfirvalds fyrir því að leyfa stofnun að lækka fjárhæð eigna í réttindatengdum lífeyrissjóði eins og tilgreint er í b-lið 1. mgr.

Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

42. gr.

Frádráttur eignarhluta í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1

Að því er varðar f-lið 1. mgr. 36. gr. skulu stofnanir reikna út eignarhluti í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 á grundvelli vergra gnóttstaðna með eftirfarandi undantekningum:

a) stofnanir mega reikna út fjárhæð eignarhluta í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 á grundvelli hreinna gnóttstaðna að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- i. gnótt- og skortstöðurnar eru í sömu undirliggjandi áhættuskuldbindingu og skortstöðurnar fela ekki í sér mótaðilaáhættu,
- ii. annaðhvort er bæði gnótt- og skortstöðum haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar.

b) stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í vísitöluverðbréfum með því að reikna út undirliggjandi áhættuskuldbindingu vegna eigin almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem vísitölurnar fela í sér,

c) stofnanir mega jafna vergum gnóttstöðum í eigin almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem stafa af eignarhlutum í vísitöluverðbréfum á móti skortstöðum í eigin almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem stafa af skortstöðum í

undirliggjandi vísitölum, þ.m.t. þegar skortstöðurnar fela í sér mótaðilaáhættu, að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- i. gnótt- og skortstöðurnar eru í sömu undirliggjandi vísitölum,
- ii. annaðhvort er bæði gnótt- og skortstöðum haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar.

43. gr.

Verulegur eignarhlutur í aðila á fjármálamarkaði

Að því er varðar frádrátt telst stofnun eiga verulegan eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði ef einhverju eftirfarandi skilyrða er fullnægt:

- a) stofnunin á meira en 10% af almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem aðilinn hefur gefið út,
- b) stofnunin hefur nán tengsl við aðilann og á almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem aðilinn hefur gefið út,
- c) stofnunin á almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem aðilinn hefur gefið út og aðilinn er ekki felldur inn í samstæðureikningsskil skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta heldur við sömu samstæðureikningsskil og stofnunin að því er varðar reikningsskil samkvæmt viðeigandi reiknings-skilaumgjörð.

44. gr.

Frádráttur eignarhluta aðila á fjármálamarkaði í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 og í þeim tilvikum þar sem stofnun hefur krosseignarhald sem hannað er til að blása eiginfjárgrunn upp á óeðlilegan hátt

Stofnun skal framkvæma þann frádrátt sem um getur í g-, h- og i-lið 1. mgr. 36. gr. í samræmi við eftirfarandi:

- a) eignarhlutir í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 og öðrum fjármagnsgerningum aðila á fjármálamarkaði skulu reiknaðar út á grundvelli vergra gnóttstaða,
- b) fara skal með gjaldþolslið þáttar 1 hjá váttryggingarfélagi sem eignarhluti í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1, að því er frádrátt varðar.

45. gr.

Frádráttur eignarhluta aðila á fjármálamarkaði í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1

Stofnanir skulu framkvæma þann frádrátt sem krafist er skv. g-, h- og i-lið 1. mgr. 36. gr. í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

a) þær mega reikna út beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti aðila á fjármálamarkaði í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 á grundvelli vergrar gnóttstöðu í sömu undirliggjandi áhættuskuldbindingu að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

i. líftími skortstöðunnar samsvarar líftíma gnóttstöðunnar eða a.m.k. eitt ár sé eftir af líftíma hennar,

ii. annaðhvort er bæði gnóttstöðunni og skortstöðunni haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar,

b) þær skulu ákvarða þá fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í vísitöluverðbréfum með því að reikna út undirliggjandi áhættuskuldbindingu vegna fjármagnsgerninga aðila á fjármálamarkaði í þessum vísitölum.

46. gr.

Frádráttur eignarhluta í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 í þeim tilvikum þar sem stofnun á ekki verulegan eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði

1. Að því er varðar h-lið 1. mgr. 36. gr. skulu stofnanir reikna út þá fjárhæð sem kemur til frádráttar með því að margfalda fjárhæðina sem um getur í a-lið þessarar málsgreinar með þeim stuðli sem fæst með útreikningnum sem um getur í b-lið þessarar málsgreinar:

a) samanlögð fjárhæð þess sem beinn eignarhlutur, óbeinn eignarhlutur og gervieignarhlutur stofnunarinnar í eiginfjárgrunnsgerningum almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótar-eiginfjárgrunnsgerningum og gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði sem stofnun á ekki verulegan eignarhlut í, fer yfir 10% af samanlagðri fjárhæð liða stofnunar í almennum eigin fé þáttar 1 sem reiknuð er út eftir að eftirfarandi hefur verið beitt á liði almenns eigin fjár þáttar 1:

i. 32.–35. gr.,

ii. frádrættinum sem um getur í a- til g-lið, ii.–v. lið k-liðar og l-lið 1. mgr. 36. gr., að undanskilinni þeirri fjárhæð

sem kemur til frádráttar vegna frestaðrar skattinneignar sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun,

iii. 44. og 45. gr.,

b) fjárhæð beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 hjá þeim aðilum á fjármálamarkaði sem stofnunin á ekki verulegan eignarhlut í, deilt með samanlagðri fjárhæð allra beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í eiginfjárgrunnsgerningum almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerningum og gerningum undir þætti 2 hjá þeim aðilum á fjármálamarkaði.

2. Stofnanir skulu undanskilja sölutryggingarstöður, sem haldið er í fimm virka daga eða skemur, frá fjárhæðinni sem um getur í a-lið 1. mgr. og frá útreikningi stuðulsins sem um getur í b-lið 1. mgr.

3. Fjárhæðinni sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr. skal deilt niður á alla almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem haldið er. Stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð eignarhluta í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr. með því að margfalda fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með þeim hluta sem tilgreindur er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) fjárhæð eignarhluta sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr.,

b) hluti samanlagðrar fjárhæðar beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 hjá aðila á fjármálamarkaði, ef stofnunin á ekki verulegan eignarhlut í þessum aðilum í formi einstakra almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem haldið er.

4. Sú fjárhæð eignarhluta sem um getur í h-lið 1. mgr. 36. gr. sem samsvarar eða er lægri en 10% af liðum stofnana í almennum eigin fé þáttar 1 eftir að ákvæðunum í i. – iii. lið a-liðar 1. mgr. er beitt skal ekki dregin frá og skal fá viðeigandi áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóks þriðja hluta og lúta kröfunum sem settar eru fram í IV. bóki þriðja hluta, eftir því sem við á.

5. Stofnanir skulu ákvarða fjárhæð hvers almenns eiginfjárgrunnsgernings þáttar 1 sem ber að áhættuvega skv. 4. mgr. með því að margfalda fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með þeirri fjárhæð sem tilgreind er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) fjárhæð eignarhluta sem ber að áhættuvega samkvæmt 4. mgr.,

b) hlutfallið sem leiðir af útreikningum skv. b-lið 3. mgr.

47. gr.

Frádráttur eignarhluta í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 í þeim tilvikum þar sem stofnun á verulegan eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði

Að því er varðar i-lið 1. mgr. 36. gr. skal viðeigandi fjárhæð sem draga ber frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 ekki taka til sölutryggingarstaðna sem haldið er í fimm virka daga eða skemur og skulu ákvarðaðar í samræmi við 44. og 45. gr. og 2. undirþátt.

2. undirþáttur

Undanþágur frá og valmöguleikar við frádrátt frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1

48. gr.

Undanþágur frá því að draga frá liði í almennu eigin fé þáttar 1, byggðar á viðmiðunarmörkum

1. Við frádráttinn sem krafist er skv. c- og i-lið 1. mgr. 36. gr. þurfa stofnanir ekki að draga frá fjárhæðir þeirra liða sem taldir eru upp í a- og b-lið þessarar málsgreinar ef þeir samanlagt samsvara eða eru undir viðmiðunarmörkunum sem um getur í 2. mgr.:

a) frestaðar skattinneignir sem eru háðar framtíðararðsemi og stafa af tímabundnum mismun og samanlagt samsvara eða eru lægri en 10% af liðum stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1, reiknaðar út eftir að eftirfarandi hefur verið beitt:

i. 32.–35. gr.,

ii. a- til h-lið, ii.– v. lið k-liðar og l-lið 1. mgr. 36. gr., að undanskilinni frestaðri skattinneign sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun,

b) eigi stofnun verulegan eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði: beinir eignarhlutir, og óbeinir eignarhlutir og gervieignarhlutir stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum almenns þáttar 1 hjá þeim aðilum sem samanlagt samsvara eða eru lægri en 10% af liðum stofnunarinnar í almennu eigin fé þáttar 1 sem reiknað er út eftir að eftirfarandi hefur verið beitt:

i. 32.–35. gr.,

ii. a- til h-lið, ii.–v. lið k-liðar og l-lið 1. mgr. 36. gr. að undanskilinni frestaðri skattinneign sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal fjárhæð viðmiðunarmarkanna samsvara fjárhæðinni sem um getur í a-lið þessarar málsgreinar, margfaldaðri með prósentunni sem um getur í b-lið þessarar málsgreinar:

a) eftirstæð fjárhæð liða í almennu eigin fé þáttar 1 eftir að breytingum og frádrætti í 32.–36. gr. hefur verið beitt að fullu og án þess að undanþágum, byggðum á viðmiðunarmörkum, sem tilgreindar eru í þessari grein, sé beitt,

b) 17,65%.

3. Að því er varðar 1. mgr. skal stofnun ákvarða þann hluta frestaðrar skattinneignar af heildarfjárhæð liða sem ekki kemur til frádráttar með því að deila upp í fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með fjárhæðinni sem tilgreind er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) fjárhæð frestaðra skattinneigna sem eru háðar framtíðararðsemi og stafa af tímabundnum mismun og samanlagt samsvara eða eru lægri en 10% af liðum stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1:

b) samtala eftirfarandi:

i. fjárhæðarinnar sem um getur í a-lið,

ii. fjárhæðar beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í eiginfjárgrunnsgerningum aðila á fjármálamarkaði, sem stofnunin á verulegan eignarhlut í, og sem samanlagt samsvara eða eru lægri en 10% af liðum stofnunarinnar í almennu eigin fé þáttar 1.

Sá hluti verulegs eignarhlutar af heildarfjárhæð liða sem ekki kemur til frádráttar samsvarar einum að frádregnum þeim hluta sem um getur í fyrstu undirgrein.

4. Þær fjárhæðir liða sem ekki koma til frádráttar skv. 1. mgr. skulu fá áhættuvog 250%.

49. gr.

Krafa um frádrátt þegar samstæðureikningsskilum, viðbótareftirliti eða stofnanaverndarkerfi er beitt

1. Með tilliti til útreiknings eiginfjárgrunns á einingargrunni, undirsamstæðugrunni og samstæðugrunni, ef lögbær yfirvöld gera kröfu um eða heimila að stofnanir beiti aðferð 1, 2 eða 3 í I. viðauka tilskipunar 2002/87/EB, geta lögbær yfirvöld heimilað stofnunum að láta ekki eignarhluti í eiginfjárgrunnsgerningum aðila á fjármálamarkaði, sem móðurstofnun, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi eða stofnun eiga verulegan eignarhlut í, koma til frádráttar að því tilskildu að skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-til e-lið þessarar málsgreinar séu uppfyllt:

- a) aðilinn á fjármálamarkaði er váttryggingafélag, endurtryggingafélag eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði,
- b) það váttryggingafélag, endurtryggingafélag eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði fellur undir sama viðbótareftirlit samkvæmt tilskipun 2002/87/EB og móðurstofnunin, móðureignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða móðureignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi eða stofnunin sem hefur eignarhlutinn,
- c) stofnunin hefur fengið leyfi frá lögbærum yfirvöldum fyrirfram,
- d) lögbær yfirvöld hafa, áður en þau veita leyfið sem um getur í c-lið, fullvissað sig um, á viðvarandi grundvelli, að stig samþættrar stjórnunar, áhættustýringar og innra eftirlits varðandi aðilana sem myndu falla undir gerð samstæðureikningsskila samkvæmt aðferð 1, 2 eða 3 sé fullnægjandi,
- e) eignarhlutir í aðilanum tilheyra eftirfarandi:
 - i. móðurlánastofnuninni,
 - ii. móðureignarhaldsfélaginu á fjármálasviði,
 - iii. blandaða móðureignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi,
 - iv. stofnuninni,
 - v. dótturfélagi eins aðilanna sem um getur í i. – iv. lið sem fellur undir gerð samstæðureikningsskila skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta.

Jafnan skal beita aðferðinni, sem valin er, á sama hátt.

2. Með tilliti til útreiknings eiginfjárgrunns á einingargrunni og undirsamstæðugrunni skulu stofnanir sem falla undir eftirlit á samstæðugrunni í samræmi við 2. kafla II. bóls fyrsta hluta ekki láta koma til frádráttar eignarhluti í eiginfjárgrunnsgerningum útgefnum af aðilum á fjármálamarkaði sem falla undir umfang eftirlits á samstæðugrunni, nema lögbær yfirvöld ákvarði að frádráttarinn sé þörf í sérstökum tilgangi, einkum formgerðarlegrar aðgreiningar á bankastarfsemi og gerðar áætlanu um skilameðferð.

Beiting aðferðarinnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal ekki hafa í för með sér hlutfallslega of mikil skaðleg áhrif á heild eða hluta fjármálakerfisins í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild, sem mynda eða skapa hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins.

3. Lögbær yfirvöld geta, með tilliti til útreiknings eiginfjárgrunns á einingargrunni eða undirsamstæðugrunni, heimilað stofnunum að láta eignarhluti í eiginfjárgrunnsgerningum ekki koma til frádráttar í eftirfarandi tilvikum:

- a) stofnun á eignarhlut í annarri stofnun og skilyrðin sem um getur í i. – v. lið eru uppfyllt:
 - i. stofnanirnar falla innan sama stofnanaverndarkerfis og um getur í 7. mgr. 113. gr.,
 - ii. lögbær yfirvöld hafa veitt leyfið sem um getur í 7. mgr. 113. gr.,
 - iii. skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 7. mgr. 113. gr. er fullnægt,
 - iv. innan ramma stofnanaverndarkerfisins er saminn samstæðuefnahagsreikningur sem um getur í e-lið 7. mgr. 113. gr. eða, ef samstæðureikningsskila er ekki krafist, útvíkkaður heildarútreikningur sem lögbær yfirvöld hafa fullvissað sig um að jafngildi ákvæðum tilskipunar 86/635/EBE, sem felur í sér vissar aðlaganir á ákvæðum tilskipunar 83/349/EBE eða reglugerð (EB) nr. 1606/2002, sem gilda um samstæðureikningsskil samstæðna lánastofnana. Jafngildi þess útvíkkaða heildarútreiknings skal sannprófað af ytri endurskoðanda, einkum að þættir sem uppfylla skilyrði til útreiknings á eiginfjárgrunni séu ekki notaðir oftar en einu sinni og að eiginfjárgrunnur sé ekki myndaður á óviðeigandi hátt á milli aðila að stofnanaverndarkerfinu. Gefa skal skýrslu um samstæðuefnahagsreikninginn eða útvíkkaða heildarútreikninginn til lögbærra yfirvalda eigi sjaldnar en mælt er fyrir um í 99. gr.,

v. stofnanirnar sem heyra undir stofnanaverndarkerfið uppfylla saman, á samstæðugrundvelli eða á grundvelli útvíkkaðs heildarútreiknings, kröfurnar sem mælt er fyrir um í 92. gr. og sinna skýrslugjöf um reglufylgni við þær kröfur í samræmi við 99. gr. Frádráttar hagsmuna í eigu aðila að samvinnufélagi eða í eigu lögaðila, sem eru ekki aðilar að stofnanaverndarkerfinu, er ekki krafist innan stofnanaverndarkerfis að því tilskildu að þættir sem uppfylla skilyrði til útreiknings á eiginfjárgrunni séu ekki notaðir oft en einu sinni og að eiginfjárgrunnur sé ekki myndaður á óviðeigandi hátt á milli aðila að stofnanaverndarkerfinu og minnihlutahluthafa, ef hann er stofnun.

b) héraðslánastofnun á eignarhlut í sinni svæðislánastofnun eða annarri héraðslánastofnun og skilyrðin sem mælt er fyrir um í i. – v. lið a-liðar eru uppfyllt.

4. Eignarhlutir sem leiða ekki til frádráttar í samræmi við 1., 2. og 3. mgr. teljast uppfylla skilyrði áhættuskuldbindinga og skulu fá áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls þriðja hluta, eftir því sem við á.

5. Ef stofnun beitir aðferð 1, 2 eða 3 í I. viðauka tilskipunar 2002/87/EB skal hún birta upplýsingar um viðbótarkröfu vegna eiginfjárgrunns og eiginfjárlutfall fjármálasamsteypunnar eins og þar er reiknað út í samræmi við 6. gr. og I. viðauka þeirrar tilskipunar.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (ESMA) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010⁽¹⁾ skulu, með aðstoð sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina, í þágu þessarar greinar, skilyrðin fyrir beitingu útreikningsaðferðanna sem um getur í I. viðauka, II. hluta tilskipunar 2002/87/EB með tilliti til valmöguleika við frádráttinn sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, eftir því sem við á.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

4. þáttur.

Almennt eigið fé þáttar 1

50. gr.

Almennt eigið fé þáttar 1

Almennt eigið fé stofnunar í þætti 1 skal samanstanda af liðum í almennu eigin fé þáttar 1 eftir að leiðréttingum, sem krafa er gerð um í 32.–35. gr., frádrætti skv. 36. gr., og undanþágum og valmöguleikum, sem mælt er fyrir um í 48., 49. og 70. gr., hefur verið beitt.

3. KAFLI

Viðbótareiginfé þáttar 1

1. þáttur

Liðir viðbótareiginfjár þáttar 1 og viðbótareiginfjárgrunnsgerningar

51. gr.

Liðir viðbótareiginfjár þáttar 1

Liðir viðbótareiginfjár þáttar 1 samanstanda af eftirfarandi:

- fjármagnsgerningum ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 52. gr. eru uppfyllt,
- yfirverðsreikningum hlutafjár sem tengjast gerningunum sem um getur í a-lið.

Gerningar sem falla undir a-lið teljast ekki uppfylla skilyrði liða í almennu eigin fé þáttar 1 eða þætti 2.

52. gr.

Viðbótareiginfjárgerningar þáttar 1

1. Fjármagnsgerningar teljast einungis uppfylla skilyrði þess að vera viðbótareiginfjárgerningar þáttar 1 ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- gerningarnir hafa verið gefnir út og greiddir,
- enginn eftirfarandi hefur keypt gerningana:
 - stofnunin eða dótturfélag hennar,
 - fyrirtæki sem stofnunin á hlutdeild í, í formi beins eignarhlutar eða yfirráða, sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis,
- kaup á gerningunum eru ekki fjármögnuð beint eða óbeint af stofnuninni,
- gerningarnir radast aftar gerningum í þætti 2 ef til ógjaldfærni stofnunarinnar kemur,

- e) enginn eftirtalinna aðila hefur lagt fram tryggingu fyrir gerningunum eða veitt ábyrgð á þeim sem eykur rétt hæð krafanna:
- i. stofnunin eða dótturfélag hennar,
 - ii. móðurfélag stofnunarinnar eða dótturfélög þess,
 - iii. móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða dótturfélög þess,
 - iv. blandað eignarhaldsfélag eða dótturfélög þess,
 - v. blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eða dótturfélög þess,
 - vi. fyrirtæki sem hefur nán tengsl við aðila sem um getur í i. – v. lið,
- f) gerningarnir falla ekki undir fyrirkomulag, samningsbundið eða ekki, sem eykur rétt hæð kröfu samkvæmt gerningunum við ógjaldfærni eða félagsslit,
- g) gerningarnir eru ótímabundnir og ákvæðin sem gilda um þá fela ekki í sér hvata fyrir stofnunina til að innleysa þá,
- h) ef ákvæðin sem gilda um gerningana fela í sér einn eða fleiri kauprétti má einungis nýta þá kauprétti samkvæmt einhliða ákvörðun útgefanda,
- i. aðeins má innkalla, innleysa eða endurkaupa gerninga ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 77. gr. eru uppfyllt og ekki fyrr en fimm árum eftir útgáfudag nema skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 78. gr. séu uppfyllt,
- j) ákvæðin sem gilda um gerningana gefa ekki til kynna með skýrum eða óbeinum hætti að gerningarnir muni eða kunni að verða innkallaðir, innleystir eða endurkeyptir og stofnunin gefur ekki vísbendingu um slíkt á annan hátt, nema í eftirfarandi tilvikum:
- i. við félagsslit stofnunarinnar,
 - ii. við valkvæð endurkaup á gerningunum eða aðrar valkvæðar leiðir til að lækka fjárhæð viðbótareiginfjár þáttar 1, ef stofnunin hefur hlotið leyfi lögbæra yfirvaldsins fyrirfram í samræmi við 77. gr.,
- k) stofnunin gefur ekki til kynna með skýrum eða óbeinum hætti að lögbæra yfirvaldið muni samþykkja beiðni um innköllun, innlausn eða endurkaup gerninganna,
- l) útgreiðslur samkvæmt gerningunum uppfylla eftirfarandi skilyrði:
- i. þær eru greiddar af liðum til útgreiðslu,
 - ii. stærð útgreiðslna á gerningana verður ekki breytt á grundvelli láns hæfis stofnunarinnar eða móðurfélags hennar,
 - iii. ákvæði sem gilda um gerningana veita stofnuninni fullan rétt til að ákveða hvenær sem er að fella niður útgreiðslur á gerningana í óákveðinn tíma og á óuppsöfnuðum grunni og stofnunin má nota slíkar niðurfelldar greiðslur án takmarkana til að uppfylla skuldbindingar sínar þegar þær falla í gjalddaga,
 - iv. niðurfelling útgreiðslu felur ekki í sér vanskil af hálfu stofnunarinnar,
 - v. niðurfelling útgreiðslu leggur ekki hömlur á stofnunina,
- m) gerningarnir stuðla ekki að ákvörðun um að skuldbindingar stofnunar séu umfram eignir þess, ef slík ákvörðun er ógjaldfærnispróf samkvæmt viðeigandi landslögum,
- n) samkvæmt ákvæðum, sem gilda um gerningana, er þess krafist að þegar kveikjuatburður á sér stað verði höfuðstóll gerninganna færður niður, varanlega eða tímabundið, eða gerningunum breytt í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1,
- o) ákvæðin sem gilda um gerningana fela ekki í sér atriði sem gætu komið í veg fyrir endurfjármögnun stofnunarinnar,
- p) ef stofnunin gefur gerningana ekki út beint skulu bæði eftirfarandi skilyrða uppfyllt:
- i. gerningarnir eru gefnir út á vegum aðila innan samstæðureikningsins skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta,
 - ii. fjármagnið er þegar í stað til taks fyrir stofnunina, án takmarkana og á formi sem fullnægir skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein.

Skilyrðin sem um getur í d-lið fyrstu undirgreinar skulu teljast uppfyllt, jafnvel þótt gerningarnir séu taldir með í viðbótareiginfé þáttar 1 eða þætti 2 skv. 3. mgr. 484. gr., að því tilskildu að þeir séu jafngildir.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem allt eftirfarandi er tilgreint:

- a) form og eðli hvata til innlausnar,
- b) eðli endurmats á höfuðstól viðbótareiginfjárgernings þáttar 1 í kjölfar tímabundinnar niðurfærslu gerningsins,
- c) tilhögun og tímasetning eftirfarandi:
 - i. ákvörðun um að kveikjuatburður hafi átt sér stað,
 - ii. endurmat á höfuðstól viðbótareiginfjárgernings þáttar 1 í kjölfar tímabundinnar niðurfærslu gerningsins,
- d) þau einkenni gerninganna sem gætu komið í veg fyrir endurfjármögnun stofnananna,
- e) notkun sérstakra verðbréfunaraðila til að gefa eiginfjárgrunnsgerninga út beint.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

53. gr.

Takmarkanir á niðurfellingu útgreiðslna á viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 og atriði sem gætu komið í veg fyrir endurfjármögnun stofnunar

Að því er varðar v- og o-lið 1-liðar skulu ákvæði sem gilda um viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 sér í lagi ekki fela í sér eftirfarandi:

- a) kröfu um að útgreiðsla á gerninga fari fram, í því tilviki þegar útgreiðsla fer fram á gerning, útgefnum af stofnuninni, með sömu réttihæð eða lægri en viðbótareiginfjárgerningur þáttar 1, þ.m.t. almennur eiginfjárgrunnsgerningur þáttar 1,
- b) kröfu um að útgreiðslur á eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða

gerninga undir þætti 2 verði felldar niður í því tilviki að útgreiðslur á þessa viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 fara ekki fram,

- c) skuldbindingu um að í stað greiðslu vaxta eða arðs komi greiðsla í einhverju öðru formi. Stofnunin skal ekki að öðru leyti háð slíkri skuldbindingu.

54. gr.

Niðurfærsla eða breyting viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1

1. Að því er varðar n-lið 1. mgr. 52. gr. skulu eftirfarandi ákvæði gilda um viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1:

- a) kveikjuatburður á sér stað þegar eiginfjárlutfall stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1 sem um getur í a-lið 1. mgr. 92. gr. fer niður fyrir annað af eftirfarandi:
 - i. 5,125%
 - ii. stig fyrir ofan 5,125%, ef stofnunin hefur ákvarðað það og tilgreint það nánar í ákvæðum sem gilda um gerninginn,
- b) stofnanir mega í ákvæðum sem gilda um gerning tilgreina einn eða fleiri kveikjuatburði til viðbótar við þá sem tilgreindir eru í a-lið,
- c) ef þess er krafist í ákvæðum sem gilda um gerningana að þeim sé breytt í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 þegar kveikjuatburður á sér stað skulu þau ákvæði tilgreina annað af eftirfarandi:
 - i. umbreytingarlutfallið og mörk þeirrar fjárhæðar sem heimilt er að breyta,
 - ii. á hvaða bili gerningum er breytt í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1,
- d) ef þess er krafist í ákvæðum sem gilda um gerningana að höfuðstóll þeirra verði færður niður þegar kveikjuatburður á sér stað skal niðurfærslan lækka allt eftirfarandi:
 - i. kröfu eiganda gerningsins við ógjaldfærni eða félagsslit stofnunarinnar,
 - ii. þá fjárhæð sem greiða skal ef til innköllunar eða innlausnar gerningsins kemur,
 - iii. útgreiðslur á gerninginn.

2. Niðurfærsla eða breyting á viðbótareiginfjárgerning þáttar 1 skal, samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð, mynda liði sem uppfylla skilyrði liða almenns eigin fjár þáttar 1.

3. Sú fjárhæð viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 sem færð er í liði viðbótareiginfjár þáttar 1 takmarkast við þá lágmarksfjárhæð liða í almennu eigin fé þáttar 1 sem myndi verða til ef höfuðstóll viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 yrði færður niður að fullu eða breytt í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1.

4. Samanlögð fjárhæð viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 sem krafist er að færðir verði niður eða breytt þegar kveikjuatburður á sér stað skal ekki vera lægri en það sem lægra er af eftirfarandi:

- a) fjárhæðinni sem þarf til að færa hlutfall almenns eigin fjár stofnunarinnar í þætti 1 alveg upp í 5,125%,
- b) allur höfuðstóll gerningsins.

5. Þegar kveikjuatburður á sér stað skulu stofnanir bregðast við á eftirfarandi hátt:

- a) upplýsa lögbær yfirvöld tafarlaust,
- b) upplýsa eigendur viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1,
- c) færa niður höfuðstól gerninganna eða breyta gerningunum án tafar og innan mánaðar í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1, í samræmi við kröfuna sem mælt er fyrri um í þessari grein.

6. Stofnun sem gefur út viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1, sem breytt er í almennt eigið fé þáttar 1 þegar kveikjuatburður á sér stað, skal tryggja að hún búi ávallt yfir nægu hlutfé til að breyta öllum slíkum breytanlegum viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 í hlutabréf ef kveikjuatburður á sér stað. Öll nauðsynleg leyfi skulu vera til staðar á útgáfudegi slíkra breytanlegra viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1. Stofnanir skulu ávallt búa yfir nauðsynlegum fyrirframleyfum til að gefa út almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem slíkum viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 yrði breytt í ef kveikjuatburður ætti sér stað.

7. Stofnun sem gefur út viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1, sem breytt er í almennt eigið fé þáttar 1 þegar kveikjuatburður á sér stað, skal tryggja að í stofnskrá hennar, samþykktum eða sammingsbundnu fyrirkomulagi sé ekki að finna hindranir, varðandi málsmeðferð, sem standa í vegi fyrir breytingunni.

55. gr.

Afleiðingar þess að skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 eru ekki lengur uppfyllt

Ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 52. gr. eru ekki lengur uppfyllt að því er varðar viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1, gildir eftirfarandi:

- a) viðkomandi gerningur hættir tafarlaust að uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgernings þáttar 1,
- b) sá hluti yfirverðsreikninga hlutafjár sem tengist þeim gerningi hættir tafarlaust að uppfylla skilyrði liða viðbótareiginfjár þáttar 1.

2. þáttur

Frádráttur frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1

56. gr.

Frádráttur frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1

Stofnanir skulu draga eftirfarandi frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1:

- a) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti stofnunar í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1, þ.m.t. viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 sem stofnun gæti borið skylda til að kaupa vegna gildandi sammingsbundinna skyldna,
- b) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 aðila á fjármálamarkaði, sem stofnunin á krosseignarhald í, sem lögbært yfirvald telur að hafi verið hannað til að blása eiginfjárgrunn stofnunarinnar upp á óeðlilegan hátt,
- c) viðeigandi fjárhæð beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í gerningum aðila á fjármálamarkaði í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1, sem ákvörðuð er í samræmi við 60. gr., ef stofnun á ekki verulegan eignarhlut í þessum aðilum,
- d) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti stofnunar í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 aðila á fjármálamarkaði, ef stofnunin á verulegan eignarhlut í þessum aðilum, að undanskildum sölutryggingarstöðum sem haldið er í fimm virka daga eða skemur,
- e) fjárhæð liða, sem krafist er skv. 66. gr. að dregni séu frá liðum í eiginfjárþætti 2, sem eru umfram liði stofnunarinnar í eiginfjárþætti 2,

- f) alla skattkvöð, sem tengist liðum í viðbótareigin fé þáttar 1, sem er fyrirsjáanleg við útreikning, nema ef stofnunin aðlagar eins og við á fjárhæð liða viðbótareiginfjár þáttar 1 að því marki sem slíkur álagður skattur lækkar þá fjárhæð þessara liða sem nota má til að mæta áhættum eða tapi.

57. gr.

Frádráttur eignarhluta í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1

Að því er varðar a-lið 56. gr. skulu stofnanir reikna út eignarhluti í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 á grundvelli vergra gnóttstaðna með eftirfarandi undantekningum:

- a) stofnanir mega reikna út fjárhæð eignarhluta í viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 á grundvelli hreinna gnóttstaðna að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- gnótt- og skortstöðurnar eru í sömu undirliggjandi áhættuskuldbindingu og skortstöðurnar fela ekki í sér mótaðilaáhættu,
 - annaðhvort er bæði gnótt- og skortstöðum haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar.
- b) stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta eða gervieignarhluta í vísitöluverðbréfum með því að reikna út undirliggjandi áhættuskuldbindingu vegna eigin viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 í þessum vísitölum,
- c) stofnanir mega jafna vergum gnóttstöðum í eigin viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 sem stafa af eignarhlutum í vísitöluverðbréfum á móti skortstöðum í eigin viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 sem stafa af skortstöðum í undirliggjandi vísitölum, þ.m.t. þegar skortstöðurnar fela í sér mótaðilaáhættu, að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- gnótt- og skortstöðurnar eru í sömu undirliggjandi vísitölum,
- annaðhvort er bæði gnótt- og skortstöðum haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar.

58. gr.

Frádráttur eignarhluta aðila á fjármálamarkaði í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 og í þeim tilvikum þar sem stofnun hefur krosseignarhald sem hannað er til að blása eiginfjárgrunn upp á óeðlilegan hátt

Stofnanir skulu framkvæma þann frádrátt sem krafist er skv. b-, c- og d-lið 56. gr. í samræmi við eftirfarandi:

- a) eignarhluti í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 skal reikna út á grundvelli vergra gnóttstaðna,
- b) fara skal með takmarkaða gjaldþolsliði þáttar 1 hjá váttryggingarfélagi sem eignarhluti í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1, að því er frádrátt varðar.

59. gr.

Frádráttur eignarhluta aðila á fjármálamarkaði í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1

Stofnanir skulu framkvæma þann frádrátt sem krafist er skv. c- og d-lið 56. gr. í samræmi við eftirfarandi:

- a) þær mega reikna út beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti aðila á fjármálamarkaði í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 á grundvelli vergrar gnóttstöðu í sömu undirliggjandi áhættuskuldbindingu að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- líftími skortstöðunnar samsvarar líftíma gnóttstöðunnar eða a.m.k. eitt ár sé eftir af líftíma hennar,
 - annaðhvort er bæði skortstöðunni og gnóttstöðunni haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar,
- b) þær skulu ákvarða þá fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í vísitöluverðbréfum með því að reikna út undirliggjandi áhættuskuldbindingu vegna fjármagnsgerninga aðila á fjármálamarkaði í þessum vísitölum.

60. gr.

Frádráttur eignarhluta í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 í þeim tilvikum þar sem stofnun á ekki verulegan eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði

1. Að því er varðar c-lið 56. gr. skulu stofnanir reikna út þá fjárhæð sem kemur til frádráttar með því að margfalda fjárhæðina sem um getur í a-lið þessarar málsgreinar með þeim stuðli sem fæst með útreikningnum sem um getur í b-lið þessarar málsgreinar:

- a) samanlögð fjárhæð þess sem beinn eignarhlutur, óbeinn eignarhlutur og gervieignarhlutur stofnunarinnar í eiginfjárgrunnsgerningum almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerningum og gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði sem stofnun á ekki verulegan eignarhlut í, fer yfir 10% af almennu eigin fé þáttar 1 stofnunar sem reiknað er út með eftirfarandi hætti:

- 32.–35. gr.,

ii. a- til g-lið, ii. – v. lið k-liðar og l-lið 1. mgr. 36. gr., að undanskilinni frestaðri skattinneign sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun,

iii. 44. og 45. gr.,

b) fjárhæð beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 hjá þeim aðilum á fjármálamarkaði sem stofnunin á ekki verulegan eignarhlut í, deilt með samanlagðri fjárhæð allra beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í eiginfjárgrunsgerningum almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunsgerningum og gerningum undir þætti 2 hjá þeim aðilum á fjármálamarkaði.

2. Stofnanir skulu undanskilja sölutryggingarstöður, sem haldið er í fimm virka daga eða skemur, frá fjárhæðinni sem um getur í a-lið 1. mgr. og frá útreikningi stuðulsins sem um getur í b-lið 1. mgr.

3. Fjárhæðinni sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr. skal deilt niður á alla viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 sem haldið er. Stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð hvers viðbótareiginfjárgernings þáttar 1 sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr. með því að margfalda fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með þeim hluta sem tilgreindur er í b-lið þessarar málsgreinar:

- a) fjárhæð eignarhluta sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr.,
- b) hluti samanlagðrar fjárhæðar beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 hjá aðila á fjármálamarkaði, ef stofnunin á ekki verulega eignarhlut í þessum aðilum í formi einstakra viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 sem haldið er.

4. Sú fjárhæð eignarhluta, sem um getur í c-lið 56. gr. sem samsvarar eða er lægri en 10% af liðum stofnunarinnar í almennu eigin fé þáttar 1 eftir að ákvæðunum í i. – iii. lið a-liðar 1. mgr. er beitt, skal ekki dregin frá og skal fá viðeigandi áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls þriðja hluta og kröfurnar sem settar eru fram í IV. bóli þriðja hluta, eftir því sem við á.

5. Stofnanir skulu ákvarða fjárhæð hvers viðbótareiginfjárgernings þáttar 1 sem ber að áhættuvega skv. 4. mgr. með því að margfalda fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með þeirri fjárhæð sem tilgreind er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) fjárhæð eignarhluta sem ber að áhættuvega samkvæmt 4. mgr.,

b) hlutfallið sem leiðir af útreikningum skv. b-lið 3. mgr.

3. þáttur

Viðbótareiginfé þáttar 1

61. gr.

Viðbótareiginfé þáttar 1

Viðbótareiginfé stofnunar í þætti 1 skal samanstanda af liðum viðbótareiginfjár þáttar 1 eftir að liðirnir sem um getur í 56. gr. hafa verið dregnir frá og 79. gr. beitt.

4. KAFLI

Eiginfjárþáttur 2

1. þáttur

Liðir og gerningar þáttar 2

62. gr.

Liðir í þætti 2

Liðir í þætti 2 samanstanda af eftirfarandi:

- a) fjármagnsgerningum og víkjandi lánnum, ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. eru uppfyllt,
- b) yfirverðsreikningum hlutafjár sem tengjast gerningunum sem um getur í a-lið,
- c) almennum leiðréttingum á útlánaáhættu, fyrir áhrif skatta, sem nemur allt að 1,25% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem reiknaðar eru út í samræmi við 2. kafla, II. bóls þriðja hluta, ef um er að ræða stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 2. kafla II. bóls þriðja hluta,
- d) jákvæðum fjárhæðum, fyrir áhrif skatta, eftir útreikninginn sem mælt er fyrir um í 158. og 159. gr. sem nemur allt að 0,6% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem reiknaðar eru út í samræmi við 3. kafla II. bóls þriðja hluta, ef um er að ræða stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt 3. kafla II. bóls þriðja hluta.

Liðir sem falla undir a-lið teljast ekki uppfylla skilyrði liða almenns eigin fjár þáttar 1 eða viðbótareiginfjár þáttar 1.

63. gr.

Gerningar undir þætti 2

Fjármagnsgerningar og víkjandi lán teljast uppfylla skilyrði gerninga undir þætti 2 ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) gerningarnir eru útgefnir eða víkjandi lánanna aflað, eftir því sem við á, og full uppgreiðsla þeirra hefur átt sér stað,
- b) gerningarnir eru ekki keyptir eða víkjandi lánin ekki veitt, eftir því sem við á, af neinum eftirfarandi:
 - i. stofnunin eða dótturfélag hennar,
 - ii. fyrirtæki sem stofnunin á hlutdeild í, í formi beins eignarhlutar eða yfirráða, sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis,
- c) kaupin á gerningunum eða veiting víkjandi lánanna, eftir því sem við á, er ekki fjármögnuð beint eða óbeint af stofnuninni,
- d) krafan á höfuðstól gerninganna samkvæmt ákvæðum sem gilda um gerningana eða krafan á höfuðstól víkjandi lánanna samkvæmt ákvæðum sem gilda um víkjandi lánin, eftir því sem við á, víkur að fullu fyrir kröfum allra lánveitenda lána sem ekki eru víkjandi,
- e) enginn eftirtalinna aðila hefur lagt fram tryggingu fyrir gerningunum eða víkjandi lánunum, eftir því sem við á, eða veitt ábyrgð á þeim sem eykur réttthæð kröfunnar:
 - i. stofnunin eða dótturfélag hennar,
 - ii. móðurfélag stofnunarinnar eða dótturfélög þess,
 - iii. móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða dótturfélög þess,
 - iv. blandað eignarhaldsfélag eða dótturfélög þess,
 - v. blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eða dótturfélög þess,
 - vi. fyrirtæki sem hefur nán tengsl við aðila sem um getur í i. – v. lið,
- f) gerningarnir eða víkjandi lánin, eftir því sem við á, falla ekki undir fyrirkomulag sem á annan hátt eykur

rétthæð kröfu samkvæmt gerningunum eða víkjandi lánunum, eftir því sem við á,

- g) upphaflegur lánstími gerninganna eða víkjandi lánanna, eftir því sem við á, skal að lágmarki vera fimm ár,
- h) ákvæðin sem gilda um gerningana eða víkjandi lánin, eftir því sem við á, fela ekki í sér hvata fyrir stofnunina til að innleysa eða endurgreiða höfuðstól þeirra, eftir því sem við á, áður en að gjalddaga þeirra kemur,
- i) ef gerningarnir eða víkjandi lánin, eftir því sem við á, fela í sér einn eða fleiri kauprétti eða rétti til greiðslu fyrir gjalddaga, eftir því sem við á, mega útgefandinn eða skuldarinn, eftir því sem við á, taka einhliða ákvörðun um að nýta valréttinn,
- j) aðeins má innkalla, innleysa eða endurkaupa eða endurgreiða gerninga eða víkjandi lán snemma ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 77. gr. eru uppfyllt og ekki fyrr en fimm árum eftir útgáfudag eða dag öflunar, eftir því sem við á, nema skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 78. gr. séu uppfyllt,
- k) ákvæðin sem gilda um gerningana eða víkjandi lánin, eftir því sem við á, gefa ekki til kynna með skýrum eða óbeinum hætti að stofnunin muni eða kunni að innkalla, innleysa, endurkaupa eða endurgreiða gerningana eða víkjandi lánin, eftir því sem við á, snemma, nema við ógjaldfærni eða félagsslit stofnunarinnar og stofnunin gefur ekki vísbendingu um slíkt á annan hátt,
- l) ákvæðin sem gilda um gerningana eða víkjandi lánin, eftir því sem við á, veita eigandanum ekki rétt til að flýta áætluðum framtíðargreiðslum vaxta og höfuðstóls, nema við ógjaldfærni eða félagsslit stofnunarinnar,
- m) fjárhæð vaxta eða arðgreiðslna af gerningunum eða víkjandi lánunum, eftir því sem við á, verður ekki breytt á grundvelli lánshæfis stofnunarinnar eða móðurfélags hennar,
- n) ef stofnun gefur gerningana ekki út beint, eða ef stofnun aflar víkjandi lánanna ekki beint, eftir því sem við á, eru bæði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
 - i. gerningarnir eru gefnir út eða víkjandi lánanna aflað, eftir því sem við á, fyrir tilstuðlan aðila sem er hluti af samstæðureikningnum skv. 2. kafla, II. bóls fyrsta hluta,

- ii. fjármagnið er þegar í stað til taks fyrir stofnunina, án takmarkana og á formi sem fullnægir skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein.

64. gr.

Afskrift gerninga undir þætti 2

Það að hvaða marki gerningar undir þætti 2 uppfylla skilyrði liða í þætti 2 á síðustu fimm árunum fram að gjalddaga gerninganna er reiknað út með því að margfalda niðurstöðu útreikningsins í a-lið með fjárhæðinni sem um getur í b-lið sem hér segir:

- a) nafnverð gerninganna eða víkjandi lánanna á fyrsta degi síðustu fimm áruna fram að sammingsbundnum gjalddaga þeirra, deilt með fjölda almanaksdaga á því tímabili,
- b) fjöldi almanaksdaga fram að sammingsbundnum gjalddaga gerninganna eða víkjandi lánanna.

65. gr.

Afleiðingar þess að skilyrði gerninga undir þætti 2 eru ekki lengur uppfyllt

Ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. eru ekki lengur uppfyllt að því er varðar gerninga undir þætti 2, gildir eftirfarandi:

- a) viðkomandi gerningur hættir tafarlaust að uppfylla skilyrði gernings undir þætti 2,
- b) sá hluti yfirverðsreikninga hlutafjár sem tengist þeim gerningi hættir tafarlaust að uppfylla skilyrði liða í þætti 2.

2. þáttur

Frádráttur frá liðum í þætti 2

66. gr.

Frádráttur frá liðum í þætti 2

Draga skal eftirfarandi frá liðum í þætti 2:

- a) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti stofnunar í eigin gerningum undir þætti 2, þ.m.t. gerningar í þætti 2 sem stofnun gæti borið skylda til að kaupa vegna gildandi sammingsbundinna skyldna,
- b) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti í gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði, sem stofnunin á krosseignarhald með sem lögbært yfirvald

telur að hafi verið hannað til að blása eiginfjárgrunn stofnunarinnar upp á óeðlilegan hátt,

- c) viðeigandi fjárhæð beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði, sem ákvörðuð er í samræmi við 70. gr., ef stofnun á ekki verulegan eignarhlut í þessum aðilum,
- d) beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti stofnunar í gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði, ef stofnunin á verulegan eignarhlut í þessum aðilum, að undanskildum sölutryggingarstöðum sem haldið er skemur en í fimm virka daga.

67. gr.

Frádráttur eignarhluta í gerningum undir þætti 2

Að því er varðar a-lið 66. gr. skulu stofnanir reikna eignarhluti út á grundvelli vergra gnóttstaðna með eftirfarandi undantekningum:

- a) stofnanir mega reikna út fjárhæð eignarhluta á grundvelli hreinna gnóttstaðna að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- i. gnótt- og skortstöðurnar eru í sömu undirliggjandi áhættuskuldbindingu og skortstöðurnar fela ekki í sér mótaðilaáhættu,
- ii. annaðhvort er bæði gnótt- og skortstöðum haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar.
- b) stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í vísitöluverðbréfum með því að reikna út undirliggjandi áhættuskuldbindingu vegna eigin gerninga undir þætti 2 í þessum vísitölum,
- c) stofnanir mega jafna vergum gnóttstöðum í eigin gerningum undir þætti 2 sem stafa af eignarhlutum í vísitöluverðbréfum á móti skortstöðum í eigin gerningum undir þætti 2 sem stafa af skorstöðum í undirliggjandi vísitölum, þ.m.t. þegar skorstöðurnar fela í sér mótaðilaáhættu, að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- i. gnótt- og skorstöðurnar eru í sömu undirliggjandi vísitölum,
- ii. annaðhvort er bæði gnótt- og skortstöðum haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar.

68. gr.

Frádráttur eignarhluta í gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði og í þeim tilvikum þar sem stofnun hefur krosseignarhald sem hannað er til að blása eiginfjárgrunn upp á óeðlilegan hátt

Stofnanir skulu framkvæma þann frádrátt sem krafist er skv. b-, c- og d-lið 66. gr. í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

- a) eignarhlutir í gerningum undir þætti 2 skal reikna út á grundvelli vergra gnóttstaðna,
- b) fara skal með eignarhluti í gjaldþolsliðum þáttar 2 hjá tryggingarfélagið og gjaldþolsliði þáttar 3 hjá tryggingarfélagi sem eignarhluti í gerningum undir þætti 2 að því er frádrátt varðar.

69. gr.

Frádráttur eignarhluta í gerningum undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði

Stofnanir skulu framkvæma þann frádrátt sem krafist er skv. c- og d-lið 66. gr. í samræmi við eftirfarandi:

- a) þær mega reikna út beina eignarhluti, óbeina eignarhluti og gervieignarhluti aðila á fjármálamarkaði í gerningum undir þætti 2 á grundvelli vergrar gnóttstöðu í sömu undirliggjandi áhættuskuldbindingu að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - i. líftími skortstöðunnar samsvarar líftíma gnóttstöðunnar eða a.m.k. eitt ár sé eftir af líftíma hennar,
 - ii. annaðhvort er bæði gnóttstöðunni og skortstöðunni haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar,
- b) þær skulu ákvarða þá fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta í vísitöluverðbréfum á grundvelli undirliggjandi áhættuskuldbindinga vegna fjármagnsgerninga aðila á fjármálamarkaði í þessum vísitölum.

70. gr.

Frádráttur gerninga undir þætti 2 í þeim tilvikum þar sem stofnun á ekki verulegan eignarhlut í viðkomandi aðila

1. Að því er varðar c-lið 66. gr. skulu stofnanir reikna út þá fjárhæð sem kemur til frádráttar með því að margfalda fjárhæðina sem um getur í a-lið þessarar málsgreinar með þeim stuðli sem fæst með útreikningnum sem um getur í b-lið þessarar málsgreinar:

- a) samanlögð fjárhæð þess sem beinn eignarhlutur, óbeinn eignarhlutur og gervieignarhlutur stofnunarinnar í eiginfjárgrunsgerningum almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunsgerningum og gerningum undir þætti 2 hjá

aðila á fjármálamarkaði sem stofnun á ekki verulegan eignarhlut í, fer yfir 10% af almennu eigin fé þáttar 1 stofnunar sem reiknað er út með eftirfarandi hætti:

i. 32.–35. gr.,

ii. a- til g-lið, ii. – v. lið k-liðar og l-lið 1. mgr. 36. gr., að undanskilinni þeirri fjárhæð sem kemur til frádráttar vegna frestaðrar skattinneignar sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun,

iii. 44. og 45. gr.,

- b) fjárhæð beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í gerningum undir þætti 2 hjá þeim aðilum á fjármálamarkaði sem stofnunin á ekki verulegan eignarhlut í, deilt með samanlagðri fjárhæð allra beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í eiginfjárgrunsgerningum almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunsgerningum og gerningum undir þætti 2 hjá þeim aðilum á fjármálamarkaði.

2. Stofnanir skulu undanskilja sölutryggingarstöður, sem haldið er í fimm virka daga eða skemur, frá fjárhæðinni sem um getur í a-lið 1. mgr. og frá útreikningi stuðulsins sem um getur í b-lið 1. mgr.

3. Fjárhæðinni sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr. skal deilt niður á alla gerninga undir þætti 2 sem haldið er. Stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð eignarhluta í gerningum undir þætti 2 sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr. með því að margfalda fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með þeim hluta sem tilgreindur er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) heildarfjárhæð eignarhluta sem kemur til frádráttar skv. 1. mgr.,

b) hluti samanlagðrar fjárhæðar beinna eignarhluta, óbeinna eignarhluta og gervieignarhluta stofnunarinnar í gerningum undir þætti 2 hjá aðilum á fjármálamarkaði, ef stofnunin á ekki verulega eignarhlut í þessum aðilum í formi einstakra gerninga undir þætti 2 sem haldið er.

4. Sú fjárhæð eignarhluta sem um getur í c-lið 1. mgr. 66. gr. sem samsvarar eða er lægri en 10% af liðum stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1 eftir að ákvæðunum í i. – iii. lið a-liðar 1. mgr. er beitt skal ekki dregin frá og skal fá viðeigandi áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóks þriðja hluta og kröfurnar sem settar eru fram í IV. bálki þriðja hluta, eftir því sem við á.

5. Stofnanir skulu ákvarða fjárhæð hvers gernings undir þætti 2 sem ber að áhættuvega skv. 4. mgr. með því að margfalda fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með þeirri fjárhæð sem tilgreind er í b-lið þessarar málsgreinar:

- a) fjárhæð eignarhluta sem ber að áhættuvega samkvæmt 4. mgr.,
- b) hlutfallið sem leiðir af útreikningum skv. b-lið 3. mgr.

3. þáttur

Eiginfjárbáttur 2

71. gr.

Eiginfjárbáttur 2

Fjármagn stofnunar í eiginfjárbætti 2 skal samanstanda af liðum stofnunarinnar í þætti 2 eftir frádráttinn sem um getur í 66. gr. og beitingu 79. gr.

5. KAFLI

Eiginfjárgrunnur

72. gr.

Eiginfjárgrunnur

Eiginfjárgrunnur stofnunar skal samanstanda af summu eiginfjárbáttar 1 og eiginfjárbáttar 2.

6. KAFLI

Almennar kröfur

73. gr.

Útgreiðslur og eiginfjárgrunnsgerningar

1. Fjármagnsgerningar, sem stofnun getur ákveðið einhliða að framkvæma útgreiðslur á í öðru formi en reiðufé eða eiginfjárgrunnsgerningum, uppfylla ekki skilyrði eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða gerninga undir þætti 2 nema stofnun hafi fengið leyfi lögbærra yfirvalda fyrirfram til þess að flokka þá þannig.

2. Lögbær yfirvöld skulu einungis veita leyfið sem um getur í 1. mgr. ef þau telja eftirfarandi skilyrði vera uppfyllt:

- a) ákvörðunarrétturinn sem um getur í 1. mgr. eða formið sem útgreiðslan gæti farið fram á hafa ekki neikvæð áhrif á hæfni stofnunarinnar til að fella niður greiðslur samkvæmt gerningnum,
- b) ákvörðunarrétturinn sem um getur í 1. mgr. eða formið sem útgreiðslan gæti farið fram á hafa ekki neikvæð áhrif á eiginleika gerningsins til að bera tap,
- c) ákvörðunarrétturinn sem um getur í 1. mgr. eða formið sem útgreiðslan gæti farið fram á hafa ekki neikvæð áhrif á gæði fjármagnsgerningsins.

3. Fjármagnsgerningar, sem lögaðili annar en stofnunin sem gefur þá út hefur rétt til að ákveða eða gera kröfu um að útgreiðslur verði greiddar af á öðru formi en reiðufé eða eiginfjárgrunnsgerningi, uppfylla ekki skilyrði eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða gerninga undir þætti 2.

4. Stofnanir mega m.a. nota breiða markaðsvísitölu sem grundvöll til að ákvarða fjárhæð útgreiðslna á viðbótareiginfjárgrunnsgerninga og gerninga undir þætti 2.

5. Ákvæði 4. mgr. gilda ekki ef stofnun er tilgreindur aðili í þeirri breiðu vísitölu nema bæði eftirfarandi skilyrði sé uppfyllt:

- a) stofnunin telur að hreyfingar í þeirri breiðu markaðsvísitölu hafi ekki marktæka fylgni við lánshæfi stofnunarinnar, móðurstofnunar hennar eða móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi eða blandaðs móðureignarhaldsfélags,
- b) lögbæra yfirvaldið hefur ekki komist að annarri ákvörðun er um getur í a-lið.

6. Stofnanir skulu gefa skýrslu og birta upplýsingar um þær breiðu markaðsvísitölur sem fjármagnsgerningar þeirra byggja á.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreind eru skilyrði þess að vísitölur teljist uppfylla skilyrði um breiðar markaðsvísitölur að því er varðar 4. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

74. gr.

Eignarhlutir í fjármagnsgerningum útgefnunum af eftirlitsskyldum aðilum á fjármálamarkaði sem uppfylla ekki skilyrði lögbundins eigin fjár

Stofnanir skulu ekki draga frá neinum þætti eiginfjárgrunns beina eignarhluti, óbeina eignarhluti eða gervieignarhluti í fjármagnsgerningum útgefnunum af eftirlitskyldum aðila á fjármálamarkaði, sem uppfylla ekki skilyrði lögbundins eigin fjár þess aðila. Stofnanir skulu gefa slíkum eignarhlutum áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bólkis þriðja hluta, eftir því sem við á.

75. gr.

Frádráttur og kröfur um gjalddaga vegna skortstaðna

Kröfur um líftíma vegna skortstaðna sem um getur í a-lið 45. gr., a-lið 59. gr. og a-lið 69. gr. skulu teljast uppfylltar að því er varðar stöður sem haldið er, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- stofnunin hefur samningsbundinn rétt til að selja, á tilgreindum degi í framtíðinni, mótaðilanum sem veitir áhættuvörnina gnóttstöðuna sem er áhættuvarin,
- mótaðilanum sem veitir stofnuninni áhættuvörnina ber samningsbundin skylda til að kaupa af stofnuninni, á þeim tilgreinda degi í framtíðinni, gnóttstöðuna sem um getur í a-lið.

76. gr.

Vísitölueignarhlutir í fjármagnsgerningum

1. Að því er varðar a-lið 42. gr., a-lið 45. gr., a-lið 57. gr., a-lið 59. gr. a-lið 67. gr. og a-lið 69. gr. mega stofnanir lækka fjárhæð gnóttstöðu í fjármagnsgerningi um þann hluta vísitölu sem samanstandur af sömu undirliggjandi skuldbindingu og verið er að áhættuverja, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- annaðhvort er bæði gnóttstöðunni sem varin er og skortstöðunni í vísitölunni sem notuð er til að verja þá gnóttstöðu haldið í veltubókinni eða hvoru tveggja er haldið utan veltubókar,
- stöðunum, sem um getur í a-lið, er haldið á gangvirði í efnahagsreikningi stofnunarinnar,

c) skortstaðan, sem um getur í a-lið, uppfyllir skilyrði virkrar áhættuvarnar samkvæmt aðferðum stofnunarinnar við innra eftirlit,

d) lögbær yfirvöld meta að minnsta kosti árlega hvort eftirlitsaðferðirnar sem um getur í c-lið séu fullnægjandi og hafa gengið úr skugga um að þær eigi ávallt við.

2. Hafi lögbært yfirvald veitt leyfi sitt fyrirfram getur stofnun notað varfærnislegt mat á undirliggjandi áhættuskuldbindingu stofnunarinnar vegna fjármagnsgerninga í vísitölum í staðinn fyrir að stofnun reikni út áhættuskuldbindingu sína vegna liðanna sem um getur í annaðhvort a- eða b-lið eða báðum:

- eigin eiginfjárgrunnsgerningar almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerningar og gerningar undir þætti 2 í vísitölunni,
- eiginfjárgrunnsgerningar almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerningar og gerningar undir þætti 2 hjá aðila á fjármálamarkaði í vísitölunni.

3. Lögbær yfirvöld skulu einungis veita leyfið sem um getur í 2. mgr. ef stofnun hefur sýnt þeim fram á með fullnægjandi hætti að það yrði íþyngjandi fyrir rekstur stofnunarinnar að fylgjast með undirliggjandi áhættuskuldbindingu sinni vegna liðanna sem um getur í annaðhvort a- eða b-lið 2. mgr., eða báðum, eftir því sem við á.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- hvenær mat sem notað er í stað útreiknings á undirliggjandi áhættuskuldbindingu sem um getur í 2. mgr. er nægilega varfærnislegt,
- merkingu þess að vera íþyngjandi fyrir rekstur að því er varðar 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

77. gr.

Skilyrði fyrir lækku eiginfjárgrunns

Stofnun þarf leyfi lögbærs yfirvalds fyrirfram til að gera annað eða hvort tveggja af eftirfarandi:

- lækka, innleysa eða endurkaupa almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem stofnunin hefur gefið út, með þeim hætti sem viðeigandi landslög heimila,

b) koma í kring innköllun, innlausn, endurgreiðsla eða endurkaupum á viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 eða gerningum undir þætti 2, eftir því sem við á, fyrir sammingsbundinn gjalddaga þeirra.

78. gr.

Leyfi eftirlitsyfirvalda fyrir lækun eiginfjárgrunns

1. Lögbært yfirvald skal veita stofnun leyfi til að lækka, endurkaupa, innkalla eða innleysa eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða gerninga undir þætti 2 ef annað hvort eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

a) fyrir aðgerðina sem um getur í 77. gr., eða á sama tíma og hún á sér stað, skiptir stofnun gerningunum sem um getur í 77. gr. út fyrir eiginfjárgrunnsgerninga af sömu gæðum eða betri, með skilmálum sem eru sjálfbærir hvað varðar tekjuhæfi stofnunarinnar,

b) stofnunin hefur að mati lögbærra yfirvalda sýnt þeim fram á með fullnægjandi hætti að eiginfjárgrunnur stofnunarinnar myndi, eftir viðkomandi aðgerð, vera umfram kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 92. gr. þessarar reglugerðar og samanlagða eiginfjáruakröfu eins og hún er skilgreind í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB um sem nemur fjárhæð sem lögbært yfirvald kann að telja nauðsynlega á grundvelli 3. mgr. 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

2. Þegar lögbær yfirvöld meta sjálfbærni útskiptigerninganna fyrir tekjuhæfi stofnunarinnar, skv. a-lið 1. mgr., skulu þau taka tillit til þess hversu kostnaðarsamari þessir útskiptifjármagnsgerningar yrðu fyrir stofnunina en gerningarnir sem þeim er skipt út fyrir.

3. Ef stofnun framkvæmir aðgerð sem um getur í a-lið 77. gr. og viðeigandi landslög heimila ekki að innlausn almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1, sem um getur í 27. gr., sé hafnað, má lögbært yfirvald falla frá skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að lögbæra yfirvaldið geri kröfu um að stofnunin takmarkani innlausn slíkra gerninga á viðeigandi grundvelli.

4. Lögbær yfirvöld mega einungis heimila stofnunum að innleysa viðbótareiginfjárgrunnsgerninga og gerninga undir þætti 2 innan fimm ára frá útgáfudegi ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. og a- eða b-lið þessarar málsgreinar eru uppfyllt:

a) það á sér stað breyting á eftirlitsflokkun þessara gerninga, sem er líkleg til að hafa í för með sér að þeir teljist ekki lengur til eiginfjárgrunns eða verði endurflokkaðir sem lakara form eiginfjárgrunns, og bæði eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

i. lögbært yfirvald telur nægilega víst að slík breyting eigi sér stað,

ii. stofnunin sýnir lögbærum yfirvöldum fram á, með fullnægjandi hætti að þeirra mati, að eftirlitsflokkun þessara gerninga hafi ekki verið nægilega fyrirsjáanleg við útgáfu þeirra,

b) breyting á sér stað á viðeigandi skattameðferð þessara gerninga sem stofnunin sýnir lögbærum yfirvöldum fram á, með fullnægjandi hætti að þeirra mati, að sé veruleg og hafi ekki verið nægilega fyrirsjáanleg við útgáfu þeirra.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

a) merking sjálfbærni hvað varðar tekjuhæfi stofnunar,

b) viðeigandi grundvöllur takmarkana á innlausn sem um getur í 3. mgr.,

c) kröfur um meðferð og gögn vegna umsóknar stofnunar um leyfi lögbærs yfirvalds til að framkvæma aðgerð sem um getur í 77. gr., þ.m.t. þá meðferð sem beita skal ef um er að ræða innlausn hluta sem gefnir eru út til aðila að samvinnufélögum, og þann tíma sem meðferð slíkra umsókna skal taka.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

79. gr.

Tímabundin undanþága frá frádrætti frá eiginfjárgrunni

1. Ef stofnun á tímabundið fjármagnsgerninga eða hefur veitt víkjandi lán, eftir því sem við á, sem uppfylla skilyrði eiginfjárgrunnsgerninga almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjárgrunnsgerninga eða gerninga undir þætti 2 í aðila á fjármálamarkaði og lögbært yfirvald telur þessa eignarhluti til komna vegna fjárhagsaðstoðar sem ætlað er að endurskipuleggja og bjarga þeim aðila, má lögbæra yfirvaldið veita tímabundna undanþágu frá ákvæðum um frádrátt sem annars myndu gilda um þessa gerninga.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreint er hugtakið tímabundið að því er varðar 1. mgr. og skilyrðin fyrir því að lögbært yfirvald megi telja þessar tímabundnu eignir vera til komnar vegna fjárhagsaðstoðar sem ætlað er að endurskipuleggja og bjarga viðkomandi aðila.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

80. gr.

Sífelld endurskoðun á gæðum eiginfjárgrunns

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal fylgjast með gæðum eiginfjárgrunnsgerninga alls staðar í Sambandinu og tilkynna framkvæmdastjórninni tafarlaust um mikilvægar staðfestar upplýsingar um að gerningarnir uppfylli ekki þær forsendur sem settar eru fram í 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr.

Lögbær yfirvöld skulu án tafar, að fenginni beiðni Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, framsenda allar upplýsingar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin telur að skipti máli varðandi nýja fjármagnsgerninga, sem gefnir eru út, til að gera Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni kleift að fylgjast með gæðum eiginfjárgrunnsgerninga sem stofnanir gefa út alls staðar í Sambandinu.

2. Í tilkynningunni skal eftirfarandi koma fram:

- nákvæm útskýring á eðli og umfangi þess brests sem greinist,
- tækniráðgjöf um þá aðgerð af hálfu framkvæmdastjórnarinnar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin telur nauðsynlega,
- marktækrar þróunar í aðferðafræði Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar við að álagsprófa gjaldþol stofnana.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal veita framkvæmdastjórninni tækniráðgjöf varðandi allar mikilvægar breytingar sem hún telur nauðsynlegt að gera á skilgreiningu eiginfjárgrunns vegna einhvers af eftirfarandi:

- viðeigandi þróunar á markaðsreglum og -venjum,
- breytinga á viðeigandi lagareglum eða reikningsskilastöðlum,
- marktækrar þróunar í aðferðafræði Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar við að álagsprófa gjaldþol stofnana.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal veita framkvæmdastjórninni tækniráðgjöf eigi síðar en 1. janúar 2014 um mögulega meðferð óinnleysts hagnaðar á gangvirði, aðra en að fella hann undir almennt eigið fé þáttar 1 án leiðréttingar. Slíkar ráðleggingar skulu taka tillit til viðeigandi þróunar alþjóðlegra reikningsskilastaðla og alþjóðasamninga um varfærnisviðmiðanir fyrir banka.

II. BÁLKUR

HLUTDEILD MINNIHLUTA, VIÐBÓTAREIGINFJÁRGUNNSGERNINGAR ÞÁTTAR 1 OG GERNINGAR UNDIR ÞÆTTI 2 SEM DÓTTURFÉLÖG GEFA ÚT

81. gr.

Hlutdeildir minnihluta sem uppfylla skilyrði þess að falla undir samanlagt almennt eigið fé þáttar 1

1. Hlutdeild minnihluta samanstendur af summu almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1, yfirverðsreikninga hlutafjár sem tengjast þeim gerningum, óráðstafaðs eigin fjár og annarra varasjóða dótturfélags, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- dótturfélagið er eitt af eftirfarandi:
 - stofnun,
 - fyrirtæki sem samkvæmt viðeigandi landslögum fellur undir kröfur þessarar reglugerðar og tilskipun 2013/36/ESB,
- dótturfélagið er að fullu felld inn í samstæðureikninginn skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta,
- liðir í almennu eigin fé þáttar 1, sem um getur í inngangshluta þessarar málsgreinar, eru í eigu annarra aðila en fyrirtækja sem felld eru inn í samstæðureikning skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta.

2. Hlutdeildir minnihluta, sem eru fjármagnaðar beint eða óbeint, í gegnum sérstakan verðbréfunaðila (e. special purpose entity) eða með öðrum hætti, af móðurfélagi stofnunarinnar eða dótturfélögum hennar, uppfylla ekki skilyrði þessa að falla undir samanlagt almennt eigið fé þáttar 1.

82. gr.

Viðurkennt viðbótareiginfé þáttar 1, eiginfjárþáttur 1, eiginfjárþáttur 2 og viðurkenndur eiginfjárgrunnur

Viðurkennt viðbótareiginfé þáttar 1, eiginfjárþáttur 1, eiginfjárþáttur 2 og viðurkenndur eiginfjárgrunnur samstanda af hlutdeild minnihluta, viðbótareiginfjárgrunnsgerningum eða gerningum undir þætti 2, eftir því sem við á, auk tengds óráðstafaðs eigin fjár og yfirverðsreikninga hlutafjár dótturfélags, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- dótturfélagið er annað af eftirfarandi:
 - stofnun,
 - fyrirtæki sem samkvæmt viðeigandi landslögum fellur undir kröfur þessarar reglugerðar og tilskipun 2013/36/ESB,
- dótturfélagið er að fullu talið með í samstæðureikningnum skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta,

- c) gerningarnir eru í eigu annarra aðila en fyrirtækjanna sem felld eru inn í samstæðureikning skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta.

83. gr.

Viðurkennt viðbótareigðfé þáttar 1 og eiginfjárbáttur 2 sem sérstakur verðbréfunaraðili gefur út

1. Viðbótareiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1 og gerningar undir þætti 2, sem sérstakur verðbréfunaraðili gefur út, ásamt tengdum yfirverðsreikningum hlutafjár teljast einungis til viðurkennds viðbótareiginfjár þáttar 1, eiginfjárbáttar 1 eða eiginfjárbáttar 2 eða viðurkennds eiginfjárgrunns ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- sérstaki verðbréfunaraðilinn sem gefur gerningana út er að fullu felldur inn í samstæðureikninginn skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta,
- gerningarnir og tengdir yfirverðsreikningar hlutafjár teljast einungis til viðurkennds viðbótareiginfjár þáttar 1 ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 52. gr. eru uppfyllt,
- gerningarnir og tengdir yfirverðsreikningar hlutafjár teljast einungis til viðurkennds eiginfjárbáttar 2 ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. eru uppfyllt,
- eina eign sérstaka verðbréfunaraðilans er fjárfesting hans í eiginfjárgrunni móðurfélagsins eða dótturfélags þess sem er að fullu felld inn í samstæðureikninginn skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta, á formi sem uppfyllir viðeigandi skilyrði sem um getur í 1. mgr. 52. gr. eða 63. gr., eftir því sem við á.

Telji lögbært yfirvald eignir sérstaka verðbréfunaraðilans, aðrar en fjárfestingu hans í eiginfjárgrunni móðurfélags eða dótturfélags þess sem er felld inn í samstæðureikninginn skv. 2. kafla II. bóls fyrsta hluta, vera hverfandi litlar og óverulegar fyrir slíkan aðila má lögbæra yfirvaldið falla frá skilyrðunum sem tilgreind eru í d-lið fyrstu undirgreinar.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreinir þær tegundir eigna sem geta tengst rekstri sérstakra verðbréfunaraðila og hugtökin hverfandi lífúll og óverulegur sem um getur í annari undirgrein 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

84. gr.

Hlutdeildir minnihluta sem falla undir samanlagt almennt eigið fé þáttar 1

1. Stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð hlutdeilda minnihluta hjá dótturfélagi sem fellur undir samanlagt almennt eigið fé þáttar 1 með því að draga frá hlutdeildum minnihluta hjá því fyrirtæki niðurstöðu þess að margfalda fjárhæðina sem um getur í a-lið með hundraðshlutanum sem um getur í b-lið:

- almennt eigið fé dótturfélags í þætti 1 að frádregnu því sem lægra er af eftirfarandi:

- þeirri fjárhæð almenns eigin fjár dótturfélagsins í þætti 1 sem þarf til að uppfylla summu kröfunnar sem mælt er fyrir um í a-lið 1. mgr. 92. gr., kröfunum sem um getur í 458. og 459. gr., tilteknum kröfum vegna eiginfjárgrunns sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, samanlagðri eiginfjárukröfu sem skilgreind er í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, kröfunum sem um getur í 500. gr. og öllum öðrum staðbundnum eftirlitsreglum í þriðja landi að því marki sem mæta skal þessum kröfum með almennu eigin fé þáttar 1,

- þeirri fjárhæð almenns eigin fjár þáttar 1 sem tengist dótturfélaginu og þarf til að uppfylla summu kröfunnar sem mælt er fyrir um í a-lið 1. mgr. 92. gr. á samstæðugrunni, kröfunum sem um getur í 458. og 459. gr., tilteknum kröfum vegna eiginfjárgrunns sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, samanlagðri eiginfjárukröfu sem skilgreind er í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, kröfunum sem um getur í 500. gr. og öllum öðrum staðbundnum eftirlitsreglum í þriðja landi að því marki sem mæta skal þessum kröfum með almennu eigin fé þáttar 1,

- hlutdeild minnihluta hjá dótturfélagi, gefin upp sem hundraðshluti allra almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 hjá því fyrirtæki, auk tengdra yfirverðsreikninga hlutafjár, óráðstafaðs eigin fjár og annarra varasjóða.

2. Framkvæma skal útreikninginn sem um getur í 1. mgr. á undirsamstæðugrunni fyrir hvert dótturfélag sem um getur í 1. mgr. 81. gr.

Stofnun getur kosið að framkvæma ekki þennan útreikning vegna dótturfélags sem um getur í 1. mgr. 81. gr. Taki stofnun slíka ákvörðun má ekki fella hlutdeild minnihluta hjá dótturfélagi undir samanlagt almennt eigið fé þáttar 1.

3. Nýti lögbært yfirvald sér undanþáguna frá því að beita varfæriskröfum á einingargrunni, eins og um getur í 7. gr., skulu hlutdeildir minnihluta hjá dótturfélögum sem undanþágan gildir um ekki færðar undir eiginfjárgrunn við gerð undirsamstæðureiknings eða samstæðureiknings, eftir því sem við á.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreindur er útreikningurinn við gerð undirsamstæðureiknings sem þörf er á í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar og 85. og 87. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Lögbær yfirvöld mega veita móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði, undanþágu frá beitingu þessarar greinar:

- a) meginstarfsemi þess er að afla eignarhluta,
- b) það fellur undir varfærniseftirlit á samstæðugrunni,
- c) undir samstæðureikning þess fellur dótturstofnun sem það á einungis minnihluta eign í vegna yfirráðatengsla sem skilgreind eru í 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- d) meira en 90% af samanlögðu almennu eigin fé þáttar 1, sem krafist er, er til komið vegna dótturstofnunarinnar sem um getur í c-lið, reiknað út á undirsamstæðugrunni.

Verði móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði, sem uppfyllir skilyrðin sem um getur í fyrstu undirgrein, að blönduðu móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði eftir 28. júní 2013 mega lögbær yfirvöld veita því blandaða móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi undanþáguna sem um getur í fyrstu undirgrein að því tilskildu að það uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í þeirri undirgrein.

6. Hafi lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun og stofnanir, sem komið er á fót innan stofnana-verndarkerfis sem fellur undir skilyrðin sem mælt er fyrir um 7. mgr. 113 gr., komið á gagnkvæmu ábyrgðarkerfi sem kveður á um að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á tilfærslu fjárhæðar eiginfjárgrunns, umfram kröfur samkvæmt reglum, frá mótaðilanum til lánastofnunarinnar

eru þessar stofnanir undanþegnar ákvæðum þessarar greinar varðandi frádrátt og mega að fullu færa hlutdeild minnihluta sem stafar af gagnkvæma ábyrgðarkerfinu.

85. gr.

Gerningar sem teljast áhættuvarnargerningar í þætti 1 sem falla undir samanlagðan eiginfjárbátt 1

1. Stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð viðurkennds eiginfjárbáttar 1 hjá dótturfélagi sem fellur undir samanlagðan eiginfjárgrunn með því að draga frá viðurkenndum eiginfjárbætti 1 fyrirtækisins niðurstöðu þess að margfalda fjárhæðina sem um getur í a-lið með hundradshlutanum sem um getur í b-lið:

- a) eiginfjárbáttur 1 hjá dótturfélagi að frádregnu því sem lægra er af eftirfarandi:
 - i. þeirri fjárhæð fjármagns dótturfélagsins í eiginfjárbætti 1 sem þarf til að uppfylla summu kröfunnar sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 92. gr., kröfunum sem um getur í 458. og 459. gr., tilteknum kröfum vegna eiginfjárgrunns sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, samanlagðri eiginfjárukröfu sem skilgreind er í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, kröfunum sem um getur í 500. gr. og öllum öðrum staðbundnum eftirlitsreglum í þriðja landi að því marki sem mæta skal þessum kröfum með eiginfjárbætti 1,
 - ii. þeirri fjárhæð samanlagðs eiginfjárbáttar 1 sem tengist dótturfélaginu og þarf til að uppfylla summu kröfunnar sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 92. gr. á samstæðugrunni, kröfunum sem um getur í 458. og 459. gr., tilteknum kröfum vegna eiginfjárgrunns sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, samanlagðri eiginfjárukröfu sem skilgreind er í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, kröfunum sem um getur í 500. gr. og öllum öðrum staðbundnum eftirlitsreglum í þriðja landi að því marki sem mæta skal þessum kröfum með eiginfjárbætti 1,
- b) viðurkenndur eiginfjárbáttur 1 hjá dótturfélagi, gefinn upp sem hundradshluti allra gerninga fyrirtækisins undir þætti 1, auk tengdra yfirverðsreikninga hlutfjár, óráðstafaðs eigin fjár og annarra varasjóða.

2. Framkvæma skal útreikninginn sem um getur í 1. mgr. á undirsamstæðugrunni fyrir hvert dótturfélag sem um getur í 1. mgr. 81. gr.

Stofnun getur kosið að framkvæma ekki þennan útreikning vegna dótturfélags sem um getur í 1. mgr. 81. gr. Taki stofnun slíka ákvörðun má ekki fella viðurkenndan eiginfjárbátt 1 hjá dótturfélagi undir samanlagðan eiginfjárbátt 1.

3. Nýti lögbært yfirvald sér undanþáguna frá því að beita varfærniskröfum á einingargrunni, eins og um getur í 7. gr., skulu gæmingar dótturfélaga í eiginfjárbætti 1 sem undanþágan gildir um ekki færðir undir eiginfjárgrunn við gerð undirsamstæðureiknings eða samstæðureiknings, eftir því sem við á.

86. gr.

Viðurkenndur eiginfjárbáttur 1 sem fellur undir samanlagt viðbótareigiðfé þáttar 1

Með fyrirvara um 5. og 6. mgr. 84. gr. skulu stofnanir ákvarða þá fjárhæð viðurkennds eiginfjárbáttar 1 hjá dótturfélagi sem fellur undir samanlagt viðbótareigiðfé þáttar 1 með því að draga frá viðurkenndum eiginfjárbætti 1 hjá dótturfélaginu, sem fellur undir samanlagðan eiginfjárbátt 1, hlutdeild minnihluta hjá því fyrirtæki sem fellur undir samanlagt almennt eigið fé þáttar 1.

87. gr.

Viðurkenndur eiginfjárgrunnur sem fellur undir samanlagðan eiginfjárgrunn

1. Stofnanir skulu ákvarða þá fjárhæð viðurkennds eiginfjárgrunns í dótturfélagi sem fellur undir samanlagðan eiginfjárgrunn með því að draga frá viðurkenndum eiginfjárgrunni fyrirtækisins niðurstöðu þess að margfalda fjárhæðina sem um getur í a-lið með hundraðshlutanum sem um getur í b-lið:

a) eiginfjárgrunnur dótturfélags að frádregnu því sem lægra er af eftirfarandi:

- i. þeirri fjárhæð eiginfjárgrunns dótturfélagsins sem þarf til að uppfylla summu kröfunnar sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 92. gr., kröfunum sem um getur í 458. og 459. gr., tilteknum kröfum vegna eiginfjárgrunns sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, samanlagðri eiginfjárukröfu sem skilgreind er í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, kröfunum sem um getur í 500. gr. og öllum öðrum staðbundnum eftirlitsreglum í þriðja landi,
- ii. þeirri fjárhæð eiginfjárgrunns sem tengist dótturfélaginu og þarf til að uppfylla summu kröfunnar sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 92. gr. á samstæðugrunni, kröfunar sem um getur í 458. og 459. gr., tilteknar kröfur vegna eiginfjárgrunns sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, samanlagða eiginfjárukröfu sem skilgreind er í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, kröfunar sem um getur í 500. gr. og allar aðrar staðbundnar kröfur um eiginfjárgrunn í þriðja landi,

b) viðurkenndur eiginfjárgrunnur fyrirtækisins, gefinn upp sem hundraðshluti allra eiginfjárgrunnsgeringa dótturfélagsins sem falla undir liði í almennu eigin fé þáttar 1, viðbótareiginfé þáttar 1 og þætti 2, og tengdir yfirverðsreikningar hlutafjár, óráðstafað eigið fé og aðrir varasjóðir.

2. Framkvæma skal útreikninginn sem um getur í 1. mgr. á undirsamstæðugrunni fyrir hvert dótturfélag sem um getur í 1. mgr. 81. gr.

Stofnun getur kosið að framkvæma ekki þennan útreikning vegna dótturfélags sem um getur í 1. mgr. 81. gr. Taki stofnun slíka ákvörðun má ekki fella viðurkenndan eiginfjárgrunn þess dótturfélags undir samanlagðan eiginfjárgrunn.

3. Nýti lögbært yfirvald sér undanþáguna frá því að beita varfærniskröfum á einingargrunni, eins og um getur í 7. gr., skulu eiginfjárgrunnsgeringar dótturfélaga sem undanþágan gildir um ekki færðir undir eiginfjárgrunn við gerð undirsamstæðureiknings eða samstæðureiknings, eftir því sem við á.

88. gr.

Viðurkenndir eiginfjárgrunnsgeringar sem falla undir samanlagðan eiginfjárbátt 2

Með fyrirvara um 5. eða 6. mgr. 84. gr. skulu stofnanir ákvarða þá fjárhæð viðurkennds eiginfjárgrunns stofnunar sem fellur undir samanlagðan eiginfjárbátt 2 með því að draga frá viðurkenndum eiginfjárgrunni fyrirtækisins, sem fellur undir samanlagðan eiginfjárgrunn, viðurkenndan eiginfjárbátt 1 hjá fyrirtækinu sem fellur undir samanlagðan eiginfjárbátt 1.

III. BÁLKUR

VIRKIR EIGNARHLUTIR UTAN FJÁRMÁLAGEIRANS

89. gr.

Áhættuvog og bann við virkum eignarhlutum utan fjármálageirans

1. Fari fjárhæð virks eignarhlutar í fyrirtæki, sem ekki er eitt neðantalinna, yfir 15% af hæfu fjármagni stofnunar skal sá eignarhlutur falla undir ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. mgr.:

- a) aðili á fjármálamarkaði,
- b) fyrirtæki sem er ekki aðili á fjármálamarkaði og stundar starfsemi sem lögbært yfirvald telur vera eitt af eftirfarandi:
 - i. beint framhald af bankastarfsemi,
 - ii. viðbótarstarfsemi við bankaþjónustu,

iii. eignarleigu, kröfukaup (e. factoring), stýringu fjárhaldssjóða, stjórnun gagnavinnsluþjónustu eða aðra svipaða starfsemi.

2. Heildarfjárhæð virkra eignarhluta stofnunar í öðru fyrirtæki en um getur a- og b-lið 1. mgr. sem fer yfir 60% af hæfu fjármagni hennar skal falla undir ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. mgr.

3. Lögbær yfirvöld skulu beita kröfunum sem mælt er fyrir um í a- eða b-lið á virka eignarhluti stofnana sem um getur í 1. og 2. mgr.:

a) í þeim tilgangi að reikna út eiginfjárkröfuna í samræmi við þriðja hluta skulu stofnanir beita 1250% áhættuvog á það sem hærra ef af eftirfarandi:

i. fjárhæð virkra eignarhluta sem um getur í 1. mgr. sem er umfram 15% af hæfu fjármagni,

ii. heildarfjárhæð virkra eignarhluta sem um getur í 2. mgr. sem er umfram 60% af hæfu fjármagni stofnunarinnar,

b) lögbær yfirvöld skulu banna að fjárhæð virkra eignarhluta stofnana sem um getur í 1. og 2. mgr. fari yfir hundraðshluta hæfs fjármagns sem mælt er fyrir um í þessum málsgreinum.

Lögbær yfirvöld skulu birta val sitt á a- eða b-lið.

4. Að því er varðar b-lið 1. mgr. skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin gefa út viðmiðunarreglur þar sem eftirfarandi hugtök eru tilgreind:

a) starfsemi sem er beint framhald bankastarfsemi,

b) viðbótarstarfsemi við bankaþjónustu,

c) svipuð starfsemi.

Samþykking skal þessar viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

90. gr.

Valmöguleiki við 1250% áhættuvog

Í stað þess að beita 1250% áhættuvog á fjárhæðir umfram mörkin sem tilgreind eru í 1. og 2. mgr. 89. gr. mega stofnanir draga þessar fjárhæðir frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 í samræmi við k-lið 1. mgr. 36. gr.

91. gr.

Undanþágur

1. Hlutir fyrirtækja sem ekki er getið um í a- og b-lið 1. mgr. 89. gr. skulu ekki teknir inn í útreikning á mörkum hæfs fjármagns sem tilgreind eru í þeirri grein ef einhver eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

a) hlutunum er haldið tímabundið á meðan fjárhagsaðstoð sem um getur í 79. gr. stendur yfir,

b) eign á hlutunum er sölutryggingarstaða sem haldið er í fimm virka daga eða skemur,

c) hlutunum er haldið í nafni stofnunarinnar og fyrir hönd annarra.

2. Hlutir sem eru ekki áhættufjármunir samkvæmt skilgreiningu í 2. mgr. 35. gr. tilskipunar 86/635/EBE skulu ekki taldir með í útreikningnum sem tilgreindur er í 89. gr.

ÞRIÐJI HLUTI

EIGINFJÁRKRÖFUR

I. BÁLKUR

ALMENNAR KRÖFUR, MAT OG SKÝRSLUGJÖF

1. KAFLI

Krafa um stærð eiginfjárgrunns

1. þáttur

Kröfur vegna eiginfjárgrunns stofnana

92. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns

1. Með fyrirvara um 93. og 94. gr. skulu stofnanir ávallt uppfylla eftirfarandi kröfur vegna eiginfjárgrunns:

a) hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 skal vera 4,5%,

b) hlutfall eiginfjárþáttar 1 skal vera 6%,

c) heildareiginfjárhlutfall skal vera 8%.

2. Stofnanir skulu reikna eiginfjárhlutföll sín sem hér segir:

a) hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 er bókfært eigið fé stofnunar í eiginfjárþætti 1 gefið upp sem hundraðshluti af heildarfjárhæð áhættugrunns,

b) hlutfall eiginfjárþáttar 1 er fjármagn stofnunar í eiginfjárþætti 1 gefið upp sem hundraðshluti af heildarfjárhæð áhættugrunns,

- c) heildareiginfjárlutfall er eiginfjárgrunnur stofnunar gefinn upp sem hundraðshluti af heildarfjárhæð áhættugrunns.
3. Heildaráhættugrunnur er reiknaður sem samtala a- til f- liða þessarar málsgreinar að teknu tilliti til ákvæða 4. mgr.:
- a) fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu og þynningaráhættu, reiknaðar í samræmi við II. bálk og 379. gr. að því er varðar alla starfsemi stofnunar, að undanskildum fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna veltubókarviðskipta stofnunarinnar,
- b) kröfur vegna eiginfjárgrunns, ákvarðaðar í samræmi við IV. bálk þessa hluta og fjórða hluta, eftir því sem við á, vegna veltubókarviðskipta, vegna eftirfarandi:
- i. stöðuáhættu,
- ii. stórra áhættuskuldbindinga umfram mörkin sem tilgreind eru í 395. og 401. gr., að því marki sem heimilt er að fara yfir þau mörk,
- c) krafna um eiginfjárgrunn sem ákvarðaðar eru í samræmi við IV. bálk eða V. bálk að undanskilinni 379. gr., eftir því sem við á, vegna eftirfarandi:
- i. gjaldmiðlaáhættu,
- ii. uppgjörásáhættu,
- iii. hrávöruáhættu,
- d) kröfur vegna eiginfjárgrunns, reiknaðar í samræmi við IV. bálk, að því er varðar leiðréttingaráhættu vegna útlánvirðis OTC afleiðugerninga, annarra en lánaafleiða sem færðar eru til að lækka fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu,
- e) kröfur vegna eiginfjárgrunns, ákvarðaðar í samræmi við III. bálk vegna rekstraráhættu,
- f) fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga ákvarðaðar í samræmi við II. bálk vegna mótaðilaáhættu sem stafar af veltubókarviðskiptum stofnunarinnar vegna eftirfarandi tegunda viðskipta og samninga:
- i. samninga sem taldir eru upp í viðauka II og lánaafleiða,
- ii. endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántaka vegna verðbréfa eða hrávöruviðskipta,
- iii. Viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa með veði í verðbréfum eða hrávörum,
- iv. gnóttsamninga.
4. Eftirfarandi ákvæði gilda við útreikning á heildaráhættugrunni sem um getur í 3. mgr.:
- a) kröfurnar um eiginfjárgrunn sem um getur í c-, d- og e-lið 3. mgr. skulu ná til allrar starfsemi viðkomandi stofnunar,
- b) stofnanir skulu margfalda kröfurnar um eiginfjárgrunn sem um getur í b- til e-lið 3. mgr. með 12,5.

93. gr.

Krafa um stofnfé til áframhaldandi rekstrar

- Eiginfjárgrunnur stofnunar má ekki fara niður fyrir þá fjárhæð stofnfjár sem krafist var við veitingu starfsleyfis.
- Lánastofnanir sem þegar voru starfræktar 1. janúar 1993 mega halda áfram starfsemi þó eiginfjárgrunnur þeirra nái ekki þeirri fjárhæð stofnfjár sem nú er krafist. Þegar svo er má fjárhæð eiginfjárgrunns þessara stofnana ekki fara niður fyrir hæstu fjárhæðina sem hann hefur numið frá og með 22. desember 1989.
- Verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi og fyrirtæki sem féllu undir 6. gr. tilskipunar 2006/49/EB og voru stofnuð fyrir 31. desember 1995 mega halda áfram starfsemi þó eiginfjárgrunnur þeirra nái ekki lágmarksfjárhæð stofnfjár. Eiginfjárgrunnur þeirra fyrirtækja eða verðbréfafyrirtækja skal ekki fara niður fyrir hámarksviðmiðunarstig sem er reiknað út eftir tilkynningardaginn í tilskipun ráðsins 93/6/EBE frá 15. mars 1993 um eiginfjárkröfur verðbréfafyrirtækja og lánastofnana⁽¹⁾. Það viðmiðunarstig skal vera daglegt meðaltal eiginfjárgrunns reiknað út frá næstliðnum sex mánuðum áður en útreikningurinn fer fram. Viðmiðunarstigið skal reiknað á sex mánaða fresti fyrir undanfarandi tímabil.
- Þegar um er að ræða einstakling eða lögaðila sem öðlast yfirráð yfir stofnun sem fellur undir 2. eða 3. mgr., annan en einstakling eða lögaðila, sem öðlaðist yfirráð fyrir þau tímamörk sem tilgreind eru í 2. eða 3. mgr., skal eiginfjárgrunnur stofnunarinnar nema að lágmarki þeirri eiginfjárkröfu sem upphaflega var gerð krafa um.

⁽¹⁾ Stjttð. EB L 141, 11.6.1993, bls. 1.

5. Þegar um er að ræða samruna tveggja eða fleiri stofnana er falla undir þann flokk sem um getur í 2. eða 3. mgr., skal eiginfjárgrunnur stofnunarinnar sem verður til við samrunann ekki vera lægri en heildareiginfjárgrunnur stofnananna, sem sameinaðar eru, þegar samruninn átti sér stað, að því gefnu að fjárhæð eiginfjárgrunns sé lægri en fjárhæð þess stofnfjár sem krafa er gerð um.

6. Þegar lögbær yfirvöld telja nauðsynlegt að gjaldþol stofnunar sé tryggt þannig að skilyrði sem mælt er fyrir um í 1. mgr. séu uppfyllt, skulu ákvæðin sem mælt er fyrir um í 2.–5. mgr. ekki gilda.

94. gr.

Undanþága fyrir lítið umfang veltubókarviðskipta

1. Stofnunum er heimilt að víkja frá þeirri eiginfjárkröfu sem um getur í b-lið 3. mgr. 92. gr. og styðjast við þá eiginfjárkröfu sem um getur í a-lið þeirrar málsgreinar að því er varðar veltubókarviðskipti þeirra, að því tilskildu að umfang veltubókarviðskipta þeirra innan og utan efnahagsreiknings uppfylli bæði eftirfarandi skilyrði:

- a) það er að öllu jöfnu minna en 5% af heildareignum og 15 milljónir evra,
 - b) það fer aldrei yfir 6% af heildareignum og 20 milljónir evra.
2. Við útreikning á umfangi viðskipta innan og utan efnahagsreiknings skulu stofnanir styðjast við eftirfarandi:
- a) skuldageringar skulu metnir á markaðsvirði eða nafnvirði, hlutabréf á markaðsvirði og afleiður í samræmi við nafn- eða markaðsvirði undirliggjandi gerninga þeirra,
 - b) tölugildi gnóttstaðna skal lagt saman við tölugildi skortstaðna.

3. Þegar stofnun uppfyllir ekki skilyrði b-liðar 1. mgr. skal hún tafarlaust tilkynna það lögbæru yfirvaldi. Ef lögbært yfirvald, í kjölfar mats síns, ákvarðar og tilkynnir stofnun um að skilyrði skv. a-lið 1. mgr. séu ekki uppfyllt skal stofnunin hætta að styðjast við 1. mgr. frá og með næsta reiknings-skiladegi.

2. þáttur

Kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir verðbréfafyrirtæki með takmarkað starfsleyfi til að veita fjárfestingarþjónustu

95. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir verðbréfafyrirtæki með takmarkað starfsleyfi til að veita fjárfestingarþjónustu

1. Að því er varðar 3. mgr. 92. gr. skulu verðbréfafyrirtæki sem ekki hafa heimild til að veita þá verðbréfaþjónustu og starfsemi sem fram kemur í 3. og 6. lið A-þáttar I. viðauka

tilskipunar 2004/39/EB nota útreikninginn á heildarfjárhæð áhættugrunns sem tilgreind er í 2. mgr.

2. Verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og fyrirtæki sem um getur í c-lið 2. liðar 1. mgr. 4. gr. sem veita fjárfestingarþjónustu og starfsemi sem fram kemur í 2. og 4. lið A-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB skulu reikna út heildarfjárhæð áhættugrunns sem það sem hærra er af eftirfarandi:

- a) summu liðanna sem um getur í a- til d-lið og f-lið 3. mgr. 92. gr. eftir að 4. mgr. 92. gr. hefur verið beitt,
- b) 12,5 margfaldað með fjárhæðinni sem tilgreind er í 97. gr.

Fyrirtæki sem um getur í c-lið 2. liðar 1. mgr. 4. gr. sem veita fjárfestingarþjónustu og starfsemi sem fram kemur í 2. og 4. lið A-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB skulu uppfylla kröfurnar í 1. og 2. mgr. 92. gr. á grundvelli heildarfjárhæðar áhættugrunns sem um getur í fyrstu undirgrein.

Lögbær yfirvöld mega gera sömu kröfur vegna eiginfjárgrunns til fyrirtækja sem um getur í c-lið 2. liðar 1. mgr. 4. gr. sem veita fjárfestingarþjónustu og starfsemi sem fram kemur í 2. og 4. lið A-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB og þær kröfur vegna eiginfjárgrunns sem eru bindandi fyrir þessi fyrirtæki samkvæmt landsbundnum ráðstöfunum til lögfestingar sem voru í gildi 31. desember 2013 vegna tilskipana 2006/49/EB og 2006/48/EB.

3. Verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. mgr. falla undir öll önnur ákvæði varðandi rekstraráhættu sem mælt er fyrir um í 1. Undirþætti II. þáttar 2. Kafla VII. Bálks tilskipunar 2013/36/ESB.

96. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir verðbréfafyrirtæki með stofnfé eins og mælt er fyrir um í 2. Mgr. 28. Gr. tilskipunar 2013/36/ESB

1. Að því er varðar 3. Mgr. 92. Gr. skulu eftirfarandi flokkar verðbréfafyrirtækja með stofnfé í samræmi við 2. Mgr. 28. Gr. tilskipunar 2013/36/ESB nota þann útreikning á heildarfjárhæð áhættugrunns sem tilgreindur er í 2. Mgr. Þessarar greinar:

- a) verðbréfafyrirtæki sem eiga aðeins viðskipti fyrir eigin reikning til þess að uppfylla eða framfylgja fyrirmælum viðskiptavinar eða í þeim tilgangi að fá aðgang að greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfi eða viðurkenndri kauphöll, þegar þau starfa sem umboðsaðilar eða framfylgja fyrirmælum viðskiptavinar,

b) verðbréfafyrirtæki sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- i. þau taka ekki til vörslu peninga eða verðbréf viðskiptavinar,
- ii. þau stunda eingöngu viðskipti fyrir eigin reikning,
- iii. þau hafa ekki utanaðkomandi viðskiptavini,
- iv. þau hafa selt framkvæmd og uppgjör viðskipta sinna í hendur stöðustofnunarfyrtækis sem ábyrgist þau.

2. Að því er varðar verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. Mgr. Skal heildarfjárhæð áhættugrunns reiknuð út sem summa eftirfarandi liða:

a) a- til d-liðar og f-liðar 3. Mgr. 92. Gr. eftir að 4. Mgr. 92. Gr. hefur verið beitt,

b) fjárhæðarinnar sem um getur í 97. Gr. margfaldaðri með 12,5.

3. Verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. Mgr. Falla undir öll önnur ákvæði varðandi rekstraráhættu sem mælt er fyrir um í 1. Undirþætti II. þáttar 3. Kafla VII. Bálki tilskipunar 2013/36/ESB.

97. gr.

Eiginfjárgrunnur byggður á föstum kostnaði

1. Í samræmi við 95. Og 96. Gr. skulu verðbréfafyrirtæki og fyrirtæki sem um getur í c-lið 2. Liðar 1. Mgr. 4. Gr., sem veita verðbréfabjónustu og starfsemi sem fram kemur í 2. Og 4. Lið A-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB, búa yfir hæfu fjármagni sem nemur minnst einum fjórða af föstum kostnaði fyrra árs.

2. Ef breyting verður á starfsemi verðbréfafyrirtækis frá fyrra ári sem lögbært yfirvald telur mikilvæga má lögbæra yfirvaldið breyta kröfunni sem mælt er fyrir um í 1. Mgr.

3. Hafi verðbréfafyrirtæki ekki starfað í eitt ár, frá því það hóf starfsemi sína, skal verðbréfafyrirtækið búa yfir hæfu fjármagni sem nemur minnst einum fjórða af föstum kostnaði samkvæmt viðskiptaáætlun sinni, nema lögbært yfirvald geri kröfu um að viðskiptaáætlunin sé leiðrétt.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í samráði við Evrópsku eftirlitsstofnunina á verðbréfamarkaði semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint nánar:

a) útreikningur kröfunnar um að búa yfir hæfu fjármagni sem nemur minnst einum fjórða af föstum kostnaði fyrra árs,

b) skilyrðin fyrir leiðréttingu lögbærs yfirvalds á kröfunni um að búa yfir hæfu fjármagni sem nemur minnst einum fjórða af föstum kostnaði fyrra árs,

c) útreikningurinn á áætluðum föstum kostnaði ef um er að ræða verðbréfafyrirtæki sem ekki hefur starfað í eitt ár.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. Mars 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. Gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

98. gr.

Eiginfjárgrunnur fyrir verðbréfafyrirtæki á samstæðugrunni

1. Ef um er að ræða verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. Mgr. 95. Gr. í samstæðu sem ekki inniheldur lánastofnun skal móðurfélag verðbréfafyrirtækisins í aðildarríki beita 92. Gr. á samstæðugrunni með eftirfarandi hætti:

a) reikna út heildarfjárhæð áhættugrunns eins og tilgreint er í 2. Mgr. 95. Gr.,

b) reikna út eiginfjárgrunn á grundvelli stöðu samstæðu móðurfélags verðbréfafyrirtækis, eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármála-starfsemi, eftir því sem við á.

2. Ef um er að ræða verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. mgr. 96. gr. í samstæðu sem ekki inniheldur lánastofnun skal móðurfélag verðbréfafyrirtækis í aðildarríki og verðbréfafyrirtæki undir yfirráðum eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi beita 92. gr. á samstæðugrunni með eftirfarandi hætti:

a) reikna út heildaráhættugrunn eins og tilgreint er í 2. mgr. 96. gr.,

b) reikna út eiginfjárgrunn á grundvelli stöðu samstæðu móðurfélags verðbréfafyrirtækis, eða eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi, eftir því sem við á, og í samræmi við 2. kafla, II. bálks fyrsta hluta.

2. KAFLI

Eiginfjáruþreikningur og kröfur um skýrslugjöf

99. gr.

Skýrslugjöf um kröfur vegna eiginfjárgrunns og fjárhagsupplýsingar

1. Stofnanir skulu að minnsta kosti hálfárslega skila skýrslu um eiginfjáruþreikninga til lögbærra yfirvalda vegna þeirrar skyldu sem mælt er fyrir um í 92. gr.

2. Stofnanir sem falla undir 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002 og lánastofnanir aðrar en þær sem um getur í 4. gr. þeirrar reglugerðar sem semja samstæðureikningsskil í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem samþykktir eru í samræmi við það sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr. þeirrar reglugerðar skulu einnig skila skýrslu um fjárhagsupplýsingar.

3. Lögbær yfirvöld geta farið fram á að lánastofnanir sem beita alþjóðlegum reikningsskilastöðlum eftir því sem við á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002, við skýrslugjöf um eiginfjárgrunn á samstæðugrunni skv. 2. mgr. 24. gr. þessarar reglugerðar, skili einnig skýrslu um fjárhagsupplýsingar eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Veita skal fjárhagsupplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. og 3. mgr. að því marki sem nauðsynlegt er til að fá heildstæða mynd af áhættusniði starfsemi stofnunar og mynd af þeirri kerfisáhættu sem stofnanir valda í fjármálageiranum eða raunhagkerfinu í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum þar sem tilgreint er samræmt form, skilaflokkun, dagsetningar skýrslugjafar, skilgreiningar og upplýsingatæknilausnir sem nota skal í Sambandinu vegna skýrslugjafarinnar sem um getur í 1. og 4. mgr.

Skýrslugjöfin skal taka mið af eðli, umfangi starfsemi stofnananna og því hversu margþætt hún er.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Telji lögbært yfirvald fjárhagsupplýsingarnar sem krafa er gerð um í 2. mgr. nauðsynlegar til að fá fullnægjandi

mynd af áhættusniði starfsemi annarra stofnana en um getur í 2. og 3. mgr., sem falla undir reikningsskilaumgjörð sem byggir á tilskipun 86/635/EBE, og til að fá mynd af kerfisáhættu sem þær stofnanir valda fjármálageiranum eða raunhagkerfinu skal lögbæra yfirvaldið hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um að láta upplýsingaskyldu fjárhagsupplýsinga á samstæðugrunni ná til þessara stofnana, að því tilskildu að þær sinni ekki þegar upplýsingaskyldu á slíkum grundvelli.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum þar sem tilgreint er það form sem stofnanir, er lögbær yfirvöld mega láta upplýsingaskyldu í samræmi við fyrstu undirgrein ná til, skulu nota.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í annari undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Telji lögbært yfirvald upplýsingar sem ekki falla undir tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í 5. mgr. nauðsynlegar í þeim tilgangi sem um getur í 4. mgr. skal það tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópska kerfisáhætturáðinu um viðbótarupplýsingar sem það telur nauðsynlegt að fram komi í tæknilegu framkvæmdarstöðlunum sem um getur í 5. mgr.

100. gr.

Viðbótarupplýsingaskylda

Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum, a.m.k. á samanteknu formi, um umfang samninga um endurhverf verðbrefakaup, verðbrefalánveitinga og allra tegunda kvaða á eignum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal fella þessar upplýsingar inn í tæknilega framkvæmdastaðla um skýrslugjöf sem um getur í 5. mgr. 99. gr.

101. gr.

Sértök gagnaskilakvöð

1. Stofnanirnar skulu á hálfárs fresti gefa lögbærum yfirvöldum skýrslu um eftirtalin gögn fyrir sérhvern landsbundinn fasteignamarkað þar sem þær eiga fjárhagslegra hagsmuna að gæta:

a) tap vegna áhættuskuldbindinga, þar sem stofnun hefur viðurkennt íbúðarhúsnæði sem veð, allt að þeirri fjárhæð sem er lægri af fjárhæð veðsetts hluta og 80% af markaðsvirði eða 80% af veðlánsvirði, nema annað sé ákveðið skv. 2. mgr. 124. gr.,

- b) heildartap vegna áhættuskuldbindinga, þar sem stofnun hefur viðurkennt íbúðarhúsnæði sem veð, allt að þeim hluta áhættuskuldbindingarinnar sem álitinn er tryggður að fullu með íbúðarhúsnæði í samræmi við 1. mgr. 124. gr.,
- c) áhættuskuldbindingarvirði allra útistandandi áhættuskuldbindinga, þar sem stofnun hefur viðurkennt íbúðarhúsnæði sem veð, takmarkað við þann hluta sem álitinn er tryggður að fullu með íbúðarhúsnæði í samræmi við 1. mgr. 124. gr.,
- d) tap vegna áhættuskuldbindinga, þar sem stofnun hefur viðurkennt viðskiptahúsnæði sem veð, allt að þeirri fjárhæð sem er lægri af fjárhæð veðsetts hluta og 50% af markaðsvirði eða 60% af veðlánsvirði, nema annað sé ákveðið skv. 2. mgr. 124. gr.,
- e) heildartap vegna áhættuskuldbindinga, þar sem stofnun hefur viðurkennt viðskiptahúsnæði sem veð, allt að þeim hluta áhættuskuldbindingarinnar sem álitinn er tryggður að fullu með viðskiptahúsnæði í samræmi við 1. mgr. 124. gr.,
- f) áhættuskuldbindingarvirði allra útistandandi áhættuskuldbindinga, þar sem stofnun hefur viðurkennt viðskiptahúsnæði sem veð, takmarkað við þann hluta sem álitinn er tryggður að fullu með viðskiptahúsnæði í samræmi við 1. mgr. 124. gr.

2. Gefa skal lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki viðkomandi stofnunar skýrslu um þau gögn sem um getur í 1. mgr. Ef stofnun hefur útibú í öðru aðildarríki skal einnig gefa lögbærum yfirvöldum í gístaðildarríkinu skýrslu um gögn er varða það útibú. Gefa skal sérstaka skýrslu um gögn fyrir hvern fasteignamarkað innan Sambandsins þar sem viðkomandi stofnun hefur fjárhagslegra hagsmuna að gæta.

3. Lögbær yfirvöld skulu á hverju ári birta samantekt yfir þau gögn, sem tilgreind eru í a- til f-lið 1. mgr., ásamt sögulegum gögnum ef þau liggja fyrir. Lögbært yfirvald skal, að beiðni annars lögbærs yfirvalds í aðildarríki eða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, láta því eða henni í té ítarlegri upplýsingar um aðstæður á fasteignamarkaði fyrir íbúðarhúsnæði eða viðskiptahúsnæði í því aðildarríki.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina eftirfarandi:

- a) samræmdar fyrirmyndir, skilgreiningar, tíðni og skýrslugjafardagar, sem og lausnir í upplýsingatækni, að því er varðar þá liði sem um getur í 1. mgr.,

- b) samræmdar fyrirmyndir, skilgreiningar, tíðni og skýrslugjafardagar, sem og lausnir í upplýsingatækni, að því er varðar þau samanteknu gögn sem um getur í 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. KAFLI

Veltubók

102. gr.

Kröfur er varða veltubók

1. Stöður í veltubók skulu annaðhvort vera án takmarkana varðandi söluhæfi eða unnt að áhættuverja þær.
2. Færa skal sönnur á viðskiptatilgang á grundvelli áætlaða stefna og verklagsreglna sem stofnanir koma á til að stjórna stöðu eða eignasafni í samræmi við 103. gr.
3. Stofnanir skulu koma á fót og viðhalda kerfum og eftirliti til að stýra veltubók sinni í samræmi við 104. og 105. gr.
4. Stofnanir geta felld innri áhættuvarnir inn í útreikning á eiginfjárröfum vegna stöðuhættu að því tilskildu að þær séu ætlaðar til veltuviðskipta og að kröfum 103.–106. gr. sé fullnægt.

103. gr.

Stýring veltubókarinnar

Við stýringu á stöðum sínum eða samstæðum staðna í veltubókinni skal stofnunin uppfylla allar eftirtaldir kröfur:

- a) stofnunin skal setja fram skilmerkilega skjalfesta viðskiptastefnu vegna stöðunnar/germingsins eða eignasafna, sem framkvæmdastjórn hefur samþykkt, og þar skal koma fram hversu langt áætlað er að eignartímabilið verði,
- b) stofnunin skal setja fram skilmerkilega skilgreindar stefnur og verklagsreglur varðandi virka stýringu á stöðum sem stofnað er til á viðskiptaborði. Þessar stefnur og verklagsreglur skulu fela í sér eftirfarandi:
- i. til hvaða staðna er stofnað á hvaða viðskiptaborði,

- ii. stöðutakmarkanir eru settar og fylgst er með því að þær séu viðeigandi,
 - iii. miðlurum er í sjálfsvald sett að stofna og stýra stöðu innan umsaminna takmarkana og samkvæmt samþykktri stefnu,
 - iv. framkvæmdastjórn er tilkynnt um stöður og er það óaðskiljanlegur hluti áhættustýringarferlis stofnunarinnar,
 - v. virkt eftirlit er með stöðum með hliðsjón af markaðsupplýsingaveitum og mat er unnið á markaðshæfi eða möguleikanum á að áhættuverja stöðuna eða áhættu bundna henni, þ.m.t. mat, gæði og framboð á markaðsgögnum við matsferlið, umfang markaðsveltu, stærð staðna sem viðskipti eru með á markaði,
 - vi. virkar verklagsreglur og eftirlitsráðstafanir til að berjast gegn svikum,
- c) stofnunin skal setja fram skilmerkilega skilgreindar stefnur og verklagsreglur til að hafa eftirlit með stöðum gegn viðskiptastefnu stofnunarinnar, þ.m.t. eftirlit með veltu og stöðum þar sem farið hefur verið fram yfir það eignartímabil sem upphaflega var áætlað.
 - ii. varið gegn allri verulegri áhættu í tengslum við stöðuna með gerningum sem virkur kaup- og sölumarkaður er með,
 - iii. unnið áreiðanlegt mat fyrir lykilforsendur og breytur sem eru notaðar í líkaninu,
 - d) þess að hve miklu leyti stofnunin getur og er skylt að taka saman mat fyrir stöðuna sem óháður aðili getur sannreynt á samræmdan hátt,
 - e) þess að hve miklu leyti lagalegar hömlur eða aðrar rekstrarlegar kröfur koma í veg fyrir að stofnunin geti losað eða áhættuvarið stöðuna þegar til skemmri tíma er litið,
 - f) þess að hve miklu leyti stofnunin getur og er skylt að stjórna áhættu staðna á virkan hátt innan ramma viðskiptastarfsemi sinnar,
 - g) þess að hve miklu leyti stofnunin getur yfirfært áhættu eða stöður utan veltubókar yfir í veltubók og öfugt ásamt viðmiðunum fyrir slíkar yfirfærslur.

105. gr.

104. gr.

Skráning í veltubókina

1. Stofnanir skulu setja fram skilmerkilega skilgreindar stefnur og verklagsreglur að því er varðar ákvörðun á því hvaða stöður eigi að taka með í veltubókina vegna útreiknings á eiginfjárkröfum þeirra í samræmi við viðmiðanirnar sem eru settar fram í 102. gr. og skilgreiningu á veltubók í samræmi við 86. lið 1. mgr. 4. gr., með tilliti til getu og starfsvenja stofnunarinnar við áhættustýringu. Stofnunin skal skjalfesta nákvæmlega að hún hafi fylgt þessum stefnum og verklagsreglum og fara skal fram reglubundin innri endurskoðun á því.
2. Stofnanir skulu setja fram skilmerkilega skilgreindar stefnur og verklagsreglur að því er varðar heildarstýringu veltubókarinnar. Þessar stefnur og verklagsreglur skulu a.m.k. taka til:
 - a) starfsemi þeirrar sem stofnunin álitur veltuviðskipti og hluta af veltubókinni að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns,
 - b) þess að hvaða marki unnt er að færa stöðu á markaðsvirði daglega með tilvísun í virkan kaup- og sölumarkað,
 - c) þess, að því er varðar stöður færðar á líkansvirði, að hve miklu leyti stofnunin getur:
 - i. tilgreint alla verulega áhættu í tengslum við stöðuna,

Kröfur varðandi varfærið mat

1. Allar stöður í veltubók skulu uppfylla staðla fyrir varfærið mat sem er tilgreint í þessari grein. Stofnanir skulu einkum sjá til þess að með varfærnu mati á stöðum þeirra í veltubók fáiast viðunandi vísir með hliðsjón af breytileika staðna í veltubók, kröfum um varfærni og traust og starfsaðferðum og eiginfjárkröfum vegna staðna í veltubók.
2. Stofnanir skulu koma á fót og viðhalda fullnægjandi kerfum og eftirliti til að gera varfærnar og áreiðanlegar matsáætlanir. Kerfi og eftirlit skulu a.m.k. fela í sér eftirfarandi þætti:
 - a) skjalfestar stefnur og verklagsreglur að því er varðar matsferlið, þ.m.t. skilmerkilega skilgreinda ábyrgð mismunandi sviða sem koma að ákvörðun matsins, markaðsupplýsingaveitur og mat á því hvort þær séu viðeigandi, viðmiðunarreglur um notkun ósannreynanlegra flagsgagna sem endurspeglar forsendur stofnunar varðandi það hvað markaðsaðilar myndu nota við verðlagningu á stöðu, tíðni óháðs mats, tímasetningu lokaverðs, verklagsreglur um leiðréttingu á mati, um sannprófun við mánaðarlok og verklagsreglur við sérstakar aðstæður,
 - b) boðleiðir fyrir deildina, sem er ábyrg fyrir matsferlinu, sem eru skýrar og óháðar framlínudeildum, sem er á endanum stjórnin.

3. Stofnanir skulu endurmeta stöður í veltubók a.m.k. daglega.

4. Stofnanir skulu færa stöður sínar á markaðsvirði þegar það er hægt, þ.m.t. þegar þær beita eiginfjármeðferð veltubókar.

5. Við færslu á markaðsvirði skal stofnun nota varfærnari hlið kaup-/sölugengis nema hún geti gert upp á miðverði markaðar. Þegar stofnanir nýta sér þessa undanþágu skulu þær upplýsa lögbær yfirvöld á sex mánaða fresti um viðkomandi stöður og leggja fram sannanir fyrir því að þær geti gert upp á miðverði markaðar.

6. Þegar færsla á markaðsvirði er ekki möguleg skulu stofnanir færa stöður sínar og eignasöfn með varfærunum hætti á líkansvirði, einnig þegar kröfur vegna eiginfjárgrunns vegna staðna í veltubókinni eru reiknaðar út.

7. Stofnanir skulu uppfylla eftirfarandi kröfur við færslu á líkansvirði:

a) framkvæmdastjórn skal hafa vitneskju um þá þætti veltubókarinnar, eða annarra staðna á gangvirði, sem eru færðar á líkansvirði og hún verður að gera sér ljóst mikilvægi þeirrar óvissu sem þetta skapar í skýrslugjöf að því er varðar áhættu/afkomu starfseminnar,

b) stofnanir skulu, ef mögulegt reynist, fá markaðsgögn frá sömu veitum og gefa upp markaðsverð og skulu meta oft hvort markaðsgögn tiltekinnar stöðu, sem metin er, og breytur líkansins séu viðeigandi,

c) stofnanir skulu nota þær matsaðferðir, sem teljast viðurkenndar markaðsvenjur fyrir tiltekna fjármálageninga eða hrávörur, ef þær eru fyrir hendi,

d) ef stofnunin sjálf þróar líkanið skal það byggjast á viðeigandi forsendum sem aðilar með tilskilin starfsréttindi og óháðir þróunarferlinu hafa metið og prófað,

e) stofnanir skulu setja fram formlegar verklagsreglur um eftirlit með breytingum og geyma tryggt eintak af líkaninu og nota það með reglulegu millibili til að yfirfara mat,

f) þeir sem annast áhættustýringu skulu hafa vitneskju um veikleika líkananna sem eru notuð og hvernig best er að endurspegla þá í niðurstöðum matsins og

g) endurskoða skal reglubundið líkón stofnana til að unnt sé að ákvarða hversu nákvæm þau eru og skal það fela í sér mat á því hvort forsendur séu áfram viðeigandi, greiningu á

hagnaði og tapi miðað við áhættuþætti og samanburð á raunverulegu lokavirði og niðurstöðum líkansins.

Að því er d-lið varðar skal þróa og samþykkja líkanið óháð viðskiptaborði og það skal prófað óháð öðru, sem felur í sér að sannreyna útreikninga, forsendur og hugbúnaðarframkvæmd.

8. Stofnanir skulu láta fara fram óháða verðsannprófun til viðbótar við daglega færslu á markaðsvirði eða líkansvirði. Sannprófun á markaðsvirði og ílagsgögnum líkansins skal gerð á vegum aðila eða innan einingar, sem er óháð aðilum eða einingum sem njóta ávinnings af veltubókinni, a.m.k. mánaðarlega eða oftast eftir eðli markaðarins eða viðskiptastarfseminnar. Ef óháðar verðlagningarveitur eru ekki fyrir hendi eða ef verðlagningarveitur eru að einhverju leyti huglægari geta varfærnislegar ráðstafanir, s.s. virðisleiðréttingar, átt við.

9. Stofnanir skulu koma á og viðhalda verklagsreglum um hvernig beri að taka tillit til virðisleiðréttinga.

10. Stofnanir skulu formlega taka til athugunar eftirfarandi virðisleiðréttingar: óinnleyst áhættuálag, uppgjörskostnað, rekstraráhættu, óvissu um markaðsverð, slit fyrir lok samningstíma, fjárfestingar- og fjármögnunarkostnað, væntanlegan stjórnunarkostnað og, ef við á, líkansáhættu.

11. Stofnanir skulu koma á og viðhalda verklagsreglum um útreikning leiðréttingar á gildandi verðmati á stöðum, sem eru ekki mjög seljanlegar, og geta stafað af bæði markaðsatburðum og aðstæðum sem tengjast stofnunum, t.d. samþjöppuðum stöðum og/eða stöðum þar sem farið hefur verið fram yfir það eignartímabil sem upphaflega var áætlað. Stofnanir skulu, ef nauðsyn krefur, gera slíkar leiðréttingar til viðbótar við breytingar á virði stöðu sem krafist er vegna reikningsskila og skal leiðréttingunum ætlað að endurspegla illseljanleika stöðunnar. Samkvæmt þessum verklagsreglum skulu stofnanir taka til athugunar nokkra þætti þegar þær ákvarða hvort virðisleiðrétting sé nauðsynleg vegna staðna sem eru ekki mjög seljanlegar. Þessir þættir eru m.a.:

a) sá tími sem það tæki að áhættuverja stöðuna eða áhættur innan stöðunnar,

b) flökt og meðaltal verðbils kaups/sölu,

c) það hvort markaðsverð liggur fyrir (fjöldi og auðkenni viðskiptavaka) og flökt og meðaltal veltu, þ.m.t. veltu á álagstímabilum á markaði,

- d) markaðssambjöppun,
- e) aldursgreining staðna,
- f) að hve miklu leyti verðmat byggist á færslu á líkansvirði,
- g) áhrif annarrar líkansáhættu.

12. Þegar mat frá þriðja aðila er notað eða við færslu á líkansvirði skulu stofnanir taka til athugunar hvort þær eigi að beita virðisleiðréttingu. Að auki skulu stofnanir taka til athugunar hvort þörf sé á að gera leiðréttingar vegna staðna sem eru ekki mjög seljanlegar og endurskoða reglubundið hvort þær séu hæfilegar. Stofnanir skulu einnig meta sérstaklega þörf á virðisleiðréttingum í tengslum við óvissu þeirra breyta sem eru notaðar fyrir líkönin.

13. Að því er varðar flóknar afurðir þ.m.t. verðbréfaðar áhættuskuldbindingar og lánaafleiður sem byggjast á n-ta vanskilaaðila, skulu stofnanir meta þörf á virðisleiðréttingum til að endurspeglar líkansáhættu í tengslum við beitingu matsaðferðar sem mögulega er röng og líkansáhættu í tengslum við ósanngæmlegar (og mögulega rangar) kvörðunarbreytur í virðislíkaninu.

14. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina skilyrði sem eiga við um beitingu krafna 105. gr. að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

106. gr.

Innri áhættuvarnir

1. Innri áhættuvörn skal einkum uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) henni skal ekki fyrst og fremst ætlað að komast hjá eða lækka kröfur vegna eiginfjárgrunns,
 - b) hún skal vera skjalfest á tilhlýðilegan hátt og háð sérstökum innri verklagsreglum um samþykki og endurskoðun,
 - c) fara skal með hana samkvæmt markaðsskilyrðum,
 - d) stjórnin skal markaðsáhættu, sem verður til vegna innri áhættuvarnar, með virkum hætti í veltubókinni, innan heimilaðra marka,

- e) hafa skal náð eftirlit með henni í samræmi við fullnægjandi verklagsreglur.

2. Kröfur 1. mgr. gilda með fyrirvara um kröfur sem eiga við um áhættuvarða stöðu utan veltubókar.

3. Þegar stofnun ver útlánaáhættu eða mótaðilaáhættu utan veltubókar með því að nota útlánaafleiðu, sem bókuð er í veltubók hennar, með innri áhættuvörn, er ekki litið svo á, þrátt fyrir 1. og 2. mgr., að útlánaáhættan eða mótaðilaáhættan utan veltubókar sé varin að því er varðar útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga nema stofnunin kaupir hjá þriðja aðila, sem er viðurkenndur veitandi útlánavarnar, samsvarandi útlánaafleiðu er uppfyllir kröfur að því er varðar ófjármagnaða útlánavörn utan veltubókar. Með fyrirvara um h-lið 2. mgr. 299. gr. skal hvorki innri né ytri útlánaafleiðuvörnin vera í veltubókinni vegna útreiknings á eiginfjárkröfum ef slík vörn frá þriðja aðila er keypt og viðurkennd sem áhættuvörn vegna áhættuskuldbindingar utan veltubókar að því er varðar útreikning á eiginfjárkröfum.

II. BÁLKUR

EIGINFJÁRKRAFA VEGNA ÚTLÁNAÁHÆTTU

1. KAFLI

Almennar meginreglur

107. gr.

Aðferðir við útlánaáhættu

1. Stofnanir skulu annaðhvort beita staðalaðferðinni sem kveðið er á um í 2. kafla eða, ef lögbær yfirvöld heimila það í samræmi við 143. gr., innramatsaðferðinni, sem kveðið er á um í 3. kafla, við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar a- og f-lið 3. mgr. 92. gr.

2. Stofnanir skulu, að því er varðar viðskiptastöður og framlög í vanskilasjóð til miðlægs mótaðila, beita þeirri meðferð sem fram kemur í 9. þætti 6. kafla við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga þeirra að því er varðar a- og f-lið 3. mgr. 92. gr. Stofnanir skulu, að því er varðar aðrar tegundir áhættuskuldbindinga vegna mótaðila, fara með þær sem hér segir:

- a) sem áhættuskuldbindingar vegna stofnunar að því er varðar aðrar tegundir áhættuskuldbindinga vegna fullgilds miðlægs mótaðila,
- b) sem áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækis að því er varðar aðrar tegundir áhættuskuldbindinga vegna miðlægs mótaðila sem ekki er fullgildur.

3. Að því er þessa reglugerð varðar skal fara með áhættuskuldbindingar vegna verðbréfafyrirtækja í þriðju löndum og áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana í þriðju löndum og áhættuskuldbindingar vegna stöðustofnunarfyrirtækja og kauphalla í þriðju löndum á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna stofnunar því aðeins að þriðja landið setji varfærni- og eftirlitsskilyrði gagnvart þeim aðila a.m.k. jafngild þeim sem Sambandið beitir.

4. Að því er 3. mgr. varðar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framkvæmdargerðum, og með fyrirvara um rannsóknarmálmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr., ákvörðun um það hvort þriðja land beiti jafn ströngum kröfum um eftirlit og samkvæmt reglum og beitt er í Sambandinu. Þar til slík ákvörðun liggur fyrir geta stofnanir áfram farið með áhættuskuldbindingar gagnvart einingum sem um getur í 3. mgr. sem áhættuskuldbindingar gagnvart stofnunum, til 1. janúar 2015, ef viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samþykkt að þriðja landið teljist uppfylla skilyrði til að njóta þeirrar meðferðar fyrir 1. janúar 2014.

108. gr.

Aðferðir við mildun útlánaáhættu samkvæmt staðalaðferðinni og innramatsaðferðinni

1. Að því er varðar áhættuskuldbindingu þar sem stofnun beitir staðalaðferðinni skv. 2. kafla eða innramatsaðferðinni skv. 3. kafla en notar þó ekki eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum skv. 151. gr. getur stofnunin notað mildun útlánaáhættu í samræmi við 4. kafla við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar a- og f-lið 3. mgr. 92. gr. eða, ef við á, fjárhæðir vænts taps hvað varðar útreikninginn sem um getur í d-lið 1. mgr. 36. gr. og c-lið 62. gr.

2. Að því er varðar áhættuskuldbindingu þar sem stofnun beitir innramatsaðferðinni með því að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum skv. 151. gr. getur stofnunin notað mildun útlánaáhættu í samræmi við 3. kafla.

109. gr.

Meðferð verðbréfaðra áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni og innramatsaðferðinni

1. Ef stofnun notar staðalaðferðina skv. 2. kafla við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna flokks áhættuskuldbindinga, sem verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar væru settar í skv. 112. gr., skal hún reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna verðbréfaðrar stöðu í samræmi við 245., 246. og 251.-258. gr. Stofnanir, sem nota staðalaðferðina, geta einnig notað innramatsaðferðina ef slíkt er heimilað skv. 3. mgr. 259. gr.

2. Ef stofnun notar innramatsaðferðina skv. 3. kafla við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga

vegna flokks áhættuskuldbindinga, sem verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar væru settar í skv. 147. gr., skal hún reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar í samræmi við 245., 246. og 259.-266. gr.

Að frátalinni innramatsaðferðinni, þegar hún er einungis notuð fyrir hluta verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, sem liggja verðbréfun til grundvallar, skal stofnunin nota þá aðferð sem svarar til meginhluta verðbréfaðra áhættuskuldbindinga sem liggja þessari verðbréfun til grundvallar.

110. gr.

Meðferð leiðréttingar á útlánaáhættu

1. Stofnanir, sem beita staðalaðferðinni, skulu fara með almennar leiðréttingar á útlánaáhættu í samræmi við c-lið 62. gr.

2. Stofnanir, sem beita innramatsaðferðinni, skulu fara með almennar leiðréttingar á útlánaáhættu í samræmi við 159. gr., d-lið 62. gr. og d-lið 1. mgr. 36. gr.

Að því er þessa grein og 2. og 3. kafla varðar skulu almennar og sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu ekki taka til sjóða vegna almennrar bankaáhættu.

3. Stofnanir, sem nota innramatsaðferðina og beita staðalaðferðinni fyrir hluta áhættuskuldbindinga sinna á samstæðu- eða einingargrunni í samræmi við 148. og 150. gr., skulu ákvarða þann hluta almennrar leiðréttingar á útlánaáhættu sem skal fella undir meðferð almennrar leiðréttingar á útlánaáhættu samkvæmt staðalaðferðinni og meðferð almennrar leiðréttingar á útlánaáhættu samkvæmt innramatsaðferðinni sem hér segir:

a) ef við á þegar stofnun sem er hluti af samstæðunni beitir eingöngu innramatsaðferðinni skal fella almennar leiðréttingar á útlánaáhættu þessarar stofnunar undir meðferðina sem fram kemur í 2. mgr.,

b) ef við á þegar stofnun sem er hluti af samstæðunni beitir eingöngu staðalaðferðinni skal fella almennar leiðréttingar á útlánaáhættu þessarar stofnunar undir meðferðina sem fram kemur í 1. mgr.,

c) það sem eftir stendur af leiðréttingu á útlánaáhættu skal úthluta hlutfallslega í samræmi við það hlutfall fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem falla undir staðalaðferðina annars vegar og innramatsaðferðina hins vegar.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina útreikning á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu og almennum leiðréttingum á útlánaáhættu innan viðeigandi reikningsskilaumgjörðar fyrir eftirfarandi þætti:

- a) áhættuskuldbindingarvirði samkvæmt staðalaðferðinni sem um getur í 111. gr.,
- b) áhættuskuldbindingarvirði samkvæmt innramatsaðferðinni sem um getur í 166.–168. gr.,
- c) meðferð fjárhæða vænts taps sem um getur í 159. gr.,
- d) áhættuskuldbindingarvirði við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðrar stöðu sem um getur í 246. og 266. gr.,
- e) ákvörðun vanskila skv. 178. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. KAFLI

Staðalaðferð

1. þáttur

Almennar meginreglur

111. gr.

Áhættuskuldbindingarvirði

1. Áhættuskuldbindingarvirði eignaliðar skal vera það bókfærða virði hans sem eftir stendur þegar sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu hafa farið fram og beitt hefur verið viðbótarvirðisbreytingum í samræmi við 34. og 110. gr. og öðrum lækkunum á eiginfjárgrunni er varða eignaliðinn. Áhættuskuldbindingarvirði liðar utan efnahagsreiknings, sem er skráður í I. viðauka, skal vera eftirfarandi hlutfall nafnvirðis hans eftir lækkun á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu:

- a) 100% ef liður er með mikla áhættu,
- b) 50% ef liður er með miðlungsáhættu,
- c) 20% ef liður er með miðlungs-/litla áhættu,
- d) 0% ef liður er með litla áhættu.

Þeim liðum utan efnahagsreiknings sem um getur í öðrum málslið fyrstu undirgreinar skal skipað í áhættuflokka eins og tilgreint er í I. viðauka.

Þegar stofnun notar heildaraðferð fjárhagslegra trygginga skv. 223. gr. skal auka áhættuskuldbindingarvirði verðbréfa eða hrávöru, sem er seld, lögð fram sem trygging eða lánuð í tengslum við endurhverf viðskipti eða í tengslum við verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku og viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa, með jöfnun flöks sem á við slík verðbréf eða hrávöru, eins og mælt er fyrir um í 223.–225. gr.

2. Áhættuskuldbindingarvirði afleiðugernings, sem skráður er í II. viðauka, skal ákvarðaður í samræmi við 6. kafla, að teknu tilliti til áhrifa samninga um skuldskeytingu og annarra skuldajöfnunarsamninga að því er varðar þær aðferðir í samræmi við 6. kafla. Áhættuskuldbindingarviðri endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga/lántöku, gnótt-samninga og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa má ákvarða í samræmi við annaðhvort 6. eða 4. kafla.

3. Ef áhættuskuldbinding er háð fjármagnaðri útlánavörn má breyta áhættuskuldbindingarvirði fyrir þann lið í samræmi við 4. kafla.

112. gr.

Flokkar áhættuskuldbindinga

Skrá skal hverja áhættuskuldbindingu í einn af eftirtöldum flokkum áhættuskuldbindinga:

- a) áhættuskuldbindingar vegna ríkja eða seðlabanka,
- b) áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna eða staðaryfirvalda,
- c) áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila,
- d) áhættuskuldbindingar vegna fjölbjóðlegra þróunarbanka,
- e) áhættuskuldbindingar vegna alþjóðastofnana,
- f) áhættuskuldbindingar vegna stofnana,
- g) áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja,
- h) smásöluáhættuskuldbindingar,
- i) áhættuskuldbindingar tryggðar með veði í fasteignum,
- j) áhættuskuldbindingar í vanskilum,

- k) áhættuskuldbindingar í tengslum við sérlega mikla áhættu,
- l) áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa,
- m) liðir sem mynda verðbréfaðar stöður,
- n) áhættuskuldbindingar vegna stofnana og fyrirtækja með skammtímalánshæfismat,
- o) áhættuskuldbindingar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu,
- p) áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa,
- q) aðrir liðir.
- a) að mótaðilinn sé stofnun, fjármálastofnun eða félag í viðbótarstarfsemi sem lýtur viðeigandi varfæriskröfum,
- b) að mótaðilinn sé að fullu felldur inn í sömu samstaðureikningsskil og stofnunin,
- c) að mótaðilinn sé háður sama áhættumati, mats- og eftirlitsaðferðum og stofnunin,
- d) að mótaðilinn hafi staðfestu í sama aðildarríki og stofnunin,
- e) að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skuldbindinga frá mótaðilanum til stofnunarinnar.

113. gr.

**Útreikningur fjárhæða áhættuveginna
áhættuskuldbindinga**

1. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skal beita áhættuvog á allar áhættuskuldbindingar nema þær séu dregnar frá eiginfjárgrunni í samræmi við ákvæði 2. þáttar. Notkun áhættuvogar skal byggjast á þeim flokki áhættuskuldbindinga sem áhættuskuldbinding fellur í og, að því marki sem tilgreint er í 2. þætti, lánshæfi hennar. Ákvarða má lánshæfi með vísan til lánshæfismats utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja eða lánshæfismats útflutningslánastofnana í samræmi við 3. þátt.

2. Við notkun áhættuvogar, eins og um getur í 1. mgr., skal áhættuskuldbindingarvirði margfaldað með þeirri áhættuvog sem er tilgreind eða ákvörðuð í samræmi við 2. þátt.

3. Þegar áhættuskuldbinding er háð útlánavörn má breyta áhættuvoginni fyrir þann lið í samræmi við 4. kafla.

4. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga skulu reiknaðar út í samræmi við 5. kafla.

5. Áhættuskuldbindingar sem enginn útreikningur er settur fram fyrir í 2. þætti skulu fá 100% áhættuvog.

6. Að frátöldum áhættuskuldbindingum, sem leiða til liða í almennu eigin fé þáttar 1, viðbótareigiðfé þáttar 1 og þætti 2 getur stofnun, með fyrirvara um fyrirframsamþykki lögbærra yfirvalda, ákveðið að undanþiggja frá kröfum 1. mgr. þessarar greinar þær áhættuskuldbindingar stofnunar vegna mótaðila sem er móðurfélag hennar, dótturfélag hennar, dótturfélag móðurfélags hennar eða tengt fyrirtæki í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE. Lögbær yfirvöld hafa vald til að veita samþykki sitt ef eftirtalin skilyrði hafa verið uppfyllt:

Ef stofnuninni er heimilt, í samræmi við þessa málsgrein, að beita ekki kröfum 1. mgr. er henni heimilt að nota 0% áhættuvog.

7. Að frátöldum áhættuskuldbindingum, sem leiða til liða í almennu eigin fé þáttar 1, viðbótareigiðfé þáttar 1 og þætti 2, getur stofnun, með fyrirvara um fyrirframleyfi lögbærra yfirvalda, ákveðið að beita ekki kröfum 1. mgr. þessarar greinar á áhættuskuldbindingar vegna mótaðila sem stofnunin hefur tekið inn í stofnanaverndarkerfi sitt sem er samkomulag um samningsbundna eða lögboðna aðild að fyrirkomulagi vegna bótaábyrgðar til verndar þessum stofnunum og tryggir einkum lausafjárstöðu þeirra og gjaldþol til að komast hjá gjaldþroti ef þörf krefur. Lögbær yfirvöld hafa vald til leyfisveitingar að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

a) að farið sé að kröfunum sem settar eru fram í a-, d- og e-lið 6. mgr.,

b) að samkomulagið tryggi að stofnanaverndarkerfið geti veitt nauðsynlegan stuðning, í samræmi við skuldbindingar sínar, með fjármunum sem það hefur greiðan aðgang að,

c) að stofnanaverndarkerfið hafi til umráða viðeigandi og samræmd kerfi til að hafa eftirlit með og flokka áhættu, sem veitir heildaryfirsýn yfir áhættuáðstæður allra einstakra aðila og stofnanaverndarkerfisins í heild, með samsvarandi möguleikum til að bregðast við; þau kerfi skulu á viðeigandi hátt fylgjast með áhættuskuldbindingum í vanskilum í samræmi við 1. mgr. 178. gr.,

d) að stofnanaverndarkerfið framkvæmi sína eigin úttekt á áhættu sem er tilkynnt einstökum aðilum,

e) að stofnanaverndarkerfið geri og birti árlega annaðhvort samstæðuskýrslu sem samanstendur af efnahagsreikningi, rekstrarreikningi, stöðuskýrslu og áhættuskýrslu varðandi stofnanaverndarkerfið í heild sinni, eða skýrslu sem samanstendur af samanlögðum efnahagsreikningi, samanlögðum rekstrarreikningi, stöðuskýrslu og áhættuskýrslu, varðandi stofnanaverndarkerfið í heild sinni,

f) að aðilum stofnanaverndarkerfisins sé skylt að tilkynna með a.m.k. 24 mánaða fyrirvara ef þeir óska eftir því að hverfa frá stofnanaverndarkerfinu,

g) að komið sé í veg fyrir endurtekna notkun liða sem nota má við útreikning á eiginfjárgrunni (hér á eftir nefnt „endurtekin notkun“) sem og óviðeigandi myndun eiginfjárgrunns á milli aðila stofnanaverndarkerfisins,

h) að stofnanaverndarkerfið skuli byggjast á breiðri aðild lánastofnana sem að mestu stunda einsleita starfsemi,

i) að viðeigandi lögbær yfirvöld samþykki og fylgist reglulega með því að kerfin sem um getur í c- og d-lið séu fullnægjandi.

Ef stofnuninni ákveður, í samræmi við þessa málsgrein, að beita ekki kröfum 1. mgr. er henni heimilt að nota 0% áhættuvog.

2. þáttur

Áhættuvog

114. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna ríkja eða seðlabanka

1. Áhættuskuldbindingar vegna ríkja og seðlabanka skulu fá 100% áhættuvog nema meðferðirnar sem fram koma í 2.–7. mgr. eigi við.

2. Áhættuskuldbindingar vegna ríkja og seðlabanka, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 1 sem jafngildir lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis í samræmi við 136. gr.

Tafla 1

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	0%	20%	50%	100%	100%	150%

3. Áhættuskuldbindingar vegna Seðlabanka Evrópu skulu fá 0% áhættuvog.

4. Áhættuskuldbindingar vegna aðildarríkja og seðlabanka, sem eru tilgreindar og fjármagnaðar í heimagjaldmiðli þess ríkis og seðlabanka, skulu fá 0% áhættuvog.

6. Að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilgreindar eru í 2. mr. 495. gr:

a) á árinu 2018 skal beita 20% af áhættuvoginni sem þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað samkvæmt 2 mgr., á virði áhættuskuldbindinga,

b) á árinu 2019 skal beita 50% af áhættuvoginni sem þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað samkvæmt 2 mgr., á virði áhættuskuldbindinga,

c) á árinu 2020 og þaðan í frá skal beita 100% af áhættuvoginni sem þessum áhættuskuldbindingum er úthlutað samkvæmt 2 mgr., á virði áhættuskuldbindinga.

7. Ef lögbær yfirvöld í þriðja landi sem beita eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi, sem er a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu, úthluta áhættuvog sem er lægri en sú sem um getur í 1.–2. mgr. fyrir áhættuskuldbindingar vegna ríkis síns og seðlabanka, sem eru tilgreindar og fjármagnaðar í heimagjaldmiðlinum, er stofnunum heimilt að áhættuvega slíkar áhættuskuldbindingar á sama hátt.

Að því er þessa málsgrein varðar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framkvæmdargerðum, og með fyrirvara um rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr., ákvörðun um það hvort þriðja land beiti eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu. Þar til slík ákvörðun liggur fyrir geta stofnanir áfram beitt þeirri meðferð sem fram kemur í þessari málsgrein til 1. janúar 2015 á áhættuskuldbindingar vegna ríkis eða seðlabanka þriðja lands ef viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samþykkt að þetta þriðja land teljist uppfylla skilyrði til að njóta þeirra meðferðar fyrir 1. janúar 2014.

115. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna eða staðaryfirvalda

1. Áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna eða staðaryfirvalda skulu áhættuvegnar á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna stofnana nema farið sé með þær á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja skv. 2. eða 4. mgr. eða fái þá áhættuvog sem er tilgreind í 5. mgr. Ekki skal beita fríðindameðferð vegna skammtímaáhættuskuldbindinga sem tilgreindar eru í 2. mgr. 119. gr. og 2. mgr. 120. gr.

2. Fara skal með áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna eða staðaryfirvalda á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkis sem hefur lögsögu yfir þeim ef enginn munur er á áhættu milli slíkra áhættuskuldbindinga sökum sérstakra skattheimtuheimilda þeirra fyrrnefndu og þess að fyrir hendi er sérstakt stofnanafyrirkomulag sem dregur úr hættu á vanefndum þeirra.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal viðhalda gagnagrunni, sem er öllum aðgengilegur, yfir allar þær héraðsstjórnir og staðaryfirvöld innan Sambandsins þar sem lögbær yfirvöld fara með áhættuskuldbindingar vegna þeirra á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja þeirra.

3. Fara skal með áhættuskuldbindingar vegna kirkna eða trúfélaga, sem eru stofnuð í formi lögaðila samkvæmt opinberum rétti, á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna og staðaryfirvalda svo fremi að þau innheimti skatta í samræmi við lög sem veita þeim slíkan rétt. Í því tilviki gildir 2. mgr. ekki og ekki skal útiloka heimild til að beita staðalaðferðinni að því er varðar a-lið 1. mgr. 150. gr.

4. Ef lögbær yfirvöld í lögsögu þriðja lands sem beita eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi, sem er a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu, fara með áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna eða staðaryfirvalda á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja þeirra og enginn munur er á áhættu milli slíkra áhættuskuldbindinga sökum sérstakra skattheimtuheimilda héraðsstjórna eða staðaryfirvalda og sérstaks stofnanafyrirkomulags sem ætlað er að draga úr hættu á vanefndum, er stofnunum heimilt að áhættuvega áhættuskuldbindingar vegna slíkra héraðsstjórna og staðaryfirvalda á sama hátt.

Að því er þessa málsgrein varðar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framkvæmdargerðum, og með fyrirvara um rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr., ákvörðun um það hvort þriðja land beiti eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu. Þar til slík ákvörðun liggur fyrir geta stofnanir áfram beitt þeirri meðferð sem fram kemur í þessari málsgrein til 1. janúar 2015 gagnvart þriðja landi ef viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samþykkt að þetta þriðja land teljist uppfylla skilyrði til að njóta þeirrar meðferðar fyrir 1. janúar 2014.

5. Áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna eða staðaryfirvalda í aðildarríkjunum, sem ekki er getið um í 2.–4. mgr. og eru tilgreindar og fjármagnaðar í heimagjaldmiðli héraðsstjórnarinnar og staðaryfirvaldsins, skulu fá 20% áhættuvog.

116. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila

1. Áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur ekki fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt því lánshæfisþrepi sem áhættuskuldbindingar vegna ríkis, sem hefur lögsögu þar sem opinberi aðilinn hefur réttarstöðu lögaðila, fá úthlutað í samræmi við töflu 2:

Tafla 2

Lánshæfisþrep sem ríki er úthlutað	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50%	100%	100%	100%	150%

Áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila sem hafa réttarstöðu lögaðila í löndum þar sem ríkið er án lánshæfismats skulu fá 100% áhættuvog.

2. Fara skal með áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, í samræmi við 120. gr. Ekki skal beita fríðindameðferð fyrir skammtímaáhættuskuldbindingar sem tilgreindar eru í 2. mgr. 119. gr. og 2. mgr. 120. gr. að því er varðar þessa aðila.

3. Áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila þar sem upphaflegur lánstími er þrjú mánuðir eða skemmri skulu fá 20% áhættuvog.

4. Í undantekningartilvikum er heimilt að fara með áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkis, héraðsstjórnar eða staðaryfirvalds sem hefur lögsögu yfir þeim svo framarlega sem enginn munur er, að mati lögbærra yfirvalda lögsögunnar, á áhættu slíkra áhættuskuldbindinga sökum þess að fyrir liggur viðeigandi ábyrgð af hálfu ríkisins, héraðsstjórnarinnar eða staðaryfirvaldsins.

5. Ef lögbær yfirvöld í lögsögu þriðja lands sem beita eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi, sem er a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu, fara með áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila í samræmi við 1. eða 2. mgr. geta stofnanir áhættuvegið áhættuskuldbindingar vegna slíkra opinberra aðila á sama hátt. Að öðrum kosti skulu stofnanir nota 100% áhættuvog.

Að því er þessa málsgrein varðar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framkvæmdargerðum, og með fyrirvara um rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr., ákvörðun um það hvort þriðja land beiti eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu. Þar til slík ákvörðun liggur fyrir geta stofnanir áfram beitt þeirri meðferð sem fram kemur í þessari málsgrein til 1. janúar 2015 gagnvart þriðja landi ef viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samþykkt að þetta þriðja land teljist uppfylla skilyrði til að njóta þeirrar meðferðar fyrir 1. janúar 2014.

117. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna fjölþjóðlegra þróunarbanka

1. Fara skal með áhættuskuldbindingar vegna fjölþjóðlegra þróunarbanka, sem ekki er getið um í 2. mgr., á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna stofnana. Ekki skal beita fríðindameðferð vegna skammtímaáhættuskuldbindinga eins og tilgreint er í 2. mgr. 119. gr., 2. mgr. 120. gr. og 3. mgr. 121. gr.

Fjárfestingarlánastofnun Ameríkuríkja, Viðskipta- og þróunarbanki Svartahafsins, Þróunarbanki Mið-Ameríkuríkja og CAF - þróunarbanki Suður-Ameríkuríkja teljast fjölþjóðlegir þróunarbankar.

2. Áhættuskuldbindingar vegna eftirtalinna fjölþjóðlegra þróunarbanka skulu fá 0% áhættuvog en þeir eru:

- a) Alþjóðlegi endurreisnar- og þróunarbankinn,
- b) Alþjóðalánastofnunin,
- c) Þróunarbanki Ameríkuríkja,
- d) Þróunarbanki Asíu,
- e) Þróunarbanki Afríku,
- f) Þróunarbanki Evrópuráðsins,
- g) Norræni fjárfestingarbankinn,
- h) Þróunarbanki Mið-Ameríkuríkja,
- i) Endurreisnar- og þróunarbanki Evrópu,
- j) Fjárfestingarbanki Evrópu,
- k) Fjárfestingarsjóður Evrópu,
- l) Fjölþjóðlega fjárfestingarábyrgðarstofnunin,

m) Alþjóðlegi ónæmisaðgerðasjóðurinn,

n) Íslamski þróunarbankinn.

3. Sá hluti hlutafjár í Fjárfestingarsjóði Evrópu sem áskrift hefur fengist fyrir en er ógreiddur skal fá 20% áhættuvog.

118. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna alþjóðastofnana

Áhættuskuldbindingar vegna eftirfarandi alþjóðastofnana skulu fá 0% áhættuvog en þær eru:

- a) Sambandið,
- b) Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn,
- c) Alþjóðagreiðslubankinn,
- d) Evrópski fjármálastöðugleikasjóðurinn,
- e) Evrópska stöðugleikakerfið,
- f) alþjóðleg fjármálastofnun sem tvö eða fleiri aðildarríki hafa komið á fót og hefur það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim aðilum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika.

119. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna stofnana

1. Áhættuvega skal áhættuskuldbindingar vegna stofnana, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, í samræmi við 120. gr. Áhættuvega skal áhættuskuldbindingar vegna stofnana, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur ekki fyrir, í samræmi við 121. gr.

2. Áhættuskuldbindingar vegna stofnana með þriggja mánaða eftirstöðvatíma eða skemmri, tilgreindar og fjármagnaðar í gjaldmiðli ríkis lántaka, skulu fá áhættuvog sem er einum flokki undir þeim flokki sem fær hagstæðustu áhættuvog, eins og lýst er í 4.–7. mgr. 114. gr., sem áhættuskuldbindingar vegna ríkis þar sem stofnunin hefur réttarstöðu lögaðila fá.

3. Engar áhættuskuldbindingar með þriggja mánaða eftirstöðvatíma eða skemmri, tilgreindar og fjármagnaðar í gjaldmiðli ríkis lántaka, skulu fá áhættuvog sem er undir 20%.

4. Áhættuvega má áhættuskuldbindingu vegna stofnunar, sem er í formi bindiskyldu sem Seðlabanki Evrópu eða seðlabanki aðildarríkis gerir kröfu um að stofnun uppfylli, á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna seðlabanka viðkomandi aðildarríkis að því tilskildu að:

- a) varasjóðirnir séu í samræmi við reglugerð Evrópska seðlabankans (EB) nr. 1745/2003 frá 12. september 2003 um beitingu bindiskyldu⁽¹⁾ eða í samræmi við ákvæði laga í einstökum löndum sem eru í öllum veigamiklum atriðum sambærileg þeirri reglugerð,
- b) varasjóðirnir séu endurgreiddir lánastofnuninni að fullu og tímanlega og séu ekki tiltækir til að standa straum af öðrum skuldbindingum stofnunarinnar, ef til gjaldþrots eða ógjaldfærni kemur hjá stofnuninni þar sem varasjóðirnir eru geymdir.

5. Fara skal með áhættuskuldbindingar vegna fjármála-stofnana, sem lögbær yfirvöld hafa veitt starfsleyfi og hafa eftirlit með og falla undir varfærniskröfur sambærilegar þeim sem beitt er gagnvart stofnunum með tilliti til traustleika, á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna stofnana.

120. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna stofnana með lánshæfiseinkunn

1. Áhættuskuldbindingar vegna stofnana, með lengri en þriggja mánaða eftirstöðvatíma, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 3 sem samsvarar lánshæfismati frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki í samræmi við 136. gr.

Tafla 3

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50%	50%	100%	100%	150%

2. Áhættuskuldbindingar vegna stofnunar með styttri eftirstöðvatíma en þrjú mánuði, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 4 sem samsvarar lánshæfismati frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki í samræmi við 136. gr.:

Tafla 4

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	20%	20%	50%	50%	150%

3. Samspil milli meðferðar á skammtímalánshæfismati skv. 131. gr. og almennrar fríðindameðferðar á skammtímaáhættuskuldbindingum, sem sett er fram í 2. mgr., skal vera sem hér segir:

- a) Ef mat á skammtímaáhættuskuldbindingu liggur ekki fyrir skal almenn fríðindameðferð vegna skammtímaáhættuskuldbindingar, eins og hún er tilgreind í 2. mgr., gilda um allar áhættuskuldbindingar vegna stofnana með allt að þriggja mánaða eftirstöðvatíma.
- b) Ef skammtímat liggur fyrir og slíkt mat ákvarðar beitingu hagstæðari eða sams konar áhættuvogar og fæst með almennri fríðindameðferð vegna skammtímaáhættuskuldbindinga, eins og tilgreint er í 2. mgr., skal nota skammtímatatið eingöngu vegna þeirrar tilgreindu áhættuskuldbindingar. Aðrar skammtímaáhættuskuldbindingar skulu fylgja almennri fríðindameðferð vegna skammtíma-áhættuskuldbindinga, eins og tilgreint er í 2. mgr.
- c) Ef um er að ræða skammtímat og slíkt mat ákvarðar óhagstæðari áhættuvog en fæst með almennri fríðindameðferð vegna skammtímaáhættuskuldbindinga, eins og tilgreint er í 2. mgr., skal almenn fríðindameðferð vegna skammtímaáhættuskuldbindinga ekki notuð og allar ómetnar skammtímakröfur fá sömu áhættuvog og beitt er í tilgreindu skammtímatati.

121. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna stofnana án lánshæfismats

1. Áhættuskuldbindingar vegna stofnana, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur ekki fyrir, skulu fá áhættuvog í samræmi við það lánshæfisþrep sem áhættuskuldbindingum vegna ríkis, sem hefur lögsögu þar sem stofnunin hefur réttarstöðu lögaðila, er úthlutað í samræmi við töflu 5.

Tafla 5

Lánshæfisþrep sem ríki er úthlutað	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog áhættuskuldbindingar	20%	50%	100%	100%	100%	150%

2. Áhættuskuldbindingar vegna stofnana án lánshæfismats, sem hafa réttarstöðu lögaðila í löndum þar sem ríkið er án lánshæfismats, skulu fá 100% áhættuvog.

3. Áhættuskuldbindingar vegna stofnana án lánshæfismats, þar sem upphaflegur virkur lánstími er þrjú mánuðir eða skemmri, skulu fá 20% áhættuvog.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 250, 2.10.2003, bls. 10.

4. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. skulu áhættuskuldbindingar vegna viðskiptafjármögnunar, sem um getur í b-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. 162. gr., vegna stofnana án lánshæfismats fá 50% áhættuvog og 20% þegar eftirstöðvatími fyrir þessar áhættuskuldbindingar vegna viðskiptafjármögnunar er þrjú mánuðir eða skemmri.

122. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja

1. Áhættuskuldbindingar, þar sem lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 6 sem jafngildir lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis í samræmi við 136. gr.

Tafla 6

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50%	100%	100%	150%	150%

2. Áhættuskuldbindingar, þar sem slíkt lánshæfismat liggur ekki fyrir, skulu fá 100% áhættuvog eða áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna ríkisins sem hefur lögsögu þar sem fyrirtækið hefur réttarstöðu lögaðila, eftir því hvort er hærra.

123. gr.

Smásöluáhættuskuldbindingar

Áhættuskuldbindingar sem standast eftirfarandi viðmiðanir skulu fá 75% áhættuvog:

- Áhættuskuldbindingin skal vera annaðhvort vegna einstaklings eða einstaklinga, eða vegna lítils eða meðalstórs fyrirtækis.
- Áhættuskuldbindingin skal vera ein margra áhættuskuldbindinga með svipuð einkenni þannig að verulega sé dregið úr áhættum sem tengjast slíkum lánveitingum.
- Heildarfjárhæðin sem loforðsgjafi sem er viðskiptavinur, eða hópur tengdra viðskiptavina sem hann tilheyrir, skuldar stofnuninni og móðurfélögum og dótturfélögum þess, þ.m.t. áhættuskuldbindingar í vanskilum en að frátöldum áhættuskuldbindingum að fullu tryggðum með veðum í íbúðarhúsnæði sem falla í þann flokk áhættuskuldbindinga sem mælt er fyrir um í i. lið 112. gr., skulu ekki fara yfir eina milljón evra svo stofnuninni sé kunnugt um. Stofnunin skal grípa til réttmætra ráðstafana til að afla sér þessarar vitneskju.

Verðbréf skulu ekki teljast uppfylla skilyrði til að falla í flokk smásöluáhættuskuldbindinga.

Áhættuskuldbindingar, sem uppfylla ekki þær viðmiðanir sem um getur í a- til c-lið fyrstu undirgreinar, skulu ekki teljast uppfylla skilyrði til að falla í flokk smásöluáhættuskuldbindinga.

Núvirði lágmarksleigugreiðslna á smásölumarkaði má setja í flokk smásöluáhættuskuldbindinga.

124. gr.

Áhættuskuldbindingar tryggðar með veði í fasteignum

1. Áhættuskuldbinding eða hluti áhættuskuldbindingar, sem er tryggð að fullu með veði í fasteign, skal fá 100% áhættuvog þegar skilyrði skv. 125. eða 126. gr. hafa ekki verið uppfyllt, að frátöldum þeim hluta áhættuskuldbindingar sem er settur í annan flokk áhættuskuldbindinga. Sá hluti áhættuskuldbindingar sem fer yfir veðlánsvirði fasteignar skal fá þá áhættuvog sem á við um ótryggðar áhættuskuldbindingar viðkomandi mótaðila.

Sá hluti áhættuskuldbindingar sem er tryggður að fullu með fasteign skal ekki fara yfir veðsettan hluta markaðsvirðis eða, í þeim aðildarríkjum þar sem settar hafa verið strangar viðmiðanir um mat á veðlánsvirði í ákvæðum laga eða reglna, veðlánsvirði viðkomandi eignar.

2. Á grundvelli þeirra gagna, sem safnað er skv. 101. gr., og annarra viðeigandi vísa skulu lögbær yfirvöld meta reglubundið og a.m.k. árlega hvort 35% áhættuvog fyrir áhættuskuldbindingar, sem eru tryggðar með veði í íbúðarhúsnæði sem um getur í 125. gr., og 50% áhættuvog fyrir áhættuskuldbindingar, sem eru tryggðar með viðskiptahúsnæði sem um getur í 126. gr. sem er staðsett á yfirráðasvæði þeirra, byggist með viðeigandi hætti á:

- reynslu af tapi vegna áhættuskuldbindinga sem eru tryggðar með fasteignum,
- ætlaðri þróun fasteignamarkaðar.

Lögbær yfirvöld geta ákvarðað hærri áhættuvog eða strangari viðmiðanir en settar eru í 2. mgr. 125. gr. og 2. mgr. 126. gr., eftir því sem við á, á grundvelli sjónarmiða varðandi fjárhagslegan stöðugleika.

Að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með veði í íbúðarhúsnæði skal lögbært yfirvald ákvarða áhættuvog á bilinu 35% til 150%.

Að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með viðskiptahúsnæði skal lögbært yfirvald ákvarða áhættuvog á bilinu 50% til 150%.

Innan þessara marka skal ákvarða hærri áhættuvogina á grundvelli reynslu af tapi og með hliðsjón af áætlaðri markaðsþróun og sjónarmiðum varðandi fjárhagslegan stöðugleika. Ef matið sýnir að áhættuvogirnar sem eru settar fram í 2. mgr. 125. gr. og 2. mgr. 126. gr. endurspeglu ekki raunverulegar áhættur tengdar einum eða fleiri eignapáttum slíkra áhættuskuldbindinga, sem eru tryggðar að fullu með veði í íbúðarhúsnæði eða viðskiptahúsnæði sem er staðsett innan eins eða fleiri hluta á yfirráðasvæði þeirra, skulu lögbær yfirvöld ákvarða, að því er varðar þessa eignarhluta áhættuskuldbindinganna, hærri áhættuvog sem svarar til raunverulegra áhættu.

Lögbær yfirvöld skulu hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina varðandi leiðréttingar á þeim áhættuvogum og þeim viðmiðunum sem notuð eru, sem skal reikna út í samræmi við þær viðmiðanir sem settar eru fram í þessari málsgrein, eins og tilgreint er í tæknilegum eftirlitsstöðlum sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta áhættuvogir og viðmiðanir sem lögbær yfirvöld ákvarða fyrir áhættuskuldbindingarnar sem um getur í 125., 126. og a-lið 1. mgr. 199. gr.

3. Þegar lögbær yfirvöld ákvarða hærri áhættuvog eða strangari viðmiðanir skulu stofnanir fá sex mánaða umbreytingartímabil til að hefja beitingu nýrrar áhættuvogar.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- a) strangar viðmiðanir varðandi mat á veðlánsvirðinu sem um getur í 1. mgr.,
- b) þau skilyrði sem um getur í 2. mgr. og lögbær yfirvöld skulu taka tillit til við ákvörðun hærri áhættuvoga, einkum hugtakið „sjónarmið varðandi fjárhagslegan stöðugleika“.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Stofnanir í aðildarríki skulu beita áhættuvogum og viðmiðunum, sem lögbær yfirvöld í öðru aðildarríki hafa ákvarðað, að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með veði í atvinnu- og íbúðarhúsnæði í því aðildarríki.

125. gr.

Áhættuskuldbindingar að fullu tryggðar með veði í íbúðarhúsnæði

1. Ef lögbær yfirvöld hafa ekki ákveðið annað í samræmi við 2. mgr. 124. gr. skal fara með áhættuskuldbindingar, sem eru að fullu tryggðar með veði í íbúðarhúsnæði, sem hér segir:
 - a) Áhættuskuldbindingar eða hluti áhættuskuldbindingar sem er að fullu tryggð með veði í íbúðarhúsnæði sem eigandi, eða raunverulegur eigandi þegar um er að ræða fjárfestingarfélag í hans eigu, nýtir eða mun nýta, eða leigir út eða mun leigja út, skal fá 35% áhættuvog.
 - b) Áhættuskuldbindingar vegna leigjanda samkvæmt eignaleigusamningi er varðar íbúðarhúsnæði, þar sem stofnunin er leigusali og leigjandinn hefur kauprétt, skulu fá 35% áhættuvog að því tilskildu að áhættuskuldbinding stofnunarinnar sé að fullu tryggð með eignarrétti hennar á eigninni.
2. Stofnanir skulu líta á áhættuskuldbindingu eða hluta áhættuskuldbindingar sem algerlega tryggða hvað 1. mgr. varðar því aðeins að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:
 - a) Virði eignarinnar skal ekki vera verulega háð lánshæfi lántakans. stofnanir þurfa ekki að ákvarða hversu mikilvæg tengslin eru í aðstæðum þar sem hreinir þjóðhagslegir þættir hafa áhrif á bæði virði eignarinnar og getu lántaka til að uppfylla skyldur sínar,
 - b) Áhætta lántaka skal ekki vera verulega háð tekjum af undirliggjandi eign eða verkefni heldur fremur undirliggjandi getu lántaka til að endurgreiða skuldina eftir öðrum leiðum og af þeim sökum er endurgreiðsla gerningsins ekki verulega háð sjóðstreymi er myndast af þeirri undirliggjandi eign sem er til tryggingar. Að því er varðar aðrar leiðir skulu stofnanir ákvarða hámarkshlutföll skulda og tekna í lánastefnu sinni og afla hæfilegra sönnunargagna um viðeigandi tekjur þegar lánið er veitt.
 - c) Uppfylla skal kröfur 208. gr. og fylgja þeim matsreglum sem fram koma í 1. mgr. 229. gr.
 - d) Ef annað er ekki ákveðið skv. 2. mgr. 124. gr. skal sá hluti láns sem fær 35% áhættuvog ekki fara yfir 80% af markaðsvirði viðkomandi eignar eða 80% af veðlánsvirði hennar í þeim aðildarríkjum sem hafa mælt fyrir um strangar viðmiðanir vegna mats á veðlánsvirði í ákvæðum laga eða reglna.

3. Stofnanir geta vikið frá b-lið 2. mgr., að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru að fullu tryggðar með veði í íbúðarhúsnæði á yferráðasvæði aðildarríkis, þegar lögbært yfirvald í því aðildarríki hefur birt gögn sem sýna að á því yferráðasvæði er fyrir hendi vel þróaður og rótgróinn markaður með íbúðarhúsnæði þar sem taphlutföll fara ekki yfir eftirfarandi mörk:

- a) Tap vegna útlánastarfsemi, sem er tryggð með íbúðarhúsnæði að því er nemur allt að 80% af markaðsvirði eða 80% af veðlánsvirði nema annað sé ákveðið í 2. mgr. 124. gr., er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánum sem eru tryggð með veði í íbúðarhúsnæði á tilteknu ári.
- b) Heildartap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með íbúðarhúsnæði má ekki vera meira en 0,5% af útistandandi lánum sem eru tryggð með veði í íbúðarhúsnæði á tilteknu ári.

4. Ef öðrum hvorum mörkunum, sem um getur í 3. mgr., er ekki fylgt á tilteknu ári fellur niður réttur til að beita 3. mgr. og skulu skilyrði b-liðar 2. mgr. gilda þar til skilyrði 3. mgr. verða uppfyllt á síðara ári.

126. gr.

Áhættuskuldbindingar að fullu tryggðar með veði í viðskiptahúsnæði

1. Ef lögbær yfirvöld hafa ekki ákveðið annað í samræmi við 2. mgr. 124. gr. skal fara með áhættuskuldbindingar, sem eru að fullu tryggðar með veði í viðskiptahúsnæði, sem hér segir:

- a) Áhættuskuldbindingar eða hluti áhættuskuldbindingar, sem er að fullu tryggður með veði í skrifstofuhúsnæði eða öðru viðskiptahúsnæði, fær 50% áhættuvog.
- b) Áhættuskuldbindingar, sem tengjast eignaleigusamningum er varða skrifstofuhúsnæði eða annað viðskiptahúsnæði, þar sem stofnunin er leigusali og leigjandinn hefur kauprétt, fá 50% áhættuvog að því tilskildu að áhættuskuldbinding stofnunarinnar sé að fullu tryggð með eignarrétti hennar á eigninni.

2. Stofnanir skulu líta á áhættuskuldbindingu eða hluta áhættuskuldbindingar sem algerlega tryggða hvað 1. mgr. varðar því aðeins að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:

- a) Virði eignarinnar skal ekki vera verulega háð lánshæfi lántakans. Stofnanir þurfa ekki að ákvarða hversu mikilvæg

tengslin eru í aðstæðum þar sem hreinir þjóðhagslegir þættir hafa áhrif á bæði virði eignarinnar og getu lántaka til að uppfylla skyldur sínar.

- b) Áhætta lántaka skal ekki vera verulega háð tekjum af undirliggjandi eign eða verkefni heldur fremur undirliggjandi getu lántaka til að endurgreiða skuldina eftir öðrum leiðum og af þeim sökum er endurgreiðsla gerningsins ekki verulega háð sjóðstreymi er myndast af þeirri undirliggjandi eign sem er til tryggingar.
- c) Uppfylla skal kröfur 208. gr. og fylgja þeim matsreglum sem fram koma í 1. mgr. 229. gr.
- d) Sé ekki kveðið á um annað í 2. mgr. 124. gr. skal sá hluti láns sem fer ekki yfir 50% af markaðsvirði viðkomandi eignar eða 60% af veðlánsvirði eignarinnar fá 50% áhættuvog nema kveðið sé á um annað í 2. mgr. 124. gr., í þeim aðildarríkjum sem hafa mælt fyrir um strangar viðmiðanir vegna mats á veðlánsvirði í ákvæðum laga eða reglna.

3. Stofnanir geta vikið frá b-lið 2. mgr., að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru að fullu tryggðar með veði í viðskiptahúsnæði á yferráðasvæði aðildarríkis, þegar lögbært yfirvald í því aðildarríki hefur birt gögn sem sýna að á því yferráðasvæði sé fyrir hendi vel þróaður og rótgróinn markaður með viðskiptahúsnæði þar sem taphlutföll fara ekki yfir eftirfarandi mörk:

- a) Tap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með viðskiptahúsnæði að því er nemur allt að 50% af markaðsvirði eða 60% af veðlánsvirði nema annað sé ákveðið skv. 2. mgr. 124. gr., er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánum sem eru tryggð með veði í viðskiptahúsnæði.
- b) Heildartap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með viðskiptahúsnæði má ekki vera meira en 0,5% af útistandandi lánum sem eru tryggð með veði í viðskiptahúsnæði.

4. Ef öðrum hvorum mörkunum, sem um getur í 3. mgr., er ekki fylgt á tilteknu ári fellur niður réttur til að beita 3. mgr. og skulu skilyrði b-liðar 2. mgr. gilda þar til skilyrði 3. mgr. verða uppfyllt á síðara ári.

127. gr.

Áhættuskuldbindingar í vanskilum

1. Ótryggður hluti liðar þar sem loforðsgjafi er í vanskilum skv. 178. gr. eða, ef um er að ræða smásöluáhættuskuldbindingar, ótryggður hluti lánaáhrættuskuldbindingar, ótryggður hluti lánaáhrættuskuldbindingar sem er kominn í vanskil, skv. 178. gr., skal fá áhættuvogina:

- a) 150%, ef sértækar leiðréttingar á útlánaáhrættu eru undir 20% af ótryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðis, hafi þessum sértæku leiðréttingum á útlánaáhrættu ekki verið beitt.
- b) 100%, ef sértækar leiðréttingar á útlánaáhrættu eru ekki undir 20% af ótryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðis, hafi þessum sértæku leiðréttingum á útlánaáhrættu ekki verið beitt.

2. Til þess að ákvarða tryggðan hluta liðar sem kominn er fram yfir gjalddaga skulu hæfar tryggingar og ábyrgðir vera þær sem teljast hæfar til mildunar útlánaáhrættu að því er 4. kafla varðar.

3. Það áhættuskuldbindingarvirði, sem eftir stendur þegar sértækum leiðréttingum á útlánaáhrættu er lokið að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru algerlega tryggðar með veði í íbúðarhúsnæði í samræmi við 125. gr., skal fá 100% áhættuvog ef vanskil hafa orðið skv. 178. gr.

4. Það áhættuskuldbindingarvirði, sem eftir stendur þegar sértækum leiðréttingum á útlánaáhrættu er lokið að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru algerlega tryggðar með veði í viðskiptahúsnæði í samræmi við 126. gr., skal fá 100% áhættuvog ef vanskil hafa orðið skv. 178. gr.

128. gr.

Sérlega áhættusamir liðir

1. Stofnanir skulu úthluta áhættuskuldbindingum, þ.m.t. sérlega áhættusömum áhættuskuldbindingum í formi hlutabréfa eða eininga í sjóði um sameiginlega fjárfestingu, 150% áhættuvog eftir því sem við á.

2. Eftirfarandi áhættuskuldbindingar skulu teljast vera sérlega áhættusamar áhættuskuldbindingar:

- a) fjárfestingar í sprotafyrirtækjum,
- b) fjárfestingar í fagfjárfestisjóðum, eins og skilgreint er í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, þó ekki ef umboð sjóðsins heimilar ekki vogun umfram það sem krafist er skv. 3. mgr. 51. gr. tilskipunar 2009/65/EB,
- c) fjárfestingar í óskráðum hlutabréfum,
- d) spákaupmennskufjármögnun fasteigna.

3. Við mat á því hvort áhættuskuldbindingar, aðrar en þær sem um getur í 2. mgr., teljast sérlega áhættusamar skulu stofnanir hafa hliðsjón af eftirtöldum áhættueinkennum:

- a) mikil hætta er á tapi vegna vanskila loforðsgjafa,
- b) ekki er mögulegt að meta með fullnægjandi hætti hvort áhættuskuldbindingin fellur undir a-lið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur þar sem tilgreindar eru þær tegundir áhættuskuldbindinga sem teljast sérlega áhættusamar og við hvaða aðstæður slíkt á við.

Samþykking skal þessar viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

129. gr.

Áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa

1. Til að teljast uppfylla skilyrði til að njóta þeirrar fríðindameðferðar sem fram kemur í 4. og 5. mgr. skulu þau skuldabréf, sem um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB (sértryggð skuldabréf), fullnægja þeim kröfum sem settar eru fram í 7. mgr. og vera tryggð með veði í einhverri eftirfarandi veðhæfra eigna:

- a) áhættuskuldbindingum vegna eða með ábyrgð ríkja, seðlabanka seðlabankakerfis Evrópu, opinberra aðila, héraðsstjórna eða staðaryfirvalda í Sambandinu,
- b) áhættuskuldbindingum vegna eða með ábyrgð ríkisstjórna þriðju landa, seðlabanka þriðju landa, fjölþjóðlegra þróunarbanka, alþjóðastofnana sem uppfylla skilyrði fyrir 1. lánshæfisþrepi, eins og það er sett fram í þessum kafla, og áhættuskuldbindingum vegna eða með ábyrgð opinberra aðila, héraðsstjórna og staðaryfirvalda þriðju landa, sem eru áhættuvegnar á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna stofnana eða ríkja og seðlabanka í samræmi við 1. eða 2. mgr. 115. gr. eða 1., 2. eða 4. mgr. 116. gr., eftir því sem við á, og sem uppfylla skilyrði fyrir 1. lánshæfisþrepi, eins og það er sett fram í þessum kafla, og áhættuskuldbindingum í skilningi þessa liðar sem uppfylla a.m.k. skilyrði fyrir 2. lánshæfisþrepi, eins og það er sett fram í þessum kafla, að því gefnu að þær fari ekki yfir 20% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa útgáfustofnana,
- c) áhættuskuldbindingum vegna stofnana sem uppfylla skilyrði fyrir 1. lánshæfisþrepi eins og það er sett fram í þessum kafla. Heildaráhættuskuldbinding af þessu tagi skal ekki fara yfir 15% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa útgáfulánastofnunar. Áhættuskuldbindingar vegna stofnana í Sambandinu með í mesta lagi 100 daga binditíma skulu ekki falla undir kröfu 1. þreps en þessar stofnanir verða að uppfylla a.m.k. skilyrði 2. lánshæfisþrepi eins og fram kemur í þessum kafla.

d) Lánnum tryggðum með:

- i. Íbúðarhúsnæði upp að nafnverðsfjárhæð veða sem haldast í hendur við fyrri veð eða 80% af verðmæti veðsettu eignanna, eftir því hvort er lægra, eða
- ii. forgangseiningum útgefnum af frönskum Fonds Communs de Titrisation eða samsvarandi verðbréfunarstofnunum sem falla undir lög aðildarríkis, sem verðbréfa áhættuskuldbindingar með veði í íbúðarhúsnæði. Ef slíkar forgangseiningar eru lagðar fram til tryggingar skal sérstakt opinbert eftirlit til verndar eigendum skuldabréfa, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 54. gr. tilskipunar 2009/65/EB, tryggja að undirliggjandi eignir slíkra eininga skuli, á meðan þær eru í tryggingasafninu, samanstanda að lágmarki 90% af veðum í íbúðarhúsnæði sem haldast í hendur við fyrri veð upp að því sem lægra er af nafnverðsfjárhæðum, sem falla í gjalddaga samkvæmt einingunum, nafnverðsfjárhæðum veðanna og 80% af verðmæti veðsettu eignanna, að einingarnar uppfylli skilyrði vegna 1. lánshæfisþreps eins og það er sett fram í þessum kafla og að slíkar einingar séu ekki umfram 10% af nafnverði útistandandi útgáfu.

- e) Íbúðarlánnum sem viðurkenndur veitandi útlánavarnar, sem um getur í 201. gr. og uppfyllir skilyrði vegna 2. lánshæfisþreps eða herra eins og sett er fram í þessum kafla, tryggir að fullu, ef sá hluti hvers láns sem er notaður til að fullnægja þeirri kröfu sem fram kemur í þessari málsgrein varðandi tryggingu sértryggðra skuldabréfa, fer ekki yfir 80% af virði samsvarandi íbúðarhúsnæðis í Frakklandi og ef hlutfall skulda og tekna fer ekki yfir 33% þegar lánið er veitt. Engin veð skulu hvíla á íbúðarhúsnæðinu þegar lánið er veitt og lántaki skal vera skuldbundinn samkvæmt samningi að veita engin slík veð vegna lána, sem eru veitt eftir 1. janúar 2014, án samþykkis lánastofnunarinnar sem veitti lánið. Hlutfall skulda og tekna sýnir þann hluta af brúttótekjum lántaka sem fer til endurgreiðslu lánsins, þ.m.t. vaxta. Veitandi útlánavarnar skal annaðhvort vera fjármálastofnun, sem lögbær yfirvöld hafa veitt leyfi fyrir og hafa eftirlit með auk þess að falla undir varfærniskröfur sambærilegar þeim sem beitt er gagnvart stofnunum í tengslum við traustleika, eða stofnun eða tryggingafélag. Hann skal koma á fót gagnkvæmum ábyrgðarsjóði eða sambærilegri vörn fyrir váttryggingafélög til að mæta útlánatapi en lögbær yfirvöld skulu endurskoða reglubundið kvörðun hans. Bæði lánastofnunin og veitandi útlánavarnar skulu gera mat á lánstrausti lántakans.

f) Lánnum tryggðum með:

- i. viðskiptahúsnæði upp að nafnverðsfjárhæð veða sem helst í hendur við fyrri veð eða 60% af verðmæti veðsettu eignanna, eftir því hvort er lægra, eða

- ii. forgangseiningum útgefnum af frönskum Fonds Communs de Titrisation eða samsvarandi verðbréfunarstofnunum sem falla undir lög aðildarríkis, sem verðbréfa áhættuskuldbindingar með veði í viðskiptahúsnæði. Ef slíkar forgangseiningar eru lagðar fram til tryggingar skal sérstakt opinbert eftirlit til verndar eigendum skuldabréfa, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 54. gr. tilskipunar 2009/65/EB, tryggja að undirliggjandi eignir slíkra eininga skuli, á meðan þær eru í tryggingasafninu, samanstanda að lágmarki 90% af veðum í íbúðarhúsnæði sem haldast í hendur við fyrri veð upp að því sem lægra er af nafnverðsfjárhæðum, sem falla í gjalddaga samkvæmt einingunum, nafnverðsfjárhæðum veðanna og 60% af verðmæti veðsettu eignanna, að einingarnar uppfylli skilyrði vegna 1. lánshæfisþreps eins og það er sett fram í þessum kafla og að slíkar einingar séu ekki umfram 10% af nafnverði útistandandi útgáfu.

Lán, sem eru tryggð með veði í viðskiptahúsnæði, teljast uppfylla skilyrði ef veðhlutfall er yfir 60% en að hámarki 70%, ef heildarvirði eigna, sem lagðar eru fram sem trygging fyrir sértryggðu skuldabréfunum, er herra en útistandandi nafnverð sértryggða skuldabréfsins sem nemur a.m.k. 10% og ef krafa handhafa skuldabréfsins uppfyllir kröfur um réttarvissu sem settar eru fram í 4. kafla. Krafa handhafa skuldabréfa skal hafa forgang umfram allar aðrar kröfur gagnvart veðinu.

- g) Lánnum sem eru tryggð með veðum í skipum allt að þeim mun sem er á 60% af verðmæti veðsetta skipsins og verðmætis fyrri veða í skipum.

Að því er c-lið, ii. liðar d-liðar og ii. lið f-liðar fyrstu undirgreinar varðar skulu áhættuskuldbindingar, sem stafa af afhendingu og umsjón með greiðslum loforðsgjafa eða afrakstri uppgjors vegna lána sem eru tryggð með veðsettum eignum forgangseininga eða skuldabréfum, ekki taldar með við útreikning á þeim mörkum sem um getur í þeim liðum.

Lögbær yfirvöld geta, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, fallið að hluta til frá beitingu c-liðar fyrstu undirgreinar og heimilað 2. lánshæfisþrep fyrir allt að 10% af heildaráhættuskuldbindingu nafnverðs útistandandi sértryggðra skuldabréfa útgáfustofnunar, að því tilskildu að unnt sé að skjalfesta umtalsverð möguleg vandamál tengd samþjöppun í viðkomandi aðildarríkjum vegna beitingar 1. lánshæfisþreps sem um getur í þeim lið.

2. Þær aðstæður, sem um getur í a- til f-lið 1. mgr., skulu einnig taka til veðs sem er samkvæmt löggjöf einungis bundið við vernd handhafa skuldabréfa gegn tapi.

3. Stofnanir skulu, að því er varðar fasteignir sem eru til tryggingar sértrygðum skuldabréfum, uppfylla þær kröfur sem eru settar fram í 208. gr. og fylgja þeim matsreglum sem eru settar fram í 1. mgr. 229. gr.

4. Sértrygð skuldabréf, þar sem lánsþæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skal fá áhættuvog samkvæmt töflu 6a sem jafngildir lánsþæfismati utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis í samræmi við 136. gr.

Tafla 6a

Lánsþæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	10%	20%	20%	50%	50%	100%

5. Sértrygð skuldabréf, þar sem lánsþæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki liggur ekki fyrir, skal fá áhættuvog á grundvelli áhættuvogar sem veitt er ótrygðum forgangsáhættuskuldbindingum vegna stofnunarinnar sem gefur þau út. Eftirfarandi samsvörun milli áhættuvoga skal gilda:

- ef áhættuskuldbindingar vegna stofnunar fá 20% áhættuvog skal sértrygð skuldabréfið fá 10% áhættuvog,
- ef áhættuskuldbindingar vegna stofnunar fá 50% áhættuvog skal sértrygð skuldabréfið fá 20% áhættuvog,
- ef áhættuskuldbindingar vegna stofnunar fá 100% áhættuvog skal sértrygð skuldabréfið fá 50% áhættuvog,
- ef áhættuskuldbindingar vegna stofnunar fá 150% áhættuvog skal sértrygð skuldabréfið fá 100% áhættuvog.

6. Ekki þarf að uppfylla kröfur 1. og 3. mgr. vegna sértrygðra skuldabréfa sem eru gefin út fyrir 31. desember 2007. Þau teljast uppfylla skilyrði fyrir fríðindameðferð skv. 4. og 5. mgr. þar til þau falla í gjalddaga.

7. Áhættuskuldbindingar í formi sértrygðra skuldabréfa teljast uppfylla skilyrði fyrir fríðindameðferð að því tilskildu að sú stofnun sem fjárfestir í sértrygðum skuldabréfum geti sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hún:

- fái a.m.k. eftirfarandi upplýsingar um eignasafnið:
 - virði tryggingasafnsins og útistandandi sértrygðra skuldabréfa,
 - landfræðilega dreifingu og tegundir varinna eigna, stærðir lána, vexti og gjaldmiðilsáhættu,
 - skipulag binditíma varnareigna og sértrygðra skuldabréfa og
 - hlutfall lána sem eru komin meira en 90 daga fram yfir gjalddaga,
- útgefandi hefur þær upplýsingar, sem um getur í a-lið, til reiðu fyrir stofnunina á a.m.k. hálfársfresti.

130. gr.

Liðir sem mynda verðbréfaðar stöður

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðra staðna skulu ákvarðaðar í samræmi við 5. kafla.

131. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna stofnana og fyrirtækja með skammtímalánsþæfismat

Áhættuskuldbindingar vegna stofnana og fyrirtækja, þar sem skammtímalánsþæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skal fá áhættuvog samkvæmt töflu 7 sem jafngildir lánsþæfismati utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis í samræmi við 136. gr.

Tafla 7

Lánsþæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50%	100%	150%	150%	150%

132. gr.

Áhættuskuldbindingar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu

1. Áhættuskuldbindingar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu skulu fá 100% áhættuvog nema stofnunin beiti aðferð 2. mgr. við mat á útlánaáhættu, gagnsæisadferð 4. mgr. eða aðferð 5. mgr. sem byggist á meðaláhættuvog þegar skilyrði 3. mgr. eru uppfyllt.

2. Áhættuskuldbindingar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, þar sem lánsþæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki liggur fyrir, skal fá áhættuvog samkvæmt töflu 8 sem jafngildir lánsþæfismati utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis í samræmi við 136. gr.

Tafla 8

Lánsþæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50%	100%	100%	150%	150%

3. Stofnunum er heimilt að ákvarða áhættuvog fyrir sjóði um sameiginlega fjárfestingu í samræmi við 4. og 5. mgr. ef eftirfarandi hæfisviðmiðanir eru uppfylltar:

- sjóði um sameiginlega fjárfestingu er stjórnað af fyrirtæki sem lýtur eftirliti í aðildarríki eða, ef um er að ræða sjóð um sameiginlega fjárfestingu í þriðja landi, eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- i. sjóði um sameiginlega fjárfestingu er stjórnað af fyrirtæki sem er háð eftirliti sem talið er jafngilt því sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins,
 - ii. samvinna milli lögbærra yfirvalda er tryggð með fullnægjandi hætti,
- b) lýsing eða jafngilt skjal sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skal innihalda eftirfarandi:
- i. flokka eigna sem sjóðir um sameiginlega fjárfestingu er heimilt að fjárfesta í,
 - ii. hlutfallslegar takmarkanir og aðferðir við að reikna þær út, ef fjárfestingarmörk eiga við,
- c) gefnar eru upplýsingar um starfsemi sjóðs um sameiginlega fjárfestingu a.m.k. árlega til að unnt sé að meta eignir og skuldbindingar, tekjur og rekstur á reikningsskilatímabilinu.

Að því er a-lið varðar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framkvæmdargerðum, og með fyrirvara um rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr., ákvörðun um það hvort þriðja land beiti eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi sem er a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu. Þar til slík ákvörðun liggur fyrir geta stofnanir áfram beitt þeirri meðferð sem fram kemur í þessari málsgrein til 1. janúar 2015 gagnvart áhættuskuldbindingum í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu frá þriðju löndum ef viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samþykkt að þetta þriðja land teljist uppfylla skilyrði til að njóta þeirrar meðferðar fyrir 1. janúar 2014.

4. Ef stofnunin hefur vitneskju um undirliggjandi áhættuskuldbindingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu getur hún haft hliðsjón af þeim við útreikning á meðaláhættuvog fyrir áhættuskuldbindingar sínar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í þessum kafla. Ef undirliggjandi áhættuskuldbinding sjóðs um sameiginlega fjárfestingu er sjálf áhættuskuldbinding í formi hlutabréfa í öðrum sjóði um sameiginlega fjárfestingu, sem uppfyllir viðmiðanir 3. mgr., getur stofnunin haft hliðsjón af undirliggjandi áhættuskuldbindingum þess sjóðs um sameiginlega fjárfestingu.

5. Ef stofnunin hefur ekki vitneskju um undirliggjandi áhættuskuldbindingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu getur hún reiknað út meðaláhættuvog áhættuskuldbindinga sinna í formi hlutdeildarskírteina eða hlutabréfa í sjóði um sameiginlega fjárfestingu í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í þessum kafla, með fyrirvara um þá forsendu að sjóðurinn um

sameiginlega fjárfestingu fjárfesti í fyrstu eins mikið og umboð hans leyfir í þeim flokkum áhættuskuldbindinga sem kalla á hæstu eiginfjárkröfuna og haldi síðan áfram að fjárfesta í lækkandi röð flokka þar til hámarks heildarfjárfestingarmörkum hefur verið náð.

Stofnanir geta falið eftirtöldum þriðju aðilum að reikna út og tilkynna, í samræmi við þær aðferðir sem fram koma í 4. og 5. mgr., áhættuvog vegna sjóðs um sameiginlega fjárfestingu:

- a) varðveislustofnun eða fjármálavörslustofnun sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, að því tilskildu að sjóðurinn fjárfesti eingöngu í verðbréfum og leggi öll verðbréf inn hjá þeirri varðveislustofnun eða fjármálastofnuninni,
- b) hvað varðar sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem falla ekki undir a-lið, rekstrarfélag sjóðs um sameiginlega fjárfestingu sem uppfyllir þær viðmiðanir sem fram koma í a-lið 3. mgr.

Utanaðkomandi endurskoðandi skal staðfesta að sá útreikningur, sem um getur í fyrstu undirgrein, sé réttur.

133. gr.

Áhættuskuldbinding vegna hlutabréfa

1. Eftirfarandi áhættuskuldbindingar skulu flokkaðar sem áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa:

- a) áhættuskuldbindingar sem ekki teljast lán og veita víkjandi, eftirstæða kröfu á eignir eða tekjur útgefandans,
- b) áhættuskuldbindingar sem teljast lán og önnur verðbréf, sameignarfélög, afleiður eða aðrir gerningar sem hafa efnahagslegt inntak líkt því sem áhættuskuldbindingar í a-lið hafa.

2. Áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa skulu fá 100% áhættuvog nema þess sé krafist að þær séu dregnar frá í samræmi við annan hluta, 250% áhættuvog í samræmi við 4. mgr. 48. gr., 1250% áhættuvog í samræmi við 3. mgr. 89. gr. eða farið með þær sem sérlega áhættusama liði í samræmi við 128. gr.

3. Flokka skal fjárfestingar í hlutabréfum eða lögbundnum fjármagnsgerningum, sem stofnanir gefa út, sem hlutabréfastöður nema þær séu dregnar frá eiginfjárgrunni eða fái 250% áhættuvog skv. 4. mgr. 48. gr. eða farið sé með þær sem sérlega áhættusama liði í samræmi við 128. gr.

134. gr.

Aðrir liðir

1. Efnislegar eignir í skilningi 10. liðar undir fyrirsögninni „Eignir“ í 4. gr. tilskipunar 86/635/EBE skulu fá 100% áhættuvog.

2. Fyrirframgreiðslur og áfallnar tekjur, þar sem stofnun getur ekki sagt til um mótaðilann í samræmi við tilskipun 86/635/EBE, skulu fá 100% áhættuvog.

3. Lausafé í innheimtu skal fá 20% áhættuvog. Handbært fé og jafngilt lausafé skal fá 0% áhættuvog.

4. Gull í stöngum sem er geymt í eigin öryggisgeymslum eða hjá þriðja aðila, fær 0% áhættuvog að því marki sem veitt er bótaábyrgð með gulli í stöngum.

5. Þegar um er að ræða eignasölu og endurhverf verðbréfa kaup eða bein framvirk kaup skal áhættuvogin vera sú sem fengin er viðkomandi eignum en ekki mótaðila í viðskiptunum.

6. Ef stofnun veitir útlánavörn vegna ákveðins fjölda áhættuskuldbindinga, samkvæmt skilmálum um að n-ta greiðslufall á meðal áhættuskuldbindinganna skapi greiðsluskyldu og að þessi lánaatburður skuli leiða til uppsagnar á samningum, og ef afurðin fær lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki skal nota áhættuvogina sem mælt er fyrir um í 5. kafla. Hafi afurðin ekki verið metin af utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki verða áhættuvogir áhættuskuldbindinganna í körfunni lagðar saman, að undanskildum n-1 áhættuskuldbindingum, upp að hámarki 1250% og margfaldaðar með nafnverði varnarinnar sem veitt er með lánaafleiðunni til að finna fjárhæð áhættuvegnu eignarinnar. Þær n-1 áhættuskuldbindingar, sem undanskilja skal úr samlagningunni, skulu ákvarðaðar þannig að þær taki til þeirra áhættuskuldbindinga sem hver um sig leiðir til lægri áhættueginnar fjárhæðar en nemur áhættueginni fjárhæð allra áhættuskuldbindinga sem teknar eru með í samlagninguna.

7. Áhættuskuldbindingarvirði vegna leigusamninga skal vera núvirt lágmarksleigugreiðsla. Lágmarksleigugreiðslur eru þær greiðslur á leigutímanum sem leigutakinn er eða kann að verða krafinn um og öll vildarkjör sem nokkuð víst má telja að verði nýtt. Aðili annar en leigutaki kann að verða krafinn um greiðslu í tengslum við hrakvirði leigðrar eignar og ef sú greiðsluskylda uppfyllir skilyrði 201. gr. varðandi viðurkennda veitendur útlánavarnar, sem og kröfur um viðurkenningu annarra tegunda ábyrgða sem kveðið er á um í 213.–215. gr., má taka slíka greiðsluskyldu með í reikninginn sem ófjármagnaða útlánavörn skv. 4. kafla. Raða skal þessum áhættuskuldbindingum í viðeigandi flokk áhættuskuldbindinga í samræmi við 112. gr. Sé áhættuskuldbindingin hrakvirði leigðra eigna skal reikna fjárhæðir áhættueginnna áhættuskuldbindinga sem hér segir: $1/t * 100\% * \text{hrakvirði þar sem } t \text{ er herra en } 1 \text{ og er sá fjöldi ára, námundaður að næstu heilu tölu, sem eftir stendur af leigusamningi.}$

3. þáttur.

Viðurkenning og vörpun mats á útlánaáhættu

1. undirþáttur

Viðurkenning utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja

135. gr.

Notkun utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja á lánshæfismati

1. Heimilt er að nota lánshæfismat utanaðkomandi aðila við ákvörðun áhættuvogar áhættuskuldbindingar samkvæmt þessum kafla því aðeins að utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hafi gefið það út eða áritað það í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1060/2009.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki í samræmi við 4. mgr. 2. gr. og 3. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 1060/2009.

2. undirþáttur

Vörpun lánshæfismats frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki

136. gr.

Vörpun lánshæfismats frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin skulu semja, innan vébanda sameiginlegu nefndarinnar, drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina að því er varðar öll utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki til hvaða lánshæfisprepa, sem fram koma í 2. þætti, viðeigandi lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis svarar („vörpun“). Í slíkum ákvörðunum skal gæta hlutlægni og samkvæmni.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin skulu leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2014 og leggja fram endurskoðuð drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum ef nauðsyn krefur.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 eftir því sem við á.

2. Við ákvörðun vörpunar lánshæfismats skulu Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin uppfylla eftirfarandi kröfur:

a) Til að gera greinarmun á viðeigandi áhættuvægi sem hvert lánshæfismat sýnir skulu Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin taka mið af meginlegum þáttum á borð við langtímavanskilahlutfall er tengist öllum liðum sem fá sama lánshæfismat. Ef utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur nýlega verið komið á fót eða það einungis safnað saman vanskilagögnum í skamman tíma skulu Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin fara fram á að það upplýsi hvaða langtímavanskilahlutfall það telji að tengist öllum liðum sem fá sama lánshæfismat.

- b) Til að gera greinarmun á viðkomandi áhættuvægi sem hvert lánshæfismat sýnir skulu Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka mið af eigindlegum þáttum, s.s. hópi útgefenda sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki fjallar um, hvers konar lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki veitir, merkingu hvers lánshæfismats og skilgreiningu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis á vanefndum.
- c) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu bera skráð vanskilahlutföll vegna hvers lánshæfismats tiltekins utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis saman við þær viðmiðanir sem byggðar eru á vanskilahlutföllum sem önnur utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hafa skráð vegna hóps útgefenda sem talinn er á samsvarandi stigi útlánaáættu.
- d) Þegar skráð vanskilahlutföll vegna lánshæfismats tiltekins utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis eru umtalsvert og kerfisbundið hærrí en viðmiðunin skulu Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin raða lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis í hærri lánshæfisþrep á matskvarðanum fyrir lánshæfi.
- e) Ef Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa hækkað áhættuvog vegna tiltekins lánshæfismats ákveðins utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis og skráð vanskilahlutföll fyrir lánshæfismat þess eru ekki lengur umtalsvert og kerfisbundið hærrí en viðmiðunin er Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni heimilt að færa lánshæfismat þess utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis í upprunalegt lánshæfisþrep á matskvarðanum fyrir lánshæfi.
3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu semja drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina þá meginlegu þætti sem um getur í a-lið, þá eigindlegu þætti sem um getur í b-lið og þá viðmiðun sem um getur í c-lið 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastöðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 eftir því sem við á.

3. undirþáttur

Notkun útflutningslánastofnana á lánshæfismati

137. gr.

Notkun útflutningslánastofnana á lánshæfismati

1. Að því er 114. gr. varðar er stofnunum heimilt að nota lánshæfismat útflutningslánastofnunar, sem stofnunin hefur

tilnefnt, ef öðru hvoru eftirfarandi skilyrða hefur verið fullnægt:

- a) Samstaða er um áhættumatið meðal útflutningslánastofnana sem eiga aðild að „Samkomulagi varðandi viðmiðunarreglur vegna útflutningslána sem njóta opinbers stuðnings“ sem Efnahags- og framfarastofnunin stendur fyrir.
- b) Útflutningslánastofnunin birtir lánshæfismat sitt og fylgir aðferðafræði sem Efnahags- og framfarastofnunin samþykkir og lánshæfismatið tengist einu af átta lágmarksíðgjöldum vegna útflutningstryggingar sem fram koma í samþykktri aðferðafræði Efnahags- og framfarastofnunarinnar. Stofnun getur afturkallað tilnefningu sína á útflutningslánastofnun. Stofnun skal rökstyðja afturköllunina ef fyrir liggja haldgóðar vísbendingar um að afturkölluninni sé ætlað að lækka eiginfjárkröfur.

2. Þegar lánshæfismat frá útflutningslánastofnun hefur verið viðurkennt fyrir áhættuskuldbindingar með tilliti til áhættuvogunar skulu þær fá áhættuvog samkvæmt töflu 9.

Tafla 9

Lágmarksíðgjöld vegna útflutningstryggingar (MEIP)	0	1	2	3	4	5	6	7
Áhættuvog	0%	0%	20%	50%	100%	100%	100%	150%

4. þáttur

Notkun á lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja vegna ákvörðunar á áhættuvog

138. gr.

Almennar kröfur

Stofnun er heimilt að útnefna eitt eða fleiri utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem nota má vegna ákvörðunar á áhættuvogum fyrir eignir og liði utan efnahagsreiknings. Stofnun getur afturkallað tilnefningu sína á utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki. Stofnun skal rökstyðja afturköllunina ef fyrir liggja haldgóðar vísbendingar um að afturkölluninni sé ætlað að lækka eiginfjárkröfur. Ekki skal nota lánshæfismat á valvísan hátt. Stofnun skal nota umbeðið lánshæfismat. Henni er þó heimilt að nota óumbeðið lánshæfismat ef Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur staðfest að óumbeðið lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis sé í engu frábrugðið umbeðnu lánshæfismati þess lánshæfismatsfyrirtækis. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal synja um eða afturkalla þessa staðfestingu einkum ef þetta utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur notað óumbeðið lánshæfismat til að beita þann aðila, sem fær lánshæfiseinkunn, þrýstingi um að panta lánshæfismat eða aðra þjónustu. Stofnanir skulu uppfylla eftirfarandi kröfur þegar þær nota lánshæfismat:

- a) Stofnun, sem ákveður að nota lánshæfismat sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur lagt fram vegna ákveðins flokks liða, skal nota það lánshæfismat með samræmdum hætti að því er varðar allar áhættuskuldbindingar sem tilheyra þeim flokki.
- b) Stofnun, sem ákveður að nota lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, skal nota það á samfelldan hátt og með samræmdum hætti yfir tiltekið tímabil.

- c) Stofnun skal eingöngu nota lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja sem tekur tillit til allra áfallinna fjárhæða, bæði höfuðstóls og vaxta.
- d) Ef einungis eitt lánshæfismat er fánlegt frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki vegna metins liðar skal það lánshæfismat notað til að ákvarða áhættuvog þess liðar.
- e) Ef fyrir liggja tvö lánshæfismöt frá tilnefndu lánshæfismatsfyrirtæki sem mynda ólíkar áhættuvogir vegna metins liðar skal nota hærri áhættuvogina.
- f) Ef fyrir liggja fleiri en tvær lánshæfismatsgerðir frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki vegna metins liðar skal vísað til þeirra tveggja matsgerða sem mynda tvær lægstu áhættuvogirnar. Ef tvær lægstu áhættuvogirnar eru ólíkar skal nota hærri áhættuvogina. Ef tvær lægstu áhættuvogirnar eru eins skal nota þá áhættuvog.

139. gr.

Lánshæfismat útgefanda og útgáfu

1. Ef lánshæfismat er til staðar vegna tiltekinnar útgáfu-áætlunar eða gernings, sem liðurinn sem myndar áhættuskuldbindinguna tilheyrir, skal það lánshæfismat notað til að ákvarða áhættuvog fyrir þann lið.
 2. Ef ekkert lánshæfismat liggur fyrir sem gildir beint fyrir ákveðinn lið en fyrir liggur lánshæfismat vegna tiltekinnar útgáfuáætlunar eða gernings, sem liðurinn sem myndar áhættuskuldbindinguna tilheyrir ekki, eða almennt lánshæfismat fyrir útgefandann skal nota það lánshæfismat í eftirfarandi tilvikum:
 - a) það leiðir til hærri áhættuvogar en ella og viðkomandi áhættuskuldbinding er metin jafngild eða lægri að öllu leyti gagnvart tilteknu útgáfuáætluninni eða gerningnum eða ótryggðum forgangsáhættuskuldbindingum þess útgefanda, eftir því sem við á,
 - b) það leiðir til lægri áhættuvogar en ella og viðkomandi áhættuskuldbinding er metin jafngild eða hærri að öllu leyti gagnvart tilteknu útgáfuáætluninni eða gerningnum eða ótryggðum forgangsáhættuskuldbindingum þess útgefanda, eftir því sem við á.
- Í öllum öðrum tilvikum skal fara með áhættuskuldbindinguna sem ómetna.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. koma ekki í veg fyrir beitingu 129. gr.
 4. Lánshæfismat vegna útgefanda innan fyrirtækjasamstæðu er ekki hægt að nota sem lánshæfismat annars útgefanda innan sömu fyrirtækjasamstæðu.

140. gr.

Langtíma- og skammtímalánshæfismat

1. Einungis er heimilt að nota skammtímalánshæfismat vegna skammtímaeigna og liða utan efnahagsreiknings sem mynda áhættuskuldbindingar vegna stofnana og fyrirtækja.
2. Skammtímalánshæfismat skal einungis gilda um liðinn sem það vísar til og það skal ekki notað til að finna áhættuvog fyrir aðra liði nema í eftirfarandi tilvikum:
 - a) ef gerningur með skammtímalánshæfiseinkunn hefur 150% áhættuvog skulu allar ótryggðar áhættuskuldbindingar án lánshæfismats, vegna þess loforðsgjafa, einnig fá 150% áhættuvog, hvort sem þær eru til skamms eða langs tíma,
 - b) ef gerningur með skammtímalánshæfiseinkunn hefur 50% áhættuvog skal engin skammtímaáhættuskuldbinding, án lánshæfismats, fá lægri áhættuvog en 100%.

141. gr.

Liðir í innlendum og erlendum gjaldmiðli

Ekki má nota lánshæfismat sem vísar til liðar sem tilgreindur er í heimagjaldmiðli loforðsgjafans til að finna áhættuvog vegna annarrar áhættuskuldbindingar vegna sama loforðsgjafa sem er tilgreind í erlendum gjaldmiðli.

Ef áhættuskuldbinding verður til vegna þátttöku stofnunar í láni, sem fjölþjóðlegur þróunarbanki með stöðu forgangslánveitanda á markaði veitir, má nota lánshæfismat liða loforðsgjafans í heimagjaldmiðli til að ákvarða áhættuvog.

3. KAFLI

Innramatsaðferð

1. þáttur

Heimild lögbærra yfirvalda til að nota innramatsaðferðina

142. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - 1) „matskerfi“: allar aðferðir, vinnsla, eftirlit, gagnasöfnun og upplýsingatæknikerfi sem styðja mat á útlánaáhattu, flokkun áhættuskuldbindinga í matsþrep eða söfn og magnákvörðun vegna mats á vanefndum og tapi sem þróað hefur verið vegna vissrar tegundar áhættuskuldbindinga,

- 2) „tegund áhættuskuldbindinga“: hópur áhættuskuldbindinga sem stýrt er með einsleitum hætti og eru samsettar úr ákveðinni tegund gerninga og kunna að vera takmarkaðar við einn aðila eða einn undirflokk aðila innan samstæðu, að því tilskildu að sömu áhættuskuldbindingu sé stýrt með öðrum hætti hjá öðrum aðilum innan samstæðunnar,
- 3) „rekstrareining“: aðgreindar skipulagseiningar eða lögaðilar, viðskiptasvið eða landfræðilegar staðsetningar,
- 4) „stór aðili á fjármálamarkaði“: aðili á fjármálamarkaði sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:
- a) heildareignir hans, reiknaðar út á einingar- eða samstæðugrunni, eru yfir eða jafnar 70 milljarða evra viðmiðunarmörkum, þegar nýjustu endurskoðuð reikningsskil eða samstæðureikningsskil eru notuð til að ákvarða stærða eigna, og
- b) hann eða eitt dótturfélaga hans fellur undir varfærnisreglur í Sambandinu eða lög þriðja lands sem beittir a.m.k. jafn ströngum kröfum um eftirlit og samkvæmt reglum og beitt er í Sambandinu,
- 5) „óeftirlitsskyldur aðili á fjármálamarkaði“: aðili sem er ekki eftirlitsskyldur aðili á fjármálamarkaði en hefur að meginstarfsemi eina eða fleiri tegundir starfsemi sem um getur í I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB eða í I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB,
- 6) „loforðsgjafabrep“: áhættuflokkur á matskvarða matskerfis fyrir loforðsgjafa sem loforðsgjöfum er skipað í á grundvelli tilgreindra og skýrra matsviðmiðana sem mat á líkum á vanefndum (PD) grundvallast á,
- 7) „gerningabrep“: áhættuflokkur á matskvarða gerninga í matskerfinu sem áhættuskuldbindingum er skipað í á grundvelli tilgreindra og aðgreindra safna matsviðmiðana sem leiða af sér eigið mat á tapi að gefnum vanefndum,
- 8) „þjónustuaðili“: aðili sem stýrir safni keyþra viðskiptakrafna eða undirliggjandi lánaáhættu daglega.

2. Að því er b-lið 4. liðar 1. mgr. varðar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, með framkvæmdargerðum, og með fyrirvara um rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr., ákvörðun um það hvort þriðja land beiti eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulagi sem er a.m.k. jafngilt því sem beitt er í Sambandinu. Ef slík ákvörðun liggur ekki fyrir geta stofnanir haldið áfram til 1. janúar 2015 að beita þeirri meðferð sem fram

kemur í þessari málsgrein, gagnvart þriðja landi, ef viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samþykkt fyrir 1. janúar 2014 að þetta þriðja land teljist uppfylla skilyrði fyrir þeirri meðferð.

143. gr.

Heimild til að nota innramatsaðferðina

1. Ef skilyrði þessa kafla hafa verið uppfyllt geta lögbær yfirvöld heimilað stofnunum að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sinna með innramatsaðferðinni (hér á eftir nefnd „innramatsaðferð“).

2. Krefjast skal fyrirframheimildar til að nota innramatsaðferðina, þ.m.t. eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, fyrir hvern áhættuskuldbindingaflokk og hvert matskerfi og eiginlíkansaðferðir við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa og sérhverja aðferð sem er notuð við að meta tap að gefnum vanefndum og breytistuðla.

3. Stofnanir skulu afla sér fyrirframleyfis frá lögbærum yfirvöldum vegna eftirfarandi:

- a) Verulegra breytinga á notkunarsviði matskerfa eða eiginlíkansaðferða við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem stofnanirnar hafa fengið leyfi til að nota.
- b) Verulegra breytinga á matskerfi eða eiginlíkansaðferðum við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem stofnanirnar hafa fengið leyfi til að nota.

Notkunarsvið matskerfis skal taka til allra áhættuskuldbindinga innan viðkomandi tegundar áhættuskuldbindingar sem matskerfið var þróað fyrir.

4. Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um allar breytingar á matskerfum og eiginlíkansaðferðum við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðum þar sem tilgreind eru skilyrði vegna mats á mikilvægi notkunar fyrirliggjandi matskerfis fyrir aðrar viðbótaráhættuskuldbindingar, sem falla ekki þegar undir það matskerfi, og breytingar á matskerfum eða eiginlíkansaðferðum við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa innan ramma innramatsaðferðarinnar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

144. gr.

Mat lögbærra yfirvalda á umsókn um notkun innramatsaðferðar

1. Lögbært yfirvald skal því aðeins veita stofnun leyfi til að nota innramatsaðferðina skv. 143. gr., þ.m.t. eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, að það hafi gengið úr skugga um að þeim kröfum, sem mælt er fyrir um í þessum kafla, hafi verið fullnægt, einkum þeim sem mælt er fyrir um í 6. þætti, og að kerfi stofnunarinnar við að stjórna og meta útlánaáhættuskuldbindingar séu traust og þeim beitt af heilindum og einkum að stofnun sýni lögbæru yfirvaldi fram á með fullnægjandi hætti að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:

- a) að matskerfi stofnunarinnar veiti markvisst mat á einkennum loforðsgjafans og viðskiptanna, markvissa sundurgreiningu á áhættu og nákvæmt og samræmt megindlegt mat á áhættu,
- b) að innra mat og mat á vanefndum og tapi sem er notað við útreikninga á kröfum vegna eiginfjárgrunns, ásamt tengdum kerfum og ferlum, gegni mikilvægu hlutverki við áhættustjórnun og ákvarðanatöku sem og við samþykkt lána, dreifingu innra fjármagns og í stjórnarháttum stofnunarinnar,
- c) að í stofnuninni sé deild útlánaáhættustýringar sem beri ábyrgð á matskerfum hennar og sé nægilega sjálfstæð og laus við ótilhlýðileg áhrif,
- d) að stofnunin safni saman og geymi öll viðeigandi gögn til að styðja á skilvirkan hátt við mat sitt og stýringu á útlánaáhættu,
- e) að stofnunin haldi skrár yfir matskerfi sín og forsendur fyrir hönnun þeirra og sannreyni matskerfi sín,
- f) að stofnunin hafi sannreynt hvert matskerfi og hverja eiginlíkansaðferð við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, á viðeigandi tímabili áður en gefið er fyrirframleyfi til að nota þetta matskerfi eða eiginlíkansaðferð við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, hafi metið á þessu tímabili hvort matskerfið eða eiginlíkansaðferðin við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa hafi notkunarsviði matskerfisins eða eiginlíkansaðferðinni við áhættuskuldbindingu vegna hlutabréfa og hafi gert nauðsynlegar breytingar á þessum matskerfum eða eiginlíkansaðferðum við áhættuskuldbindingu vegna hlutabréfa í kjölfarið á mati sínu,
- g) að stofnunin hafi samkvæmt innramatsaðferðinni reiknað út kröfur vegna eiginfjárgrunns sem leiða af mati hennar á áhættubreytum og geti sinnt þeirri skýrslugjöf sem krafist er í 99. gr.,

- h) að stofnunin hafi sett og haldi áfram að setja hverja áhættuskuldbindingu, sem fellur undir notkunarsvið matskerfis, í matsþrep eða safn í því matskerfi; að stofnunin hafi beitt og haldi áfram að beita þessari eiginlíkansaðferð á hverja áhættuskuldbindingu sem fellur undir notkunarsvið aðferðar við áhættuskuldbindingu vegna hlutabréfa.

Krafan um að nota innramatsaðferðina, þ.m.t. eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, á einnig við þegar stofnun hefur komið í framkvæmd matskerfi, eða líkani sem er notað innan matskerfis, sem hún hefur keypt frá þriðja aðila.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina þá matsaðferð sem lögbær yfirvöld skulu fylgja við mat á því hvort stofnun uppfylli kröfur vegna notkunar innramatsaðferðarinnar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

145. gr.

Fyrri reynsla af notkun innramatsaðferða

1. Stofnun, sem sækir um að fá að nota innramatsaðferðina, skal hafa notað, fyrir viðkomandi flokka áhættuskuldbindinga innramatsaðferðarinnar, matskerfi sem hafa að mestu leyti samrýmt kröfunum, sem settar eru fram í 6. þætti vegna innra áhættumats og -stjórnunar, í a.m.k. þrjú ár áður en hún er talin uppfylla skilyrði fyrir því að nota innramatsaðferðina.
2. Stofnun, sem sækir um að fá að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á með fullnægjandi hætti að hún hafi metið og notað eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum á þann hátt sem hefur að mestu leyti samrýmt kröfunum um notkun á eigin mati á þeim breytum sem settar eru fram í 6. þætti, í a.m.k. þrjú ár áður en hún er talin uppfylla skilyrði fyrir því að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum.
3. Þegar stofnunin framlengir notkun innramatsaðferðarinnar í kjölfar upphaflega leyfisins skal hún búa yfir nægilegri reynslu til að uppfylla kröfur 1. og 2. mgr. að því er varðar þær viðbótaráhættuskuldbindingar sem falla þar undir. Ef notkun matskerfa er víkkuð út til áhættuskuldbindinga sem eru það frábrugðnar fyrirbyggjandi gildissviði að ekki er unnt að draga

með samngirni þá ályktun að fyrirleggjandi reynsla dugi til að uppfylla kröfur þessara ákvæða hvað viðbótaráhættuskuldbindingar varðar skulu kröfur 1. og 2. mgr. gilda sérstaklega um viðbótaráhættuskuldbindingarnar.

146. gr.

Ráðstafanir sem gera skal þegar kröfur þessa kafla eru ekki lengur uppfylltar

Ef stofnun uppfyllir ekki lengur þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessum kafla skal hún tilkynna lögbæru yfirvaldi um það og gera eitt af eftirtöldu:

- a) sýna lögbæru yfirvaldi með fullnægjandi hætti fram á áætlun um að uppfylla þær skjótt að nýju og koma áætluninni til framkvæmda innan tímamarka sem hún semur um við lögbæra yfirvaldið,
- b) sýna lögbærum yfirvöldum fram á það með fullnægjandi hætti að lítill áhrif hafi orðið af því að uppfylla ekki kröfurnar.

147. gr.

Aðferðafræði við að skipa áhættuskuldbindingum í flokka

1. Aðferðin, sem stofnunin notar við að skipa áhættuskuldbindingum í mismunandi flokka áhættuskuldbindinga, skal vera viðeigandi og þar gætt samkvæmni frá einum tíma til annars.

2. Skrá skal hverja áhættuskuldbindingu í einn af eftirtöldum flokkum áhættuskuldbindinga:

- a) áhættuskuldbindingar vegna ríkja og seðlabanka,
- b) áhættuskuldbindingar vegna stofnana,
- c) áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja,
- d) smásöluáhættuskuldbindingar,
- e) áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa,
- f) liðir sem mynda verðbréfaðar stöður,
- g) aðrar eignir sem fela ekki í sér lánaskuldbindingu.

3. Setja skal eftirfarandi áhættuskuldbindingar í þann flokk sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr.:

- a) áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna, staðaryfirvalda eða opinberra aðila sem farið er með á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja skv. 115. og 116. gr.,

- b) áhættuskuldbindingar vegna fjölpjóðlegra þróunarbanka sem um getur í 2. mgr. 117. gr.,

- c) áhættuskuldbindingar vegna alþjóðastofnana sem hafa 0% áhættuvog skv. 118. gr.

4. Setja skal eftirfarandi áhættuskuldbindingar í þann flokk sem mælt er fyrir um í b-lið 2. mgr.:

- a) áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna og staðaryfirvalda sem ekki er farið með á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja í samræmi við 2. og 4. mgr. 115. gr.,

- b) áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila sem ekki er farið með á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja í samræmi við 4. mgr. 116. gr.,

- c) áhættuskuldbindingar vegna fjölpjóðlegra þróunarbanka sem ekki fá 0% áhættuvog skv. 117. gr. og

- d) áhættuskuldbindingar vegna fjármálastofnana sem farið er með á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna stofnana í samræmi við 5. mgr. 119. gr.

5. Til þess að áhættuskuldbindingar geti talist til flokks smásöluáhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um í d-lið 2. mgr., skulu þær uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) þær skulu vera eitt af eftirfarandi:

- i. áhættuskuldbindingar vegna eins eða fleiri einstaklinga,
- ii. áhættuskuldbindingar vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja að því tilskildu að heildarfjárhæðin sem loforðsgjafi sem er viðskiptavinur, eða hópur tengdra viðskiptavina sem hann tilheyrir, skuldar stofnuninni og móðurfélögum og dótturfélögum þess, þ.m.t. áhættuskuldbindingar sem eru komnar í vanskil en að frátöldum áhættuskuldbindingum tryggðum með veði í íbúðarhúsnæði, fari ekki yfir 1 milljón evra svo stofnuninni sé kunnugt um og skal hún hafa gert viðeigandi ráðstafanir til að ganga úr skugga um að svo sé,

- b) stofnunin gæti samkvæmni í áhættustýringu sinni á þeim til lengri tíma litið,

- c) þeim er ekki stýrt í jafn miklum mæli hverri fyrir sig og áhættuskuldbindingum í flokki áhættuskuldbindinga fyrirtækja,

- d) hver þeirra er hluti verulegs fjölda áhættuskuldbindinga sem stýrt er á sambærilegan hátt.

Auk þeirra áhættuskuldbindinga, sem settar eru fram í fyrstu undirgrein, skal núvirði lágmarksleigugreiðslu á smásölu-markaði falla í flokk fyrir smásöluáhættuskuldbindingar.

6. Setja skal eftirfarandi áhættuskuldbindingar í þann flokk fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem mælt er fyrir um í e-lið 2. mgr.:

- a) áhættuskuldbindingar sem ekki teljast lán og veita víkjandi, eftirstæða kröfu á eignir eða tekjur útgefandans,
- b) áhættuskuldbindingar sem teljast lán og önnur verðbréf, sameignarfélag, afleiður eða aðrir gerningar sem hafa efnahagslegt inntak líkt því sem áhættuskuldbindingar í a-lið hafa.

7. Lánaskuldbinding, sem ekki er sett í flokka áhættuskuldbindinga sem um getur í a-, b-, d-, e- og f-lið 2. mgr., skal sett í flokk áhættuskuldbindinga fyrirtækja sem um getur í c-lið þeirrar málsgreinar.

8. Stofnanir skulu, innan flokks áhættuskuldbindinga fyrirtækja, sem mælt er fyrir um í c-lið 2. mgr., greina sérstaklega sem sértækar lánaáhættuskuldbindingar þær áhættuskuldbindingar sem hafa eftirfarandi einkenni:

- a) áhættuskuldbindingin er vegna einingar, sem var stofnuð sérstaklega til að fjármagna eða starfrækja efnislegar eignir eða er efnahagslega sambærileg áhættuskuldbinding,
- b) sammingsbundna fyrirkomulagið veitir lánveitanda umtalsverð yfirráð yfir þeim eignum og tekjum sem þær gefa af sér,
- c) meginuppspretta endurgreiðslu skuldbindingarinnar er þær tekjur sem hinar fjármögnuðu eignir gefa af sér, fremur en sjálfstæð endurgreiðslugeta atvinnufyrirtækis á breiðari grunni.

9. Setja skal hrakvirði leigðra eigna í þann flokk áhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um í g-lið 2. mgr., nema að því marki sem hrakvirðið felst þegar í áhættuskuldbindingu vegna leigu sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 166. gr.

10. Sú áhættuskuldbinding, sem stafar af því að veita útlánavörn samkvæmt kórðu útlánaafleiða sem byggjast á n-ta vanskilaaðila, skal falla í sama flokk, sem mælt er fyrir um í 2. mgr., og áhættuskuldbindingar í kórfunni, en ef einstakar áhættuskuldbindingar í kórfunni falla í mismunandi flokka áhættuskuldbindinga skal setja áhættuskuldbindinguna í flokk fyrir áhættuskuldbindingar fyrirtækja sem mælt er fyrir um í c-lið 2. mgr.

148. gr.

Skilyrði fyrir því að taka upp innramatsaðferðina í mismunandi flokkum áhættuskuldbindinga og rekstrareininga

1. Stofnanir og móðurfélög og dótturfélög þess skulu taka upp innramatsaðferðina hvað allar áhættuskuldbindingar varðar

nema þau hafi fengið leyfi lögbærra yfirvalda til að nota staðalaðferðina til frambúðar í samræmi við 150. gr.

Með fyrirvara um fyrirframleyfi lögbærra yfirvalda má taka hana upp í flokkum áhættuskuldbindinga, sem um getur í 147. gr., hverjum á eftir öðrum innan sömu rekstrareiningar, hjá mismunandi rekstrareiningum innan sömu samstæðu eða vegna notkunar á eigin mati á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum við útreikning á áhættuvog fyrir áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana, ríkja og seðlabanka.

Að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga sem um getur í 5. mgr. 147. gr. má taka innramatsaðferðina upp í flokkum áhættuskuldbindinga hverjum á eftir öðrum sem mismunandi fylgni í 154. gr. samsvarar.

2. Lögbær yfirvöld skulu ákveða tímabilið þegar þess er krafist að stofnun og hugsanlegt móðurfélag og dótturfélög þess noti innramatsaðferðina að því er varðar allar áhættuskuldbindingar. Tímabilið skal að mati lögbærra yfirvalda vera hæfilegt miðað við eðli og umfang starfsemi stofnananna, eða hugsanlegs móðurfélags og dótturfélaga þess, og fjölda og eðli þeirra matskerfa sem taka á upp.

3. Stofnanir skulu taka innramatsaðferðina upp samkvæmt skilyrðum sem lögbær yfirvöld ákvarða. Lögbært yfirvald skal útfæra þessi skilyrði til að tryggja að sveigjanleikinn skv. 1. mgr. sé ekki notaður á valvísan hátt í þeim tilgangi að lækka kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar þá flokka áhættuskuldbindinga eða rekstrareininga sem enn á eftir að fella undir innramatsaðferðina eða við notkun á eigin mati á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum.

4. Stofnanir, sem hafa ekki tekið upp innramatsaðferðina fyrir en eftir 1. janúar 2013 eða hafa fram að þeim tíma verið háðar kröfu lögbærra yfirvalda um að vera færar um að reikna út eiginfjárkröfur sínar með staðalaðferðinni, skulu halda getu sinni til útreiknings á eiginfjárkröfum með staðalaðferðinni að því er varðar allar áhættuskuldbindingar sínar á framkvæmdatímabilinu þar til lögbær yfirvöld tilkynna þeim að þau telji sig hafa fulla vissu fyrir því að upptöku innramatsaðferðinnar verði lokið með viðunandi hætti.

5. Stofnun, sem hefur heimild til að nota innramatsaðferðina fyrir hvaða flokk áhættuskuldbindinga sem er, skal nota innramatsaðferðina fyrir áhættuskuldbindingaflokk vegna hlutabréfa, sem mælt er fyrir um í e-lið 2. mgr. 147. gr., nema þeirri stofnun sé heimilt að nota staðalaðferðina að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa skv. 150. gr. og fyrir áhættuskuldbindingaflokk annarra eigna sem ekki fela í sér lánaskuldbindingu og mælt er fyrir um í g-lið 2. mgr. 147. gr.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina með hvaða skilyrðum lögbær yfirvöld skuli ákvarða með hvaða hætti, hvenær og í hvaða áföngum taka skuli upp innramatsaðferðina í áhættuskuldbindingaflokkunum sem um getur í 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

149. gr.

Skilyrði fyrir því að hverfa aftur til einfaldari aðferða

1. Stofnun, sem notar innramatsaðferðina fyrir tiltekinn flokk eða tegund áhættuskuldbindinga, skal því aðeins hætta að nota hana og nota þess í stað staðalaðferðina við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:

a) stofnunin hefur sýnt lögbæru yfirvaldi fram á með fullnægjandi hætti að ekki sé fyrirhugað að nota staðalaðferðina til að lækka kröfu stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns, að þessi notkun sé nauðsynleg vegna eðlis heildaráhættuskuldbindinga stofnunarinnar af þessu tagi og þess hversu flóknar þær eru og að slíkt myndi ekki hafa verulega neikvæð áhrif á gjaldþol stofnunarinnar eða getu hennar til skilvirkrar áhættustýringar,

b) stofnunin hefur fengið heimild frá lögbæru yfirvaldi fyrir fram.

2. Stofnanir, sem fengið hafa heimild skv. 9. mgr. 151. gr. til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, skulu ekki taka upp þau gildi fyrir tap að gefnum vanefndum og breytistuðla sem um getur í 8. gr. 151. gr. nema að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

a) stofnunin hefur sýnt lögbæru yfirvaldi fram á með fullnægjandi hætti að ekki sé fyrirhugað að nota það gildi fyrir tap að gefnum vanefndum og breytistuðla, sem mælt er fyrir um í 8. gr. 151. gr., að því er varðar tiltekna flokka eða tegundir áhættuskuldbindinga til að lækka kröfu stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns, að þessi notkun sé nauðsynleg vegna eðlis heildaráhættuskuldbindinga stofnunarinnar af þessu tagi og þess hversu flóknar þær eru og að slíkt myndi ekki hafa verulega neikvæð áhrif á gjaldþol stofnunarinnar eða getu hennar til skilvirkrar áhættustýringar,

b) stofnunin hefur fengið heimild frá lögbæru yfirvaldi fyrir fram.

3. Beiting 1. og 2. mgr. er með fyrirvara um skilyrði lögbærra yfirvalda fyrir beitingu innramatsaðferðarinnar í samræmi við 148. gr. og heimild til varanlegrar notkunar að hluta til sem um getur í 150. gr.

150. gr.

Skilyrði fyrir varanlegri notkun að hluta til

1. Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda geta stofnanir sem er heimilt að nota innramatsaðferðina við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðum vænts taps vegna eins eða fleiri flokka áhættuskuldbindinga beitt staðalaðferðinni vegna eftirfarandi áhættuskuldbindinga:

a) flokki áhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr. 147. gr., ef fjöldi mikilvægra mótaðila er takmarkaður og það yrði óþarflega íþyngjandi fyrir stofnunina að koma á fót matskerfi fyrir þessa mótaðila,

b) flokki áhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um b-lið 2. mgr. 147. gr., ef fjöldi mikilvægra mótaðila er takmarkaður og það væri óþarflega íþyngjandi fyrir stofnunina að koma á matskerfi fyrir þessa mótaðila,

c) áhættuskuldbindingum hjá rekstrareiningum sem eru ekki mikilvægar, svo og flokki áhættuskuldbindinga sem eru lítillvægar með tilliti til stærðar og áhættusniðs,

d) áhættuskuldbindingum vegna ríkis og seðlabanka aðildarríkjanna og héraðstjórna, staðaryfirvalda, stjórnsýslustofnana og opinberra aðila þeirra, að því tilskildu að:

i. enginn áhættumunur sé á milli áhættuskuldbindinga vegna ríkis og seðlabanka og þessara annarra áhættuskuldbindinga vegna sérstakra opinberra ráðstafana og

ii. áhættuskuldbindingar vegna ríkis og seðlabanka fái 0% áhættuvog skv. 2. mgr. 114. gr. eða 4. mgr. 495. gr.,

e) áhættuskuldbindingum stofnunar vegna mótaðila, sem er móðurfélag hennar, dótturfélag hennar eða dótturfélag móðurfélags hennar, að því tilskildu að mótaðilinn sé stofnun eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði, blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði, fjármálastofnun, eignastýringarfélag eða félag í viðbótarstarfsemi sem lýtur viðeigandi varfærniskröfum eða tengt fyrirtæki í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,

- f) áhættuskuldbindingum milli stofnana sem uppfylla kröfur 7. mgr. 113. gr.,
- g) áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa vegna aðila sem hafa 0% áhættuvog á lánaskuldbindingum sínum skv. 2. kafla, þ.m.t. þeir aðilar sem njóta opinberra styrkja þar sem heimilt er að nota 0% áhættuvog,
- h) áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa, sem stofnað er til samkvæmt áætlun um lagasetningu til að efla tiltekin svið atvinnulífsins sem veita stofnuninni verulega styrki til fjárfestingarinnar og fela í sér einhvers konar opinbert eftirlit og takmarkanir á þeim hlutabréfafjárfestingum þegar slíkar áhættuskuldbindingar kunna samanlagt að verða útilokaðar frá innramatsaðferðinni upp að allt að 10% af eiginfjárgrunni,
- i) áhættuskuldbindingum sem um getur í 4. mgr. 119. gr. sem uppfylla þau skilyrði sem þar eru tilgreind,
- j) ábyrgðum ríkis og ábyrgðum með endurtryggingu ríkis sem um getur í 2. mgr. 215. gr.

Lögbær yfirvöld skulu heimila beitingu staðalaðferðarinnar fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem um getur í g- og h-lið fyrstu undirgreinar og geta fengið slíka meðferð í öðrum aðildarríkjum. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu reglulega uppfærða skrá yfir þær áhættuskuldbindingar sem um getur í þessum liðum sem fara skal með samkvæmt staðalaðferðinni.

2. Að því er 1. mgr. varðar skal flokkur stofnunar fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa talinn mikilvægur ef samanlagt virði þeirra, að frátöldum áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa, sem stofnað er til samkvæmt áætlun um lagasetningu eins og um getur í g-lið 1. mgr., er að meðaltali á næstliðnu ári yfir 10% af eiginfjárgrunni stofnunarinnar. Ef þessar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa eru færri en 10 stakir eignarhlutir skulu viðmiðunarmörk vera 5% af eiginfjárgrunni stofnunarinnar.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða skilyrði fyrir beitingu a-, b- og c-liðar 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal á árinu 2018 gefa út viðmiðunareglur um beitingu d-liðar 1. mgr. þar sem sett eru fram tilmæli um mörk varðandi hlutfall heildareigna í efnahagsreikningi og/eða áhættuveginna eigna í heild, reiknað út í samræmi við staðalaðferðina.

Samþykkja skal þessar viðmiðunareglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. þáttur.

Útreikningur fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga

1. undirþáttur

Meðferð eftir tegund áhættuskuldbindingaflokks

151. gr.

Meðferð eftir áhættuskuldbindingaflokki

1. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhattu að því er varðar áhættuskuldbindingar, sem heyra undir einn þeirra flokka áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til e-lið eða g-lið 2. mgr. 147. mgr., skulu, nema þær hafi verið dregnar frá eiginfjárgrunni, reiknaðar út í samræmi við 2. undirþátt, þó ekki þegar þessar áhættuskuldbindingar eru dregnar frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1, liðum í viðbótareiginfé þáttar 1 eða þætti 2.

2. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna þynningaráhattu að því er varðar keyptar viðskiptakröfur skulu reiknaðar út í samræmi við 157. gr. Ef stofnun hefur fullan endurkröfurett á hendur seljanda keyptra viðskiptakrafna að því er varðar vanskilaáhattu og þynningaráhattu skulu ákvæði þessarar greinar og 152. gr. og 1.–4. mgr. 158. gr. ekki gilda að því er varðar keyptar viðskiptakröfur og fara skal með áhættuskuldbindinguna á sama hátt og veðtryggða áhættuskuldbindingu.

3. Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhattu og þynningaráhattu skal byggjast á viðeigandi breytum sem eru tengdar áhættuskuldbindingunni sem um ræðir. Þær skulu ná yfir líkur á vanefndum (PD), tap að gefnum vanefndum (LGD), gjalddaga (M) og áhættuskuldbindingarvirði áhættuskuldbindingarinnar. Líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum má meta sér eða sameiginlega í samræmi við 4. þátt.

4. Stofnanir skulu reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhattu að því er varðar allar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa sem um getur í e-lið 2. mgr. 147. gr. í samræmi við 155. gr. Stofnunum er heimilt að nota þær aðferðir, sem eru settar fram í 3. og 4. mgr. 155. gr., ef þær hafa fengið fyrirframleyfi lögbærra yfirvalda. Lögbær yfirvöld skulu veita stofnun heimild til að nota eiginlíkansaðferðina sem fram kemur í 4. mgr. 155. gr. að því tilskildu að stofnunin uppfylli kröfur 4. undirþáttar 6. þáttar.

5. Reikna má út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhattu, að því er varðar sértækar lánaáhattuskuldbindingar, í samræmi við 5. mgr. 153. gr.

6. Stofnanir skulu leggja fram eigið mat á líkum á vanefndum í samræmi við 143. gr. og 6. þátt að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. 147. gr.

7. Stofnanir skulu leggja fram eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum í samræmi við 143. gr. og 6. þátt að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra þeim flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í d-lið 2. mgr. 147. gr.

8. Stofnanir skulu nota virði taps að gefnum vanefndum, sem er sett fram í 1. mgr. 161. gr., og breytistuðlana, sem eru settir fram í a- til d-lið 8. mgr. 166. gr., að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga, sem um getur í a- til c-lið 2. mgr. 147. gr., nema veitt hafi verið heimild til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum fyrir þessa flokka áhættuskuldbindinga í samræmi við 9. mgr.

9. Lögbær yfirvöld geta heimilað stofnunum að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum í samræmi við 143. gr. og 6. þátt að því er varðar allar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til c-lið 2. mgr. 147. gr.

10. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar og áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í f-lið 2. mgr. 147. gr. skulu reiknaðar út í samræmi við 5. kafla.

152. gr.

Meðferð áhættuskuldbindinga í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu

1. Ef áhættuskuldbindingar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu standast viðmiðanir, sem settar eru fram í 3. mgr. 132. gr., og stofnunin gerir sér grein fyrir öllum eða hluta undirliggjandi áhættuskuldbindinga sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, skal stofnunin hafa hliðsjón af þeim undirliggjandi áhættuskuldbindingum við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðum vænts taps í samræmi við þær aðferðir sem settar eru fram í þessum kafla.

Ef undirliggjandi áhættuskuldbinding sjóðs um sameiginlega fjárfestingu er sjálf önnur áhættuskuldbinding í formi eininga eða hlutabréfa í öðrum sjóði um sameiginlega fjárfestingu skal fyrri stofnunin einnig hafa hliðsjón af undirliggjandi áhættuskuldbindingum hins sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu.

2. Ef stofnunin uppfyllir ekki skilyrðin fyrir notkun aðferðanna, sem settar eru fram í þessum kafla að því er varðar allar eða hluta undirliggjandi áhættuskuldbindinga sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, skal reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps út í samræmi við eftirfarandi aðferðir:

a) stofnanir skulu beita einföldu áhættuvogaraðferðinni, sem um getur í 2. mgr. 155. gr., að því er varðar áhættuskuldbindingar sem falla í flokk áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa sem um getur í e-lið 2. mgr. 147. gr.,

b) stofnanir skulu beita staðalaðferðinni, sem mælt er fyrir um í 2. kafla, að því er varðar allar aðrar undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem um getur í 1. mgr., með fyrirvara um eftirfarandi:

i. að því er varðar áhættuskuldbindingar sem falla undir sérstaka áhættuvog áhættuskuldbindinga, sem ekki hafa

verið metnar, eða sem eru í því lánshæfisþrepi sem hefur hæstu áhættuvogina í tilteknum flokki áhættuskuldbindinga, skal margfalda áhættuvogina með stuðlinum tveimur en hún skal ekki fara yfir 1250%,

ii. að því er varðar allar aðrar áhættuskuldbindingar skal margfalda áhættuvogina með stuðlinum 1,1 og skal hún vera a.m.k. 5%.

Ef stofnunin getur, að því er a-lið varðar, ekki gert greinarmun á áhættuskuldbindingum vegna óskráðra hlutabréfa, áhættuskuldbindingum, sem viðskipti eru með í kauphöll, og öðrum áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa skal hún fara með viðkomandi áhættuskuldbindingar á sama hátt og aðrar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa. Ef þessar áhættuskuldbindingar, ásamt beinum áhættuskuldbindingum stofnunarinnar í viðkomandi flokki áhættuskuldbindinga, eru óverulegar í skilningi 2. mgr. 150. gr. má beita 1. mgr. 150. gr. að fenginni heimild lögbærra yfirvalda.

3. Ef áhættuskuldbindingar í formi eininga eða hlutabréfa í sjóði um sameiginlega fjárfestingu standast ekki viðmiðanir, sem settar eru fram í 3. mgr. 132. gr., eða stofnunin gerir sér ekki grein fyrir öllum undirliggjandi áhættuskuldbindingum sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu, eða undirliggjandi áhættuskuldbindingum eininga eða hluta í sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem sjálf eru undirliggjandi áhættuskuldbindingar í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu, skal stofnunin hafa hliðsjón af þessum undirliggjandi áhættuskuldbindingum og reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps í samræmi við einföldu áhættuvogaraðferðina sem sett er fram í 2. mgr. 155. gr.

Ef stofnunin getur ekki gert greinarmun á áhættuskuldbindingum vegna óskráðra hlutabréfa, áhættuskuldbindingum sem viðskipti eru með í kauphöll og öðrum áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa skal hún fara með viðkomandi áhættuskuldbindingar á sama hátt og aðrar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa. Hún skal setja áhættuskuldbindingar, sem eru ekki tengdar hlutabréfum, í flokk annarra áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa.

4. Ef stofnanir kjósa fremur að beita annari aðferð en lýst er í 3. mgr. geta þær reiknað sjálfar eða treyst á eftirtalda þriðju aðila að reikna og tilkynna um meðalfjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem byggðar eru á undirliggjandi áhættuskuldbindingum sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, í samræmi við aðferðirnar sem um getur í a- og b-lið 2. mgr.:

a) varðveislustofnun eða fjármálastofnun sjóðs um sameiginlega fjárfestingu að því tilskildu að sjóðurinn fjárfesti eingöngu í verðbréfum og leggi öll verðbréf inn hjá þeirri varðveislustofnun eða fjármálastofnun,

b) hvað varðar aðra sjóði um sameiginlega fjárfestingu, rekstrarfélag sjóðs um sameiginlega fjárfestingu sem uppfyllir þær viðmiðanir sem fram koma í a-lið 3. mgr. 132. gr.

Utanaðkomandi endurskoðandi skal staðfesta réttan útreikning.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðum til að tilgreina með hvaða skilyrðum lögbær yfirvöld geta heimilað stofnunum að nota staðalaðferðina sem um getur í 1. mgr. 150. gr. skv. b-lið 2. mgr. þessarar greinar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. undirþáttur

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu

153. gr.

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka

1. Með fyrirvara um beitingu þeirra sértæku meðferða, sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr., skal reikna út fjárhæðir

iii. ef $0 < PD < 1$

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5 \cdot 1,06$$

þar sem:

$N(x)$ = dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. líkur á að normaldreifð slembibreyta með meðalgildi núll og dreifni 1 sé minni en eða jöfn og x),

$G(z)$ = andhverft dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. virði x þannig að $N(x) = z$)

R = fylgnistuðull, er skilgreindur sem

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = leiðréttingastuðull binditíma, sem er skilgreindur sem

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. Margfalda skal fylgnistuðullinn í iii. lið 1. mgr. með 1,25 að því er varðar allar áhættuskuldbindingar vegna stórra aðila á fjármálamarkaði. Margfalda skal fylgnistuðlana í iii. lið 1. mgr. og 4. mgr., eftir því sem við á, með 1,25 að því er varðar allar áhættuskuldbindingar vegna óeftirlitsskyldra aðila á fjármálamarkaði.

3. Heimilt er að aðlaga fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna hvernar áhættuskuldbindingar sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 202. og 217. gr. í samræmi við eftirfarandi formúlu:

áhættuveginna áhættuskuldbindinga í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka samkvæmt eftirfarandi formúlum:

$$Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar = RW \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði}$$

þar sem áhættuvog (RW) er skilgreind sem

i. ef líkur á vanefndum (PD) = 0, skal áhættuvog (RW) vera 0,

ii. ef líkur á vanefndum = 1, þ.e. að því er varðar áhættuskuldbindingar í vanskilum:

— þar sem stofnanir nota gildi taps að gefnum vanefndum (LGD), sem sett eru fram í 1. mgr. 161. gr., skal áhættuvog (RW) vera 0,

— þar sem stofnanir nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum (LGD), skal áhættuvog (RW) vera $RW = \max\{0; 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

þar sem besta mat á væntu tapi (hér á eftir nefnt „ EL_{BE} “) skal vera besta mat stofnunarinnar á væntu tapi vegna áhættuskuldbindingar í vanskilum í samræmi við h-lið 1. mgr. 18. gr.,

$$Fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar = RW \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

þar sem:

PD_{pp} = líkur á vanefndum (PD) veitanda útlánavarnar.

RW skal reikna út með viðkomandi formúlu fyrir áhættuvog, sem sett er fram í 1. lið, að því er varðar áhættuskuldbindinguna, gildi fyrir líkur á vanefndum loforðsgjafans og gildi fyrir tap að gefnum vanefndum sambærilegrar beinnar áhættuskuldbindingar vegna veitanda útlánavarnar. Reikna skal binditímastuðul (b) með því að nota gildi fyrir líkur á vanefndum veitanda útlánavarnar eða loforðsgjafa, eftir því hvort er lægra.

4. Að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, þar sem árleg heildarsala samstæðu sem fyrirtækið er hluti af er minni en 50 milljón evrur, er stofnunum heimilt að nota eftirfarandi fylgniformúlu í iii. lið 1. mgr. við útreikning á áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækja. Í þessari formúlu er S tilgreint sem árleg heildarsala í milljónum evra þar sem $5 \text{ milljónir evra} \leq S \leq 50 \text{ milljónir evra}$. Fara skal með skráða sölu undir 5 milljónum evra sem jafngilda 5 milljónum evra. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur skal árleg heildarsala vera vegið meðaltal af einstökum áhættuskuldbindingum í safninu.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Stofnanir skulu skipta árlegri heildarsölu samstæðunnar út fyrir heildareignir ef árleg heildarsala er ekki marktæk vísbinding um stærð fyrirtækis og heildareignir eru marktækari vísbinding en árleg heildarsala.

5. Ef stofnun getur ekki metið gildi fyrir líkur á vanefndum eða sýnt fram á að mat hennar á gildi fyrir líkur á vanefndum sértækra lánaáhættuskuldbindinga uppfylli lágmarkskröfurnar, sem settar eru fram í 6. hluta, skal hún fá þeim áhættuvog í samræmi við eftirfarandi töflu 1:

Tafla 1

Eftirstöðvatími	1. flokkur	2. flokkur	3. flokkur	4. flokkur	5. flokkur
Skemmri en 2,5 ár	50%	70%	115%	250%	0%
2,5 ár eða lengur	70%	90%	115%	250%	0%

Þegar stofnanir fá sértækum lánaáhættuskuldbindingum áhættuvog skulu þær taka tillit til eftirfarandi þátta: fjárhagslegs styrks, stjórn mála- og lagaumhverfis, einkenna viðskipta og/eða eigna, styrks styrktar- og framkvæmdaraðila, þ.m.t. tekjur af samstarfsverkefni opinberra aðila og einkaaðila, og fyrirkomulags trygginga.

6. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja skulu stofnanir uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 184. gr. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja, sem uppfylla að auki skilyrði 5. mgr. 154. gr., er heimilt að nota staðla um magnákvörðun vegna áhættu að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar, eins og sett er fram í 6. þætti, ef það væri óþarflega íþyngjandi fyrir stofnun að nota staðla um magnákvörðun áhættu vegna áhættuskuldbindinga fyrirtækja, eins og sett er fram í 6. þætti, vegna þessara viðskiptakrafna.

7. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja má fara með endurgreiðanlega kaupafslætti tryggingar eða takmarkaðar ábyrgðir, sem veita síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni vörn gegn tapi vegna vanskila, þynningar eða hvors tveggja, á sama hátt og stöður síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni innan ramma innramatsaðferðar við verðbréfun.

8. Ef stofnun veitir útlánavörn vegna ákveðins fjölda áhættuskuldbindinga, samkvæmt skilmálum um að n-ta greiðslufall á meðal áhættuskuldbindinganna skapi greiðsluskyldu og að þessi lánaatburður skuli leiða til uppsagnar á samningum, skal nota þær áhættuvogir, sem settar eru fram í 5. kafla, ef afurðin er með lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki. Ef utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur ekki metið afurðina munu áhættuvogir áhættuskuldbindinga í körfunni verða sameinaðar, að undanskildum n-1 áhættuskuldbindingum þar sem summa fjárhæðar vænts taps, margfaldaðri með 12,5, og fjárhæðar áhættuveginnar áhættuskuldbindingar skal ekki vera hærri en nafnverð varnarinnar sem lánaafleiðan veitir, margfaldað með 12,5. Þær n-1 áhættuskuldbindingar, sem undanskilja skal úr samlagningunni, skulu ákvarðaðar þannig að þær taki til þeirra áhættuskuldbindinga sem hver um sig leiðir til lægri áhættuveginnar fjárhæðar en nemur áhættuveginni fjárhæð allra áhættuskuldbindinga sem teknar eru með í samlagninguna. Áhættuvog sem nemur 1250% skal eiga við um stöður í körfu sem stofnun getur ekki ákvarðað áhættuvog fyrir samkvæmt innramatsaðferðinni.

9. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina hvernig stofnanir skuli taka tillit til þeirra þátta sem um getur í annarri málsgrein 5. gr. þegar áhættuvog fyrir sértækur lánaáhættuskuldbindingar er ákvörðuð.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

154. gr.

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar smásöluáhættuskuldbindingar

1. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar smásöluáhættuskuldbindingar skulu reiknaðar út í samræmi við eftirfarandi formúlur:

$$\text{Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar} = RW \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði}$$

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5 \cdot 1,06$$

þar sem:

$N(x)$ = dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. líkur á að normaldreifð slembibreyta með meðalgildi núll og dreifni 1 sé minni en eða jöfn og x),

$G(Z)$ = andhverft dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. gildi x þannig að $N(x) = z$),

R = fylgnistuðull, sem er skilgreindur sem

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Heimilt er að reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar fyrir hverja áhættuskuldbindingu vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja, eins og um getur í 5. mgr. 147. gr., sem uppfyllir kröfur 202. og 217. gr., í samræmi við 3. mgr. 153. gr.

3. Að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar, sem tryggðar eru með fasteign, skal fylgnistuðullinn (R) 0,15 koma í stað tölunnar sem verður til í fylgniformúlunni í 1. mgr.

4. Að því er varðar fullgildar hlaupandi smásöluáhættuskuldbindingar, í samræmi við a- til e-lið, skal fylgnistuðullinn (R) 0,04 koma í stað tölunnar sem verður til í fylgniformúlunni í 1. mgr.

Áhættuskuldbindingar skulu teljast fullgildar hlaupandi smásöluáhættuskuldbindingar ef þær uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- áhættuskuldbindingarnar eru vegna einstaklinga,
- áhættuskuldbindingar eru hlaupandi og ótryggðar og stofnunin getur sagt þeim upp tafarlaust og skilyrðislaust að því marki sem þær eru ekki nýttar. Í þessu samhengi eru hlaupandi áhættuskuldbindingar skilgreindar sem áhættuskuldbindingar þar sem útstandandi fjárhæðir viðskiptavina

þar sem áhættuvog RW er skilgreindur sem hér segir:

- ef $PD = 1$, þ.e. að því er varðar áhættuskuldbindingar í vanskilum, skal RW vera:

$$RW = \max \{0; 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

þar sem EL_{BE} skal vera besta mat stofnunarinnar á væntu tapi vegna áhættuskuldbindingar í vanskilum í samræmi við h-lið 1. mgr. 18. gr.,

- ef $0 < PD < 1$, þ.e. fyrir sérhvert annað mögulegt gildi fyrir PD en gildið samkvæmt i. lið

fá að sveiflast á grundvelli ákvarðana þeirra um að taka að láni og endurgreiða, innan marka sem stofnunin setur. Heimilt er að líta svo á að hægt sé að segja ónotuðum skuldbindingum upp skilyrðislaust ef skilmálar heimila stofnun að fella þær úr gildi, að því marki sem slíkt er heimilað samkvæmt löggjöf um neytendavernd og tengdri löggjöf,

- hámarksáhættuskuldbinding vegna einstaklings í undirsafninu er 100 000 evrur eða lægri,
- notkun á fylgni í þessari málsgrein er takmörkuð við eignasöfn sem hafa sýnt lítið flökt í taphlutföllum miðað við meðaltal taphlutfalla þeirra, einkum á lágum PD -bilum,
- meðferð eins og um væri að ræða fullgilda hlaupandi smásöluáhættuskuldbindingu skal samrýmast undirliggjandi áhættueinkennum undirsafnsins.

Þrátt fyrir b-lið á krafan um að áhættuskuldbinding sé ótryggð ekki við að því er varðar veðtryggðar lánaþyrirgreiðslur sem tengjast launareikningi. Í því tilviki skal ekki taka tillit til fjárhæða, sem endurheimtar eru frá tryggingunni, við mat á tapi að gefnum vanefndum.

Lögbær yfirvöld skulu endurskoða hlutfallslegt flökt taphlutfalla mismunandi fullgildra hlaupandi undirsafna í smásölu, ásamt samtölu fullgildra hlaupandi smásöluundirsafna, og deila upplýsingum um dæmigerð einkenni fullgildra hlaupandi taphlutfalla smásölu í öllum aðildarríkjum.

5. Til að hljóta smásölumeðferð skulu keyptar viðskiptakröfur uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 184. gr. og eftirfarandi skilyrði:

- stofnunin hefur keypt viðskiptakröfurnar frá ótengdum þriðja aðila og áhættuskuldbinding hennar vegna loforðsgjafa viðskiptakröfunnar felur ekki í sér neinar áhættuskuldbindingar sem eru upprunnar, beint eða óbeint, hjá stofnuninni sjálfri,
- keyptar viðskiptakröfur eru myndaðar á markaðslegum forsendum óskyldra aðila, milli seljanda og loforðsgjafa. Sem slíkar teljast viðskiptakröfur innan fyrirtækis og viðskiptakröfur sem falla undir mótreikninga milli fyrirtækja sem kaupa og selja hvort öðru ekki hæfar.
- stofnunin sem kaupir hefur kröfu á allan hagnað af keyptum viðskiptakröfum eða hlutfall hagnaðar og
- eignasafni keypra viðskiptakrafna er nægilega dreift.

6. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur má fara með endurgreiðanlega kaupafslætti, tryggingar eða takmarkaðar ábyrgðir, sem veita síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni vörn gegn tapi vegna vanskila, þynningar eða hvors tveggja, á sama hátt og stöður síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni innan ramma innramatsaðferðar við verðbréfun.

7. Að því er blönduð söfn keypra smásöluviðskiptakrafna varðar, þar sem stofnunin, sem kaupir, getur ekki aðgreint áhættuskuldbindingar með fasteignaveði og fullgildar hlaupandi smásöluáhættuskuldbindingar frá öðrum smásöluáhættuskuldbindingum, skal beita því falli við útreikning áhættuvogar varðandi smásölu sem gefur hæstu eiginfjákröfur vegna þeirra áhættuskuldbindinga.

155. gr.

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa

1. Stofnanir skulu ákvarða fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, að undanskildum þeim sem eru dregnar frá í samræmi við annan hluta eða fá 250% áhættuvog í samræmi við 48. gr., í samræmi við þær aðferðir sem eru settar fram í 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar. Stofnun getur beitt öðrum aðferðum gagnvart mismunandi hlutabréfasöfnum ef hún sjálf notar mismunandi aðferðir við innri áhættustýringu. Noti stofnun mismunandi aðferðir skal val á aðferð er varðar líkur á vanefndum/tapi að gefnum vanefndum (PD-/LGD-aðferð) eða eiginlíkansaðferð vera með samræmdum hætti, þ.m.t. yfir lengri tímabil og með tilliti til aðferðarinnar við innri áhættustýringu viðkomandi áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa, og ekki ákvarðað út frá eftirlitshögnun.

Stofnanir geta farið með áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, sem eru tilkomnar vegna félaga í viðbótarstarfsemi, á sama hátt og aðrar eignir sem ekki fela í sér útlánaáhættu.

2. Samkvæmt einföldu áhættuvogaraðferðinni skal reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\text{Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar} = RW * \text{áhættuskuldbindingarvirði},$$

þar sem:

Áhættuvog (RW) = 190% fyrir áhættuskuldbindingar vegna óskráðra hlutabréfa í nægilega dreifðum eignasöfnum.

Áhættuvog (RW) = 290% fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem viðskipti eru með í kauphöll.

Áhættuvog (RW) = 370% fyrir allar aðrar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa.

Heimilt er að nota skortstöður í reiðufé og afleiðugerninga, sem eru utan veltubókar, til að jafna út gnóttstöður í sömu einstöku hlutabréfunum, að því gefnu að þessir gerningar hafi ótvírætt verið auðkenndir sem áhættuvörn tiltekinna áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa og að þeir veiti áhættuvörn í a.m.k. ár til viðbótar. Fara skal með aðrar skortstöður sem gnóttstöður þar sem tölugildi hverrar stöðu fær viðeigandi áhættuvog. Í tengslum við stöður með misræmi í líftíma er notuð sama aðferð og við áhættuskuldbindingar fyrirtækja, eins og sett er fram í 5. mgr. 162. gr.

Stofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn, sem byggir á áhættuskuldbindingu vegna hlutabréfa, í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 4. kafla.

3. Samkvæmt PD-/LGD-aðferðinni skal reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindingar út í samræmi við formúlurnar í 1. mgr. 153. gr. Ef stofnanir hafa ekki nægilegar upplýsingar til að nota skilgreininguna á vanefndum, sem sett er fram í 178. gr., skulu áhættuvogirnar fá kvarðahlutfallið 1,5.

Á stigi einstakra áhættuskuldbindinga skal summa fjárhæðar vænts taps, margfölduð með 12,5, og fjárhæðar áhættuveginna áhættuskuldbindingar ekki vera hærri en nemur áhættuskuldbindingarvirði, margfölduð með 12,5.

Stofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn, sem byggir á áhættuskuldbindingu vegna hlutabréfa, í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 4. kafla. Þetta skal vera með fyrirvara um LGD-gildið 90% fyrir áhættuskuldbindinguna vegna veitanda áhættuvarnarinnar. Nota má LGD-gildið 65% að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna óskráðra hlutabréfa í nægilega dreifðum eignasöfnum. Í þeim tilvikum skal M vera 5 ár.

4. Samkvæmt eiginlíkansaðferðinni skal fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vera hugsanlegt tap á áhættuskuldbindingum stofnunar vegna hlutabréfa, fengið með notkun innri vágildislíkana, að teknu tilliti til einhliða 99% öryggisbils mismunarins milli ársfjórðungslegra tekna og viðeigandi áhættulausra vaxta, reiknað yfir langt úrtakstímabil, margfaldað með 12,5. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga á stigi hlutabréfasafna skulu ekki vera lægri en heildarsumma eftirfarandi:

- fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem krafist er samkvæmt PD-/LGD-aðferðinni og
- samsvarandi fjárhæða vænts taps margfaldað með 12,5.

Reikna skal þær fjárhæðir, sem um getur í a- og b-lið, út á grundvelli þeirra gilda fyrir líkur á vanefndum sem sett eru fram í 1. mgr. 165. gr. og samsvarandi gilda fyrir tap að gefnum vanefndum sem sett eru fram í 2. mgr. 165. gr.

Stofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn sem byggir á hlutabréfastöðu.

156. gr.

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar aðrar eignir sem fela ekki í sér lánaskuldbindingu

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar aðrar eignir, sem fela ekki í sér lánaskuldbindingu, skulu reiknaðar í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\text{Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar} = 100\% \cdot \text{skuldbindingarvirði}$$

nema að því er varðar:

- handbært fé og jafngilt lausafé sem og gull í stöngum sem er geymt í eigin öryggisgeymslum eða hjá þriðja aðila að því marki sem veitt er bótaábyrgð með gulli í stöngum, en í því tilviki skal úthluta 0% áhættuvog,
- ef áhættuskuldbindingin er hrakvirði leigðra eigna, en í því tilviki skal reikna fjárhæð hennar þannig:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði}$$

þar sem t er hærra en 1 og sá fjöldi ára, námundaður að næstu heilu tölu, sem eftir stendur af leigusamningi.

3. undirþáttur

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar þynningaráhættu keyþra viðskiptakrafna

157. gr.

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar þynningaráhættu keyþra viðskiptakrafna

- Stofnanir skulu reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar þynningaráhættu keyþra viðskiptakrafna fyrirtækja og smásöluviðskiptakrafna samkvæmt formúlunni sem er sett fram í 1. mgr. 153. gr.
- Stofnanir skulu ákvarða ílagsþættina líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum í samræmi við 4. þátt.
- Stofnanir skulu ákvarða áhættuskuldbindingarvirði í samræmi við 5. þátt.
- Gildi M skal vera 1 ár hvað þessa grein varðar.

5. Lögbær yfirvöld skulu veita stofnun undanþágu frá útreikningi og færslu fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvað varðar þynningaráhættu vegna þeirrar tegundar áhættuskuldbindinga sem leiða af keyptum viðskiptakröfum fyrirtækja eða smásöluviðskiptakröfum, hafi stofnunin sýnt lögbæru yfirvaldi fram á það með fullnægjandi hætti að þynningaráhætta er óveruleg fyrir stofnunina vegna þessarar tegundar áhættuskuldbindinga.

3. þáttur

Fjárhæðir vænts taps

158. gr.

Meðferð eftir tegund áhættuskuldbindingar

- Útreikningur á fjárhæðum vænts taps skal byggjast á sömu gildum fyrir líkur á vanefndum, tap að gefnum vanefndum og áhættuskuldbindingarvirði hvað varðar hverja áhættuskuldbindingu og eru notuð við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 151. gr.
- Fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga skulu reiknaðar út í samræmi við 5. kafla.
- Fjárhæð vænts taps vegna áhættuskuldbindinga, sem tilheyra áhættuskuldbindingaflokknum „aðrar eignir sem fela ekki í sér lánaskuldbindingu“ og um getur í g-lið 2. mgr. 147. gr., skal vera núll.
- Fjárhæðir vænts taps vegna áhættuskuldbindinga í formi hlutabréfa eða eininga í sjóði um sameiginlega fjárfestingu, sem um getur í 152. gr., skal reikna út í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í þessari grein.

5. Vænt tap (EL) og fjárhæðir vænts taps hvað varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana, ríkja og seðlabanka og smásöluáhættuskuldbindingar skulu reiknaðar út samkvæmt eftirfarandi formúlum:

$$Vænt tap (EL) = PD \cdot LGD$$

Fjárhæð vænts taps = EL [margfaldað með] áhættuskuldbindingarvirði.

Að því er varðar áhættuskuldbindingar í vanskilum (PD = 100%), þar sem stofnanir nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum, skal EL vera ELBE, sem er besta mat stofnunar á væntu tapi hvað varðar áhættuskuldbindingu í vanskilum í samræmi við h-lið 1. mgr. 181. gr.

Að því er varðar áhættuskuldbindingar sem falla undir meðferðina sem sett er fram í 3. mgr. 153. gr. skal EL vera 0%.

6. Ákvarða skal gildi vænts taps (EL) fyrir sértækar lánaáhættuskuldbindingar, þar sem stofnanir nota aðferðirnar sem settar eru fram í 5. mgr. 153. gr. við úthlutun áhættuvogar, í samræmi við töflu 2.

Tafla 2

Eftirstöðvatími	1. flokkur	2. flokkur	3. flokkur	4. flokkur	5. flokkur
Skemmiri en 2,5 ár	0%	0,4%	2,8%	8%	50%
2,5 ár eða lengur	0,4%	0,8%	2,8%	8%	50%

7. Fjárhæðir vænts taps fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út samkvæmt einföldu áhættuvogaraðferðinni, skulu reiknaðar samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$Fjárhæð vænts taps = EL \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði}$$

Virði vænts taps (EL) skal vera eftirfarandi:

Vænt tap (EL) = 0,8% fyrir áhættuskuldbindingar vegna óskráðra hlutabréfa í nægilega dreifðum eignasöfnum

Vænt tap (EL) = 0,8% fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem viðskipti eru með í kauphöll

Vænt tap (EL) = 2,4% fyrir allar aðrar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa.

8. Vænt tap og fjárhæðir vænts taps að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út samkvæmt PD-/LGD-aðferðinni, skulu reiknaðar út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$Vænt tap (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Fjárhæð vænts taps = EL \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði}$$

9. Fjárhæðir vænts taps fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út samkvæmt eiginlíkansaðferðinni, skal vera núll.

10. Fjárhæðir vænts taps vegna þynningaráhættu keyptra viðskiptakrafna skulu reiknaðar út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$Vænt tap (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Fjárhæð vænts taps = EL \cdot \text{áhættuskuldbindingarvirði}$$

159. gr.

Meðferð fjárhæða vænts taps

Stofnanir skulu draga þær fjárhæðir vænts taps, sem eru reiknaðar út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr., frá almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu og viðbótarvirðisbreytingum í samræmi við 34. og 110. gr. og aðrar lækkanir á eiginfjárgrunni í tengslum við þessar áhættuskuldbindingar. Fara skal með afföll af áhættukröfum í efnahagsreikningi, sem keyptar eru þegar þær eru í vanskilum í samræmi við 1. mgr. 166. gr., á sama hátt og sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu. Ekki skal nota sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu vegna áhættuskuldbindinga í vanskilum til þess að mæta fjárhæðum vænts taps af öðrum áhættuskuldbindingum. Fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga og almennra og sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu tengdum þessum áhættuskuldbindingum skulu ekki taldar með í þessum útreikningi.

4. þáttur

Líkur á vanefndum, tap að gefnum vanefndum og binditími

1. undirþáttur

Áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka

160. gr.

Líkur á vanefndum

1. Líkur á vanefndum áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækis eða stofnunar skulu vera a.m.k. 0,03%.

2. Ef stofnun getur ekki metið gildi fyrir líkur á vanefndum keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja eða sýnt fram á að mat hennar á slíku gildi uppfylli kröfurnar, sem settar eru fram í 6. þætti, skal hún ákvarða gildi fyrir líkur á vanefndum vegna þessara áhættuskuldbindinga samkvæmt eftirfarandi aðferðum:

- a) að því er varðar forgangskröfur á keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja skal gildið fyrir líkur á vanefndum vera mat stofnananna á væntu tapi (EL) deilt með gildinu fyrir tap að gefnum vanefndum fyrir þessar viðskiptakröfur,
- b) að því er varðar víkjandi kröfur á keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja skal gildið fyrir líkur á vanefndum vera mat stofnunarinnar á væntu tapi,

c) stofnun, sem fengið hefur heimild lögbærs yfirvalds til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum að því er varðar áhættuskuldbindingar fyrirtækja skv. 143. gr. og getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi hvað varðar keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja í líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum á þann hátt sem lögbært yfirvald telur áreiðanlegt, er heimilt að nota mat sitt á líkum á vanefndum sem leiðir af þessari sundurliðun.

3. Gildi fyrir líkur á vanefndum loforðsgjafa í vanskilum skal vera 100%.

4. Stofnunum er heimilt að taka tillit til ófjármagnaðra útlánavarna í gildinu fyrir líkur á vanefndum í samræmi við ákvæði 4. kafla. Seljandi keypra viðskiptakrafna telst, að því er varðar þynningaráhættu, auk þeirra veitenda útlánavarnar sem um getur í g-lið 1. mgr. 201. gr., viðurkenndur hafi eftirfarandi skilyrði verið uppfyllt:

a) viðskiptafyrirtækið hefur lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem er samkvæmt ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar tengt 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglum varðandi áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækis skv. 2. kafla,

b) viðskiptafyrirtækið hefur ekki, ef um er að ræða stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni, lánshæfismat frá viðurkenndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki og er metið innanhúss með líkur á vanefndum jafngildar þeim sem tengjast lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja sem Evrópska bankaeftirlitsstofnun ákvarðar að tengist 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglum varðandi áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækja skv. 2. kafla.

5. Stofnunum, sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum, er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn með því að aðlaga gildi fyrir líkur á vanefndum, með fyrirvara um 3. mgr. 161. gr.

6. Að því er varðar þynningaráhættu keypra viðskiptakrafna fyrirtækja skal setja líkur á vanefndum jafnar mati á væntu tapi stofnunarinnar vegna þynningaráhættu. Stofnun, sem fengið hefur heimild lögbærs yfirvalds skv. 143. gr. til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum að því er varðar áhættuskuldbindingar fyrirtækja og getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi, að því er varðar þynningaráhættu vegna keypra viðskiptakrafna fyrirtækja, í líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum á þann hátt sem lögbært yfirvald telur áreiðanlegt, er heimilt að nota mat sitt á líkum á vanefndum sem leiðir af þessari sundurliðun. Stofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn í gildi fyrir líkur á vanefndum í samræmi við ákvæði 4. kafla. Seljandi keypra viðskiptakrafna telst, að því er varðar þynningaráhættu, auk þeirra veitenda útlánavarnar sem um getur í g-lið 1. mgr. 201. gr., viðurkenndur hafi skilyrði 4. mgr. verið uppfyllt.

7. Viðskipafyrirtæki, sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram 4. mgr., teljast viðurkennd þrátt fyrir g-lið 1. mgr. 201. gr.

Stofnun, sem fengið hefur heimild lögbærs yfirvalds skv. 143. gr. til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum að því er varðar þynningaráhættu vegna keypra viðskiptakrafna fyrirtækja, er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn með því að aðlaga gildi fyrir líkur á vanefndum, með fyrirvara um 3. mgr. 161. gr.

161. gr.

Tap að gefnum vanefndum (LGD)

1. Stofnanir skulu nota eftirfarandi gildi fyrir tap að gefnum vanefndum:

a) forgangsáhættuskuldbindingar án hæfrar tryggingar: 45%

b) víkjandi áhættuskuldbinding án hæfrar tryggingar: 75%

c) stofnunum er heimilt að færa fjármagnaða og ófjármagnaða útlánavörn í tap að gefnum vanefndum í samræmi við 4. kafla,

d) sértryggð skuldabréf sem uppfylla skilyrði fyrir meðferðinni, sem sett er fram 4. eða 5. mgr. 129. gr., geta fengið gildið 11,25% fyrir tap að gefnum vanefndum,

e) áhættuskuldbindingar í formi keypra forgangsviðskiptakrafna fyrirtækja, ef stofnun getur ekki metið gildi fyrir líkur á vanefndum eða mat hennar á slíku gildi uppfyllir ekki kröfurnar sem settar eru fram í 6. þætti: 45%

f) áhættuskuldbindingar í formi keypra víkjandi viðskiptakrafna fyrirtækja, ef stofnun getur ekki metið gildi fyrir líkur á vanefndum eða mat hennar á slíku gildi uppfyllir ekki kröfurnar sem settar eru fram í 6. þætti: 100%

g) þynningaráhætta keypra viðskiptakrafna fyrirtækja: 75%.

2. Að því er varðar þynningaráhættu og vanskilaáhættu er stofnun, sem fengið hefur heimild lögbærs yfirvalds til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum að því er varðar áhættuskuldbindingar fyrirtækja skv. 143. gr. og getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi, hvað varðar keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja, í líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum á þann hátt sem lögbært yfirvald telur áreiðanlegt, heimilt að nota mat sitt á líkum á vanefndum hvað varðar keyptar viðskiptakröfur á fyrirtæki.

3. Ef stofnun hefur fengið heimild lögbærs yfirvalds til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana, ríkja og seðlabanka skv. 143. gr., er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn með því að aðlaga gildi fyrir líkur á vanefndum eða tap að gefnum vanefndum, með fyrirvara um þær kröfur sem tilgreindar eru í 6. þætti og heimild lögbærra yfirvalda. Stofnun skal ekki úthluta tryggðum áhættuskuldbindingum aðlöguðu gildi fyrir líkur á vanefndum eða tap að gefnum vanefndum þannig að aðlöguð áhættuvog verði lægri en áhættuvog sambærilegrar beinnar áhættuskuldbindingar vegna ábyrgðarveitandans.

4. Að því er varðar fyrirtæki sem um getur í 3. mgr. 153. gr. skal gildi taps að gefnum vanefndum fyrir sambærilegar beinar áhættuskuldbindingar vegna veitanda útlánavarnar vera annaðhvort gildi taps að gefnum vanefndum tengt óvarinni lánafyrirgreiðslu til ábyrgðarveitandans eða óvarinni lánafyrirgreiðslu loforðsgjafans, eftir því hvort fyrirbyggjandi gögn og gerð ábyrgðarinnar gefa til kynna að endurheimt fjárhæð, komi til þess að bæði ábyrgðarveitandinn og loforðsgjafinn lendi í vanskilum á líftíma hinna áhættuvörðu viðskipta, yrði háð fjárhagsstöðu ábyrgðarveitandans eða loforðsgjafans, eftir því sem við á.

162. gr.

Líftími

1. Stofnanir, sem hafa ekki fengið heimild til að nota eigin gildi taps að gefnum vanefndum og eigin breytistuðla hvað varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana eða ríkja og seðlabanka skulu láta áhættuskuldbindingar, sem verða til vegna endurhverfra viðskipta eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga/lántöku, fá binditímamann (M) 0,5 ár og allar aðrar áhættuskuldbindingar binditímamann 2,5 ár.

Önnur leið er að lögbær yfirvöld ákveði, sem þátt í þeirri heimild sem um getur í 143. gr., hvort stofnunin skuli nota binditíma (M) fyrir hverja áhættuskuldbindingu sem er sett fram skv. 2. mgr.

2. Stofnunum, sem fengið hafa heimild lögbærra yfirvalda til að nota eigin gildi taps að gefnum vanefndum og eigin breytistuðla hvað varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana eða ríkja og seðlabanka skv. 143. gr., skulu reikna út binditíma fyrir hverja þessara áhættuskuldbindinga eins og segir í a- til e-lið þessarar málsgreinar og með fyrirvara um 3.-5. mgr. þessarar greinar. Binditímaminn (M) skal ekki vera lengri en fimm ár nema í þeim tilvikum sem tilgreind eru í 1. mgr. 384. gr. en þá skal nota þann binditíma sem þar er tilgreindur:

a) að því er varðar gerninga háða sjóðstreymisáætlun skal binditímaminn (M) reiknaður út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

þar sem CF merkir sjóðstreymi (höfuðstól, vaxtagreiðslur og gjöld) sem loforðsgjafinn hefur skuldbundið sig til að greiða á tímabili t samkvæmt samningi,

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k \text{Effective } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k \text{Effective } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

b) að því er varðar afleiður, sem eru háðar rammamningi um skuldajöfnun, skal binditímaminn (M) vera vegið meðaltal eftirstöðvatíma áhættuskuldbindingarinnar, þar sem binditímaminn skal vera a.m.k. 1 ár og grundvallarfjárhæð hvernar áhættuskuldbindingar skal notuð til að veða binditímamann,

c) að því er varðar áhættuskuldbindingar, sem stafa af viðskiptum með afleiðugerninga, sem eru veðtryggðir að fullu eða nánast að fullu og skráðir í II. viðauka, og af viðbótarlánveitingum, sem eru tryggðar að fullu eða nánast fullu og eru háðar rammamningi um skuldajöfnun, skal binditímaminn (M) vera vegið meðaltal eftirstöðvatíma viðskiptanna þar sem binditímaminn skal vera a.m.k. 10 dagar,

d) að því er varðar endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku, sem falla undir rammamning um skuldajöfnun, skal binditímaminn (M) vera vegið meðaltal eftirstandandi binditíma viðskiptanna þar sem binditímaminn skal vera a.m.k. 5 dagar, grundvallarfjárhæð hvernar viðskipta skal notuð til að veða binditímamann,

e) þegar stofnun hefur fengið heimild lögbærs yfirvalds skv. 143. gr. til að nota eigið mat á líkum á vanefndum vegna keypra viðskiptakrafna fyrirtækja skal binditími (M) vegna ádreginna fjárhæða jafngilda áhættuskuldbindingavegnum meðalbinditíma keyptu viðskiptakrafna, þar sem binditímaminn skal vera a.m.k. 90 dagar, einnig skal nota þetta sama gildi fyrir binditíma vegna óádreginna fjárhæða samkvæmt bindandi kauploforði, að því gefnu að loforðið feli í sér virk samningsákvæði, ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga eða aðra þætti sem verja þá stofnun sem kaupir gegn verulegri rýrnun í gæðum framtíðarviðskiptakrafna sem henni ber að kaupa samkvæmt skilyrðum kauploforðsins, þegar slík virk vörn er ekki til staðar skal binditími (M) fyrir óáðregnar fjárhæðir reiknaður sem samtala mögulegrar viðskiptakröfu með lengstan greiðslufrest samkvæmt kaupsamningnum og eftirstöðvatíma kauploforðsins, þar sem binditímaminn er a.m.k. 90 dagar,

f) að því er varðar aðra gerninga en þá sem tilgreindir eru í þessari málsgrein eða þar sem stofnun er ekki í aðstöðu til að reikna út binditímamann (M) eins og segir í a-lið skal binditími vera hámarkseftirstöðvatími (í árum talið) sem loforðsgjafanum er heimilt að taka til að ljúka að fullu samningsbundnum skuldbindingum sínum, þar sem binditímaminn er a.m.k. 1 ár,

g) að því er varðar stofnanir sem nota eiginlíkansaðferðina, sem sett er fram í 6. þætti, til að reikna út áhættuskuldbindingarvirði skal binditímaminn (M) reiknaður út vegna áhættuskuldbindinga sem þær beita þessari aðferð á og þar sem binditími þess samnings sem hefur lengstan greiðslufrest í skuldajöfnunarsafninu er lengri en eitt ár samkvæmt eftirfarandi formúlu:

þar sem:

S_{t_k} = bundin breyta (e. *dummy variable*) þar sem gildi fyrir framtíðartímabil t_k er jafnt og 0 ef $t_k > 1$ ár og 1 ef $t_k \leq 1$,

EE_{t_k} = vænt áhættuskuldbinding á framtíðartímabilinu t_k ,

Effective EE_{t_k} = virk vænt áhættuskuldbinding á framtíðartímabilinu t_k ,

df_{t_k} = áhættulaus afvöxtunarpáttur vegna framtíðartímabils t_k ;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

- h) stofnun, sem notar eigið líkan til að reikna út einhliða leiðréttingu á útlánvirði (CVA), er heimilt að nota virkan lánstíma metinn með eigin líkani sem binditíma (M), með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda,

með fyrirvara um 2. mgr. skal formúlan í a-lið gilda vegna skuldajöfnunarsafna þar sem allir samningar hafa upphaflegan binditíma sem er skemmri en eitt ár,

- i) að því er varðar stofnanir, sem nota eiginlíkansaðferðina sem sett er fram í 6. þætti 6. kafla til að reikna út áhættuskuldbindingarvirði og hafa heimild til að nota innra líkan vegna sérstakrar áhættu sem tengist stöðum í skuldabréfum, sem viðskipti eru með, í samræmi við 5. kafla IV. bóls í þriðja hluta, skal binditíminn (M) vera 1 í formúlunni sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 153. gr., að því tilskildu að stofnunin geti sýnt lögbærum yfirvöldum fram á það að eigið líkan hennar vegna sérstakrar áhættu sem tengist stöðum í skuldabréfum sem viðskipti eru með, sem beitt er í 383. gr., hafi hliðsjón af áhrifum tilfærslu milli matsflokka,

- j) að því er 3. mgr. 153. gr. varðar skal binditíminn (M) vera virkur binditími útlánavarnarinnar en þó ekki styttri en 1 ár.

3. Þegar gögn krefjist daglegrar endurskoðunar á tryggingarþekju og daglegs endurmats og fela í sér ákvæði sem heimila skjóta sölu eða jöfnun tryggingar komi til vanskila eða vanefnda á endurskoðun tryggingarþekju skal binditíminn (M) vera a.m.k. einn dagur fyrir:

- a) afleiðugerninga, skráða í II. viðauka, sem eru veðtryggðir að fullu eða nánast að fullu,
- b) viðbótarlánveitingar sem eru veðtryggðar að fullu eða nánast að fullu,
- c) endurhverf viðskipti, veðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku.

Enn fremur skal binditíminn (M) vera a.m.k. einn dagur vegna annarra viðurkenndra skammtímaáhættuskuldbindinga sem eru ekki hluti af stöðugri fjármögnun stofnunarinnar til loforðsgjafans. Viðurkenndar skammtímaáhættuskuldbindingar skulu taka til eftirfarandi:

- a) áhættuskuldbindinga vegna stofnana sem stafa af uppgjöri skuldbindinga í erlendum gjaldeyri,
- b) auðseljanlegrar skammtímtryggingar sem tengjast skiptum á vörum eða þjónustu með allt að eins árs eftirstöðvatíma eins og um getur í 80. lið 1. mgr. 4. gr.,
- c) áhættuskuldbindinga sem stafa af uppgjöri vegna kaupa og sölu á verðbréfum innan venjulegs afhendingartíma eða tveggja viðskiptadaga,
- d) áhættuskuldbindinga sem stafa af reiðufjáruppgjöri með rafrænum millifærslum og uppgjöri rafrænna greiðslna og fyrirframgreidds kostnaðar, þ.m.t. yfirdráttur vegna misheppnaðra færslna sem fer ekki yfir fastan, samþykktan, lítinn fjölda viðskiptadaga.

4. Stofnunum er heimilt að halda sig við þann binditíma sem fram kemur í 1. mgr., fremur en að beita 2. mgr., að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja sem eru staðsett í Sambandinu og þar sem velta samstæðunnar og eignir samstæðunnar eru undir 500 milljónum evra. Stofnunum er heimilt að setja 1000 milljóna evra heildareignir í stað 500 milljóna evra heildareigna vegna fyrirtækja sem fyrst eiga og leigja út íbúðarhúsnæði sem fellur utan spákaupmennsku.

5. Fara skal með misræmi í líftíma eins og tilgreint er í 4. kafla.

2. undirþáttur

Smásöluáhættuskuldbindingar

163. gr.

Líkur á vanefndum

1. Líkur á vanefndum áhættuskuldbindingar skulu vera a.m.k. 0,03%.

2. Líkur á vanefndum loforðsgjafa eða, þar sem skuldbindingaraðferð er notuð, á áhættuskuldbindingum í vanskilum skulu vera 100%.

3. Að því er varðar þynningaráhættu keyþra viðskiptakrafna skulu líkur á vanefndum vera jafnar mati á væntu tapi vegna þynningaráhættu. Ef stofnun getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna þynningaráhættu keyþra viðskiptakrafna í líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum á þann hátt sem lögbær yfirvöld telja áreiðanlegt er henni heimilt að nota matið á líkum á vanefndum.

4. Heimilt er að taka tillit til ófjármagnaðrar útlánavarnar með því að aðlaga líkur á vanefndum, með fyrirvara um 2. mgr. 164. gr. Seljandi keyptra viðskiptakrafna telst, að því er varðar þýningaráhættu, auk þeirra veitenda útlánavarnar sem um getur í g-lið 1. mgr. 201. gr., viðurkenndur hafi skilyrði 4. mgr. 160. gr. verið uppfyllt.

164. gr.

Tap að gefnum vanefndum (LGD)

1. Stofnanir skulu setja fram eigið mat á tapi að gefnum vanefndum með fyrirvara um kröfur 6. þáttar og heimild lögbærra yfirvalda í samræmi við 143. gr. Nota skal 75% gildi fyrir tap að gefnum vanefndum vegna þýningaráhættu keyptra viðskiptakrafna. Ef stofnun getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna þýningaráhættu keyptra viðskiptakrafna í líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum á áreiðanlegan hátt er henni heimilt að nota mat sitt á líkum á vanefndum.

2. Heimilt er að færa ófjármagnaða útlánavörn sem viðurkennda með því að aðlaga mat á líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum með fyrirvara um kröfur 1., 2. og 3. mgr. 183. gr. og heimild lögbærra yfirvalda, annaðhvort til stuðnings einstakri áhættuskuldbindingu eða safni áhættuskuldbindinga. Stofnun skal ekki úthluta tryggðum áhættuskuldbindingum aðlöguðu gildi fyrir líkur á vanefndum eða tap að gefnum vanefndum þannig að aðlöguð áhættuvog verði lægri en áhættuvog sambærilegrar beinnar áhættuskuldbindingar vegna ábyrgðarveitandans.

3. Að því er varðar 2. mgr. 154. gr. skal gildi taps að gefnum vanefndum fyrir sambærilega beina áhættuskuldbindingu vegna veitanda útlánavarnar sem um getur í 3. mgr. 153. gr. vera annaðhvort gildi taps að gefnum vanefndum tengt óvarinni lánaþýringreiðslu til ábyrgðarveitandans eða óvarinni lánaþýringreiðslu loforðsgjafans, eftir því hvort fyrirliggjandi gögn og gerð ábyrgðarinnar gefa til kynna að endurheimt fjárhæð, komi til þess að bæði ábyrgðarveitandinn og loforðsgjafinn lendi í vanskilum á líftíma hinna áhættuvörðu viðskipta, yrði háð fjárhagsstöðu ábyrgðarveitandans eða loforðsgjafans, eftir því sem við á.

4. Áhættuskuldbindingarvegið meðaltal taps að gefnum vanefndum vegna allra smásöluáhættuskuldbindinga, sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði og njóta ekki ávinnings af ábyrgðum ríkisins, skal ekki vera lægra en 10%.

Áhættuskuldbindingarvegið meðaltal taps að gefnum vanefndum vegna allra smásöluáhættuskuldbindinga, sem eru tryggðar með viðskiptahúsnæði og njóta ekki ávinnings af ábyrgðum ríkisins, skal ekki vera lægra en 15%.

5. Á grundvelli þeirra gagna, sem safnað er skv. 101. gr., og með hliðsjón af áætlaðri þróun fasteignamarkaðar og öðrum viðeigandi vísnum skulu lögbær yfirvöld meta reglubundið og a.m.k. árlega hvort lágmarksgildi taps að gefnum vanefndum í 4. mgr. þessarar greinar hæfi áhættuskuldbindingum sem eru tryggðar með íbúðar- eða viðskiptahúsnæði á yfirráðasvæði þeirra. Lögbærum yfirvöldum er heimilt, ef við á, á grundvelli

sjónarmiða varðandi fjárhagslegan stöðugleika, að setja hærri lágmarksgildi vegna áhættuskuldbindingarvegins meðaltals taps að gefnum vanefndum vegna áhættuskuldbindinga sem eru tryggðar með eignum á yfirráðasvæði þeirra.

Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um hvers konar breytingar á lágmarksgildum vegna taps að gefnum vanefndum sem þau gera í samræmi við fyrstu undirgrein og skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin birta þessi gildi vegna taps að gefnum vanefndum.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina með hvaða skilyrðum lögbær yfirvöld skuli ákvarða hærri lágmarksgildi vegna taps að gefnum vanefndum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Stofnanir í aðildarríki skulu beita hærri gildum vegna taps að gefnum vanefndum, sem lögbær yfirvöld í öðru aðildarríki hafa ákvarðað, að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með fasteign í því aðildarríki.

3. undirþáttur

Áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem falla undir PD-/LGD-aðferð

165. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem falla undir PD-/LGD-aðferðina

1. Líkur á vanefndum skulu ákvarðaðar í samræmi við aðferðirnar varðandi áhættuskuldbindingar fyrirtækja.

Eftirfarandi lágmarkslíkur á vanefndum skulu gilda:

- 0,09% fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem viðskipti eru með í kauphöll, þar sem fjárfestingin er hluti af langvarandi tengslum við viðskiptavin,
- 0,09% fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem ekki eru viðskipti með í kauphöll, þar sem ávöxtun fjárfestingarinnar er byggð á reglubundnu og endurteknu sjóðstreymi sem ekki stafar af söluhagnaði,
- 0,40% fyrir áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem viðskipti eru með í kauphöll, þ.m.t. aðrar skortstöður eins og segir í 2. mgr. 155. gr.,
- 1,25% fyrir allar aðrar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þ.m.t. aðrar skortstöður eins og segir í 2. mgr. 155. gr.

2. Heimilt er að úthluta áhættuskuldbindingum vegna óskráðra hlutabréfa í nægilega dreifðum eignasöfnum gildinu 65% vegna taps að gefnum vanefndum. Allar aðrar slíkar áhættuskuldbindingar skulu fá gildið 90% vegna taps að gefnum vanefndum.

3. Binditíminn (M) skal vera 5 ár fyrir allar áhættuskuldbindingar.

5. þáttur

Áhættuskuldbindingarvirði

166. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana, ríkja og seðlabanka og smásöluáhættuskuldbindingar

1. Ef annað er ekki tekið fram skal áhættuskuldbindingarvirði áhættuskuldbindingar í efnahagsreikningi vera bókhaldsvirðið án tillits til leiðréttinga sem gerðar hafa verið á útlánaáættu.

Þessi regla á einnig við um eignir sem eru keyptar á öðru verði en nemur upphæð skuldar.

Að því er keyptar eignir varðar er mismunurinn á fjárhæð skuldar og bókhaldsvirðis, sem eftir stendur þegar sértækum leiðréttingum á útlánaáættu hefur verið beitt og þær skráðar í efnahagsreikning stofnananna þegar eignin er keypt, tilgreindur sem undirverð ef fjárhæð skuldar er hærri og sem yfirverð ef hún er lægri.

2. Þegar stofnanir nota rammisamning um skuldajöfnun í tengslum við endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku skal áhættuskuldbindingarvirði reiknað út í samræmi við 4. eða 6. kafla.

3. Stofnanir skulu beita aðferðunum sem settar eru fram í 4. kafla við útreikninga á virði áhættuskuldbindingar vegna skuldajöfnunar út- og innlána í efnahagsreikningi.

4. Áhættuskuldbindingarvirði vegna leigusamninga skal vera núvirt lágmarksleigugreiðsla. Lágmarksleigugreiðslur eru greiðslur á leigutímanum sem leigutakinn er eða getur verið krafinn um að greiða og öll vildarkjör (þ.e. kjör sem nokkuð víst er að verði nýtt). Aðili, annar en leigutaki, kann að verða krafinn um greiðslu í tengslum við hrakvirði leigðrar eignar og ef sú greiðsluskylda uppfyllir skilyrði 201. gr. varðandi hæfi veitenda útlánavarnar, sem og kröfur um viðurkenningu annarra tegunda ábyrgða sem kveðið er á um í 213. gr., má taka tillit til slíkrar greiðsluskylda sem ófjármagnaðrar útlánavarnar í samræmi við 4. kafla.

5. Að því er samninga í II. viðauka varðar skal ákvarða áhættuskuldbindingarvirði með þeim aðferðum sem settar eru fram í 6. kafla án tillits til leiðréttinga á útlánaáættu.

6. Áhættuskuldbindingarvirði við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga keyptra viðskiptakrafna skal vera það virði sem er ákvarðað í samræmi við 1. mgr. að frádregnum kröfum vegna eiginfjárgrunns vegna þynnningaráhættu áður en til mildunar útlánaáættu kemur.

7. Þegar áhættuskuldbinding er í formi verðbréfa eða hrávöru, sem er seld, lögð fram til tryggingar eða lánuð í tengslum við endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku, gnóttisamninga og viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa skal áhættuskuldbindingarvirði vera virði verðbréfanna eða hrávörunnar ákvarðað í samræmi við 24. gr. Þegar heildaraðferð fjárhagslegra trygginga, eins og hún er sett fram í 223. gr., er notuð skal áhættuskuldbindingarvirði aukið með því að jafna flökt með þeim hætti sem er við hæfi fyrir slík verðbréf eða hrávöru, eins og lýst er þar. Áhættuskuldbindingarvirði endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga/lántöku, gnóttisamninga og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa má ákvarða í samræmi við 6. kafla eða 2. mgr. 220. gr.

8. Áhættuskuldbindingarvirði vegna eftirfarandi liða skal reiknað út sem fjárhæð sem hefur verið ráðstafað en ekki ádregin, margfölduð með breytistuðli. Stofnanir skulu nota eftirfarandi breytistuðla í samræmi við 8. mgr. 151. gr. að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana, ríkja og seðlabanka:

- a) Nota skal breytistuðulinn 0% fyrir lánalínur sem stofnunin getur sagt upp skilyrðislaust hvenær sem er án fyrirvara eða leiða í reynd til sjálfkrafa uppsagnar þegar dregur úr lánshæfi lántaka. Til að nota breytistuðul 0% skulu stofnanir fylgjast á virkan hátt með fjárhagsstöðu loforðsgjafans og innri eftirlitskerfi þeirra skulu gera þeim kleift að greina strax hnignun í lánshæfi loforðsgjafans. Heimilt er að líta svo á að óádregnum lánalínum megi segja upp skilyrðislaust ef skilmálar heimila stofnun að fella þær úr gildi, að því marki sem heimilað er samkvæmt löggjöf um neytendavernd og tengdri löggjöf.
- b) Fyrir bankaábyrgðir til skamms tíma, sem eru tilkomnar vegna vöruflutninga, skal nota breytistuðulinn 20% bæði hvað varðar stofnunina sem veitir ábyrgðina og þá sem staðfestir hana.
- c) Nota skal breytistuðulinn 0% fyrir ónotaða kaupsamninga vegna hlaupandi keyptra viðskiptakrafna sem hægt er að segja upp skilyrðislaust eða leiða í reynd til sjálfkrafa uppsagnar hvenær sem er og fyrirvaralaust. Til að nota breytistuðulinn 0% skulu stofnanir fylgjast á virkan hátt með fjárhagsstöðu loforðsgjafans og innri eftirlitskerfi þeirra skulu gera þeim kleift að greina strax hnignun lánshæfis loforðsgjafans.

d) Nota skal breytistuðulinn 75% fyrir aðrar lánalínur, sölutryggingar vegna verðbréfaútgáfu (e. *note issuance facilities* (NIF)) og hlaupandi sölutryggingar vegna verðbréfa (e. *revolving underwriting facilities* (RUF)).

e) Stofnunum, sem uppfylla skilyrði til að nota eigið mat á breytistuðlum, eins og tilgreint er í 6. þætti, er heimilt að nota eigið mat á breytistuðlum fyrir ólíkar tegundir afurða eins og getið er í a- til d-lið, með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda.

9. Þegar skuldbinding vísar til framlengingar á annarri skuldbindingu skal nota þann breytistuðul sem lægri er af þeim tveimur sem tengdir eru hvorri skuldbindingu um sig.

10. Vegna allra liða utan efnahagsreiknings, annarra en þeirra sem getið er í 1.–8. mgr., skal áhættuskuldbindingarvirði vera eftirfarandi hlutfall af virði þeirra:

- a) 100% ef liður er með mikla áhættu,
- b) 50% ef liður er með miðlungsáhættu,
- c) 20% ef liður er með miðlungs-/litla áhættu,
- d) 0% ef liður er með litla áhættu.

Að því er varðar þessa málsgrein skal raða liðum utan efnahagsreiknings í áhættuflokka eins og fram kemur í I. viðauka.

167. gr.

Áhættuskuldbinding vegna hlutabréfa

1. Áhættuskuldbindingarvirði áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa skal vera bókhaldsvirðið sem eftir stendur þegar sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu hafa farið fram.

2. Áhættuskuldbindingarvirði áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa utan efnahagsreiknings skal vera nafnvirði hennar eftir að það hefur verið lækkað með sértækri leiðréttingu á útlánaáhættu fyrir þá áhættuskuldbindingu.

168. gr.

Aðrar eignir sem fela ekki í sér lánaskuldbindingu

Áhættuskuldbindingarvirði annarra eigna, sem fela ekki í sér lánaskuldbindingu, skal vera bókhaldsvirðið sem eftir stendur þegar sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu hafa farið fram.

6. þáttur.

Kröfur er varða innramatsaðferðina

1. undirþáttur

Matskerfi

169. gr.

Almennar meginreglur

1. Ef stofnun notar mörg matskerfi skal rökstuðningur fyrir vali á matskerfi vegna loforðsgjafa eða viðskipta skjalfestur og það framkvæmt á þann máta sem endurspeglar áhættustigið á viðeigandi hátt.

2. Viðmiðanir og ferli flokkunar skulu endurskoðuð reglulega til að ákvarða hvort þau séu enn viðeigandi fyrir gildandi eignasafn og ytri skilyrði.

3. Noti stofnun beint mat á áhættubreytum að því er varðar einstaka loforðsgjafa eða áhættuskuldbindingar má líta á það sem mat á röðun í þrep á samfelldum matskvarða.

170. gr.

Uppbygging matskerfa

1. Uppbygging matskerfa að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka skal vera í samræmi við eftirfarandi kröfur:

- a) Matskerfi skal taka tillit til áhættueinkenna loforðsgjafa og viðskipta.
- b) Matskerfi skal hafa matskvarða fyrir loforðsgjafa sem endurspeglar eingöngu magnákvörðun vegna hættunnar á vanefndum loforðsgjafa. Matskvarði fyrir loforðsgjafa skal hafa a.m.k. 7 þrep vegna loforðsgjafa sem ekki eru í vanskilum og eitt vegna loforðsgjafa í vanskilum.
- c) Stofnun skal skjalfesta tengslin milli þrepa loforðsgjafa hvað varðar það stig vanskilaáhættu sem hvert þrep gefur til kynna og viðmiðin sem eru notuð til að auðkenna það stig vanskilaáhættu.
- d) Stofnanir með eignasöfn einkum í ákveðnum markaðsgeira og á ákveðnu bili vanskilaáhættu skulu hafa nógu mörg þrep fyrir loforðsgjafa innan þess bils til að komast hjá of mikilli samþjöppun loforðsgjafa í einstöku þrepi. Umtalsverð samþjöppun innan þreps skal studd sannfærandi dæmum um að þrep loforðsgjafa nái yfir hæfilega þröngt PD-bil og að hættan á vanefndum, sem stafar af öllum loforðsgjöfum innan þrepsins, falli innan þess bils.

e) Til þess að fá heimild lögbærra yfirvalda til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum vegna útreiknings á kröfu vegna eiginfjárgrunns skal matskerfi taka til sérstaks matskvarða fyrir gerninga sem endurspeglar eingöngu einkenni viðskipta tengdum tapi að gefnum vanefndum. Skilgreining gerningaþreps skal fela í sér bæði lýsingu á því hvernig áhættuskuldbindingum er skipað í þrepið og á viðmiðunum sem notuð eru til að aðgreina áhættu mismunandi þrepa.

f) Umtalsverð samþjöppun innan gerningaþreps skal studd sannfærandi dæmum um að gerningaþrepið nái yfir hæfilega þröngt bil taps að gefnum vanefndum, eftir því sem við á, og að sú áhætta sem stafar af öllum áhættuskuldbindingum innan þrepsins falli innan þess bils.

2. Stofnanir, sem nota aðferðirnar sem settar eru fram í 5. mgr. 153. gr. við að fá sértækum lánaáhættuskuldbindingum áhættuvog, eru undanþegnar kröfunni um að hafa matskvarða fyrir loforðsgjafa sem endurspeglar eingöngu magnákvörðun vegna hættunnar á að loforðsgjafi lendi í vanskilum vegna þessara áhættuskuldbindinga. Þessar stofnanir skulu, vegna þessara áhættuskuldbindinga, hafa a.m.k. fjögur þrep vegna loforðsgjafa sem ekki hafa lent í vanskilum og a.m.k. eitt þrep fyrir loforðsgjafa sem lent hafa í vanskilum.

3. Uppbygging matskerfa fyrir smásöluáhættuskuldbindingar skal vera í samræmi við eftirfarandi kröfur:

a) Matskerfi skulu endurspeglar bæði áhættu loforðsgjafa og viðskipta og skulu ná til allra viðeigandi einkenna loforðsgjafa og viðskipta.

b) Sundurgreiningarstig áhættu skal tryggja að fjöldi áhættuskuldbindinga í hverju þrepi eða safni nægi til að gera það kleift að magnákværða og sannreyna tapseinkenni í viðkomandi þrepi eða safni á merkingarbæran máta. Dreifing áhættuskuldbindinga og loforðsgjafa í þrep eða söfn skal miða að því að forðast of mikla samþjöppun.

c) Ferlið við að skipa áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn skal gera það kleift að sundurgreininga áhættu á merkingarbæran hátt, flokka saman nægilega líkar áhættuskuldbindingar og gera nákvæmt og samkvæmt mat á einkennum taps í hverju þrepi eða safni. Að því er keyptar viðskiptakröfur varðar skal flokkunin endurspeglar sölutryggingarvenjur seljanda og það hve ólíkir viðskiptavinir hans eru.

4. Stofnanir skulu taka tillit til eftirfarandi áhrifaþátta áhættu við flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn:

a) Áhættueinkenna loforðsgjafa.

b) Áhættueinkenna viðskipta, þ.m.t. tegundir afurða eða trygginga eða hvort tveggja. Stofnanir skulu taka sérstaklega á tilvikum þar sem sama trygging er að baki mörgum áhættuskuldbindingum.

c) Vanskila, nema stofnunin geti sýnt lögbæru yfirvaldi sínu fram á það með fullnægjandi hætti að vanskil hafi ekki veruleg áhrif á áhættu áhættuskuldbindingarinnar.

171. gr.

Flokkun í þrep eða söfn

1. Stofnun skal hafa sérstakar skilgreiningar, ferli og viðmiðanir við flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn innan matskerfis þar sem eftirfarandi kröfur eru uppfylltar:

a) Skilgreiningar og viðmiðanir fyrir þrep og söfn skulu vera nægilega ítarlegar til að þeir sem úthluta mati skipi, á samræmdan hátt, loforðsgjöfum eða gerningum með svipaða áhættu í sama þrep eða safn. Þetta samræmi skal einnig vera fyrir hendi hvað varðar mismunandi viðskiptasvið, deildir og landsvæði.

b) Skjalfesting á matsferlinu skal gera þriðja aðila kleift að skilja flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn, endurtaka flokkun í þrep og safn og meta hversu viðeigandi flokkunin í þrep og söfn er.

c) Viðmiðin skulu einnig vera í samræmi við innri lánastaðla stofnunarinnar og stefnur hennar varðandi meðhöndlun loforðsgjafa og gerninga sem vandkvæði eru með.

2. Stofnun skal taka tillit til allra viðeigandi upplýsinga við flokkun loforðsgjafa og gerninga í þrep og söfn. Upplýsingar skulu vera nýjar og gera stofnuninni kleift að spá fyrir um arðsemi áhættuskuldbindingarinnar. Því minni upplýsingar sem stofnunin hefur þeim mun varfærnislegri skal flokkun hennar á áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn loforðsgjafa og gerninga vera. Noti stofnun ytra mat sem meginþátt við ákvörðun á innri matsflokkun skal hún sjá til þess að hún taki tillit til annarra viðeigandi upplýsinga.

172. gr.

Flokkun áhættuskuldbindinga

1. Flokka skal áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka og áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þar sem stofnun notar PD-/LGD-aðferðina sem sett er fram í 3. mgr. 155. gr., í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

a) Það skal vera liður í lánasamþykkisferlinu að skipa hverjum loforðsgjafa í loforðsgjafaþrep.

b) Að því er varðar þær stofnanir, sem fengið hafa heimild lögbærs yfirvalds til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum skv. 143. gr., skal það einnig vera hluti af lánasamþykktarferlinu að flokka hverja áhættuskuldbindingu í gerningaþrep.

- c) Stofnanir, sem nota aðferðirnar sem settar eru fram í 5. mgr. 153. gr. við að fá sértækum lánaáættuskuldbindingum áhættuvog, skulu flokka hverja þessara áhættuskuldbindinga í þrep í samræmi við 2. mgr. 170. gr.
- d) Sérhver einstakur lögaðili, sem er að baki áhættuskuldbindingu stofnunarinnar, skal metinn sérstaklega. Stofnun skal hafa viðunandi stefnur hvað varðar meðferð einstakra loforðsgjafa sem eru viðskiptavinir, eða hóp tengdra viðskiptavina sem þeir tilheyrja.
- e) Einstakar áhættuskuldbindingar vegna sama loforðsgjafa skulu flokkaðar í sama loforðsgjafaþrep, óháð öllum mun á eðli tiltekinna viðskipta. Í eftirfarandi tilvikum er þó heimilt að flokka einstakar áhættuskuldbindingar vegna sama loforðsgjafa í mismunandi þrep:
- i. um er að ræða áhættu sem tengist yfirfærslu, sem fer eftir því hvort áhættuskuldbindingarnar eru tilgreindar í innlendum eða erlendum gjaldmiðli,
 - ii. meðferð ábyrgða er tengjast áhættuskuldbindingu kann að endurspeglast í breytingu á flokkun í loforðsgjafaþrep,
 - iii. neytendavernd, bankaleynd eða önnur löggjöf hindrar skipti á gögnum um viðskiptavini.
2. Í tilviki smásöluáhættuskuldbindinga skal það vera hluti af lánasamþykkisferlinu að skipa hverri áhættuskuldbindingu í þrep eða safn.
3. Að því er varðar flokkun í þrep og söfn skulu stofnanir skjalfesta við hvaða aðstæður mat manna getur gengið framur ílagsgögnum eða niðurstöðum flokkunarferlisins og hvaða starfsfólk ber ábyrgð á samþykki slíkra frávíka. Stofnanir skulu skjalfesta þessi frávik og skrá það starfsfólk sem ber ábyrgð á þeim. Stofnanir skulu gera greiningu á arðsemi áhættuskuldbindinga ef vikið hefur verið frá flokkun þeirra. Þessi greining skal fela í sér mat á arðsemi þeirra áhættuskuldbindinga þar sem ákveðinn einstaklingur hefur vikið frá flokkun og tilgreina hvaða starfsfólk ber ábyrgð.

173. gr.

Heilleiki flokkunarferlis

1. Flokkunarferli fyrir áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka og áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þar sem stofnun notar PD-/LGD-aðferðina sem sett er fram í 3. mgr. 155. gr., skal uppfylla eftirfarandi kröfur um heilindi:
- a) Óháður aðili, sem hefur ekki beinan hag af ákvörðunum um lánveitinguna, skal ljúka við og samþykkja flokkun og reglubundna endurskoðun á flokkun.

- b) Stofnanir skulu endurskoða flokkunir a.m.k. árlega og breyta flokkun ef niðurstöður endurskoðunar réttlæta ekki núverandi flokkun. Loforðsgjafar og áhættuskuldbindingar með mikla áhættu skulu sæta tíðari endurskoðun. Stofnanir skulu framkvæma nýja flokkun ef fram koma mikilvægar upplýsinga um loforðsgjafann eða áhættuskuldbindinguna.
- c) Stofnun skal búa yfir skilvirku ferli til að nálgast og uppfæra viðeigandi upplýsingar um einkenni loforðsgjafa, sem hafa áhrif á líkur á vanefndum, og um einkenni viðskipta sem hafa áhrif á tap að gefnum vanefndum eða breytistuðla.

2. Að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar skal stofnun a.m.k. árlega endurskoða flokkun loforðsgjafa og gerninga og breyta henni ef niðurstöður endurskoðunarinnar réttlæta ekki yfirfærslu gildandi flokkunar, eða endurskoða einkenni taps og vanskilastöðu hvers tilgreinds áhættusafns, eftir því sem við á. Stofnun skal einnig endurskoða a.m.k. árlega með dæmigerðu úrtaki stöðu stakra áhættuskuldbindinga innan hvers safns til að tryggja að áhættuskuldbindingar séu áfram flokkaðar í rétt söfn og breyta flokkun ef niðurstöður endurskoðunarinnar réttlæta ekki gildandi flokkun.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum vegna matsaðferða sem lögbær yfirvöld fylgja við mat á heilleika flokkunarferlisins og við reglubundið og óháð mat á áhættu.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

174. gr.

Notkun líkana

Noti stofnun tölfræðilíkon og aðrar tæknilegar aðferðir til að flokka áhættuskuldbindingar í þrep eða söfn loforðsgjafa eða gerninga skulu eftirfarandi kröfur uppfylltar:

- a) Líkanið skal hafa góða forspárgetu og eiginfjárkröfur skulu ekki raskast vegna notkunar þess. Ílagsbreyturnar skulu mynda hæfilegan og skilvirkan grundvöll fyrir viðkomandi spá. Líkanið skal ekki fela í sér verulegar kerfislægær skekkjur.

- b) Stofnunin skal búa yfir ferli til að kanna flásgögn líkansins sem felur í sér mat á því hversu nákvæm, heildstæð og viðeigandi gögnin eru.
- c) Gögnin sem eru notuð til að smíða líkanið skulu gefa góða mynd af raunverulegum hópi loforðsgjafa eða áhættuskuldbindingum stofnunarinnar.
- d) Stofnun skal sannreyna líkan með reglulegu millibili, en það felur í sér að fylgjast með frammistöðu og stöðugleika líkans, endurskoða forskrift líkans og bera niðurstöður líkans saman við raunverulega útkomu.
- e) Stofnunin skal auk tölfraðilega líkansins styðjast við mat manna og yfirsýn til að endurskoða flokkun sem byggist á líkani og til að tryggja að líkón séu notuð með viðeigandi hætti. Endurskoðunarferlar skulu miða að því að finna og takmarka villur vegna veikleika líkana. Við mannlegt mat skal tekið tillit til allar viðeigandi upplýsinga sem ekki eru í líkaninu. Stofnunin skal skrásetja með hvaða hætti skuli tengja saman mat manna og niðurstöður líkana.

175. gr.

Skjalfesting matskerfa

1. Stofnanir skulu skjalfesta hönnun matskerfa sinna og rekstrarupplýsingar um þau. Við skjalfestingu skal setja fram gögn um að kröfur þessa þáttar hafi verið uppfylltar og fjalla m.a. um sundurgreiningu eignasafnsins, matsviðmiðanir, ábyrgð aðila sem meta loforðsgjafa og áhættuskuldbindingar, tíðni endurskoðunar á flokkun og eftirlit stjórnenda með matsferlinu.
2. Stofnunin skal skjalfesta rökstuðning fyrir vali sínu á matsviðmiðunum og greiningu sem styður valið. Stofnun skal skjalfesta allar meiriháttar breytingar í áhættumatsferlinu og skal slík skjalfesting styðja við sanngreiningu á breytingum sem gerðar eru á áhættumatsferlinu í kjölfar síðustu endurskoðunar lögbærra yfirvalda. Enn fremur skal skjalfesta skipulag matsflokunar, þ.m.t. flokkunarferli mats og innra stjórnunarkerfi.
3. Stofnanir skulu skjalfesta sérstakar skilgreiningar á vanefndum og tapi sem notaðar eru innan stofnunarinnar og tryggja að þær séu í samræmi við skilgreiningarnar sem eru settar fram í þessari reglugerð.
4. Noti stofnunin tölfraðilíkön í matsferlinu skal hún skjalfesta aðferðafræði sína. Þetta efni skal:

- a) gefa ítarlega mynd af kenningum, forsendum og stærðfræðilegum og reynslubundnum grundvelli mats vegna þrepa, einstakra loforðsgjafa, áhættuskuldbindinga eða safna og af þeim gagnalindum sem notaðar eru til að meta líkanið,
- b) koma á fót ströngu tölfraðilegu ferli, þ.m.t. frammi-stöðumat sem tekur til tímabila og gagna utan við þau sem notuð voru við mælinguna, til þess að sannreyna gildi líkansins,
- c) tilgreina við hvaða kringumstæður líkan virkar ekki með skilvirkum hætti.

5. Stofnun skal sýna lögbæru yfirvaldi fram á það með fullnægjandi hætti að kröfur þessarar greinar hafi verið uppfylltar þegar stofnun hefur fengið matskerfi, eða líkan sem notað er innan matskerfis, frá þriðja söluaðila og hann neitar eða takmarkar aðgang stofnunarinnar að upplýsingum varðandi aðferðafræði matskerfisins eða líkansins, eða að undirliggjandi gögnum sem eru notuð við þróun þessarar aðferðafræði eða líkans, á grundvelli þess að upplýsingarnar séu trúnaðarmál.

176. gr.

Viðhald gagna

1. Stofnanir skulu safna gögnum um þætti innra mats þeirra og geyma þau, eins og krafist er í áttunda hluta.
2. Að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka og áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa, þar sem stofnun notar PD-/LGD-aðferðina sem sett er fram í 3. mgr. 155. gr., skulu stofnanir safna og geyma:
 - a) nákvæmar upplýsingar um matssögu loforðsgjafa og viðurkenndra ábyrgðarveitenda,
 - b) upplýsingar um þær dagsetningar þegar matið var veitt,
 - c) lykilgögn og upplýsingar um aðferðafræði sem notuð er við gerð matsins,
 - d) upplýsingar um það hvaða einstaklingur ber ábyrgð á flokkuninni,
 - e) upplýsingar um auðkenni loforðsgjafa og áhættuskuldbindingar sem fóru í vanskil,
 - f) upplýsingar um dagsetningu og málavexti slíkra vanskila,
 - g) gögn um líkur á vanefndum og endanleg vanskilahlutflö sem tengjast matsþrepum og tilfærslu milli matsflokka.

3. Stofnanir, sem ekki nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, skulu safna og geyma gögn um samanburð á raunverulegu tapi að gefnum vanefndum við þau gildi sem sett eru fram í 1. mgr. 161. gr. og á endanlegum breytistuðlum við þau gildi sem eru tilgreind í 8. mgr. 166. gr.

4. Stofnanir, sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, skulu safna og geyma:

- a) heildstæð gögn um fyrra áhættumat á gerningum og tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum sem tengjast hverjum matskvarða,
- b) upplýsingar um þær dagsetningar þegar áhættumatið var veitt og mat fór fram,
- c) lykilgögn og upplýsingar um aðferðafræði sem er notuð til að ákvarða áhættumat á gerningum og mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum,
- d) upplýsingar um þann einstakling sem mat gerninginn og þann einstakling sem útvegaði mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum,
- e) gögn um áætlað og endanlegt tap að gefnum vanefndum og breytistuðla, sem tengjast hverri vanefndri áhættuskuldbindingu, og um slíkt tap og breytistuðla,
- f) gögn um gildi taps að gefnum vanefndum fyrir áhættuskuldbindinguna, bæði fyrir og eftir mat á áhrifum ábyrgðar og/eða lánaafleiðu, að því er varðar þær stofnanir sem endurspeglar mildandi áhrif ábyrgðar eða lánaafleiða, á útlánaáhættu, í gegnum tap að gefnum vanefndum,
- g) gögn um þætti taps að því er varðar hverja vanefnda áhættuskuldbindingu.

5. Að því er áhættuskuldbindingar varðar skulu stofnanir safna og geyma:

- a) gögn sem notuð eru í ferlinu við að skipa áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn,
- b) gögn um mat á líkum á vanefndum, tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum sem tengjast þrepum eða söfnum áhættuskuldbindinga,
- c) upplýsingar um auðkenni loforðsgjafa og áhættuskuldbindingar sem fóru í vanskil,
- d) að því er vanefndar áhættuskuldbindingar varðar, gögn um þrep eða söfn sem áhættuskuldbinding var flokkuð í á árinu áður en til vanskila kom og um endanlega niðurstöðu taps að gefnum vanefndum og breytistuðul,
- e) gögn um taphlutföll vegna hæfra hlaupandi smásöluáhættuskuldbindinga.

177. gr.

Álagspróf notuð við mat á eiginfjárbörf

1. Stofnun skal búa yfir traustu álagsprófanafæri til notkunar við mat á eiginfjárbörf sinni. Álagsprófanir skulu fela í sér auðkenningu á hugsanlegum atburðum eða framtíðar-breytingum á efnahagsaðstæðum sem gætu haft óæskileg áhrif á lánaáhættu stofnunar og mat á getu stofnunarinnar til að standast slíkar breytingar.

2. Stofnun skal reglulega framkvæma álagspróf vegna útlánaáhættu til að meta áhrif sérstakra skilyrða á heildareiginfjárkröfur vegna útlánaáhættu. Stofnunin skal velja prófið, með fyrirvara um endurskoðun eftirlitsyfirvalda. Fyrirhuguð prófun skal vera markviss og taka tillit til áhrifa alvarlegra en trúverðugra efnahagslæggða. Stofnun skal meta tilfærslu milli matsflokka sinna við aðstæður álagsprófsins. Eignasöfn sem eru álagsprófuð skulu innihalda mikinn meirihluta af heildaráhættuskuldbindingum stofnunar.

3. Stofnanir, sem nota meðferðina sem er sett fram í 3. mgr. 153. gr., skulu telja áhrif hnignunar lánshæfis veitenda útlánavarnar sem hluta af ramma álagsprófana, einkum áhrif þess að veitendur útlánavarnar falli utan hæfisviðmiðana.

2. undirþáttur

Magnákvörðun vegna áhættu

178. gr.

Vanefndir loforðsgjafa

1. Líta skal svo á að fyrir liggja vanefndir hjá ákveðnum tilteknum loforðsgjafa þegar annar eða báðir eftirfarandi atburða hafa átt sér stað:

- a) stofnunin telur ólíklegt að loforðsgjafinn standi við lánaskuldbindingar sínar gagnvart stofnuninni, móðurfélaginu eða einhverju dótturfélaga þess að fullu, án þess að stofnunin grípi til aðgerða á borð við það að innleysa tryggingar,
- b) veruleg lánaskuldbinding loforðsgjafans gagnvart stofnuninni, móðurfélaginu eða einhverju dótturfélaga þess er komin meira en 90 daga fram yfir gjalddaga. Lögbær yfirvöld geta látið 180 daga koma í stað 90 daga að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði eða viðskiptahúsnæði lítilla eða meðalstórra fyrirtækja í flokki smásöluáhættuskuldbindinga, og að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila. Að því er 127. gr. varðar gilda 180 dagar ekki.

Að því er smásöluáhættuskuldbindingar varðar geta stofnanir beitt þeirri skilgreiningu um vanefndir, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið fyrstu undirgreinar, hvað varðar einstakar lánafyrirgreiðslur fremur en í tengslum við heildarskuldbindingar lántaka.

2. Eftirfarandi á við að því er b-lið 1. mgr. varðar:

- a) að því er yfirdrátt varðar hefst talning daga fram yfir gjalddaga þegar loforðsgjafi hefur rofið tilkynnt mörk, honum hafa verið tilkynnt lægri mörk en nemur útistandandi fjárhæðum eða hann hefur dregið á lán án heimildar og undirliggjandi fjárhæð er veruleg,

- b) að því er a-lið varðar felast í ráðlögðum mörkum hver þau lánamörk sem stofnunin ákvarðar og hefur upplýst loforðsgjafann um,
- c) talning daga fram yfir gjalddaga vegna kreditkorta hefst á gjalddaga lágmarksgreiðslu,
- d) meta skal mikilvægi lánaskuldbindingar sem er komin fram yfir gjalddaga með hliðsjón af mörkum sem lögbær yfirvöld skilgreina. Þessi mörk skulu endurspegla það áhættustig sem lögbært yfirvald telur hæfilegt.
- e) stofnanir skulu hafa skjalfestar stefnur um hvernig telja beri daga umfram gjalddaga, einkum með hliðsjón af endursetningu (e. *re-ageing*) gerninga og heimild til að framlengja, breyta eða fresta, endurnýja og skuldajafna fyrirliggjandi reikninga. Beita skal þessum stefnum með samræmdum hætti yfir lengri tíma og þær skulu vera í samræmi við innri áhættustýringu og ákvörðunarferli stofnunarinnar.
3. Að því er a-lið 1. mgr. varðar skal líta á eftirfarandi þætti sem vísbendingar um yfirvofandi greiðslufall:
- a) stofnunin setur lánaskuldbindingu í biðstöðu og hættir að reikna sér áfallna vexti,
- b) stofnunin færir sértæka leiðréttingu á útlánaáhættu vegna umtalsverðrar lækkunar lánshæfis eftir að stofnunin samþykkti áhættuskuldbindinguna,
- c) stofnunin selur lánaskuldbindinguna með verulegu lánstengdu efnahagslegu tapi,
- d) stofnunin samþykkir endurskipulagningu lánaskuldbindingarinnar vegna fjárhagserfiðleika, sem líklegt er að leiði til minnkunar í fjárskuldbindingu vegna verulegrar eftirgjafar eða frestunar á höfuðstóli, vöxtum eða, þar sem við á, þóknunum. Sé um áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa að ræða, metnar samkvæmt PD-/LGD-aðferðinni, tekur þetta til endurskipulagningar hlutabréfanna sjálfra vegna fjárhagserfiðleika.
- e) stofnunin hefur krafist gjaldþrotaskipta loforðsgjafans eða gefið svipuð fyrirmæli hvað varðar lánaskuldbindingu loforðsgjafans gagnvart stofnuninni, móðurfélaginu eða dótturfélögum þess,
- f) loforðsgjafinn hefur lýst sig gjaldþrota eða hann er lýstur gjaldþrota eða hann öðlast svipaða vörn sem forðar eða seinkar endurgreiðslu lánaskuldbindingar gagnvart stofnuninni, móðurfélaginu eða dótturfélögum þess,

4. Stofnanir, sem nota utanaðkomandi gögn, sem eru ekki í samræmi við skilgreininguna á vanefndum sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skulu gera viðeigandi leiðréttingar til að ná almennu samræmi við skilgreininguna á vanefndum.

5. Telji stofnunin að engin vanskilaorsök eigi lengur við áhættuskuldbindingu sem hefur áður farið í vanskil skal stofnunin meta loforðsgjafann eða gerninginn á sama hátt og áhættuskuldbindingu sem ekki hefur farið í vanskil. Komi til vanskila síðar, samkvæmt skilgreiningunni á vanefndum, skal líta svo á að önnur vanskil hafi átt sér stað.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina með hvaða skilyrðum lögbært yfirvald skal setja þau mörk sem um getur í d-lið 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur um beitingu þessarar greinar. Samþykka skal þessar viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

179. gr.

Almennar kröfur vegna mats

1. Við magnákvörðun á áhættubreytum sem tengjast matsþrepum eða söfnum skulu stofnanir fylgja eftirfarandi kröfum:

a) Eigið mat stofnunar á áhættubreytunum líkum á vanefndum, tapi að gefnum vanefndum, breytistuðlum og væntu tapi, skal taka til allra viðkomandi gagna, upplýsinga og aðferða. Matið skal fengið með því að nota bæði fyrri reynslu og raunveruleg gögn og á ekki að byggja einungis á huglægum atriðum. Matið skal vera trúverðugt og byggt á innsæi og grundvallast á mikilvægum áhrifabáttum viðkomandi áhættubreyta. Því færri gögn sem stofnunin hefur þeim mun varfærnislegra skal mat hennar vera.

b) Stofnunin skal vera fær um að sundurliða reynslu sína af tapi að því er varðar tíðni vanefnda, tap að gefnum vanefndum, breytistuðla eða tap, þar sem mat á væntu tapi er notað, í þá þætti sem hún telur hafa áhrif á viðkomandi áhættubreytur. Mat stofnunarinnar skal endurspegla reynslu til langs tíma.

c) Taka skal tillit til hvers konar breytinga á útlánaaðferðum eða ferlinu við að framfylgja endurheimtum á athugunartímabilunum sem um getur í 180. gr. (h-liður 1. mgr. og e-liður 2. mgr.), 181. gr. (j-liður 1. mgr. og 2. mgr.) og 182. gr. (2. og 3. mgr.). Mat stofnunar skal endurspegla áhrif tækniframfara og nýrra gagna og annarra upplýsinga um leið og þær liggja fyrir. Stofnanir skulu endurskoða mat sitt þegar nýjar upplýsingar koma fram en þó eigi sjaldnar en árlega.

d) Sá hópur áhættuskuldbindinga sem gögn matsins eiga við um, lánastaðlarnir sem notaðir voru þegar gögnin voru tekin saman og önnur viðeigandi einkenni skulu vera sambærileg einkennum áhættuskuldbindinga og staðla stofnunarinnar. Efnahags- eða markaðsaðstæður sem liggja að baki gögnunum skulu varða núverandi og fyrirsjáanlegar aðstæður. Fjöldi áhættuskuldbindinga í úrtakinu og gagnatímabilið sem notað er vegna magnákvörðunar skal nægja til að stofnunin geti vænst þess að mat hennar sé nákvæmt og traust.

e) Að því er keyptar viðskiptakröfur varðar skal matið endurspegla allar viðeigandi upplýsingar sem tiltækar eru stofnuninni, sem kaupir, hvað varðar gæði undirliggjandi viðskiptakrafna, þ.m.t. gögn vegna svipaðra safna sem veitt eru af seljanda, stofnuninni sem kaupir, eða utanaðkomandi aðilum. Stofnunin sem kaupir skal meta hver þau gögn sem stuðst er við og koma frá seljanda.

f) Stofnun skal bæta við mat sitt varfærnisvismörkum sem tengjast væntu bili matskekkinga. Ef talið er að aðferðir og gögn séu ekki algerlega fullnægjandi er vænt skekkiþjúbil stærra og varfærnisvismörkin rýmri.

Noti stofnanir mismunandi mat við útreikninga á áhættuvogum og til notkunar innan stofnunar skal matið skjalfest og það vera réttmætt. Geti stofnanir sýnt lögbærum yfirvöldum sínum fram á að viðeigandi leiðréttingar hafi verið gerðar, að því er varðar gögn sem safnað hefur verið fyrir 1. janúar 2007, til að ná almennu samræmi við skilgreininguna á vanefndum, sem mælt er fyrir um í 178. gr., eða tap, er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita stofnunum nokkurn sveigjanleika í notkun þeirra staðla sem krafist er.

2. Noti stofnun gögn sem er safnað saman frá mörgum stofnunum skal hún uppfylla eftirfarandi kröfur:

a) matskerfi og viðmiðanir hinna stofnananna í safninu eru svipaðar hennar eigin,

b) safnið er lýsandi fyrir eignasafnið sem gagnasafnið er notað fyrir,

c) stofnunin notar gagnasafnið með samræmdum hætti við mat sitt, frá einum tíma til annars,

d) stofnunin skal áfram vera ábyrg fyrir heilleika matskerfa sinna,

e) stofnunin skal viðhalda fullnægjandi skilningi á matskerfum sínum, þ.m.t. getu til að fylgjast með og gera úttekt á matsferlinu, á skilvirkan máta.

180. gr.

Sérstakar kröfur vegna mats á líkum á vanefndum

1. Við magnákvörðun á áhættubreytum sem tengjast matsþrepum eða söfnum skulu stofnanir beita eftirfarandi sértækum kröfum varðandi mat á líkum á vanefndum á áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka og að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa þegar stofnun notar PD-/LGD-aðferðina sem sett er fram í 3. mgr. 155. gr.:

a) Stofnanir skulu meta líkur á vanefndum í hverju loforðsgjafaprepi út frá langtímadeðaltali eins árs vanskilahlutfalla. Mat á líkum á vanefndum, að því er varðar mjög skuldsetta loforðsgjalda eða þegar eignir loforðsgjafa eru að mestu eignir sem viðskipti eru með, skal endurspegla árangur undirliggjandi eigna byggt á tímabilum aukins flökts.

b) Að því er keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja varðar mega stofnanir meta vænt tap í hverju loforðsgjafaprepi út frá langtímadeðaltali eins árs endanlegra vanskilahlutfalla.

c) Ákvarði stofnun langtímadeðaltal mats á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum vegna keyptrar viðskiptakrafna fyrirtækja út frá mati á væntu tapi og viðeigandi mati á líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum skal ferli við mat á heildartapi uppfylla heildarstaðla fyrir mat á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum, sem settir eru fram í þessum hluta, og skal niðurstaðan vera í samræmi við hugtakið um tap að gefnum vanefndum eins og segir í a-lið 1. mgr. 181. gr.

d) Stofnanir skulu einungis nota matsaðferðir fyrir líkur á vanefndum ef greining styður þær. Stofnanir skulu viðurkenna mikilvægi þess að nota eigin dómgreind við að tvíanna saman niðurstöður þessara aðferða og við aðlögun vegna takmarkana sem tengjast aðferðum og upplýsingum.

e) Að því marki sem stofnun notar gögn, sem byggja á eigin reynslu hennar af vanefndum, við mat á líkum á vanefndum skal matið endurspegla sölutryggingarstaðla og hvers kyns mismun milli matskerfisins sem framleiddi gögnin og gildandi matskerfis. Hafi sölutryggingarstaðlar eða matskerfi breyst skal stofnunin rýmka varfærnisvismörkin í mati sínu á líkum á vanefndum.

- f) Að því marki sem stofnunin tengir þrep sín við eða varpar þeim yfir á kvarðann, sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða svipuð stofnun notar og tengir svo vanskilahlutfallið fyrir þrep utanaðkomandi stofnunar við þrep stofnunarinnar, skal vörpunin byggð á samanburði viðmiðana innra mats við viðmiðanir sem hin utanaðkomandi stofnun notar og á samanburði innra og ytra mats sameiginlegra loforðsgjafa. Forðast skal bjögum eða ósamræmi í vörpuninni eða undirliggjandi gögnum. Viðmiðanir utanaðkomandi stofnunar, sem liggja til grundvallar gögnum til magnákvörðunar, skulu eingöngu miðaðar við vanskilááhættu og ekki endurspeglu einkenni viðskipta. Greining stofnunarinnar skal fela í sér samanburð á þeim skilgreiningum á vanefndum sem notaðar eru, með fyrirvara um kröfur í 178. gr. Stofnunin skal skjalfesta grundvöll vörpunarinnar.
- g) Að því marki sem stofnunin notar tölfraeðilíkon til að spá fyrir um vanefndir er henni heimilt að meta líkur á vanefndum sem einfalt meðaltal mats á líkum á vanefndum vegna einstakra loforðsgjafa í ákveðnu þrepi. Notkun stofnunarinnar á líkönum fyrir líkur á vanefndum í þessum tilgangi skulu uppfylla staðlana sem tilgreindir eru í 174. gr.
- h) Óháð því hvort stofnun notar ytri, innri eða sameinaðar gagnalindir eða sambland af þessu þrennu skal, við mat hennar á líkum á vanefndum, a.m.k. fimm ára athugunartímabil liggja til grundvallar í a.m.k. einni gagnalind. Ef einhver gagnalindanna nær yfir lengra athugunartímabil og ef þessi gögn eiga við skal nota það tímabil. Þetta á einnig við um PD-/LGD-aðferðina í tengslum við hlutabréf. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda er stofnunum, sem hafa ekki fengið heimild lögbærs yfirvalds skv. 143. gr. til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum, heimilt að nota viðeigandi gögn, sem taka til tveggja ára, þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.
2. Eftirfarandi kröfur skulu eiga við að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar:
- a) Stofnanir skulu meta líkur á vanefndum í loforðsgjafaprepi eða -safni út frá langtímameðaltali eins árs vanskilahlutfalla.
- b) Einnig má leiða mat á líkum á vanefndum af mati á heildartapi og viðeigandi mati og tapi að gefnum vanefndum.
- c) Stofnanir skulu líta á innri gögn til að flokka áhættuskuldbindingar í þrep eða söfn sem meginupplýsingalind við mat á einkennum taps. Stofnunum er heimilt að nota ytri gögn (þ.m.t. sameinuð gögn) eða tölfraeðilíkon vegna magnákvörðunar, að því gefnu að hægt sé að sýna fram á sterk tengsl á milli:
- i. aðferðar stofnunarinnar við að skipa áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn og aðferðar sem ytri gagnalind notaði og
- ii. innra áhættusniðs stofnunar og samsetningar ytri gagna.
- d) Ákvarði stofnun langtímameðaltal mats á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum vegna smásölu út frá mati á heildartapi og viðeigandi mati á líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum skal ferli við mat á heildartapi uppfylla heildarstaðla fyrir mat á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum, sem settir eru fram í þessum hluta, og skal niðurstaðan vera í samræmi við hugtakið um tap að gefnum vanefndum eins og segir í a-lið 1. mgr. 181. gr.
- e) Óháð því hvort stofnun notar ytri, innri eða sameinaðar gagnalindir eða sambland af þessu þrennu skal, við mat hennar á einkennum taps, a.m.k. fimm ára athugunartímabil liggja til grundvallar í a.m.k. einni gagnalind. Ef einhver gagnalindanna nær yfir lengra athugunartímabil og ef þessi gögn eiga við skal nota það tímabil. Stofnun þarf ekki að gefa sögulegum gögnum sama vægi ef nýlegri gögn hafa betra forspárgildi varðandi taphlutföll. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda er stofnunum heimilt að nota viðeigandi gögn sem ná yfir tveggja ára tímabil þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.
- f) Stofnanir skulu ákvarða og greina væntar breytingar á áhættubreytum á líftíma lánaáhættu (árstíðabundin áhrif).
- Stofnunum er heimilt að nota ytri og innri viðmiðunargögn vegna keyþra smásöluviðskiptakrafna. Stofnanir skulu nota allar viðeigandi gagnalindir til samanburðar.
3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:
- a) með hvaða skilyrðum lögbær yfirvöld mega veita þær heimildir sem um getur í h-lið 1. mgr. og e-lið 2. mgr.,
- b) með hvaða aðferðum lögbær yfirvöld skulu meta aðferðafræði stofnunar við mat á líkum á vanefndum skv. 143. gr.
- Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

181. gr.

Sértækar kröfur í tengslum við eigið mat á tapi að gefnum vanefndum

1. Við magnákvörðun á áhættubreytum sem tengjast matsþrepum eða söfnum skulu stofnanir fylgja eftirfarandi sértækum kröfum varðandi eigið mat á tapi að gefnum vanefndum:

- a) Stofnanir skulu meta tap að gefnum vanefndum, eftir þrepum eða söfnum gerninga, á grundvelli meðaltals endanlegs taps að gefnum vanefndum, eftir þrepum eða söfnum gerninga, með því að nota öll sannanleg vanskil innan gagnalindanna (vegið meðaltal vanskila).
- b) Stofnanir skulu nota mat á tapi að gefnum vanefndum sem á við efnahagssamdrátt sé það varfærnislegra en langtíma meðaltal. Að því marki sem þess er vænst að matskerfi skili stöðugu endanlegu tapi að gefnum vanefndum í þrepum eða söfnum frá einum tíma til annars skulu stofnanir aðlaga mat sitt á áhættubreytum eftir þrepum eða söfnum til að takmarka áhrif efnahagssamdráttar á eigið fé.
- c) Stofnun skal hafa í huga umfang tengsla á milli áhættu loforðsgjafans og áhættu tryggingar eða tryggingarveitanda. Meðhöndla skal af varfærni þau tilvik þar sem veruleg tengsl eru til staðar.
- d) Gjaldmiðlamisvægi milli undirliggjandi skuldbindingar og tryggingar skal meðhöndla af varfærni við mat stofnunar á tapi að gefnum vanefndum.
- e) Að því marki sem mat á tapi að gefnum vanefndum tekur tillit til tilvistar tryggingar skal það ekki einvörðungu byggjast á mati á markaðsvirði tryggingarinnar. Mat á tapi að gefnum vanefndum skal taka tillit til áhrifa þess að hugsanlegt sé að stofnun geti ekki með skjótum hætti yfirtekið tryggingu og komið henni í verð.
- f) Að því marki sem mat á tapi að gefnum vanefndum tekur tillit til tilvistar tryggingar skulu stofnanir setja innri kröfur um stjórn trygginga, réttarvissu og áhættustýringu sem eru í almennu samræmi við þær kröfur sem settar eru fram í 3. þátt 4. kafla.
- g) Að því marki sem stofnun viðurkennir tryggingar við ákvörðun áhættuskuldbindingarvirðis vegna útlánaáhættu mótaðila í samræmi við 5. eða 6. þátt 6. kafla skal ekki telja með í mati á tapi að gefnum vanefndum þær fjárhæðir sem reiknað er með að endurheimtist með tryggingunum.

h) Að því er varðar áhættuskuldbindingar sem þegar eru í vanskilum skal stofnun nota samtölu besta mats síns á væntu tapi fyrir hverja áhættuskuldbindingu miðað við ríkjandi efnahagsaðstæður og stöðu áhættuskuldbindingar og mat sitt á auknu taphlutfalli vegna möguleika á frekara óvæntu tapi á endurheimtartímabilinu, þ.e. frá vanskiladegi og þar til áhættuskuldbindingin er gerð upp.

- i) Ógreidd gjaldfallin gjöld skulu reiknast sem áhættuskuldbinding eða tap að því marki sem þau hafa verið færð í rekstrarreikning stofnunarinnar.
- j) Að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka skal mat á tapi að gefnum vanefndum byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár og lengist tímabilið um eitt ár á hverju ári eftir framkvæmd þar til að lágmarki sjö árum er náð, fyrir a.m.k. eina gagnalind. Ef einhver gagnalindanna nær yfir lengra athugunartímabil og ef þessi gögn eiga við skal nota það tímabil.

2. Að því er smásöluáhættuskuldbindingar varðar er stofnunum heimilt að gera eftirfarandi:

- a) leiða mat á tapi að gefnum vanefndum af innleystu tapi og viðeigandi mati á líkum á vanefndum,
- b) endurspeglar framtíðarádrátt á lánaþyrirgreiðslur annaðhvort í breytistuðlum sínum eða í mati sínu á tapi að gefnum vanefndum,
- c) að því er keyptar smásöluviðskiptakröfur varðar nota ytri og innri viðmiðunargögn til að meta tap að gefnum vanefndum.

Að því er smásöluáhættuskuldbindingar varðar skal mat á tapi að gefnum vanefndum byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár. Stofnun þarf ekki að gefa sögulegum gögnum sama vægi ef nýlegri gögn hafa betra forspárgildi varðandi taphlutföll. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda er stofnunum heimilt að nota viðeigandi gögn sem ná yfir tveggja ára tímabil þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- a) eðli, alvarleika og tímallengd þess efnahagssamdráttar sem um getur í 1. mgr.,
- b) með hvaða skilyrðum lögbært yfirvald getur heimilað stofnun skv. 2. mgr. að nota viðeigandi gögn, sem taka til tveggja ára, þegar hún notar innramatsaðferðina.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

182. gr.

Sértækar kröfur í tengslum við eigið mat á breytistuðlum

1. Við magnákvörðun á áhættubreytum sem tengjast matsþrepum eða söfnum skulu stofnanir fylgja eftirfarandi sértækum kröfum varðandi eigið mat á breytistuðlum:

- a) Stofnanir skulu meta breytistuðla eftir þrepum eða söfnum gerninga á grundvelli meðaltals endanlegra breytistuðla eftir þrepum eða söfnum gerninga og nota til þess vegið meðaltal vanskila sem leiðir af öllum vanskilum sem finnast innan gagnalindanna.
- b) Stofnanir skulu nota mat á breytistuðlum sem er viðeigandi fyrir efnahagssamdrátt ef það er varfærnislegra en langtímameðaltal. Að því marki sem þess er vænst að matskerfi skili stöðugum endanlegum breytistuðlum í þrepum eða söfnum frá einum tíma til annars skulu stofnanir aðlaga mat sitt á áhættubreytum eftir þrepum eða söfnum til að takmarka áhrif efnahagssamdráttar á eigið fé.
- c) Mat stofnunar á breytistuðlum skal endurspegla möguleika á viðbótarádrætti loforðsgjafa fram að eða eftir að vanskilaatburði er hrundið af stað. Mat á breytistuðli skal fela í sér rýmri varfærnisvirkmörk ef ástæða er til að ætla að jákvæð fylgni milli tíðni vanskila og vægis breytistuðla verði meiri.
- d) Þegar stofnanir reikna mat breytistuðla skulu þær taka tillit til sérstakra stefna sinna og áætlana sem þær hafa samþykkt að því er varðar eftirlit með reikningum og meðhöndlun greiðslna. Stofnanir skulu einnig taka tillit til getu sinnar og vilja til að koma í veg fyrir frekari ádrátt við kringumstæður þar sem ekki er um vanskil að ræða, s.s. við brot á lánaskilmálum eða aðra tæknilega vanskilaatburði.
- e) Stofnanir skulu búa yfir viðunandi kerfum og ferlum til að hafa eftirlit með fjárhæðum gerninga, stöðu útistandandi fjárhæða veittra lánalína og breytingum á útistandandi fjárhæðum hjá hverjum loforðsgjafa og í hverju þrepi. Stofnunin skal vera fær um að hafa daglegt eftirlit með útistandandi fjárhæðum.
- f) Noti stofnanir mismunandi mat á breytistuðlum við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og til notkunar innan stofnunarinnar skal matið skjalfest og það vera réttmætt.

2. Að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka skal mat á breytistuðlum byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár og lengist tímabilið um eitt ár á hverju ári eftir framkvæmd þar til að lágmarki sjö árum er náð, fyrir a.m.k. eina gagnalind. Ef einhver gagnalindanna nær yfir lengra athugunartímabil og ef þessi gögn eiga við skal nota það tímabil.

3. Að því er smásöluáhættuskuldbindingar varðar er stofnunum heimilt að endurspegla framtíðarádrátt á lánagerninga annaðhvort í breytistuðlum sínum eða í mati sínu á tapi að gefnum vanefndum.

Að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar skal mat á breytistuðlum byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár. Þrátt fyrir a-lið 1. mgr. þarf stofnun ekki að gefa sögulegum gögnum sama vægi ef nýlegri gögn hafa betra forspárgildi varðandi ádrátt á lán. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda er stofnunum heimilt að nota viðeigandi gögn, sem ná yfir tveggja ára tímabil, þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- a) eðli, alvarleika og tímalengd þess efnahagssamdráttar sem um getur í 1. mgr.,
- b) með hvaða skilyrðum lögbært yfirvald getur heimilað stofnun að nota viðeigandi gögn, sem taka til tveggja ára, þegar hún notar innramatsaðferðina.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

183. gr.

Kröfur vegna mats á áhrifum ábyrgða og lánaafleiða í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækja, stofnana og ríkja og seðlabanka, þar sem eigið mat á tapi að gefnum vanefndum er notað, og í tengslum við smásöluáhættuskuldbindingar

1. Eftirfarandi kröfur gilda í tengslum við hæfa ábyrgðarveitenda og ábyrgðir:

- a) Stofnanir skulu hafa skýrt tilgreindar viðmiðanir fyrir tegundir ábyrgðarveitendur sem þær viðurkenna vegna útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga.

b) Að því er varðar viðurkennda ábyrgðarveitendur skulu þær reglur gilda sem settar eru fram í 171., 172. og 173. gr.

c) Ábyrgðin skal vera skrifleg, óuppsegjanleg af hálfu ábyrgðarveitanda, í gildi þar til staðið hefur verið við skuldbindinguna að fullu (að því er varðar fjárhæð og gildistíma ábyrgðarinnar) og framfylgjanleg samkvæmt lögum gagnvart ábyrgðarveitanda í lögsögu þar sem hægt er að leggja hald á eignir ábyrgðarveitandans og framfylgja dómi. Heimilt er, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, að viðurkenna ábyrgðir sem fela í sér skilyrði um að ábyrgðarveitandi kunni að vera laus undan ábyrgð. Flokkunarviðmiðanir skulu taka með viðunandi hætti á því að það kunni að draga úr áhrifum af mildun áhættu.

2. Stofnun skal hafa skýrt tilgreindar viðmiðanir fyrir leiðréttingar á þrepum, söfnum eða mati á tapi að gefnum vanefndum og, ef um er að ræða smásöluviðskiptakröfur og hæfar keyptar viðskiptakröfur, fyrir aðferðir til að flokka áhættuskuldbindingar í þrep og söfn, til að endurspegla áhrif ábyrgða vegna útreiknings fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Þessar viðmiðanir skulu uppfylla kröfurnar sem eru sett fram í 171., 172. og 173. gr.

Viðmiðanirnar skulu vera trúverðugar og byggðar á innsæi. Þær skulu ná yfir getu og vilja ábyrgðarveitandans til að rækja ábyrgðina, líklega tímasetningu allra greiðslna frá ábyrgðarveitanda, það hve mikla fylgni geta ábyrgðarveitanda til að rækja ábyrgðina hefur við getu loforðsgjafa til að endurgreiða, og að hve miklu leyti eftirstæð áhætta gagnvart loforðsgjafa verður ennþá til staðar.

3. Kröfur varðandi ábyrgðir í þessari grein skulu einnig gilda um lánaafleiður gagnvart einum aðila. Kröfurnar, sem eru settar fram í 2. mgr. 216. gr., skulu gilda í tengslum við misræmi á milli undirliggjandi skuldbindingar og tilgreindrar skuldbindingar lánaafleiðunnar eða skuldbindingarinnar sem er notuð til að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað. Að því er smásöluáhættuskuldbindingar og hæfar keyptar viðskiptakröfur varðar gildir þessi málsgrein um ferlið við skipan áhættuskuldbindinga í þrep og söfn.

Viðmiðanirnar skulu taka til útgreiðslufyrirkomulags lánaafleiðunnar og meta með varfærnum hætti áhrif þess á umfang og tímasetningu endurheimtu. Stofnunin skal meta að hve miklu leyti annars konar eftirstæðir áhættuþættir eru eftir.

4. Kröfurnar í 1.–3. mgr. skulu ekki gilda um ábyrgðir, sem stofnanir, ríki og seðlabankar og fyrirtæki veita og uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í g-lið 1. mgr. 201. gr., ef stofnunin hefur fengið heimild til að beita staðalaðferðinni að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna slíkra aðila skv. 148. og 150. gr. Í því tilviki skulu kröfur 4. kafla gilda.

5. Að því er smásöluáhættuskuldbindingar varðar skulu þær kröfur, sem eru settar fram í 1., 2. og 3. mgr., einnig gilda um flokkun áhættuskuldbindinga í þrep og söfn og mat á líkum á vanefndum.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina með hvaða skilyrðum lögbær yfirvöld geta heimilað viðurkenningu skilyrtra ábyrgða.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

184. gr.

Kröfur vegna keyptrar viðskiptakrafna

1. Við magnákvörðun á áhættubreytum sem tengjast matsþrepum eða söfnum fyrir keyptar viðskiptakröfur skulu stofnanir sjá til þess að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 2.–6. mgr., séu uppfyllt.

2. Gerningurinn skal þannig uppbyggður að tryggt sé að stofnunin hafi undir öllum fyrirsjáanlegum kringumstæðum virkt eignarhald á og yfirráð yfir öllum peningagreiðslum vegna viðskiptakrafna. Þegar loforðsgjafi greiðir seljanda eða þjónustuaðila fé milliliðalaust skal stofnunin sannreyna reglulega að greiðslurnar séu framsendar að öllu leyti og innan samningsbundinna skilmála. Stofnanir skulu hafa verklagsreglur til að tryggja að eignarhald á viðskiptakröfunum og innborguðu fé sé varið gegn áhrifum gjaldþrota eða dómsmála sem gætu valdið verulegum töfum á getu lánveitanda til að innleysa viðskiptakröfurnar eða ráðstafa þeim eða halda yfirráðum yfir innborguðu fé.

3. Stofnunin skal fylgjast með bæði gæðum keyptrar viðskiptakrafna og fjárhagsstöðu seljandans og þjónustuaðilans. Eftirfarandi skal gilda:

a) Stofnunin skal meta fylgni á milli gæða keyptu viðskiptakrafna og fjárhagsstöðu bæði seljandans og þjónustuaðilans og hafa til staðar innri stefnur og verklagsreglur sem veita fullnægjandi verndarráðstafanir til varnar gegn öllum ófyrirséðum atburðum, þ.m.t. að úthluta innra áhættumati á hvern seljanda og þjónustuaðila.

b) Stofnunin skal hafa skýrar og skilvirkar stefnur og verklagsreglur við ákvörðun á hæfi seljanda og þjónustuaðila. Stofnunin eða fulltrúi hennar skulu framkvæma reglubundna endurskoðun á seljendum og þjónustuaðilum til að sannreyna nákvæmni skýrslna frá seljanda eða þjónustuaðila, koma upp

um sviksemi eða veikleika í rekstri og sannreyna gæði lánastefna seljandans auk verklagsreglna og innheimtustefna þjónustuaðilans. Skjalfesta skal niðurstöður þessara endurskoðana.

c) Stofnunin skal meta öll einkenni safna keyþra viðskiptakrafna, þ.m.t. yfirdrátt (e. *over-advances*), vanskilasögu seljandans, tapaðar viðskiptakröfur og afskriftir vegna tapaðra viðskiptakrafna, greiðsluskilmála og mögulegra mótreikninga.

d) Stofnunin skal hafa skilvirkar stefnur og verklagsreglur til að geta haft heildareftirlit með samþjöppun gagnvart einum loforðsgjafa, bæði innan safna keyþra viðskiptakrafna og á milli þeirra.

e) Stofnunin skal tryggja að hún fái við fyrsta tækifæri nægilega ítarlegar skýrslur yfir aldur og þynningu viðskiptakrafna frá þjónustuaðilanum til að tryggja að farið sé að hæfisviðmiðum stofnunarinnar og útgreiðslustefnum, sem gilda um keyptar viðskiptakröfur, og veita skilvirkt úrræði til að hafa eftirlit með og staðfesta söluskilmála og þynningu seljandans.

4. Stofnunin skal hafa til staðar kerfi og verklagsreglur til þess að greina hnignun í fjárhagsstöðu seljanda og gæðum keyþra viðskiptakrafna á frumstigi og til að geta tekið með fyrirbyggjandi hætti á vandamálum í uppsiglingu. Stofnunin skal einkum hafa til staðar skýrar og skilvirkar stefnur, verklagsreglur og upplýsingakerfi til þess að geta haft eftirlit með brotum á lánaskilmálum og skýrar og skilvirkar stefnur og verklagsreglur til að geta hafið málsókn og tekið á keyptum viðskiptakröfum sem vandkvæði eru með.

5. Stofnunin skal hafa til staðar skýrar og skilvirkar stefnur og verklagsreglur sem gilda um eftirlit með keyptum viðskiptakröfum, lánum og reiðufé. Einkum skulu skriflegar innri stefnur tilgreina alla mikilvæga þætti áætlunar um kaup á viðskiptakröfum, þ.m.t. kjör veltufjármögnunar, hæfar tryggingar, nauðsynleg gögn, hámark samþjöppunar og hvernig fara skal með innborgað fé. Þessir þættir skulu taka viðeigandi tillit til allra viðkomandi og mikilvægra atriða, þ.m.t. fjárhagsstöðu seljanda og þjónustuaðila, áhættusamþjöppunar og þróunar í gæðum keyþra viðskiptakrafna og hópi viðskiptavina seljandans og skulu innri kerfi tryggja að lán séu einungis veitt gegn tilgreindri stuðningstryggingu og gögnum.

6. Stofnunin skal hafa til staðar skilvirkt innra ferli til að meta fylgni við allar innri stefnur og verklagsreglur. Þetta ferli skal fela í sér reglulega úttekt á öllum mikilvægum áföngum áætlunar stofnunarinnar um kaup á viðskiptakröfum, sannpröfun á aðskilnaði verkefna á milli annars vegar mats á seljanda og þjónustuaðila og mats á loforðsgjafa og hins vegar á milli mats á seljanda og þjónustuaðila og endurskoðunar á

staðnum hjá seljanda og þjónustuaðila og mats á starfsemi bakvinnslu, með sérstakri áherslu á menntun og hæfi, reynslu, fjölda starfsfólks og sjálfvirk stuðningskerfi.

3. undirþáttur

Innra mat sannreynt

185. gr.

Innra mat sannreynt

Stofnanir skulu sannreyna innra mat sitt með fyrirvara um eftirfarandi kröfur:

a) Stofnanir skulu búa yfir traustum kerfum til að sannreyna nákvæmni og samkvæmni matskerfa, ferla og mats allra viðkomandi áhættubreyta. Innra sannreyningarferlið skal gera stofnuninni kleift að meta frammistöðu kerfa innra mats og áhættumats með samræmdum og markvissum hætti.

b) Stofnanir skulu með reglulegu millibili bera endanleg vanskilahlutföll saman við mat á líkum á vanefndum fyrir hvert þrep og þær skulu greina sérstaklega, þegar endanleg vanskilahlutföll eru utan við vænt bil, ástæður fráviksins. Stofnanir, sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, skulu einnig framkvæma hliðstæða greiningu fyrir þetta mat. Við slíkan samanburð skal nota söguleg gögn sem ná yfir eins langt tímabil og mögulegt er. Stofnunin skal skjalfesta aðferðirnar og gögnin sem notuð eru við slíkan samanburð. Uppfæra skal þessa greiningu og skjalfestingu a.m.k. árlega.

c) Stofnanir skulu einnig nota aðrar meginlegar sannreyningaraðferðir og samanburð við viðeigandi ytri gagnalindir. Greiningin skal byggð á gögnum sem hæfa eignasafninu, eru uppfærð reglulega og ná yfir viðeigandi athugunartímabil. Innra mat stofnunar á frammistöðu matskerfa sinna skal grundvallað á eins löngu tímabili og hægt er.

d) Samræmi skal vera í aðferðum og gögnum sem notuð eru við meginlega sannreyningu frá einum tíma til annars. Skjalfesta skal breytingar á mats- og sannreyningaraðferðum og gögnum (bæði gagnalindum og tímabilum).

e) Stofnanir skulu hafa trausta innri staðla vegna aðstæðna þar sem frávik í endanlegum líkum á vanskilum, tapi að gefnum vanefndum, breytistuðlum og heildartapi, ef mat á væntu tapi er notað, frá væntingum verða nógu veigamikil til að draga megi réttmæti matsins í efa. Þessir staðlar skulu hafa hliðsjón af viðskiptasveiflum og svipuðum kerfisbundnum breytileika vanskila. Þegar endanleg gildi eru að staðaldri hærrí en vænt gildi skulu stofnanir endurskoða mat sitt til hækkunar í þeim tilgangi að endurspeglar reynslu sína af vanskilum og tapi.

4. undirþáttur

Kröfur í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa samkvæmt eiginlíkansaðferðinni

186. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns og magnákvörðun vegna áhættu

Við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns skulu stofnanir uppfylla eftirfarandi staðla:

- a) Mat á mögulegu tapi skal vera traust gagnvart óhagstæðum markaðshreyfingum sem hafa áhrif á langtímaáhættusnið tiltekinn eignarhluta stofnunarinnar. Gögnin, sem eru notuð til að sýna dreifingu afkomu, skulu endurspegla lengsta úrtakstímabil, sem viðeigandi gögn eru til fyrir, og hafa þýðingu við framsetningu áhættusniðs fyrir sértækar áhættuskuldbindingar stofnunarinnar vegna hlutabréfa. Gögnin, sem eru notuð, skulu nægja til að veita varfærnislegt, tölfræðilega áreiðanlegt og traust mat á tapi sem er ekki eingöngu byggt á hlutlægu mati eða álitu. Áfallið sem miðað er við skal sýna varfærnislegt mat á hugsanlegu tapi yfir viðkomandi langtímamarkaðs- eða viðskiptasveiflu; Stofnunin skal sameina greiningar á tiltækum raungögnum með aðlögunum sem byggja á mismunandi þáttum í þeim tilgangi að fá líkön til að sýna viðeigandi raunsæi og varfærni í niðurstöðum. Við gerð vágildislíkana (VaR) við mat á hugsanlegu ársfjórðungslegu tapi geta stofnanir notað ársfjórðungsleg gögn, eða umreiknað gögn frá styttra tímabili yfir í jafngildi ársfjórðungslegra talna, með notkun viðeigandi greiningaraðferðar, sem byggir á reynslugögnum, og með vandaðri og skjalfestri hugmyndavinnu og greiningu. Beita skal slíkri nálgun varfærnislega og með samræmdum hætti frá einum tíma til annars. Þegar takmarkað magn viðeigandi gagna er til staðar skal stofnunin bæta við hæfilegum varfærnisörkum.
- b) Þau líkön sem notuð eru skulu taka á fullnægjandi hátt tillit til allra mikilvægra áhætta sem felast í ávöxtun hlutabréfa, þ.m.t. almenn markaðsáhætta og sérstök áhætta vegna hlutabréfasafns stofnunarinnar. Eigin líkön skulu geta skýrt með viðeigandi hætti sögulegar verðbreytingar, greint bæði magn og breytingar á samsetningu hugsanlegrar samþjöppunar og vera traust gagnvart óhagstæðum markaðsáðstæðum. Samsetning áhættu í þeim gögnum sem notuð eru við matið skal vera sem líkust áhættu sem tengist áhættuskuldbindingum stofnunarinnar vegna hlutabréfa eða a.m.k. sambærileg.
- c) Eigið líkan skal hæfa áhættusniði og margbreytileika hlutabréfasafns stofnunar. Þegar stofnun á verulega eignarhluti sem eru mjög ólínulegir í eðli sínu skal eigið líkan hannað þannig að það taki nægilegt tillit til þeirrar áhættu sem tengist slíkum gerningum.

- d) Vörpun einstakra staðna yfir í verðvísbindingar, markaðsvístölur og áhættuþætti skal vera trúverðug, gerð með innsæi og skilvirk.
- e) Stofnanir skulu með aðstoð greininga á reynslugögnum sýna fram á það hversu viðeigandi áhættuþættir eru, þ.m.t. getu þeirra til að ná yfir bæði almenna og sértæka áhættu.
- f) Við mat á flökti á tekjum af áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa skal taka til viðeigandi og fánlegra gagna, upplýsinga og aðferða. Nota skal innri gögn sem hafa verið skoðuð af óháðum aðila eða gögn frá ytri gagnalindum, þ.m.t. sameinuð gögn.
- g) Gagngerð og yfirgripsmikil álagsprófunaráætlun skal vera til staðar.

187. gr.

Áhættustýringarferli og -eftirlit

Með tilliti til þróunar og notkunar eigin líkana vegna krafna um eiginfjárgrunn skulu stofnanir taka upp stefnur, verklagsreglur og eftirlit til þess að tryggja heilindi líkansins og vinnsluferlis þess. Þessar stefnur, verklagsreglur og eftirlit skulu fela í sér eftirfarandi:

- a) fulla aðlögun eigin líkans að heildarupplýsingakerfi fyrir stjórnendur stofnunarinnar og í stýringu hlutabréfasafns utan veltubókar, eigin líkön skulu að fullu löguð að innviðum áhættustýringar stofnunar ef þau eru sérstaklega notuð við mælingu og mat á arðsemi hlutabréfasafnsins, þ.m.t. arðsemi að teknu tilliti til áhættu, úthlutun varnarfjármagns á áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa og við að meta heildareiginfjárförð og ferli fjárfestingarstjórnunar,
- b) viðurkennd stjórnarkerfi, verklagsreglur og eftirlitsstarf til að tryggja reglulegt og óháð eftirlit með öllum þáttum vinnsluferlis eigin líkans, þ.m.t. samþykki á endurskoðun líkans, könnun á flagsgögnum og endurskoðun á niðurstöðum líkana, s.s. bein sannprófun áhættuútreikninga, við slíka endurskoðun skal meta nákvæmni, heilleika og hversu viðeigandi flagsgögn og niðurstöður líkansins eru með áherslu bæði á að finna og lágmarka hugsanlegar villur sem tengjast þekktum veikleikum og að skilgreina óþekkta veikleika líkansins, slík endurskoðun má vera framkvæmd af óháðri einingu innan stofnunarinnar eða af óháðum utanaðkomandi þriðja aðila,
- c) fullnægjandi kerfi og verklagsreglur til að hafa eftirlit með fjárfestingarmörkum og áhættu áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa,
- d) þær einingar sem bera ábyrgð á hönnun og notkun líkananna skulu vera rekstrarlega óháðar þeim einingum sem bera ábyrgð á stjórnun einstakra fjárfestinga,

- e) Þeir aðilar sem bera ábyrgð á einhverjum þætti vinnsluferlis líkana skulu hafa til þess viðeigandi menntun og hæfi; stjórnin skal útvega starfsfólk með tilhlýðilega reynslu og hæfni til að sinna líkaninu.

188. gr.

Sannreying og skjalfesting

Stofnanir skulu búa yfir traustum kerfum til að sannreyna nákvæmni og samkvæmni eigin líkana sinna og vinnsluferli líkana. Skjalfesta skal alla mikilvæga þætti eigin líkans og vinnsluferli þess og sannreyingu.

Sannreying og skjalfesting eigin líkana stofnana og vinnsluferlis líkana skulu vera með fyrirvara um eftirfarandi kröfur:

- Stofnanir skulu nota innra sannreyingarferlið til að meta frammistöðu eigin líkana sinna og vinnsluferli á samræmdan og marktækan hátt.
- Samræmi skal vera í aðferðum og gögnum sem notuð eru við megindlega sannreyingu frá einum tíma til annars. Skjalfesta skal breytingar á mats- og sannreyingaraðferðum og gögnum, bæði gagnalindum og tímabilum.
- Stofnanir skulu reglulega bera raunverulega ávöxtun hlutabréfa, reiknaða með tilliti til innleysts og óinnleysts hagnaðar og taps, saman við mat samkvæmt líkönum. Við slíkan samanburð skal nota söguleg gögn sem ná yfir eins langt tímabil og mögulegt er. Stofnunin skal skjalfesta aðferðirnar og gögnin sem notuð eru við slíkan samanburð. Uppfæra skal þessa greiningu og skjalfestingu a.m.k. árlega.
- Stofnanir skulu einnig nota aðrar megindlegar sannreyingaraðferðir og samanburð við ytri gagnalindir. Greiningin skal byggð á gögnum sem hæfa eignasafninu, eru uppfærð reglulega og ná yfir viðeigandi athugunartímabil. Innra mat stofnunar á frammistöðu líkana þess skal grundvallað á eins löngu tímabili og hægt er.
- Stofnanir skulu hafa trausta innri staðla vegna aðstæðna þar sem samanburður á raunverulegri ávöxtun hlutabréfa við mat líkana gefur tilefni til efasemda um réttmæti matsins eða líkananna sjálfra. Í þessum stöðlum skal hafa hliðsjón af viðskiptasveiflum og svipuðum kerfisbundnum breytileika í ávöxtun hlutabréfa. Allar breytingar sem gerðar eru á eigin líkönum í kjölfar endurskoðunar á þeim skulu skjalfestar og vera í samræmi við endurskoðunarstaðla stofnunar vegna líkananna.
- Eigið líkan og vinnsluferli þess skal vera skjalfest, þ.m.t. ábyrgð þeirra aðila sem taka þátt í líkanagerðinni, samþykkt á líkaninu og endurskoðun þess.

5. undirþáttur

Innri stjórnunarhættir og eftirlit

189. gr.

Stjórnunarhættir fyrirtækja

- Stjórn stofnunarinnar eða nefnd tilnefnd af henni og framkvæmdastjórn skulu samþykka alla mikilvæga þætti lánshæfiseinkunnar- og matsferla. Þessir aðilar skulu búa yfir almennri þekkingu á matskerfum stofnunarinnar og ítarlegum skilningi á stjórnunarskýrslum þeim tengdum.
- Framkvæmdastjórn skal lúta eftirfarandi kröfum:
 - Hún skal láta stjórninni eða nefnd sem hún tilnefnir í té tilkynningu um mikilvægar breytingar eða undanþágur frá viðurkenndum stefnum sem munu hafa veruleg áhrif á rekstur matskerfa stofnunarinnar.
 - Hún skal hafa góðan skilning á hönnun og starfsemi matskerfanna.
 - Hún skal tryggja, með viðvarandi hætti, að matskerfin starfi rétt.

Eftirlitseiningar útlánahættu skulu reglulega láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingar um frammistöðu matsferlisins, atriði sem þarf að bæta og stöðu aðgerða til bæta úr áður tilgreindum annmörkum.

- Greining byggð á innra mati á áhættusniði stofnunarinnar skal vera mikilvægur hluti af stjórnunarskýrslugjöf til þessara aðila. Skýrslugjöf skal fela í sér a.m.k. áhættusnið eftir þrepum, flakk á milli þrepa, mat á viðeigandi breytum fyrir hvert þrep og samanburð á endalegum vanskilahlutföllum og, að því marki sem eigið mat er notað, á endanlegu tapi að gefnum vanefndum og endanlegum breytistuðlum samanborið við væntingar og niðurstöður úr álagsprófunum. Tíðni skýrslugjafar skal velta á mikilvægi og tegund upplýsinga og stöðu móttakanda.

190. gr.

Stjórnun útlánaáættu

- Eftirlitseining vegna útlánahættu skal vera óháð starfssviðum starfsfólks og stjórnenda sem sjá um að stofna til eða viðhalda áhættuskuldbindingum og skal heyra beint undir framkvæmdastjórn. Einingin skal sjá um hönnun eða val, framkvæmd, umsjá og frammistöðu matskerfanna. Einingin skal reglulega taka saman eða greina skýrslur um niðurstöður matskerfanna.

2. Ábyrgðasvið eftirlitseiningar eða -eininga vegna útlána-hættu skal ná yfir:

- a) prófun á og eftirlit með þrepum og söfnum,
- b) gerð og greiningu yfirlitsskýrsla frá matskerfum stofnunarinnar,
- c) reglur um framkvæmd til að sannreyna að skilgreiningar þrepa og safna séu notaðar með samræmdum hætti í mismunandi deildum og á mismunandi landsvæðum,
- d) endurskoðun og skjalfestingu allra breytinga í matsferlinu, þ.m.t. ástæður breytinga,
- e) endurskoðun á matsviðmiðunum til að meta hvort þau spái áfram fyrir um áhættu, breytingar á matsferli, viðmiðunum eða einstökum matsbreytum skulu skjalfestar og þeim viðhaldið,
- f) virka þátttöku í hönnun eða vali, framkvæmd og sannreyningu á líkönnum sem notuð eru í matsferlinu,
- g) umsjá og eftirlit með líkönnum sem notuð eru við matsferlið,
- h) stöðuga endurskoðun og breytingar á líkönnum sem notuð eru við matsferlið.

3. Stofnunum, sem nota sameinuð gögn í samræmi við 2. mgr. 179. gr., er heimilt að útvista eftirfarandi verkefnum:

- a) öflun upplýsinga í tengslum við prófanir og eftirlit með þrepum og söfnum,
- b) gerð yfirlitsskýrsla frá matskerfum stofnunarinnar,
- c) öflun upplýsinga í tengslum við endurskoðun á matsviðmiðunum til að meta hvort þau spái áfram fyrir um áhættu,
- d) skjalfestingu breytinga á matsferlinu, viðmiðana eða einstaka matsbreyta,
- e) öflun upplýsinga í tengslum við stöðuga endurskoðun og breytingar á líkönnum sem notuð eru við matsferlið.

4. Stofnanir sem notfæra sér 3. mgr. skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi aðgang að öllum viðeigandi upplýsingum frá þriðja aðila sem nauðsynlegar eru til að athuga hvort kröfum sé fylgt og að lögbærum yfirvöldum sé heimilt að framkvæma vettvangsathuganir að sama marki og innan stofnunarinnar.

191. gr.

Innri endurskoðun

Innri endurskoðun eða önnur sambærileg sjálfstæð endurskoðunareining skal endurskoða a.m.k. árlega matskerfi stofnunar og rekstur hennar, þ.m.t. útlánastarfsemi og mat á líkum á vanefndum, tapi að gefnum vanefndum, væntu tapi og breytistuðlum. Endurskoðunin skal m.a. ná yfir það hvort öllum viðeigandi kröfum sé fylgt.

4. KAFLI

Mildun útlánaáættu

1. þáttur

Skilgreiningar og almennar kröfur

192. gr.

Skilgreiningar

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „lánastofnun“: sú stofnun sem hefur áhættuskuldbindinguna sem um er að ræða,
- 2) „tryggð lánveiting“: öll viðskipti sem leiða til áhættuskuldbindingar sem er tryggð með veði og sem fela ekki í sér ákvæði sem veita stofnuninni rétt til að kalla eftir auknum tryggingum a.m.k. daglega,
- 3) „viðskipti á fjármagnsmarkaði“: öll viðskipti sem leiða til áhættuskuldbindingar sem er tryggð með veði og sem fela í sér ákvæði sem veita stofnuninni rétt til að kalla eftir auknum tryggingum a.m.k. daglega,
- 4) „undirliggjandi sjóður um sameiginlega fjárfestingu“: sjóður um sameiginlega fjárfestingu með hlutabréf eða einingar sem annar sjóður um sameiginlega fjárfestingu hefur fjárfest í.

193. gr.

Meginreglur varðandi færslu á áhrifum aðferða til mildunar útlánaáættu

1. Engin áhættuskuldbinding, sem stofnun hefur mildað útlánaáættu fyrir, skal leiða til hærri fjárhæðar áhættuveginnar áhættuskuldbindingar eða vænts taps en áhættuskuldbinding sem er að öðru leyti eins nema þar er ekki um mildun útlánaáættu að ræða.

2. Ef tillit hefur þegar verið tekið til útlánavarna í fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar skv. 2. eða 3. kafla, eftir því sem við á, skulu stofnanir ekki taka tillit til þeirrar útlánavarnar við útreikninga samkvæmt þessum kafla.

3. Ef ákvæði 2. og 3. þáttar hafa verið uppfyllt er stofnunum heimilt að breyta útreikningi fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni og útreikningi fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni í samræmi við ákvæði 4., 5. og 6. þáttar.

4. Stofnanir skulu fara með reiðufé, verðbréf eða hrávörur, sem eru keyptar, fengnar að láni eða móttæknar í tengslum við endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku, eins og tryggingar.

5. Þegar stofnun reiknar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni og fleiri en ein tegund mildunar á útlánaáættu nær yfir eina tegund áhættuskuldbindingar skal hún gera eftirfarandi ráðstafanir:

a) skipta áhættuskuldbindingunni í hluta sem falla undir hverja tegund mildunar útlánaáættu,

b) reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar fyrir hvern þann hluta sem fæst samkvæmt a-lið sérstaklega í samræmi við ákvæði 2. kafla og þessa kafla.

6. Þegar stofnun sem reiknar út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni ver staka áhættuskuldbindingu með útlánavörn frá einum veitanda útlánavarna og slík vörn hefur mismunandi gjalddaga skal hún gera eftirfarandi ráðstafanir:

a) skipta áhættuskuldbindingunni í hluta sem falla undir hverja tegund mildunar útlánaáættu,

b) reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar fyrir hvern þann hluta sem fæst samkvæmt a-lið sérstaklega í samræmi við ákvæði 2. kafla og þessa kafla.

194. gr.

Meginreglur varðandi viðurkenningu aðferða til mildunar útlánaáættu

1. Aðferðin, sem notuð er til útlánavarnar, svo og aðgerðirnar og ráðstafanirnar sem gerðar eru og verklagsreglur og stefnur sem lánastofnunin hrindir í framkvæmd, skulu vera þannig að þær leiði til útlánavarna sem hafa réttaráhrif og eru fullnustuhæfar í öllum viðkomandi lögsagnarumdæmum.

Lánastofnunin skal láta í té, fari lögbært yfirvald fram á það, nýjustu útgáfu óháðs, skriflegs og rökstudds lagalegs álits eða álita sem hún hefur notað til að ákvarða hvort útlánavarnir hennar uppfylli þau skilyrði sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

2. Lánastofnunin skal gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirgni útlánavarnafyrirkomulagsins og til að draga úr áhættum sem tengjast því fyrirkomulagi.

3. Stofnanir geta einungis fært fjármagnaða útlánavörn í útreikninga á áhrifum af mildun útlánaáættu ef eignir, sem liggja útlánavörnninni til grundvallar, uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) Þær eru á skrá yfir veðhæfar eignir sem er settur fram í 197.-200. gr., eftir því sem við á.

b) Þær eru nægilega seljanlegar og virði þeirra nægilega stöðugt til að veita viðeigandi vissu um útlánavörnnina, með hliðsjón af aðferðinni við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og því að hve miklu leyti færsla er leyfð.

4. Stofnanir geta einungis fært fjármagnaða útlánavörn við útreikning á áhrifum af mildun útlánaáættu ef lánastofnunin hefur rétt til að selja tímanlega eða halda eftir eignum sem eru til tryggingar ef til vanefnda loforðsgjafans og, ef við á, vörsluaðila tryggingarinnar kemur, ógjaldfærni hans eða gjaldþrots eða annars lánaatburðar sem fram kemur í viðskiptagögnunum. Ekki skal vera of mikil fylgni milli virðis eignanna sem notaðar eru til varnar og lánshæfis loforðsgjafans.

5. Ef um er að ræða ófjármagnaða útlánavörn skal veitandi útlánavarnar fá viðurkenningu sem slíkur því aðeins að veitandi útlánavarnar sé nefndur í skrá yfir viðurkennda veitendur útlánavarnar sem sett er fram í 201. eða 202. gr. eftir því sem við á.

6. Ef um er að ræða ófjármagnaða útlánavörn skal samningur um varnir viðurkenndur sem slíkur því aðeins að hann uppfylli eftirfarandi skilyrði:

a) Hann er á skrá yfir viðurkennda samninga um varnir sem er settur fram í 203. gr. og 1. mgr. 204. gr.

b) Hann hefur réttaráhrif og er fullnustuhæfur í viðkomandi lögsagnarumdæmum, til að veita viðeigandi vissu um útlánavörnnina, sem fengist hefur, með hliðsjón af aðferðinni við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og því að hve miklu leyti færsla er leyfð.

c) Veitandi útlánavarnar uppfyllir þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 5. mgr.

7. Útlánavörn skal uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 3. þætti, eftir því sem við á.

8. Stofnun verður að sýna lögbærum yfirvöldum fram á að hún hafi fullnægjandi áhættustýringarferli til að stjórna þeirri áhættu sem stofnunin kann að standa frammi fyrir vegna aðgerða sem ætlað er að milda útlánaáhættu.

9. Þrátt fyrir þá staðreynd að tekið hafi verið tillit til mildunar útlánaáhættu við útreikning fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, ef við á, fjárhæða vænts taps skulu stofnanir halda áfram að gera fullt áhættumat á undirliggjandi áhættuskuldbindingu og vera í aðstöðu til að sýna lögbærum yfirvöldum fram á að stofnunin uppfylli þessa kröfu. Við endurhverf viðskipti og verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku skal undirliggjandi áhættuskuldbinding, að því er varðar þessa málsgrein eingöngu, teljast vera hrein fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar.

10. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina hvað teljist vera nægilega lausar eignir og hvenær virði eigna telst nægilega stöðugt að því er 3. mgr. varðar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. þáttur

Viðurkennd form af mildun útlánaáhættu

1. undirþáttur

Fjármögnuð útlánavörn

195. gr.

Skuldajöfnun í efnahagsreikningi

Stofnun getur notað skuldajöfnun gagnkvæmra krafna í efnahagsreikningi milli hennar sjálfar og mótaðila hennar sem viðurkennt form af mildun útlánaáhættu.

Með fyrirvara um 196. gr. takmarkast viðurkenning við gagnkvæman greiðslujöfnuð milli stofnunarinnar og mótaðilans. Stofnanir geta breytt fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, ef við á, fjárhæðum vænts taps einungis að því er varðar lán og innlán sem þær hafa tekið við sjálfar og falla undir samkomulag um skuldajöfnun í efnahagsreikningi.

196. gr.

Rammasamningar um skuldajöfnun sem taka til endurhverfa viðskipta eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga/lántöku eða annarra viðskipta á fjármagnsmarkaði

Stofnunum, sem samþykkja heildaraðferð fjárhagslegra trygginga sem er sett fram í 223. gr., er heimilt að taka tillit til áhrifa tvíhliða skuldajöfnunarsamninga sem ná yfir endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar/lántöku eða annarra viðskipta á fjármagnsmarkaði við mótaðila. Með fyrirvara um 299. gr. skal tryggingin sem tekin er og verðbréf eða hrávörur sem tekin eru að láni innan slíkra samninga eða viðskipta vera í samræmi við kröfur vegna viðurkenningar trygginga sem settar eru fram í 197. og 198. gr.

197. gr.

Hæf trygging í tengslum við allar aðferðir

1. Stofnunum er heimilt að nota eftirfarandi liði sem hæfa tryggingu samkvæmt öllum aðferðum:

- a) innlán hjá lánastofnuninni eða reiðufjárgildisgeringar vistaðir hjá henni,
- b) skuldabréf, gefin út af ríkjum eða seðlabönkum, þar sem verðbréf hafa lánshæfismat frá viðurkenndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða útflutningslánastofnun að því er varðar 2. kafla sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur ákvarðað að samsvari 4. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna ríkja og seðlabanka skv. 2. kafla,
- c) skuldabréf, gefin út af stofnunum þar sem verðbréf hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur ákvarðað að samsvari 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna stofnana skv. 2. kafla,
- d) skuldabréf, gefin út af öðrum aðilum, þar sem verðbréf hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur ákvarðað að samsvari 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækja skv. 2. kafla,
- e) skuldabréf með skammtímalánshæfismati frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem Evrópska banka- eftirlitsstofnunin hefur ákvarðað að samsvari 3. Lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglunum um áhættuvog skammtímaáhættuskuldbindinga skv. 2. kafla,
- f) hlutabréf eða breytanleg skuldabréf sem eru talin með í aðalvísitölu,

- g) gull,
- h) verðbréfaðar stöður, sem eru ekki endurverðbréfaðar stöður, sem hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur ákvarðað að samsvari 3. lánshæfisþrepi eða hærra samkvæmt reglunum um áhættuvog verðbréfaðra áhættuskuldbindinga samkvæmt aðferðinni sem er tilgreind í 3. undirþætti 3. þáttar 5. kafla.

2. Að því er b-lið 1. mgr. varðar skulu „skuldabréf, gefin út af ríkjum eða seðlabönkum“ ná til eftirfarandi:

- a) skuldabréfa, sem héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld hafa gefið út, þar sem farið er með áhættuskuldbindingar vegna þeirra á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna þeirra ríkja þar sem þau hafa staðfestu skv. 2. mgr. 115. gr.,
- b) skuldabréfa, sem opinberir aðilar hafa gefið út og farið er með á sama hátt og áhættuskuldbindingar vegna ríkja í samræmi við 4. mgr. 116. gr.,
- c) skuldabréfa, sem fjölþjóðlegir þróunarbankar hafa gefið út og hafa fengið 0% áhættuvog skv. 2. mgr. 117. gr.,
- d) skuldabréfa, sem alþjóðastofnanir hafa gefið út og hafa fengið 0% áhættuvog skv. 118. gr.

3. Að því er varðar c-lið 1. mgr. skulu „skuldabréf, gefin út af stofnunum“ ná til eftirfarandi:

- a) skuldabréfa sem héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld hafa gefið út, þó ekki þau skuldabréf sem um getur í a-lið 2. mgr.,
- b) skuldabréfa sem opinberir aðilar hafa gefið út, þar sem farið er með áhættuskuldbindingar vegna þeirra í samræmi við 1. og 2. mgr. 116. gr.,
- c) skuldabréfa sem fjölþjóðlegir þróunarbankar hafa gefið út, annarra en þeirra sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 2. mgr. 117. gr.

4. Stofnun er heimilt að nota skuldabréf, sem gefin eru út af öðrum stofnunum og hafa ekki lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem hæfa tryggingu, ef skuldabréfin uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- a) þau eru skráð í viðurkenndri kauphöll,
- b) þau eru viðurkennd sem forgangskröfur,

- c) allar aðrar metnar útgáfur, með sama forgang, útgefnar af sömu stofnun, hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur ákvarðað að samsvari 3. lánshæfisþrepi eða hærra samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna stofnana eða skammtímaáhættuskuldbindinga skv. 2. kafla,

- d) lánastofnunin hefur engar upplýsingar sem gefa til kynna að útgáfan ætti að fá lægra lánshæfismat en það sem nefnt er í c-lið,

- e) seljanleiki gerningsins á markaði er nægilegur hvað þetta varðar.

5. Stofnanir geta notað einingar eða hlutabréf í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu sem hæfa tryggingu ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) einingarnar eða hlutabréfin hafa opinbert verð sem skráð er daglega,
- b) sjóðir um sameiginlega fjárfestingu eru bundnir við fjárfesta í gerningum sem eru viðurkenndir skv. 1. og 4. lið,
- c) sjóðir um sameiginlega fjárfestingu uppfylla þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 132. gr.

Ef sjóður um sameiginlega fjárfestingu fjárfestir í hlutabréfum eða einingum annars sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skulu þau skilyrði, sem mælt er fyrir um í a- til c-lið fyrstu undirgreinar, gilda á sama hátt um slíkan undirliggjandi sjóð.

Notkun sjóðs um sameiginlega fjárfestingu á afleiðugerningum til að verja heimilaðar fjárfestingar skal ekki koma í veg fyrir að einingar eða hlutabréf í sjóðnum teljist haf tryggingu.

6. Að því er 5. mgr. varðar, þar sem sjóður um sameiginlega fjárfestingu („upprunalegur sjóður um sameiginlega fjárfestingu“) eða einhver undirliggjandi sjóða hans um sameiginlega fjárfestingu eru ekki bundnir við að fjárfesta í gerningum, sem eru viðurkenndir skv. 1. og 4. mgr., geta stofnanir notað einingar eða hlutabréf í þeim sjóði sem tryggingu fyrir fjárhæð sem er jafnhá virði veðhæfra eigna í eigu þess sjóðs á þeirri forsendu að sjóðurinn eða einhver undirliggjandi sjóða hans um sameiginlega fjárfestingu hafi fjárfest í óveðhæfum eignum að því marki sem leyfilegt er samkvæmt umboði hvers þeirra um sig.

Ef undirliggjandi sjóður um sameiginlega fjárfestingu hefur sína eigin undirliggjandi sjóði um sameiginlega fjárfestingu geta stofnanir notað einingar eða hlutabréf í upprunalega sjóðnum sem hæfa tryggingu að því tilskildu að þeir hafi beitt þeirri aðferðafræði sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

Í tilvikum þar sem óveðhæfar eignir geta haft neikvætt virði vegna skuldbindinga eða ábyrgðarskuldbindinga, sem stafa af eignarhaldi, skulu stofnanir gera hvort tveggja af eftirfarandi:

- a) reikna út heildarvirði óveðhæfra eigna og
- b) draga tölugildi fjárhæðar sem fæst skv. a-lið, sé hún neikvæð, frá heildarvirði veðhæfra eigna.

7. Hafi verðbréf tvö lánshæfismöt frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækjum, að því er varðar b- til e-lið 1. mgr., skulu stofnanir láta það mat sem er óhagstæðara gilda. Í þeim tilvikum þar sem verðbréf hefur fleiri en tvö lánshæfismöt frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækjum skulu stofnanir láta tvö hagstæðustu lánshæfismötin gilda. Ef tvö hagstæðustu lánshæfismötin eru ólík skulu stofnanir láta það mat sem er óhagstæðara gilda.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina eftirfarandi:

- a) aðalvísitölur sem um getur í þessari grein (f-liður 1. mgr.), 198. gr. (a-liður 1. mgr.), 224. gr. (1. og 4. mgr.) og 299. gr. (e-liður 2. mgr.),
- b) viðurkenndar kauphallir sem um getur í þessari grein (a-liður 4. mgr.), 198. gr. (a-liður 1. mgr.), 224. gr. (1. og 4. mgr.), 299. gr. (e-liður 2. mgr.), 400. gr. (k-liður 2. mgr.), 416. gr. (e-liður 3. mgr.), 428. gr. (c-liður 1. mgr.) og 12. lið III. viðauka í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 72. lið 1. mgr. 4. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

198. gr.

Aðrar hæfar tryggingar í tengslum við heildaraðferð fjárhagslegra trygginga

1. Ef stofnun notar heildaraðferð fjárhagslegra trygginga sem er sett fram í 223. gr. má hún til viðbótar þeim tryggingum sem um getur í 197. gr. nota eftirfarandi liði sem hæfa tryggingu:

- a) hlutabréf eða breytanleg skuldabréf sem ekki eru í aðalvísitölu en viðskipti eru með í viðurkenndri kauphöll,

- b) einingar eða hlutabréf í sjóði um sameiginlega fjárfestingu þar sem bæði eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:

- i. einingarnar eða hlutabréfin hafa opinbert verð sem skráð er daglega,
- ii. sjóður um sameiginlega fjárfestingu er bundinn við að fjárfesta í gerningum sem eru viðurkenndir skv. 1. og 4. mgr. 197. gr. og í þeim liðum sem um getur í a-lið þessarar undirgreinar.

Ef sjóður um sameiginlega fjárfestingu fjárfestir í einingum eða hlutabréfum annars sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skulu skilyrði a- og b-liðar þessarar málsgreinar gilda á sama hátt um slíkan undirliggjandi sjóð.

Notkun sjóðs um sameiginlega fjárfestingu á afleiðugerningum til að verja heimilaðar fjárfestingar skal ekki koma í veg fyrir að einingar eða hlutabréf í sjóðnum teljist hæf trygging.

2. Þar sem sjóður um sameiginlega fjárfestingu eða undirliggjandi sjóður um sameiginlega fjárfestingu er ekki bundinn við að fjárfesta í gerningum, sem eru viðurkenndir skv. 1. og 4. mgr. 197. gr. og liðum sem um getur í a-lið 1. mgr. þessarar greinar, geta stofnanir notað einingar eða hlutabréf í þeim sjóði sem tryggingu fyrir fjárhæð sem er jafnhá virði veðhæfra eigna í eigu þess sjóðs á þeirri forsendu að sjóðurinn eða einhver undirliggjandi sjóða hans um sameiginlega fjárfestingu hafi fjárfest í óveðhæfum eignum að því marki sem leyfilegt er samkvæmt umboði hvers þeirra um sig.

Í tilvikum þar sem óveðhæfar eignir geta haft neikvætt virði vegna skuldbindinga eða ábyrgðarskuldbindinga, sem stafa af eignarhaldi, skulu stofnanir gera hvort tveggja af eftirfarandi:

- a) reikna út heildarvirði óveðhæfra eigna og
- b) draga tölugildi fjárhæðar sem fæst skv. a-lið, sé hún neikvæð, frá heildarvirði veðhæfra eigna.

199. gr.

Aðrar hæfar tryggingar í tengslum við innramatsaðferðina

1. Auk þeirrar tryggingar sem um getur í 197. og 198. gr. geta stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættueginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni einnig notað eftirtalin form trygginga:

- a) tryggingu í formi fasteignar í samræmi við 2., 3. og 4. mgr.,
- b) viðskiptakröfur í samræmi við 5. mgr.,
- c) aðrar efnislegar tryggingar í samræmi við 6. og 8. mgr.,
- d) leigu í samræmi við 7. mgr.

2. Ef annað er ekki tilgreint í 2. mgr. 124. gr. geta stofnanir notað sem hæfa tryggingu íbúðarhúsnæði sem eigandi, eða raunverulegur eigandi þegar um er að ræða fjárfestingarfélag í hans eigu, nýtir eða mun nýta, eða leigir út eða mun leigja út, og viðskiptahúsnæði, þ.m.t. skrifstofur og annað viðskiptahúsnæði, séu bæði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) virði eignarinnar er ekki verulega háð lánshæfi loforðsgjafans; stofnanir þurfa ekki að ákvarða hversu mikilvæg tengslin eru í aðstæðum þar sem hreinir þjóðhagslegir þættir hafa áhrif á bæði virði eignarinnar og getu lántaka til að uppfylla skyldur sínar,
- b) áhætta lántaka skal ekki vera verulega háð tekjum af undirliggjandi eign eða verkefni heldur fremur undirliggjandi getu lántaka til að endurgreiða skuldina eftir öðrum leiðum og af þeim sökum er endurgreiðsla gerningsins ekki verulega háð sjóðstreymi er myndast af þeirri undirliggjandi eign sem er til tryggingar.

3. Stofnanir geta vikið frá b-lið 2. mgr., að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði á yfirráðasvæði aðildarríkis, þegar lögbært yfirvald í því aðildarríki hefur birt gögn sem sýna að á því yfirráðasvæði sé fyrir hendi vel þróaður og rótgróinn markaður með íbúðarhúsnæði þar sem taphlutföll fara ekki yfir eftirfarandi mörk:

- a) Tap vegna lána sem eru tryggð með íbúðarhúsnæði að því er nemur allt að 80% af markaðsvirði eða 80% af veðlánsvirði, nema annað sé ákveðið skv. 2. mgr. 124. gr., er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánum sem eru tryggð með veði í íbúðarhúsnæði á tilteknu ári.
- b) Heildartap vegna lána sem eru tryggð með íbúðarhúsnæði má ekki vera meira en 0,5% af útistandandi lánum sem eru tryggð með veði í íbúðarhúsnæði á tilteknu ári.

Ef annaðhvort skilyrðið í a- og b-lið fyrstu undirgreinar er ekki uppfyllt á tilteknu ári skulu stofnanir ekki nota þá meðferð sem sett er fram í þeirri undirgrein fyrir en bæði skilyrðin verða uppfyllt á síðara ári.

4. Stofnanir geta vikið frá b-lið 2. mgr., að því er varðar viðskiptahúsnæði á yfirráðasvæði aðildarríkis, þegar lögbært yfirvald í því aðildarríki hefur birt gögn sem sýna að á því yfirráðasvæði sé fyrir hendi vel þróaður og rótgróinn markaður

með viðskiptahúsnæði þar sem taphlutföll fara ekki yfir eftirfarandi mörk:

- a) Tap vegna lána sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði að því er nemur allt að 50% af markaðsvirði eða 60% af veðlánsvirði er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði á tilteknu ári.
- b) Heildartap vegna lána sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði er ekki vera meira en 0,5% af útistandandi lánum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði á tilteknu ári.

Ef annaðhvort skilyrðið í a- og b-lið fyrstu undirgreinar er ekki uppfyllt á tilteknu ári skulu stofnanir ekki nota þá meðferð sem sett er fram í þeirri undirgrein fyrir en bæði skilyrðin verða uppfyllt á síðara ári.

5. Stofnunum er heimilt að nota, sem hæfa tryggingu, útistandandi fjárhæðir tengdar einum eða fleiri verslunarviðskiptum með upphaflegan lánstíma sem er eitt ár eða styttri. Hæfar viðskiptakröfur ná ekki yfir þær sem eru tengdar verðbréfun, undirþáttöku eða lánaafleiðum eða skuldum tengdra aðila.

6. Lögbær yfirvöld skulu heimila stofnun að nota, sem hæfa tryggingu, efnislega tryggingu af öðrum toga en getið er í 2., 3. og 4. mgr. ef öll eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:

- a) Fyrir hendi eru virkir markaðir, samanber gögn um tíð viðskipti þar sem tekið er tillit til tegundar eignar, þar sem hægt er að selja tryggingu á skjótan og fjárhagslega hagkvæman hátt. Stofnanir skulu meta þessi skilyrði með reglubundum hætti og þegar upplýsingar gefa til kynna mikilvægar breytingar á markaðnum.
- b) Fyrir liggur markaðsverð fyrir trygginguna sem er aðgengilegt öllum og löng hefð er fyrir. Stofnanir geta litið svo á að löng hefð sé fyrir markaðsverði ef það má rekja til áreiðanlegra upplýsingaveita, s.s. opinberra vísitalna, og það endurspeglar verð viðskiptanna við eðlilegar aðstæður. Stofnanir geta litið svo á að markaðsverð séu aðgengileg öllum ef þau hafa verið gerð opinber, auðvelt er að nálgast þau og þau liggja reglulega fyrir án þess að það leiði til ótilhlýðilegs rekstrarlegs álags eða fjárhagslegrar byrðar.
- c) Stofnunin gerir greiningu á markaðsverði, tíma og kostnaði sem nauðsynlegur er til að innleysa trygginguna og á innlestum ágóða af tryggingunni.

d) Stofnunin sýnir fram á að innleystur ágóði af tryggingunni fari ekki undir 70% af virði tryggingarinnar í meira en 10% af allri sölu á tiltekinni tegund trygginga. Ef verulegt flókt er í markaðsverði skal stofnunin sýna lögbærum yfirvöldum fram á það með fullnægjandi hætti að mat hennar á tryggingunni sé nægilega varfærið.

Stofnanir skulu skjalfesta uppfyllingu þeirra skilyrða sem tilgreind eru í a- til d-lið fyrstu undirgreinar og í 210. gr.

7. Ef kröfur, sem settar eru fram í 211. gr., hafa verið uppfylltar, með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 230. gr., er heimilt að fara með áhættuskuldbindingar, sem stafa af viðskiptum þar sem stofnun leigir eign út til þriðja aðila, á sama hátt og lán sem eru tryggð með samskonar eign og þeirri sem leigð er.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta skrá yfir þær tegundir efnislegra trygginga þar sem stofnanir geta litið svo á að skilyrði, sem um getur í a- og b-lið 6. mgr., hafi verið uppfyllt.

200. gr.

Önnur fjármögnuð útlánavörn

Stofnunum er heimilt að nota aðra fjármagnaða útlánavörn sem hæfa tryggingu sem hér segir:

- innlán hjá stofnun sem er þriðji aðili, eða reiðufjárgildisgeringur vistaðir hjá henni, án þess að vörslusamningur liggi fyrir og veðsett lánastofnuninni,
- líftryggingar sem veðsettar eru lánastofnuninni,
- gerninga, útgefna af stofnun sem er þriðji aðili og sem verða endurkeyptir af þeirri stofnun samkvæmt beiðni.

2. undirþáttur

Ófjármögnuð útlánavörn

201. gr.

Hæfi veitenda útlánavarnar samkvæmt öllum aðferðum

1. Stofnunum er heimilt að nota eftirfarandi aðila sem hæfa veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar:

- ríki og seðlabanka,
- héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld,
- fjölbjóðlega þróunarbanka,
- alþjóðlegar stofnanir, svo fremi að áhættuskuldbindingar vegna þeirra hafi 0% áhættuvog skv. 117. gr.,

e) opinbera aðila ef farið er með kröfur á þá í samræmi við 116. gr.,

f) stofnanir og fjármálastofnanir þar sem farið er með áhættuskuldbindingar vegna fjármálastofnana sem áhættuskuldbindingar vegna stofnana í samræmi við 5. mgr. 119. gr.,

g) önnur viðskiptafyrirtæki, þ.m.t. viðskiptafyrirtæki sem eru móður- eða dótturfyrirtæki eða fyrirtæki tengd stofnuninni ef annað eftirfarandi skilyrði er uppfyllt:

- þessi önnur viðskiptafyrirtæki hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki,
- þessi önnur viðskiptafyrirtæki, ef um er að ræða stofnanir sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni, hafa ekki lánshæfismat frá viðurkenndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki og eru metin innanhúss,

h) miðlæga mótaðila.

2. Eigi stofnanir sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni að teljast hæfar til að veita ófjármagnaða útlánavörn verður ábyrgðarveitandinn að vera metinn af stofnuninni innanhúss í samræmi við ákvæði 3. Kafla 6. Þáttar.

Lögbær yfirvöld skulu birta og halda skrá yfir þær fjármálastofnanir sem teljast hæfar til að veita ófjármagnaðar útlánavarnir skv. F-lið 1. Mgr. Eða leiðbeinandi viðmið til að greina slíka hæfa veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar, ásamt lýsingu á gildandi varfærniskröfum og deila skrá sinni með öðrum lögbærum yfirvöldum í samræmi við 117. Gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

202. gr.

Hæfi aðila, sem veita vörn samkvæmt innramatsaðferðinni, sem eru gjaldgengir í meðferðina sem er sett fram í 3. Mgr. 153. Gr.

Stofnun er heimilt að nota stofnanir, váttrygginga- og endurtryggingafélög og útflutningslánastofnanir, sem hæfa veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar ef þeir eru gjaldgengir í meðferðina sem er sett fram í 3. Mgr. 153. Gr. og uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- þeir hafa næga sérþekkingu til að veita ófjármagnaða útlánavörn,
- eftirlit er haft með þeim á sama hátt og mælt er fyrir um í reglum þessarar reglugerðar, eða þeir hafa á þeim tíma sem útlánavörnin var veitt haft lánshæfismat frá viðurkenndu

utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hafði ákvarðað að væri tengt 3. lánshæfisþrepi eða hærra samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækja, sem settar eru fram í 2. kafla,

c) þeir hafa, á þeim tíma sem útlánavörnin var veitt, eða á einhverjum tíma eftir það, haft innra mat með líkum á vanefndum jafngildum eða lægri þeim sem tengjast 2. lánshæfisþrepi eða hærra samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækja, sem settar eru fram í 2. kafla,

d) þeir hafa innra mat með líkum á vanefndum jafngildum eða lægri þeim sem tengjast 3. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglunum um áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna fyrirtækjum, sem settar eru fram í 2. kafla.

Að því er varðar þessa grein skal útlánavörn sem veitt er af útflutningslánastofnunum ekki fá neina formlega bakábyrgð ríkisins.

203. gr.

Hæfi ábyrgða sem ófjármagnaðrar útlánavarnar

Stofnunum er heimilt að nota ábyrgðir sem hæfa ófjármagnaða útlánavörn.

3. undirþáttur

Tegundir afleiða

204. gr.

Gjaldgengar tegundir lánaafleiða

1. Stofnunum er heimilt er að nota eftirtaldar tegundir lánaafleiða og gerninga, sem kunna að samanstanda af slíkum lánaafleiðum eða hafa svipuð efnahagsleg áhrif, sem hæfa útlánavörn:

- skuldatryggingar,
- heildarskiptasamninga (e. *total return swaps*),
- lánshæfistengd skuldabréf að því marki sem þau eru fjármögnuð með reiðufé.

Þegar stofnun kaupir útlánavörn gegnum heildarskiptasamning og skráir hreinar móttæknar greiðslur vegna skiptasamningsins sem hreinar tekjur, en skráir ekki rýrnun á virði hinnar vörðu eignar sem vegur á móti, annaðhvort lækkun á gangvirði eða viðbót í varasjóð, telst útlánavörnin ekki hæf sem slík.

2. Þegar stofnun notar lánaafleiðu sem innri áhættuvörn skal útlánaáhættan, sem færð er yfir í veltubók, flytjast til þriðja eða þriðju aðila til þess að útlánavörnin teljist hæf útlánavörn að því er varðar þennan kafla.

Þegar innri áhættuvörn hefur verið notuð í samræmi við fyrstu undirgrein og kröfur í þessum kafla hafa verið uppfylltar skulu stofnanir beita reglunum, sem settar eru fram í 4. til 6. þætti, um útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps þar sem þær afla sér ófjármagnaðrar útlánavarnar.

3. þáttur

Kröfur

1. undirþáttur

Fjármögnuð útlánavörn

205. gr.

Kröfur í tengslum við skuldajöfnunarsamninga í efnahagsreikningi aðra en rammasamninga um skuldajöfnun sem um getur í 206. gr.

Skuldajöfnunarsamningar í efnahagsreikningi, aðrir en rammasamningar um skuldajöfnun sem um getur í 206. gr., skulu teljast gjaldgengir til mildunar útlánaáhættu ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- þessir samningar hafa réttaráhrif og eru fullnustuhæfir í viðkomandi lögsagnarumdæmum, þ.m.t. ef mótaðili verður ógjaldfær eða gjaldþrota,
- stofnanir geta hvenær sem er tilgreint þær eignir og skuldir sem falla undir þessa samninga,
- stofnanir hafa eftirlit með og stjórna þeim áhættum sem tengjast lúkningu útlánavarnar á áframhaldandi grundvelli,
- stofnanir hafa eftirlit með og stjórna viðeigandi áhættuskuldbindingum á hreinum grunni og gera það á áframhaldandi grundvelli.

206. gr.

Kröfur í tengslum við rammasamninga um skuldajöfnun sem taka til endurhverfra viðskipta eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði

Rammasamningar um skuldajöfnun sem nær yfir endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku eða önnur viðskipti tengd fjármagnsmarkaði skulu teljast hæfir til mildunar útlánaáhættu ef tryggingar sem veittar eru samkvæmt þessum samningum uppfylla allar kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 2. til 4. mgr. 207. gr., og ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- þeir hafa réttaráhrif og eru fullnustuhæfir í viðkomandi lögsagnarumdæmum, þ.m.t. ef mótaðili verður ógjaldfær eða gjaldþrota,

- b) þeir veita þeim aðila, sem ekki verður gjaldþrota, rétt til að rifta og loka tímanlega öllum viðskiptum samkvæmt samkomulaginu ef til greiðslufalls kemur, þ.m.t. ef mótaðili verður ógjaldfær eða gjaldþrota,
- c) þeir gera mögulegt að jafna hagnað og tap viðskipta sem gerð eru upp samkvæmt rammasamningi þannig að annar aðilinn skuldi hinum eina hreina fjárhæð.

207. gr.

Kröfur vegna fjárhagslegra trygginga

1. Samkvæmt öllum aðferðum skulu fjárhagslegar tryggingar og gull teljast hæf trygging ef allar kröfur sem mælt er fyrir um í 2. til 4. mgr. eru uppfylltar.

2. Lánshæfi loforðsgjafa og virði trygginga skal ekki hafa verulega jákvæða fylgni. Ef virði tryggingarinnar lækkar verulega skal það ekki eitt og sér fela í sér verulega rýrnun lánshæfis loforðsgjafans. Ef lánshæfi loforðsgjafa rýrnar verulega skal það ekki eitt og sér fela í sér verulega rýrnun á virði tryggingarinnar.

Verðbréf útgefin af loforðsgjafa, eða tengdri einingu innan samstæðu, teljast ekki vera hæf trygging. Þrátt fyrir þetta teljast eigin útgáfur loforðsgjafa á sértryggðum skuldabréfum, sem falla undir skilmála 129. gr., hæfar þegar þær eru lagðar fram sem trygging vegna endurhverfra viðskipta, að því gefnu að þær séu í samræmi við skilyrðið sem sett er fram í fyrstu undirgreini.

3. Stofnanir skulu uppfylla allar samnings- og lögbundnar kröfur að því er varðar fullnustuhæfi tryggingarráðstafana, í samræmi við þau lög sem eiga við hagsmuni stofnunarinnar varðandi trygginguna, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja það.

Stofnanir skulu hafa látið fara fram fullnægjandi lögfræðilegt mat sem staðfestir fullnustuhæfi tryggingarráðstafana í öllum viðeigandi lögsagnarumdæmum. Þær skulu endurtaka þess háttar mat eins oft og þurfa þykir til að tryggja áframhaldandi fullnustuhæfi.

4. Stofnanir skulu uppfylla allar rekstrarkröfur sem hér segir:

- a) þær skulu skjalfesta á tilhlýðilegan hátt tryggingarráðstafanir og hafa innleitt skýra og styrka ferla hvað varðar hraða innlausn á tryggingunum,
- b) þær skulu viðhafa traust verklag og ferli til að stjórna áhættu vegna notkunar trygginga, þ.m.t. áhættu vegna

gallaðrar eða lækkaðrar útlánavarnar, verðmats, lúkningar útlánavarnar, samþjöppunaráhættu vegna notkunar tryggingar og samspils við heildaráhættusnið stofnunarinnar,

c) þær skulu hafa skjalfestar stefnur og verkferla hvað varðar tegundir og fjárhæðir samþykktra trygginga,

d) þær skulu reikna markaðsvirði tryggingarinnar og endurmeta það þannig a.m.k. einu sinni á sex mánaða fresti og í hvert sinn sem þær hafa ástæðu til að telja að veruleg lækkun hafi orðið á markaðsvirði tryggingarinnar,

e) þegar trygging er í vörslu þriðja aðila skulu þær gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þriðji aðili aðgreini trygginguna frá eigin eignum,

f) þær skulu tryggja að nægu fjármagni sé varið til þess að samkomulag við mótaðila um tryggingarfé vegna OTC-afleiða og verðbréfafjármögnunar virki sem skyldi, sem fram kemur í því hversu hratt og vel er brugðist við veðköllum sem þær senda út og hversu fljótt þær bregðast við veðköllum sem þeim berast,

g) þær skulu hafa yfir að ráða stefnumörkun á sviði stjórnunar trygginga til þess að stjórna, hafa eftirlit með og greina frá eftirfarandi:

- i. áhættunni sem þær geta orðið fyrir vegna samkomulags um tryggingarfé,
- ii. samþjöppunaráhættu í tengslum við sérstakar tegundir af eignum sem lagðar eru fram sem trygging,
- iii. endurnotkun á tryggingu, þ.m.t. hættu á lausafjárskorti sem leiðir af endurnotkun á tryggingu frá mótaðilum,
- iv. eftirgjöf á réttindum yfir tryggingum sem veittar eru mótaðila.

5. Auk þess að uppfylla allar þær kröfur, sem settar eru fram í 2. til 4. mgr., til þess að fjárhagslegar tryggingar teljist hæfar samkvæmt einföldu aðferðinni um fjárhagslegar tryggingar, skal eftirstöðvatími varnarinnar vera í það minnsta jafn langur og eftirstöðvatími áhættuskuldbindingarinnar.

208. gr.

Kröfur vegna veðs í fasteign

1. Fasteignir skulu teljast hæf veð ef allar kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 2. til 5. gr., eru uppfylltar.

2. Eftirfarandi kröfur um réttarvissu skulu uppfylltar:

- a) veðlánið eða veðkrafan er fullnustuhæf í öllum lögsagnar-umdæmum sem við eiga í upphafi lánsamnings og skal vera skráð rétt og fljótt,
- b) öll lagaskilyrði um veðsetningu skulu vera uppfyllt,
- c) samningur um varnir og grundvallarréttur til málshöfðunar skulu gera stofnuninni kleift að koma vörninni í verð innan hæfilegs frests.

3. Eftirfarandi kröfur um eftirlit með virði fasteigna og mat á þeim skulu uppfylltar:

- a) Stofnanir hafa reglubundið eftirlit með virði fasteigna og að lágmarki árlega að því er varðar viðskiptahúsnæði og á þriggja ára fresti að því er varðar íbúðarhúsnæði. Stofnanir hafa tíðara eftirlit með eignum á mörkuðum þar sem aðstæður breytast verulega.
- b) Virði fasteigna er endurskoðað þegar upplýsingar, sem stofnanir hafa yfir að ráða, benda til þess að virði fasteignar gæti hafa lækkað verulega miðað við markaðinn í heild og óháður matsaðili, sem hefur öll nauðsynleg réttindi, hæfi og reynslu til að vinna mat og er óháður lánsákvörðunarferlinu, annast endurskoðunina. Sé um að ræða lánsfjárhæð yfir þremur milljónum evra eða 5% af eiginjargrunni stofnunarinnar skal slíkur óháður matsaðili endurmeta fasteignina á þriggja ára fresti hið minnsta.

Stofnanir mega nota tölfræðilegar aðferðir til að hafa eftirlit með virði fasteigna og til að greina fasteignir sem þarfnast endurmats.

4. Stofnanir skulu skrá með skýrum hætti þær tegundir íbúðar- og viðskiptahúsnæðis sem þær samþykkja sem og útlánastefnu í þessu tilliti.

5. Stofnanir skulu hafa komið á aðferðum til að fylgjast með því að fasteign, sem samþykkt er sem útlánavörn, sé váttryggt með fullnægjandi hætti.

209. gr.

Kröfur vegna viðskiptakrafna

1. Viðskiptakröfur skulu teljast hæfar tryggingar ef allar kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. eru uppfylltar.

2. Eftirfarandi kröfur um réttarvissu skulu uppfylltar:

a) Það lagalega ferli, sem er til grundvallar tryggingatöku lánastofnunar, skal vera traust og skilvirkt og tryggja að stofnunin hafi skýran rétt yfir tryggingunni, þ.m.t. rétti til ágóða af sölu á tryggingunni.

b) Stofnanir skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að uppfylla staðbundnar kröfur varðandi fullnustuhæfi veðsamninga. Lánastofnanir skulu eiga fyrsta veðrétt yfir tryggingunni þótt slíkar kröfur geti áfram verið með fyrirvara um forgangskröfur sem kveðið er á um í lagaákvæðum.

c) Stofnanir skulu hafa framkvæmt fullnægjandi lögfræðilegt mat sem staðfestir fullnustuhæfi tryggingarráðstafana í öllum viðeigandi lögsagnarumdæmum.

d) Stofnanir skulu skjalfesta tryggingarráðstafanir sínar og hafa til staðar skýra og styrka ferla hvað varðar hraða innheimtu trygginga.

e) Stofnanir skulu hafa verkferla sem tryggja að öll lagaleg skilyrði varðandi tilkynningu um vanefndir lántaka og hraða innheimtu trygginga séu uppfyllt.

f) Eigi lántaki í fjárhagslegum erfiðleikum eða er í vanskilum skulu stofnanir hafa lagaheimild til þess að selja eða úthluta viðskiptakröfum til þriðja aðila án samþykkis lántakenda.

3. Eftirfarandi kröfur um áhættustýringu skulu uppfylltar:

a) Stofnun skal hafa til staðar traust ferli til að greina útlánaáhættu í tengslum við viðskiptakröfurnar. Slíkt ferli skal fela í sér greiningu á starfsemi og atvinnugrein lántaka og tegundum viðskiptamanna sem lántaki á í viðskiptum við. Þegar stofnun treystir á lántakendur til að ganga úr skugga um útlánaáhættu vegna viðskiptamanna skal hún yfirfara verklag lántakenda til að meta traustleika þeirra og trúverðugleika.

b) Mismunurinn á upphæð áhættuskuldbindingar og virði viðskiptakrafna skal endurspeglar alla viðeigandi þætti, þ.m.t. kostnað við innheimtu, samþjöppun trygginga einstakra lántaka innan safns viðskiptakrafna og hugsanlega samþjöppunaráhættu hvað varðar heildaráhættuskuldbindingar stofnunarinnar, utan þeirrar áhættu sem stofnunin getur stjórnað samkvæmt almennri aðferðafræði sinni. Stofnanir skulu viðhalda stöðugu eftirlitsferli í samræmi við viðskiptakröfurnar. Einnig skulu þær reglubundið skoða hvort farið er að lánaskilmálum, umhverfistakmörkunum og öðrum lagalegum kröfum.

- c) Viðskiptakröfur, sem lántaki leggur að veði, skulu vera fjölbreyttar og ekki ranglega tengdar honum. Ef um verulega jákvæða fylgni er að ræða skulu stofnanir taka tillit til meðfylgjandi áhættu við ákvörðun á tryggingarfé fyrir heildarsafn trygginga.
- d) Stofnanir skulu ekki nota viðskiptakröfur frá aðilum tengdum lántaka, þ.m.t. dótturfélögum og starfsmönnum, sem hæfa útlánavörn.
- e) Stofnun skal hafa til staðar skjalfest ferli til innheimtu á greiðslum á viðskiptakröfum þegar um greiðsluferðileika er að ræða. Stofnanir skulu hafa til staðar nauðsynleg tæki til innheimtu jafnvel þótt þær láti lántaka sína alla jafna um að annast hana.
- i) viðeigandi kröfur um tryggingar í hlutfalli við fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar,
- ii. getuna til að selja trygginguna með skjótum hætti,
- iii. möguleikann á að finna verð eða markaðsvirði með hlutlægum hætti,
- iv. hversu oft hægt er að nálgast virði með skjótum hætti, þ.m.t. mat sérfróðs matsaðila,
- v. flökt eða ígildi flökts á virði tryggingarinnar.
- g) Við mat og endurmat skulu stofnanir taka fullt tillit til hvers konar rýrnunar eða úreldingar tryggingarinnar og veita sérstaka athygli áhrifum tíma á tryggingar sem eru viðkvæmar fyrir útskusveiflum eða dagsetningum.
- h) Stofnanir skulu hafa rétt á að skoða tryggingarnar með áþreifanlegum hætti. Þær skulu einnig hafa til staðar stefnur og ferla sem taka til nýtingar þeirra á rétti til að skoða tryggingar með áþreifanlegum hætti,
- i) þær tryggingar sem teknar eru sem vörn skulu vera váttryggðar með fullnægjandi hætti og stofnanir skulu hafa innleitt ferli til að fylgjast með því.

210. gr.

Kröfur vegna annarra áþreifanlegra trygginga

Áþreifanlegar tryggingar, aðrar en fasteignir, skulu teljast hæfar tryggingar samkvæmt innramatsaðferðinni að uppfylltum öllum eftirtöldum skilyrðum:

- a) Tryggingarfyrirkomulagið, þar sem stofnun fær áþreifanlegar tryggingar, skal hafa réttaráhrif og vera fullnustuhæft í öllum viðkomandi lögsagnarumdæmum og skal gera stofnuninni kleift að innleysa andvirði trygginganna innan eðlilegra tímamarka.
- b) Með þeirri einu undantekningu sem forgangskröfur sem um getur í b-lið 2. mgr. 209. gr. eru, þá er aðeins fyrsti veðréttur eða veðsetning á kröfurnar leyfð sem hæf trygging og stofnun skal hafa forgang að öllum innleystum ágóða trygginganna á undan öðrum lánveitendum.
- c) Stofnanir skulu hafa reglubundið eftirlit með virði trygginganna og að lágmarki árlega. Stofnanir skulu hafa tíðara eftirlit á mörkuðum þar sem aðstæður breytast verulega.
- d) Lánasamningurinn skal fela í sér ítarlega lýsingu á tryggingunum og nákvæma skilgreiningu á aðferð og tíðni endurmats.
- e) Stofnanir skulu skjalfesta með skýrum hætti í innri útlánastefnu og ferlum, sem aðgengileg eru til skoðunar, þær tegundir áþreifanlegra trygginga sem þær samþykkja og stefnur og verklag sem þær hafa yfir að ráða að því er varðar viðeigandi fjárhæðir hverrar tryggingartegundar um sig í hlutfalli við fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar.
- f) Útlánastefnur stofnana skulu, að því er varðar fyrirkomulag viðskipta, ná yfir eftirfarandi:

211. gr.

Kröfur um að meðhöndla áhættuskuldbindingar vegna leigu sem tryggingar

Stofnanir skulu meðhöndla áhættuskuldbindingar sem stafa af leigusamningum sem tryggingar í formi samskonar eignar og þeirrar sem er leigð að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) uppfylla skal skilyrðin, sem sett eru fram í 208. eða 210. mgr., eftir því sem við á, fyrir þá tegund tryggingar í formi samskonar eignar og þeirrar sem leigð er,
- b) leigusali skal hafa til staðar trausta áhættustýringu sem lýtur að því með hvaða hætti hin leigða eign er nýtt, staðsetningu hennar, aldri og áætluðum notkunartíma, þ.m.t. viðeigandi eftirliti með virði tryggingarinnar,
- c) leigusali skal hafa lagalegt eignarhald á eigninni og möguleikann á því að nýta rétt sinn til að framfylgja eignarréttinum á skjótan hátt,
- d) hafi það ekki þegar verið staðfest með útreikningi á tapi að gefnum vanefndum skal mismunurinn á virði ógreiddrar fjárhæðar og markaðsvirði tryggingarinnar ekki vera svo mikill að hann ýki mildun útlánaáhættunnar í tengslum við hinar leigðu eignir.

212. gr.

Kröfur vegna annarrar fjármagnaðrar útlánavarnar

1. Innlán hjá stofnun sem er þriðji aðili eða reiðufjárígildisgerðingur og vistaðir hjá henni, skulu geta fengið þá meðhöndlun, sem sett er fram í 1. mgr. 232. gr., að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) krafa lántaka á stofnun sem er þriðji aðili er veðsett eða framseld lánastofnuninni og slík veðsetning eða framsal hafa réttaráhrif og eru fullnustuhæf í viðkomandi lögsagnarumdæmum og eru skilyrðislaus og óafturkallanleg,
- b) stofnuninni sem er þriðji aðili er tilkynnt um veðsetninguna eða framsalið,
- c) í kjölfar tilkynningarinnar getur stofnun sem er þriðji aðili greitt eingöngu til lánastofnunar, eða annarra aðila með fyrirframsamþykki lánastofnunarinnar.

2. Líftryggingar, sem eru veðsettar lánastofnun, skulu teljast gjaldengar sem hæfar tryggingar að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) Líftryggingin er veðsett eða framseld lánastofnuninni.
- b) Fyrirtækið, sem veitir líftrygginguna, er upplýst um veðsetninguna eða framsalið og má þar af leiðandi ekki greiða hana út samkvæmt skilmálum hennar nema með fyrirframsamþykki lánastofnunarinnar.
- c) Lánastofnun er heimilt að afturkalla trygginguna og taka við endurkaupsvirði komi til vanskila lántaka.
- d) Lánastofnunin er upplýst um allar hugsanlegar vanefndir tryggingartaka varðandi innborganir samkvæmt tryggingarskilmálunum.
- e) Útlánavörnin gildir allan líftíma lánsins. Þegar því verður ekki viðkomið vegna loka tryggingatengsla, áður en lánatengsl falla úr gildi, skal stofnunin sjá til þess að fjárhæðin, sem leidd er af tryggingarsamningi, gegni hlutverki tryggingar fyrir stofnunina til loka lánsamningsins.
- f) Veðsetning eða framsal hefur réttaráhrif og er fullnustuhæft í öllum viðkomandi lögsögum við samþykki lánsamningsins.
- g) Félagið, sem veitir líftrygginguna, fastsetur endurkaupsvirðið og ekki er hægt að lækka það.

h) Félagið, sem veitir líftrygginguna, skal greiða endurkaupsvirðið fljótt upp þegar farið er fram á það.

- i) Ekki er hægt að fara fram á endurkaupsvirðið án fyrirframsamþykkis stofnunarinnar.
- j) Félagið, sem veitir líftrygginguna, fellur undir tilskipun 2009/138/EB eða undir eftirlit lögbærra yfirvalda þriðja lands þar sem eftirlits- og lagareglur eru að minnsta kosti jafnstrangar og þær sem stuðst er við í Sambandinu.

2. undirþáttur

Ófjármögnuð útlánavörn og lánshæfistengd skuldabréf

213. gr.

Kröfur sem eru sameiginlegar tryggingum og lánaafleiðum

1. Með fyrirvara um 1. mgr. 214. gr. skal útlánavörn vegna tryggingar eða lánaafleiðu teljast hæf sem ófjármögnuð útlánavörn að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) útlánavörnin er bein,
- b) umfang útlánavarnarinnar er skýrt skilgreint og óvefengjanlegt,
- c) samningur um útlánavörn felur ekki í sér neina skilmála, sem lántaki getur ekki haft bein áhrif á að verði uppfylltir og sem:
 - i. heimila veitanda útlánavarnarinnar að segja vörninni upp einhliða,
 - ii. hækka raunverulegan kostnað við vörn vegna rýrnunar lánshæfis hinnar vörðu áhættuskuldbindingar,
 - iii. gætu komið í veg fyrir að veitandi útlánavarnarinnar væri skuldbundinn til að greiða út á réttum tíma ef upphaflegur loforðsgjafi greiðir ekki gjaldfallnar afborganir eða þegar leigusamningur hefur fallið úr gildi í tengslum við viðurkenningu á tryggðu hrakvirði skv. 7. mgr. 134. gr. og 4. mgr. 166. gr,
 - iv. gætu heimilað veitanda útlánavarnarinnar að stytta líftíma útlánavarnar,
- d) samningurinn um útlánavörn hefur réttaráhrif og er fullnustuhæfur í öllum viðkomandi lögsögum á þeim tíma þegar hann er gerður.

2. Stofnun skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á að hún hafi til staðar kerfi til að stýra hugsanlegri samþjöppun á áhættu sem leiðir af notkun hennar á tryggingum og lánaafleiðum. Stofnun skal á fullnægjandi hátt geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að áætlun hennar hvað varðar notkun á lánaafleiðum og tryggingum verki gagnkvæmt við stjórnun hennar á heildaráhættusniði sínu.

3. Stofnun skal uppfylla allar sammings- og lögbundnar kröfur að því er varðar fullnustuhæfi ófjármagnaðrar útlánavarnar sinnar, í samræmi við þau lög sem gilda um hagsmuni hennar í tengslum við útlánavörnina, og gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja það.

Stofnun skal hafa látið fara fram fullnægjandi lögfræðilegt mat sem staðfestir fullnustuhæfi ófjármagnaðrar útlánavarnar í öllum viðeigandi lögsagnarumdæmum. Hún skal endurtaka þess háttar mat eins oft og þurfa þykir til að tryggja áframhaldandi fullnustuhæfi.

214. gr.

Bakábyrgðir ríkja og annarra opinberra aðila

1. Stofnunum er heimilt að fara með áhættuskuldbindingarnar, sem um getur í 2. mgr., eins og þær væru varðar með tryggingu sem aðilar sem tilgreindir eru í þeirri málsgrein veita, að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) bakábyrgðin nær yfir alla þætti útlánaáhættu kröfunnar,
- b) bæði upphaflega ábyrgðin og bakábyrgðin uppfylla kröfur um ábyrgðir, sem settar eru fram í 213. gr. og 1. mgr. 215. gr., að því undanskildu að ábyrgðin þarf ekki að vera bein,
- c) vörnin er traust og ekkert í eldri gögnum gefur vísbendingar um að vernd bakábyrgðarinnar sé ófullnægjandi í samanburði við beina ábyrgð veitta af viðkomandi aðila.

2. Aðferðin, sem sett er fram í 1. mgr., á einnig við um áhættuskuldbindingar sem varðar eru með tryggingu sem er með gagnábyrgð einhverra eftirtalinna aðila:

- a) ríkis eða seðlabanka,
- b) héraðsstjórna eða staðaryfirvalda,
- c) opinbers aðila, ef farið er með kröfur á hann eins og kröfur á ríkið í samræmi við 4. mgr. 116. gr.,
- d) fjölþjóðlegs þróunarbanka eða alþjóðstofnunar sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 2. mgr. 117. gr. og 118. gr.,

e) opinbers aðila, ef farið er með kröfur á hann í samræmi við 1. og 2. mgr. 116. gr.

3. Stofnanir skulu einnig beita aðferðinni, sem sett er fram í 1. mgr., á áhættuskuldbindingu sem ekki er með bakábyrgð neins þess aðila sem talinn er upp í 2. mgr. ef gagnábyrgð þeirrar áhættuskuldbindingar er með beinni ábyrgð einhvers þess aðila sem þar er tilgreindur og að uppfylltum skilyrðunum sem tilgreind eru í 1. mgr.

215. gr.

Viðbótarkröfur vegna ábyrgða

1. Ábyrgðir skulu teljast hæf ófjármögnuð útlánavörn að öllum skilyrðunum í 213. gr. uppfylltum og ef öll eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:

a) Brjótí mótadili skilmála láns eða komi til greiðslufalls hefur lánastofnunin sem lánar rétt til að sækja rétt sinn gagnvart ábyrgðarveitanda, með tímanlegum hætti, vegna allra gjaldfallinna krafna í samræmi við veitta ábyrgð og greiðsla frá ábyrgðarveitanda skal ekki vera skilyrt því að lánastofnunin þurfi fyrst að sækja rétt sinn gagnvart loforðsgjafa,

Sé um ófjármagnaða útlánavörn að ræða, sem verndar veðlán með veði í íbúðarhúsnæði, nægir að uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í iii. lið c-liðar 1. mgr. 213. gr. og í fyrstu undirgrein þessa liðar innan 24 mánaða.

b) Ábyrgðin skal vera skilmerkilega skjalfest skuldbinding sem ábyrgðarveitandi tekur á sig.

c) Annað eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

i. ábyrgðin nær yfir allar tegundir greiðslna sem loforðsgjafa er gert að greiða í samræmi við kröfuna,

ii. í þeim tilvikum þegar tiltekna tegundir greiðslna eru undanskildar ábyrgðinni aðlagar lánastofnunin viðurkennt virði ábyrgðarinnar til samræmis við rýrari vernd.

2. Í tilvikum þar sem ábyrgðir eru veittar í tengslum við sameiginleg ábyrgðarkerfi eða veittar eru af eða eru með bakábyrgð aðila, sem tilgreindir eru í 2. mgr. 214. gr., skal litið svo á að kröfurnar í a-lið 1. mgr. þessarar greinar séu uppfylltar ef annaðhvort eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

a) lánastofnunin á rétt á að fá bráðabirgðagreiðslu í hendur í tæka tíð frá ábyrgðarveitanda sem uppfyllir bæði eftirtalin skilyrði:

i. hún endurspeglar sennilegt mat á fjárhæð tapsins, þ.m.t. tap vegna greiðslufalls vaxta og annarra greiðslna, sem lán taki er skuldbundinn til að greiða, og sem líklegt er að lánastofnunin myndi fá,

- ii. hún er í samræmi við vernd ábyrgðarinnar,
- b) lána stofnunin getur á fullnægjandi hátt sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að áhrif ábyrgðarinnar, sem einnig tekur til taps vegna greiðslufalls vaxtagreiðslna og annarra tegunda greiðslna sem lántakinn hefur skuldbundið sig til að greiða, réttlæti slíka meðferð.

216. gr.

Viðbótarkröfur vegna lánaafleiða

1. Lánaafleiða skal teljast vera hæf ófjármögnum útlánavörn að öllum skilyrðunum í 213. gr. uppfylltum og ef öll eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:

- a) lánaatburðirnir, sem tilgreindir eru í lánaafleiðusamningi, fela í sér:
- i. vanefndir á greiðslum sem ber að greiða samkvæmt skilmálum undirliggjandi skuldbindingar og eru í gildi á þeim tímapunkti þegar slíkt greiðslufall verður, með greiðslufresti sem er jafnlangur eða skemmri en greiðslufrestur undirliggjandi skuldbindingar,
- ii. gjaldþrot, ógjaldfærni eða vangetu loforðsgjafa til að greiða skuldir sínar, eða vanefndir hans eða skriflega viðurkenningu á því að hann geti yfirhöfuð ekki greitt skuldir sínar er þær falla í gjalddaga, sem og hliðstæða atburði,
- iii. endurskipulagningu undirliggjandi skuldbindingar, sem hefur í för með sér eftirgjöf eða frestun greiðslu á höfuðstól, vöxtum eða þóknunum, sem veldur útlánatapi,
- b) ef lánaafleiður heimila uppgjör með reiðufé:
- i. skulu stofnanirnar hafa til staðar traust matsferli til að meta tap með áreiðanlegum hætti,
- ii. skal skýrt skilgreindur tímarammi vera fyrir hendi til að meta undirliggjandi skuldbindingu í kjölfar lánaatburðar,
- c) sé þess krafist við uppgjör að aðili sem kaupir útlánavörn hafi rétt og getu til að yfirfæra undirliggjandi skuldbindingu til veitanda útlánavarnar skulu skilmálar undirliggjandi skuldbindingar kveða á um að ekki megi neita að veita tilskilið samþykki, sem þörf er á vegna yfirfærslunnar, án gildrar ástæðu,
- d) þeir aðilar, sem bera ábyrgð á ákvörðun um hvort lánaatburður hafi átt sér stað, skulu vera skýrt skilgreindir,
- e) ákvörðunin um lánaatburð er ekki eingöngu á ábyrgð veitanda útlánavarnarinnar,

- f) kaupandi útlánavarnar hefur rétt eða möguleika á að upplýsa veitanda útlánavarnarinnar um það þegar lánaatburður á sér stað.

Feli lánaatburðir ekki í sér endurskipulagningu á undirliggjandi skuldbindingu, eins og lýst er í iii. lið a-liðar, getur útlánavörnin engu að síður talist hæf með fyrirvara um lækkun á virðinu eins og tilgreint er í 2. mgr. 233. gr.,

2. Misræmi milli undirliggjandi skuldbindingar og tilgreindrar skuldbindingar lánaafleiðu eða milli undirliggjandi skuldbindingar og þeirrar skuldbindingar sem notuð er til að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað, er aðeins leyfilegt séu bæði eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) tilgreind skuldbinding eða sú skuldbinding, sem er notuð í þeim tilgangi að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað, eftir atvikum, er metin jafn rétt há eða réttlægri undirliggjandi skuldbindingu,
- b) undirliggjandi skuldbinding og tilgreind skuldbinding eða sú skuldbinding, sem notuð er í þeim tilgangi að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað, eftir atvikum, deila sama loforðsgjafa og fyrir hendi eru ákvæði sem unnt er að framfylgja samkvæmt lögum, um afleiddar vanefndir eða afleidda gjaldfellingu (e. *cross-default or cross-acceleration clauses*).

217. gr.

Skilyrði þess að geta fallið undir þá meðferð sem sett er fram í 3. mgr. 153. gr.

1. Til að vera hæf fyrir þá meðferð sem sett er fram í 3. mgr. 153. gr., skal útlánavörn sem leiðir af ábyrgð eða lánaafleiðu uppfylla eftirtalin skilyrði:

- a) Undirliggjandi skuldbinding er ein af eftirtöldum áhættuskuldbindingum:
- i. áhættuskuldbinding fyrirtækis, eins og um getur í 147. gr., að undanskildum váttrygginga- og endurtryggingafélögum,
- ii. áhættuskuldbinding vegna héraðsstjórna, staðar-yfirvalda eða opinberra aðila sem ekki er farið með eins og áhættuskuldbindingu vegna ríkis eða seðlabanka í samræmi við 147. gr.,
- iii. áhættuskuldbinding vegna lítilla eða meðalstórra fyrirtækja, flokkuð sem smásöluáhættuskuldbinding í samræmi við 5. mgr. 147. gr.
- b) Undirliggjandi loforðsgjafar eru ekki meðlimir sömu samstæðu og veitandi útlánavarnarinnar.

- c) Áhættuskuldbindingin er varin með einum af eftirfarandi gerningum:
- i. ófjármögnum lánaafleiðum, byggðum á skuldbindingu eins aðila, eða ábyrgðum útgefnum af einum aðila,
 - ii. afurðum, í körfu, sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila,
 - iii. afurðum, í körfu, sem byggjast á n-ta vanskilaaðila.
- d) Útlánavörnin uppfyllir skilyrðin „sem sett eru fram í 213., 215. og 216. gr.,“ eftir því sem við á.
- e) Áhættuvægið, sem á við áhættuskuldbindinguna áður en meðferðinni sem nefnd er í 3. mgr. 153. gr. er beitt, felur ekki þegar í sér neinn þátt útlánavarnarinnar.
- f) Stofnunin hefur rétt til og getur vænst þess að fá greiðslur frá veitanda útlánavarnar án þess að þurfa að hefja málsókn á hendur mótaðila til að fá greitt. Að því marki sem hægt er skal stofnunin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fullvissa sig um að veitandi útlánavarnar sé viljugur til að greiða tafarlaust eigi lánaatburður sér stað.
- g) Hin keypta útlánavörn ver allt útlánatap sem hinn varði hluti áhættuskuldbindingar verður fyrir og verður af völdum lánaatburða sem tilgreindir eru í samningnum.
- h) Ef skipulag útgreiðslna lánavarnarinnar gerir ráð fyrir mögulegu raunuppgjöri þá er réttarvissa um að hægt sé að afhenda lán, skuldabréf eða ábyrgðarskuldbindingu.
- i) Ætli stofnun sé að afhenda skuldbindingu, aðra en undirliggjandi áhættuskuldbindingu, skal hún tryggja að skuldbindingin sem afhenda á sé nægjanlega seljanleg svo að stofnunin geti keypt hana til afhendingar í samræmi við samninginn.
- j) Skilmálar og skilyrði fyrirkomulags um útlánavörn er lagalega staðfest, skriflega, bæði af veitanda útlánavarnarinnar og stofnuninni.
- k) Stofnanir hafa til staðar ferli til að greina óeðlilega fylgni milli lánstrausts veitanda útlánavarnar og loforðsgjafa undirliggjandi skuldbindingar sem stafar af því ef frammistaða beggja er háð sameiginlegum þáttum umfram kerfisbundna áhættuþætti.
- l) Sé um vörn gegn þynningaráhættu að ræða skal seljandi keypra viðskiptakrafna ekki vera hluti af sömu samstæðu og veitandi útlánavarnarinnar.

2. Að því er varðar ii. lið c-liðar í 1. mgr. skal stofnunin beita meðferðinni sem sett er fram í 3. mgr. 153. gr. á þá eign í körfunni sem hefur lægstu fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar.

3. Að því er varðar iii. lið c-liðar í 1. mgr. getur fengin vörn eingöngu talist hæf innan þess ramma ef einnig hefur verið fengin hæf vörn vegna (n-1)-tu vanskila eða ef ekki hefur verið staðið í skilum vegna (n-1) eignanna í körfunni. Ef svo er skulu stofnanir beita meðferðinni sem sett er fram í 3. mgr. 153. gr. á þá eign í körfunni sem hefur lægstu fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar.

4. þáttur

Útreikningur á áhrifum mildunar útlánaáhættu

1. undirþáttur

Fjármögnum útlánavörn

218. gr.

Lánshæfistengd skuldabréf

Fara má með fjárfestingar í lánshæfistengdum skuldabréfum, útgefnum af lánastofnuninni, sem veð í reiðufé í þeim tilgangi að reikna áhrif fjármagnaðrar útlánvarnar í samræmi við þennan undirþátt, að því tilskildu að skuldatryggingin sem er innbyggð í lánshæfistengda skuldabréfið teljist hæf sem ófjármögnum útlánavörn. Til að ákvarða hvort skuldatrygging sem er innbyggð í lánshæfistengt skuldabréf geti talist hæf ófjármögnum útlánavörn getur stofnunin metið að skilyrðið í c-lið 6. mgr. 194. gr. sé uppfyllt.

219. gr.

Skuldajöfnun í efnahagsreikningi

Fara skal með útlán og innlán hjá lánastofnun, sem falla undir greiðslujöfnun á efnahagsreikningi, sem tryggingu í reiðufé í þeim tilgangi að reikna út áhrif fjármagnaðrar útlánvarnar vegna þessara útlána og innlána hjá lánastofnuninni, sem falla undir greiðslujöfnun á efnahagsreikningi, sem eru tilgreind í sama gjaldmiðli.

220. gr.

Beiting eftirlitsaðferðar eða aðferðar eigin mats til að jafna flökt í tengslum við rammamats um skuldajöfnun

1. Stofnanir skulu við útreikning á „fullleiðrétta áhættuskuldbindingarvirði“ (E*) vegna áhættuskuldbindinga sem falla undir gjaldgengan rammamats um skuldajöfnun sem nær yfir endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku eða önnur viðskipti á fjármagnsmarkaði, reikna jöfnun flökts, sem þær eiga að beita, annaðhvort með notkun eftirlitsaðferðar eða aðferðar eigin mats til að jafna flökt („eigin matsaðferð“), eins og lýst er í 223. til 226. gr., vegna heildaraðferðar fjárhagslegra trygginga.

Við notkun á aðferð eigin mats skulu sömu skilyrði og kröfur gilda og samkvæmt heildaraðferð fjárhagslegra trygginga.

2. Til að reikna E^* skulu stofnanir:
- rammasamningnum og reiðufé í þeirri mynt sem er lánað eða yfirfært samkvæmt þeim samningi,
- a) reikna hreina stöðu í hverjum flokki verðbréfa eða hverjum flokki hrávöru með því að draga fjárhæðina í ii. lið frá fjárhæðinni í i. lið:
- i. heildarvirði flokks verðbréfa eða hrávöru af sömu tegund sem lánuð er, seld eða afhent samkvæmt rammasamningi um skuldajöfnun,
- ii. heildarvirði flokks verðbréfa eða hrávöru af sömu tegund sem fengin er að láni, keypt eða móttækin samkvæmt rammasamningi um skuldajöfnun,
- b) reikna hreina stöðu í hverjum gjaldmiðli, öðrum en uppgjörsgjaldmiðli rammasamningsins um skuldajöfnun með því að draga fjárhæðina í ii. lið frá fjárhæðinni í i. lið:
- i. summan af heildarvirði verðbréfa, skráðum í þeirri mynt, sem lánuð eru, seld eða afhent samkvæmt
- ii. fjárhæð heildarvirðis verðbréfa, skráðum í þeirri mynt, sem fengin eru að láni, keypt eða móttækin samkvæmt rammasamningnum og reiðufé í þeirri mynt sem er lánað eða móttækið samkvæmt þeim samningi,
- c) beita þeirri jöfnun flökts, sem á við tiltekinn flokk verðbréfa eða stöðu í reiðufé, á það tölugildi jákvæðrar eða neikvæðrar hreinnar stöðu í verðbréfum í þeim flokki,
- d) beita jöfnun flökts vegna gjaldmiðlaáhattu á hreina jákvæða eða neikvæða stöðu í hverjum gjaldmiðli, að undanskildum uppgjörsgjaldmiðli rammasamningsins um skuldajöfnun.
3. Stofnanir skulu reikna E^* í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

þar sem:

- E_i = áhættuskuldbindingarvirði hvernar stakrar áhættuskuldbindingar í samkvæmt samningnum, sem gildir ef útlánavörnin er ekki fyrir hendi, þegar stofnanir reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni eða þegar þær reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni,
- C_i = virði verðbréfa í hverjum flokki eða hrávöru af sömu tegund sem fengin er að láni, keypt eða móttækin eða reiðufjár sem fengið er að láni eða móttækið að því er varðar hverja áhættuskuldbindingu i ,
- E_j^{sec} = hrein staða (jákvæð eða neikvæð) í tilteknum flokki verðbréfa j ,
- E_k^{fx} = hrein staða (jákvæð eða neikvæð) í tilteknum gjaldmiðli k , öðrum en uppgjörsgjaldmiðli samningsins, reiknuð út skv. b-lið 2. mgr.,
- H_j^{sec} = jöfnun flökts sem á við tiltekinn flokk verðbréfs j ,
- H_k^{fx} = jöfnun flökts vegna gjaldmiðlaáhattu k .
4. Til að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps af endurhverfum viðskiptum eða verðbréfa- eða hrávörlánveitingum eða -lántöku eða öðrum viðskiptum á fjármagnsmarkaði sem rammasamningur um skuldajöfnun nær yfir skulu stofnanir nota E^* , eins og það er reiknað skv. 3. mgr., sem áhættuskuldbindingarvirði vegna áhættuskuldbindingar vegna mótaðila sem leiðir af viðskiptum sem falla undir rammasamninginn um skuldajöfnun að því er varðar 113. gr. staðalaðferðarinnar eða 3. kafla samkvæmt innramatsaðferðinni.
5. Að því er varðar 2. og 3. mgr. þýðir 'flokkur verðbréfa' verðbréf sem eru gefin út af sama aðila, hafa sama útgáfudag, sama líftíma og lúta sömu skilmálum og skilyrðum og eru háð sama innlausnartímabili og tekið er fram í 224. og 225. gr., eftir því sem við á.

221. gr.

**Notkun eiginlíkansaðferðarinnar í tengslum við
rammasamninga um skuldajöfnun**

1. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda geta stofnanir notað, sem annan valkost við notkun eftirlitsaðferðar við jöfnun flökts eða aðferðar eigin mats til að jafna flökt við útreikning á fullleiðrétu áhættuskuldbindingarvirði (E*) sem leiðir af notkun á hæfum rammasamningi um skuldajöfnun, sem nær yfir endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku eða önnur viðskipti tengd fjármagnsmarkaði, önnur en afleiðuviðskipti, aðferð með eigin líkönum sem tekur tillit til áhrifa fylgni milli verðbréfastaðna, sem eru háðar rammasamningi um skuldajöfnun svo og seljanleika viðkomandi gerninga.

2. Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda geta stofnanir einnig notað eigin líkön sín vegna viðbótarlánveitinga ef viðskiptin eru samkvæmt tvíhliða rammasamningi um skuldajöfnun sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 7. þætti 6. kafla.

3. Stofnun getur kosið að nota eiginlíkansaðferðina óháð því hvort stuðst er við staðalaðferðina eða innramatsaðferðina við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Kjósi stofnun að nota eiginlíkansaðferðina verður hún að gera það vegna allra mótaðila og verðbréfa, að undanskildum lítillægum verðbréfasöfnum, en þá má nota eftirlitsaðferðina við jöfnun flökts eða aðferð eigin mats eins og mælt er fyrir um í 220. gr.

Stofnanir, sem hafa fengið heimild til að nota eigið áhættumatslíkan skv. 5. kafla í IV. bálki, geta notað eiginlíkansaðferðina. Hafi stofnun ekki fengið slíka heimild getur hún áfram sótt um heimild hjá lögbærum yfirvöldum til að nota eiginlíkansaðferðina með tilliti til þessarar greinar.

4. Lögbær yfirvöld skulu ekki heimila stofnun að nota eiginlíkansaðferðina nema þau séu fullviss um að kerfi stofnunarinnar, sem ætlað er til þess að stjórna áhættu, sem leiðir af viðskiptunum sem rammasamningur um skuldajöfnun gildir um, sé skilvirkt og því sé beitt af heilindum og að eftirtaldir gæðakröfur séu uppfylltar:

a) innra áhættumatslíkanið, sem notað er til að reikna hugsanlegt flökt á verði viðskiptanna, sé rækilega samþætt daglegu áhættustýringarferli stofnunarinnar og nýtist sem grundvöllur þess að framkvæmdastjórn sé greint frá áhættugrunni hennar,

b) stofnunin haldi úti áhættueftirlitsdeild sem uppfyllir allar eftirtaldir kröfur:

i. hún er óháð viðskiptadeildum og heyrir beint undir framkvæmdastjórn,

ii. hún skal bera ábyrgð á hönnun og framkvæmd áhættustýringarkerfis stofnunarinnar,

iii. hún skal leggja fram og greina daglegar skýrslur um niðurstöður samkvæmt áhættumatslíkaninu og um viðeigandi ráðstafanir varðandi stöðumörk,

c) stjórnendur, með nægjanlegt vald til að knýja fram lækkingu á teknum stöðum og heildaráhættugrunni, fari yfir daglegar skýrslur sem lagðar eru fram af áhættueftirlitsdeild,

d) stofnunin hafi á að skipa nægu starfsfólki í áhættueftirlitsdeild sem hefur færni í notkun þróaðra líkana,

e) stofnunin hafi sett verklagsreglur um vöktun og að tryggt sé að skjalfestum, innri stefnumiðum og eftirlitsaðgerðum sé fylgt að því er varðar heildarrekstur áhættumatskerfisins,

f) líkön stofnunarinnar hafi reynst hæfilega nákvæm við að meta áhættu, samkvæmt afturvirkri prófun á niðurstöðum þeirra með gögnum sem spanna minnst eitt ár,

g) stofnunin láti oft gera strangar álagsprófanir og niðurstöður slíkra prófana séu lagðar fyrir framkvæmdastjórn og endurspeglit í stefnumiðum og takmörkunum sem hún setur,

h) stofnunin láti fara fram óháða endurskoðun á áhættumatskerfi sínu sem lið í reglubundinni innri endurskoðun sinni. Þessi endurskoðun skal fela í sér bæði starfsemi viðskiptadeilda og óháðu áhættueftirlitsdeildarinnar,

i) stofnunin standi fyrir að minnsta kosti árlegri endurskoðun á áhættustýringarferli sínu,

j) eigið líkan uppfylli skilyrðin sem sett eru fram 8. mgr. 292. gr. og 9. mgr. 294. gr.

5. Innra áhættumatslíkan stofnunar skal ná yfir nægilegan fjölda áhættuþátta til að greina allar mikilvægar verðáhættur.

Stofnun getur notað mælifylgni innan áhættuflokka og þvert á áhættuflokka ef kerfið sem hún notar við að mæla fylgni er traust og því sé beitt af heilindum.

6. Stofnanir sem nota eiginlíkansaðferðina skulu reikna E^* í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{mögulegar virðisbreytingar} \right\}$$

þar sem:

E_i = áhættuskuldbindingarvirði hvers einstakrar áhættuskuldbindingar í samkvæmt samningnum, sem gildir ef útlánvörmin er ekki fyrir hendi, þegar stofnanir reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni eða þegar þær reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni,

C_i = virði verðbréfa, sem fengin eru að láni, keypt eða móttækin, eða reiðufjár sem fengið er að láni eða móttækið að því er varðar hverja slíka áhættuskuldbindingu i .

Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga með notkun eigin líkana skulu stofnanir nota útkomu líkans frá undangengnum viðskiptadegi.

7. Útreikningur á hugsanlegum breytingum virðis, sem um getur í 6. mgr., skal standast eftirtaldir lágmarkskröfur:

- Hann skal fara fram a.m.k. daglega.
- Hann skal grundvallast á 99% einhliða öryggisbili.
- Hann skal grundvallast á innlausnartímabili sem er jafngilt fimm dögum, að undanskildum þeim tilvikum þegar viðskiptin eru önnur en endurhverf verðbréfavíðskipti eða verðbréfalán eða -lántaka þar sem notast skal við jafngildi tíu daga innlausnartímabils.
- Hann skal grundvallast á skilvirkri athugun aftur í tímann, sem nær yfir að minnsta kosti eitt ár, nema styttra úrtakstímabil sé réttlæt看legt vegna verulegrar aukningar á verðflökti.
- Að gögn sem notuð eru við útreikninginn séu uppfærð á þriggja mánaða fresti.

Þegar stofnun hefur endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku, eða önnur sambærileg viðskipti eða skuldajöfnunarsafn, sem uppfyllir viðmiðin sem sett eru fram

í 2., 3. og 4. mgr. 285. gr. skal lágmarkseignartímabilið fært til samræmis við áhættutímabil tryggingarfjárins, sem myndi gilda samkvæmt þessum málsgreinum, ásamt 5. mgr. 285. gr.

8. Til að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps af endurhverfum viðskiptum eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingum eða -lántöku eða öðrum viðskiptum á fjármagnsmarkaði sem rammastofnun um skuldajöfnun nær yfir skulu stofnanir nota E^* , eins og það er reiknað skv. 6. mgr., sem áhættuskuldbindingarvirði vegna áhættuskuldbindingar vegna mótaðila sem leiðir af viðskiptum sem falla undir rammastofnun um skuldajöfnun að því er varðar 113. gr. staðalaðferðarinnar eða 3. kafla samkvæmt innramatsaðferðinni.

9. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- hvað felist í lítillægum verðbréfasöfnum með tilliti til 3. mgr.,
- viðmiðin til að ákvarða hvort eigið líkan sé skilvirkt og beitt af heilindum með tilliti til 4. og 5. gr. og rammastofnungu um skuldajöfnun.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

222. gr.

Einfalda aðferðin um fjárhagslegar tryggingar

1. Stofnunum er aðeins heimilt að nota einföldu aðferðina um fjárhagslegar tryggingar þegar þær reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við staðalaðferðina. Stofnun getur ekki bæði notað einfalda aðferð fjárhagslegra trygginga og heildaraðferð fjárhagslegra trygginga nema að því er varðar 1. mgr. 148. gr. og 1. mgr. 150. gr. Stofnanir skulu ekki nota þessa undanþágu á valvísan hátt í þeim tilgangi að ná fram lægri kröfum vegna eiginfjárgrunns eða með tilliti til eftirlitshögunar (e. *regulatory arbitrage*).

2. Samkvæmt einfaldaðri aðferð fjárhagslegra trygginga er hæfri fjárhagslegri tryggingu úthlutað virði sem er jafnt markaðsvirði hennar eins og það er ákvarðað í samræmi við d-lið 4. mgr. 207. gr.

3. Stofnanir skulu veita þeim hlutum áhættuskuldbindingarvirðis, sem tryggðir eru með markaðsvirði hæfrar tryggingar, þá áhættuvog sem þeir myndu veita skv. 2. kafla ef lánastofnunin hefði beina áhættu af tryggingargerningnum. Í því skyni skal virði áhættuskuldbindingar liðar utan efnahagsreiknings, sem skráður er í I. viðauka, jafngilda 100% af virði hans, fremur en af áhættuskuldbindingarvirðinu sem um getur í 1. mgr. 111. gr.

Áhættuvog veðsetta hlutans skal að a.m.k. vera 20%, með fyrirvara um 4. til 6. mgr. Stofnanir skulu veita því sem eftir er af áhættuskuldbindingarvirðinu þá áhættuvog sem yrði beitt á ótrygðða áhættuskuldbindingu vegna mótaðila skv. 2. kafla.

4. Stofnanir skulu veita 0% áhættuvog tryggðum hluta áhættuskuldbindingar sem leiðir af endurhverfum viðskiptum og verðbréfalánveitingu eða verðbréfalántöku sem uppfyllir viðmiðin í 227. gr. Sé mótaðili í viðskiptunum ekki mikilvægur markaðsaðili skulu stofnanir veita 10% áhættuvog.

5. Stofnanir skulu veita 0% áhættuvog tryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðis, sem ákvarðað er samkvæmt 6. kafla vegna þeirra afleiðugerninga, sem taldir eru upp í II. viðauka og færðir eru daglega á markaðsvirði, tryggðir með reiðufé eða reiðufjárgildisgerningum þar sem ekki er gjaldmiðlamisvægi.

Stofnanir skulu veita 10% áhættuvog tryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðis þess háttar viðskipta, sem tryggð eru með skuldabréfum útgefnum af ríkinu eða seðlabönkum sem fá 0% áhættuvog skv. 2. kafla.

6. Fyrir önnur viðskipti en þau sem um getur í 4. og 5. mgr. geta stofnanir notað 0% áhættuvog ef áhættuskuldbindingin og tryggingin eru tilgreindar í sama gjaldmiðli og annað eftirtalinna skilyrða er uppfyllt:

a) tryggingin er innlán eða reiðufjárgildisgerningur,

b) tryggingin er í formi skuldabréfa útgefnum af ríki eða seðlabanka sem heimilt er að veita 0% áhættuvog skv. 114. gr. og markaðsvirði hennar hefur verið lækkað um 20%.

7. Að því er varðar 5. og 6. mgr. skulu skuldabréf gefin út af ríki eða seðlabönkum ná til:

a) skuldabréfa útgefnum af héraðsstjórnnum eða staðar-yfirvöldum, sé farið með áhættuskuldbindingar gagnvart

þeim sem áhættuskuldbindingar gagnvart ríki þeirrar lögsögu þar sem þau hafa staðfestu skv. 115. gr.,

b) skuldabréfa gefnum út af fjölþjóðlegum þróunarbönkum, sem fá 0% áhættuvog skv. 2. mgr. 117. gr.,

c) skuldabréfa, gefnum út af alþjóðlegum stofnunum sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 118. gr.,

d) skuldabréfa, gefnum út af opinberum aðilum sem farið er með sem áhættuskuldbindingar gagnvart ríkinu, í samræmi við 4. mgr. 116. gr.

223. gr.

Heildaraðferð fjárhagslegra trygginga

1. Til að taka verðflökt til greina skulu stofnanir beita jöfnun flökts á markaðsvirði tryggingar, eins og lýst er í 224. til 227. gr., við mat á fjárhagslegum tryggingum að því er varðar heildaraðferð fjárhagslegra trygginga.

Þegar trygging er tilgreind í öðrum gjaldmiðli en undirliggjandi áhættuskuldbinding skulu stofnanir gera leiðréttingu sem endurspeglar gjaldmiðlaflökt til viðbótar við þá jöfnun flökts sem á við trygginguna eins og lýst er í 224. til 227. gr.

Sé um að ræða OTC-afleiðuviðskipti sem falla undir skulda-jöfnunarsamninga, sem lögbær yfirvöld viðurkenna skv. 6. kafla, skulu stofnanir beita jöfnun flökts, sem endurspeglar gjaldmiðlaflökt, þegar misræmi er milli gjaldmiðils tryggingarinnar og uppgjörsgjaldmiðilsins. Jafnvel þegar um marga gjaldmiðla er að ræða í viðskiptunum sem skuldajöfnunarsamningurinn nær yfir skulu stofnanir jafna flökt einu sinni.

2. Stofnanir skulu reikna virði tryggingar sem þær skulu taka tillit til, leiðrétt með tilliti til flökts (C_{VA}) á eftirfarandi hátt:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

þar sem:

C = virði tryggingarinnar,

H_C = jöfnun flökts sem á við trygginguna, eins og hún er reiknuð skv. 224. og 227. gr.,

H_{fx} = jöfnun flökts sem á við gjaldmiðlamisvægi, eins og það er reiknað skv. 224. og 227. gr.

Stofnanir skulu nota formúluna í þessari málsgrein til að reikna virði tryggingar leiðrétt með tilliti til flökts, fyrir öll viðskipti, nema þau sem falla undir samþykktu rammisamninga um skuldajöfnun, sem ákvæði 220. og 221. gr. gilda um.

3. Stofnanir skulu reikna virði áhættuskuldbindingar sem þær skulu taka tillit til, leiðrétt með tilliti til flökts (EVA) á eftirfarandi hátt:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

þar sem:

E = áhættuskuldbindingarvirðið eins og það yrði ákvarðað skv. 2. eða 3. kafla, eftir því sem við á, ef áhættuskuldbindingin væri ekki tryggð,

H_E = jöfnun flökts, sem á við áhættuskuldbindinguna, eins og hún er reiknuð skv. 224. og 227. gr.

Sé um að ræða viðskipti með OTC-afleiðuviðskipti skulu stofnanir reikna E_{VA} sem hér segir

$$E_{VA} = E.$$

4. Eftirfarandi á við að því er varðar útreikning á E í 3. mgr.:

a) að því er varðar stofnanir sem reikna fjárhæðir áhættuveginna skuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni skal áhættuskuldbindingarvirði liðar utan efnahagsreiknings, sem skráður er í I. viðauka, vera 100% af virði hans, fremur en af áhættuskuldbindingarvirðinu sem um getur í 1. mgr. 111. gr.,

b) að því er varðar stofnanir sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt innramatsaðferðinni skulu þær reikna áhættuskuldbindingarvirði liða, sem tilgreindir eru í 8. til 10. mgr. 166. gr., með því að nota breytistuðulinn 100% fremur en með breytistuðlum eða hlutföllum sem eru tilgreind í þessum málsgreinum.

5. Stofnanir skulu reikna fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar (E^*), að teknu tilliti til bæði flökts og áhættumildandi áhrifa trygginga sem hér segir:

$$E^* = \max \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

þar sem:

E_{VA} = er virði áhættuskuldbindingarinnar leiðrétt með tilliti til flökts eins og reiknað er í 3. mgr.,

C_{VAM} = C_{VA} leiðrétt enn frekar með tilliti til alls tímamismis í samræmi við ákvæði 5. þáttar,

6. Stofnanir geta reiknað jöfnun flökts annaðhvort með notkun eftirlitsaðferðarinnar við jöfnun flökts, sem um getur í 224. gr., eða aðferðar eigin mats sem um getur í 225. gr.

Stofnun getur kosið að nota eftirlitsaðferð við jöfnun flökts eða aðferð eigin mats við jöfnun flökts óháð því hvort notast er við staðalaðferðina eða við innramatsaðferðina við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga.

Kjósi stofnun hins vegar að nota aðferð eigin mats skal hún styðjast við hana að því er varðar allar tegundir gerninga, að undanskildum lítilvægum verðbréfasöfnum þar sem henni er heimilt að nota eftirlitsaðferðina við jöfnun flökts.

7. Þegar trygging samanstendur af nokkrum hæfum liðum skulu stofnanir reikna jöfnun flökts (H) sem hér segir:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

þar sem:

a_i = hlutfall af virði hæfs liðar i af heildarvirði tryggingarinnar,

H_i = jöfnun flökts sem á við tækan lið i .

224. gr.

Jöfnun flökts samkvæmt eftirlitsaðferð í tengslum við heildaraðferð fjárhagslegra trygginga

1. Jöfnun flökts, sem stofnanir skulu nota samkvæmt eftirlitsaðferðinni við jöfnun flökts, að því gefnu að daglegt endurmat fari fram, er sú sem sett er fram í töflum 1 til 4 í þessari málsgrein.

JÖFNUN FLÖKTS

Tafla 1

Lánshæfisþrep sem á við lánshæfismat skuldabréfa	Eftirstöðvatími	Jöfnun flökts skuldabréfa útgefnum af aðilum sem lýst er í b-lið 1. mgr. 197. gr.			Jöfnun flökts skuldabréfa útgefnum af aðilum sem lýst er í c- og d-lið 1. mgr. 197. gr.			Jöfnun flökts verðbréfaðra staðna og viðmið h-liðar 1. mgr. 197. gr. uppfyllt		
		20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)
1	≤ 1 ár	0.707	05	0.354	1.414	1	0.707	2.829	2	1.414
	>1 ≤ 5 ár	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828	11.314	8	5.657
	> 5 ár	5.657	4	2.828	11.314	8	5.657	22.628	16	11.313
2-3	≤ 1 ár	1.414	1	0.707	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828
	>1 ≤ 5 ár	4.243	3	2.121	8.485	6	4.243	16.971	12	8.485
	> 5 ár	8.485	6	4.243	16.971	12	8.485	33.942	24	16.970
4	≤ 1 ár	21.213	15	10.607	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við
	>1 ≤ 5 ár	21.213	15	10.607	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við
	> 5 ár	21.213	15	10.607	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við	á ekki við

Tafla 2

Lánshæfisþrep sem á við lánshæfismat skammtímaskulda-bréfa	Jöfnun flökts skuldabréfa útgefnum af aðilum, sem lýst er í b-lið 1. mgr. 197. mgr., með skammtímalánshæfismat			Jöfnun flökts skuldabréfa útgefnum af aðilum, sem lýst er í c og d-lið 1. mgr. 197. gr., með skammtímalánshæfismat			Jöfnun flökts verðbréfaðra staðna og viðmið h-liðar 1. mgr. 197. gr. uppfyllt		
	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)
1	0.707	05	0.354	1.414	1	0.707	2.829	2	1.414
2-3	1.414	1	0.707	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828

Tafla 3

Aðrar tegundir trygginga eða áhættuskuldbindinga

	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)
Hlutabréf á aðallista, breytanleg skuldabréf á aðallista	21.213	15	10.607
Önnur hlutabréf eða breytanleg skuldabréf í viðurkenndri kauphöll	35.355	25	17.678
Reiðufé	0	0	0
Gull	21.213	15	10.607

Tafla 4

Jöfnun flökts fyrir gjaldmiðlamisvægi

20 daga innlausnartímabil (%)	10 daga innlausnartímabil (%)	5 daga innlausnartímabil (%)
11.314	8	5.657

2. Útreikningur á jöfnun flökts í samræmi við 1. mgr. skal vera með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) að því er varðar tryggðar lánveitingar skal innlausnartímabilið vera 20 viðskiptadagar,
- b) að því er varðar endurhverf viðskipti, nema að því marki sem þess háttar viðskipti fela í sér yfirfærslu hrávara eða tryggðra réttinda varðandi tilkall til hrávara, og verðbréfalánveitingar eða -lántöku skal innlausnartímabil vera fimm viðskiptadagar,
- c) að því er varðar önnur viðskipti tengdum fjármagnsmarkaði skal innlausnartímabil vera tíu viðskiptadagar.

Ef stofnun er með viðskipti eða skuldajöfnunarsafn sem uppfyllir viðmiðin, sem sett eru fram í 2., 3. og 4. mgr. 285. gr., skal lágmarkseignartímabilið vera í samræmi við áhættutímabil tryggingarfjár sem gildir samkvæmt þessum málsgreinum.

3. Í töflum 1 til 4 í 1. mgr. og í 4. til 6. mgr. er það lánshæfisþrep, sem lánshæfismat skuldabréfs á við, það lánshæfisþrep sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ákveður að eigi við í samræmi við 2. kafla.

Til að ákvarða það lánshæfisþrep sem á við lánshæfismat skuldabréfs, samkvæmt fyrstu undirgrein, er einnig stuðst við 7. mgr. 197. gr.

4. Að því er varðar óhæf verðbréf eða hrávöru, sem er tekin að láni eða seld í tengslum við endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávöruveitingu eða -lántöku, er jöfnun flökts sú sama og í tilviki hlutabréfa í viðurkenndri kauphöll, en þó ekki á aðallista.

5. Að því er varðar hæf hlutdeildarskírteini sjóða um sameiginlega fjárfestingu er jöfnun flökts vegið meðaltal leiðréttingar flökts sem myndi eiga við þær eignir sem sjóðurinn hefur fjárfest í, í samræmi við innlausnartímabil viðskiptanna eins og tilgreint er í 2. mgr.

Þekki stofnunin ekki eignirnar sem sjóðurinn hefur fjárfest í skal flöktsjöfnunin vera sú mesta sem myndi eiga við einhverja þeirra eigna sem sjóðurinn hefur rétt til að fjárfesta í.

6. Að því er varðar skuldabréf, sem ekki hafa lánshæfismat, eru útgefin af stofnunum og uppfylla hæfisviðmiðin í 4. mgr. 197. gr., skal jöfnun flökts vera sú sama og vegna skuldabréfa útgefnun af stofnunum eða fyrirtækjum með utanaðkomandi lánshæfismat sem á við 2. eða 3. lánshæfisþrep.

225. gr.

**Eigið mat á jöfnun flökts samkvæmt heildaraðferð
fjárhagslegra trygginga**

1. Lögbær yfirvöld skulu heimila stofnunum að nota eigið mat á flökki við útreikning á jöfnun flökts sem beita skal á tryggingar og áhættuskuldbindingar þegar þessar stofnanir uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 2. og 3. mgr. Stofnanir, sem hafa fengið heimild til að nota eigið mat á flökki, skulu ekki hverfa aftur til að nota aðrar aðferðir nema að gefnu tilefni og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

Að því er varðar skuldabréf sem hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem jafngildir fjárfestingarflokki eða er hærra geta stofnanir reiknað út mat á flökki fyrir hvern flokk verðbréfa.

Að því er varðar skuldabréf sem hafa lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem jafngildir lægri flokki en fjárfestingarflokki, og að því er varðar aðrar hæfar tryggingar, skulu stofnanir reikna jöfnun flökts fyrir hvern lið sérstaklega.

Stofnanir, sem nota aðferð eigin mats, skulu meta flökt trygginga eða gjaldmiðlamisvægi án þess að taka tillit til fylgni milli ótryggðrar áhættuskuldbindingar, tryggingar eða gengis gjaldmiðla.

Við ákvörðun á viðeigandi flokkum skulu stofnanir taka til greina tegund útgefanda verðbréfs, lánshæfismat utanaðkomandi aðila á viðkomandi verðbréfi, eftirstöðvatíma og leiðréttingum rauntíma. Mat á flökki skal vera lýsandi að því er varðar þau skuldabréf sem stofnun setur í viðkomandi flokk.

2. Útreikningur á leiðréttingu á flökki skal uppfylla eftirtaldir lágmarkskröfur:

- a) Stofnanir skulu grundvalla útreikning á einhliða 99% öryggisbili.

b) Stofnanir skulu grundvalla útreikning á eftirfarandi innlausnartímabilum:

i. 20 viðskiptadögum að því er varðar tryggðar lánveitingar,

ii. fimm viðskiptadögum að því er varðar endurhverf viðskipti nema að því marki sem þess háttar viðskipti fela í sér yfirfærslu hrávara eða tryggðra réttinda varðandi tilkall til hrávara og verðbréfalánveitingar eða lántökur,

iii. 10 viðskiptadögum að því er varðar önnur viðskipti sem tengjast fjármagnsmarkaði.

c) Stofnunum er heimilt að nota tölur til að jafna flökt sem reiknaðar eru út samkvæmt lengra eða styttra innlausnartímabili, kvarðaðar upp eða niður til samræmis við það innlausnartímabil sem sett er fram í b-lið fyrir tegund viðkomandi viðskipta, með notkun formúlu fyrir kvaðratrót af tíma:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

þar sem:

T_M = viðeigandi innlausnartímabil,

H_M = jöfnun flökts á grundvelli innlausnartímabils T_M ,

H_N = jöfnun flökts á grundvelli innlausnartímabils T_N .

d) Stofnanir skulu taka tillit til illseljanleika eigna af lakari gæðum. Þær skulu kvarða innlausnartímabil upp á við í tilvikum þar sem óvissa er um seljanleika tryggingar. Þær skulu einnig tilgreina eldri gögn þar sem mögulegt flökt kann að vera vanmetið. Tekið skal á þess háttar tilvikum með álagssviðsmynd.

e) Eldra tímabilið, sem stofnanir taka til athugunar til að reikna jöfnun flökts, skal ná yfir eitt ár hið minnsta. Að því er varðar stofnanir sem nota vogunarkerfi eða aðrar aðferðir til meta eldra tímabil skal gilt athugunartímabil vera að lágmarki eitt ár. Lögbær yfirvöld geta einnig gert kröfu um að stofnun reikni út jöfnun flökts hjá sér með því að nota styttra athugunartímabil enda telji þau að veruleg aukning á verðflökki réttlæti það.

f) Stofnanir skulu uppfæra gagnasöfn sín og reikna jöfnun flökts að lágmarki á þriggja mánaða fresti. Þau skulu einnig endurmeta gagnasöfnin þegar verulegar breytingar verða á markaðsverðum.

3. Mat á jöfnun flökts skal uppfylla allar eftirtaldar eiginlegar viðmiðanir:

a) Stofnun skal nota mat á flökki í daglegu ferli áhættustýringar, þ.m.t. í tengslum við innri hættumörk sín.

b) Ef innlausnartímabil sem stofnun notar við daglega áhættustýringu er lengra en það sem sett er fram í þessum þætti, vegna þeirrar tegundar viðskipta sem um ræðir, skal flöktjöfnun stofnunarinnar kvörðuð upp á við í samræmi við formúluna fyrir kvaðratrót af tíma sem sett er fram í c-lið 2. mgr.

c) Stofnun skal hafa til staðar viðurkenndar verklagsreglur til að hafa eftirlit með og tryggja að farið sé eftir skjalfestum stefnum og varúðarráðstöfunum vegna reksturs kerfis hennar til að meta jöfnun flökts og vegna samþættingar á þess háttar mati við áhættustýringarferli.

d) Óháð endurskoðun á því kerfi sem stofnunin notar til að meta jöfnun flökts skal fara fram reglubundið innan ramma innri endurskoðunar stofnunarinnar. Endurskoðun alls þess kerfis, sem notað er við að meta jöfnun flökts og til að samþætta þær leiðréttingar við áhættustýringarferli stofnunarinnar skal fara fram að lágmarki einu sinni á ári. Viðfangsefni þessarar endurskoðunar skal a.m.k. ná yfir eftirfarandi:

i. samþættingu mats á jöfnun flökts við daglega áhættustýringu,

ii. sannreyningu á öllum mikilvægum breytingum á ferlinu við mat á jöfnun flökts,

iii. sannpröfun á því hversu samkvæmir, tímanlegar og áreiðanlegir þeir gagnagrunnar eru sem notaðir eru við mat á jöfnun flökts og enn fremur hversu óháðir slíkir gagnagrunnar eru,

iv. hversu nákvæmar og viðeigandi forsendur um flökt eru.

226. gr.

Jöfnun flökts samkvæmt heildaraðferð fjárhagslegra trygginga kvörðuð upp á við

Stofnun skal beita þeirri jöfnun flökts, sem sett er fram í 224. mgr., þegar um er að ræða daglegt endurmat. Þegar stofnun notar eigið mat á jöfnun flökts í samræmi við 225. gr. skal hún á sama hátt reikna hana út í fyrsta sinn á grundvelli daglegs endurmats. Fari endurmat fram sjaldnar en daglega skulu stofnanir beita meiri jöfnun flökts. Stofnanir skulu reikna endurmat með því að kvarða daglegt endurmat á jöfnun flökts upp á við, með eftirfarandi formúlu kvaðratrótar af tíma:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

þar sem:

H = jöfnun flökts sem skal beita,

H_M = jöfnun flökts þar sem fram fer daglegt endurmat,

N_R = raunverulegur fjöldi viðskiptadaga á milli gerðar endurmats,

T_M = innlausnartímabil sem á við viðkomandi tegund viðskipta.

227. gr.

Skilyrði fyrir því að beita 0% jöfnun flökts samkvæmt heildaraðferð fjárhagslegra trygginga

1. Í tengslum við endurhverf viðskipti og verðbréfalánveitingu eða -lántöku þar sem stofnun notar eftirlitsaðferð við jöfnun flökts skv. 224. gr. eða aðferð eigin mats við jöfnun flökts skv. 225. gr. og þar sem skilyrðin, sem sett eru fram í a til h-lið 2. mgr., eru uppfyllt, geta stofnanir beitt 0% jöfnun flökts í stað þeirra leiðréttinga sem reiknaðar eru út skv. 224. til 226. mgr. Stofnanir, sem nota eiginlíkansaðferðina sem sett er fram í 221. gr., skulu ekki nota aðferðina sem sett er fram í þessari grein.

2. Stofnanir geta beitt 0% jöfnun flökts að uppfylltum öllum eftirtöldum skilyrðum:

a) bæði áhættuskuldbindingin og tryggingin eru reiðufé eða skuldabréf útgefin af ríkinu eða seðlabönkum í skilningi

b-liðar, 1. mgr. 197. gr. og uppfylla skilyrði þess að fá 0% áhættuvog skv. 2. kafla,

b) bæði áhættuskuldbindingin og tryggingin eru í sama gjaldmiðli,

c) annaðhvort er líftími viðskipta ekki lengri en einn dagur eða bæði áhættuskuldbindingin og tryggingin eru færðar á markaðsvirði daglega eða endurmetnar daglega,

d) tímabilið frá síðustu færslu á markaðsvirði að þeim tímapunkti sem mótaðili getur ekki lagt fram viðbótartryggingu og trygging er innleyst skal ekki vera lengra en fjórir viðskiptadagar,

e) viðskiptin eru gerð upp í uppgjörskerfi sem er viðurkennt fyrir viðkomandi tegund viðskipta,

f) skjalfesting samnings eða viðskipta er hefðbundin skjalfesting fyrir endurhverf viðskipti eða verðbréfalánveitingu eða -lántöku í viðkomandi verðbréfum,

g) í skjölum sem gilda um viðskiptin kemur fram að ef mótaðili uppfyllir ekki skuldbindingu um að afhenda reiðufé eða verðbréf eða leggja fram viðbótartryggingu eða vanefnir samning með öðrum hætti séu viðskiptin tafarlaust uppseggjanleg,

h) mótaðilinn er að mati lögbærra yfirvalda talinn vera mikilvægur markaðsaðili.

3. Eftirfarandi aðilar teljast til mikilvægra markaðsaðila sem um getur í h-lið 2. mgr.:

a) aðilar, sem nefndir eru í b-lið 1. mgr. 197. mgr., hafi áhættuskuldbindingar vegna þeirra 0% áhættuvog skv. 2. kafla,

b) stofnanir,

c) önnur fyrirtæki á fjármálamarkaði í skilningi b- og d-liðar 25. liðar 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB, hafi áhættuskuldbindingar vegna þeirra 20% áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni eða sem, í tilviki stofnana sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni, hafa ekki lánshæfismat frá viðurkenndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða stofnunin metur innanhúss,

d) eftirlitsskyldir sjóðir um sameiginlega fjárfestingu sem lúta kröfum um eigið fé eða vögun,

e) eftirlitsskyldir lífeyrissjóðir,

f) viðurkennd stöðustofnunarfyrirtæki.

228. gr.

**Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna
áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt
heildaraðferð fjárhagslegra trygginga**

1. Samkvæmt staðalaðferðinni skulu stofnanir nota E^* eins og það er reiknað skv. 5. mgr. 223. gr. sem áhættuskuldbindingarvirði með tilliti til 113. gr. Þegar um er að ræða liði utan efnahagsreiknings, sem taldir eru upp í I. viðauka, skal nota E^* sem það virði sem beita skal hlutföllunum í 1. mgr. 111. gr. á til þess að reikna áhættuskuldbindingarvirði.

2. Samkvæmt innramatsaðferðinni skulu stofnanir nota rauntap að gefnum vanefndum (LGD*) sem tap að gefnum vanefndum með tilliti til 3. kafla. Stofnanir skulu reikna LGD* sem hér segir:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

þar sem:

LGD = það tap að gefnum vanefndum sem myndi eiga við áhættuskuldbindinguna skv. 3. kafla ef hún væri ekki tryggð,

E = áhættuskuldbindingarvirðið skv. 3. mgr. 223. gr.

E^* = fullleiðrétt áhættuskuldbindingarvirði skv. 5. mgr. 223. gr.

229. gr.

**Matsreglur fyrir aðrar hæfar tryggingar samkvæmt
innramatsaðferðinni**

1. Að því er varðar fasteignaveð skal óháður matsaðili meta veðið á markaðsvirði eða undir því. Stofnun skal gera kröfu um að óháði matsaðilinn skjalfesti markaðsvirðið á gagnsæjan og skýran hátt.

Í þeim aðildarríkjum sem hafa sett ströng skilyrði um mat á virði veðlana í lögum eða reglugerðum má þó óháður matsaðili meta fasteignina á veðlánsvirði eða undir því. Stofnanir skulu gera kröfu um að óháði matsaðilinn taki ekki tillit til spákaupmennskubátta þegar veðlánsvirðið er metið og skjalfesti virðið á gagnsæjan og skýran hátt.

Virði veðsins skal vera markaðsvirði eða veðlánsvirði, lækkað til að endurspeglar áhrif eftirlits, sem krafist er skv. 3. mgr. 208. gr., og til að taka tillit til allra krafna í fasteignina, sem eru á undan í kröfuröðinni.

2. Virði viðskiptakrafna skal vera fjárhæð útstandandi krafna.

3. Stofnanir skulu meta virði efnislegra veða annarra en fasteigna á markaðsvirði. Að því er varðar þessa grein er markaðsvirðið sú fjárhæð sem metið er að eign myndi seljast á daginn sem matið er gert, í viðskiptum óskyldra aðila, sem eru fúsir til viðskiptanna, í eðlilegum viðskiptum.

230. gr.

**Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna
áhættuskuldbindinga og vænts taps að því er varðar aðrar
hæfar tryggingar samkvæmt innramatsaðferðinni**

1. Stofnanir skulu nota tap að gefnum vanefndum (LGD*), reiknað í samræmi við þessa málsgrein og 2. mgr., sem tap að gefnum vanefndum með tilliti til 3. kafla.

Þegar hlutfallið af virði tryggingar (C) á móti áhættuskuldbindingarvirði (E) er lægra en viðmiðunargildið C^* sem er lágmarkstryggingarhlutfall áhættuskuldbindingarinnar, eins og mælt er fyrir um í töflu 5, skal tap að gefnum vanefndum* vera gildi taps að gefnum vanefndum sem mælt er fyrir um í 3. kafla vegna ótryggðra áhættuskuldbindinga af hálfu mótaðilans. Að því er þetta varðar skulu stofnanir reikna áhættuskuldbindingarvirði liða, sem fram koma í 8. til 10. mgr. 166. gr., með breytistuðlinum eða hlutfallinu 100%, fremur en með breytistuðlum eða hlutföllum sem eru tilgreind í þessum málsgreinum.

Þegar hlutfallið af virði tryggingar á móti áhættuskuldbindingarvirði fer yfir annað, herra viðmiðunargildi C^{**} , eins og mælt er fyrir um í töflu 5, skal tap að gefnum vanefndum* vera það sem mælt er fyrir um í töflu 5.

Þegar það hlutfall tryggingar, C^{**} , sem krafist er næst ekki að því er varðar áhættuskuldbindinguna í heild, skulu stofnanir telja áhættuskuldbindinguna vera tvær áhættuskuldbindingar — þann hluta sem uppfyllir skilyrðin um hlutfall tryggingar, C^{**} , og þann hluta sem samsvarar því sem eftir stendur.

2. Í töflu 5 í þessari málsgrein er sett fram viðeigandi tap að gefnum vanefndum* og það hlutfall tryggingar sem krafist er varðandi tryggðan hluta áhættuskuldbindinga.

Tafla 5

*Lágmarkstap að gefnum vanefndum fyrir tryggða hluta
áhættuskuldbindinga*

	Tap að gefnum vanefndum* vegna forgangsá-hættuskuldbindingar	Tap að gefnum vanefndum* vegna víkjandi áhættuskuldbindinga	Lágmarks-tryggingarhlutfall áhættuskuldbindingar (C^*)	Lágmarks-tryggingarhlutfall áhættuskuldbindingar (C^{**})
Viðskiptakröfur	35%	65%	0%	125%
Íbúðarhúsnæði/viðskiptahúsnæði	35%	65%	30%	140%
Aðrar tryggingar	40%	70%	30%	140%

3. Önnur möguleg meðferð en sú sem sett er fram í 1. og 2. mgr. og með fyrirvara um 2. mgr. 124. gr. geta stofnanir veitt 50% áhættuvog þeim hluta áhættuskuldbindingarinnar, innan þeirra marka sem sett eru fram í d-lið 2. mgr. 125. gr. og d-lið 2. mgr. 126. gr., sem er að fullu tryggður með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði innan yfirráðasvæðis aðildarríkis ef öllum skilyrðunum í 4. mgr. 199. gr. er fullnægt.

231. gr.

**Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna
áhættuskuldbindinga og vænts taps ef um er að ræða
blandaðar tryggingar**

1. Stofnun skal reikna virði taps að gefnum vanefndum* sem hún á að nota sem tap að gefnum vanefndum með tilliti til 3. kafla í samræmi við 2. og 3. mgr. að uppfylltum báðum eftirfarandi skilyrðum:

- a) stofnanir skulu nota innramatsaðferðina til að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps,
- b) áhættuskuldbinding er tryggð bæði með fjárhagslegri tryggingu og annari hæfri tryggingu.

2. Stofnunum skal skylt að skipta virði áhættuskuldbindingar, leiðréttu með tilliti til flökts, sem fæst með því að beita jöfnun flökts, eins og sett er fram í 5. mgr. 223. gr., á virði áhættuskuldbindingarinnar, niður í hluta til að finna út þann hluta sem tryggður er með hæfri fjárhagslegri tryggingu, hluta sem tryggður er með viðskiptakröfum, hluta sem tryggður er með viðskiptahúsnæði eða íbúðarhúsnæði, hluta sem tryggður er með annari hæfri tryggingu og ótryggðan hluta, eftir því sem við á.

3. Stofnanir skulu reikna gildi taps að gefnum vanefndum* fyrir hvern hluta áhættuskuldbindingar sem fæst í 2. mgr. sérstaklega í samræmi við viðeigandi ákvæði þessa kafla.

232. gr.

Önnur fjármögnuð útlánavörn

1. Ef skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. 212. gr. eru uppfyllt má fara með innlán hjá stofnun sem er þriðji aðili sem ábyrgð veitta af stofnun sem er þriðji aðili.

2. Ef skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. 212. gr. eru uppfyllt skulu stofnanir fara með þann hluta áhættuskuldbindingarinnar, sem er tryggður með gildandi endurkaupsvirði líftrygginganna, sem eru veðsettar lánastofnuninni, sem hér segir:

- a) ef áhættuskuldbindingin fellur undir staðalaðferðina skal hún áhættuvegin með því að nota áhættuvogir sem tilgreindar eru í 3. mgr.,

- b) ef áhættuskuldbindingin fellur undir innramatsaðferðina en ekki undir eigið mat stofnunarinnar á tapi að gefnum vanefndum skal tap að gefnum vanefndum fastsett við 40%.

Sé um misvægi gjaldmiðla að ræða skulu stofnanir lækka gildandi endurkaupsvirði, í samræmi við 3. mgr. 233. gr. svo virði útlánavarnarinnar sé gildandi endurkaupsvirði líftryggingar-samningsins.

3. Að því er varðar a-lið 2. gr. skulu stofnanir nota eftirfarandi áhættuvogir á grundvelli þeirrar áhættuvogar sem úthlutuð er ótryggðum forgangsáhættuskuldbindingum vegna fyrirtækisins sem veitir líftrygginguna:

- a) áhættuvog 20%, þar sem ótryggðar forgangsáhættuskuldbindingar vegna fyrirtækisins, sem veitir líftrygginguna, fá 20% áhættuvog,
- b) áhættuvog 35%, þar sem ótryggðar forgangsáhættuskuldbindingar vegna fyrirtækisins, sem veitir líftrygginguna, fá 50% áhættuvog,
- c) áhættuvog 70%, þar sem ótryggðar forgangsáhættuskuldbindingar vegna fyrirtækisins, sem veitir líftrygginguna, fá 100% áhættuvog,
- d) áhættuvog 150%, þar sem ótryggðar forgangsáhættuskuldbindingar vegna fyrirtækisins, sem veitir líftrygginguna, fá 150% áhættuvog.

4. Stofnanir geta farið með gerninga, sem endurkeyptir eru samkvæmt beiðni og eru hæfir skv. c-lið 200. gr., sem ábyrgð veitta af útgáfustofnuninni. Virði hæfrar útlánavarnar skal vera sem hér segir:

- a) þegar gerningurinn verður endurkeyptur á nafnvirði skal virði varnarinnar vera sú fjárhæð,
- b) þegar gerningurinn verður endurkeyptur á markaðsvirði skal virði varnarinnar vera virði gernings, metið á sama hátt og skuldabréfin sem uppfylla skilyrðin í 4. mgr. 197. gr.

2. undirþáttur

Ófjármögnuð útlánavörn

233. gr.

Mat

1. Við útreikning á áhrifum ófjármagnaðrar útlánavarnar í samræmi við þennan undirþátt skal virði ófjármagnaðrar útlánavarnar (G) vera sú fjárhæð sem veitandi útlánavarnarinnar hefur skuldbundið sig til að greiða ef vanskil eða greiðslufall lántaka eða annar tiltekinn lánaatburður á sér stað.

2. Ef um er að ræða lánaafleiður sem ekki fela í sér, sem lánaatburð, endurskipulagningu undirliggjandi skuldbindingar, sem hefur í för með sér eftirgjöf eða frestun greiðslu á höfuðstól, vöxtum eða þóknunum, sem veldur útlánatapi, gildir eftirfarandi:

a) ef fjárhæðin sem veitandi útlánavarnarinnar hefur skuldbundið sig til að greiða er ekki hærri en áhættuskuldbindingarvirðið skulu stofnanir lækka virði útlánavarnarinnar sem reiknað er skv. 1. mgr. um 40%,

b) ef fjárhæðin sem veitandi útlánavarnarinnar hefur skuldbundið sig til að greiða er hærri en áhættuskuldbindingarvirðið skal virði útlánavarnar ekki vera herra en 60% af áhættuskuldbindingarvirðinu.

3. Ef ófjármögnuð útlánavörn er skráð í öðrum gjaldmiðli en áhættuskuldbindingin skulu stofnanir lækka virði útlánavarnar með jöfnun flökts sem hér segir:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

þar sem:

G^* = fjárhæð útlánavarnar leiðrétt fyrir allri gjaldmiðla-áhættu,

G = nafnverð útlánavarnarinnar,

H_{fx} = jöfnun flökts vegna alls gjaldmiðlamisvægis milli útlánavarnarinnar og undirliggjandi skuldbindingar sem ákvörðuð er í samræmi við 4. mgr.

Ef ekkert gjaldmiðlamisvægi er fyrir hendi er H_{fx} jafnt núlli.

4. Stofnanir skulu byggja jöfnun flökts, sem skal nota vegna hvers konar gjaldmiðlamisvægis, á 10 daga innlausnartímabili, að því gefnu að endurmat fari fram daglega, og geta reiknað það á grundvelli eftirlitsaðferðarinnar við jöfnun flökts sem sett er fram í 224. gr. eða aðferðar eigin mats sem sett er fram í 225. gr. Stofnanir skulu kvarða jöfnun flökts upp á við í samræmi við 226. gr.

234. gr.

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps ef um er að ræða vörn að hluta og skiptingu í áhættulög að hluta

Þegar stofnun flytur hluta af áhættu vegna útláns yfir á eitt eða fleiri áhættulög skal beita reglunum í 5. kafla. Stofnanir geta litið svo á að mikilvægismörk greiðslna, sem segja til um að ekki skuli inna af hendi greiðslu ef til taps kemur, jafngildi óafhentum stöðum fyrsta tapsþola og fela í sér lagskipta yfirfærslu áhættu.

235. gr.

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni

1. Að því er varðar 3. mgr. 113. gr. skal reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

þar sem:

E = virði áhættuskuldbindingar skv. 111. gr.: að því er þetta varðar skal virði áhættuskuldbindingarinnar í lið utan efnahagsreiknings, sem skráð er í I. viðauka, vera 100% af virði hans fremur en af áhættuskuldbindingarvirðinu sem tilgreint er í 1. mgr. 111. gr.,

G_A = virði útlánavarnarinnar, eins og það er reiknað skv. 3. mgr. 233. gr. (G^*), leiðrétt frekar vegna misræmis í líftíma eins og mælt er fyrir um í 5. þætti,

r = áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna loforðsgjafa eins og tilgreint er í 2. kafla,

g = áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna veitanda útlánavarnar eins og tilgreint er í 2. kafla.

2. Ef fjárhæðin sem er varin (G_A) er lægri en áhættuskuldbindingin (E) geta stofnanir ekki notað formúluna, sem tilgreind er í 1. mgr., nema þegar varði og óvarði hlutinn hafa jafnan forgang.

3. Stofnanir geta beitt meðferðinni, sem sett er fram í 4. og 7. mgr. 114. gr., á áhættuskuldbindingar eða hluta áhættuskuldbindinga með ábyrgð ríkis eða seðlabanka, þegar ábyrgðin er skráð í gjaldmiðli lántaka og áhættuskuldbindingin er fjármögnuð í þeim gjaldmiðli.

236. gr.

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni

1. Að því er varðar þann hluta áhættuskuldbindingarvirðis (E) sem um ræðir, byggt á leiðréttu virði útlánavarnar G_A , geta líkur á vanefndum, að því er varðar 3. kafla 4. þáttar, verið líkur á vanefndum veitanda útlánavarnar eða líkur á vanefndum sem liggja á milli lántakans og ábyrgðarveitandans ef full útskipting er ekki talin nauðsynleg. Sé um að ræða víkjandi áhættuskuldbindingu og ófjármagnaða vörn, sem ekki er víkjandi, geta stofnanir notað tap að gefnum vanefndum sem tengist forgangskröfum, að því er varðar 3. kafla 4. þáttar.

2. Að því er varðar óvarinn hluta áhættuskuldbindingarvirðis (E) skulu líkur á vanefndum vera líkur á vanefndum lántaka, en tap að gefnum vanefndum skal vera tap að gefnum vanefndum undirliggjandi áhættuskuldbindingar.

3. Að því er þessa grein varðar er G_A virði G^* , eins og það er reiknað skv. 3. mgr. 233. gr., og leiðrétt vegna misræmis í líftíma eins og mælt er fyrir um í 5. þætti. E er áhættuskuldbindingarvirðið sem ákvarðað er í samræmi við 5. þátt í 3. kafla. Að því er þetta varðar skulu stofnanir reikna áhættuskuldbindingarvirði liða, sem fram koma í 8. til 10. mgr. 166. gr., með breytistuðlinum eða hlutfallinu 100%, fremur en með breytistuðlum eða hlutföllum sem eru tilgreind í þessum málsgreinum.

5. þáttur

Misræmi í líftíma

237. gr.

Misræmi í líftíma

1. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga verður misræmi líftíma þegar eftirstöðvatími útlánavarnar er styttri en eftirstöðvatími þeirrar áhættuskuldbindingar sem varin er. Ef vörn hefur skemmri eftirstöðvatíma en þrjá mánuði og líftími hennar er styttri en líftími undirliggjandi áhættuskuldbindingar telst sú vörn ekki vera hæf útlánavörn.

2. Ef um er að ræða misræmi í líftíma skal útlánavörnin ekki teljast hæf ef öðru eftirtalinna skilyrða er fullnægt:

a) upphaflegur líftími varnar er styttri en eitt ár,

b) áhættuskuldbindingin er skammtímaáhættuskuldbinding, sem lögbær yfirvöld hafa tilgreint að sé háð lágmarki fyrir líftíma (M), skv. 3. mgr., 162. gr., sem er einn dagur frekar en eitt ár.

238. gr.

Líftími útlánavarnar

1. Virkur líftími undirliggjandi áhættuskuldbindingar skal vera hámarkstíminn sem eftir er áður en lofordsgjafa er ætlað að fullnægja skyldu sinni, þó að hámarki fimm ár. Með fyrirvara um 2. mgr. skal líftími útlánavarnarinnar vera tíminn til þess dags þegar vörnin getur fyrst runnið út eða henni fyrst sagt upp.

2. Þegar seljandi varnarinnar hefur val um að segja henni upp skulu stofnanir telja líftíma varnarinnar vera til þess tíma þegar fyrst er hægt að nýta þann möguleika. Þegar kaupandi varnarinnar hefur val um að segja henni upp og skilmálar sammingsins við upphaf varnarinnar fela í sér jákvæða hvatningu til þess að stofnunin segi upp samningnum áður en

líftími hans er liðinn skal stofnun telja líftíma varnarinnar vera tíminn til þess dags þegar fyrst er hægt að nýta þann möguleika, annars má stofnunin líta svo á að slíkur möguleiki hafi ekki áhrif á líftíma varnarinnar.

3. Þegar ekki er komið í veg fyrir að lánaafleiða falli úr gildi fyrir lok greiðslufrests, sem krafist er að renni út til að undirliggjandi skuldbinding fari í vanskil vegna þess að greiðslur til stofnana falla niður, skal líftími varnarinnar styttr sem samsvarar greiðslufrestinum.

239. gr.

Mat á vörn

1. Að því er varðar viðskipti sem fjármögnuð útlánavörn nær yfir samkvæmt einföldu aðferðinni um fjárhagslegar tryggingar skal tryggingin ekki teljast vera hæf fjármögnuð útlánavörn ef misræmi er á milli líftíma áhættuskuldbindingarinnar og líftíma varnarinnar.

2. Að því er varða viðskipti sem fjármögnuð útlánavörn nær yfir samkvæmt heildarðaferð fjárhagslegra trygginga skulu stofnanir láta líftíma útlánavarnar og líftíma áhættuskuldbindingarinnar endurspeglast í leiðréttu virði tryggingarinnar í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

þar sem:

C_{VA} = virði tryggingar eftir jöfnun flökts, eins og tilgreint er í 2. mgr. 223. gr., eða fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar, eftir því hvort er lægra,

t = fjöldi ára fram að gjalddaga útlánavarnar, reiknaður í samræmi við 238. gr., eða gildi T , eftir því hvort er lægra,

T = fjöldi ára fram að gjalddaga áhættuskuldbindingar, reiknaður í samræmi við 238. gr., eða fimm ár, eftir því hvort er lægra,

t^* = 0,25.

Stofnanir skulu nota C_{VAM} sem C_{VA} leiðrétt frekar vegna misræmis í líftíma, í formúlunni til að reikna fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingarinnar (E^*) sem sett er fram í 5. mgr. 223. gr.

3. Að því er varðar viðskipti sem ófjármögnuð útlánavörn nær yfir skulu stofnanir láta líftíma útlánavarnar og líftíma áhættuskuldbindingarinnar endurspeglast í leiðréttu virði tryggingarinnar í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

þar sem:

G_A = G^* leiðrétt vegna hvers konar misræmis í líftíma,

G^* = fjárhæð varnarinnar, leiðrétt vegna hvers konar gjaldmiðlamisvægis,

t = fjöldi ára fram að gjalddaga útlánavarnar, reiknaður út í samræmi við 238. gr., eða gildi T , eftir því hvort er lægra,

T = fjöldi ára fram að gjalddaga áhættuskuldbindingar, reiknaður út í samræmi við 238 gr., eð fimm ár, eftir því hvort er lægra,

t^* = 0,25.

Stofnanir skulu nota G_A sem virði varnarinnar að því er varðar 233. til 236. gr.

6. þáttur

Mildun útlánahættu fyrir körfu áhættuskuldbindinga

240. gr.

Útlánaafleiður sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila

Ef stofnun fær útlánavörn vegna viss fjölda áhættuskuldbindinga samkvæmt skilmálum um að fyrsta greiðslufall á meðal áhættuskuldbindinga skuli orsaka greiðslu og að þessi lánaatburður skuli leiða til uppsagnar á samningum, getur stofnunin breytt útreikningunum á fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar og, ef við á, fjárhæð vænts taps vegna áhættuskuldbindingarinnar, sem myndi, ef engin útlánavörn væri fyrir hendi, gefa lægstu fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar í samræmi við þennan kafla:

- að því er varðar stofnanir sem nota staðalaðferðina skal fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar reiknuð samkvæmt henni,
- að því er varðar stofnanir sem nota innramatsaðferðina skal fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar vera samtala áhættuveginnar áhættuskuldbindingar samkvæmt innramatsaðferðinni og 12,5 sinnum fjárhæð áætlaðs taps.

Meðferðin sem sett er fram í þessari grein gildir aðeins ef áhættuskuldbindingarvirðið er minna en eða jafnt og virði útlánavarnarinnar.

241. gr.

Útlánaafleiður sem byggjast á n-ta vanskilaaðila

Þegar n-tu vanskil meðal áhættuskuldbindinganna hrinda af stað greiðslu samkvæmt útlánavörminni, getur sú stofnun sem kaupir vörn aðeins fært vörminna við útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga og, eins og við á, fjárhæðir vænts taps ef varnar hefur einnig verið aflað vegna 1 til n-1 vanskila eða ef n-1 vanskil hafa þegar átt sér stað. Í slíkum tilvikum geta stofnanir breytt útreikningi á fjárhæð áhættuvegna áhættuskuldbindingarinnar og, þar sem við á, fjárhæð vænts taps af áhættuskuldbindingunni sem myndi sýna lægstu n-tu fjárhæð áhættuveginnar skuldbindingar í samræmi við þennan kafla, ef útlánavörn er ekki fyrir hendi. Stofnanir skulu reikna n-tu lægstu fjárhæð eins og tilgreint er í a- og b-lið 240. gr.

Meðferðin sem sett er fram í þessari grein gildir aðeins ef áhættuskuldbindingarvirðið er minna en eða jafnt og virði útlánavarnarinnar.

Allar áhættuskuldbindingarnar í körfunni skulu uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 204. gr. og d-lið 1. mgr. 216. gr.

5. KAFLI

Verðbréfun

1. þáttur

Skilgreiningar

242. gr.

Skilgreiningar

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „umframávöxtun“: innheimt fjármagnsgjöld og aðrar þjónustutekjur sem fást greiddar að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar að frádregnum kostnaði og gjöldum,
- 2) „uppkauparéttur“: samningsbundinn réttur útgefanda til að kaupa aftur eða uppræta verðbréfaðar stöður, áður en allar undirliggjandi áhættuskuldbindingar hafa verið endurgreiddar ef fjárhæð útistandandi áhættuskuldbindinga er komin undir tiltekin mörk,
- 3) „lausafjárfyrirgreiðsla“: verðbréfuð staða sem leiðir af samningi um fjármögnun til þess að tryggja tímanleika sjóðstreymis til fjárfesta,
- 4) „ K_{IRB} “: 8% af fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga sem hefðu verið reiknaðar út skv. 3. kafla að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar, ef þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, auk fjárhæðar vænts taps vegna þessara áhættuskuldbindinga, reiknað samkvæmt þeim kafla,

- 5) „matsaðferð“: aðferð við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar verðbréfaðar stöður í samræmi við 261. gr.,
- 6) „eftirlitsaðferð“: aðferð við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar verðbréfaðar stöður í samræmi við 262. gr.,
- 7) „staða án lánsþæfismats“: verðbréfuð staða sem hefur ekki fengið fullnægjandi lánsþæfismat frá utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki eins og um getur í 4. þætti,
- 8) „staða með lánsþæfismati“: verðbréfuð staða sem hefur fengið fullnægjandi lánsþæfismat frá utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki eins og um getur í 4. þætti,
- 9) „eignatryggð skammtímaskuldabréfaáætlun“ eða „ABCP áætlun“: verðbréfunaráætlun þar sem útgefnu verðbréfin eru aðallega viðskiptabréf með upphaflegan binditíma til eins árs eða skemur,
- 10) „hefðbundin verðbréfun“: verðbréfun sem felur í sér efnahagslega yfirfærslu þeirra áhættuskuldbindinga sem verið er að verðbréfa. Þetta skal gert með yfirfærslu eignarhalds á verðbréfuðum áhættuskuldbindingum frá útgáfustofnun til sérstaks verðbréfunaraðila (SSPE) eða með undirþátttöku sérstaks verðbréfunaraðila. Útgefin verðbréf fela ekki í sér greiðsluskuldbindingu upphafsstofnunarinnar,
- 11) „gerviverðbréfun“: verðbréfun þar sem yfirfærsla á áhættu fer fram með notkun lánaafleiða eða trygginga og áhættuskuldbindingarnar sem verið er að verðbréfa halda áfram að vera áhættuskuldbindingar útgáfustofnunarinnar,
- 12) „hlaupandi áhættuskuldbinding“: áhættuskuldbinding þar sem eftirstöðvum viðskiptavina er leyft að sveiflast á grundvelli ákvarðana þeirra um að taka lán og endurgreiða, innan umsaminnna marka,
- 13) „hlaupandi verðbréfun“: verðbréfun þar sem sjálf uppbygging verðbréfunarinnar snýst um áhættuskuldbindingar sem bætt er við eða fjarlægðar úr safni áhættuskuldbindinga óháð því hvort áhættuskuldbindingin er hlaupandi eða ekki,
- 14) „ákvæðið um hröðun greiðslna“: samningsákvæði í verðbréfun hlaupandi áhættuskuldbindinga eða hlaupandi verðbréfun eða þar sem gerð er krafa um að stöður fjárfesta verði innleystar fyrir upphaflegan gjalddaga útgefnna verðbréfa, ef skilgreindir atburðir eiga sér stað,

- 15) „fyrsta áhættulag sem tapast“: lægsta áhættulag í verðbréfun sem er fyrsta lagið til að bera tap sem á sér stað vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga og veitir þar með vörn gegn næsta tapi og, þar sem við á, herra settum áhættulögum.

2. þáttur

Viðurkenning á verulegri yfirfærslu áhættu

243. gr.

Hefðbundin verðbréfun

1. Útgáfustofnun hefðbundinnar verðbréfunar er heimilt að undanskilja verðbréfaðar áhættuskuldbindingar í útreikningi fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæða vænts taps ef annað af eftirfarandi er uppfyllt:
 - a) talið er að umtalsverð útlánaáhætta í tengslum við verðbréfaðar áhættuskuldbindingar hafi verið yfirfærð til þriðju aðila,
 - b) útgáfustofnunin beitir 1250% áhættuvog á allar verðbréfaðar stöður sem hún heldur í umræddri verðbréfun, eða dregur þessar verðbréfuðu stöður frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 skv. k-lið 1. mgr. 36. gr.
2. Umtalsverð útlánaáhætta telst hafa verið yfirfærð í eftirfarandi tilvikum:
 - a) fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga þeirra verðbréfuðu millilagsstaðna, sem útgáfustofnun varðveitir í þessari verðbréfun, eru ekki hærra en 50% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga allra verðbréfaðra millilagsstaðna sem er að finna í þessari verðbréfun,
 - b) ef engar verðbréfaðar millilagsstöður eru í tiltekinni verðbréfun og útgefandi getur sýnt fram á að áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðra staðna, sem væri háð frádrætti frá almennu eigin fé þáttar 1 eða 1250% áhættuvog, sé umtalsvert herra en viðunandi mat á væntu tapi vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, heldur stofnun útgefanda ekki meira en 20% af áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðra staðna, sem væru háðar frádrætti frá almennu eigin fé þáttar 1, eða 1250% áhættuvog,

þegar ekki er hægt að réttlæta mögulega lækkun fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem útgáfustofnunin nærði með þessari verðbréfun, með yfirfærslu samsvarandi útlánaáhættu til þriðju aðila geta lögbær yfirvöld í sérstökum tilvikum ákvæðið að umtalsverð útlánaáhætta teljist ekki hafa verið yfirfærð til þriðju aðila.

3. Að því er varðar 2. mgr. eru verðbréfaðar millilagsstöður þær verðbréfuðu stöður sem lægri áhættuvog en 1250% gildir um og hafa minni forgang en staðan í þessari verðbréfun sem hefur mestan forgang og minni forgang en sérhver verðbréfuð staða í þessari verðbréfun sem hefur verið skipað í annað eftirfarandi þrepa í samræmi við 4. þátt:

- a) 1. lánshæfisþrep, ef um er að ræða verðbréfaða stöðu sem fellur undir 3. undirþátt 3. þáttar,
- b) 1. eða 2. lánshæfisþrep, ef um er að ræða verðbréfaða stöðu sem fellur undir 4. undirþátt 3. þáttar.

4. Annar kostur, auk 2. og 3. mgr. er að lögbær yfirvöld heimili útgáfustofnunum að líta svo á að umtalsverð útlánaáætta hafi verið yfirfærð ef útgáfustofnun getur sýnt fram á við sérhverja verðbréfun að lækkun á kröfum vegna eiginfjárgrunns, sem útgefandinn nær með verðbréfuninni, sé rökstudd með samsvarandi yfirfærslu útlánaáhattu til þriðju aðila.

Leyfi skal eingöngu veitt ef stofnunin uppfyllir öll eftirtalin skilyrði:

- a) stofnunin býr yfir tilhlýðilega áhættunæmum stefnum og aðferðum til að meta yfirfærslu á áhættu,
- b) stofnunin hefur einnig viðurkennt yfirfærslu á útlánaáhattu til þriðju aðila í hverju tilviki í tengslum við innri áhættu-stýringu stofnunarinnar og dreifingu innra fjármagns hennar.

5. Til viðbótar kröfunum sem settar eru fram í 1. til 4. mgr. skulu, eftir því sem við á, öll eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) skjöl um verðbréfunina endurspeglu efnahagslegt inntak viðskiptanna,
- b) Verðbréfaðar áhættuskuldbindingar eru settar utan seilingar útgáfustofnunar og lánardrottna hennar, þ.m.t. við gjaldþrot og skiptameðferð. Þetta skal stutt álit þar til bærslu lögfræðings.
- c) Útgefin verðbréf fela ekki í sér greiðsluskuldbindingu upphafsstofnunarinnar.
- d) Útgáfustofnunin heldur hvorki beinum né óbeinum umráðum yfir yfirfærðu áhættuskuldbindingunni. Útgefandi telst hafa bein umráð yfir yfirfærðu áhættuskuldbindingunni ef hann á rétt á að kaupa yfirfærðar áhættuskuldbindingar aftur af framsalshafanum til þess að innleysa ávinning þeirra eða ef hann er skuldbundinn til að taka aftur á sig

yfirfærða áhættu. Áframhaldandi umsýsluréttindi eða -skyldur útgáfustofnunar að því er varðar áhættuskuldbindingarnar skulu ekki einar og sér mynda óbein umráð yfir þeim.

e) Verðbréfuð skjöl uppfylla öll eftirtalin skilyrði:

- i. fyrir utan ákvæði um að greiða afborganir fyrir gjalddaga innihalda þau ekki ákvæði þar sem gerð er krafa um að útgáfustofnunin bæti stöður í verðbréfuninni, þ.m.t. en ekki einskorðað við að breyta undirliggjandi lánaáhattu eða auka ávöxtun sem greiða skal fjárfestum, vegna rýrnunar lánshæfis verðbréfuðu staðnanna,

- ii. þau innihalda ekki ákvæði þar sem gert er ráð fyrir aukinni ávöxtun sem greiða skal handhöfum staðnanna í verðbréfuninni, vegna rýrnunar lánshæfis undirliggjandi safns,

- iii. í þeim kemur skýrt fram, eftir atvikum, að sérhver kaup eða endurkaup á verðbréfuðum stöðum af hálfu útgefanda eða umsýsluáðila umfram samningsbundnar skuldbindingar hans heyri til undantekninga og megi aðeins fara fram við eðlileg samkeppnisskilyrði,

f) Ef fyrir hendi er uppkauparéttur skal sá réttur einnig uppfylla eftirtalin skilyrði:

- i. hann er nýtanlegur að vild útgáfustofnunarinnar,

- ii. hann er aðeins nýtanlegur þegar 10% eða minna af upphaflegu virði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna hefur ekki verið greitt niður,

- iii. hann er ekki gerður til þess að komast hjá því að tap lendi á stöðum sem ætlað er að endurbæta lánshæfi, eða öðrum stöðum sem fjárfestar halda, og honum er ekki á annan hátt ætlað að endurbæta lánshæfi.

6. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um sérstök tilvik, sem um getur í 2. mgr., þar sem ekki er hægt að réttlæta mögulega lækkun fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga með samsvarandi yfirfærslu útlánaáhattu til þriðju aðila og um það þegar stofnanir beita 4. mgr. Evrópska bankaeftirlitsstofnunarinnar skal hafa eftirlit með starfsvenjum á þessu sviði og skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal endurskoða framkvæmd aðildarríkjanna á þessum viðmiðunarreglum og veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf fyrir 31. desember 2017 um hvort þörf er á bindandi tæknistöðum.

244. gr.

Gerviverðbréfun

1. Útgáfustofnun gerviverðbréfunar er heimilt að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, þar sem við á, fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga í samræmi við 249. mgr., sé annað af eftirfarandi uppfyllt:

a) umtalsverð útlánaáhætta er talin hafa verið yfirfærð til þriðju aðila, annaðhvort með fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn,

b) útgáfustofnunin beitir 1250% áhættuvog á allar verðbréfaðar stöður sem hún heldur í umræddri verðbréfun, eða dregur þessar verðbréfuðu stöður frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 skv. k-lið 1. mgr. 36. gr.

2. Umtalsverð útlánaáhætta telst hafa verið yfirfærð sé eitthvert eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

a) áhættuvegnar fjárhæðir áhættuskuldbindinga verðbréfaðra millilagsstaðna, sem útgáfustofnun heldur í þessari verðbréfun, eru ekki hærra en 50% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga allra verðbréfaðra millilagsstaðna sem fyrir hendi eru í þessari verðbréfun,

b) ef engar verðbréfaðar millilagsstöður eru í tiltekinni verðbréfun og útgefandi getur sýnt fram á að áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðra staðna, sem væri háð frádrætti frá almennu eigin fé þáttar 1 eða 1250% áhættuvog, sé umtalsvert hærra en viðunandi mat á væntu tapi vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, heldur stofnun útgefanda ekki meira en 20% af áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðra staðna, sem væru háðar frádrætti frá almennu eigin fé þáttar 1, eða 1250% áhættuvog,

þegar ekki er hægt að réttlæta mögulega lækkun fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem útgáfustofnunin nærði með þessari verðbréfun, með yfirfærslu samsvarandi útlánaáhættu til þriðju aðila geta lögbær yfirvöld í sérstökum tilvikum ákveðið að umtalsverð útlánaáhætta teljist ekki hafa verið yfirfærð til þriðju aðila.

3. Að því er varðar 2. mgr. eru verðbréfaðar millilagsstöður þær verðbréfuðu stöður sem lægri áhættuvog en 1250% gildir um og hafa minni forgang en staðan í þessari verðbréfun sem hefur mestan forgang og minni forgang en sérhver verðbréfuð staða í þessari verðbréfun sem hefur verið skipað í annað eftirfarandi þrepa í samræmi við 4. þátt:

a) 1. lánshæfisþrep, ef um er að ræða verðbréfaða stöðu sem fellur undir 3. undirþátt 3. þáttar,

b) 1. eða 2. lánshæfisþrep, ef um er að ræða verðbréfaða stöðu sem fellur undir 4. undirþátt 3. þáttar.

4. Annar kostur, auk 2. og 3. mgr. er að lögbær yfirvöld heimili útgáfustofnunum að líta svo á að umtalsverð útlánaáhætta hafi verið yfirfærð ef útgáfustofnun getur sýnt fram á við sérhverja verðbréfun að lækkun á kröfum vegna eiginfjárgrunns, sem útgefandinn nær með verðbréfuninni, sé rökstudd með samsvarandi yfirfærslu útlánaáhættu til þriðju aðila.

Leyfi skal eingöngu veitt ef stofnunin uppfyllir öll eftirtalin skilyrði:

a) stofnunin býr yfir tilhlýðilega áhættunæmum stefnum og aðferðum til að meta yfirfærslu á áhættu,

b) stofnunin hefur einnig viðurkennt yfirfærslu á útlánaáhættu til þriðju aðila í hverju tilviki í tengslum við innri áhættustýringu stofnunarinnar og dreifingu innra fjármagns hennar.

5. Til viðbótar kröfunum sem settar eru fram í 1. til 4. mgr. skal yfirfærslan, eftir því sem við á, uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) skjöl um verðbréfunina endurspeglar efnahagslegt inntak viðskiptanna,

b) útlánavörnin, sem útlánaáhætta er yfirfærð með, er í samræmi við 2. mgr. 247. gr.,

c) gæmingarnir sem notaðir eru til að yfirfæra útlánaáhættu fela ekki í sér skilmála eða skilyrði sem:

i. setja marktæk mikilvægismörk sem fela í sér að undir þeim er útlánavörn ekki hrundið af stað ef lánaatburður á sér stað,

ii. heimila að rifta vörninni vegna rýrnunar á lánshæfi undirliggjandi áhættuskuldbindinga,

iii. gera kröfu um að útgáfustofnunin bæti stöður í verðbréfuninni nema ef um er að ræða ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga,

iv. auka kostnað stofnunarinnar við útlánavörn eða ávöxtun sem greiða skal handhöfum staðnanna í verðbréfuninni vegna rýrnunar lánshæfis undirliggjandi safns,

- d) fengin er álitagerð hjá þar til bærum lögfræðingi til staðfestingar á fullnustuhæfi útlánavarnarinnar í öllum viðkomandi lögsagnarumdæmum,
- e) í verðbréfuðu skjölunum skal skýrt tekið fram, eftir atvikum, að sérhver kaup eða endurkaup á verðbréfuðum stöðum af hálfu útgefanda eða umsýsluaðila umfram samningsbundnar skuldbindingar hans megi aðeins fara fram við eðlileg samkeppnisskilyrði,
- f) ef fyrir hendi er uppkauparéttur skal sá réttur einnig uppfylla öll eftirtalin skilyrði:
- hann er nýtanlegur að vild útgáfustofnunarinnar,
 - hann er aðeins nýtanlegur þegar 10% eða minna af upphaflegu virði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna hefur ekki verið greitt niður,
 - hann er ekki gerður til þess að komast hjá því að tap lendi á stöðum sem ætlað er að endurbæta lánshæfi, eða öðrum stöðum sem fjárfestar halda, og honum er ekki á annan hátt ætlað að endurbæta lánshæfi.
6. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um sérstök tilvik, sem um getur í 2. mgr., þar sem ekki er hægt að réttlæta mögulega lækkun fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga með samsvarandi yfirfærslu útlánaáhattu til þriðju aðila og um það þegar stofnanir beita 4. mgr. Evrópska bankaeftirlitsstofnunarinnar skal hafa eftirlit með starfsvenjum á þessu sviði og skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal endurskoða framkvæmd aðildarríkjanna á þessum viðmiðunarreglum og veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf fyrir 31. desember 2017 um hvort þörf er á bindandi tæknistöðlum.

3. þáttur

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga

1. undirþáttur

Meginreglur

245. gr.

Útreikningur fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga

1. Ef útgáfustofnun hefur flutt verulega útlánaáhattu tengda verðbréfuðum áhættuskuldbindingum í samræmi við 2. þátt getur sú stofnun:
- a) undanskilið frá útreikningi sínum á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, eftir því sem við á, fjárhæðum vænts taps þær áhættuskuldbindingar sem hún hefur verðbréfað, ef um hefðbundna verðbréfun er að ræða,

- b) reiknað fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, eftir því sem við á, fjárhæðir vænts taps að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar í samræmi við 249. og 250. gr., ef um gerviverðbréfun er að ræða.

2. Ef útgáfustofnun hefur ákveðið að beita 1. mgr. skal hún reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um í þessum kafla, fyrir þær stöður sem hún kann að hafa í verðbréfuninni.

Ef útgáfustofnun hefur ekki yfirfært verulega útlánaáhattu eða ákveðið að beita 1. mgr. þarf hún ekki að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna nokkurrar stöðu, sem hún kann að hafa í verðbréfuninni sem um ræðir, heldur halda áfram að fella verðbréfaðar áhættuskuldbindingar inn í útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar.

3. Ef um er að ræða áhættuskuldbindingu vegna mismunandi áhættulaga verðbréfunar skal líta á áhættuskuldbindingu vegna hvers áhættulags sem sérstaka verðbréfaða stöðu. Þeir aðilar, sem veita útlánavörn vegna verðbréfaðra staðna, skulu taldir vera með stöður í þeirri verðbréfun. Verðbréfaðar stöður skulu ná yfir stöður í verðbréfun sem leiða af vaxta- eða gjaldmiðlaafleiðusamningum.

4. Hafi verðbréfuð staða ekki verið dregin frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 skv. k-lið 1. mgr. 36. gr. skal fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar felld inn í heildarfjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar 3. mgr. 92. gr.

5. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga verðbréfaðra staðna skulu reiknaðar með því að beita viðeigandi heildaráhættuvog á áhættuskuldbindingarvirði stöðunnar, reiknað út skv. 246. gr.

6. Heildaráhættuvægið skal reiknað sem summan af því áhættuvægi sem sett er fram í þessum kafla og sérhverri viðbótaráhattu í samræmi við 407. gr.

246. gr.

Áhættuskuldbindingarvirði

1. Áhættuskuldbindingarvirði skal reiknað sem hér segir:
- a) Þegar stofnun reiknar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 3. undirþætti skal áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðrar stöðu í efnahagsreikningi vera bókhaldsvirðið sem eftir stendur þegar sértækar leiðréttingar á útlánaáhattu hafa farið fram í samræmi við 110. gr.

b) Þegar stofnun reiknar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 4. undirþætti skal áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðrar stöðu í efnahagsreikningi vera bókhaldsvirðið án tillits til þegar sértækrar leiðréttingar á útlánaáttu hafa farið fram í samræmi við 110. gr.

c) Þegar stofnun reiknar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 3. undirþætti skal áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðrar stöðu utan efnahagsreiknings vera nafnvirði, að frádreginni sértækri leiðréttingu á útlánaáttu þeirrar verðbréfaðu stöðu, margfaldað með breytistuðli, eins og mælt er fyrir um í þessum kafla. Breytistuðullinn skal vera 100% nema annað sé tekið fram.

d) Þegar stofnun reiknar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 4. undirþætti skal áhættuskuldbindingarvirði verðbréfaðrar stöðu utan efnahagsreiknings vera nafnvirði þess margfaldað með breytistuðli eins og mælt er fyrir um í þessum kafla. Breytistuðullinn skal vera 100% nema annað sé tekið fram.

e) Áhættuskuldbindingarvirði vegna útlánaáttu mótaðila, sem leiðir af afleiðugerningi, sem tilgreindur er í II. viðauka, skal ákvarðað í samræmi við 6. kafla.

2. Þegar stofnun hefur tvær eða fleiri stöður sem skarast í verðbréfun skal hún, að því marki sem þær skarast, aðeins taka til greina í útreikningi á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga þá stöðu eða hluta af stöðu sem gefur hærri fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Stofnunin getur einnig viðurkennt slíka skörun á sérstökum kröfum vegna eiginfjárgrunns fyrir stöður í veltubókinni og kröfum vegna eiginfjárgrunns fyrir stöður utan veltubókar, að því tilskildu að stofnunin geti reiknað og borið saman kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir viðkomandi stöður. Að því er varðar þessa málsgrein verður skörun þegar stöður, að hluta til eða að öllu leyti, standa fyrir áhættuskuldbindingu vegna sama áhættuþáttar þannig að, að því marki sem skörun á sér stað, aðeins er um að ræða eina áhættuskuldbindingu.

3. Ef c-liður 268. gr. gildir um stöður í eignatryggðum skammtímaskuldabréfum (ABCP), getur stofnunin notað áhættuvog, sem lausafjárfrigreiðsla hefur fengið, til þess að reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna eignatryggðra skammtímaskuldabréfa, að því tilskildu að 100% af eignatryggðu skammtímaskuldabréfunum séu varin með þessari eða annarri lausafjárfrigreiðslu og öll lausafjárfrigreiðslan sé jafngild eignatryggðu skammtímaskuldabréfunum þannig að stöðurnar skarist.

Stofnunin skal tilkynna lögbærum yfirvöldum um hvernig hún nýtir sér þessa meðferð.

247. gr.

Viðurkenning á aðferðum til að milda útlánaáttu verðbréfaðra staðna

1. Stofnun getur viðurkennt fjármagnaða eða ófjármagnaða útlánavörn, að því er varðar verðbréfaða stöðu, í samræmi við 4. kafla og með fyrirvara um kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessum kafla og í 4. kafla.

Hæf fjármögnuð útlánavörn takmarkast við fjárhagslega tryggingu sem er hæf að því er varðar útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 2. kafla, eins og mælt er fyrir um í 4. kafla og viðurkenning er háð því að viðeigandi lágmarkskröfur, eins og þær eru settar fram í 4. kafla, séu uppfylltar.

2. Hæf ófjármögnuð útlánavörn og veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar takmarkast við þá sem eru hæfir skv. 4. kafla og viðurkenning er háð því að viðeigandi kröfur, sem mælt er fyrir um í 4. kafla, séu uppfylltar.

3. Hæfir veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar, sem tilgreindir eru í a- til h-lið í 1. mgr. 201. gr., að undanskildum fullgildum, miðlægum mótaðilum, skulu, þrátt fyrir 2. mgr., hafa lánshæfismat sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur ákvarðað að sé tengt 3. lánshæfisþrepi eða herra skv. 136. gr. og skal hafa verið tengt 2. lánshæfisþrepi eða herra á þeim tíma þegar útlánavörnin var fyrst viðurkennd. Stofnanir, sem hafa heimild til að beita innramatsaðferðinni á beina áhættuskuldbindingu vegna veitanda áhættuvarnar, geta metið hæfi samkvæmt fyrsta málslið út frá samræminu á milli líka á vanefndum veitanda áhættuvarnarinnar og líka á vanefndum tengdum lánshæfisþrepunum sem um getur í 136. gr.

4. Þrátt fyrir 2. mgr. eru sérstakir verðbréfunaraðilar hæfir sem veitendur útlánavarnar ef þeir eiga eignir sem koma til greina sem hæf fjárhagsleg trygging og þeim fylgja ekki réttindi eða óviss réttur sem er meiri eða jafngildur óvissum rétti stofnunarinnar sem fær ófjármagnaða útlánavörn og allar kröfur um viðurkenningu á fjárhagslegum tryggingum í 4. kafla eru uppfylltar. Í þessum tilvikum skal GA (fjárhæð varnar leiðréttri vegna hvers konar gjaldmiðlamisvægis og misræmis í líftíma í samræmi við ákvæði 4. kafla) takmarkast við markaðsvirði á jöfnun flöktis á þessum eignum og (áhættuvog áhættuskuldbindinga vegna veitanda útlánavarnar eins og tilgreint er í staðalaðferðinni) skal ákvarðað sem áhættuvog, sem er meðaltal áhættuvoga, sem yrði beitt á þessar eignir sem fjárhagslegar tryggingar samkvæmt staðalaðferðinni.

248. gr.

Óbeinn stuðningur

1. Umsýslustofnun eða útgáfustofnun, sem hefur beitt 1. og 2. mgr. 245. gr. við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, að því er varðar verðbréfun, eða hefur selt gerninga úr veltubók sinni þannig að hún er ekki lengur skuldbundin til að hafa eiginfjárgrunn til að mæta áttu vegna þessara gerninga, skal ekki, með það fyrir augum að draga úr mögulegu eða raunverulegu tapi fjárfesta, veita stuðning við

verðbréfunina umfram samningsbundna skyldu sína. Viðskipti teljast ekki veita stuðning ef þau fara fram við eðlileg markaðsskilyrði og tekið er tillit til þeirra við mat á verulegri yfirfærslu á áhættu. Öll slík viðskipti skulu, óháð því hvort þau veita stuðning, tilkynnt lögbærum yfirvöldum og vera háð útlánamati stofnunarinnar og viðurkenningu. Stofnunin skal, við mat á því hvort viðskiptin eru ekki byggð upp á þann hátt að þau veiti stuðning, meta a.m.k. eftirfarandi á fullnægjandi hátt:

- a) verð endurkaupanna,
- b) eigið fé stofnunarinnar og lausafjárstöðu fyrir og eftir endurkaup,
- c) frammistöðu verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna,
- d) frammistöðu verðbréfuðu eignanna,
- e) áhrif stuðnings á vænt tap sem útgefandi ber miðað við fjárfesta.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur um hvað átt er við með eðlilegum samkeppnis skilyrðum og hvenær viðskipti eru ekki byggð upp til að veita stuðning.

3. Ef útgáfustofnun eða umsýslustofnun fer ekki að ákvæðum 1. mgr. að því er varðar verðbréfun skal þessi stofnun að lágmarki hafa yfir að ráða eiginfjárgrunni vegna allra verðbréfaðra áhættuskuldbindinga eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar.

2. undirþáttur

Útreikningur útgáfustofnana á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem eru verðbréfaðar í gerviverðbréfun

249. gr.

Almenn meðferð

Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, þar sem skilyrðin í 244. mgr. eru uppfyllt, skal útgáfustofnun gerviverðbréfunar, með fyrirvara um 250. mgr., nota viðeigandi aðferðarfræði vegna útreikninga, sem sett er fram í þessum þætti en ekki þá sem sett er fram í 2. kafla. Að því er varðar stofnanir sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps skv. 3. kafla skal fjárhæð vænts taps að því er varðar slíkar áhættuskuldbindingar vera núll.

Kröfumar, sem settar eru fram í fyrstu undirgrein, gilda um allt safn áhættuskuldbindinganna sem verðbréfunin felur í sér. Með fyrirvara um 250. gr. skal útgáfustofnunin reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar öll

áhættulög verðbréfunar, í samræmi við ákvæði þessa þáttar, þ.m.t. þau sem tengjast viðurkenningu stofnunarinnar á mildun á útlánaáhættu í samræmi við 247. gr. en í því tilviki er hægt að breyta áhættuvoginni sem notuð er á þá stöðu í samræmi við 4. kafla, með fyrirvara um kröfumar sem mælt er fyrir um í þessum kafla.

250. gr.

Meðferð misræmis í líftíma í gerviverðbréfun

Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, í samræmi við 249. gr., skal tekið tillit til alls misræmis í líftíma milli útlánavarnarinnar, sem myndar áhættulag og sem yfirfærslu áhættu er náð með, og verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna, sem hér segir:

- a) Líftími verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna telst vera lengsti líftíminn meðal þessara áhættuskuldbindinga, með fyrirvara um fimm ára hámark. Líftími útlánavarnarinnar skal ákvarðaður í samræmi við 4. kafla.
- b) Útgáfulánastofnun skal líta fram hjá hvers konar misræmi í líftíma við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna áhættulaga, sem fá áhættuvog 1250% samkvæmt þessum þætti. Að því er varðar öll önnur áhættulög skal beita meðferð vegna misræmis í líftíma, sem sett er fram í 4. kafla, í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{ASS} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

þar sem:

RW^* = fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindingar að því er varðar a-lið 3. mgr. 92. gr.,

RW_{ASS} = fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindingar, ef þær voru ekki verðbréfaðar, reiknaðar hlutfallslega,

RW_{SP} = fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindingar reiknaðar skv. 249. gr. ef ekkert misræmi í líftíma var til staðar,

T = líftími undirliggjandi áhættuskuldbindinga í árum talið,

t = binditími útlánavarnar í árum talið,

t^* = 0,25.

3. undirþáttur

**Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna
áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferð**

251. gr.

Áhættuvogir

Með fyrirvara um 252. gr. skal stofnun reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar metinnar verðbréfaðrar stöðu eða endurverðbréfaðrar stöðu með því að beita viðeigandi áhættuvog á áhættuskuldbindingarvirðið.

Viðeigandi áhættuvog skal vera sú áhættuvog, sem mælt er fyrir um í töflu 1, sem lánshæfismatið tengist í samræmi við 4. þátt.

Tafla 1

Lánshæfisþrep	1	2	3	4 (aðeins lánshæfismat annað en skammtímaláns-hæfismat)	öll önnur lánshæfisþrep
Verðbréfaðar stöður	20%	50%	100%	350%	1250%
Endurverðbréfaðar stöður	40%	100%	225%	650%	1250%

Með fyrirvara um 252. til 255. gr., skal reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar ómetinnar verðbréfaðrar stöðu með því að nota áhættuvog 1250%.

252. gr.

Útgáfu- og umsýslustofnanir

Að því er varðar útgáfustofnun eða umsýslustofnun, geta fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, reiknaðar að því er varðar verðbréfunarstöður hennar í stakri verðbréfun, verið takmarkaðar við fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem væru reiknaðar fyrir verðbréfuðu stöðurnar ef þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, með fyrirvara um að gert sé ráð fyrir að 150% áhættuvog sé beitt á:

a) alla gjaldfallna liði,

b) alla sérlega áhættusama liði meðal verðbréfaðra áhættuskuldbindinga í samræmi við 128. gr.

253. gr.

Meðferð staðna án lánshæfismats

1. Til þess að reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar ómetinnar verðbréfaðrar stöðu getur stofnun notað þá áhættuvog, sem er meðaltal áhættuvoga, sem hún myndi beita á verðbréfuðu stöðurnar, skv. 2. kafla, ef hún ætti þær, margfaldað með þjöppunarhlutfallinu sem um getur í 2. mgr. Að því er þetta varðar skal stofnunin þekkja samsetningu safns þeirra áhættuskuldbindinga sem eru verðbréfaðar á hverjum tímapunkti.

2. Þetta þjöppunarhlutfall skal vera jafnt summu nafnverðs allra laganna deilt með summu nafnverðs áhættulaga sem eru lægri eða jafngild því áhættulagi sem staðan er í þ.m.t. áhættulagsins sjálfs. Áhættuvogin, sem af þessu leiðir, skal ekki vera hærri en 1250% eða lægri en nokkur áhættuvog sem á við metið, herra sett áhættulag. Geti stofnun ekki ákvarðað áhættuvogir sem verðbréfaðar stöður fengu skv. 2. kafla skal hún beita áhættuvog 1250% á stöðuna.

254. gr.

Meðferð verðbréfaðra staðna í öðru áhættulagi sem tapast, eða ofar, í eignatryggðri skammtímaskuldabréfaáætlun

Með fyrirvara um hagstæðari meðferð vegna lausafjár-fyrirgreiðslu án lánshæfismats skv. 255. gr. getur stofnun beitt áhættuvog, sem er hærri en 100%, á verðbréfaðar stöður sem uppfylla eftirfarandi skilyrði eða hæstu áhættuvog sem stofnun, sem ætti einhverja af verðbréfuðu stöðunum, myndi beita á þær skv. 2. kafla:

- verðbréfaða staðan skal vera í áhættulagi sem er efnahagslega í annarri tapsstöðu eða betri í verðbréfuninni og fyrsta áhættulagið sem tapast skal endurbæta verulega lánshæfi annars áhættulagsins sem tapast,
- gæði verðbréfuðu stöðunnar skulu vera jafngild eða betri en 3. lánshæfisþrep samkvæmt staðalaðferðinni,
- verðbréfaða staðan skal vera í eigu stofnunar sem ekki á stöðu í fyrsta áhættulagi sem tapast.

255. gr.

Meðferð lausafjár-fyrirgreiðslu án lánshæfismats

1. Stofnanir geta beitt 50% breytistuðli á nafnverð lausafjár-fyrirgreiðslu án lánshæfismats til að reikna út áhættuskuldbindingarvirði hennar að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- gögn vegna lausafjár-fyrirgreiðslu skulu með skýrum hætti tilgreina og takmarka þær aðstæður sem nýta má fyrirgreiðsluna við,

- b) ekki skal vera mögulegt að nota fyrirgreiðsluna til þess að auka lánshæfi með því að mæta tapi sem þegar hefur átt sér stað þegar dregið er á fyrirgreiðsluna, einkum ekki með því að veita greiðslugetu vegna áhættuskuldbindinga sem eru í vanskilum þegar dregið er á fyrirgreiðslu eða með því að kaupa eignir á verði yfir gangvirði,
- c) fyrirgreiðsluna skal ekki nota til að útvega varanlega eða reglulega fjármögnun verðbréfunar,
- d) endurgreiðslur ádreginnar fyrirgreiðslu skulu hvorki látnar víkja fyrir kröfum fjárfesta öðrum en kröfum sem eru tilkomnar vegna vaxta- eða gjaldeyrisafleiða, þóknana eða annarra þess háttar greiðslna, né vera með fyrirvara um undanþágur eða frestun,
- e) ekki skal vera hægt að nota fyrirgreiðslu eftir að allar mögulegar endurbætur á lánshæfi, sem myndu vera til bóta fyrir lausafjárforingreiðsluna, hafa verið nýttar,
- f) fyrirgreiðslan skal fela í sér ákvæði sem leiðir til sjálfvirkrar lækkunar ádraganlegrar fjárhæðar um sem nemur fjárhæð áhættuskuldbindinga í vanskilum, þar sem merking „vanskil“ er í samræmi við 3. kafla eða þar sem safn verðbréfaðra áhættuskuldbindinga samanstandur af metnum gerningum, og sem bindur enda á fyrirgreiðsluna ef meðalgæði safns falla niður fyrir fjárfestingarflokk.

Nota skal hæstu áhættuvogina, sem stofnun, sem ætti verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar, myndi fá þeim skv. 2. kafla.

2. Heimilt er að nota 0% breytingastuðul á nafnverð lausafjárforingreiðslu sem er uppsegjanleg án skilyrða, til að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði hennar, að því gefnu að skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. séu uppfyllt og endurgreiðsla ádreginna fjárhæða fyrirgreiðslunnar sé framar öðrum kröfum á það sjóðstreymi sem leiðir af verðbréfuðu áhættuskuldbindingunum.

256. gr.

Viðbótarkröfur vegna eiginfjárgrunns vegna verðbréfunar hlaupandi áhættuskuldbindinga með ákvæðum um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga

1. Þegar um er að ræða verðbréfun hlaupandi áhættuskuldbindinga, með ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, skal útgáfustofnunin reikna, í samræmi við þessa grein, viðbótarfjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar að því er varðar hættuna á að útlánaáætla hennar aukist í kjölfar þess að ákvæðinu um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er beitt.

2. Stofnunin skal reikna út fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar að því er varðar samtölu áhættuskuldbindingarvirðis hlutdeildar útgefanda og hlutdeildar fjárfestis.

Að því er varðar verðbréfanir þar sem verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar fela í sér hlaupandi áhættuskuldbindingar og áhættuskuldbindingar sem ekki eru hlaupandi, skal útgáfustofnunin beita þeirri meðferð sem sett er fram í 3. til 6. mgr. á þann hluta undirliggjandi safns sem felur í sér hlaupandi áhættuskuldbindingar.

Áhættuskuldbindingarvirði hlutdeildar útgefanda skal vera virði áhættuskuldbindingar þess grundvallarhluta (e. *notional part*) safns ádreginna fjárhæða sem seldar eru inn í verðbréfunina, sem ákvarðar, miðað við hlutfall hans af fjárhæð alls safnsins sem selt er inn í fyrirkomulagið, það hlutfall sjóðstreymis frá innheimtum höfuðstól og vöxtum og öðrum tengdum fjárhæðum sem ekki er tiltækt í útgreiðslur til þeirra sem eiga verðbréfaðar stöður í verðbréfuninni. Hlutdeild útgefanda skal ekki vera víkjandi fyrir hlutdeild fjárfestisins. Áhættuskuldbindingarvirði hlutdeildar fjárfestis skal vera áhættuskuldbindingarvirði eftirstandandi grundvallarhluta safns ádreginna fjárhæða.

Fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, að því er varðar áhættuskuldbindingarvirði hlutdeildar útgefanda, skal reiknuð sem hlutfallsleg áhættuskuldbinding vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar.

3. Útgefendur eftirfarandi tegunda verðbréfunar eru undanþegnir því að reikna viðbótarfjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar sem um getur í 1. mgr.:

- a) verðbréfan hlaupandi áhættuskuldbindinga, þar sem fjárfestar bera áfram fulla áhættu gagnvart öllum framtíðaráráttum lánþega þannig að áhætta undirliggjandi fyrirgreiðslu skilar sér ekki aftur til útgáfustofnunar, jafnvel eftir að atburður sem kallar á greiðslur afborgana fyrir gjalddaga hefur átt sér stað,
- b) verðbréfan þar sem hvers konar ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er aðeins virkjað vegna atburða sem ekki tengjast frammistöðu verðbréfuðu eignanna eða útgáfustofnunarinnar, s.s. mikilvægra breytinga á skattalögum eða reglum.

4. Að því er varðar útgáfustofnun sem fellur undir útreikning á viðbótarfjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar í samræmi við 1. mgr. má samtala fjárhæða áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, að því er varðar stöður hennar í hlutdeild fjárfesta og fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, reiknuðum í samræmi við 1. mgr., ekki vera hærri en hið herra af:

- a) fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, reiknuðum með tilliti til staðna hennar í hlutdeild fjárfesta,
- b) fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, sem stofnun, sem ætti þær, myndi reikna með tilliti til verðbréfaðra áhættuskuldbindinga eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar að fjárhæð sem samsvarar hlutdeild fjárfesta.

Frádrátt hreins hagnaðar, ef einhver er, sem kemur til vegna eignfærslu framtíðartekna, eins og gerð er krafa um í 1. mgr. 32. gr., skal telja utan við hámarksfjárhæðina sem nefnd er í undanfarandi undirgrein.

5. Ákvarða skal fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, sem skal reikna út í samræmi við 1. mgr., með því að margfalda áhættuskuldbindingarvirði hlutdeildar fjárfestis með margfeldi viðeigandi breytistuðuls, sem er tilgreindur í 6. til 9. mgr., og áhættuvog sem er það meðaltal áhættuvoga sem ætti við verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar ef þær hefðu ekki verið verðbréfaðar.

Líta ber svo á að ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga sé „stýrt“ þegar öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- útgáfustofnun hefur viðeigandi eiginfjárgrunn-/lausafjáráætlun sem á að tryggja að stofnunin hafi fullnægjandi eiginfjárgrunn og lausafé handbært ef greiða þarf af afborgunum fyrir gjalddaga,
- á meðan viðskiptin standa yfir skiptast greiðslur vaxta og höfuðstóls, útgjalda, taps og endurheimta, á grundvelli stöðu viðskiptakrafna á einum eða fleiri tímupunktum hvers mánaðar, hlutfallslega á milli hlutdeildar útgefanda og hlutdeildar fjárfestis,
- endurgreiðslutímabilið telst nægilega langt ef hægt er að endurgreiða, eða færa sem vanskil, 90% heildarskulda (hlutdeild útgáfustofnunar og fjárfestis) sem eru útistandandi við upphaf endurgreiðslutímabilsins,
- hraði endurgreiðslna er ekki meiri en hann hefði verið með línulegri afborgun á tímabili sem sett er fram í c-lið.

6. Ef um er að ræða verðbréfanir sem falla undir ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga af smásöluáhættuskuldbindingum sem er óráðstafað og eru uppsegjanlegar skilyrðislaust án fyrirvara, skulu stofnanir, þegar greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er hrundið af stað við það að umframávöxtun lækkar að tilteknu marki, bera þriggja mánaða meðaltal umframávöxtunar saman við það stig umframávöxtunar þar sem gerð er krafa um að umframávöxtunin sé geymd.

Ef verðbréfun útheimtir ekki að umframávöxtun sé geymd skal greiðslu umframávöxtunar ljúka við mörk sem eru 4,5 prósentustigum fyrir ofan það stig umframávöxtunar sem hrindir greiðslu afborgana fyrir gjalddaga af stað.

Sá breytistuðull, sem beitt er ákvarðast, af stigi þriggja mánaða raunmeðaltals umframávöxtunar í samræmi við töflu 2.

Tafla 2

	Verðbréfanir sem falla undir stýrt ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga	Verðbréfanir, sem falla undir ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, sem ekki er stýrt
Þriggja mánaða meðaltal umframávöxtunar	Breytistuðull	Breytistuðull
Yfir A stigi	0%	0%
A stig	1%	5%
B stig	2%	15%
C stig	10%	50%
D stig	20%	100%
E stig	40%	100%

þar sem:

- „A stig“ táknar það stig umframávöxtunar sem er lægra en 133,33% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 100% af því stigi,
- „B stig“ táknar það stig umframávöxtunar sem er minna en 100% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 75% af því stigi,
- „C stig“ táknar það stig umframávöxtunar sem er minna en 75% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 50% af því stigi,
- „D stig“ táknar það stig umframávöxtunar sem er minna en 50% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 25% af því stigi,
- „E stig“ táknar það stig umframávöxtunar sem er minna en 25% af því stigi sem kallar á geymslu.

7. Ef um er að ræða verðbréfanir sem falla undir ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga af smásöluáhættuskuldbindingum, sem er óráðstafað og eru uppsegjanlegar skilyrðislaust án fyrirvara og þar sem greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er hrundið af stað af megindlegu gildi að því er varðar eitthvað annað en þriggja mánaða meðaltal umframávöxtunar, geta stofnanir, með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda, beitt meðferð sem svipar til þeirrar sem mælt er fyrir um í 6. mgr. til ákvörðunar á viðkomandi breytistuðli. Lögbært yfirvald skal veita leyfi ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- þessi meðferð á betur við vegna þess að stofnunin getur fastsett megindlegt gildi, sem í tengslum við megindlega virðið, sem hrindir af stað greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, svarar til þess stigs sem kallar á geymslu umframávöxtunar,

b) Þessi meðferð gerir kleift að meta, á jafn varfærin hátt og gert er með útreikningunum í 6. mgr., hættuna á að útlánahættan, sem stofnunin stendur frammi fyrir, aukist í kjölfar þess að ákvæðinu um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er beitt.

8. Nota skal breytistuðulinn 90% á allar aðrar verðbréfanir sem falla undir stýrt ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga af hlaupandi áhættuskuldbindingum.

9. Nota skal breytistuðulinn 100% á allar aðrar verðbréfanir sem falla undir ákvæði, sem ekki er stýrt, um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga af hlaupandi áhættuskuldbindingum.

257. gr.

Mildun útlánaáættu vegna verðbréfaðra staðna sem falla undir staðalaðferðina

Þegar útlánavörn er fengin vegna verðbréfaðrar stöðu má breyta útreikningi á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar í samræmi við 4. kafla.

258. gr.

Lækkun fjárhæða áhættuveginnar áhættuskuldbindingar

Ef verðbréfuð staða fær 1250% áhættuvog, geta stofnanir, í samræmi við k-lið 1. mgr. 36. gr., valið að draga áhættuskuldbindingarvirði stöðu frá almennu eigin fé þáttar 1 í stað þess að telja hana með við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Í þeim tilgangi má útreikningur á áhættuskuldbindingarvirðinu endurspegla hæfa fjármagnaða útlánavörn með þeim hætti sem samræmist 257. gr.

Þegar útgáfustofnun velur þennan kost getur hún dregið fjárhæð, sem samsvarar fjárhæðinni sem dregin er frá í samræmi við k-lið 1. mgr. 36. gr. margfaldaðri með 12,5, frá þeirri fjárhæð sem tilgreind er í 252. gr., sem þá fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, sem væri á þessum tímapunkti reiknuð fyrir verðbréfuðu stöðurnar hefðu þær ekki verið verðbréfaðar.

4. undirþáttur

Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar samkvæmt innramatsaðferðinni

259. gr.

Stigskipting aðferða

1. Stofnanir skulu nota aðferðirnar í samræmi við eftirfarandi stigskiptingu:

a) Að því er varðar stöðu með lánshæfismat, eða stöðu sem hægt er að nota afleitt mat fyrir, skal nota matsaðferðina, sem sett er fram í 261. mgr., við útreikning á fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar.

b) Að því er varðar stöðu án lánshæfismats getur stofnunin beitt eftirlitsaðferðinni, sem sett er fram í 262. mgr., ef hún getur fellt inn í hana mat á líkum á vanefndum og þar sem við á áhættuskuldbindingarvirði og tap að gefnum vanefndum, sem fengið er samkvæmt reglunum um mat á þessum breytum í innramatsaðferðinni í samræmi við 3. þátt. Stofnun, önnur en útgáfustofnunin, má einungis beita eftirlitsaðferðinni að fengnu leyfi lögbærra yfirvalda sem skal aðeins veitt ef stofnunin uppfyllir skilyrðið sem um getur í fyrsta málslið þessa liðar.

c) Stofnun getur notað innramatsaðferðina, sem um getur í 4. mgr., í staðinn fyrir b-lið og eingöngu fyrir stöður án lánshæfismats í eignatryggðum skammtímaskulda-bréfaáætlunum enda hafi lögbær yfirvöld veitt til þess heimild.

d) Í öllum öðrum tilvikum skulu verðbréfaðar stöður, sem eru án lánshæfismats, fá áhættuvog sem er 1250%.

e) Stofnun getur, þrátt fyrir d-lið og með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda fyrirfram, reiknað áhættuvog fyrir stöður án lánshæfismats í eignatryggðum skammtímaskulda-bréfaáætlunum í samræmi við 253. eða 254. gr. ef staðan án lánshæfismats er ekki í viðskiptabréfi og fellur undir gildissvið innramatsaðferðarinnar sem leyfi er sótt fyrir. Samanlagt áhættuskuldbindingarvirði, sem farið er með samkvæmt þessari undanþágu, má ekki vera verulegt og í öllum tilvikum undir 10% af uppsöfnuðu áhættuskuldbindingarvirði sem farið er með samkvæmt innramatsaðferðinni. Stofnun skal hætta að nota þessa aðferð ef synjað hefur verið um leyfi fyrir viðkomandi innramatsaðferð.

2. Stofnun skal, að því er varðar notkun afleiddra mata, úthluta stöðum án lánshæfismats afleiddu lánshæfismati sem er jafngilt lánshæfismati metinna viðmiðunarstaðna sem eru hæst settar af þeim stöðum sem eru að öllu leyti lægra settar en umrædd ómetin verðbréfunarstaða og að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

a) viðmiðunarstöðurnar skulu að öllu leyti vera lægra settar en ómetna verðbréfaða staðan,

b) líftími viðmiðunarstaðnanna skal vera jafn eða lengri en líftími umrædda staðna án lánshæfismats,

c) öll afleidd mót skulu stöðugt uppfærð til þess að endurspegla allar breytingar á lánshæfismati viðmiðunarstaðnanna.

3. Lögbær yfirvöld skulu veita stofnunum leyfi til að nota innramatsaðferðina eins og sett er fram í 4. mgr. að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:
- a) Stöður í því viðskiptabréfi, sem gefið er út samkvæmt eignatryggðu skammtímaskuldabréfaáætluninni, skulu vera stöður með lánshæfismat.
 - b) Innra mat á lánshæfi stöðunnar endurspeglar opinberlega aðgengilega aðferðafræði eins eða fleiri viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja, vegna mats á verðbréfum sem tryggð eru með áhættuskuldbindingum eins og þeim sem eru verðbréfaðar.
 - c) Meðal utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja, með aðferðafræði sem er endurspegluð í samræmi við b-lið, skulu vera utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem hafa veitt utanaðkomandi mat á viðskiptabréfum útgefnum í samræmi við ABCP áætlunina. Meginlegir þættir, svo sem álagþættir, sem notaðir eru við mat á stöðu gagnvart tilteknu lánshæfi, skulu vera í það minnsta eins varfærnir og þeir sem notaðir eru í viðeigandi aðferðafræði utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis.
 - d) Við þróun aðferðafræði innra mats skal stofnun taka til greina viðeigandi birta aðferðafræði viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja sem meta viðskiptabréf sem eru hluti ABCP áætlunar. Stofnunin skal skjalfesta þessi atriði og uppfæra reglulega, eins og lýst er í g-lið.
 - e) Aðferðafræði stofnunarinnar við innra mat skal taka til matsþrepa. Það skal vera samband á milli þess háttar matsþrepa og lánshæfismata utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja. Þetta samband skal vera skjalfest með skýrum hætti.
 - f) Nota skal aðferðafræði innramatsaðferðar við innra áhættustýringarferli stofnunar, þ.m.t. við ákvarðanatöku, upplýsingar fyrir stjórnendur og dreifingu innra fjármagns.
 - g) Innri eða ytri endurskoðendur, utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, eða útlánaeftirlit eða áhættustýring stofnunar skulu reglulega endurskoða ferla innra mats og gæði innra mats á lánshæfi áhættuskuldbindinga stofnunarinnar á ABCP áætlun. Ef innri endurskoðun, útlánaeftirlit eða áhættustýring stofnunar framkvæma endurskoðunina skal viðkomandi deild vera óháð ABCP áætluninni sem og viðskiptavinasamböndum.
 - h) Stofnun skal fylgjast með frammistöðu innra mats yfir tímabil til þess að meta frammistöðu aðferðafræði við innra mat og skal hún gera viðeigandi breytingar á aðferðafræðinni, ef þörf krefur, ef frammistaða áhættuskuldbindinga er reglubundið frábrugðin því sem innra mat gefur til kynna.
 - i) Eignatryggða skammtímaskuldabréfaáætlunin skal taka til sölutryggingarstaðla í formi viðmiðunarreglna fyrir útlán og fjárfestingar. Við ákvörðun um kaup á eign skal stjórnandi ABCP áætlunar hafa í huga þá tegund eignar sem keypt er, gerð og peningalegt virði áhættuskuldbindinga sem leiða af aðgangi að lausafjárfrigreiðslu og endurbætur á lánshæfi, úthlutun taps og lagalega og fjárhagslega einangrun þeirrar eignar sem er yfirfærð frá aðilanum sem selur eignirnar. Framkvæma skal greiningu á áhættusniði seljanda eignar og skal hún fela í sér greiningu á fyrri og væntri fjárhagslegri frammistöðu, núverandi markaðsstöðu, væntri samkeppnishæfni, vogun, sjóðstreymi, vaxtaþekju og lánshæfismati. Þessu til viðbótar skal framkvæma endurskoðun á sölutryggingarstöðlum, þjónustugetu og innheimtuferli.
 - j) Í sölutryggingarstöðlum ABCP áætlunar skal tilgreina lágmarkskröfur um eignir, sem einkum:
 - i. útiloka kaup á eignum sem eru komnar verulega fram yfir gjalddaga eða eru í vanskilum,
 - ii. takmarka of mikla samþjöppun eigna að því er varðar einstaka loforðsgjafa eða landfræðilega staðsetningu,
 - iii. takmarka lífítíma eigna sem eru keyptar.
 - k) ABCP áætlun skal hafa innheimtustefnur og ferla þar sem rekstrargeta og lánshæfi þjónustuaðila eru tekin til greina. ABCP áætlun skal draga úr áhættu í tengslum við frammistöðu seljanda og þjónustuaðila með ýmsum aðferðum, svo sem kveikjum (e. *triggers*) byggðum á núverandi lánshæfi sem myndu fyrirbyggja samblöndun sjóða.
 - l) Heildarmat á tapi á eignasafni sem ABCP áætlun hefur hugsað sér að kaupa skal taka til greina alla mögulega áhættuþætti, svo sem útlána- og þynningaráhættu. Ef umfang endurbóta á lánshæfi af hálfu seljanda byggist aðeins á útlánatengdu tapi, þá skal koma á fót sérstökum varasjóði vegna þynningaráhættu, ef þynningaráhætta er veruleg að því er varðar tiltekið safn áhættuskuldbindinga. Við mælingu á nauðsynlegu stigi endurbóta skal auk þess skoða eldri gögn til nokkurra ára, þ.m.t. tap, vanskil, þynningu, og veltuhraða viðskiptakrafna.
 - m) Eignatryggða skammtímaskuldabréfaáætlunin skal setja uppbyggingarþætti, s.s. kveikju að innlausn, inn í kaup á áhættuskuldbindingum, til þess að milda hugsanlega rýrnun lánshæfis undirliggjandi verðbréfasafns.

4. Samkvæmt innramatsaðferðinni skal setja stöður án lánshæfismats í eitt af matsþrepunum sem mælt er fyrir um í e-lið 3. mgr. Staðan fær afleitt mat, sem samsvarar lánshæfismati í samræmi við það matsþrep, eins og mælt er fyrir um í e-lið 3. mgr. Sé afleidda matið í fjárfestingarflokki eða herra, við upphaf verðbréfunar, skal það teljast það sama og viðurkennt lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis að því er varðar útreikning fjárhæða áhættuveginnar áhættuskuldbindingar.

5. Stofnanir, sem hafa fengið heimild til að nota innramatsaðferðina, skulu ekki hverfa aftur til notkunar á öðrum aðferðum nema að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) stofnunin hefur sýnt lögbæru yfirvaldi með fullnægjandi hætti fram á að stofnunin hafi gilda ástæðu til þess að gera það,
- b) stofnunin hefur fengið heimild frá lögbæru yfirvaldi fyrir fram.

260. gr.

Hámarksfjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindingar

Útgáfustofnun, umsýslustofnun, eða annarri stofnun, sem getur reiknað K_{IRB} , er heimilt að takmarka fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, sem reiknaðar eru að því er varðar stöður stofnunar í verðbréfun, við það sem hefði í för með sér kröfu vegna eiginfjárgrunnns skv. 3. mgr. 92. gr. sem samsvarar samtölu 8% af fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, sem hefðu orðið til ef verðbréfuðu eignirnar hefðu ekki verið verðbréfaðar og væru á efnahagsreikningi stofnunar, auk fjárhæða vænts taps af þeim áhættuskuldbindingum.

261. gr.

Matsaðferðin

1. Samkvæmt matsaðferðinni skal stofnun reikna út fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar metinnar verðbréfaðrar stöðu eða endurverðbréfaðrar stöðu með því að beita viðeigandi áhættuvog á áhættuskuldbindingarvirðið og margfalda niðurstöðuna með 1,06.

Viðeigandi áhættuvog skal vera sú áhættuvog, sem mælt er fyrir um í töflu 4, sem lánshæfismatið tengist í samræmi við 4. þátt.

Tafla 4

Lánshæfisþrep		Verðbréfaðar stöður			Endurverðbréfaðar stöður	
Lánshæfismat annað en skammtíma-lánshæfismat	Skammtíma-lánshæfismat	A	B	C	D	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%

Lánshæfisþrep		Verðbréfaðar stöður			Endurverðbréfaðar stöður	
Lánshæfismat annað en skammtíma-lánshæfismat	Skammtíma-lánshæfismat	A	B	C	D	E
3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8			100%		200%	350%
9			250%		300%	500%
10			425%		500%	650%
11			650%		750%	850%
allar aðrar stöður og stöður án lánshæfismats		1250%				

Vogir í dálki C í töflu 4 skal nota þegar verðbréfuð staða er ekki endurverðbréfuð staða og þegar virkur fjöldi verðbréfaðra áhættuskuldbindinga er minni en sex.

Að því er varðar aðrar verðbréfaðar stöður sem ekki eru endurverðbréfaðar stöður, skal nota vogir í dálki B nema staðan sé í efsta áhættulagi verðbréfunar, en þá skal nota vogir í dálki A.

Að því er varðar endurverðbréfaðar stöður skal nota vogina í dálki E, nema endurverðbréfaða staðan sé í efsta áhættulagi endurverðbréfunar og engin undirliggjandi áhættuskuldbindinga sé sjálf endurverðbréfuð áhættuskuldbinding, en í því tilviki skal nota vogina í dálki D.

Þegar tekin er ákvörðun um hvort áhættulag er efsta lag er ekki gerð krafa um að gjaldfallnar fjárhæðir vegna vaxta- eða gjaldmiðlaafleiða, gjaldfallinna þóknana, eða annarra álíka greiðslna, séu teknar til greina.

Við útreikning á virkum fjölda verðbréfaðra áhættuskuldbindinga skulu margar áhættuskuldbindingar á einn loforðsgjafa teljast sem ein áhættuskuldbinding. Virkur fjöldi áhættuskuldbindinga er reiknaður út sem hér segir:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

þar sem EAD_i táknar samanlagt virði áhættuskuldbindinga allra áhættukrafna á i -ta loforðsgjafa. Ef sá hluti safns sem tengist stærstu áhættuskuldbindingunni, C_1 , er tiltækur, getur lánastofnun reiknað N sem $1/C_1$.

2. Mildun útlánaáættu vegna verðbréfaðra staðna má færa í samræmi við 1. og 4. mgr. 264. gr. með fyrirvara um skilyrðin í 247. gr.

262. gr.

Eftirlitsaðferð

1. Samkvæmt eftirlitsaðferðinni skal reikna út áhættuvog fyrir verðbréfaða stöðu á eftirfarandi hátt með fyrirvara um 20% neðri mörk fyrir endurverðbréfaðar stöður og 7% fyrir allar aðrar verðbréfaðar stöður:

$$12,5 \cdot \frac{S[L + T] - S[L]}{T}$$

þar sem:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{þegar } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{þegar } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

þar sem:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0,25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a + 1, b] \cdot c)$$

$$\tau = 1000,$$

$$\omega = 20,$$

Beta [x; a, b] = uppsafnaðar betadreifingar þar sem færirbreyturnar a og b eru metnar við x,

T = T = þykkt þess áhættulags þar sem staðan er, mælt sem hlutfall a) nafnverð áhættulagsins á móti b) summu nafnverðs áhættuskuldbindinga sem hafa verið verðbréfaðar. Að því er varðar afleiðugerninga sem tilgreindir eru í II. viðauka skal samtala núgildandi endurnýjunarkostnaðar og hugsanlegrar framtíðarlánaáættu, reiknuð í samræmi við 6. kafla, notuð í stað nafnverðs.

K_{IRBR} = hlutfall a) K_{IRB} á móti b) summu áhættuskuldbindingarvirðis þeirra áhættuskuldbindinga sem hafa verið verðbréfaðar og er sett fram sem tugabrot,

$$N = \frac{1}{C_1}$$

þar sem:

L = stig endurbóta á lánshæfi er mælt sem hlutfall nafnverðs allra áhættulaga, sem eru lægri en það áhættulag sem staðan er í, á móti samtölu nafnverðs þeirra áhættuskuldbindinga sem hafa verið verðbréfaðar. Eignfærðar framtíðartekjur skulu ekki hafðar með í mældu L . Gjaldfallnar fjárhæðir mótaðila í afleiðugerningum, sem taldir eru upp í II. viðauka, sem mynda lægra sett áhættulög en umrætt áhættulag, má meta á núverandi endurnýjunarvirði, án hugsanlegra framtíðarlánaáhættu, við útreikning á stigi endurbóta,

N = virkur fjöldi áhættuskuldbindinga, reiknaður í samræmi við 261. gr. Ef um er að ræða endurverðbréfun skal stofnunin líta á fjölda verðbréfaðra áhættuskuldbindinga í safninu en ekki fjölda undirliggjandi áhættuskuldbindinga í upphaflegu söfnunum þar sem undirliggjandi verðbréfaðar áhættuskuldbindingar eru upprunnar,

$ELGD$ = áhættuvegið meðaltap að gefnum vanefndum, reiknað sem hér segir:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

þar sem:

LGD_i = meðaltap að gefnum vanefndum vegna allra áhættuskuldbindinga i -nta loforðsgjafa, þar sem tap að gefnum vanefndum er í samræmi við 3. kafla. Í tilviki endurverðbréfunar skal beita 100% tapi að gefnum vanefndum á verðbréfuðu stöðunum. Þegar vanskila- og þynningaráhætta vegna keyptra viðskiptakrafna eru meðhöndlaðar saman innan verðbréfunar skal ílag taps að gefnum vanefndum vegið meðaltal taps að gefnum vanefndum að því er varðar útlánaáhættu og 75% tap að gefnum vanefndum vegna þynningaráhættu. Vægið skal vera sjálfstæðar eiginfjárkröfur vegna útlánaáhættu og þynningaráhættu.

2. Ef nafnverð stærstu verðbréfuðu áhættuskuldbindingarinnar, C_1 , er ekki hærra en 3% af samtölu nafnverðs verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna þá skal stofnun, í samræmi við eftirlitsaðferðina, setja tap að gefnum vanefndum sem 50% ef um er að ræða verðbréfanir, sem eru ekki endurverðbréfanir, og N sama sem annaðhvort:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

C_m = hlutfall samtölu nafnverðs stærstu „ m “ áhættuskuldbindinganna á móti samtölu nafnverðs þeirra skuldbindinga sem eru verðbréfaðar. Stofnun getur ákvarðað stig „ m “.

Að því er varðar verðbréfanir sem efnislega eru allar smásölu-áhættuskuldbindingar geta stofnanir, með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda, notað eftirlitsaðferð með einföldunum: $h = 0$ og $v = 0$, að því tilskildu að virkur fjöldi áhættuskuldbindinganna sé ekki lágur og að áhættuskuldbindingarnar séu ekki mjög samþjappaðar.

3. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um það þegar stofnanir beita 2. mgr. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með starfsvenjum á þessu sviði og skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunareglur.

4. Mildun útlánaáhættu vegna verðbréfaðra staðna má færa í samræmi við 2. til 4. mgr. 264. gr. með fyrirvara um skilyrðin í 247. gr.

263. gr.

Lausafjaryfirgreiðsla

1. Að því er varðar útreikning á áhættuskuldbindingarvirði ómetinnar verðbréfaðrar stöðu í formi lausafjaryfirgreiðslu má nota breytistuðulinn 0% á nafnverð lausafjaryfirgreiðslu sem uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. 255. gr.

2. Þegar ekki er mögulegt fyrir stofnun að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar, eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, getur stofnun, í undantekningartilvikum og með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda, beitt tímabundið þeirri aðferð sem sett er fram í 3. mgr. við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna ómetinnar verðbréfaðrar stöðu í formi lausafjaryfirgreiðslu, sem uppfyllir skilyrðin í 1. mgr. 255. gr. Stofnanir tilkynna lögbærum yfirvöldum um það þegar þær beita fyrsta málslið ásamt rökstuðningi og hversu lengi þær hyggjast gera það.

Útreikningur á áhættuveginni áhættuskuldbindingu skal alla jafnan ekki teljast vera mögulegur ef stofnunin getur ekki notað afleitt mat, innramatsaðferðina og eftirlitsaðferðina.

3. Heimilt er að nota hæstu áhættuvog, sem verðbréfaðar áhættuskuldbindingar fengju skv. 2. kafla, hefðu þær ekki verið verðbréfaðar, á verðbréfaða stöðu í formi lausafjárfyrirgreiðslu sem uppfyllir skilyrðin í 1. mgr. 255. gr. Við ákvörðun á áhættuskuldbindingarvirði stöðunnar skal nota breytistuðul 100%.

264. gr.

Mildun útlánaáhattu vegna verðbréfaðra staðna sem falla undir innramatsaðferðina

1. Þegar fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindingar eru reiknaðar með matsaðferð, er heimilt að breyta áhættuskuldbindingarvirði eða áhættuvog vegna verðbréfaðrar stöðu, sem útlánavörn hefur verið fengin fyrir, í samræmi við ákvæði 4. kafla eins og þau eiga við um útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga skv. 2. kafla.

2. Þegar um fulla útlánavörn er að ræða þar sem fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindingar eru reiknaðar með því að nota eftirlitsaðferðina gilda eftirfarandi kröfur:

a) Stofnunin skal ákvarða „virka áhættuvog“ stöðu. Það skal gert með því að deila í fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar stöðunnar með áhættuskuldbindingarvirði hennar og margfalda útkomuna með 100.

b) Þegar um fjármagnaða útlánavörn er að ræða skal reikna fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu með því að margfalda fjárhæð áhættuskuldbindingar í stöðu, leiðrétttri vegna varnar, (E* eins og hún er reiknuð skv. 4. kafla, að því er varðar útreikning fjárhæða áhættuveginnar áhættuskuldbindingar skv. 2. kafla þar sem fjárhæð verðbréfaðrar stöðu telst vera E) með virkri áhættuvog.

c) Þegar um ófjármagnaða útlánavörn er að ræða skal reikna fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu með því að margfalda fjárhæð varnar, leiðrétttri vegna hvers konar gjaldmiðlamisvægis og misræmis í líftíma (GA) í samræmi við ákvæði 4. kafla með áhættuvog veitanda útlánavarnarinnar og bæta síðan þessu við fjárhæðina sem fæst með því að margfalda fjárhæð verðbréfuðu stöðunnar, að frádregnu GA, með virkri áhættuvog.

3. Þegar um vörn að hluta er að ræða þar sem fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindingar eru reiknaðar með því að nota eftirlitsaðferðina gilda eftirfarandi kröfur:

a) Ef mildun útlánaáhattu nær yfir fyrsta tap eða hlutfallslegt tap á verðbréfaðri stöðu er stofnuninni heimilt að beita 2. mgr.

b) Í öðrum tilvikum skal stofnunin fara með verðbréfaða stöðu sem tvær eða fleiri stöður þar sem sá hluti sem hefur minna lánshæfi telst vera óvarði hlutinn. Við útreikning á fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar vegna þessarar stöðu, skulu ákvæði 262. gr. gilda með fyrirvara um þá breytingu að „T“ sé leiðrétt fyrir e* að því er varðar fjármagnaða útlánavörn og fyrir T-g að því er varðar ófjármagnaða útlánavörn, þar sem e* merkir hlutfall E* af samanlagðri grundvallarfjárhæð undirliggjandi safns, þar sem E* er leiðrétt fjárhæð áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu, reiknuð út í samræmi við ákvæði 4. kafla eins og þau eiga við um útreikning fjárhæða áhættuveginnar áhættuskuldbindingar skv. 2. kafla, að því gefnu að fjárhæð verðbréfaðrar stöðu sé E, og g sé hlutfall nafnverðs útlánavarnar, leiðrétt fyrir gjaldmiðlamisvægi og misræmi í líftíma í samræmi við ákvæði 4. kafla, af samtölu fjárhæða áhættuskuldbindingar verðbréfuðu staðnanna. Í tilviki ófjármagnaðrar útlánavarnar skal beita áhættuvog veitanda útlánavarnarinnar á þann hluta stöðunnar sem ekki fellur innan hins leiðréttta virðis T.

4. Í því tilviki þegar lögbær yfirvöld hafa í tengslum við ófjármagnaða útlánavörn veitt stofnun heimild til að reikna fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar vegna samþætilegrar beinnar áhættuskuldbindingar gagnvart veitanda útlánavarnarinnar, í samræmi við 3. kafla, skal fastsetja áhættuvægi g vegna áhættuskuldbindingar gagnvart veitanda útlánavarnarinnar í samræmi við 235. gr. eins og tilgreint er í 3. kafla.

265. gr.

Viðbótarkröfur vegna eiginfjárgrunns vegna verðbréfunar hlaupandi áhættuskuldbindinga með ákvæðum um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga

1. Til viðbótar við fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindingar sem útgáfustofnun reiknar út að því er varðar verðbréfaðar stöður skal hún reikna fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar samkvæmt þeirri aðferðafræði, sem sett er fram í 256. mgr. þegar hún selur hlaupandi áhættuskuldbindingar inn í verðbréfun sem felur í sér ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga.

2. Með fyrirvara um 256. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði af hlutdeild útgáfustofnunar vera samtala eftirfarandi liða:

a) áhættuskuldbindingarvirðis þess grundvallarhluta safns ádreginna fjárhæða, sem seldar eru inn í verðbréfun, þar sem hlutfall þess gagnvart fjárhæð alls þess safns, sem selt var inn í gerninginn ákvarðar hlutfall sjóðstreymis vegna höfuðstóls- og vaxtatekna og annarra tengdra fjárhæða sem ekki eru tiltækar til að nota sem greiðslur til þeirra sem eiga verðbréfaðar stöður í verðbréfuninni,

b) áhættuskuldbindingarvirðis þess hluta safns óáðreginna fjárhæða lánalína, þar sem ádregnar fjárhæðir hafa verið seldar inn í verðbréfunina, þar sem hlutfall hans af heildarfjárhæð þess háttar óáðreginna fjárhæða er það sama og hlutfall áhættuskuldbindingarvirðis, sem lýst er í a-lið, af áhættuskuldbindingarvirði safns áðreginna fjárhæða sem seldar eru inn í verðbréfun.

Hlutdeild útgefanda skal ekki vera víkjandi fyrir hlutdeild fjárfestisins.

Áhættuskuldbindingarvirði hlutdeildar fjárfesta skal vera áhættuskuldbindingarvirði grundvallarhluta safns áðreginna fjárhæða, sem ekki falla undir a-lið, auk áhættuskuldbindingarvirðis þess hluta safns óáðreginna fjárhæða lánalína, þar sem ádregnar fjárhæðir hafa verið seldar inn í verðbréfun, sem falla ekki undir b-lið.

3. Fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar í tengslum við áhættuskuldbindingarvirði í hlutdeild útgefanda í samræmi við a-lið 2. mgr. skal reiknuð sem hlutfallsleg áhættuskuldbinding vegna verðbréfaðra áðreginna fjárhæða áhættuskuldbindinga, eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, og hlutfallsleg áhættuskuldbinding vegna óáðreginna fjárhæða lánalína þar sem ádregnar fjárhæðir hafa verið seldar inn í verðbréfunina.

266. gr.

Lækkun fjárhæða áhættuveginnar áhættuskuldbindingar

1. Heimilt er að lækka fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu, sem hefur fengið 1250% áhættuvog, um 12,5 sinnum fjárhæð hvers konar sértækrar leiðréttingar á útlánaáættu, sem stofnunin gerir í samræmi við 110. gr., að því er varðar verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar. Að því marki sem sértækar breytingar á útlánaáættu eru teknar til greina í þessum tilgangi skal ekki taka þær til greina að því er varðar útreikningana sem mælt er fyrir um í 159. gr.

2. Heimilt er að lækka fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu um 12,5 sinnum fjárhæð hvers konar sértækrar leiðréttingar á útlánaáættu í samræmi við 110. gr., sem stofnun gerir að því er varðar stöðuna.

3. Eins og kveðið er á um í k-lið 1. mgr. 36. gr. geta stofnanir, að því er varðar verðbréfaða stöðu sem hefur 1250% áhættuvog, valið, frekar en að telja stöðuna með við útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, dregið áhættuskuldbindingarvirði stöðunnar frá eiginfjárgrunni með fyrirvara um eftirfarandi:

- áhættuskuldbindingarvirði stöðu má finna út frá fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar að teknu tilliti til allra lækkana sem gerðar eru í samræmi við 1. og 2. mgr.,
- útreikningur á áhættuskuldbindingarvirði má endurspegla hæfa fjármagnaða útlánavörn á þann hátt sem er í samræmi við aðferðafræðina sem lýst er í 247. og 264. mgr.,

c) er heimilt að fara með stöðuna eins og tvær stöður með L jafnt og KIRBR að því er varðar þá stöðu sem er hærra sett, sé eftirlitsformúluaðferðin notuð til að reikna út fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindinga og $L < KIRBR$ og $[L+T] > KIRBR$.

4. Þegar stofnun nýtir valmöguleikann, sem nefndur er í 3. mgr., getur hún dregið 12,5 falda fjárhæðina, sem dregin er frá í samræmi við þá málsgrein, frá þeirri fjárhæð sem tilgreind er í 260. gr. sem þá fjárhæð sem áhættuvegin áhættuskuldbinding, að því er varðar stöður hennar í verðbréfun, getur takmarkast við.

4. þáttur

Lánshæfismat frá þriðja aðila

267. gr.

Notkun utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja á lánshæfismati

Stofnanir geta ekki notað lánshæfismat til að ákvarða áhættuvog verðbréfaðrar stöðu nema utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hafi gefið það út eða áritað það í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1060/2009.

268. gr.

Kröfur sem lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis verður að uppfylla

Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar, í samræmi við 3. þátt, skulu stofnanir ekki nota lánshæfismat viðurkennds utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis nema að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

- Enginn mismunur skal vera á tegundum greiðslna sem endurspeglast í lánshæfismatinu og tegundum greiðslna sem stofnunin á rétt á samkvæmt samningnum sem liggur að baki verðbréfuðu stöðunni sem um ræðir.
- Utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki skal birta tap- og sjóðstreymisgreiningu ásamt því hve næmt matið er fyrir breytingum á undirliggjandi forsendunum, þ.m.t. frammi-stöðu eignasafns, ásamt lánshæfismati, aðferðum, aðferðafræði, forsendum og helstu atriðum sem liggja að baki matinu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Upplýsingar, sem aðeins eru gerðar aðgengilegar takmörkuðum fjölda aðila, skulu ekki teljast hafa verið birtar opinberlega. Lánshæfismatið skal fellt inn í færslufylki utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis.
- Lánshæfismatið skal ekki byggt, að hluta til eða að öllu leyti, á ófjármögnum stuðningi frá stofnuninni sjálfri. Í slíku tilviki skal stofnunin líta á viðkomandi stöðu til útreiknings á fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar fyrir þessa stöðu í samræmi við 3. þátt, eins og hún væri ómetin.

Utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki er skuldbundin til að birta útskýringar á því hvernig afrakstur af eignum í safni hefur áhrif á mat hennar á lánshæfi.

269. gr.

Notkun lánsþæfismats

1. Stofnun getur tilnefnt eitt eða fleiri utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki til að annast lánsþæfismat sem nota skal við útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindingar hennar samkvæmt þessum kafla („tilnefnt utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki“).

2. Stofnun skal nota lánsþæfismat, að því er varðar verðbréfaðar stöður sínar, með samræmdum hætti og ekki á valvísan hátt, í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- Stofnun má ekki nota lánsþæfismat utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis fyrir stöður sínar í sumum áhættulögum og annars utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis fyrir stöður sínar í öðrum áhættulögum innan sömu verðbréfunar, hvort sem fyrra utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækið hefur metið þær eða ekki.
- Þegar staða hefur fengið tvö lánsþæfismöt frá tilnefndum utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækjum, skal stofnunin nota það lánsþæfismat sem er óhagstæðara.
- Þegar staða hefur fengið fleiri en tvö lánsþæfismöt frá tilnefndum utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækjum, skal nota þau tvö lánsþæfismöt sem eru hagstæðust. Ef tvö hagkvæmustu lánsþæfismötin eru mismunandi, skal nota það af þessum tveimur sem er síður hagkvæmt.
- Stofnunin skal ekki taka virkan þátt í því að fara fram á að óhagstæðara matið sé afturkallað.

3. Þegar útlánvörn, sem metin er hæf skv. 4. kafla, er veitt beint til sérstaks verðbréfunaraðila og sú vörn endurspeglast í lánsþæfismati tilnefnds utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis á stöðu, má nota áhættuvöguna sem á við það lánsþæfismat. Ef vörnin er ekki talin hæf skv. 4. kafla, skal lánsþæfismatið ekki viðurkennt. Þegar útlánvörn er ekki veitt til sérstaks verðbréfunaraðila heldur beint til verðbréfaðrar stöðu skal ekki viðurkenna lánsþæfismatið.

270. gr.

Vörpun

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða, fyrir öll utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki, við hvaða lánsþæfisþrep, sem sett eru fram í þessum kafla, skuli tengja viðeigandi lánsþæfismat frá utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki. Við þessar ákvarðanir skal gæta hlutlægni og samkvæmni og þær skulu framkvæmdar í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal greina á milli þeirrar hlutfallslegu áhættu sem hvert mat lýsir.
- Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa í huga meginlega þætti svo sem vanefnda- og/eða tapshlutföll og fyrri frammistöðu sérhvers utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækis við að meta lánsþæfi fyrir mismunandi eignaflokka.

c) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa í huga eigindlega þætti, s.s. mismunandi gerðir viðskipta sem metnar eru af utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtæki, aðferðafræði þess og inntak lánsþæfismatsins, einkum hvort það byggist á væntu tapi eða fyrsta tapi í evrum (e. *first Euro loss*) og greiðslu vaxta á tilskildum tíma eða lokagreiðslu á vöxtum.

d) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leitast við að tryggja að verðbréfaðar stöður, sem fá sömu áhættuvog á grundvelli lánsþæfismata utanaðkomandi lánsþæfismatsfyrirtækja, hafi sama áhættuvægi. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa í huga að leiðrétta ákvörðun sína að því er varðar það lánsþæfisþrep sem tiltekið lánsþæfismat skal tengjast, eins og við á.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. KAFLI

Útlánaáætta mótaðila

1. þáttur

Skilgreiningar

271. gr.

Ákvörðun á áhættuskuldbindingarvirði

1. Stofnun skal ákvarða áhættuskuldbindingarvirði afleiðugerninga, sem um getur í II. viðauka, í samræmi við þennan kafla.

2. Stofnun er heimilt að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði endurhverfra viðskipta, lánveitinga eða lántöku vegna verðbréfa eða hrávöru, gnóttsamninga og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa í samræmi við þennan kafla í staðinn fyrir að nota 4. kafla.

272. gr.

Skilgreiningar

Að því er varðar þennan kafla og VI. bálk þessa hluta skulu eftirfarandi skilgreiningar eiga við:

Almenn hugtök

- „Útlánaáætta mótaðila“ eða „CCR“: hættan á að mótaðili að viðskiptum lendi í vanskilum áður en að lokauppgjöri sjóðstreymis viðskiptanna kemur.

Tegundir viðskipta

- 2) „Gnóttssamningar“: viðskipti þar sem mótaðili skuldbindur sig til að afhenda verðbréf, hrávöru eða fjárhæð erlends gjaldeyris gegn reiðufé, öðrum fjármálagerningum eða hrávörum, eða öfugt, á uppgjör- eða afhendingardegi sem tilgreindur er í samningi og er seinni en samkvæmt markaðsstaðli fyrir þessa tegund viðskipta eða fimm viðskiptadögum eftir daginn sem stofnunin verður aðili að viðskiptunum, eftir því hvort kemur á undan.
- 3) „Viðbótarlánveiting vegna kaupa/sölu verðbréfa“: viðskipti þar sem stofnun hækkar lánaþingreiðslu í tengslum við kaup eða sölu verðbréfa eða það að halda þeim eða eiga viðskipti með þau. Viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa fela ekki í sér önnur lán sem eru tryggð með tryggingum í formi verðbréfa.

Skuldajöfnunarsafn, áhættuvarnasöfn og tengd hugtök

- 4) „Skuldajöfnunarsafn“: flokkur viðskipta á milli stofnunar og eins mótaðila sem fellur undir tvíhliða skuldajöfnunarsamning sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum og viðurkenndur skv. 7. þætti og 4. kafla.

Fara skal með öll viðskipti, sem ekki falla undir tvíhliða skuldajöfnunarsamning, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum og viðurkenndur skv. 7. þætti, sem sjálfstætt skuldajöfnunarsafn að því er varðar þennan kafla.

„Samkvæmt eiginlíkansaðferðinni sem sett er fram í 6. þætti má fara með öll skuldajöfnunarsöfn með einn mótaðila sem eitt skuldajöfnunarsafn ef neikvætt hermt markaðsvirði einstakra skuldajöfnunarsafna er haft 0 við mat á væntri áhættuskuldbindingu (hér á eftir nefnd „EE“).

- 5) „Áhættustaða“: áhættutala sem er úthlutað á viðskipti, samkvæmt staðlaðri aðferð sem sett er fram í 5. þætti, eftir fyrirfram ákveðinni reikniforskrift.
- 6) „Áhættuvarnarsafn“: flokkur áhættustaðna vegna viðskipta innan staks skuldajöfnunarsafns þar sem einungis jöfnuður þessara áhættustaðna er notaður til að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði samkvæmt stöðluðu aðferðinni sem er sett fram í 5. þætti.
- 7) „Samkomulag um tryggingarfé“: samningur eða ákvæði samnings sem kveða á um að einn mótaðili skuli veita öðrum mótaðila tryggingu þegar áhættuskuldbinding þess mótaðila gagnvart fyrri mótaðilanum fer yfir tilgreint mark.

8) „Viðmiðunarmörk tryggingarfjár“: hæsta fjárhæð sem útistandandi áhættuskuldbinding má nema áður en einn aðili hefur rétt til að kalla eftir tryggingu.

- 9) „Áhættutímabil tryggingarfjár“: tímabilið frá síðustu skiptum á tryggingu vegna skuldajöfnunarsafns viðskipta við mótaðila í vanskilum þar til búið er að gera viðskiptin upp og markaðsáhættan sem eftir stendur er áhættuvarin á ný.
- 10) „Virkur líftími samkvæmt eiginlíkansaðferðinni, vegna skuldajöfnunarsafns sem hefur lengri líftíma en eitt ár“: hlutfall summu væntrar áhættuskuldbindingar á líftíma viðskiptanna í skuldajöfnunarsafninu, afvaxtaðrar með áhættulausum vöxtum, á móti summu væntrar áhættuskuldbindingar á einu ári í skuldajöfnunarsafni, afvaxtaðrar með áhættulausum vöxtum.

Heimilt er að aðlaga þennan virka binditíma svo hann endurspegli framlengingaráhættu með því að skipta út væntri áhættuskuldbindingu fyrir virka vænta áhættuskuldbindingu vegna spátímabila sem eru skemmri en eitt ár.

- 11) „Skuldajöfnun milli afurða“: það að láta viðskipti í mismunandi afurðaflokkum tilheyra sama skuldajöfnunarsafni samkvæmt reglum um skuldajöfnun milli afurða sem settar eru fram í þessum kafla.

- 12) „Gildandi markaðsvirði“ (hér á eftir nefnt „CMV“): að því er varðar 5. þátt, hreint markaðsvirði eignasafns viðskipta innan skuldajöfnunarsafns þar sem bæði jákvætt og neikvætt markaðsvirði er notað til að reikna út CMV.

Dreifing

- 13) „Dreifing markaðsvirðis“: spá um líkindadreifingu hreins markaðsvirðis viðskipta innan skuldajöfnunarsafns fyrir ákveðinn dag í framtíðinni (spátímabilið), að gefnu innleystu markaðsvirði þessara viðskipta á degi spárinnar.
- 14) „Dreifing áhættuskuldbindinga“: spá um líkindadreifingu markaðsvirðis þar sem spátílvik um neikvætt markaðsvirði eru látin jafngilda núlli.
- 15) „Áhættuhlutlaus dreifing“: dreifing markaðsvirðis eða áhættuskuldbindinga á tímabili í framtíðinni, reiknuð með því að nota gildi sem leiða má af markaði, s.s. afleitt flökt.

16) „Raundreifing“: dreifing markaðsvirðis eða áhættuskuldbindinga á tímabili í framtíðinni, reiknuð út með því að nota sögulegt virði eða innleyst, s.s. flökt sem reiknað er út frá fyrri verð- eða gengisbreytingum.

Mælikvarðar og breytingar á áhættuskuldbindingu

17) „Gildandi áhættuskuldbinding“: núll eða, ef hærra reynist, markaðsvirði viðskipta eða eignasafns viðskipta innan skuldajöfnunarsafns við mótaðila, sem myndi glatast við vanskil mótaðila að því gefnu að ekkert endurheimtist af virði þessara viðskipta við ógjaldfærni eða félagsslit.

18) „Hámarksáhættuskuldbinding“: hátt hundradsmark dreifingar áhættuskuldbindinga á tilteknum degi í framtíðinni fyrir gjalddaga lengstu viðskiptanna í skuldajöfnunarsafninu.

19) „Vænt áhættuskuldbinding“ (hér á eftir nefnd „EE“): meðaltal dreifingar áhættuskuldbindinga á tilteknum degi í framtíðinni fyrir gjalddaga þeirra viðskipta í skuldajöfnunarsafninu sem hafa lengstan líftíma.

20) „Virk vænt áhættuskuldbinding á ákveðnum degi“ (hér á eftir nefnd „virk EE“): hæsta vænta áhættuskuldbinding sem liggur fyrir þann dag eða fyrr. Einnig má skilgreina hana fyrir ákveðinn dag sem vænta áhættuskuldbindingu á þeim degi eða virka vænta áhættuskuldbindingu fyrir þann dag, eftir því hvort er hærra.

21) „Vænt jákvæð áhættuskuldbinding“ (hér á eftir nefnd „EPE“): vegið meðaltal væntra áhættuskuldbindinga yfir tíma, þar sem vægið er það hlutfall heildartímabilsins sem hver vænt áhættuskuldbinding stendur fyrir.

Við útreikninga á kröfu vegna eiginfjárgrunns skulu stofnanir taka meðaltal fyrsta ársins eða, ef allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins eru með skemmri gildistíma en eitt ár, á tímabilinu þar til samningurinn sem hefur lengstan gildistíma innan skuldajöfnunarsafnsins hefur fallið í gjalddaga.

22) „Virk vænt jákvæð áhættuskuldbinding“ (hér á eftir nefnd „virk EPE“): vegið meðaltal virkrar væntrar áhættuskuldbindingar á fyrsta ári skuldajöfnunarsafns eða, ef allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins hafa skemmri líftíma en eitt ár, á tímabili þess samnings í skuldajöfnunarsafninu sem hefur lengstan líftíma, þar sem vægið er það hlutfall heildartímabilsins sem hver vænt áhættuskuldbinding stendur fyrir.

Útlánaáhætta mótaðila (CCR)

23) „Framlengingaráhætta“: sú fjárhæð sem EPE er vanmetin um þegar þess er vænst að viðskipti við mótaðila muni eiga sér stað á áframhaldandi grundvelli.

Við útreikning á EPE er ekki tekið tillit til þeirrar viðbótaráhættuskuldbindingar sem myndast við þau framtíðarviðskipti.

24) „Mótaðili“: að því er varðar 7. þátt, sérhver lögaðili eða einstaklingur sem gerist aðili að skuldajöfnunarsamningi og hefur tilskilið hæfi til samningsgerðar.

25) „Samkomulag um samning um skuldajöfnun milli afurða“: tvíhliða samkomulaga milli stofnunar og mótaðila sem myndar eina lagalega skuldbindingu (byggða á skuldajöfnun viðkomandi viðskipta) sem nær yfir alla tvíhliða rammamunna og viðskipti sem tilheyra mismunandi afurðaflokkum sem heyra undir samninginn.

Með „mismunandi afurðaflokkum“ er í þessari skilgreiningu átt við:

- a) endurhverf viðskipti, verðbréfa- og hrávörulánveitingar og -lántökur,
- b) viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa,
- c) samningana, sem taldir eru upp í II. viðauka,

26) „Greiðsluleggur“: greiðsla sem samþykkt er í viðskiptum með OTC-afleiður með línulegt áhættusnið þar sem samið er um að fjármálagerningur skuli látinn af hendi gegn greiðslu.

Ef um er að ræða viðskipti þar sem samið er um að greiðsla skuli látin af hendi gegn greiðslu skulu greiðsluleggirnir tveir samanstanda af samningsbundum vegum greiðslum, þ.m.t. grundvallarfjárhæð viðskiptanna.

2. þáttur

Aðferðir við að reikna áhættuskuldbindingarvirði

273. gr.

Aðferðir við að reikna áhættuskuldbindingarvirði

1. Stofnanir skulu ákvarða áhættuskuldbindingarvirði vegna samninga sem tilgreindir eru í II. viðauka á grundvelli einna þeirra aðferða, sem settar eru fram í 3. til 6. þætti, í samræmi við þessa grein.

Stofnun, sem telst ekki hæf til að fá þá meðhöndlun, sem sett er fram í 94. gr., skal ekki nota aðferðina sem sett er fram í 4. þætti. Stofnun skal ekki nota aðferðina, sem sett er fram í 4. þætti, til að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði vegna samninganna sem skráðir eru í 3. lið II. viðauka. Stofnunum er heimilt að nota samhliða aðferðirnar, sem settar eru fram í 3. til 6. þætti, að staðaldri innan samsteypu. Stakri stofnun er ekki heimilt að nota samhliða aðferðirnar, sem settar eru fram í 3. til 6. þætti, að staðaldri heldur skal þeim vera heimilt að nota samhliða aðferðirnar, sem settar eru fram í 3. og 5. þætti, ef ein aðferðanna er notuð í þeim tilvikum sem lýst er í 6. mgr. 282. gr.

2. Stofnunin er heimilt, ef lögbær yfirvöld leyfa það í samræmi við 1. og 2. mgr. 283, að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði fyrir eftirfarandi liði með því að nota eiginlíkansaðferðina sem sett er fram í 6. þætti:

- a) samningana, sem taldir eru upp í II. viðauka,
- b) endurhverf viðskipti,
- c) viðskipti í tengslum við lántökur eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru,
- d) viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa,
- e) gnóttsamninga.

3. Ef stofnun kaupir lánaafleiðuvörn gegn áhættuskuldbindingu utan veltubókar eða gegn markaðsáhættu utan veltubókar eða gegn mótaðilaáhættu er henni heimilt að reikna kröfu vegna eiginfjárgrunns fyrir varða áhættuskuldbindingu í samræmi við annaðhvort:

- a) 233. til 236. gr.,
- b) í samræmi við 3. mgr. 153. gr. eða 183. gr. þegar leyfi hefur verið veitt í samræmi við 143. gr.

Áhættuskuldbindingarvirði fyrir útlánaáhættu mótaðila vegna þessara lánaafleiða má vera núll nema stofnun noti aðferðina í ii. lið í h-liðar 2. mgr. 299. gr.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. getur stofnun, við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns vegna útlánaáhættu mótaðila valið, með samræmdum hætti, að telja með allar útlánaafleiður sem ekki eru í veltubók og keyptar eru sem vörn vegna áhættuskuldbindingar

utan veltubókar eða gegn áhættuskuldbindingu vegna útlánaáhættu mótaðila ef útlánavörnin er viðurkennd samkvæmt þessari reglugerð.

5. Ef stofnun fer með skuldtryggingu, seldri af stofnun, sem útlánavörn sem sú stofnun veitir og er háð kröfu vegna eiginfjárgrunns vegna útlánaáhættu fyrir alla undirliggjandi grundvallarfjárhæð, er áhættuskuldbindingarvirði þeirra vegna útlánaáhættu mótaðila utan veltubókar haft núll.

6. Samkvæmt öllum aðferðum sem settar eru fram í 3. til 6. þætti samsvarar áhættuskuldbindingarvirði vegna tiltekins mótaðila samanlögðu áhættuskuldbindingarvirði sem er reiknað út fyrir hvert skuldajöfnunarsafn hjá þeim mótaðila.

Fyrir tiltekinn mótaðila skal virði áhættuskuldbindingar vegna tiltekins skuldajöfnunarsafns OTC afleiðugerninga, sem tilgreindir eru í II. viðauka, reiknað í samræmi við þennan kafla, vera hærra en núll og mismunur á samtölu áhættuskuldbindingarvirðis allra skuldajöfnunarsafna vegna mótaðilans og samtölu CVA vegna þess mótaðila sem stofnunin hefur reiknað inn sem niðurfærslu. Leiðrétting á útlánvirði skal reikna án tillits til samsvarandi leiðréttingar á innlánvirði sem eignuð er eigin útlánaáhættu fyrirtækisins sem og hefur þegar verið undanskilin frá eiginfjárgrunni skv. c-lið 1. mgr. 33. gr.

7. Stofnanir skulu ákvarða áhættuskuldbindingarvirði sem verður til vegna gnóttsamninga með því að nota einhverja þeirra aðferða, sem settar eru fram í 3. til 6. þætti, án tillits til þeirra aðferða sem stofnunin hefur valið við meðhöndlun OTC-afleiða og endurhverfra viðskipta, viðskipta í tengslum við lántöku eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa. Við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns vegna gnóttsamninga má stofnun, sem notar aðferðina sem sett er fram í 3. kafla nota áhættuvog, samkvæmt aðferðinni sem sett er fram í 2. kafla, að staðaldri og án tillits til mikilvægis slíkra staðna.

8. Að því er varðar aðferðirnar sem settar eru fram í 3. og 4. þætti skal stofnun innleiða aðferðafræði, sem notuð er á samræmdan hátt, til að ákvarða grundvallarfjárhæð mismunandi tegunda afurða og skal tryggja að nafnverðsfrjárhæðin, sem tekið er mið af, sé hæfilegur mælikvarði á áhættuna sem í samningnum felst. Þegar gert er ráð fyrir því í samningnum að greiðsluflæði margfaldist verður stofnunin að leiðrétta grundvallarfjárhæðina svo tekið sé tillit til áhrifa margföldunarinnar á áhættusamsetningu samningsins.

Að því er varðar aðferðirnar sem settar eru fram í 3. til 6. þætti skal fara með viðskipti þar sem fylgniáhætta hefur verið greind í samræmi við 2., 4., 5. og 6. mgr. 291. gr., eins og við á.

3. þáttur

Markaðsvirðisaðferð

274. gr.

Markaðsvirðisaðferð

1. Til þess að ákvarða núgildandi endurnýjunarkostnað allra samninga með jákvætt virði skulu stofnanir meta samninga á núgildandi markaðsvirði.

2. Til þess að ákvarða hugsanlega framtíðarlánaáættu skulu stofnanir margfalda grundvallarfjárhæðir eða undirliggjandi virði með prósentutölunum í töflu 1 og í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- a) fara skal með samninga, sem falla ekki undir neinn af flokkunum fimm í töflu 1, á sama hátt og samninga um aðrar hrávörur en góðmálma,
- b) að því er varðar samninga sem fela það í sér að höfuðstól er skipt margsinnis, skal margfalda prósentutöluna með fjölda þeirra greiðslna sem eftir er að inna af hendi samkvæmt samningnum,
- c) að því er varðar samninga sem eru gerðir til að gera upp áhættuskuldbindingar, sem eru útistandandi eftir tiltekna greiðsludaga og þar sem skilmálar eru endurskoðaðir þannig að markaðsvirði samningsins verður núll á þessum tilteknu dögum, yrði eftirstöðvatíminn jafnlangur tímabilinu fram að næsta endurskoðunardegi. Þegar um er að ræða vaxtasamninga, sem uppfylla þessar viðmiðunarreglur og hafa eftirstöðvatíma sem er lengri en eitt ár, skal hlutfallið ekki vera lægra en 0,5%.

Tafla 1

Eftirstöðvatími	Vaxta-samningar	Samningar er varða gjaldeyr- isgengi og gull	Hlutabréfa- samningar	Samningar er varða aðra góðmálma en gull	Samningar er varða aðrar hrávörur en góðmálma
Eitt ár eða minna	0%	1%	6%	7%	10%
Meira en eitt ár, minna en fimm ár	0,5%	5%	8%	7%	12%
Meira en fimm ár	1,5%	7,5%	10%	8%	15%

3. Stofnun er heimilt að nota prósentutöluna í töflu 2 fyrir samninga sem varða aðrar hrávörur en gull, sem um getur í 3. lið II. viðauka, í staðinn fyrir prósentutöluna í 1. töflu, að því

tilskildu að stofnunin fylgi rýmkuðu binditímaaðferðinni sem sett er fram í 361. gr. fyrir þessa samninga.

Tafla 2

Eftirstöðvatími	Eðalmálmur (fyrir utan gull)	Ódýrir málmur	Landbún- aðarafurðir (mjúkar hrávörur)	Annað, þ.á m. orkufram- leiðsluvörur
Eitt ár eða minna	2%	2,5%	3%	4%
Meira en eitt ár, minna en fimm ár	5%	4%	5%	6%
Meira en fimm ár	7,5%	8%	9%	10%

4. Samtala núgildandi endurnýjunarkostnaðar og hugsanlegrar framtíðarlánaáættu er áhættuskuldbindingarvirðið.

4. þáttur

Aðferð upprunalegrar áhættu

275. gr.

Aðferð upprunalegrar áhættu

1. Áhættuskuldbindingarvirði er grundvallarfjárhæð hvers gernings margfaldað með prósentutölunum sem settar eru fram í töflu 3.

Tafla 3

Upphaflegur lántími	Vaxtasamningar	Samningar er varða gjalddeyrsgengi og gull
Eitt ár eða minna	0,5%	2%
Meira en eitt ár, en ekki yfir tvö ár	1%	5%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	1%	3%

2. Til að reikna áhættuskuldbindingarvirði vegna vaxtasamninga getur stofnun valið að nota annaðhvort upphaflegan líftíma eða eftirstöðvatíma.

5. þáttur

Stöðluð aðferð

276. gr.

Stöðluð aðferð

1. Stofnunum er einungis heimilt að nota stöðluðu aðferðina til að reikna áhættuskuldbindingarvirði fyrir OTC-afleiður og gnóttsamninga.

2. Þegar stofnanir beita stöðluðu aðferðinni skulu þær reikna áhættuskuldbindingarvirðið sérstaklega fyrir hvert skuldajöfnunarsafn sem hér segir:

$$\text{Áhættuskuldbindingarvirði} = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

þar sem:

CMV = gildandi markaðsvirði verðbréfasafns viðskipta innan skuldajöfnunarsafns við mótaðila án tillits til trygginga, þar sem:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

þar sem:

CMV_i = gildandi markaðsvirði viðskipta,

CMC = gildandi markaðsvirði tryggingarinnar sem er úthlutað á skuldajöfnunarsafn, þar sem:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

þar sem:

CMC_l = gildandi markaðsvirði tryggingar l,

i = stuðull fyrir viðskipti,

l = stuðull fyrir tryggingu,

j = stuðull fyrir flokk áhættuvarnarsafns.

Áhættuvarnarsöfn í þessum tilgangi samsvara áhættuþáttum og fyrir þá er hægt að jafna út áhættustöðu með gagnstæð formerki til að fá út hreina áhættustöðu sem áhættuskuldbindingin er svo metin út frá.

RPT_{ij} = áhættustaða vegna viðskipta i að því er varðar áhættuvarnarsafn j,

RPC_{lj} = áhættustaða vegna tryggingar l að því er varðar áhættuvarnarsafn j,

CCRM_j = CCR margfaldari sem er settur fram í töflu 5, að því er tekur til áhættuvarnarsafns j,

β = 1,4.

3. Að því er varðar útreikning skv. 2. mgr.:

a) trygging sem fengin er frá mótaðila skal hafa jákvætt formerki og tilkynnt trygging gagnvart mótaðila skal hafa neikvætt formerki,

b) eingöngu trygging, sem kemur til greina skv. 197., 198. gr. og d-lið 2. mgr. 299. gr., skal notuð með tilliti til stöðluðu aðferðarinnar,

c) stofnun er heimilt að líta fram hjá vaxtaáhættu vegna greiðsluleggja með styttri eftirstöðvatíma en eitt ár,

d) stofnun er heimilt að meðhöndla viðskipti sem samanstanda af tveimur greiðsluleggjum, sem eru gefnir upp í sama gjaldmiðli sem ein heildarviðskipti. Meðferð vegna greiðsluleggja gildir um heildarviðskiptin.

277. gr.

Viðskipti með línulegt áhættusnið

1. Stofnanir skulu tengja viðskipti með línulegt áhættusnið við áhættustöðu í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

a) viðskipti með línulegt áhættusnið, þar sem hið undirliggjandi er hlutabréf (þ.m.t. hlutabréfavísitölur), gull, aðrir eðalmálmur eða aðrar hrávörur, skulu tengd við áhættustöðu í viðkomandi hlutabréfi (eða hlutabréfavísitölu) eða hrávöru og vaxtaáhættustöðu vegna greiðsluleggjarins,

b) viðskipti með línulegt áhættusnið, þar sem undirliggjandi gerningur er skuldagerningur, skulu tengd við vaxtaáhættustöðu vegna skuldagerningsins og aðra vaxtaáhættustöðu vegna greiðsluleggjarins,

c) viðskipti með línulegt áhættusnið, sem mæla fyrir um skipti greiðslu gegn greiðslu, þ.m.t. framvirk gjaldeyrisviðskipti, skulu tengd við vaxtaáhættustöðu fyrir hvern greiðslulegg.

Ef greiðsluleggur eða undirliggjandi skuldagerningur, í tengslum við viðskipti sem fjallað er um í a-, b- eða c-lið, er gefinn upp í erlendum gjaldmiðli er greiðsluleggurinn eða undirliggjandi gerningur einnig tengdur aftur við áhættustöðu í þeim gjaldeyri.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal stærð áhættustöðu vegna viðskipta með línulegt áhættusnið vera raunveruleg grundvallarfjárhæð (markaðsverð margfaldað með magni) undirliggjandi fjármálagerninga eða hrávára umreiknuð í gjaldmiðil ríkis stofnunarinnar með margföldun með viðeigandi gengi, að undanskildum skuldagerningum.

3. Stærð áhættustöðu, að því er varðar skuldagerninga og greiðsluleggi, skal vera raunveruleg grundvallarfjárhæð útistandandi bókfærðra greiðslna (þ.m.t. grundvallarfjárhæðin) umreiknuð í gjaldmiðil heimaaðildarríkis stofnunarinnar, margfölduð með leiðréttum rauntíma skuldagerningarsins eða greiðsluleggs, eftir því sem við á.

4. Stærð áhættustöðu vegna skuldatryggingar skal vera grundvallarfjárhæð viðmiðunarskuldagerningars, margfölduð með eftirstöðvatíma skuldatryggingarinnar.

278. gr.

Viðskipti sem ekki eru með línulegt áhættusnið

1. Stofnanir skulu ákvarða stærð áhættustöðu vegna viðskipta sem eru ekki með línulegt áhættusnið í samræmi við eftirfarandi málsgreinar.

2. Stærð áhættustöðu vegna OTC-afleiðu með ólínulegt áhættusnið, þ.m.t. valréttir og skiptiréttir, þar sem hið undirliggjandi er ekki skuldagerningur eða greiðsluleggur, skal vera jöfn deltajafngildi raunverulegrar grundvallarfjárhæðar fjármálagerningsins sem er undirliggjandi í viðskiptunum í samræmi við 1. mgr. 280. gr.

3. Stærð áhættustöðu vegna OTC-afleiðu með ólínulegt áhættusnið, þ.m.t. valréttir og skiptiréttir, þar sem hið undirliggjandi er skuldagerningur eða greiðsluleggur, skal vera jöfn deltajafngildi raunverulegrar grundvallarfjárhæðar fjármálagerningsins eða greiðsluleggsins, margfaldað með leiðréttum rauntíma skuldagerningarsins eða greiðsluleggsins, eftir því sem við á.

279. gr.

Meðferð trygginga

Til að ákvarða stöðuáhættu skulu stofnanir fara með tryggingar sem hér segir:

- fara skal með tryggingu frá mótaðila sem skuldbindingu gagnvart mótaðilanum samkvæmt afleiðusamningi (skortstöðu) sem er á gjalddaga þegar útreikningurinn fer fram,
- fara skal með tilkynnta tryggingu sem lögð er fram hjá mótaðila sem kröfu gagnvart mótaðilanum (gnóttstöðu) sem er á gjalddaga þegar útreikningurinn fer fram.

280. gr.

Útreikningur á stöðuáhættu

1. Stofnun skal ákvarða stærð og formerki stöðuáhættu á eftirfarandi hátt:

- vegna allra gerninga annarra en skuldagerninga:

i. sem raunverulega grundvallarfjárhæð þegar um er að ræða viðskipti sem eru með línulegt áhættusnið,

ii. sem deltajafngildi grundvallarfjárhæðar, $P_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, ef um er að ræða viðskipti með ólínulegt áhættusnið,

þar sem:

P_{ref} = verð undirliggjandi gernings, tilgreint í viðmiðunargjaldmiðli,

V = virði fjármálagerningsins (að því er varðar valrétt, er virðið valréttarverð),

p = verð undirliggjandi gernings, tilgreint í sama gjaldmiðli og V ,

b) vegna fjármálagerninga og greiðsluleggja allra viðskipta:

i. sem raunverulega grundvallarfjárhæð, margfaldaða með leiðréttum rauntíma þegar um er að ræða viðskipti sem eru með línulegt áhættusnið,

ii. sem deltajafngildi í grundvallarfjárhæð margfaldað með leiðréttum rauntíma, $\frac{\partial V}{\partial r}$, ef um er að ræða viðskipti með ólínulegt áhættusnið,

þar sem:

V = virði fjármálagerningsins (að því er varðar valrétt, er það valréttarverð),

r = vaxtastig.

Ef V er tilgreint í gjaldmiðli öðrum en viðmiðunargjaldmiðli skal umreikna afleiðuna yfir í viðmiðunargjaldmiðil með margföldun með viðeigandi gengi.

2. Stofnanir skulu flokka stöðuáhættur í áhættuvarnarsöfn. Algildi fjárhæðar samtölu, sem verður til, er reiknað fyrir hvert áhættuvarnarsöfn. Hrein stöðuáhætta skal vera niðurstaða þess útreiknings og reiknuð með tilliti til 2. mgr. 276. gr. sem hér segir:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

281. gr.

Vaxtaáhættustöður

1. Til að reikna vaxtaáhættustöður skulu stofnanir beita eftirfarandi ákvæðum.

2. Að því er varðar vaxtaáhættustöður vegna eftirfarandi:

- a) trygginga í formi peningainnlána sem tekið er við frá mótaðila,
- b) greiðsluleggja,
- c) undirliggjandi skuldagerninga,

þar sem 1,60% fjármagnskostnaður eða lægri á við í hverju tilvikum, samkvæmt töflu 1 í 336. gr., skulu stofnanir skipa þessum stöðum í eitt sex áhættuvarnarsafna fyrir hvern gjaldmiðil, eins og tilgreint er í töflu 4.

Tafla 4

	Viðmiðunarvextir (sem taka mið af ríkisvöxtum)	Viðmiðunarvextir (sem taka mið af öðrum vöxtum)
Líftími	< 1 ár	< 1 ár
	>1 ≤ 5 ár	> 5 ár
	>1 ≤ 5 ár	> 5 ár

3. Að því er varðar vaxtaáhættustöður vegna undirliggjandi skuldagerninga eða greiðsluleggja þar sem vextir eru tengdir viðmiðunarvöxtum, sem endurspeglar almenna markaðsvexti, skal eftirstöðvatíminn vera lengd tímabilsins fram að næsta endurmati vaxta. Í öllum öðrum tilvikum er hann það sem eftir lifir af líftíma undirliggjandi skuldagerninga eða, að því er varðar greiðslulegg, það sem eftir lifir af líftíma viðskiptanna.

282. gr.

Áhættuvarnarsöfn

1. Stofnanir skulu koma á áhættuvarnarsöfnum í samræmi við 2. til 5. mgr.

2. Eitt áhættuvarnarsafn skal vera fyrir hvern útgefanda viðmiðunarskuldagerninga sem liggur til grundvallar skuldatryggingu.

Með eignakörfur skuldatrygginga, sem byggjast á því hver eignakarfanna sé sú „n-ta til að lenda í vanskilum“, skal farið sem hér segir:

- a) Fjárhæð áhættustöðu í viðmiðunarskuldagerningi í eignakörfu, sem er undirliggjandi í skuldatryggingu, sem er sú „n-ta til að lenda í vanskilum“, skal vera raunveruleg grundvallarfjárhæð viðmiðunarskuldagerninga, margfölduð með leiðréttum rauntíma afleiðu, sem er sú „n-ta til að lenda í vanskilum“, með hliðsjón af breytingu á áhættuálagi viðmiðunarskuldagerninga.

- b) Eitt áhættuvarnarsafn skal vera fyrir hvern viðmiðunarskuldagerning í eignakörfu sem liggur til grundvallar skuldatryggingu sem er sú „n-ta til að lenda í vanskilum. Áhættustöður vegna mismunandi skuldatrygginga, sem eru þær „n-tu til að lenda í vanskilum“, skulu ekki teljast til sama áhættuvarnarsafns.

- c) CCR margfaldari, sem á við hvert áhættuvarnarsafn, sem stofnað er til vegna einhvers viðmiðunarskuldagerninga afleiðu, sem er n-ta til að lenda í vanskilum skal vera sem hér segir:

- i. 0,3% fyrir viðmiðunarskuldagerninga, sem hafa lánshæfismat frá viðurkenndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, sem er jafngilt 1. til 3. lánshæfisþrepi.

- ii. 0,6% fyrir aðra skuldagerninga.

3. Að því er varðar vaxtaáhættustöður vegna:

- a) Penningainnleggs, sem mótaðili leggur fram sem tryggingu, þegar sá mótaðili hefur ekki útistandandi skuldbindingar með lága sérstaka áhættu.

- b) Undirliggjandi skuldagerninga, þar sem 1,60% fjármagnskostnaður eða hærri á við samkvæmt töflu 1 í 336. gr.

Fyrir hvern útgefanda skal vera eitt áhættusafn.

Þegar greiðsluleggur líkir eftir slíkum skuldagerningi skal einnig vera eitt áhættuvarnarsafn fyrir hvern útgefanda viðmiðunarskuldagerninga.

Stofnunum er heimilt að skipa í sama áhættuvarnarsafn áhættustöðum, sem verða til vegna skuldagerninga ákveðins útgefanda, eða vegna viðmiðunarskuldagerninga sama útgefanda, sem greiðsluleggir líkja eftir, eða sem eru undirliggjandi í skuldatryggingu.

4. Undirliggjandi fjármálagerningum, öðrum en skuldagerningum, skal einungis skipað í sömu áhættuvarnarsöfn, ef þeir eru sams konar eða áþekkir gerningar. Í öllum öðrum tilvikum skal skipa þeim í aðgreind áhættuvarnarsöfn.

Að því er varðar þessa málsgrein skulu stofnanir ákvarða hvort undirliggjandi gerningar eru áþekkir í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- a) Að því er varðar hlutabréf eru undirliggjandi gerningar frá sama útgefanda áþekkir. Fara skal með hlutabréfavísitölu sem aðgreindan útgefanda.

- b) Að því er varðar eðalmálma er undirliggjandi áþekkt ef það er úr sama málm. Fara skal með vísitölu eðalmálma sem aðgreindan eðalmálm.

c) Að því er varðar raforku er hið undirliggjandi áþekkt ef afhendingarréttur og skyldur vísa til sama tímabils á eða utan hámarksálagstíma, innan hvers 24 stunda tímabils.

d) Að því er varðar hrávöru er undirliggjandi áþekkt ef það er sama hrávara. Fara skal með hrávöruvísitölu sem aðgreinda hrávöru.

5. CCR margfaldarar (hér á eftir nefndir CCRM) vegna mismunandi flokka áhættuvarnarsafna eru settir fram í eftirfarandi töflu:

Tafla 5

	Flokkar áhættuvarnarsafna	CCRM
1.	Vextir	0,2%
2.	Vextir fyrir áhættustöður vegna viðmiðunarskuldagerings, sem liggur til grundvallar skuldatryggingu og þar sem 1,60% fjármagnskostnaður eða lægri á við samkvæmt töflu 1 í 2. kafla í bálki IV.	0,3%
3.	Vextir fyrir áhættustöður vegna skuldagerings eða viðmiðunarskuldagerings þar sem yfir 1,60% fjármagnskostnaður á við samkvæmt töflu 1 í 2. kafla í bálki IV.	0,6%
4.	Gengi gjaldmiðla	2,5%
5.	Raforka	4%
6.	Gull	5%
7.	Hlutabréf	7%
8.	Eðalmálmur (aðrir en gull)	8,5%
9.	Önnur hrávara (að undanskildum eðalmálum og raforku)	10%
10.	Undirliggjandi gerningar OTC-afleiða sem eru ekki í neinum ofangreindra flokka	10%

Undirliggjandi gerningum OTC-afleiða, eins og um getur í 10. lið í töflu 5 skal skipað í aðgreind áhættuvarnarsöfn að því er varðar hvern flokk undirliggjandi gernings.

6. Að því er varðar viðskipti sem ekki eru með línulegt áhættusnið eða vegna greiðsluleggja og viðskipta með undirliggjandi skuldageringa, sem stofnunin getur ekki ákvarðað delastuðul eða leiddréttan rauntíma fyrir, eftir því sem við á, með líkani gernings, sem lögbæra yfirvaldið hefur samþykkt að nota skuli til að ákvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns vegna markaðsáhættu, skulu lögbær yfirvöld annaðhvort ákvarða stærð áhættustaðna og viðkomandi CCRMj varfærnislega eða gera kröfu um að stofnunin noti aðferðina sem sett er fram í 3. þætti. Ekki skal færa inn skuldajöfnun (þ.e. áhættuskuldbindingarvirði skal ákvarða líkt og til væri skuldajöfnunarsafn sem einungis samanstæði af viðkomandi viðskiptum).

7. Stofnun skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að áður en viðskipti eru færð í áhættuvarnarsafn séu þau tryggð með skuldajöfnunarsamningi, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum, og uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í 7. þætti.

8. Stofnun, sem notar tryggingu til að milda útlánaáhættu sína vegna mótaðila skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að tryggingin uppfylli staðlana um lögfræðilega vissu sem settir eru fram í 4. kafla, áður en áhrif tryggingarinnar eru færðar inn í útreikning hennar.

6. þáttur

Eiginlíkansaðferð

283. gr.

Leyfi til að nota eiginlíkansaðferð

1. Að því tilskildu að lögbær yfirvöld hafi fullvissu um að stofnun hafi fullnægt kröfunni í 2. mgr. skulu þau heimila þeirri stofnun að nota eiginlíkansaðferðina (IMM) til að reikna áhættuskuldbindingarvirði vegna einhverra eftirtalinnar viðskipta:

a) Viðskiptanna í a-lið 2. mgr. 273. gr.

b) Viðskiptanna í b-,c- og d-lið 2. mgr. 273. gr.

c) Viðskiptanna í a- til d-lið 2. mgr. 273. gr.

Hafi stofnun leyfi til að nota eiginlíkansaðferðina til að reikna áhættuskuldbindingarvirði vegna einhverra þeirra viðskipta sem um getur í a- til c-lið í fyrstu undirgrein getur hún einnig notað hana vegna viðskiptanna í e-lið 2. mgr. 273. gr.

Þrátt fyrir þriðju undirgrein 1. mgr. í 273. gr. er stofnun heimilt að velja að beita ekki þessari aðferð á áhættuskuldbindingar sem eru lítilvægar að stærð og áhættu. Í slíkum tilvikum skal stofnun beita einni aðferðanna, sem settar eru fram í 3. til 5. þætti, á þessar áhættuskuldbindingar ef viðeigandi kröfur fyrir hverja aðferð eru uppfylltar.

2. Lögbær yfirvöld skulu einungis heimila stofnunum að nota eiginlíkansaðferðina fyrir útreikninga, sem um getur í 1. mgr., ef stofnunin hefur fært sönnur á að hún fari að kröfunum sem settar eru fram í þessum þætti og lögbær yfirvöld hafa gengið úr skugga um að kerfin, sem stofnanir hafa til að stjórna útlánaáhættu mótaðila, séu skilvirk og þeim beitt á tilhlýðilegan hátt.

3. Lögbær yfirvöld geta heimilað stofnunum að framkvæma í takmarkaðan tíma eiginlíkansaðferðina raðbundið á ólíkar tegundir viðskipta. Á þessu tímabili þar sem framkvæmdin er í áföngum geta stofnanir notað aðferðirnar, sem settar eru fram í 3. eða 5. þætti, fyrir viðskiptategundir sem þeir nota ekki eiginlíkansaðferðina á.

4. Stofnun skal nota aðferðirnar, sem settar eru fram í 3. eða 5. þætti, fyrir öll viðskipti með OTC-afleiður og fyrir gnóttsamninga ef hún hefur ekki fengið leyfi skv. 1. mgr. til þess að beita eiginlíkansaðferðinni á þá.

Heimilt er að nota báðar þessar aðferðir sameinaðar að staðaldrí innan samstæðu. Eingöngu er heimilt að nota þessar aðferðir saman hjá stofnun ef önnur þeirra er notuð vegna tilvikanna sem sett eru fram í 6. mgr. 282. gr.

5. Stofnun, sem hefur fengið heimild til að nota eiginlíkansaðferðina í samræmi við 1. mgr., skal ekki hverfa aftur til notkunar á aðferðunum, sem settar eru fram í 3. eða 5. þætti, nema lögbært yfirvald heimili slíkt. Lögbær yfirvöld skulu veita slíka heimild ef stofnunin hefur til þess gildar ástæður.

6. Ef stofnun uppfyllir ekki lengur þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessum þætti skal hún tilkynna lögbæru yfirvaldi um það og gera eitt af eftirtöldu:

- leggja fram áætlun til lögbæra yfirvaldsins um skjótar úrbætur,
- sýna lögbæru yfirvaldi fram á það með fullnægjandi hætti að það hafi lítil áhrif að uppfylla ekki kröfurnar.

284. gr.

Áhættuskuldbindingarvirði

1. Ef stofnun hefur heimild í samræmi við 1. mgr. 283. gr. til að beita eiginlíkansaðferðinni til að reikna áhættuskuldbindingarvirði sumra eða allra viðskipta, sem um getur í þeirri málsgrein, skal hún reikna áhættuskuldbindingarvirði þessara viðskipta á stigi skuldajöfnunarsafns.

Líkanið sem stofnunin notar í því skyni skal:

- tilgreina spá um dreifingu breytinga á markaðsvirði skuldajöfnunarsafnsins, sem rekja má til breytinga á viðeigandi markaðsbreytum, svo sem vöxtum, gengi gjaldmiðla, o.s.frv.,
- reikna áhættuskuldbindingarvirði fyrir skuldajöfnunarsafnið á hverjum tilteknum degi í framtíðinni að gefnum sameiginlegum breytingum á markaðsbreytum.

2. Til þess að líkanið endurspeglí áhrif tryggingarfjár skal líkanið fyrir virði tryggingarinnar uppfylla meginlegar og eigindlegar kröfur fyrir eiginlíkansaðferðina í samræmi við þennan þátt og stofnunin getur eingöngu fellt inn í spár sínar um dreifingu breytinga á markaðsvirði skuldajöfnunarsafnsins hæfa fjárhagslega tryggingu sem um getur í 197. gr., 198. gr. og c- og d-lið 2. mgr. 299. gr.

3. Krafa vegna eiginfjárgrunns vegna útlánaáhattu mótaðila í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna mótaðila, sem stofnun notar eiginlíkansaðferðina á, skal samsvara hærri fjárhæð af eftirfarandi:

- kröfu vegna eiginfjárgrunns vegna þessara áhættuskuldbindinga, sem reiknuð er á grundvelli virkrar EPE þar sem notaðar eru gildandi markaðsupplýsingar,
- kröfu vegna eiginfjárgrunns vegna þessara áhættuskuldbindinga, sem reiknuð er á grundvelli virkrar EPE þar sem notuð er álagsskvörðun fyrir allar áhættuskuldbindingar vegna mótaðila sem þeir nota eiginlíkansaðferðina á.

4. Að undanskildum mótaðilum sem talið er að hafi sértæka fylgniáhattu, sem falla undir gildissvið 4. og 5. mgr. 291. gr. skulu stofnanir reikna áhættuskuldbindingarvirði sem margfeldi alfa (α) sinnum virk EPE sem hér segir:

$$\text{Áhættuskuldbindingarvirði} = \alpha \cdot \text{virk EPE}$$

þar sem:

$\alpha = 1.4$, unless competent authorities require a higher α or permit institutions to use their own estimates in accordance with paragraph 9;

virkr EPE skal reiknuð með því að meta vænta áhættuskuldbindingu (EEt) sem meðaláhattu á ákveðnum degi í framtíðinni t , þar sem meðaltal er tekið af mögulegu framtíðarvirði viðkomandi þátta markaðsáhattu.

Líkanið metur vænta áhattu sem röð ákveðinna dagsetninga í framtíðinni, t_1 , t_2 , t_3 o.s.frv.

5. Virkr EE skal reiknuð út endurkvæmt sem:

$$\text{Virkr EE}_{t_k} = \max \{ \text{Virkr EE}_{t_{k-1}}, \text{EE}_{t_k} \}$$

þar sem:

gildandi dagsetning er merkt sem t_0 ,

Virkr EE₀ jafngildir gildandi áhattu.

6. Virkr EPE er meðaltal virkrar EE á fyrsta ári framtíðaráhættuskuldbindingar. Ef allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins hafa líftíma skemmri en eitt ár skal vænt jákvæð áhatta vera meðaltal væntrar áhattu þar til allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins falla í gjalddaga. Virkr EPE skal reiknuð sem vegið meðaltal virkrar EE:

$$\text{Virkr EPE} = \frac{1}{\min\{1 \text{ ár, líftími}\}} \cdot \sum_{k=1}^{\min\{1 \text{ ár, líftími}\}} \text{Virkr EE}_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

þar sem vogirnar $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ gera ráð fyrir tilvikum þar sem framtíðaráhættuskuldbinding er reiknuð á dögum sem ekki eru með jöfnu millibili.

7. Stofnanir skulu reikna vænta áhættuskuldbindingu eða hámarksáhættuskuldbindingu á grundvelli dreifingar áhættuskuldbindinga sem gerir ráð fyrir þeim möguleika að áhættuskuldbindingar séu ekki normaldreifðar.

8. Stofnun er heimilt að nota aðferð fyrir dreifingu sem er reiknuð með líkaninu sem er varfærnari en α margfaldað með virkri EPE samkvæmt jöfnunni í 4. mgr. fyrir hvern mótaðila.

9. Þrátt fyrir 4. mgr. geta lögbær yfirvöld heimilað stofnunum að nota eigið mat á alfa þar sem:

- a) alfa skal jafngilda hlutfalli innri fjár út frá fullri hermun áhættuskuldbindinga vegna allra mótaðila (teljari) og innri fjár byggðu á EPE (nefnari),
- b) í nefnanum skal vænt jákvæð áhætta notuð sem væri hún föst útistandandi fjárhæð.

Þegar alfa er metið í samræmi við þessa málsgrein skal það ekki vera lægra en 1,2.

10. Til þess að meta alfa skv. 9. mgr. skal stofnun tryggja að teljari og nefnari séu reiknuð á samræmdan máta með tilliti til aðferða við líkanasmíði, lýsinga á breytum og samsetningar verðbréfasafns. Aðferðin sem er notuð til að meta α skal byggð á aðferð stofnunarinnar í tengslum við innra fé, vera vel skjalfest og með fyrirvara um sjálfstæða sannreyningu. Að auki skal stofnun endurskoða mat sitt á alfa a.m.k. ársfjórðungslega og oftast þegar samsetning verðbréfasafnsins er breytileg eftir tímabilum. Stofnun skal einnig meta líkansáhættuna.

11. Stofnun skal sýna fram á, með fullnægjandi hætti að mati innlendra yfirvalda, að innra mat þeirra á alfa endurspeglar í teljara mikilvægar orsakir fylgni í dreifingu markaðsvirðis viðskipta eða verðbréfasafna viðskipta mismunandi mótaðila. Innra mat á alfa skal taka mið af sundurgreinanleika verðbréfasafna.

12. Við eftirlit með notkun á mati skv. 9. mgr. skulu lögbær yfirvöld taka tillit til verulegra breytinga á mati á alfa sem leiðir mögulega af rangri greiningu á líkönum sem eru notuð fyrir teljara einkum ef um er að ræða íhvolfun.

13. Ef við á skal flökt og fylgni markaðsáhættuþátta sem notað er í sameiginlegri smíði líkana á markaðs- og lánsáhættu vera skilyrt við útlánaáhættuþætti til að endurspeglar mögulega aukningu á flökki eða fylgni við niðursveiflu í hagkerfinu.

285. gr.

Áhættuskuldbindingarvirði fyrir skuldajöfnunarsöfn sem falla undir samkomulag um tryggingarfé

1. Ef skuldajöfnunarsafnið er háð samkomulagi um tryggingarfé og daglegu mati á markaðsvirði skal stofnun reikna virka EPE eins og sett er fram í þessari málsgrein. Ef líkanið endurspeglar áhrif tryggingarfjár við mat á væntri áhættuskuldbindingu, er stofnun heimilt að nota vænta áhættuskuldbindingu samkvæmt líkaninu beint í jöfnuna í 5. mgr. 284. gr., með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda. Lögbær yfirvöld skulu eingöngu veita slíka heimild ef þau sannreyna að líkanið endurspeglar á tilhlýðilegan hátt áhrif endurtryggingarfjár við mat á væntri áhættuskuldbindingu. Stofnun sem hefur ekki fengið slíkt leyfi skal beita eftirfarandi ráðstöfunum fyrir virkar EPE:

- a) virka EPE, án tillits til mögulegra trygginga sem haldið er eða lagðar eru fram sem tryggingarfé, að viðbætti hvers konar tryggingu sem lögð hefur verið fram gagnvart mótaðila óháð daglegu mati og ákvörðun um tryggingarfé eða gildandi áhættuskuldbindingu,
- b) viðbót, sem endurspeglar hugsanlega aukningu áhættuskuldbindingar á áhættutímabili tryggingarfjárins að viðbættu því sem herra er af:
 - i. gildandi áhættuskuldbindingu, að meðtöldum öllum tryggingum sem haldið er eða lagðar hafa verið fram, aðrar en þær tryggingar sem kallað er eftir eða sem ágreiningur er um,
 - ii. stærstu hreinni áhættuskuldbindingu, þ.m.t. trygging samkvæmt samkomulagi um tryggingarfé sem myndi ekki leiða af sér að kallað væri eftir tryggingu. Þessi fjárhæð skal endurspeglar allar gildandi viðmiðunar-fjárhæðir, lágmarksfjárhæðir millifærslu, óháðar fjárhæðir og upphaflegt tryggingarfé samkvæmt samkomulaginu um tryggingarfé.

Að því er varðar b-lið skulu stofnanir reikna viðbótina sem vænta jákvæða breytingu á daglegum útreikningum á virði viðskiptanna á áhættutímabili tryggingarfjár. Breytingar á virði tryggingar skulu metnar með því að beita eftirlitsaðferð við jöfnun flökts, í samræmi við 4. kafla 4. þáttar eða aðferð eigin mats á jöfnun flökts, samkvæmt heildaraðferð fjárhagslegra trygginga, en ekki skal gera ráð fyrir neinum greiðslum trygginga á áhættutímabili tryggingarfjár. Áhættutímabil tryggingarfjár fellur undir lágmarkstímabilin sem sett eru fram í 2. til 5. mgr.

2. Að því er varðar viðskipti sem eru háð daglegum útreikningum á tryggingarfé og mati á markaðsvirði skal áhættutímabil tryggingarfjár, sem er notað til að smíða líkón af áhættuskuldbindingarvirðinu með tilliti til samkomulags um tryggingarfé, ekki vera styttra en:

- a) fimm viðskiptadagar vegna skuldajöfnunarsafna sem samanstanda eingöngu af endurhverfum viðskiptum, lánveitingu eða lántöku vegna verðbréfa eða hrávöru og viðbótarlánveitinga,

- b) tíu viðskiptadagar vegna allra annarra skuldajöfnunarsafna.
3. Ákvæði a- og b-liðar 2. mgr. skulu vera með fyrirvara um eftirfarandi undanþága:

- a) Fyrir öll skuldajöfnunarsöfn, þar sem fjöldi viðskipta fer yfir 5000 á tilteknum tímamarki á ársfjórðungi, skal áhættutímabil fyrir næsta ársfjórðung á eftir ekki vera styttra en 20 viðskiptadagar. Þessi undanþága gildir ekki um viðskiptastöður stofnana.
- b) Að því er varðar skuldajöfnunarsöfn sem taka til einna eða fleiri viðskipta sem annaðhvort varða óseljanlega tryggingu eða OTC-afleiðu, sem ekki er hægt að skipta út auðveldlega, skal áhættutímabil tryggingarfjár ekki vera styttra en 20 viðskiptadagar.

Stofnun skal ákvarða hvort trygging er óseljanleg eða hvort ekki sé hægt að skipta auðveldlega út OTC-afleiðum við erfiðar markaðsaðstæður, sem einkennast af því að ekki eru að staðaldrí fyrir hendi virkir markaðir þar sem mótaðili fengi, innan tveggja daga eða skemur, mismunandi verðskrár sem hefðu ekki áhrif á markaðinn eða samsvaraði verði sem endurspeglar undirverð (þegar um er að ræða tryggingu) eða yfirverð (þegar um er að ræða OTC-afleiðu).

Stofnun skal meta hvort viðskipti eða verðbréf sem hún hefur til tryggingar eru samþjöppuð hjá tilteknum mótaðila og hvort stofnunin gæti skipt á þessum viðskiptum eða verðbréfum ef þessi mótaðili fer skyndilega af markaðinum.

4. Ef stofnun hefur átt aðild að fleiri deilumálum en einum vegna veðkalla í tengslum við tiltekið skuldajöfnunarsöfn á tveimur næstliðnu ársfjórðungum, sem hafa varað lengur en yfirstandandi áhættutímabil tryggingarfjár, skv. 2. og 3. mgr., skal stofnunin nota áhættutímabil tryggingarfjár sem er a.m.k. tvisvar sinnum lengra en tímabilið sem tilgreint er í 2. og 3. mgr. fyrir það skuldajöfnunarsöfn á næstu tveimur ársfjórðungum þar á eftir.

5. Að því er varðar endurmat með N daga millibili skal áhættutímabil tryggingarfjár vera að minnsta kosti jafnlangt og tímabilið, sem tilgreint er í 2. og 3. mgr., F, að viðbættum N dögum að frádregnum einum degi. Þ.e:

$$\text{áhættutímabil tryggingarfjár} = F + N - 1$$

6. Ef eigið líkan nær yfir áhrif tryggingarfjár á breytingar á markaðsvirði skuldajöfnunarsafns skal stofnunin reikna tryggingu, aðra en reidufé í sama gjaldmiðli, sem sjálfa áhættuskuldbindinguna, ásamt áhættuskuldbindingunni í útreikningum sínum á áhættuskuldbindingarvirði vegna OTC-afleiða og fjármögnunarviðskipta með verðbréf.

7. Ef stofnunin getur ekki reiknað tryggingu með áhættuskuldbindingunni skal hún, við útreikning á áhættuskuldbindingarvirði vegna OTC-afleiða og fjármögnunarviðskipta með

verðbréf, ekki taka tillit til áhrifa trygginga, fyrir utan reidufé í sama gjaldmiðli og sjálf áhættuskuldbindingin, nema hún noti annaðhvort jöfnun flökts sem uppfyllir skilyrði fyrir heildaraðferð fjárhagslegra trygginga ásamt eigin mati á jöfnun flökts eða jöfnun flökts samkvæmt eftirlitsaðferð í samræmi við 4. kafla.

8. Stofnun, sem notar eiginlíkansaðferðina, skal í útreikningi sínum ekki taka mið af áhrifum af lækkun áhættuskuldbindingarvirðis sem leiðir af ákvæði í tryggingarsamningi þar sem gerð er krafa um að trygging sé fengin ef láns hæfi mótaðila rýrnar.

286. gr.

Stjórnun útlánaáhættu mótaðila - stjórnunarstefnur, aðferðir og kerfi

1. Stofnun skal koma á fót og viðhalda stjórnunarramma fyrir útlánaáhættu mótaðila sem samanstendur af:

- a) Stjórnunarstefnum, aðferðum og kerfum til að tryggja auðkenningu, mat, stjórnun, samþykki og innri skýrslugerð vegna útlánaáhættu mótaðila.
- b) Málsmeðferðarreglum til að tryggja að farið sé að þessum stjórnunarstefnum, aðferðum og kerfum.

Þessar stjórnunarstefnur, aðferðir og kerfi skulu vera skilvirk og þeim beitt af heilindum og vera skjalfest. Skjalahald skal ná yfir útskýringar á aðferðum við athuganir, sem byggjast á reynslu, sem eru notaðar til að mæla útlánaáhættu mótaðila.

2. Stjórnunarramma vegna útlánaáhættu mótaðila, sem gerð er krafa um í 1. mgr., skal taka tillit til markaðs- og seljanleikaáhættu, lagalegrar áhættu og rekstraráhættu sem hægt er að tengja við útlánaáhættu mótaðila. Einkum skal þessi rammi tryggja að stofnunin fari að eftirfarandi meginreglum:

- a) hún skal ekki hefja viðskipti við mótaðila án þess að meta lánstraust hans,
- b) hún skal taka tilhlýðilegt tillit til útlánaáhættu við og fyrir uppgjör,
- c) hún skal stjórna þessum áhættum eins vel og við verður komið á stigi mótaðilans með því að leggja saman áhættuskuldbindingar vegna mótaðila og aðra lánaáhættu sem og með tilliti til fyrirtækisins í heild.

3. Stofnun, sem notar eiginlíkansaðferðina, skal sýna opinberum yfirvöldum fram á með fullnægjandi hætti að stjórnunarramma vegna útlánaáhættu mótaðila taki mið af lausafjáraáhættu í tengslum við alla eftirfarandi þætti:

- a) hugsanleg innkomin veðköll í tengslum við breytingar á síðari kröfum um tryggingarfé eða öðrum gerðum tryggingarfjár, s.s. upphaflegu tryggingafé eða sjálfstæðu tryggingafé (e. *independent margin*), verði markaðurinn fyrir verulegum áföllum,

- b) hugsanlegar innkomnar kröfur um að skila aftur umframtryggingu sem mótaðilar hafa lagt fram,
- c) kröfur sem leiðir af mögulegri lækun á eigin ytra mati hennar á láns hæfi.

Stofnun skal sjá til þess að eðli og tímabil endurnotkunar á tryggingu séu í samræmi við lausafjárþörf hennar og tefli ekki í tvísýnu getu hennar til þess að leggja fram eða skila aftur tryggingu án tafar.

4. Stjórn og framkvæmdastjórn stofnunar skulu eiga virka aðild í og sjá til þess að fullnægjandi fjármagni sé veitt til stjórnunar á útlánaáættu mótaðila. Framkvæmdastjórn skal með formlegum hætti komast að raun um takmarkanir og forsendur líkansins sem er notað og þeim áhrifum sem þær geta haft á áreiðanleika niðurstöðunnar. Framkvæmdastjórn skal einnig gera sér ljósa óvissuna í markaðsumhverfi og rekstrarþáttum og skilja hvernig hún endurspeglast í líkaninu.

5. Daglegar skýrslur, sem eru teknar saman um áhættuskuldbindingar stofnunar vegna útlánaáættu mótaðila, skulu endurskoðaðar í samræmi við b-lið 2. mgr. 287. gr. á vettvangi nægilega háttsettra stjórnenda sem hafa bæði umboð til þess að lækka stöður sem einstakir lánastjórnar eða víxlarar taka og draga úr heildaráhættuskuldbindingu stofnunarinnar vegna mótaðila.

6. Stjórnunarrámi stofnunar vegna útlánaáættu mótaðila, sem komið er á í samræmi við 1. mgr., skal notaður í tengslum við innri útlána- og viðskiptatakmarkanir. Útlána- og viðskiptatakmarkanir skulu því tengjast áhættumatslíkani stofnunarinnar á þann hátt sem er stöðugur yfir lengra tímabil og vel skiljanlegur lánastjórnendum, víxlurum og framkvæmdastjórn. Stofnanir skulu hafa yfir að ráða formlegu ferli til þess að tilkynna brot á áhættutakmörkunum á viðeignandi stjórnunarstigi.

7. Mat stofnunar á útlánaáættu mótaðila skal fela í sér mat á daglegri notkun lánalína og notkun þeirra innan dagsins. Stofnunin skal mæla gildandi áhættu bæði með og án tillits til trygginga. Stofnunin skal reikna út og fylgjast með hámarksáhættu eða mögulegri framtíðaráhættuskuldbindingu á stigi verðbrefasafns og mótaðila, með öryggisbili sem stofnunin kys. Stofnunin skal taka til greina stórar eða samþjappaðar stöður, þ.m.t. eftir hópum tengdra mótaðila, atvinnugreinum og mörkuðum.

8. Stofnun skal koma á og viðhalda venjubundnu og ströngu álagsprófanakerfi. Framkvæmdastjórn skal endurskoða niðurstöður álagsprófana reglulega, og a.m.k. ársfjórðungslega, og skulu þær endurspeglast í stefnumiðum og takmörkunum vegna

útlánaáættu mótaðila sem stjórnin eða framkvæmdastjórn setur. Þar sem álagsprófanir leiða í ljós sérstakt varnarleysi gagnvart tilteknum aðstæðum, skal stofnunin grípa til skjótra ráðstafana til að stjórna þessari áhættu.

287. gr.

Stjórnskipulag við stjórnun útlánaáættu mótaðila

1. Stofnun, sem notar eiginlíkansaðferðina, skal koma á og viðhalda:

a) áhættuefirlitsdeild sem er í samræmi við 2. mgr.,

b) tryggingastjórnardeild í samræmi við 3. mgr.

2. Áhættuefirlitsdeildin skal bera ábyrgð á hönnun og framkvæmd á stjórnun útlánaáættu mótaðila, þ.m.t. upphaflegri og áframhaldandi sannreyningu líkansins og skal annast eftirfarandi aðgerðir og uppfylla eftirtaldir kröfur:

a) Hún skal bera ábyrgð á hönnun og framkvæmd á CCR stjórnunarkerfi stofnunarinnar.

b) Hún skal leggja fram og greina daglegar skýrslur um niðurstöður samkvæmt áhættumatslíkani stofnunarinnar. Slík greining skal fela í sér mat á tengslunum milli mælistærða fyrir áhættuskuldbindingar vegna mótaðila og viðskiptatakmarkanir.

c) Hún skal hafa eftirlit með traustleika ílagsgagna og leggja fram og greina skýrslur um niðurstöður samkvæmt áhættumatslíkani stofnunarinnar, þ.m.t. mat á tengslum milli mælikvarða áhættugrunns og láns- og viðskiptatakmarkana.

d) Hún skal vera óháð deildum sem bera ábyrg á að hefja, endurskoða eða stunda viðskipti með áhættuskuldbindingar og laus við ótilhlýðileg áhrif.

e) Hún skal hafa nægilegu starfslíði á að skipa.

f) Hún skal heyra beint undir framkvæmdastjórn stofnunarinnar.

g) Vinna hennar skal vera nátengd daglegu áhættustýringarferli stofnunarinnar.

h) Framlegð hennar skal vera óaðskiljanlegur hluti skipulags, eftirlits- og stjórnunarferlis með útlána- og heildaráhættusniði stofnunarinnar.

3. Tryggingastjórnunardeildin skal annast eftirfarandi störf og verkefni:

- a) útreikning og umsjón með veðköllum, meðferð deilumála vegna veðkalla og ítarlega daglega skýrslugjöf um óháðar fjárhæðir, upphaflegt tryggingarfé og síðari kröfur um tryggingarfé,
- b) eftirlit með áreiðanleika gagna sem notuð eru vegna veðkalla og tryggja að þau séu samræmd og reglulega borin saman við viðeigandi gagnaheimildir hjá stofnuninni,
- c) skráningu á því að hve miklu leyti tryggingar eru endurnotaðar og allar breytingar á réttindum stofnunarinnar á tryggingum eða í tengslum við tryggingar sem hún reidir fram,
- d) skýrslugjöf til réttis stjórnunarstigs vegna þeirra tegunda eignaveða sem eru endurnotuð og skilyrðum fyrir slíkri endurnotkun, þ.m.t. viðkomandi gerningi, láns hæfi og líftíma,
- e) eftirlit með samþjöppun einstakra tegunda eignaveða sem stofnunin samþykkir,
- f) reglulega upplýsingagjöf til framkvæmdastjórnar, a.m.k. á þriggja mánaða fresti, um stjórnun trygginga, þ.m.t. þær tryggingar sem tekið er á móti og lagðar eru fram, sem og um umfang deilumála vegna veðkalla hversu lengi þau hafa staðið yfir og ástæður fyrir þeim. Innri gagnaskil skulu einnig endurspeglja þróun þessara talna.

4. Framkvæmdastjórn skal veita nægu fjármagni til tryggingastjórnunardeildarinnar, sbr. b-lið 1. mgr., til að tryggja að kerfi hennar nái fullnægjandi rekstrarframmistöðu, sem mælist með tímanlegum og nákvæmum veðköllum stofnunarinnar og skjótum viðbrögðum stofnunarinnar við veðköllum mótaðila. Framkvæmdastjórn skal sjá til þess að deildin hafi yfir nægu starfslíði að ráða til að meðhöndla veðköll og ágreining á skjótan hátt, jafnvel þegar alvarleg kreppa er á markaði, og til að gera stofnuninni kleift að takmarka fjölda stórra ágreiningsmála sem orsakast af umfangi viðskipta.

288. gr.

Úttekt á stjórnunarkerfi fyrir útlánaáhættu mótaðila

Stofnun skal framkvæma sjálfstæða úttekt á stjórnunarkerfi sínu fyrir útlánaáhættu mótaðila með reglulegu millibili í ferli innri endurskoðunar. Þessi úttekt skal taka bæði til starfsemi eftirlitsdeildarinnar og tryggingastjórnunardeildarinnar sem um getur í 287. gr. og skal a.m.k. beinast að eftirfarandi atriðum:

- a) fullnægjandi skráningu gagna um stjórnunarkerfi og ferli fyrir útlánaáhættu mótaðila, sem um getur í 286. gr.,

- b) skipulagi eftirlitsdeildar fyrir útlánaáhættu mótaðila sem um getur í a-lið 1. mgr. 287. gr.,
- c) skipulagi tryggingastjórnunardeildarinnar sem um getur í b-lið 1. mgr. 287. gr.,
- d) samþættingu mælikvarða fyrir útlánaáhættu mótaðila við daglega áhættustýringu,
- e) samþykktarferli fyrir áhættuverðlagningarlíkön og matskerfi sem eru notuð bæði í framlínudeildum og bakvinnslu,
- f) sannreyningu marktækra breytinga í matsferlinu fyrir útlánaáhættu mótaðila,
- g) því að hve miklu leyti áhættumatslíkanið greinir útlána-áhættu mótaðila,
- h) traustleika upplýsingakerfis fyrir stjórnendur,
- i) áreiðanleika og heilleika gagna um útlánaáhættu mótaðila,
- j) því að hve miklu leyti tekið er mið af lagaskilmálum í tryggingar- og skuldajöfnunarsamningum við mat á áhættuskuldbindingarvirði,
- k) sannprófun á samkvæmni, tímanleika og áreiðanleika gagnaheimilda, sem notaðar eru til að keyra líkön, þ.m.t. óháði slíkra gagnaheimilda,
- l) því hversu nákvæmar og viðeigandi forsendur um flökt og fylgni eru,
- m) áreiðanleika útreikninga á mati og umbreytingu áhættu,
- n) sannprófun á nákvæmni líkansins með tíðum afturvirkum prófunum eins og sett er fram í b- til e-lið í 1. mgr. 293. gr.,
- o) því að hve miklu leyti deildirnar sem annast eftirlit með útlánaáhættu mótaðila og stjórnun trygginga hlíta reglufestum kröfum.

289. gr.

Notkunarpróf

1. Stofnanir skulu sjá til þess að dreifing áhættuskuldbindinga sem reiknuð er með líkaninu sem notað er til að reikna virka EPE sé nátengd daglegu stjórnunarferli stofnunarinnar fyrir útlánaáhættu mótaðila og að niðurstaða líkansins sé tekin til greina í ferlinu við lánsamþykki, stjórnun útlánaáhættu mótaðila, dreifingu innra fjármagns og stjórnarhætti stofnunarinnar.

2. Stofnunin skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á með fullnægjandi hætti að hún hafi í a.m.k. eitt ár fyrir samþykki lögbærra yfirvalda til að nota eiginlíkansaðferðina, sbr. 283. gr., notað líkan til að reikna út dreifingu áhættuskuldbindinga, sem útreikningar væntrar jákvæðrar áhættu byggja á, og að líkanið uppfylli í stórum dráttum kröfurnar sem eru settar fram í þessum þætti.

3. Líkanið sem notað er til að reikna dreifingu áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu mótaðila skal vera hluti af stjórnunarramma fyrir útlánaáhættu mótaðila sem kveðið er á um í 286. gr. Þessi rammi skal ná yfir mat á notkun lánalína, með því að leggja saman áhættuskuldbindingar vegna mótaðila og aðrar lánaáhættur, og dreifingu innra fjármagns.

4. Til viðbótar við vænta jákvæða áhættu skal stofnun mæla og stjórna gildandi áhættuskuldbindingum. Stofnunin skal mæla gildandi áhættuskuldbindingu bæði með og án tillits til trygginga, eftir því sem við á. Notkunarprófið er fullnægjandi ef stofnun mælir útlánaáhættu mótaðila með öðrum hætti, s.s. hámarks-áhættu á grundvelli dreifingar áhættuskuldbindinga sem reiknuð er með sama líkani og notað er til að reikna út vænta jákvæða áhættu.

5. Stofnun skal hafa kerfisgetu til að áætla vænta áhættu daglega ef nauðsyn krefur nema hún sýni lögbærum yfirvöldum fram á með fullnægjandi hætti að áhættuskuldbindingar hennar vegna útlánaáhættu mótaðila réttlæti fátíðari útreikninga. Stofnunin skal áætla vænta áhættu í samræmi við tímamark á tímarniði spátímabíla sem endurspeglar framtíðarsjóðstreymi og líftíma samninganna á viðunandi hátt og á þann hátt sem er í samræmi við mikilvægi og samsetningu áhættuskuldbindinganna.

6. Mæla skal áhættu, fylgjast með henni og stýra á gildistíma allra samninga í skuldajöfnunarsafninu og ekki einungis á fyrsta árinu. Stofnunin skal búa yfir verklagsreglum til að auðkenna og stjórna áhættum vegna mótaðila þar sem áhættuskuldbindingin fer fram yfir eins árs spátímabil. Spáð hækkun áhættuskuldbindingar skal færð í líkanið sem stofnunin notar til að ákvarða innra fé.

290. gr.

Álagsprófanir

1. Stofnun skal hafa heildstæða álagsprófanaáætlun vegna útlánaáhættu mótaðila, sem einnig er notuð til að meta kröfur vegna eiginfjárgrunns vegna útlánaáhættu mótaðila, sem uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. til 10. mgr.

2. Hún skal gera kleift að greina hugsanlega atburði eða framtíðarbreytingar á efnahagsaðstæðum sem gætu haft óæskileg áhrif á lánaáhættur stofnunar og mat á getu stofnunarinnar til að takast á við slíkar breytingar.

3. Álagsmatið, samkvæmt áætluninni, skal borið saman við áhættumörk og stofnunin skal líta á það sem hluta af ferlinu sem er sett fram í 81. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

4. Áætlunin skal gefa heildstæða mynd af viðskiptum og sameina áhættuskuldbindingar fyrir allar tegundir útlánaáhættu mótaðila í tengslum við tiltekna mótaðila innan hæfilegra tímamarka sem gera kleift að framkvæma álagsprófun reglubundið.

5. Í henni skal gera ráð fyrir að álagsprófun vegna áhættuskuldbindinga sé framkvæmd, a.m.k. einu sinni í mánuði, á helstu þáttum markaðsáhættu, s.s. vöxtum, gengi erlendra gjaldmiðla, hlutabréfum, áhættuálagi og hrávöruverði, vegna allra mótaðila stofnunarinnar til að greina og gera stofnuninni kleift, ef þörf er á, að draga úr mikilli samþjöppun í tilgreindum stefnutengdum áhættum (e. *directional risks*). Álagsprófun vegna áhættuskuldbindingar, þ.m.t. einn þáttur áhættuskuldbindingar, margir þættir og veruleg áhættuskuldbinding sem ekki tengist stefnu, og sameiginleg álagsprófun á áhættuskuldbindingu og lánstrausti skal framkvæmd vegna staks mótaðila, hópa mótaðila og samanlagðrar útlánaáhættu mótaðila innan stofnunar.

6. Hún skal a.m.k. ársfjórðungslega nota margþátta sviðsmyndir álagsprófunar og meta verulegar áhættur, sem ekki tengist stefnu, þ.m.t. áhættu vegna ávöxtunarferils og grundvallaráhættur (e. *basis risks*). Margþátta álagspróf skulu a.m.k. ná yfir eftirfarandi sviðsmyndir þar sem eftirfarandi kemur fyrir:

- verulegir efnahagslegir erfiðleikar eða alvarlegir atburðir á markaði,
- lausafjárstaða markaða hefur almennt séð versnað verulega,
- stór fjármálamilliliður innleysir stöður.

7. Það hversu áfall undirliggjandi áhættuþátta er alvarlegt skal vera í samræmi við markmið álagsprófsins. Við mat á gjaldþoli undir álagi skal áfall undirliggjandi áhættuþátta vera nógu alvarlegt til þess að ná yfir sögulega óvenjuleg markaðsumhverfi og óvenjulegar en trúverðugar erfiðar markaðsaðstæður. Álagspróf skulu meta áhrif slíkra áfalla á eiginfjárgrunn, kröfur vegna eiginfjárgrunns og tekjur. Að því er varðar daglega vöktun eignasafnsins, áhættuvörn og stjórnun á samþjöppun skal prófunaráætlunin einnig taka mið af sviðsmyndum sem eru ekki jafn alvarlegar og sennilegri.

8. Áætlunin skal fela í sér ákvæði, eftir því sem við á, um öfug álagspróf til að greina óvenjulegar en trúverðugar sviðsmyndir sem gætu leitt til verulega neikvæðra niðurstaðna. Í öfugum álagsprófum skal taka mið af áhrifum verulegra frávika frá línuleika í eignasafninu.

9. Framkvæmdastjórninni skal reglubundið, a.m.k. ársfjórðungslega, gerð grein fyrir niðurstöðum álagsprófunar samkvæmt áætluninni. Skýrslur og greiningar á niðurstöðunum skulu ná yfir stærstu áhrif á stigi mótaðila í öllu eignasafninu, mikilvæga samþjöppun innan hluta eignasafnsins (í sama iðnaði eða svæði) og þróun sem einkennir viðkomandi eignasafn og mótaðila.

10. Framkvæmdastjórnin skal gegna forystuhlutverki við að fella álagsprófunina inn í áhættustýringarramma og áhættu-
menningu stofnunarinnar og sjá til þess að niðurstöður séu
þýðingarmiklar og notaðar til að stjórna útlánaáættu mótaðila.
Niðurstöður álagsprófunar vegna umtalsverðra áhættuskuldbindinga skulu metnar á grundvelli viðmiðunarreglna sem veita
vísbendingu um áhættusækni stofnunarinnar og lagðar eru fram
fyrir framkvæmdastjórnina til umfjöllunar og meðferðar þegar
óhófleg eða samþjöppuð áhætta greinist.

291. gr.

Fylgniáhætta

1. Í þessari grein hafa eftirfarandi hugtök þá merkingu sem
hér segir:

- a) „almenn fylgniáhætta“: verður til þegar líkur á vanefndum
mótaðila eru tengdar á jákvæðan hátt við almenna þætti
markaðsáættu,
- b) „sértæk fylgniáhætta“: verður til þegar framtíðaráhættu-
skuldbinding vegna ákveðins mótaðila hefur jákvæða fylgni
við líkur á vanefndum mótaðilans vegna eðlis viðskipta við
mótaðilann. Stofnun skal teljast óvarin fyrir sértækri fylgni-
áhættu ef talið er að framtíðaráhættuskuldbinding vegna
ákveðins mótaðila verði mikil þegar líkur á vanefndum
mótaðila eru einnig miklar.

2. Stofnun skal taka tilhlýðilegt tillit til áhættuskuldbindinga
sem leiða til verulegrar sértækrar og almennrar fylgniáhættu.

3. Til þess að greina almenna fylgniáhættu skal stofnun móta
álagsprófun og sviðsmyndagreiningu sem sýna greinilega þá
áhættuþætti sem tengjast á neikvæðan hátt lánstrausti mótaðila.
Slík prófun skal taka mið af alvarlegum áföllum sem geta orðið
ef tengsl milli áhættuþátta hafa breyst. Stofnun skal hafa eftirlit
með almennri fylgniáhættu eftir vöru, svæði, atvinnugrein eða
öðrum flokkum sem skipta máli fyrir viðskipti hennar.

4. Stofnun skal viðhalda verklagsreglum til að greina, hafa
eftirlit með og stjórna tilvikum sértækrar fylgniáhættu fyrir
hvern lögaðila sem hefst við upphaf viðskipta og heldur áfram á
líftíma viðskiptanna.

5. Stofnanir skulu reikna kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir
útlánaáættu mótaðila í tengslum við viðskipti, þar sem sértæk
fylgniáhætta hefur verið greind, og þar sem fyrir hendi eru
lagaleg tengsl milli mótaðila og útgefanda þess sem er
undirliggjandi OTC-afleiðunni eða þess sem er undirliggjandi í
viðskiptunum, sem um getur í b-, c- og d-lið 2. mgr. 273. gr. í
samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- a) gerningar þar sem sértæk fylgniáhætta er fyrir hendi skulu
ekki felldir inn í sama skuldajöfnunarsafn og önnur viðskipti
mótaðila og fara skal með þá sem aðskilið skuldajöfnunarsafn,

- b) innan slíkra aðskilinna skuldajöfnunarsafna samsvarar
áhættuskuldbindingarvirðið fyrir skuldatriyggingu gagnvart
einum aðila öllu væntu tapi á virði þess sem eftir er af
gangvirði undirliggjandi gerninga sem byggist á þeirri
forsendu að undirliggjandi útgefandi sé í skiptameðferð,

- c) tap að gefnum vanefndum fyrir stofnun sem notar
aðferðina, sem sett er fram í 3. kafla, skal vera 100% fyrir
slík skiptiviðskipti,

- d) gildandi áhættuvirði fyrir stofnun, sem notar aðferðina, sem
sett er fram í 2. kafla, skal vera hið sama og ótryggðra
viðskipta,

- e) að því er varðar öll önnur viðskipti sem varða einn aðila í
hvers konar slíku aðskildu skuldajöfnunarsafni skal
útreikningur á áhættuskuldbindingarvirði vera í samræmi
við forsenduna um skyndilega vanskilaáættu (e. *jump-to-
default*) þessara undirliggjandi skuldbindinga þar sem
útgefandi er lagalega tengdur mótaðilanum. Fyrir viðskipti
sem varða körfu nafna eða vísitölu skal nota skyndilega
vanskilaáættu vegna viðkomandi undirliggjandi skuldbindinga þegar
útgefandinn er lagalega tengdur mótaðilanum ef áhættan er verulega mikil,

- f) að því marki að notaður sé gildandi útreikningur á
markaðsáættu fyrir kröfur vegna eiginfjárgrunns vegna
aukinnar vanskila- og tilfærsluáættu, eins og sett er fram í
4. þætti 5. kafla í IV. bálki, sem þegar inniheldur forsendu
um tap að gefnum vanefndum, skal tapið að gefnum
vanefndum í reiknireglunni sem notuð er vera 100%.

6. Stofnanir skulu láta framkvæmdastjórn og viðeigandi
nefnd stjórnarinnar í té reglulegar skýrslur bæði um sértæku og
almennu fylgniáhættuna og þær ráðstafanir sem hafa verið
gerðar til að stýra þessari áættu.

292. gr.

Heilleiki líkanagerðarinnar

1. Stofnun skal tryggja heilleika líkanagerðarinnar, sem sett
er fram í 284. gr., með því að samþykkja a.m.k. eftirfarandi
ráðstafanir:

- a) líkanið skal endurspeglar skilmála og lýsingu viðskipta á
tímanlegan, alhliða og varkáran máta,

- b) þessi skilyrði skulu fela í sér a.m.k. grundvallarfjárhæðir í
samningi, líftíma, viðmiðunareignir, samkomulag um
tryggingarfé og skuldajöfnunarsamninga,

- c) þessir skilmálar og lýsingar skulu geymd í gagnagrunni sem
gerð er formleg úttekt á með reglubundnum hætti,

- d) ferli fyrir viðurkenningu á skuldajöfnunarfyrirkomulagi sem útheimtir umsagnir frá löglærðu starfsfólki til að sannreyna að skuldajöfnun eftir þessu fyrirkomulagi sé framfylgjanlegt samkvæmt lögum,
- e) óháð eining, skal færa sannpröfunina, sem gerð er krafa um í d-lið, inn í gagnagrunninn sem um getur í c-lið,
- f) innri endurskoðun skal fara fram á flutningi gagna, sem varða skilmála og lýsingu viðskipta, yfir til líkansins fyrir vænta jákvæða áhættu,
- g) fyrir hendi skal vera formlegt afstemmingarferli milli líkansins og gagnahemildakerfa til að sannreyna stöðugt að skilmálar og lýsingar viðskipta endurspeglar rétt, eða a.m.k. varfærnislega, í væntri jákvæðri áhættu.

2. Nota skal gildandi markaðsupplýsingar til að reikna út gildandi áhættuskuldbindingar. Stofnun getur kvarðað líkan sitt fyrir vænta jákvæða áhættu með því að nota annaðhvort eldri markaðsgögn eða undirskilin markaðsgögn til þess að búa til breytur yfir undirliggjandi tilviljunarkennd ferli á borð við skrið, flökt og fylgni. Ef stofnun notar eldri gögn skal hún nota gögn sem ná yfir a.m.k. þriggja ára tímabil. Uppfæra skal gögn a.m.k. ársfjórðungslega, eða oftar ef þörf er á, til þess að endurspeglar markaðsaðstæður.

Til þess að reikna virka EPE, þar sem notuð er álagskvörðun, skal stofnun kvarða virka EPE með því að nota annaðhvort gögn sem ná yfir þrjú ár, sem taka til álagstímabils vegna vanskilaáhættuálag mótáðila hennar eða óbein markaðsgögn frá slíku álagstímabili.

Stofnanir skulu í þessu skyni taka mið af kröfunum í 3., 4. og 5. mgr.

3. Stofnun skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á með fullnægjandi hætti, a.m.k. ársfjórðungslega, að álagstímabilið, sem notað var við útreikningana samkvæmt þessari málsgrein, svari til tímabils þar sem fram kemur hækkun skuldatrygging eða annað áhættuálag (s.s. lán eða fyrirtækjaskuldabréf) fyrir dæmigert úrval mótáðila með áhættuálag sem viðskipti eru höfð með. Hafi stofnun ekki undir höndum fullnægjandi gögn um áhættuálag vegna mótáðila skal hún eigna honum sérstök áhættuálagsgögn sem grundvöllur eru á svæðum, innra mati og tegund viðskipta.

4. Líkan væntrar jákvæðrar áhættu vegna allra mótáðila skal nota gögn, annaðhvort söguleg eða afleidd, sem ná yfir gögn frá áhættuálagstímabili og skal nota slík gögn á þann hátt sem er í samræmi við aðferðina sem notuð er til að kvarða líkan væntrar jákvæðrar áhættu við gildandi gögn.

5. Til þess að meta skilvirkni álagskvörðunar fyrir virka vænta jákvæða áhættu skal stofnunin mynda nokkur viðmiðunareignasöfn sem eru viðkvæm fyrir helstu áhættuþáttum sem stofnunin stendur frammi fyrir. Áhættuskuldbinding vegna

þessara viðmiðunareignasafna skal reiknuð með því að nota a) álagsaðferð sem byggist á gildandi markaðsvirði og líkana-breytur sem eru kvarðaðar með hliðsjón af erfiðum markaðs-aðstæðum og b) áhættuskuldbindingar sem myndast á álagstíma, en með því að nota aðferðina sem sett er fram í þessum þætti (markaðsvirði í lok álagstíma, flökt og fylgni frá þriggja ára álagstímabilinu).

Lögbær yfirvöld skulu gera kröfu um að stofnun aðlagi álagskvörðun ef áhættuskuldbindingar vegna þessara viðmiðunareignasafna eru verulega frábrugðin hvert öðru.

6. Stofnun skal fella líkanið undir sannreyningarferli, sem skýrt er kveðið á um í stefnum og verklagsreglum hennar. Þetta sannreyningarferli skal:

- a) tilgreina þá tegund prófunar sem þörf er á til að tryggja heilleika líkansins og skilgreina við hvaða skilyrði forsendur undirliggjandi líkans eru ekki við hæfi, sem leitt getur til vanmats á væntri jákvæðri áhættu,
- b) fela í sér úttekt á því hversu yfirgripsmikið líkanið er.

7. Stofnun skal fylgjast með viðeigandi áhættu og hafa yfir að ráða ferlum til að aðlaga mat sitt á virkri væntri jákvæðri áhættu þegar sú áhætta verður umtalsverð. Til að fara að þessari málsgrein skal stofnunin:

- a) bera kennsl á og stjórna áhættuskuldbindingum sínum vegna sértækrar fylgniáhættu sem myndast, eins og tilgreint er í b-lið 1. mgr. 291, og áhættuskuldbindingum vegna almennrar fylgniáhættu sem myndast eins og tilgreint er í a-lið 1. mgr. 291. gr.,
- b) að því er varðar áhættuskuldbindingar með áhættusnið sem hækkar eftir eitt ár, reglulega bera mat á viðeigandi virði skuldbindingarinnar yfir eitt ár saman við sama virði áhættuskuldbindingarinnar á líftíma áhættuskuldbindingarinnar,
- c) að því er varðar áhættuskuldbindingar með eftirstöðvatíma sem er skemmri en eitt ár, reglulega bera endurnýjunarkostnað (gildandi áhættuskuldbindingu) saman við raunverulegt áhættusnið áhættuskuldbindinga og vista gögn sem gera slíkan samanburð mögulegan.

8. Stofnun skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að áður en viðskipti eru færð í skuldajöfnunarsafn séu þau tryggð með skuldajöfnunarsamningi, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum, og uppfyllir skilyrðin sem eru sett fram í 7. þætti.

9. Stofnun sem notar tryggingu til að milda útlánaáhættu mótáðila skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að tryggingin uppfylli staðlana um lögfræðilega vissu sem settir eru fram í 4. kafla, áður en áhrif tryggingarinnar eru færðar inn í útreikning hennar.

10. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með starfsvenjum á þessu sviði og skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur um beitingu þessarar greinar.

293. gr.

Kröfur um áhættustýringarkerfi

1. Stofnun skal fara að eftirfarandi kröfum:
 - a) Hún skal uppfylla gæðakröfurnar sem settar eru fram í 5. kafla IV. bálki þriðja hluta.
 - b) Hún skal með reglubundnum hætti standa fyrir áætlun um afturvirka prófun þar sem áhættuaðgerðir, samkvæmt líkaninu, eru bornar saman við raunverulegar áhættuaðgerðir sem og hugsanlegar breytingar sem byggjast á óbreyttum stöðum við raunverulegar aðgerðir.
 - c) Hún skal annast upphaflega sannreyningu og áframhaldandi reglubundna endurskoðun á líkani sínu til að reikna áhættuskuldbindingu vegna mótaðila og áhættuaðgerðir sem líkanið reiknar. Sannreyning og endurskoðun skulu vera óháðar þróun líkansins.
 - d) Stjórnin og framkvæmdastjórnin skulu taka þátt í eftirliti með áhættu og sjá til þess að nægum fjármunum sé varið til eftirlits með útlánaáhættu og útlánaáhættu mótaðila. Í þessu skyni skulu daglegar skýrslur, sem teknar eru saman af óháðri áhættueftirlitsdeild, sem komið er á fót í samræmi við a-lið 1. mgr. 287. gr., endurskoðaðar á vettvangi háttsettra stjórnenda sem hafa nægilegt umboð til þess að bæði lækka stöður sem einstakir víxlarar taka og draga úr áhættuskuldbindingu stofnunarinnar í heild.
 - e) Innra áhættumatslíkanið fyrir áhættuskuldbindingu skal samþætt daglegu áhættustýringarferli stofnunarinnar.
 - f) Áhættumatskerfið skal notað í tengslum við innri takmarkanir á viðskiptum og áhættuskuldbindingum. Í þessu tilliti skulu takmarkanir á áhættuskuldbindingu tengjast áhættumatslíkani stofnunarinnar á þann hátt sem er stöðugur yfir lengra tímabil og vel skiljanlegur víxlurum, lánastjórnendum og framkvæmdastjórn.
 - g) Stofnun skal sjá til þess að áhættustýringarkerfi hennar sé vandlega skráð. Einkum skal hún viðhalda skjalfestu safni innri stefna, stjórnækja og verklagsreglna er varða rekstur áhættumatskerfisins og fyrirkomulag til að tryggja að farið sé að þessum stefnum.
 - h) Óháð endurskoðun á áhættumatskerfinu skal fara fram með reglulegu millibili í tengslum við innri endurskoðun stofnunarinnar. Þessi endurskoðun skal fela í sér bæði starfsemi viðskiptadeilda og óháðu áhættueftirlitsdeildarinnar. Úttekt á

heilðaráhættustýringarferlinu skal fara fram með reglulegu millibili (og eigi sjaldnar en einu sinni á ári) og skal fjalla sérstaklega um alla liði sem um getur í 288. gr.

- i) Áframhaldandi sannreyning líkana til að reikna útlánaáhættu mótaðila, þ.m.t. afturvirk prófun, skal fara fram reglubundið og vera í höndum stjórnenda sem hafa fullnægjandi heimildir til þess að ákveða til hvers konar aðgerða skuli gripið til lagfæra galla á líkónunum.
2. Lögbær yfirvöld skulu taka mið af því að hve miklu leyti stofnun uppfyllir kröfurnar í 1. mgr. þegar alfastigið er ákveðið eins og sett er fram í 4. mgr. 284. gr. Eingöngu þær stofnanir sem uppfylla þessar kröfur til fulls geta fengið að beita lágmarks-margfeldisstuðlinum.
 3. Stofnun skal skjalfesta ferlið fyrir upphaflega og áframhaldandi sannreyningu á mótaðilaáhættulíkani sínu og reikna áhættumat, sem líkanið leiðir í ljós, sundurliðað á þann hátt að þriðja aðila sé gert kleift að endurgera bæði greininguna og áhættumatið. Þessi skjöl skulu hafa að geyma upplýsingar um hversu oft afturvirk prófun fer fram og hugsanlega önnur áframhaldandi sannreyning, hvernig sannreyning fer fram með tilliti til gagnafærðis og eignasafna og greininga sem eru notaðar.
 4. Stofnun skal skilgreina viðmiðin, sem notuð eru til að meta mótaðilaáhættulíkonin og líkón sem leggja til gögn við útreikning á áhættuskuldbindingu, og viðhalda skráðri stefnu sem lýsir ferli þar sem óviðunandi niðurstaða er greind og úrbætur gerðar.
 5. Stofnun skal skilgreina hvernig dæmigert eignasafn mótaðila er byggt upp í því skyni að sannreyna mótaðila-áhættulíkanið og áhætturáðstafanir sínar.
 6. Við sannreyningu á mótaðilaáhættulíkonum og áhætturáðstöfunum þeirra sem skila spá um dreifingu skal taka mið af fleiri en einni tölfraðilegri athugun á spá um dreifingu.

294. gr.

Kröfur um sannreyningu

1. Stofnun skal sjá til þess að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar og er það liður í upphaflegri og áframhaldandi sannreyningu á mótaðilaáhættulíkani hennar og áhættumati:
 - a) Stofnunin skal láta fara fram afturvirka prófun með því að nota eldri gögn um hreyfingar á markaðsáhættuþáttum áður en lögbær yfirvöld veita heimild í samræmi við 1. mgr. 283. gr. Í þessari afturvirku prófun skal skoða nokkra tiltekna spátímaramma, sem ná yfir a.m.k. eitt ár, í tengslum við ýmsar gerðir upphafsdagsetninga og sem taka til margs konar markaðsskilyrða.

- b) Stofnun, sem notar aðferðina sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 285. gr., skal reglubundið sannreyna líkan sitt til að prófa hvort raunverulegar gildandi áhættuskuldbindingar séu í samræmi við spár fyrir öll tímabil tryggingarfjár á einu ári. Ef einhver viðskipti í skuldajöfnunarsafninu eru með styttri líftíma en eitt ár og skuldajöfnunarsafnið hefur hærra næmi fyrir áhættuþættina án þessara viðskipta skal sannreyingin taka mið af því.
- c) Hún skal framkvæma afturvirka prófun á niðurstöðum mótaðilaáhættulíkans síns og viðeigandi áhættumati líkansins sem og spám um markaðsáhættuþætti. Að því er varðar veðtryggð viðskipti skulu spátímarammarnir, sem teknir eru til athugunar, taka til þeirra sem endurspegla dæmigerð áhættutímabil tryggingarfjár sem notuð eru í tengslum við veðtryggð viðskipti eða viðskipti sem samkomulag um tryggingafé gildir um.
- d) Ef sannreying á líkaninu bendir til þess að virk EPE er vanmetin skal stofnunin gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að lagfæra galla á líkaninu.
- e) Hún skal prófa verðlagningarlíkön, sem eru notuð til að reikna áhættuskuldbindingu vegna mótaðila fyrir ákveðna sviðsmynd um framtíðaráföll í markaðsáhættuþáttum, og skal það vera liður í upphaflegu og áframhaldandi sannreyingarferli. Verðlagningarlíkön fyrir valrétti skulu taka mið af ólínuleika virðis valréttar með tilliti til markaðsáhættuþátta.
- f) Mótaðilaáhættulíkanið skal greina upplýsingar um einstök viðskipti sem nauðsynlegar eru til þess að leggja saman áhættuskuldbindingar á stigi skuldajöfnunarsafnsins. Stofnun skal sannreyna að viðskiptunum sé skipað í viðeigandi skuldajöfnunarsafn innan líkansins.
- g) Mótaðilaáhættulíkanið skal einnig taka til upplýsinga um einstök viðskipti til að greina áhrif tryggingarfjár. Líkanið skal taka tillit til bæði núgildandi fjárhæða tryggingarfjár og tryggingarfjár sem myndi ganga á milli mótaðila í framtíðinni. Slíkt líkan skal taka til greina tegund samkomulags um tryggingarfé, einhliða eða tvíhliða, tíðni veðkalla, áhættutímabil tryggingarfjár, lágmarksviðmiðunarmörk ótryggðrar áhættuskuldbindingar sem stofnunin tekur gilda, og lágmarksfjárhæð millifærslu. Slíkt líkan skal annaðhvort meta breytingar á markaðsvirði veittrar tryggingar eða beita reglunum sem eru settar fram í 4. kafla.
- h) Sannreyingarferlið fyrir líkanið skal ná yfir kyrrstæða, eldri afturvirka prófun á dæmigerðum eignasöfnum mótaðila. Stofnun skal framkvæma slíkar afturvirkar prófanir með reglulegu millibili á nokkrum dæmigerðum eignasöfnum mótaðila, raunverulegum eða áætluðum. Þessi dæmigerðu eignasöfn skulu valin á grundvelli næmi þeirra gagnvart mikilvægum áhættuþáttum og samsetningum áhættuþátta sem stofnunin stendur frammi fyrir.
- i) Stofnun skal láta fara fram afturvirka prófun, sem ætlað er að prófa lykilorsendur mótaðilaáhættulíkansins og viðkomandi áhættumat, þ.m.t. útreiknuð tengsl milli sömu áhættuþátta á mismunandi tímabilum og útreiknuð tengsl milli áhættuþátta.
- j) Virkni mótaðilaáhættulíkana og áhættumat á því skal háð viðeigandi afturvirkri prófun. Með afturvirkri prófunar-áætlun skal vera hægt að greina lélega virkni líkana fyrir vænta jákvæða áhættu í tengslum við áhættumat.
- k) Stofnun skal sannreyna mótaðilaáhættulíkan sitt og hvers konar áhættumat fyrir tímabil sem samsvara líftíma viðskipta, sem áhættuskuldbinding er reiknuð fyrir, með því að nota eiginlíkansaðferðina í samræmi við 283. gr.
- l) Stofnun skal reglubundið prófa verðlagningarlíkön sem notuð eru til að reikna áhættuskuldbindingu vegna mótaðila með hliðsjón af viðeigandi óháðum viðmiðunum sem skal vera liður í áframhaldandi sannreyingarferli fyrir líkanið.
- m) Áframhaldandi sannreying á mótaðilaáhættulíkaninu og viðeigandi áhættumat skal taka til mats á því hvort það hafi skilað nægilega góðum árangri nýlega.
- n) Stofnunin metur, sem lið í upphaflegu og áframhaldandi sannreyingarferli, hversu oft breytur fyrir mótaðila-áhættulíkanið eru uppfærðar.
- o) Með upphaflegri og áframhaldandi sannreyingu á mótaðila-áhættulíkani skal meta að hve miklu leyti útreikningur á áhættuskuldbindingu með tilliti til mótaðila og skuldajöfnunarsafns á við.
2. Heimilt er að nota aðra aðferð sem er varfærnari en sú sem notuð er til að reikna tilskilið áhættuskuldbindingarvirði vegna mótaðila í stað alfa margfaldað með virkri EPE með fyrirvara um fyrirframleyfi lögbærra yfirvalda. Hlutfallslegt varfærnistig verður metið þegar lögbær yfirvöld veita fyrst samþykki og við reglubundna eftirlitsskoðun á líkönum fyrir vænta jákvæða áhættu. Stofnun skal reglulega sannreyna varfærniþáttinn. Áframhaldandi mat á virkni líkansins skal ná yfir alla mótaðila sem líkanið er notað á.
3. Bendi afturvirkar prófanir til þess að líkanið sé ekki nægilega nákvæmt skulu lögbær yfirvöld afturkalla samþykki sitt fyrir líkaninu eða krefjast þess að gerðar verði viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að líkanið verði bætt sem fyrst.

7. þáttur

Sammingsbundin skuldajöfnun

295. gr.

Viðurkenning á að sammingsbundin skuldajöfnun dragi úr áhættu

Stofnanir mega líta svo á að einungis eftirfarandi tegundir sammingsbundinnar skuldajöfnunar dragi úr áhættu, í samræmi við 298. gr., ef lögbær yfirvöld hafa viðurkennt skuldajöfnunarsamninginn í samræmi við 296. gr. og ef stofnunin uppfyllir allar kröfurnar sem settar eru fram í 297. gr.:

- a) tvíhliða samningar um skuldskeytingu milli stofnunar og mótaðila hennar þar sem gagnkvæmar kröfur og skuldbindingar eru sjálfkrafa sameinaðar á þann hátt að þessi skuldskeyting festi eina ákveðna hreina fjárhæð í hvert sinn sem skuldskeyting á sér stað og skapi þannig einn nýjan samning, sem fellir alla eldri samninga úr gildi og allar skuldbindingar milli sammingsaðila samkvæmt þessum samningum og eru bindandi fyrir þá,
- b) aðrir tvíhliða samningar milli stofnunar og mótaðila hennar,
- c) samkomulag um sammingsbundna skuldajöfnun milli afurða fyrir stofnanir sem hafa fengið samþykki til að nota aðferðina sem er sett fram í 6. þætti vegna viðskipta sem falla undir gildissvið þeirrar aðferðar. Lögbær yfirvöld skulu láta Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni í té skrá yfir hvers konar samkomulag um sammingsbundna skuldajöfnun milli afurða sem hefur verið samþykkt.

Skuldajöfnun milli viðskipta, sem aðilar sömu samstæðu gera, er ekki viðurkennd að því er varðar útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns.

296. gr.

Viðurkenning á samkomulagi um sammingsbundna skuldajöfnun

1. Lögbær yfirvöld skulu því aðeins viðurkenna samkomulag um sammingsbundna skuldajöfnun að skilyrðin í 2. mgr. og, ef við á 3. mgr., séu uppfyllt.
2. Hvers konar samkomulag um sammingsbundna skuldajöfnun, sem tiltekin stofnun notar til að reikna áhættuskuldbindingarvirði í þessum hluta, skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) Stofnunin verður að hafa gert samkomulag um sammingsbundna skuldajöfnun við mótaðila sinn sem skapar eina ákveðna lagaskyldu, sem tekur til allra viðskipta þar í, þannig að hún eigi einungis heimtingu á að taka við, eða beri skylda

til að greiða, hreina fjárhæð jákvæðs og neikvæðs markaðsvirðis umræddra viðskipta, komi til þess að mótaðili lendi í vanskilum.

- b) Stofnunin verður að hafa komið á framfæri við lögbær yfirvöld skriflegu og rökstuddu lagalegu álit þess efnis að verði skuldajöfnunarsamningurinn vefengdur, muni kröfur og skuldbindingar stofnunarinnar ekki vera umfram það sem um getur í a-lið. Lagalegt álit skal vísa til gildandi laga:
 - i. í landinu þar sem mótaðilinn hefur réttarstöðu lögaðila,
 - ii. ef erlent útibú fyrirtækis er viðriðið málið, sem er staðsett í öðru landi en þar sem fyrirtækið hefur réttarstöðu lögaðila, skal einnig vísað til laga þess lands þar sem útibúið er,
 - iii. í því landi þar sem lögin eru sem gilda um tiltekin viðskipti samkvæmt skuldajöfnunarsamningnum,
 - iv. í landinu þar sem lögin eru sem gilda um hvern þann samning eða samkomulag sem þarf að vera fyrir hendi til að unnt sé að framkvæma samninginn um skuldajöfnun,
- c) Útlánaáhættu gagnvart hverjum mótaðila er safnað saman til að fá út eina lagalega áhættuskuldbindingu þvert á viðskipti við hvern mótaðila. Tekið skal tillit til þessa samsafns að því er varðar lánamörk og innra fé.
- d) Samningurinn skal ekki hafa að geyma nein ákvæði sem, komi til vanskila hjá mótaðila, heimila mótaðila sem ekki er í vanskilum, að inna aðeins takmarkaðar eða alls engar greiðslur af hendi til bús vanskilaaðilans, jafnvel þótt vanskilaaðilinn eigi hreina kröfu (þ.e. útgönguákvæði).

Ef lögbær yfirvöld eru ekki fullviss um að sammingsbundin skuldajöfnun sé gild og framfylgjanleg að lögum í hverju því landi, sem um getur í b-lið, skal ekki litið svo á að samkomulagið um sammingsbundna skuldajöfnun dragi úr áhættu neins mótaðila. Lögbær yfirvöld skulu veita hvert öðru viðeigandi upplýsingar.

3. Lagalegt álit, sem um getur í b-lið, getur verið samið með vísan til tegundar sammingsbundinnar skuldajöfnunar. Til viðbótar skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt vegna samkomulags um sammingsbundna skuldajöfnun milli afurða:

- a) hrein fjárhæð, sem um getur í a-lið í 2. mgr. skal vera hrein fjárhæð jákvæðs og neikvæðs lokavirðis allra einstakra tvíhliða rammamanna sem falla þar undir og jákvæðs og neikvæðs markaðsvirðis (e. *mark-to-market value*) einstakra viðskipta („hrein fjárhæð milli afurða“),

b) skriflegt og rökstutt lagalegt álit, sem um getur í b-lið 2. mgr., varðar gildi og framfylgd alls samkomulagsins um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða samkvæmt skilmálum hans og áhrifum fyrirkomulags skuldajöfnunar á mikilvæg ákvæði einstakra tvíhliða rammamanna sem falla þar undir.

297. gr.

Skuldbindingar stofnana

1. Stofnun skal koma á og viðhalda aðferðum til að tryggja að lagagildi og framfylgd samningsbundinnar skuldajöfnunar hennar sé endurskoðuð í ljósi breytinga á lögum í viðkomandi löndum sem um getur í b-lið 2. mgr. 296. gr.

2. Stofnunin skal varðveita öll nauðsynleg gögn sem varða samningsbundna skuldajöfnun í skráum sínum.

3. Stofnun skal reikna áhrif skuldajöfnunar inn í mat sitt á samanlagðri útlánaáhættu hvers mótaðila og skal stjórna útlánaáhættu mótaðila á grundvelli áhrifa af slíku mati.

4. Þegar um er að ræða samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða, sem um getur í 295. gr., skal stofnunin viðhalda verklagsreglum skv. c-lið 2. mgr. 296. gr. til að ganga úr skugga um að öll viðskipti sem telja á með í skuldajöfnunarsafni falli undir lagalegt álit sem um getur í b-lið 2. mgr. 296. gr.

Að teknu tilliti til samkomulags um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða skal stofnunin halda áfram að fullnægja kröfum um viðurkenningu á tvíhliða skuldajöfnun og kröfunum í 4. kafla um viðurkenningu á mildun útlánaáhættu, eftir því sem við á, með tilliti til hvers einstaks tvíhliða rammamanna og viðskipta.

298. gr.

Áhrif viðurkenningar á að skuldajöfnun dragi úr áhættu

1. Eftirfarandi meðferð gildir um samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun:

- Að því er varðar 5. og 6. þátt skal skuldajöfnun vera færð eins og þar er tilgreint.
- Að því er varðar samninga um skuldskeytingu má veða einstakar hreinar fjárhæðir sem fastsettar eru í slíkum samningum í stað viðkomandi heildarfjárhæða.

Við beitingu á 3. þætti mega stofnanir taka tillit til samninga um skuldskeytingu þegar þær reikna:

- núgildandi endurnýjunarkostnað í áfanga sem um getur í 1. mgr. 274. gr.,

- reiknuð höfuðstólsfjárhæð eða virði undirliggjandi gerninga sem um getur í 2. mgr. 274. gr.

Við beitingu 4. þáttar mega stofnanir taka tillit til samnings um skuldskeytingu, þegar þær reikna grundvallarfjárhæð sem um getur í 1. mgr. 275. gr., til að reikna út reiknaða höfuðstólsfjárhæð. Í slíkum tilvikum skulu stofnanir nota hlutföllin í töflu 3.

- Þegar um er að ræða aðra skuldajöfnunarsamninga skulu stofnanir beita 3. þætti sem hér segir:

- núgildandi endurnýjunarkostnað, sem um getur í 1. mgr. 274. gr., fyrir þá samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning skal reikna með því að taka tillit til þess áætlaða, hreina endurnýjunarkostnaðar sem leiðir af samningnum; í þeim tilvikum þar sem skuldajöfnun leiðir til hreinnar skuldbindingar fyrir stofnunina, sem reiknar hreina endurnýjunarkostnaðinn, skal gildandi endurnýjunarkostnaður reiknaður sem „núll“;

- lækka skal töluna fyrir hugsanlega framtíðarlánaáhættu, sem um getur í 2. mgr. 274. gr. vegna allra samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning, samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

þar sem:

PCE_{red} = lækkaða talan fyrir hugsanlega framtíðarlánaáhættu vegna allra samninga sem eru gerðir við tiltekinn mótaðila og falla innan löggilts tvíhliða skuldajöfnunarsamnings,

PCE_{gross} = samtala fyrir hugsanlega framtíðarlánaáhættu vegna allra samninga sem eru gerðir við tiltekinn mótaðila og falla innan löggilts tvíhliða greiðslujöfnunarsamnings og reiknaðir með því að margfalda reiknaða höfuðstólsfjárhæð með hundraðshlutunum sem eru gefnir upp í töflu 1,

NGR = nettó/brúttóhlutfall reiknað sem hlutfallstala hreins endurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem falla undir löggiltan tvíhliða skuldajöfnunarsamning við tiltekinn mótaðila (teljari) og hreins endurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem falla undir löggiltan tvíhliða skuldajöfnunarsamning við þann mótaðila (nefnari).

2. Við útreikning á hugsanlegri framtíðarlánaáættu, samkvæmt formúlunni sem sett er fram í 1. mgr., mega stofnanir fara með nákvæmlega samsvarandi samninga, sem falla undir greiðslujöfnunarsamninginn, eins og þeir væru einn samningur með grundvallarfjárhæð sem jafngildir hreinum tekjum.

Þegar 1. mgr. 275. mgr. er beitt mega stofnanir fara með nákvæmlega samsvarandi samninga, sem falla undir skuldajöfnunarsamning, eins og þeir væru einn samningur, með grundvallarfjárhæð sem jafngildir hreinum tekjum og margfalda reiknaðar höfuðstólsfjárhæðir með hundraðshlutunum sem tilgreindir eru í töflu 3.

Að því er varðar þessa málsgrein eru nákvæmlega samsvarandi samningar framvirkir gjaldeyrissamningar eða svipaðir samningar þar sem reiknuð grundvallarfjárhæð jafngildir sjóðstreymi ef þetta sjóðstreymi kemur til greiðslu á sama gildisdegi og að öllu leyti í sama gjaldmiðli.

3. Að því er varðar alla aðra samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning má lækka viðeigandi hundraðshluta til samræmis við það sem fram kemur í töflu 6:

Tafla 6

Upphaflegur lánstími	Vaxtasamningar	Gjaldeyrissamningar
Eitt ár eða minna	0,35%	1,50%
Meira en eitt ár en ekki yfir tvö ár	0,75%	3,75%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	0,75%	2,25%

4. Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta stofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs líftíma eða eftirstöðvatíma.

8. þáttur

Liðir í veltubók

299. gr.

Liðir í veltubók

1. Að því er varðar beitingu þessarar greinar skal II. viðauki taka til tilvísunar í afleiðugerninga vegna yfirfærslu á útlánaáættu eins og greint er frá í 8. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB.

2. Þegar stofnanir reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga liða í veltubók skulu þær fylgja eftirfarandi meginreglum:

a) Þegar um er að ræða lánaafleiður sem eru heildarskiptasamningar og lánaafleiður sem eru skuldatryggingar, skal, til þess að reikna hugsanlega framtíðarlánaáættu samkvæmt aðferðinni sem sett er fram í 3. þætti, margfalda nafnverð gerningsins með eftirfarandi hundraðshlutum:

- i. 5% ef tilgreinda skuldbindingin er af þeirri gerð að hún teldist vera fullgildur liður í skilningi 2. kafla í IV. bálki þriðja hluta ef hún leiddi til beinnar áhættuskuldbindingar fyrir stofnunina,
- ii. 10% ef tilgreinda skuldbindingin er af þeirri gerð að hún teldist ekki vera fullgildur liður í skilningi 2. kafla í IV. bálki þriðja hluta ef hún leiddi til beinnar áhættuskuldbindingar fyrir stofnunina.

Þegar um er að ræða stofnun, með áhættuskuldbindingu sem stafar af skuldatryggingu og myndar gnóttstöðu í undirliggjandi gerningi, skal vera heimilt að nota töluna 0% að því er varðar hugsanlega framtíðarlánaáættu, nema skuldatryggingin sé með fyrirvara um uppgjör við ógjaldfærni þess aðila sem ber áhættu sem stafar af skiptasamningnum og myndar skortstöðu í undirliggjandi gerningi, jafnvel þótt undirliggjandi gerningur sé ekki í vanskilum.

Ef lánaafleiðan veitir vörn í tengslum við „n-ta vanskilaðila“ meðal nokkurra undirliggjandi skuldbindinga skal stofnun ákvarða hvaða hundraðshluta, sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein, verður beitt, með vísan til skuldbindingarinnar með n-ta lágsta láns hæfi, sem teldist fullgildur liður, í skilningi 2. kafla í IV. bálki þriðja hluta, ef stofnunin myndi stofna til hennar.

b) Stofnanir skulu ekki nota einföldu aðferðina um fjárhagslegar tryggingar sem sett er fram í 222. gr. fyrir viðurkenningu á áhrifum fjárhagslegrar tryggingar.

c) Þegar um er að ræða endurhverf viðskipti og verðbréfa- eða hrávörulántökur eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar, sem eru bókaðar í veltubókina, mega stofnanir viðurkenna sem gilda tryggingu alla fjármálagerninga og hrávörur sem teljast hæfar til að vera skráðar í veltubókina.

d) Stofnanir mega, að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna OTC-afleiðugerninga sem eru bókaðir í veltubókina, einnig viðurkenna hrávörur, sem eru hæfar til að vera í veltubókinni, sem gilda tryggingu.

e) Við útreikninga til að jafna flökt þegar slíkir fjármálagerningar eða hrávörur, sem eru ekki hæfar skv. 4. kafla, eru lánaðar, seldar eða veittar, eða teknar að láni, keyptar eða tekið er við þeim sem tryggingu eða á annan hátt í slíkum viðskiptum og ef stofnunin notar eftirlitsaðferðina til að jafna flökt skv. 4. kafla 3. þáttar skulu stofnanir fara með slíka gerninga og hrávörur á sama hátt og hlutabréf utan aðalvísitölu sem eru skráð í viðurkenndri kauphöll.

f) Ef stofnun notar aðferð til að jafna flökt sem byggist á eigin mati, skv. 4. kafla í 3. þætti, að því er varðar fjármálagerninga eða hrávörur, sem eru ekki hæfar skv. 4. kafla, skal hún reikna leiðréttingu á flökki fyrir hvern lið sérstaklega. Ef stofnun hefur fengið samþykki fyrir að nota eiginlíkansaðferðina, sem er skilgreind í 4. kafla, getur hún einnig beitt þessari aðferð í veltubókinni.

g) Í tengslum við viðurkenningu á rammasamkomulagi um skuldajöfnun, sem tekur til endurhverfra viðskipta verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða verðbréfa- eða hrávörulántöku eða annarra viðskipta á fjármagnsmarkaði, skal stofnun eingöngu viðurkenna skuldajöfnun þvert á stöður í veltubókinni og utan veltubókar þegar skuldajöfnuðu viðskiptin uppfylla eftirfarandi skilyrði:

i. öll viðskipti eru færð á markaðsvirði daglega,

ii. alla liði, sem fengnir eru að láni, keyptir eða tekið er á móti í viðskiptunum, má viðurkenna sem hæfa fjárhagslega tryggingu skv. 4. kafla án þess að beita c- til f-lið í þessari málsgrein.

h) ef lánaafleiða sem er í veltubókinni er hluti innri áhættuvarnar og útlánavörnin er viðurkennd samkvæmt þessari reglugerð í samræmi við 204. gr. geta stofnanir beitta annarri eftirfarandi aðferða:

i. farið með hana sem um sé að ræða mótaðilaáættu vegna stöðunnar í þessari lánaafleiðu,

ii. að telja með, við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns vegna útlánaáættu mótaðila, á samræmdan hátt allar útlánaafleiður sem eru í viðskiptabókinni og mynda hluta af innri áhættuvörn eða eru keyptar sem vörn gegn áhættuskuldbindingu vegna mótaðila ef útlánavörnin er viðurkennd sem hæf skv. 4. kafla.

9. þáttur.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna miðlægs mótaðila

300. gr.

Skilgreiningar

Að því er varðar þennan þátt er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „gjaldþrotsvarinn“: merkir í tengslum við eignir viðskiptavinar að til staðar sé virkt fyrirkomulag sem tryggir að eignirnar verði ekki tiltækar lánveitendum miðlægs mótaðila eða stöðustofnunaðila ef til ógjaldfærni þess miðlæga mótaðila eða stöðustofnunaðila kemur, eftir því sem við á, eða að eignirnar verði ekki tiltækar stöðustofnunaðila til að mæta tapi sem hann varð fyrir í kjölfar vanefnda annars viðskiptavinar eða viðskiptavina en þeirra sem létu eignirnar í té,

2) „viðskipti tengd miðlægum mótaðila“: samningur eða viðskipti sem um getur í 1. mgr. 301. gr., á milli viðskiptavinar og stöðustofnunaðila, sem tengjast beint samningi eða viðskiptum sem um getur í þeirri málsgrein á milli þess stöðustofnunaðila og miðlægs mótaðila,

3) „stöðustofnunaðili“: stöðustofnunaðili eins og hann er skilgreindur í 14. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 648/2012,

4) „viðskiptavinur“: viðskiptavinur eins og hann er skilgreindur í 15. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða fyrirtæki sem hefur komið á fót óbeinu greiðslujöfnunar-fyrirkomulagi við stöðustofnunaðila í samræmi við 3. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar.

301. gr.

Efnislegt gildissvið

1. Þessi þáttur gildir um eftirfarandi samninga og viðskipti svo fremi sem þau séu útistandandi hjá miðlægum mótaðila:

a) samninga sem taldir eru upp í II. viðauka og lánaafleiður,

b) endurhverf viðskipti,

c) viðskipti í tengslum við lántökur eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru,

d) gnóttsamninga,

e) viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa.

2. Stofnanir geta valið hvort þær beita annarri tveggja eftirfarandi meðferða á samninga og viðskipti sem eru útstandandi hjá fullgildum miðlægum mótaðila sem getið er um í 1. mgr.:

a) meðferðina fyrir viðskiptastöður og áhættuskuldbindingar sem stafa af framlögum í vanskilasjóð sem sett er fram í 306. gr., að frátalinni meðferðinni sem sett er fram í b-lið 1. mgr. þeirrar greinar, og í 307. gr., eftir því sem við á,

b) meðferðina sem sett er fram í 310. gr.

3. Stofnanir skulu beita meðferðinni sem sett er fram í 306. gr., að frátalinni meðferðinni sem sett er fram í a-lið 1. mgr. þeirrar greinar, og í 309. gr., eftir því sem við á, á samninga og viðskipti sem eru útstandandi hjá miðlægum mótaðila, sem ekki er fullgildur, og talin upp í 1. mgr. þessarar greinar.

302. gr.

Vöktun á áhættuskuldbindingum vegna miðlegra mótaðila

1. Stofnanir skulu vakta áhættuskuldbindingar sínar vegna miðlegra mótaðila og setja verklagsreglur um reglubundna upplýsingagjöf varðandi áhættuskuldbindingarnar til framkvæmdastjórnar og viðeigandi nefndar eða nefnda stjórnar.

2. Stofnanir skulu meta, með viðeigandi sviðsmyndagreiningu og álagsprófunum, hvort fjárhæð eiginfjárgrunns á móti áhættuskuldbindingum vegna miðlegra mótaðila, þ.m.t. hugsanlegar framtíðarlánaáhættu vegna lána, áhættuskuldbindingar vegna framlaga í vanskilasjóð og, ef stofnunin er í hlutverki stöðustofnunaðila, áhættuskuldbindingar sem stafa af samningsbundnu fyrirkomulagi eins og mælt er fyrir um í 304. gr., tengist innbyggðum áhættum áhættuskuldbindinganna á fullnægjandi hátt.

303. gr.

Meðferð á áhættuskuldbindingum stöðustofnunaðila vegna miðlegra mótaðila

Ef stofnun gegnir hlutverki stöðustofnunaðila, annaðhvort í eigin þágu eða sem fjármálamililiður á milli viðskiptavinar og

miðlegra mótaðila, skal hún reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi áhættuskuldbindingar sínar vegna miðlegra mótaðila í samræmi við 2. og 3. mgr. 301. gr.

304. gr.

Meðferð á áhættuskuldbindingum stöðustofnunaðila vegna viðskiptavina

1. Ef stofnun gegnir hlutverki stöðustofnunaðila og gegnir sem slík hlutverki fjármálamililiðar á milli viðskiptavinar og miðlegra mótaðila skal hún reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi viðskipti sín við viðskiptavininn tengd miðlægum mótaðila í samræmi við 1.-8. þátt þessa kafla og VI. þátt þriðja hluta, ef við á.

2. Taki stofnun í hlutverki sínu sem stöðustofnunaðili þátt í samningsbundnu fyrirkomulagi með viðskiptavini annars stöðustofnunaðila sem í samræmi við 5. og 6. mgr. 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 greiðir fyrir flutningi staðna og trygginga, sem um getur í b-lið 2. mgr. 305. gr. þessara reglugerðar, fyrir þann viðskiptavin og það samningsbundna fyrirkomulag leiðir til ábyrgðarskuldbindingar fyrir stofnunina má stofnunin fá þeirri ábyrgðarskuldbindingu áhættuskuldbindingarvirðið núll.

3. Í hlutverki sínu sem stöðustofnunaðili má stofnun nota styttra áhættutímabil tryggingarfjár þegar hún reiknar út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi áhættuskuldbindingar sínar vegna viðskiptavinar í samræmi við eiginlíkansaðferðina. Það áhættutímabil tryggingarfjár sem stofnun notar skal ekki vera styttra en fimm dagar.

4. Í hlutverki sínu sem stöðustofnunaðili má stofnun margfalda vanefnda áhættuskuldbindingu sína (EAD) með tölustærð þegar hún reiknar út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi áhættuskuldbindingar sínar vegna viðskiptavinar í samræmi við markaðsvirðisaðferðina, staðlaða aðferð eða aðferð upprunalegrar áhættu. Stofnanirnar mega nota eftirfarandi tölustærðir:

a) 0,71 fyrir fimm daga áhættutímabil tryggingarfjár,

b) 0,77 fyrir sex daga áhættutímabil tryggingarfjár,

c) 0,84 fyrir sjö daga áhættutímabil tryggingarfjár,

- d) 0,89 fyrir átta daga áhættutímabil tryggingarfjár,
- e) 0,95 fyrir níu daga áhættutímabil tryggingarfjár,
- f) 1 fyrir tíu daga áhættutímabil tryggingarfjár, eða lengra.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina það áhættutímabil tryggingarfjár sem stofnanir mega nota að því er varðar 3. og 4. Gr.

Við mótnun þessara draga að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin beita eftirfarandi meginreglum:

- a) hún skal skilgreina áhættutímabil tryggingarfjár fyrir hverja tegund samninga og viðskipta sem um getur í 1. Mgr. 301. gr.,
- b) áhættutímabil tryggingarfjár, sem skilgreind eru í a-lið, skulu endurspegla uppgjörstímabil samninganna og viðskiptanna sem um getur í þeim lið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

305. gr.

Meðferð áhættuskuldbindinga viðskiptavina

1. Ef stofnun er viðskiptavinur skal hún reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi viðskipti sín við stöðustofnunaradilann tengd miðlægum mótaðila í samræmi við 1.–8. þátt þessa kafla og VI. þátt þriðja hluta, ef við á.

2. Ef stofnun er viðskiptavinur má hún, án þess að hafa áhrif á aðferðina sem tilgreind er í 1. mgr., reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi viðskiptastöður sínar vegna viðskipta við stöðustofnunaradila sinn tengd miðlægum mótaðila í samræmi við 306. gr. að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) Að stöður og eignir stofnunarinnar tengdar viðskiptunum séu afmarkaðar og aðgreindar, bæði að því er varðar stöðustofnunaradilann og miðlægan mótaðila, frá stöðum og eignum bæði stöðustofnunaradilans og annarra viðskiptavina þess stöðustofnunaradila og séu vegna þeirrar afmörkunar og

aðgreiningar gjaldþrotsvarðar ef til vanefnda eða ógjaldfærni stöðustofnunaradilans eða eins eða fleiri viðskiptavina hans kemur.

- b) Að lög, reglugerðir, reglur og samningsbundið fyrirkomulag sem gildir um eða er bindandi fyrir þá stofnun eða miðlæga mótaðilann greiði fyrir flutningi staðna viðskiptavinarins tengdum þessum samningum og viðskiptum og samsvarandi trygginga til annars stöðustofnunaradila innan viðeigandi áhættutímabils tryggingarfjár ef til vanefnda eða ógjaldfærni upphaflega stöðustofnunaradilans kemur. Við slíkar aðstæður skal flytja stöður viðskiptavinarins og trygginguna á markaðsvirði nema viðskiptavinurinn fari fram á að gera stöðuna upp á markaðsvirði.

- c) Að stofnunin búi yfir óháðu, skriflegu og rökstuddu, lagalegu álitum þar sem komist er að þeirri niðurstöðu að ef til vefengingar kæmi myndu viðeigandi dómstólar og stjórnvöld álíta að viðskiptavinurinn ætti ekki að bera tap vegna ógjaldfærni stöðustofnunaradila síns eða nokkurs viðskiptavinar stöðustofnunaradila síns samkvæmt lögum lögsögu stofnunarinnar, stöðustofnunaradila hennar og miðlæga mótaðilans, lögum sem gilda um viðskipti og samninga sem stofnunin gerir upp í gegnum miðlæga mótaðilann, lögum sem gilda um tryggingarnar og lögum sem gilda um alla samninga eða samkomulag sem þörf er á til að uppfylla skilyrðin í b-lið.

- d) Miðlægi mótaðilinn er fullgildur miðlægur mótaðili.

3. Ef stofnun sem er viðskiptavinur er ekki varin tapi í því tilviki að stöðustofnunaradili og annar viðskiptavinur stöðustofnunaradilans lenda saman í vanskilum, en öll önnur skilyrði sem sett eru fram í 2. mgr. eru uppfyllt, má viðskiptavinurinn, án þess að hafa áhrif á skilyrðin sem tilgreind eru í 2. mgr., reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi viðskiptastöður sínar vegna viðskipta við stöðustofnunaradila sinn tengd miðlægum mótaðila í samræmi við 306. gr., með fyrirvara um að 2% áhættuvog í a-lið 1. mgr. þeirrar greinar sé skipt út fyrir 4% áhættuvog.

4. Ef stofnun sem er viðskiptavinur hefur aðgang að þjónustu miðlægs mótaðila í gegnum óbeint stöðustofnunarfyrirkomulag, í samræmi við 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, má stofnunin aðeins beita þeirri meðferð sem sett er fram í 2. eða 3. mgr. ef skilyrði hvorrar málsgreinar eru uppfyllt á öllum stigum keðju milliliða.

306. gr.

**Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar
viðskiptastöður**

1. Stofnun skal beita eftirfarandi meðferð á viðskiptastöðum sínar hjá miðlægum mótaðilum:

- hún skal nota 2% áhættuvog á áhættuskuldbindingarvirði allra viðskiptastaðna sinna hjá fullgildum miðlægum mótaðila,
- hún skal nota áhættuvogina sem notuð er í staðalaðferðinni á útlánaáhættu, sem sett er fram í b-lið 2. mgr. 107. gr., á allar viðskiptastöður hjá miðlægum mótaðila, sem ekki er fullgildur,
- ef stofnun kemur fram sem fjármálamililiður á milli viðskiptavinar og miðlægs mótaðila og skilmálar viðskiptanna tengdum miðlæga mótaðilanum kveða á um að stofnuninni beri ekki skylda til að endurgreiða viðskiptavininum tap vegna breytinga á virði þeirra viðskipta ef miðlægi mótaðilinn lendir í vanskilum, er áhættuskuldbindingarvirði viðskiptanna við miðlæga mótaðilann sem samsvara viðskiptunum tengdum miðlæga mótaðilanum jafnt og núll.

2. Ef eignir sem lagðar eru fram sem trygging til miðlægs mótaðila eða stöðustofnunaradila eru gjaldþrotsvarðar ef til ógjaldfærni miðlæga mótaðilans, stöðustofnunaradilans eða eins eða fleiri annarra viðskiptavina stöðustofnunaradilans kemur, má stofnun, þrátt fyrir 1. mgr., fá áhættuskuldbindingum útlána-áhættu mótaðilans áhættuskuldbindingarvirði núll.

3. Stofnun skal reikna út áhættuskuldbindingarvirði viðskiptastaðna sinna hjá miðlægum mótaðila í samræmi við 1.–8. þátt þessa kafla, eftir því sem við á.

4. Stofnun skal reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna viðskiptastaðna hjá miðlægum mótaðilum að því er varðar 3. mgr. 92. gr. sem summu áhættuskuldbindingarvirðis viðskiptastaðna sinna hjá miðlægum mótaðilum, reiknaða í samræmi við 2. og 3. mgr. þessarar greinar, margfaldaða með áhættuvoginni sem ákvörðuð er í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar.

307. gr.

**Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar
forfjármagnað framlag í vanskilasjóð miðlægs mótaðila**

Stofnun í hlutverki stöðustofnunaradila skal beita eftirfarandi meðferð á áhættuskuldbindingar sínar sem stafa af framlagi hennar í vanskilasjóð miðlægs mótaðila:

- hún skal reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi forfjármagnað framlag í vanskilasjóð fullgilds miðlægs mótaðila, í samræmi við aðferðina sem sett er fram í 308. gr.,
- hún skal reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi forfjármagnað framlag í vanskilasjóð miðlægs mótaðila,

sem ekki er fullgildur, í samræmi við aðferðina sem sett er fram í 309. gr.

308. gr.

**Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar
forfjármagnað framlag í vanskilasjóð fullgilds miðlægs
mótaðila**

1. Áhættuskuldbindingarvirði forfjármagnaðs framlags stofnunar í vanskilasjóð fullgilds miðlægs mótaðila (DF_i) skal vera inngreidd fjárhæð stofnunar eða markaðsvirði eigna sem hún lætur af hendi, lækkað um þá fjárhæð framlagsins sem fullgildur miðlægur mótaðili hefur þegar notað til að mæta tapi sínu í kjölfar vanskila eins eða fleiri stöðustofnunaradila sinna.

2. Stofnun skal reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns (K_i) til að mæta áhættuskuldbindingu sem verður til vegna forfjármagnaðs framlags hennar (DF) á eftirfarandi hátt:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N - 2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

þar sem:

β = samþjöppunarþátturinn sem miðlægi mótaðinn hefur tilkynnt stofnuninni um,

N = sá fjöldi stöðustofnunaradila sem miðlægi mótaðinn hefur tilkynnt stofnuninni um,

DF_{CM} = summa forfjármagnaðra framlaga allra stöðustofnunaradila miðlæga mótaðilans sem miðlægi mótaðinn hefur tilkynnt stofnuninni um,

K_{CM} = summa krafna vegna eiginfjárgrunns allra stöðustofnunaradila miðlægs mótaðila reiknuð út í samræmi við viðeigandi formúlu sem tilgreind er í 3 mgr. (Σ_i K_i).

3. Stofnanir skulu reikna K_{CM} sem hér segir:

a) ef K_{CCP} ≤ DF_{CCP} skal stofnunin nota eftirfarandi formúlu:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^*$$

b) ef DF_{CCP} < K_{CCP} ≤ DF* skal stofnunin nota eftirfarandi formúlu:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) ef DF* < K_{CCP} skal stofnunin nota eftirfarandi formúlu:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

þar sem:

DF_{CCP} = forfjármagnað fjármagn sem miðlægi mótaðinn hefur tilkynnt stofnuninni um,

K_{CCP} = áætlað fjármagn sem miðlægi mótaðinn hefur tilkynnt stofnuninni um,

DF^* = $DF_{CCP} + DF_{CM}^*$;

DF_{CM}^* = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i$;

\overline{DF}_i = meðaltal forfjármagnaðs framlags, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, sem miðlægi mótaðinn hefur tilkynnt stofnuninni um,

fjármagnsþáttur sem jafngildir

c_1 = $\max \left\{ \frac{1,6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}}\right)^{0,3}}, 0,16\% \right\}$

c_2 = fjármagnsþáttur sem jafngildir 100%,

μ = 1,2.

4. Stofnun skal reikna út áhættuvegnar fjárhæðir áhættuskuldbindinga vegna áhættuskuldbindinga sem verða til vegna forfjármagnaðs framlags stofnunar, að því er varðar 3. mgr. 92. gr., sem kröfur vegna eiginfjárgrunns (K_i) reiknaðar í samræmi við 2. mgr. margfaldaðar með 12,5.

5. Ef K_{CCP} er jafnt og núll skulu stofnanir nota gildið 0,16% fyrir c_1 að því er varðar útreikninginn í 3. mgr.

309. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar forfjármögnuð framlög í vanskilasjóð miðlægs mótaðila, sem ekki er fullgildur, og að því er varðar ófjármögnuð framlög til miðlægs mótaðila sem ekki er fullgildur

1. Stofnun skal nota eftirfarandi formúlu til að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns (K_i) að því er varðar áhættuskuldbindingar sem stafa af forfjármögnuðum framlögum hennar í vanskilasjóð miðlægs mótaðila sem ekki er fullgildur (DF) og af ófjármögnuðum framlögum (UC) til slíks miðlægs mótaðila.

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

ef c_2 og μ eru skilgreind eins og í 3. mgr. 308. gr.

2. Að því er varðar 1. mgr. merkja ófjármögnuð framlög, framlög sem stofnun í hlutverki stöðustofnunaradila hefur skuldbundið sig til, samkvæmt samningi, að veita miðlægum mótaðila eftir að miðlægi mótaðilinn hefur tæmt vanskilasjóð sinn til að mæta tapi sem hann varð fyrir í kjölfar vanskila eins eða fleiri stöðustofnunaradila sinna.

3. Stofnun skal reikna út áhættuvegnar fjárhæðir áhættuskuldbindinga vegna áhættuskuldbindinga sem verða til vegna forfjármagnaðs framlags stofnunar, að því er varðar 3. mgr. 92. gr., sem kröfur vegna eiginfjárgrunns (K_i) reiknaðar í samræmi við 1. mgr. margfaldaðar með 12,5.

310. gr.

Frávíksútreikningur á kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna fullgilds miðlægs mótaðila

Stofnun skal nota eftirfarandi formúlu til að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns (K_i) að því er varðar áhættuskuldbindingar sem stafa af viðskiptastöðum hennar og viðskiptavina hennar (TE) og forfjármögnuðum framlögum (DF_i) í vanskilasjóð fullgilds miðlægs mótaðila:

$$K_i = 8\% \cdot \min[2\% \cdot TE_i + 1250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

311. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna miðlægra mótaðila sem hætta að uppfylla viss skilyrði

1. Stofnun skal beita meðferðinni sem sett er fram í þessari grein ef öðru eða báðum eftirfarandi skilyrða hefur verið fullnægt:

a) stofnunin hefur fengið frá miðlægum mótaðila tilkynningu, sem krafa er gerð um í j-lið ii. liðar 50. gr. b í reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, þess efnis að miðlægur mótaðili hafi hætt að reikna út K_{CCP} ,

b) að stofnuninni hafi, í kjölfar opinberrar tilkynningar eða orðsendingar frá lögbæru yfirvaldi miðlægs mótaðila sem stofnunin notar eða frá miðlæga mótaðilanum sjálfum, orðið kunnugt um að miðlægi mótaðilinn muni ekki lengur uppfylla skilyrðin fyrir starfsleyfi eða viðurkenningu, eftir því sem við á.

2. Hafi einungis skilyrðið í a-lið 1. mgr. verið uppfyllt skal lögbært yfirvald stofnunarinnar ganga úr skugga um ástæður þess að miðlægi mótaðilinn hefur hætt útreikningum á K_{CCP} .

Telji lögbært yfirvald ástæðurnar sem um getur í fyrstu undirgrein vera gildar má það heimila stofnunum í sínu aðildarríki að beita meðferðinni sem sett er fram í 310. gr. á viðskiptastöður sínar og framlög í vanskilasjóð til þess miðlæga mótaðila. Veiti það slíkt leyfi skal það upplýsa um ástæður ákvörðunar sinnar.

Telji lögbært yfirvald ástæðurnar sem um getur í fyrstu undirgrein ekki vera gildar skulu allar stofnanir í aðildarríki þess, án tillits til meðferðarinnar sem þær völdu í samræmi við 2. mgr. 301. gr., beita meðferðinni sem sett er fram í a- til b-lið 3. mgr. þessarar greinar.

3. Hafi skilyrðið í b-lið 1. mgr. verið uppfyllt án tillits til þess hvort skilyrðið í a-lið þeirrar málsgreinar hefi verið uppfyllt, skal stofnun, innan þriggja mánaða frá þeim aðstæðum sem um getur í b-lið þeirrar málsgreinar eða fyrr ef lögbært yfirvald stofnunarinnar fer fram á það, aðhafast eins og hér segir að því er varðar áhættuskuldbindingar sínar vegna þess miðlæga mótaðila:

a) hætta að beita meðferðinni sem hún valdi í samræmi við 2. mgr. 301. gr.,

b) beita meðferðinni sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 306. gr. á viðskiptastöður sínar vegna þess miðlæga mótaðila,

- c) beita meðferðinni sem sett er fram í 309. gr. á forfjármögnum framlög sín í vanskilasjóð þess miðlæga mótaðila og á ófjármögnum framlög sín til þess miðlæga mótaðila,
- d) fara með aðrar áhættuskuldbindingar en þær sem taldar eru upp í b- og c-lið vegna þess miðlæga mótaðila sem áhættuskuldbindingar vegna fyrirtækis í samræmi við staðalaðferðina fyrir útlánaáættu eins og um getur í 2. kafla.

III. BÁLKUR

KRÖFUR VEGNA EIGINFJÁRGUNNS AÐ ÞVÍ ER VARÐAR REKSTRARÁHÆTTU

1. KAFLI

Almennar meginreglur sem gilda um notkun mismunandi aðferða

312. gr.

Leyfi og tilkynning

1. Til að geta notað staðalaðferðina skulu stofnanir uppfylla forsendurnar sem settar eru fram í 320. gr. auk þess að uppfylla almenna áhættustýringarstaðla sem settir eru fram í 74. og 85. gr. tilskipunar 2013/36/ESB. Stofnanir skulu upplýsa lögbær yfirvöld áður en þau nota staðalaðferðina.

Lögbær yfirvöld skulu heimila stofnunum að nota annan viðeigandi mælikvarða fyrir viðskiptasvið innan viðskiptabankastarfsemi og fyrirtækjabanþjónusta ef skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. 319. gr. og 320. gr. eru uppfyllt.

2. Lögbær yfirvöld skulu heimila stofnunum að nota þróaðar mæliaðferðir byggðar á þeirra eigin matskerfum fyrir rekstraráhættu ef allar eigindlegar og megindlegar kröfur sem um getur í 321. og 322. gr., eftir því sem við á, eru uppfylltar og ef stofnanirnar uppfylla almenna áhættustýringarstaðla sem settir eru fram í 74. og 85. gr. tilskipunar 2013/36/ESB og II. þætti 3. kafla VII. bóls þeirrar tilskipunar.

Stofnanir skulu einnig sækja um leyfi frá eigin lögbæru yfirvöldum ef þær hyggjast framkvæma verulegar viðbætur og breytingar á þessum þróðu mæliaðferðum. Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita leyfið ef stofnanir myndu halda áfram að uppfylla kröfurnar sem tilgreindar eru í fyrstu undirgrein í kjölfar þessara verulegu viðbóta og breytinga.

3. Stofnanir skulu upplýsa lögbær yfirvöld um allar breytingar á líkönum þeirra fyrir þróaða mæliaðferð.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- a) matsaðferðafærðin sem lögbær yfirvöld skulu nota til að ákveða hvort stofnanir fái leyfi til að nota þróðu mæliaðferðina,
- b) forsendur mats á mikilvægi viðbóta og breytinga á þróðu mæliaðferðinni,

- c) fyrirkomulag tilkynninganna sem krafa er gerð um í 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

313. gr.

Horfið aftur til einfaldari aðferða

1. Stofnanir sem nota staðalaðferðina skulu ekki hverfa aftur til grundvallaraðferðarinnar (e. *Basic Indicator Approach*) nema að uppfylltum skilyrðum 3. mgr.

2. Stofnanir sem nota þróðu mæliaðferðina skulu ekki hverfa aftur til staðalaðferðarinnar eða grundvallaraðferðarinnar nema að uppfylltum skilyrðum 3. mgr.

3. Stofnun má aðeins hverfa aftur til einfaldari aðferðar að því er varðar rekstraráhættu ef bæði eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

- a) stofnunin hefur sýnt lögbæru yfirvaldi fram á það með fullnægjandi hætti að ekki sé fyrirhugað að nota einfaldari aðferð til að draga úr rekstraráhættu tengdri kröfum stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns, að þessi notkun sé nauðsynleg vegna eðlis stofnunarinnar og þess hversu flókin hún er og að notkunin myndi ekki hafa skaðleg áhrif á gjaldþol stofnunarinnar eða getu hennar til stýra rekstraráhættu á skilvirkan máta,
- b) stofnunin hefur fengið heimild frá lögbæru yfirvaldi fyrir fram.

314. gr.

Samþætt notkun mismunandi aðferða

1. Stofnanir mega nota samsetningu aðferða að því tilskildu þær fái til þess leyfi frá lögbærum yfirvöldum. Lögbær yfirvöld mega veita slíkt leyfi ef kröfurnar sem settar eru fram í 2. og 4. mgr., eftir því sem við á, eru uppfylltar.

2. Stofnun má nota þróðu mæliaðferðina ásamt annaðhvort grundvallaraðferðinni eða staðalaðferðinni, að uppfylltum báðum eftirfarandi skilyrðum:

- a) sú samsetning aðferða sem stofnunin notar nær yfir allar rekstraráhættur hennar og lögbær yfirvöld samþykkja aðferðafræðina sem stofnunin notar til að fjalla um mismunandi starfsemi, landfræðilegar staðsetningar, rekstrarform að lögum eða aðra viðeigandi skiptingu sem ákvörðuð er innan stofnunarinnar,

b) forsendurnar sem settar eru fram í 320. gr. og kröfurnar sem settar eru fram í 321. og 322. gr. eru uppfylltar að því er varðar þann hluta starfseminnar sem staðalaðferðin og þróaða mæliaðferðin, eftir því sem við á, ná yfir.

3. Að því er varðar stofnanir sem óska eftir að nota þróuðu mæliaðferðina ásamt annaðhvort grundvallaraðferðinni eða staðalaðferðinni skulu lögbær yfirvöld setja eftirfarandi viðbótarskilyrði fyrir veitingu leyfis:

a) að umtalsverður hluti af rekstraráhættum stofnunar sé greindur með þróaðri mæliaðferð þann dag sem henni er fyrst beitt,

b) að stofnun skuldbindi sig til að beita þróuðu mæliaðferðinni á meginhluta starfsemi sinnar innan tímaramma sem var lagður fyrir lögbær yfirvöld hennar og samþykktur af þeim.

4. Stofnun má óska eftir leyfi frá lögbærum yfirvöldum til að nota samsetningu af grundvallaraðferðinni og staðalaðferðinni í undantekningartilvikum eingöngu, svo sem vegna nýlegra kaupa á nýjum rekstri sem kann að útheimta umbreytingarfrest að því er varðar beitingu staðalaðferðarinnar.

Lögbært yfirvald skal einungis veita slíkt leyfi ef stofnun hefur skuldbundið sig til að beita staðalaðferðinni innan tímaramma sem lagður var fyrir lögbæra yfirvaldið og samþykktur af því.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

a) forsendurnar sem lögbær yfirvöld skulu nota þegar þau meta aðferðafræðina sem um getur í a-lið 2. mgr.,

b) forsendurnar sem lögbær yfirvöld skulu nota þegar þau ákveða hvort setja skuli viðbótarskilyrðin sem um getur í 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. KAFLI

Grundvallaraðferð

315. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns

1. Samkvæmt grundvallaraðferðinni jafngildir krafa vegna eiginfjárgrunns að því er varðar rekstraráhættu 15% af þriggja

ára meðaltali viðeigandi mælikvarða eins og sett er fram í 316. gr.

Stofnanir skulu reikna út þriggja ára meðaltal viðeigandi mælikvarða á grundvelli þriggja síðustu tólf mánaða athugana við lok fjárhagsársins. Ef endurskoðaðar tölur liggja ekki fyrir mega stofnanir nota eigið mat.

2. Hafi stofnun verið rekin í minna en þrjú ár má hún nota eigin áætlun við útreikning á viðeigandi mælikvarða, að því tilskildu að hún noti söguleg gögn um leið og þau verða fánæg.

3. Geti stofnun sannað fyrir lögbæru yfirvaldi sínu að notkun þriggja ára meðaltals til a reikna út viðeigandi mælikvarða vegna samruna, yfirtöku eða sölu eigna eða starfsemi myndi leiða til hlutdrægs mats, að því er varðar kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi rekstraráhættu, má lögbært yfirvald heimila stofnun að breyta útreikningnum á þann hátt að hann taki tillit til slíkra atburða og skal upplýsa Evrópsku bankaftirlitsstofnunina þar um á viðeigandi hátt. Við slíkar aðstæður má lögbært yfirvald einnig, að eigin frumkvæði, fara fram á að stofnun breyti útreikningi sínum.

4. Sé viðeigandi mælikvarði neikvæður eða jafn núlli, að því er varðar tiltekna athugun, skulu stofnanir ekki taka tillit til þeirrar tölu við útreikning á þriggja ára meðaltali. Stofnanir skulu reikna þriggja ára meðaltal sem summu jákvæðra talna, deilt með fjölda jákvæðra talna.

316. gr.

Viðeigandi mælikvarði

1. Að því er varðar stofnanir sem beita reiknings-skilastöðlum sem komið er á með tilskipun 86/635/EBE, á grundvelli reikningshaldsflokka í rekstrarreikningi stofnana skv. 27. gr. þeirrar tilskipunar, er summa þáttanna sem taldir eru upp í töflu 1 í þessari málsgrein viðeigandi mælikvarði. Stofnanir skulu telja hvern þátt, ásamt jákvæðu eða neikvæðu formerki sínu, með í samtölunni.

Tafla 1

- 1 Vaxtatekjur og hliðstæðar tekjur
- 2 Vaxtagjöld og hliðstæð gjöld
- 3 Tekjur af hlutabréfum og öðrum verðbréfum með breytilegum/föstum vöxtum
- 4 Umboðslaun/þóknunartekjur
- 5 Greidd umboðslaun/þóknunargjöld
- 6 Hreinn hagnaður eða hreint tap af fjármálastarfsemi
- 7 Aðrar rekstrartekjur

Stofnanir skulu aðlaga þessa þætti til að endurspegla eftirfarandi fyrirvara:

- a) Stofnanir skulu reikna út viðeigandi mælikvarða áður en hugsanlegar varúðarniðurfærslur og rekstrarkostnaður er dreginn frá. Stofnanir skulu telja til rekstrarkostnaðar þóknar sem greiddar eru fyrir útvistunarþjónustu veitta af þriðja aðila sem er ekki móður- eða dótturfélag stofnunarinnar eða dótturfélag móðurfélagsins sem einnig er móðurfélag stofnunarinnar. Stofnanir mega nota kostnað vegna útvistar á þjónustu sem þriðju aðilar veita til að lækka viðeigandi mælikvarða ef fyrirtæki sem er háð reglum samkvæmt þessari tilskipun, eða jafngildum henni, innheimtir kostnaðinn.
- b) Stofnanir skulu ekki nota eftirfarandi þætti við útreikning á viðeigandi mælikvarða:
 - i. innleystan hagnað/tap af sölu á liðum utan veltubókar,
 - ii. tekjur af óvenjulegum eða óreglulegum liðum,
 - iii. tekjur af tryggingum.
- c) Þegar endurmat á viðskiptaliðum er hluti af rekstrarreikningnum, mega stofnanir telja endurmatið með. Þegar stofnanir beita 2. mgr. 36. gr. tilskipunar 86/635/EBE skulu þær telja með endurmat sem bókfært er í rekstrarreikning.

2. Þegar stofnanir beita reikningskilastöðlum sem eru ólíkir þeim sem komið var á með tilskipun 86/635/EBE skulu þær reikna viðeigandi mælikvarða út á grundvelli gagna sem endurspegla best þá skilgreiningu sem sett er fram í þessari grein.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða aðferðafræðina við að reikna út viðeigandi mælikvarða sem um getur í 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2017.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. KAFLI

Staðalaðferð

317. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns

1. Samkvæmt staðalaðferðinni skulu stofnanir skipta starfsemi sinni á viðskiptasviðin sem sett eru fram í töflu 2 í 4. mgr. og í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í 318. gr.

2. Stofnanir skulu reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi rekstraráhættu sem þriggja ára meðaltal summu árlegra krafna vegna eiginfjárgrunns fyrir öll viðskiptasviðin sem um getur í töflu 2 í 4. mgr. Árleg krafa hvers viðskiptasviðs vegna eiginfjárgrunns jafngildir margfeldi samsvarandi beta-stuðuls, sem um getur í þeirri töflu, og þess hluta viðeigandi mælikvarða sem varpað er á viðkomandi viðskiptasvið.

3. Á tilteknu ári mega stofnanir jafna neikvæðum kröfum vegna eiginfjárgrunns, sem stafa af neikvæðum hluta viðeigandi mælikvarða á tilteknu viðskiptasviði, á móti jákvæðum kröfum vegna eiginfjárgrunns á öðrum viðskiptasviðum án takmarkana. Sé samanlögð krafa vegna eiginfjárgrunns fyrir öll viðskiptasvið á tilteknu ári hins vegar neikvæð skulu stofnanir nota gildið núll sem teljara fyrir það ár.

4. Stofnanir skulu reikna út þriggja ára meðaltal summunnar sem um getur í 2. mgr. á grundvelli þriggja síðustu tólf mánaða athugana við lok fjárhagsársins. Ef endurskoðaðar tölur liggja ekki fyrir mega stofnanir nota eigið mat.

Geti stofnun sannað fyrir lögbæru yfirvaldi sínu að notkun þriggja ára meðaltals til að reikna út viðeigandi mælikvarða vegna samruna, yfirtöku eða sölu eigna eða starfsemi myndi leiða til hlutdrægs mats, að því er varðar kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi rekstraráhættu, má lögbært yfirvald leyfa stofnunum að breyta útreikningnum á þann hátt að hann taki tillit til slíkra atburða og skal upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina þar um á viðeigandi hátt. Við slíkar aðstæður má lögbært yfirvald einnig, að eigin frumkvæði, fara fram á að stofnun breyti útreikningi sínum.

Hafi stofnun verið rekin í minna en þrjú ár má hún nota eigin áætlun við útreikning á viðeigandi mælikvarða, að því tilskildu að hún noti söguleg gögn um leið og þau verða fáanleg.

Tafla 2

Viðskiptasvið	Skrá yfir starfsemi	Hundraðshluti (beta-stuðull)
Fjármál fyrirtækja	Sölutrygging fjármálagerna eða markaðssetning fjármálagerna á skuldbindandi grundvelli Þjónusta tengd sölutryggingu Fjárfestingarráðgjöf Ráðgjöf til fyrirtækja um fjármagnsuppbyggingu, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim Fjárfestingarrannsóknir og fjármálagreining og önnur form almennra ráðlegginga sem tengjast viðskiptum með fjármálagerna	18%

Viðskiptasvið	Skrá yfir starfsemi	Hundraðshluti (beta-stuðull)
Markaðsviðskipti	Viðskipti fyrir eigin reikning Peningamiðlun Móttaka og miðlun fyrir mæla um einn eða fleiri fjármálagerninga Framkvæmd fyrir mæla fyrir hönd viðskiptavina Umsjón með útboði fjármálagerninga án fastrar skuldbindingar Rekstur markaðstorgs fjármálagerninga	18%
Verðbréfamíðlun (smásala) (Starfsemi sem snýr að einstaklingum eða litlum og meðalstórum fyrirtækjum sem uppfylla skilyrði 123. gr. að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga)	Móttaka og miðlun fyrir mæla um einn eða fleiri fjármálagerninga Framkvæmd fyrir mæla fyrir hönd viðskiptavina Umsjón með útboði fjármálagerninga án fastrar skuldbindingar	12%
Fyrirtækjabankapjónusta	Móttaka innlána og endurgreiðanlegra fjármuna Útlánastarfsemi Fjármögnunarleiga Ábyrgðir og skuldbindingar	15%
Viðskiptabankastarfsemi (Starfsemi sem snýr að einstaklingum eða litlum og meðalstórum fyrirtækjum sem uppfylla skilyrði 123. gr. að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga)	Móttaka innlána og endurgreiðanlegra fjármuna Útlánastarfsemi Fjármögnunarleiga Ábyrgðir og skuldbindingar	12%
Greiðslu- og uppgjörsþjónusta	Þjónusta við millifærslu peninga, Útgáfa og umsýsla greiðslumiðla	18%
Umboðsþjónusta	Varsla og umsýsla fjármálagerninga fyrir reikning viðskiptavina, þ.m.t. varsla og tengd þjónusta, s.s. stýring reiðufjár/trygginga	15%
Eignastýring	Stýring eignasafna Stýring verðbréfasjóða (UCITS) Önnur eignastýring	12%

318. gr.

Meginreglur um kortlagningu viðskipta

1. Fjármálafyrirtæki skulu þróa og skjalfesta sértækar reglur og viðmið við kortlagningu viðeigandi mælikvarða fyrir núverandi viðskiptasvið og starfsemi innan ramma staðalaðferðar sem settur er fram í 317. gr. Þær skulu endurskoða og aðlaga þessar reglur og viðmið eins og við á fyrir nýja eða breytta starfsemi og áhættu.

2. Stofnanir skulu beita eftirfarandi meginreglum við kortlagningu viðskiptasviða:

- stofnanir skulu kortleggja alla starfsemi ítarlega undir viðskiptasvið sem ekki skarast,
- stofnanir skulu fella alla starfsemi sem ekki er hægt að kortleggja beint innan ramma viðskiptasviða, en sem telst hliðarstarfsemi við starfsemi sem fellur undir rammann, undir það viðskiptasvið sem hún styður. Ef hliðarstarfsemin styður við fleiri en eitt viðskiptasvið ber stofnunum að nota hlutlæga viðmiðun við kortlagningu,
- ef ekki er hægt að kortleggja ákveðna starfsemi undir viðskiptasvið skal stofnun nota það viðskiptasvið sem hefur hæsta hlutfallið, sama viðskiptasvið gildir jafnframt um alla hliðarstarfsemi sem því tengist,
- stofnanir mega nota eigin verðlagningaraðferðir til að úthluta viðeigandi mælikvarða á milli viðskiptasviða. Kostnað sem fellur til á einu viðskiptasviði og hægt er að eigna öðru viðskiptasviði má endurúthluta því viðskiptasviði sem hann tilheyrir.
- kortlagning starfsemi í viðskiptasvið vegna eigin fjár til að mæta rekstraráhættu skal vera í samræmi við flokka sem stofnanir nota vegna útlána- og markaðsáhættu,
- framkvæmdastjórn er ábyrg fyrir reglum um kortlagningu undir eftirliti stjórnar stofnunarinnar,
- stofnanir skulu láta gera óháð endurmat á kortlagningarferlinu.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina skilyrði beitingar meginreglna um kortlagningu viðskiptasviða sem kveðið er á um í þessari grein.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2017.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

319. gr.

Óhefðbundin staðalaðferð

1. Samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni skulu stofnanir beita eftirfarandi að því er varðar viðskiptasviðin „viðskiptabankastarfsemi“ og „fyrirtækjabankapjónusta“:

- viðeigandi mælikvarði er staðlaður tekjumælikvarði sem jafngildir nafnverði lána og fyrirframgreiðslna margfölduðu með 0,035,
- lánin og fyrirframgreiðslurnar samanstanda af samtölu ádreginna fjárhæða í samsvarandi lánasöfnum. Að því er varðar viðskiptasviðið „fyrirtækjabankapjónusta“ skulu stofnanir einnig telja til nafnverðs lána og fyrirframgreiðslna verðbréf sem haldið er utan veltubókar.

2. Svo stofnun hljóti leyfi til að nota óhefðbundnu staðalaðferðina skal hún uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) að minnsta kosti 90% tekna hennar skulu stafa af viðskiptabankastarfsemi eða fyrirtækjabankþjónustu,
- b) umtalsverður hluti af viðskiptabankastarfsemi eða fyrirtækjabankþjónustu samanstendur af lánum með miklum líkum á vanefndum,
- c) óhefðbundna staðalaðferðin veitir viðeigandi grundvöll til útreiknings á kröfu hennar vegna eiginfjárgrunns að því er varðar rekstraráhættu.

320. gr.

Forsendur staðalaðferðarinnar

Forsendurnar sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 312. gr. eru eftirfarandi:

- a) Stofnun skal búa yfir vandlega skráðu kerfi vegna mats og stjórnunar rekstraráhættu og skal ábyrgð innan kerfisins vera skýr. Hún skal tilgreina áhættuskuldbindingar sínar vegna rekstraráhættu og fylgjast með viðeigandi gögnum um rekstraráhættu, þ.m.t. gögnum um verulegt tap. Kerfið skal sæta reglubundinni óháðri endurskoðun af hendi innri eða ytri aðila sem hefur þá kunnáttu sem nauðsynleg er til að framkvæma slíka endurskoðun.
- b) Matskerfi stofnunarinnar fyrir rekstraráhættu skal vera kyrfilega samþætt áhættustýringarferli stofnunarinnar. Niðurstaða þess skal vera óaðskiljanlegur hluti ferlisins við að vakta og hafa eftirlit með rekstraráhættusniði stofnunarinnar.
- c) Stofnun skal sjá um framkvæmd kerfis um skýrslugjöf til framkvæmdastjórnar, sem skilar skýrslum um rekstraráhættu til viðkomandi starfssviða stofnunarinnar. Stofnun skal búa yfir verklagsreglum til að grípa til viðeigandi aðgerða samkvæmt upplýsingum í skýrslum til stjórnarinnar.

4. KAFLI

Dróaðar mæliaðferðir

321. gr.

Eigindlegar kröfur

Eigindlegu kröfurnar sem um getur í 2. mgr. 312. gr. eru eftirfarandi:

- a) innra matskerfi stofnunar fyrir rekstraráhættu skal vera kyrfilega samþætt daglegu áhættustýringarferli hennar,
- b) stofnunin skal hafa sjálfstæða áhættustýringardeild vegna rekstraráhættu,
- c) stofnun skal viðhafa reglubundna skýrslugjöf um áhættuskuldbindingar vegna rekstraráhættu og taps sem verður og hafa verklagsreglur um viðeigandi aðgerðir til úrbóta,

- d) áhættustýringarkerfi stofnunar skal vera vandlega skjalfest, stofnun skal búa yfir starfsvenjum til að tryggja reglufylgni og stefnur um hvernig skuli tekið á því þegar reglum er ekki fylgt,
- e) stofnun skal láta stjórnunarferli sín og matskerfi vegna rekstraráhættu sæta reglubundinni endurskoðun af hálfu innri eða ytri endurskoðenda,
- f) sannreyningarferli stofnunar skal starfrækt á traustan og skilvirkan máta,
- g) gagnaflæði og ferli sem tengjast áhættumatskerfi stofnunar skulu vera gagnsæ og aðgengileg.

322. gr.

Megindlegar kröfur

1. Megindlegu kröfurnar sem um getur í 2. mgr. 312. gr. ná yfir kröfur sem tengjast því ferli, innri gögnum, ytri gögnum, sviðsmyndagreiningu, viðskiptaumhverfi og þáttum innra eftirlits sem mælt er fyrir um í 2. eða 6. mgr., eftir því sem við á.
2. Kröfur sem varða ferli eru eftirfarandi:
 - a) Stofnun skal reikna út kröfu sína vegna eiginfjárgrunns eins og hún samanstandi bæði af væntu tapi og óvæntu tapi nema væntu tapi sé mætt á fullnægjandi hátt með innri viðskiptaháttum hennar. Mat á rekstraráhættu skal greina atburði í hala dreifingarinnar með mögulegar alvarlegar afleiðingar og standast kröfur um fjárhagslegt heilbrigði sem eru sambærilegar við 99,9% öryggisbil á eins árs tímabili.
 - b) Matskerfi stofnunar vegna rekstraráhættu skal fela í sér notkun innri gagna, ytri gagna, sviðsmyndagreiningar og þátta sem endurspeglar viðskiptaumhverfið og innri eftirlitskerfi eins og þau eru sett fram í 3.–6. mgr. Stofnun skal búa yfir vandlega skjalfestri aðferð við að vega notkun þessara fjögurra þátta í heildarmatskerfi sínu vegna rekstraráhættu.
 - c) Áhættumatskerfi stofnunar skal greina meginhvata þeirrar áhættu sem hefur áhrif á lögun hala dreifingar áætlaðs taps.
 - d) Stofnun má einungis taka tillit til fylgni í tapi vegna rekstraráhættu á milli einstakra mata á rekstraráhættu ef kerfi hennar til að mæla fylgni eru traust, framkvæmd af heilindum og taka tillit til óvissu varðandi slíkt mat á fylgni, einkum á álagstímum. Stofnun skal sannreyna forsendur sínar fyrir fylgni með viðeigandi meginlægum og eigindlegum aðferðum.
 - e) Hættustjórnunarkerfi stofnunar skal vera samræmt innbyrðis og forðast að margtelja eigindlegt mat eða aðferðir til mildunar áhættu sem viðurkenndar eru á öðrum sviðum þessarar reglugerðar.

3. Kröfur sem varða innri gögn eru eftirfarandi:
 - a) Stofnun skal grundvalla innra mat sitt á rekstraráhættu á fimm ára sögulegu athugunartímabili, hið minnsta. Þegar stofnun færir sig í fyrsta sinn yfir í þróaða mæliaðferð má hún nota þriggja ára athugunartímabil.
 - b) Stofnun skal vera fær um að kortleggja innri gögn sín um sögulegt tap inn á viðskiptasviðin, sem skilgreind eru í 317. gr., og inn á atburðategundir, sem skilgreindar eru í 324. gr., og láta lögbærum yfirvöldum þessi gögn í té, óski þau eftir þeim. Í undantekningartilvikum má stofnun útluta tapatburðum sem hafa áhrif á alla stofnunina á aukaviðskiptasviðið „liðir fyrirtækis“. Stofnun skal búa yfir skjalfestum, hlutlægum viðmiðunum við að dreifa tapi á tilgreind viðskiptasvið og tegundir atburða. Stofnun skal skrá tap vegna rekstraráhættu, sem tengist útlánaáhættu og sem stofnunin hefur í fortíð haft með í innri gagnagrunnum fyrir útlánaáhættu í gagnagrunnum fyrir rekstraráhættu, og tilgreina það sérstaklega. Slíkt tap skal ekki falla undir kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi rekstraráhættu, svo fremi að stofnuninni sé gert að halda áfram að fara með það sem útlánaáhættu að því er varðar útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns. Stofnun skal fella rekstraráhættutap, sem tengist markaðsáhættum, undir kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi rekstraráhættu.
 - c) Innri gögn stofnunar um tap skulu vera alhliða og veita upplýsingar um alla mikilvæga starfsemi og áhættuskuldbindingar vegna allra viðeigandi undirkerfa og landfræðilegra staðsetninga. Stofnun skal geta rökstutt að öll undanskilin starfsemi eða áhættuskuldbindingar, bæði einar sér og til samans, myndu ekki hafa veruleg áhrif á heildaráhættumatið. Stofnun skal skilgreina viðeigandi lágmarksviðmiðunarmörk taps að því er varðar innri gagnasöfnun um tap.
 - d) Fyrir utan upplýsingar um brúttófjárhæðir taps skal stofnun safna upplýsingum varðandi dagsetningu tapsatburðar, allar endurheimtur brúttófjárhæða taps, auk lýsandi upplýsinga um hvata eða orsakavalda tapsatburðar.
 - e) Stofnun skal hafa sértækar viðmiðanir fyrir dreifingu gagna um tap sem verður til vegna tapsatburðar á miðlægu starfssviði eða starfsemi sem nær yfir fleiri en eitt viðskiptasvið, svo og vegna tengdra tapsatburða til lengri tíma.
 - f) Stofnun skal hafa skjalfestar verklagsreglur til að meta viðvarandi mikilvægi sögulegra gagna um tap, þ.m.t. aðstæður þar sem heimilt er að nota matsákvörðun, skölun eða aðrar leiðréttingar, að hvaða marki þetta er heimilt og hver hefur vald til að taka ákvarðanir þar að lútandi.
4. Skilyrði sem varða ytri gögn eru eftirfarandi:
 - a) Matskerfi stofnunarinnar fyrir rekstraráhættu skal notast við viðeigandi ytri gögn, einkum ef ástæða er til að ætla að stofnunin verði fyrir fátíðu en mögulega alvarlegu tapi. Stofnun skal búa yfir kerfisbundnu ferli til að ákvarða við hvaða aðstæður nota skuli ytri gögn og ákvarða þá aðferðafræði sem nota skal til að fella gögnin inn í matskerfi sitt.
 - b) Stofnun skal reglubundið endurskoða skilyrði og starfsvenjur að því er varðar ytri gögn, skjalfesta þær og láta fara fram reglubundna óháða endurskoðun á þeim.
5. Stofnun skal nota sviðsmyndagreiningu byggða á sérfræðiáliti ásamt ytri gögnum við mat á áhættu gagnvart mjög alvarlegum atburðum. Stofnun skal sífellt sannreyna og endurmeta slíkt mat með samanburði við raunverulegt tap til að tryggja réttmæti þess.
6. Skilyrði sem varða viðskiptaumhverfi og þætti innra eftirlits eru eftirfarandi:
 - a) Áhættumatsaðferð stofnunar sem nær til fyrirtækisins í heild skal ná til grundvallarþátta viðskiptaumhverfis og innra eftirlits sem geta breytt rekstraráhættusniði hennar.
 - b) Stofnun skal rökstyðja valið á hverjum þætti sem þýðingarmiklum orsakavaldi áhættu, á grundvelli reynslu og mats sérfræðinga á viðkomandi rekstrarsviðum.
 - c) Stofnun skal geta rökstutt fyrir lögbærum yfirvöldum næmni áhættumatsins fyrir breytingum á þáttunum og hlutfallslegu vægi hinna ýmsu þátta. Auk þess að greina breytingar á áhættu vegna úrbóta í áhættueftirliti skal áhættumatsrammi stofnunar einnig ná til hugsanlegrar áhættuaukningar vegna þess að starfsemi verður flóknari eða umfang viðskipta eykst.
 - d) Stofnun skal skjalfesta áhættumatsramma sinn og láta fara fram óháða endurskoðun á honum innan stofnunarinnar og af hálfu lögbærra yfirvalda. Stofnun skal til lengri tíma sannreyna og endurmeta ferlið og niðurstöðurnar með samanburði við raunverulegt innra tap og viðeigandi ytri gögn.

323. gr.

Áhrif trygginga og annarra aðferða við yfirfærslu áhættu

1. Lögbær yfirvöld skulu leyfa stofnunum að færa áhrif trygginga, með fyrirvara um skilyrðin sem sett eru fram í 2.–5. mgr., og annarra aðferða við yfirfærslu áhættu, geti stofnunin sýnt fram á að markverðum áhættumildunaráhrifum sé náð.

2. Veitanda tryggingar skal heimilað að veita tryggingu eða endurtryggingu og hann skal hafa lágmarksmat, frá viðurkenndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, á getu sinni til að greiða kröfur, sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin telur vera í samræmi við 3. lánshæfisþrep eða ofar, í samræmi við reglur um áhættuvogun áhættuskuldbindinga vegna stofnana skv. 2. kafla II. bóls.

3. Tryggingin og tryggingarammi stofnunarinnar skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

a) Upphaflegur gildistími váttryggingarsamningsins er ekki skemmri en eitt ár. Að því er varðar samninga þar sem innan við eitt ár er eftir af gildistímanum skal stofnunin grípa til viðeigandi frádraga (e. *haircuts*) sem endurspeglar hvernig eftirstöðvatími samningsins stytst smám saman, sem nemur allt að 100% skerðingu vegna samninga með eftirstöðvatíma sem er 90 dagar eða styttri,

b) Váttryggingarsamningurinn hefur að lágmarki 90 daga uppsagnarfrest.

c) Váttryggingarsamningurinn felur ekki í sér undanþágur eða takmarkanir, sem orsakast af eftirlitsaðgerðum eða, ef stofnun verður ógjaldfær, sem koma í veg fyrir að skiptastjóri eða slitastjóri stofnunar fái upp í kostnað vegna skaða sem stofnun hefur orðið fyrir eða útgjalda sem hún hefur stofnað til nema um sé að ræða atburði sem eiga sér stað eftir að skiptameðferð eða slitameðferð er hafin að því er varðar stofnunina. Váttryggingarsamningurinn má hins vegar undanskilja sektir, févítu eða refsibætur sem stafa af aðgerðum af hálfu lögbærra yfirvalda.

d) Útreikningurinn á áhættumildun skal endurspeglar tryggingaverndina á gagnsæjan hátt í tengslum við og í samræmi við raunverulegar líkur á tapi og áhrifin af tapi sem notuð eru við heildarákvörðun eigin fjár til að mæta rekstraráhættu.

e) Váttryggingin er veitt af þriðja aðila. Í tilviki trygginga í gegnum bundin (e. *captive*) eða tengd félög skal áhættuskuldbindingin yfirferð til óháðs þriðja aðila sem uppfyllir skilyrðin um hæfi sem sett eru fram í 2. mgr.

f) Ramminn um færslu trygginga er vel rökstuddur og skjalfestur.

4. Aðferðafræðin við færslu trygginga skal, með afföllum og frádrögum fjárhæða varðandi tryggingarfjárhæðina, ná yfir alla eftirfarandi þætti:

a) Eftirstöðvatíma váttryggingarsamnings, ef hann er skemmri en eitt ár.

b) Uppsagnarskilmála váttryggingar, ef uppsagnarfrestur er skemmri en eitt ár.

c) Óvissu um greiðslu auk hvers konar misræmis á gildissviði váttryggingarsamninga.

5. Lækkun krafna vegna eiginfjárgrunnns sem leiðir af færslu trygginga og annarra aðferða við yfirfærslu áhættu má ekki vera umfram 20% af kröfu vegna eiginfjárgrunnns varðandi rekstraráhættu áður en tillit er tekið til aðferða til að milda áhættu.

324. gr.

Flokkun tapatburða

Tegundir tapatburða sem um getur í b-lið 3. mgr. 322. gr. eru eftirfarandi:

Tafla 3

Tegund atburðar	Skilgreining
Innri svik	Tap vegna aðgerða sem ætlaðar eru til að svíkja út fé, draga sér eignir eða sniðganga reglur, lög eða stefnu fyrirtækis, að undanskildum atburðum er varðað fjölbreytileika/mismunun, sem varðað a.m.k. einn innri aðila
Ytri svik	Tap vegna aðgerða þriðja aðila, sem ætlaðar eru til að svíkja út fé, draga sér eignir eða sniðganga lög
Starfsmannamál og öryggi á vinnustað	Tap vegna aðgerða sem brjóta í bága við vinnu-, heilsu- eða öryggislöggjöf eða -samkomulag, vegna greiðslu skaðabóta vegna líkamstjóns, eða vegna atburða tengdum fjölbreytileika/mismunun
Viðskiptavinir, afurðir og viðskiptahættir	Tap vegna þess að skyldur gagnvart tilteknum viðskiptavinum (þ.m.t. fjárvörslu- eða hæfiskröfur) eru ekki uppfylltar, óviljandi eða sökum vanrækslu, eða vegna eðlis eða gerðar afurðar
Tjón á áþreifanlegum eignum	Tap vegna taps eða tjóns á áþreifanlegum eignum vegna náttúruhamfara eða annarra atburða
Röskun á viðskiptum og kerfisbilanir	Tap vegna röskunar á viðskiptum eða vegna kerfisbilana
Framkvæmd, afgreiðsla og verkferlar	Tap sökum misheppnaðrar úrvinnslu viðskipta eða vinnslustjórnunar vegna tengsla við mótaðila í viðskiptum og seljendur

IV. BÁLKUR

KRÖFUR VEGNA EIGINFJÁRGRUNNS AÐ ÞVÍ ER VARÐAR MARKAÐSÁHÆTTU

I. KAFLI

Almenn ákvæði

325. gr.

Útreikningur á kröfum samstæðu

1. Með fyrirvara um 2. mgr. og einungis í þeim tilgangi að reikna út hreinar stöður og kröfur vegna eiginfjárgrunnns í samræmi við þennan bálk á samstæðugrunni mega stofnanir nota stöður í einni stofnun eða fyrirtæki til að veita á móti stöðum í annarri stofnun eða fyrirtæki.

2. Stofnanir mega einungis beita 1. mgr. að fengnu leyfi lögbærra yfirvalda, sem skal veitt ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- að skiptingu eiginfjárgrunns innan samstæðunnar sé fullnægjandi,
- að reglur, lagareglur eða samningar, sem gilda um þessar stofnanir, tryggja gagnkvæman fjárhagsstuðning innan samstæðunnar.

3. Séu fyrirtæki staðsett í þriðju löndum skulu öll eftirfarandi skilyrði uppfyllt, til viðbótar við skilyrðin í 2. mgr.:

- að slík fyrirtæki hafi hlotið starfsleyfi í þriðja landi og annaðhvort fullnægi skilgreiningunni á lánastofnun eða séu viðurkennd verðbréfafyrirtæki í þriðja landi,
- að slík fyrirtæki hlíti, á einingargrundvelli, reglum um kröfur vegna eiginfjárgrunns jafngildum þeim sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð,
- að engar reglugerðir séu til í viðkomandi þriðju löndum sem geta haft veruleg áhrif á flutninga sjóða innan samstæðunnar.

2. KAFLI

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar stöðuáhættu

1. þáttur

Almennt ákvæði og tilteknir gerningar

326. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar stöðuáhættu

Krafa stofnunar vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu skal vera summa krafna vegna eiginfjárgrunns að því er varðar almenna og sértæka áhættu staðna hennar í skulda- og hlutabréfagerningum. Farið skal með verðbréfaðar stöður í veltubók sem skuldagerninga.

327. gr.

Útreikningur á hreinni stöðu

1. Tölugildi gnótt- (skort-) staðna stofnunar umfram skort- (gnótt-) stöður í sömu hlutabréfum, skuldabréfum og breytanlegum verðbréfum og sams konar stöðluðum framvirkum samningum, valréttum, kaupréttum og vörðum kaupréttum skal vera hrein staða hennar í hverjum þessara mismunandi gerninga. Við útreikning á hreinni stöðu skal farið með stöður í afleiðugerningum eins og mælt er fyrir um í 328. og 330. gr. Við útreikning á eiginfjárkröfum vegna sértækrar áhættu skv. 336. gr. skulu eignarhlutir stofnunarinnar í eigin skuldagerningum ekki taldir með.

2. Ekki skal jafna breytanlegu verðbréfi á móti samsvarandi stöðu í undirliggjandi gerningi nema lögbær yfirvöld samþykki aðferð sem tekur mið af líkum þess að ákveðnu breytanlegu verðbréfi sé breytt eða geri kröfu um eigið fé til að standa undir

tapi sem breyting gæti haft í för með sér. Tilkynna skal slíkar aðferðir eða kröfur vegna eiginfjárgrunns til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með starfsvenjum á þessu sviði og skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur.

3. Daglega skal reikna allar hreinar stöður, án tillits til formerkja og á gildandi stundargengi, yfir í reikningsskilagjaldmiðil stofnunarinnar áður en þær eru lagðar saman.

328. gr.

Staðlaðir framvirkir vaxtasamningar og framvirkir samningar

1. Fara skal með staðlaða framvirka vaxtasamninga, framvirka vaxtasamninga (FRA) og framvirkar skuldbindingar um að kaupa eða selja skuldagerninga sem samsetningar á gnótt- og skortstöðum. Þannig skal fara með gnóttstöðu í stöðluðum, framvirkum vaxtasamningum sem samsetningu af láni, sem fellur í gjalddaga á afhendingardegi staðlaða, framvirka samningsins, og eignarhlut með sama gjalddaga og undirliggjandi gerningur eða undirliggjandi grundvallarfjárhæð umrædds staðlaðs, framvirks samnings. Eins er farið með seldan framvirkan vaxtasamning sem gnóttstöðu með gjalddaga á uppgjörstæði, að viðbættu samningstímabilinu, og sem skortstöðu með gjalddaga á uppgjörstæði. Bæði lánið og eignarhlutann skal setja í fyrsta flokkinn sem tilgreindur er í töflu 1 í 336. gr. til þess að reikna kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu vegna staðlaðra, framvirkra vaxtasamninga. Fara skal með framvirka skuldbindingu um að kaupa skuldagerning sem samsetningu af láni sem fellur í gjalddaga á afhendingardegi og gnótt- (nú-) stöðu í sjálfum skuldagerningum. Lántökuna skal setja í fyrsta flokkinn sem tilgreindur er í töflu 1 í 336. gr. vegna sértækrar áhættu og skuldagerminginn í þann dálk sem við á í sömu töflu.

2. Að því er varðar þessa grein er „gnóttstaða“ staða sem stofnun hefur ákveðið að gefi af sér tiltekna vexti, sem hún fær síðar, og „skortstaða“ staða sem stofnun hefur ákveðið að gefi af sér tiltekna vexti sem hún greiðir síðar.

329. gr.

Valréttir og kaupréttir

1. Að því er þennan kafla varðar skal fara með valrétti og kauprétti, sem byggjast á vöxtum, skuldagerningum, hlutabréfum, hlutabréfavísitölum, stöðluðum framvirkum samningum, skiptasamningum og erlendum gjaldmiðli, eins og um væri að ræða stöður sem hafa sama verðgildi og fjárhæð undirliggjandi gernings, sem valrétturinn vísar til, margfaldaðar með deltastuðlinum. Framangreindum stöðum má jafna á móti hvaða stöðu sem er í sams konar undirliggjandi verðbréfum eða afleiðum. Nota skal deltastuðul viðkomandi kauphallar. Að því er varðar OTC-valrétti, eða ef deltastuðull er ekki fáanlegur frá viðkomandi kauphöll, má stofnun reikna deltastuðulinn út sjálf með viðeigandi líkani, með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda. Veita ber leyfið ef líkanið skilar viðunandi mati á tíðni breytinga á verðgildi valréttarins eða kaupréttarins að því er varðar minniháttar breytingar á markaðsverði undirliggjandi gernings.

2. Stofnanir skulu endurspegla á fullnægjandi hátt í kröfum vegna eiginfjárgrunns aðrar áhættur en delastuðulsáhættu, sem tengjast valréttunum.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem skilgreindar eru aðferðir til að endurspegla í kröfum vegna eiginfjárgrunns aðrar áhættur en betastuðulsáhættu, sem um getur í 2. mgr., með þeim hætti sem er í samræmi við umfang starfsemi stofnana tengdri valréttum og kaupréttum og það hve flókin hún er.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Áður en að gildistöku tæknistaðlanna sem um getur í 3. mgr. kemur mega lögbær yfirvöld halda áfram að beita gildandi landsbundinni meðferð, hafi lögbær yfirvöld beitt þeim aðferðum fyrir 31. desember 2013.

330. gr.

Skiptasamningar

Með hliðsjón af vaxtaáhættu skal fara með skiptasamninga á sama hátt og gerninga innan efnahagsreiknings. Því skal fara með vaxtaskiptasamning, sem stofnunin fær breytilega vexti af og greiðir fasta vexti af, eins og um væri að ræða jafngilda gnóttstöðu í gerningi með breytilegum vöxtum og binditíma sem er jafn langur og tímabilið þar til nýir vextir verða ákveðnir og skortstöðu í gerningi með föstum vöxtum með sama binditíma og vaxtaskiptasamningurinn sjálfur.

331. gr.

Vaxtaáhætta tengd afleiðugerningum

1. Stofnunum sem meta afleiðugerninga sem um getur í 328.–330. gr. á markaðsviðri og stýra vaxtaáhættu tengdri þeim, á grundvelli núvirtts greiðsluflæðis, er heimilt að fengnu leyfi lögbærra yfirvalda að nota næmilíkon til að reikna út stöðurnar sem um getur í þeim greinum og er þeim heimilt að nota þau fyrir skuldabréf sem eru greidd upp á því sem eftir er af lánstímanum en ekki í einni lokagreiðslu höfuðstóls. Veita ber leyfið ef líkönin mynda stöður sem hafa sömu næmi gagnvart vaxtabreytingum og undirliggjandi greiðsluflæði. Þetta næmi skal metið með hliðsjón af óháðum hreyfingum á völdum punktum á ávöxtunarferlinum með að minnsta kosti einn næmipunktur í hverjum binditímabliki sem sýndur er í töflu 2 í 339. gr. Stöðurnar skulu taldar með við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns í tengslum við almenna áhættu vegna skuldagerninga.

2. Stofnanir sem nota ekki líkönin í 1. gr. mega jafna stöðum í afleiðugerningum, sem um getur í 328.–330. gr., á móti hver annarri að fullu ef þær uppfylla að minnsta kosti eftirfarandi skilyrði:

- a) stöðurnar hafa sama verðgildi og eru tilgreindar í sama gjaldmiðli,
- b) viðmiðunarvextir (fyrir stöður með breytilega vexti) eða vaxtamiðar (fyrir stöður með fasta vexti) eru samsvarandi,
- c) næsta dagsetning fyrir ákvörðun vaxta, eða vaxtatíminn sem eftir er þegar um er að ræða stöður með fasta vaxtamiða, samsvara eftirfarandi takmörkum:
 - i. minna en einn mánuður þangað til: sama dag,
 - ii. einn mánuður til eitt ár þangað til: innan sjö daga,
 - iii. meira en eitt ár þangað til: innan 30 daga.

332. gr.

Lánaafleiður

1. Við útreikning á kröfu vegna eiginfjárgrunns í tengslum við almenna og sértæka áhættu vegna aðilans sem tekur á sig útlánaáhættuna („seljanda varnarinnar“) skal, nema annað sé tekið fram, nota grundvallarfjárhæð lánaafleiðusamningsins. Þrátt fyrir fyrsta málslið má stofnun velja að skipta grundvallarfjárhæð út fyrir grundvallarfjárhæð auk nettóbreytingar á markaðsvirði lánaafleiðunnar frá upphafi viðskipta, þar sem neikvæð nettóbreyting frá sjónarhóli seljanda varnarinnar ber neikvætt formerki. Við útreikning á eiginfjárkröfu í tengslum við sértæka áhættu, nema að því er varðar heildarskiptasamninga, skal nota líftíma lánaafleiðusamningsins frekar en líftíma skuldbindingarinnar. Stöður eru ákvarðaðar sem hér segir:

- a) heildarskiptasamningur myndar gnóttstöðu í almennri áhættu tilgreindu skuldbindingarinnar og skortstöðu í almennri áhættu ríkisskuldabréfs með binditíma sem er jafn langur og tímabilið þar til nýir vextir verða ákveðnir og sem fá 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóks. Hún myndar einnig gnóttstöðu í sértækri áhættu tilgreindu skuldbindingarinnar.
- b) Skuldabreyting (e. *credit default swap*) myndar ekki stöðu að því er varðar almenna áhættu. Að því er varðar sérstaka áhættu skal stofnunin skrá gervignóttstöðu í skuldbindingu tilgreinda aðilans nema afleiðan hafi verið metin af óháðum aðila og uppfylli skilyrði fullgilds skuldaliðar, en í því tilviki skal skrá gnóttstöðu í afleiðunni. Ef greiða þarf álag eða vexti af afurðinni skal setja það sjóðstreymi fram sem grundvallarfjárhæðir í ríkisskuldabréfum.

c) Lánshæfistengt skuldabréf gagnvart einum aðila (e. *single name*) myndar gnóttstöðu í almennri áhættu skuldabréfsins sjálfs, sem vaxtaafurð. Að því er varðar sértæka áhættu myndast gervignóttstaða í skuldbindingu tilgreinda aðilans. Frekari gnóttstaða myndast í útgefanda skuldabréfsins. Ef lánshæfistengda skuldabréfið hefur fengið ytra mat og uppfyllir skilyrði fullgilds skuldaliðar þarf aðeins að skrá eina gnóttstöðu með sértækri áhættu skuldabréfsins.

d) Auk gnóttstöðu í sértækri áhættu útgefanda skuldabréfsins myndar lánshæfistengt skuldabréf gagnvart mörgum aðilum (e. *multiple name*), sem veitir hlutfallslega vörn, stöðu í sérhverjum tilgreindum aðila og er samanlagðri grundvallarfjárhæð samningsins úthlutað á mismunandi stöður eftir því hve stóran hluta af heildargrundvallarfjárhæðinni hver áhættuskuldbinding vegna tilgreinds aðila myndar. Ef unnt er að velja fleiri en eina skuldbindingu tilgreinds aðila er það skuldbindingin með hæstu áhættuvogina sem ákvarðar sértæku áhættuna.

e) Lánaafleiða sem byggist á fyrsta vanskilaaðila (e. *first-asset-to-default credit derivative*) myndar stöðu fyrir grundvallarfjárhæðina í skuldbindingu hvers tilgreinds aðila. Ef hámarksgreiðsla vegna skuldaviðburðar (e. *credit event*) er lægri en krafa vegna eiginfjárgrunns samkvæmt aðferðinni í fyrsta málslið þessa liðar má líta á hámarksfjárhæð greiðslunnar sem kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu.

Lánaafleiða sem byggist á n-ta vanskilaaðila (e. *n-th-asset-to-default credit derivative*) myndar stöðu fyrir grundvallarfjárhæðina í skuldbindingu hvers tilgreinds aðila að frádregnum n-1 tilgreindum aðilum með lægstu kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu. Ef hámarksgreiðsla vegna skuldaviðburðar (e. *credit event*) er lægri en krafa vegna eiginfjárgrunns samkvæmt aðferðinni í fyrsta málslið þessa liðar má líta á þá fjárhæð sem kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu.

Ef lánaafleiða sem byggist á n-ta vanskilaaðila hefur verið metin af óháðum aðila skal seljandi varnarinnar reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu með hliðsjón af matinu á afleiðunni og beita viðkomandi áhættuvogum verðbréfunar, eftir því sem við á.

2. Að því er varðar aðilann sem yfirfærir útlánaáhættu („kaupandi varnarinnar“) eru stöðurnar ákvarðaðar sem spegilmynd af seljanda varnarinnar, að undanskildu lánshæfistengdu skuldabréfi (sem leiðir ekki af sér skortstöðu í útgefandanum). Við útreikning á kröfu vegna eiginfjárgrunns fyrir kaupanda varnarinnar skal nota grundvallarfjárhæð lánaafleiðusamningsins. Þrátt fyrir fyrsta málslið má stofnun velja að skipta grundvallarfjárhæð út fyrir grundvallarfjárhæð auk nettóbreytingar á markaðsvirði lánaafleiðunnar frá upphafi

viðskipta, þar sem neikvæð nettóbreyting frá sjónarhóli seljanda varnarinnar ber neikvætt formerki. Ef um er að ræða kauprétt ásamt verðaukningu (e. *step-up*) á tilteknum tíma skal sá tímunktur teljast gjalddagi varnarinnar.

3. Lánaafleiður í samræmi við 1. eða 3. mgr. 338. gr. skulu einungis taldar með við ákvörðun á kröfu vegna eiginfjárgrunns í tengslum við sértæka áhættu í samræmi við 4. mgr. 338. gr.

333. gr.

Verðbréf seld samkvæmt endurhverfum verðbréfakaupum eða lánuð

Sá sem framselur verðbréf, eða tryggð réttindi sem tengjast eignarhaldi á verðbréfum, í endurhverfum verðbréfakaupum og sá sem lánar verðbréf í verðbréfalánveitingu skal telja þessi verðbréf með við útreikning á kröfu sinni vegna eiginfjárgrunns samkvæmt þessum kafla, að því tilskildu að slík verðbréf séu stöður í veltubók.

2. þáttur

Skuldagerningar

334. gr.

Hreinar stöður í skuldagerningum

Hreinar stöður skulu flokkaðar í samræmi við gjaldmiðilinn sem þær eru tilgreindar í og krafa vegna eiginfjárgrunns varðandi almenna og sértæka áhættu er reiknuð í hverjum gjaldmiðli fyrir sig.

1. undirþáttur

Sértæk áhætta

335. gr.

Hámark á kröfu vegna eiginfjárgrunns að því varðar hreina stöðu

Stofnun má takmarka kröfu vegna eiginfjárgrunns í tengslum við sértæka áhættu hreinnar stöðu í skuldagerningum við mesta mögulega tap tengt vanskilaaðhættu. Að því er varðar skortstöður má reikna þetta hámark út sem breytingu á virði sökum þess að gerningurinn eða, ef við á, undirliggjandi aðilar verða skyndilega án vanskilaaðhættu.

336. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns að því er varðar skuldagerninga sem ekki eru verðbréfanir

1. Stofnunin skal færa hreinar stöður sínar í veltubókinni í gerningum sem eru ekki verðbréfaðar stöður eins og þær eru reiknaðar í samræmi við 327. gr., í viðeigandi flokka í töflu 1 á grundvelli útgefanda eða loforðsgjafa þeirra, ytra eða innra lánshæfismats og þess sem eftir lifir af binditíma og síðan margfalda þær með þeim vogum sem taflan sýnir. Hún skal leggja saman vegnar stöður sínar, sem beiting þessarar greinar skilar, án tillits til þess hvort þær eru gnótt- eða skortstöður, til að reikna út kröfu sína vegna eiginfjárgrunns á móti sértækri áhættu.

Tafla 1

Flokkar	Krafa vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu
Skuldabréf sem myndu fá 0% áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu.	0%
Skuldabréf sem myndu fá 20% eða 50% áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlána-áhættu og aðrir fullgildir liðir samkvæmt skilgreiningu í 4. mgr.	0,25% (tíminn, sem eftir er til lokagjalddaga, er 6 mánuðir eða styttri) 1,00% (tíminn, sem eftir er til lokagjalddaga, er lengri en 6 mánuðir til og með 24 mánuðir) 1,60% (tíminn, sem eftir er til lokagjalddaga, er lengri en 24 mánuðir)
Skuldabréf sem myndu fá 100% áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu.	8,00%
Skuldabréf sem myndu fá 150% áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu.	12,00%

2. Að því er varðar stofnanir sem beita innramatsaðferðinni á þann flokk áhættuskuldbindinga sem útgefandi skuldageringsins tilheyrir skal útgefandi áhættuskuldbindingarinnar, til að uppfylla skilyrði fyrir áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu sem um getur í 1. mgr., hafa innra mat með líkur á vanefndum sem eru jafnar eða lægri en þær sem tengjast viðeigandi lánshæfisþrepi samkvæmt staðalaðferðinni.

3. Stofnanir mega reikna út kröfur varðandi sértæka áhættu fyrir skuldabréf sem uppfylla skilyrði fyrir 10% áhættuvog í samræmi við meðferðina sem sett er fram í 4., 5. og 6. mgr. 129. gr. sem helminginn af viðeigandi kröfu vegna eiginfjárgrunns í tengslum við sértæka áhættu, að því er varðar annan flokkinn í töflu 1.

4. Aðrir fullgildir liðir eru:

a) gnótt- og skortstöður í eignum sem ekki hafa hlotið lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki og sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

i. viðkomandi stofnun telur þær vera nægilega auðseljanlegar,

ii. fjárfestingargæði þeirra eru, samkvæmt mati stofnunarinnar, að minnsta kosti jöfn fjárfestingargæðum eignanna sem um getur í annarri línu í töflu 1,

iii. þær eru skráðar á að minnsta kosti einum skipulegum markaði í aðildarríki eða á kauphöll í þriðja landi,

að því tilskildu að kauphöllin sé viðurkennd af lögbærum yfirvöldum í viðkomandi aðildarríki,

b) gnótt- og skortstöður í eignum, útgefnum af stofnunum sem lúta kröfum vegna eiginfjárgrunns sem eru settar fram í þessari reglugerð, sem hlutaðeigandi stofnun telur nægilega auðseljanlegar og af fjárfestingargæðum sem eru, samkvæmt mati stofnunarinnar, að minnsta kosti jöfn fjárfestingargæðum eignanna sem um getur í annarri línu í töflu 1,

c) verðbréf útgefin af stofnunum sem teljast af sama eða betra lánshæfi en þær stofnanir sem tengjast 2. lánshæfisþrepi samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu áhættuskuldbindinga vegna stofnana og heyra undir reglu- og eftirlitsfyrirkomulag sambærilegt því sem kveðið er á um í þessari reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB.

Stofnanir, sem nýta sér a- eða b-lið, skulu búa yfir skjalfestri aðferðafræði til að meta hvort eignir uppfylla kröfurnar í þeim liðum og skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um þessa aðferðafræði.

337. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns að því er varðar verðbréfaða gerninga

1. Að því er varðar gerninga í veltubókinni, sem eru verðbréfaðar stöður, skal stofnunin vega hreinar stöður sínar, eins og þær eru reiknaðar út í samræmi við 1. mgr. 327. gr., með eftirfarandi:

a) 8% af áhættuvog samkvæmt staðalaðferðinni eins og hún er sett fram í 3. þætti 5. kafla II. bóls, að því er varðar verðbréfaðar stöður sem myndu falla undir staðalaðferðina fyrir útlánaáhættu utan veltubókar hjá sömu stofnun,

b) 8% af áhættuvog samkvæmt innramatsaðferðinni eins og hún er sett fram í 3. þætti 5. kafla II. bóls, að því er varðar verðbréfaðar stöður sem myndu heyra undir innramatsaðferðina utan veltubókar hjá sömu stofnun.

2. Nota má eftirlitsformúluaðferðina, sem sett er fram í 262. gr., ef stofnunin getur unnið mat á líkum á vanefndum og, eftir atvikum, áhættuskuldbindingarvirði og tapi að gefnum vanefndum til að nota við eftirlitsformúluaðferðina samkvæmt reglum um mat á þessum færíbreytum í innramatsaðferðinni í samræmi við 3. kafla II. bóls.

Stofnun, önnur en útgáfulánastofnun, sem gæti notað aðferðina fyrir sömu verðbréfuðu stöðu utan veltubókar má einungis nota þá aðferð með leyfi lögbærra yfirvalda, sem skulu veita það ef stofnunin uppfyllir skilyrði fyrstu undirgerinnar.

Einnig má ákvarða mat á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum til að nota við eftirlitsformúlaðferðina á grundvelli mats sem leiðir af aðferð stofnunar við að reikna út kröfu vegna aukinnar áhættu (e. *IRC approach*) ef hún hefur hlotið leyfi til að nota eigið líkan vegna sértækrar áhættu skuldageringa. Síðastnefnda valmöguleikann má einungis nota með leyfi lögbærra yfirvalda, sem þau skulu veita ef umrætt mat uppfyllir meginlegar kröfur um innramatsaðferðina sem sett er fram í 3.kafla II. bóls.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 gefa út viðmiðunarreglur um notkun mats á líkum að gefnum vanefndum og tapi að gefnum vanefndum þegar matið er byggt á aðferð við að reikna út kröfu vegna aukinnar áhættu.

3. Að því er varðar verðbréfaðar stöður sem falla undir viðbótaráhættuvog í samræmi við 407. gr. skal nota 8% af heildaráhættuvog.

Að undanskildum verðbréfuðum stöðum sem farið er með í samræmi við 4. mgr. 388. gr. skal stofnun leggja saman vegnar stöður sínar, sem beiting þessarar greinar skilar (án tillits til þess hvort þær eru gnótt- eða skortstöður) til að reikna út kröfu sína vegna eiginfjárgrunns á móti sértækri áhættu.

4. Þrátt fyrir að undirgrein 3. gr. skal stofnunin leggja saman hreinar vegnar gnóttstöður annars vegar og hreinar vegnar skortstöður hins vegar, fyrir umbreytingartímabil sem lýkur 31. desember 2014. Sú þessara fjárhæða sem hærri er segir til um kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sérstaka áhættu. Stofnunin skal þó, ársfjórðungslega, skýra lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkis frá heildarsummu hreinna veginna gnótt- og skortstaðna sinna, sundurliðaðri eftir tegundum undirliggjandi eigna.

5. Ef útgáfulánastofnun hefðbundinnar verðbréfunar uppfyllir ekki skilyrði fyrir verulegri yfirfærslu áhættu í 243. gr. skal hún við útreikning á kröfu vegna eiginfjárgrunns samkvæmt þessari grein taka með verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar í stað verðbréfaðra staðna sinna vegna þeirrar verðbréfunar.

Ef útgáfulánastofnun gerviverðbréfunar uppfyllir ekki skilyrði fyrir verulegri yfirfærslu áhættu í 244. gr. skal hún við útreikning á kröfu vegna eiginfjárgrunns samkvæmt þessari grein taka með verðbréfaðar áhættuskuldbindingar vegna þessarar verðbréfunar, en ekki nokkra útlánavörn sem fæst fyrir verðbréfaða eignasafnið.

338. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns að því er varðar fylgniviðskiptasafnið

1. Fylgniviðskiptasafn samanstandur af verðbréfuðum stöðum og lánaafleiðum sem byggjast á n-ta vanskilaaðila, sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

a) stöðurnar eru hvorki endurverðbréfaðar stöður né valréttir á áhættulag verðbréfunar, né annars konar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar sem ekki veita hlutfallslegan ágóða af ávinningi af áhættulagi verðbréfunar,

b) allir viðmiðunargerningar eru annað eftirfarandi:

i. gerningar gagnvart einum aðila, þ.m.t. lánaafleiður, gagnvart einum aðila, þar sem markaður er fyrir hendi fyrir kaup- og söluviðskipti með þá,

ii. vísitölur sem átt eru viðskipti með og sem byggja á viðkomandi tilgreindum aðilum.

Litið er svo á að markaður fyrir kaup og sölu sé fyrir hendi ef fyrir liggja óháð kaup- og sölutilboð, sem lögð eru fram í góðri trú, svo að unnt sé að ákvarða sanngjarnt verð miðað við síðasta söluverð, eða gildandi, samkeppnishæfa verðskrá, innan eins dags og gera upp á verði, sem þannig er myndað, innan tiltölulega skamms tíma í samræmi við viðskiptavenjur.

2. Stöður sem miða við eitthvað af eftirfarandi skulu ekki vera hluti af fylgniviðskiptasafni:

a) undirliggjandi gerninga sem mögulegt er að setja í flokkinn „smásöluáhættuskuldbindingar“ eða flokkinn „áhættuskuldbindingar tryggðar með veði í fasteignum“ samkvæmt staðalaðferðinni fyrir útlánaáhættu stofnunar utan veltubókar,

b) kröfu á sérstakan verðbréfunaraðila, sem tryggð er, beint eða óbeint, með stöðu sem sjálf myndi ekki uppfylla skilyrði til að vera í fylgniviðskiptasafninu í samræmi við 1. mgr. og þessa málsgrein.

3. Stofnun getur talið með í fylgniviðskiptasafni stöður sem hvorki eru verðbréfaðar stöður né lánaafleiður sem byggjast á n-ta vanskilaaðila heldur stöður sem verja aðrar stöður í safninu, að því tilskildu að virkur kaup- og sölumarkaður eins og lýst er í síðustu undirgrein 1. mgr. sé til staðar fyrir gerninginn eða undirliggjandi gerninga.

4. Stofnun skal ákvarða þá fjárhæð eftirfarandi fjárhæða sem hærri er sem kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu fyrir fylgniviðskiptasafnið:

a) heildarkröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu sem myndi aðeins gilda um hreinar gnóttstöður í fylgniviðskiptasafninu,

b) heildarkröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu sem myndi aðeins gilda um hreinar skortstöður í fylgniviðskiptasafninu.

2. undirþáttur

Almenn áhætta

339. gr.

Útreikningur almennrar áhættu með hliðsjón af binditíma

1. Til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns á móti almennri áhættu skal vega allar stöður miðað við binditíma eins og útskýrt er í 2. mgr. til að finna út þá fjárhæð eiginfjárgrunns sem þarf á móti þeim. Lækka skal kröfuna þegar um er að ræða vegna stöðu samhliða gagnstæðri, veginni stöðu í sama binditímaflokki. Einnig er heimilt að lækka kröfuna þegar gagnstæðu vegnu stöðurnar eru í mismunandi binditímaflokkum og fer lækkunin bæði eftir því hvort báðar stöðurnar eru á sama svæði eða ekki og hvaða svæði þær heyrja undir.

2. Stofnunin skal setja hreinar stöður sínar í viðeigandi binditímaflokkum í 2. eða 3. dálki, eftir því sem við á, í töflu 2 í 4. mgr. Hún skal gera það á grundvelli þess sem eftir lifir af binditíma þegar um er að ræða gerninga með föstum vöxtum og á grundvelli þess tíma þar til vextirnir eru ákveðnir á ný þegar um er að ræða gerninga með vöxtum sem breytast fyrir lokagjalddaga. Hún skal einnig greina á milli skuldagerninga með 3% vaxtamiða eða meira og þeirra sem eru með

vaxtamiðum undir 3% og setja þá í 2. eða 3. dálk í töflu 2. Hún skal síðan margfalda hvern þeirra með veginni fyrir viðkomandi binditímaflokk í 4. dálki í töflu 2.

3. Síðan skal stofnunin reikna samtölu veginna gnóttstaðna og samtölu veginna skortstaðna í hverjum binditímaflokki. Fjárhæð hinna fyrri, sem eru jafnaðar gagnvart hinum síðari í tilteknum binditímaflokki, skal vera jöfnuð, vegin staða í þeim flokki, en það sem eftir verður af gnótt- eða skortstöðu skal vera ójöfnuð, vegin staða í sama flokki. Síðan er samtala jafnaðra, veginna staðna í öllum flokkum reiknuð.

4. Stofnunin skal reikna samtölu ójafnaðra, veginna gnóttstaðna fyrir flokka á hverju svæði í töflu 2 til að finna ójafnaða, vegna gnóttstöðu fyrir hvert svæði. Á sama hátt skal reikna samtölu ójafnaðra, veginna skortstaðna fyrir hvern flokk á sérstöku svæði til að finna út ójafnaða, vegna skortstöðu fyrir það svæði. Sá hluti ójafnaðrar, veginnar gnóttstöðu á tilteknu svæði sem er jafnaður með ójafnaðri veginni skortstöðu fyrir sama svæði skal vera jafnaða, vegna staðan fyrir það svæði. Sá hluti ójafnaðrar, veginnar gnóttstöðu eða ójafnaðrar, veginnar skortstöðu fyrir svæði sem ekki er hægt að jafna á þennan hátt skal vera ójafnaða, vegna staðan fyrir það svæði.

Tafla 2

Svæði	Binditímaflokkur		Vog (í%)	Vaxtabreytingar sem gengið er út frá (í%)
	3% vaxtamiði eða meira	Vaxtamiði undir 3%		
Eitt	0 ≤ 1 mánuður	0 ≤ 1 mánuður	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mánuðir	> 1 ≤ 3 mánuðir	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mánuðir	> 3 ≤ 6 mánuðir	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mánuðir	> 6 ≤ 12 mánuðir	0,70	1,00
Tvö	> 1 ≤ 2 ár	> 1,0 ≤ 1,9 ár	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 ár	> 1,9 ≤ 2,8 ár	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 ár	> 2,8 ≤ 3,6 ár	2,25	0,75
Þrjú	> 4 ≤ 5 ár	> 3,6 ≤ 4,3 ár	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 ár	> 4,3 ≤ 5,7 ár	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 ár	> 5,7 ≤ 7,3 ár	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 ár	> 7,3 ≤ 9,3 ár	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 ár	> 9,3 ≤ 10,6 ár	5,25	0,60
	> 20 ár	> 10,6 ≤ 12,0 ár	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 ár	8,00	0,60
		> 20 ár	12,50	0,60

5. Fjárhæð ójafnaðrar, veginnar gnótt- eða skortstöðu á svæði eitt, sem er jöfnuð með ójafnaðri, veginni skort- eða gnóttstöðu á svæði tvö, er síðan jöfnuð vegin staða á milli svæða eitt og tvö. Á sama hátt skal reikna þann hluta ójafnaðrar, veginnar stöðu á svæði tvö sem eftir er og ójafnaðrar, veginnar stöðu á svæði þrjú til að reikna út jafnaða, vegna stöðu milli svæða tvö og þrjú.

6. Stofnuninni er heimilt að snúa röðinni í 5. mgr. við þannig að reiknuð sé jöfnuð, vegin staða milli svæða tvö og þrjú áður en staðan milli svæða eitt og tvö er reiknuð út.

7. Afganginn af ójafnaðri, veginni stöðu á svæði eitt skal síðan jafna við afganginn á svæði þrjú eftir að það síðarnefnda hefur verið jafnað við svæði tvö til þess að finna jafnaða, vegna stöðu milli svæða eitt og þrjú.

8. Eftir að reikningsaðferðunum þremur í 5., 6. og 7. mgr. hefur verið beitt skal leggja afgangsstöður saman.

9. Krafa stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns skal reiknuð sem samtala eftirfarandi þátta:

- 10% af samtölu jafnaðra, veginna staðna í öllum binditímaflokkum,
- 40% af jafnaðri, veginni stöðu á svæði eitt,
- 30% af jafnaðri, veginni stöðu á svæði tvö,
- 30% af jafnaðri, veginni stöðu á svæði þrjú,
- 40% af jafnaðri, veginni stöðu á milli svæða eitt og tvö og á milli svæða tvö og þrjú,
- 150% af jafnaðri, veginni stöðu á milli svæða eitt og þrjú,
- 100% af ójöfnuðum, vegnum stöðum sem eftir eru.

340. gr.

Útreikningur almennrar áhættu með hliðsjón af rauntíma

1. Stofnanir mega nota aðferð við að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar almenna áhættu vegna skuldageringa sem endurspeglar rauntíma, í stað aðferðarinnar sem lýst er í 339. gr., að því tilskildu að stofnanir geri það með samræmdum hætti.

2. Samkvæmt rauntímaaðferðinni, sem um getur í 1. mgr., skal stofnunin taka markaðsvirði hvers skuldagerings með

föstum vöxtum og síðan reikna ávöxtun hans fram að gjalddaga, sem er fölgur forvextir þess gernings. Þegar um er ræða gerninga með breytilegum vöxtum skal stofnunin taka markaðsverð hvers gernings og síðan reikna ávöxtun hans út frá þeirri forsendu að höfuðstóllinn falli í gjalddaga þegar næst verður hægt að breyta vöxtunum.

3. Stofnunin skal síðan reikna leiðréttan rauntíma hvers skuldagerings á grundvelli eftirfarandi formúlu:

$$\text{leiðréttur rauntími} = \frac{D}{1 + R}$$

þar sem:

D = rauntími reiknaður út með eftirfarandi formúlu:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

þar sem:

R = ávöxtun fram að gjalddaga,

C_t = greiðsla í reiðufé á tíma t,

M = ávöxtun fram að gjalddaga,

Gera skal leiðréttingu á útreikningi leiðréttis rauntíma vegna skuldageringa sem eru háðir fyrirframgreiðsluáætlu. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 gefa út viðmiðunarreglur um hvernig skuli beita slíkum leiðréttinum.

4. Stofnunin skal síðan setja skuldageringana á viðeigandi svæði í töflu 3. Hún skal gera það á grundvelli leiðréttis rauntíma hvers gernings.

Tafla 3

Svæði	Leiðréttur rauntími (í árum)	Áætlaðir vextir (breytingar í%)
Eitt	> 0 ≤ 1,0	1,0
Tvö	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
Þrjú	> 3,6	0,7

5. Stofnunin skal síðan reikna vegna stöðu hvers gernings á grundvelli rauntíma með því að margfalda markaðsvirði hans með leiðréttum rauntíma og áætlaðri vaxtabreytingu fyrir gerning með þessum sama leiðréttum rauntíma (sjá 3. dálk í töflu 3).

6. Stofnunin skal reikna gnótt- og skortstöður sínar, sem vegnar eru á grundvelli rauntíma, á hverju svæði. Fjárhæð gnóttstaðna, sem er jöfnuð á móti skortstöðum innan hvers svæðis, er jöfnuð, vegin staða á grundvelli rauntíma fyrir það svæði.

Stofnunin skal síðan reikna ójafnaða stöðu, sem vegin er á grundvelli rauntíma, fyrir hvert svæði. Hún skal síðan beita aðferðunum sem mælt er fyrir um að því er varðar ójafnaðar, vegnar stöður í 5.–8. mgr. 339. gr.

7. Krafa stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns skal því næst reiknuð sem samtala eftirfarandi þátta:

- 2% af jafnaðri stöðu, sem er vegin á grundvelli rauntíma, fyrir hvert svæði,
- 40% af jafnaðri stöðu, sem er vegin á grundvelli rauntíma, á milli svæða eitt og tvö og á milli svæða tvö og þrjú,
- 150% af jafnaðri stöðu, sem er vegin á grundvelli rauntíma, á milli svæða eitt og þrjú,
- 100% af þeim ójöfnuðu stöðum, vegnum á grundvelli rauntíma, sem eftir eru.

3. þáttur

Hlutabréf

341. gr.

Hreinar stöður í hlutabréfagerningum

1. Stofnunin skal leggja allar hreinar gnóttstöður sínar og allar hreinar skortstöður sínar saman sérstaklega í samræmi við 327. gr. Samtala tölugilda þessara tveggja talna skal vera verg heildarstaða hennar.

2. Stofnunin skal reikna sérstaklega fyrir hvern markað muninn á milli samtölu hreinna gnóttstaðna og hreinna skortstaðna. Samtala tölugilda þessa mismunar skal vera hrein heildarstaða hennar.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem skilgreina hugtakið „markaður“ sem um getur í 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

342. gr.

Sértæk áhætta hlutabréfagerninga

Stofnun skal margfalda verga heildarstöðu sína með 8% til að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns á móti sértækri áhættu.

343. gr.

Almenn áhætta hlutabréfagerninga

Krafa vegna eiginfjárgrunns á móti almennri áhættu skal vera hrein heildarstaða stofnunar margföluð með 8%.

344. gr.

Hlutabréfavisitölur

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum með lista yfir þær hlutabréfavisitölur sem geta fallið undir annan málslið 4. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. Áður en að gildistöku tæknistaðlanna sem um getur í þriðju undirgrein kemur mega stofnanir halda áfram að beita meðferðinni sem sett er fram í annarri undirgrein 4. mgr., hafi lögbær yfirvöld beitt þeirri aðferð fyrir 1. janúar 2014.

3. Staðlaða, framvirka samninga, sem tengdir eru hlutabréfavisitölu, sambærileg deltavegin skjöl, sem svara til valréttar byggðum á stöðluðum, framvirkum samningum, sem tengdir eru hlutabréfavisitölu, og hlutabréfavisitölur, sem hér á eftir er vísað til í heild sem „staðlaðra, framvirkra samninga sem eru tengdir hlutabréfavisitölu“, er heimilt að sundurliða í stöður í sérhverjum þeim hlutabréfum sem vísitalan samanstendur af. Fara má með þessar stöður sem undirliggjandi stöður í hlutabréfunum sem um ræðir og heimilt er að jafna þær á móti gagnstæðum stöðum í undirliggjandi hlutabréfunum sjálfum. Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um það hvernig þær nota þá aðferð.

4. Ef staðlaður, framvirkur samningur, sem er tengdur hlutabréfavisitölu, er ekki sundurliðaður í undirliggjandi stöður skal fara með hann eins og hann væri stakt hlutabréf. Þó er heimilt að líta fram hjá sértækri áhættu vegna þessa staka hlutabréfs ef viðskipti eru með umræddan, staðlaðan framvirkan samning, sem er tengdur hlutabréfavisitölu, í kauphöll og hann miðast við viðeigandi, nægilega fjölbreytta vísitölu.

4. þáttur

Sölutrygging

345. gr.

Lækkun hreinna staðna

1. Ef um er að ræða sölutryggingu skulda- eða hlutabréfagerninga er stofnun heimilt að nota eftirfarandi aðferð við að reikna kröfur sínar vegna eiginfjárgrunns. Í fyrsta lagi skal hún reikna hreinar stöður með því að draga frá sölutryggingarstöður sem þriðji aðili hefur skráð sig fyrir eða skuldbundið sig til að tryggja sölu á, á grundvelli formlegs samkomulags. Því næst skal stofnunin lækka hreinar stöður um lækkunarþættina í töflu 4 og reikna út kröfu sínar vegna eiginfjárgrunns með því að nota hinar lækkuðu sölutryggingarstöður.

Tafla 4

0. virkur dagur:	100%
1. virkur dagur:	90%
2. til 3. virkur dagur:	75%
4. virkur dagur:	50%
5. virkur dagur:	25%
eftir 5. virkan dag:	0%.

„0. virkur dagur“: sá virki dagur þegar stofnunin verður skilyrðislaust skuldbundin til að taka við þekktu magni verðbréfa gegn umsömdu verði.

2. Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um hvernig þær nýta sér 1. mgr.

5. þáttur

Kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir sértæka áhættu að því er varðar stöður sem eru áhættuvarðar með lánaafleiðum

346. gr.

Afsláttur vegna áhættuvarna með lánaafleiðum

1. Veita skal afslátt vegna áhættuvarna með lánaafleiðum, í samræmi við meginreglurnar sem eru settar fram í 2. til 6. mgr.

2. Stofnanir skulu fara með stöðuna í lánaafleiðunni sem aðra „hliðina“ og áhættuvörðu stöðuna, sem hefur sama nafnverð eða, eftir atvikum, sömu grundvallarfjárhæð, sem hina „hliðina“.

3. Veita skal fullan afslátt þegar virði beggja hliða stöðu hreyfist ávallt hvort í sína áttina og nokkurn veginn í jafn miklum mæli. Þetta á við í eftirfarandi aðstæðum:

- báðar hliðar samanstanda af nákvæmlega eins gerningum eða
- gnóttstaða í handbæru fé er áhættuvarin af heildarskiptasamningi (eða öfugt) og það er fullkomið samræmi á milli tilgreindu skuldbindingarinnar og undirliggjandi áhættuskuldbindingar (þ.e. stöðunnar í handbæru fé), gjalddagi skiptasamningsins sjálfs getur verið annar en gjalddagi undirliggjandi áhættuskuldbindingar.

Við þessar aðstæður skal á hvoruga hlið stöðunnar gera kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértækrar áhættu.

4. Beita skal 80% lækkun þegar gildi beggja hliða hreyfast ávallt hvort í sína áttina og fullkomið samræmi ríkir varðandi tilgreinda skuldbindingu, gjalddaga bæði tilgreindrar skuldbindingar og lánaafleiðu sem og gjaldmiðil undirliggjandi áhættuskuldbindingar. Að auki skulu lykilþættir lánaafleiðusamningsins ekki verða til þess að verðbreytingar á lánaafleiðunni víki verulega frá verðbreytingum á stöðunni í

handbæru fé. Að því marki sem yfirfærsla á áhættu á sér stað við viðskiptin skal beita 80% lækkun vegna sértækrar áhættu á þá hlið færslunnar sem hefur hærri kröfu vegna eiginfjárgrunns, en kröfur vegna sértækrar áhættu á hinni hliðinni skulu vera núll.

5. Að frátöldum þeim aðstæðum sem lýst er í 3. og 4. mgr. skal veita afslátt að hluta til í eftirfarandi tilvikum:

a) Staðan fellur undir b-lið 3. mgr. en misræmi er milli tilgreindrar skuldbindingar og undirliggjandi áhættuskuldbindingar. Stöðurnar uppfylla þó eftirfarandi kröfur:

i. tilgreinda skuldbindingin er metin jafn rétthá eða réttlægri undirliggjandi skuldbindingu,

ii. undirliggjandi skuldbinding og tilgreind skuldbinding deila sama loforðsgjafa og í þeim eru ákvæði, sem unnt er að framfylgja samkvæmt lögum, um afleiddar vanefndir eða afleidda gjaldfellingu (e. *cross-default or cross-acceleration*),

b) Staðan fellur undir a-lið 3. mgr. eða 4. mgr. en misræmi ríkir varðandi gjaldmiðil eða líftíma á milli útlánavarnarinnar og undirliggjandi eignar. Taka skal tillit til slíks gjaldmiðlamisvægis í kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar gjaldmiðlaáhættu.

c) Staðan fellur undir 4. mgr. en það er eignamisræmi á milli stöðunnar í handbæru fé og lánaafleiðunnar. Undirliggjandi eignin er þó talin með í (afhendingarbærum) skuldbindingum í gögnunum um lánaafleiðuna.

Svo veita megi afslátt að hluta til gildir einungis sú krafa vegna eiginfjárgrunns sem hærri er, í stað þess að leggja saman kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu fyrir hvora hlið færslunnar.

6. Við allar aðstæður sem ekki falla undir 3.–5. mgr. skal reikna kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu fyrir báðar hliðar stöðunnar sérstaklega.

347. gr.

Afsláttur vegna áhættuvarna með lánaafleiðum sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila og n-ta vanskilaaðila

Ef um er að ræða lánaafleiður sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila og lánaafleiður sem byggjast á n-ta vanskilaaðila gildir eftirfarandi meðferð um afslátt sem veita skal í samræmi við 346. gr.:

a) þegar stofnun fær útlánavörn vegna nokkurra tilgreindra aðila, sem liggja til grundvallar lánaafleiðu, með þeim skilmálum að fyrstu vanskil meðal eignanna hrindi af stað greiðslu og að sá lánaatburður felli samninginn úr gildi, getur stofnunin lækkað sértæka áhættu vegna þess tilgreinda aðila sem er með lægstu prósentukröfuna vegna sértækrar áhættu á meðal tilgreindra aðila samkvæmt töflu 1 í 336. gr.,

b) þegar n-tu vanskil á meðal áhættuskuldbindinga hrinda af stað greiðslu samkvæmt skilmálum útlánavarnarinnar getur kaupandi varnarinnar aðeins lækkað sértæka áhættu ef vörn hefur einnig verið útveguð vegna 1 til n-1 vanskila eða þegar n-1 vanskil hafa þegar átt sér stað. Í þeim tilvikum skal fylgja aðferðafræðinni sem sett er fram í a-lið um lánaafleiður sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila, með nauðsynlegum breytingum vegna afurða sem byggjast á n-ta vanskilaaðila.

6. þáttur

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sjóði um sameiginlega fjárfestingu

348. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sjóði um sameiginlega fjárfestingu

1. Með fyrirvara um önnur ákvæði í þessum þætti skal 32% krafa vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu, sem felur í sér sértæka og almenna áhættu, gilda um stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu. Með fyrirvara um 353. gr., ásamt breyttri gullmeðferð sem um getur í 4. mgr. 352. gr. og b-lið 2. mgr. 367. gr., skulu stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu vera háðar kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu, sem felur í sér sértæka og almenna áhættu, og gjaldmiðlaáhættu sem nemur 40%.

2. Útreikningur á hreinni stöðu milli undirliggjandi fjárfestinga sjóðs um sameiginlega fjárfestingu og annarra staðna stofnunarinnar er ekki heimilaður nema annað sé tekið fram 350. gr.

349. gr.

Almennar viðmiðanir um sjóði um sameiginlega fjárfestingu

Sjóðir um sameiginlega fjárfestingu skulu eiga kost á aðferðinni sem um getur í 350. gr., ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) lýsing eða jafngilt skjal sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skal innihalda allt eftirfarandi:
 - i. flokka eigna sem sjóðir um sameiginlega fjárfestingu er heimilt að fjárfesta í,
 - ii. hlutfallsleg mörk og aðferðir við að reikna þau út, ef fjárfestingarmörk eiga við,
 - iii. hámark vogunar, ef vogun er heimiluð,
 - iv. stefnu um að takmarka mótaðilaáhættu sem stafar af viðskiptum með OTC-fjármálaafleiður eða endurhverfum viðskiptum eða viðskiptum í tengslum við lántökur eða lánveitingar í verðbréfum, séu slík viðskipti heimil,

b) að skýrt sé frá starfsemi sjóðs um sameiginlega fjárfestingu í hálfárs- og ársskýrslum til að unnt sé að meta eignir og skuldir, tekjur og rekstur á reikningsskilatímabilinu,

c) að hlutabréf eða einingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skulu vera daglega innleysanlegar í handbæru fé úr eignum fyrirtækisins, að beiðni handhafa einingarinnar,

d) að fjárfestingar í sjóði um sameiginlega fjárfestingu séu aðgreindar frá eignum stjórnanda sjóðs um sameiginlega fjárfestingu,

e) að fyrir liggi fullnægjandi áhættumat á sjóði um sameiginlega fjárfestingu af hálfu stofnunarinnar sem fjárfestir,

f) sjóðum um sameiginlega fjárfestingu skal stjórnað í samræmi við tilskipun 2009/65/EB eða jafngilda löggjöf.

350. gr.

Sértækar aðferðir vegna sjóða um sameiginlega fjárfestingu

1. Ef stofnun fær daglega vitneskju um undirliggjandi fjárfestingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu má hún nota þær undirliggjandi fjárfestingar til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu, sem felur í sér sértæka og almenna áhættu. Samkvæmt slíkri aðferð skal fara með stöður í sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem stöður í undirliggjandi fjárfestingum sjóðs um sameiginlega fjárfestingu. Heimilt er að skuldajafna milli staðna í undirliggjandi fjárfestingum sjóðs um sameiginlega fjárfestingu og annarra staðna stofnunarinnar, svo fremi að stofnunin ráði yfir nægjanlegum fjölda hlutabréfa eða eininga til að gera ráð fyrir innlausn/myndun í skiptum fyrir undirliggjandi fjárfestingar.

2. Stofnanir mega reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu, sem felur í sér sértæka og almenna áhættu, að því er varðar stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu með því að gera ráð fyrir stöðum sem svara til þeirra staðna sem eru nauðsynlegar til að líkja eftir samsetningu og þróun utanaðkomandi vísitölu eða fastrar hluta- eða skuldabréfakörfu, sem um getur í a-lið, með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

a) tilgangurinn með umboði sjóðs um sameiginlega fjárfestingu er að líkja eftir samsetningu og þróun utanaðkomandi vísitölu eða fastrar hluta- eða skuldabréfakörfu,

b) unnt er að sýna glögglega fram á að lágmarki 0,9 fylgistuðul á milli daglegrar ávöxtunar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu og vísitölnunnar eða körfu hlutabréfa eða skuldabréfa sem hann fylgir, á tímabili sem er ekki styttra en sex mánuðir.

3. Ef stofnun fær ekki daglega upplýsingar um undirliggjandi fjárfestingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu getur stofnunin reiknað kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu, sem felur í sér sértæka og almenna áhættu, með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) Ráð er fyrir því gert að sjóður um sameiginlega fjárfestingu fjárfesti í fyrstu eins mikið og umboð hans leyfir í þeim eignaflokkum sem kalla á hæstu kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu annars vegar og almenna áhættu hins vegar og haldi síðan áfram að fjárfesta í lækkandi röð þar til hámarki heildarfjárfestinga hefur verið náð. Farið verður með stöðuna í sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem beina eignarhlutdeild í hinni áætluðu stöðu.
- b) Þegar stofnanir reikna kröfu sína vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka áhættu annars vegar og almenna áhættu hins vegar skulu þær hafa hliðsjón af því hámarki óbeinnar áhættu sem þær gætu hlotið með því að taka skuldsettar stöður í gegnum sjóðinn um sameiginlega fjárfestingu, með því að auka hlutfallslega stöðuna í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu upp að hámarki áhættu gagnvart þeim undirliggjandi fjárfestingarliðum sem af umboðinu leiða.
- c) Ef samanlögð krafa vegna eiginfjárgrunns varðandi sértæka og almenna áhættu, í samræmi við þessa málsgrein, er hærrí en krafa um eiginfjárgrunn sem um getur í 1. mgr. 348. gr. skal takmarka hana við það hámark.

4. Stofnanir geta falið eftirfarandi þriðju aðilum að reikna út og greina frá kröfum vegna eiginfjárgrunns varðandi stöðuáhættu að því er varðar stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu sem falla undir 1.–4. mgr. í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í þessum kafla:

- a) vörsluaðili sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, að því tilskildu að sjóðurinn fjárfesti eingöngu í verðbréfum og leggi öll verðbréf inn hjá þeim vörsluáðila,
- b) hvað varðar aðra sjóði um sameiginlega fjárfestingu, rekstrarfélag sjóðs um sameiginlega fjárfestingu sem uppfyllir þær viðmiðanir sem fram koma í a-lið 3. mgr. 132. gr.

Utanaðkomandi endurskoðandi skal staðfesta réttan útreikning.

3. KAFLI

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar gjaldmiðlaáhættu

351. gr.

Lágmarkshlutfall og vog að því er varðar gjaldmiðlaáhættu

Ef samtala hreinnar heildargjaldeyrisstöðu stofnunar og hreinnar gullstöðu hennar, reiknuð í samræmi við aðferðina sem er sett fram í 352. gr., þ.m.t. vegna staðna í erlendum gjaldeyri og gulli sem kröfur vegna eiginfjárgrunns eru reiknaðar fyrir með eigin líkani, fer yfir 2% af samanlögðum eiginfjárgrunni stofnunar, skal hún reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar gjaldmiðlaáhættu. Krafa vegna eiginfjárgrunns að því

er varðar gjaldmiðlaáhættu skal vera samtala hreinnar heildargjaldeyrisstöðu stofnunar og hreinnar gullstöðu hennar í reikningsskilagjaldmiðlinum, margfölduð með 8%.

352. gr.

Útreikningur á hreinni heildargjaldeyrisstöðu

1. Hrein opin staða stofnunar í hverjum gjaldmiðli (þ.m.t. reikningsskilagjaldmiðli) og í gulli skal reiknuð út sem samtala eftirfarandi þátta (jákvæð eða neikvæð):

- a) nettónústöðu (þ.e. allir eignaliðir að frádregnum skuldaliðum, þ.m.t. áfallnir vextir, í viðkomandi gjaldmiðli eða, að því er gull varðar, nettónústaða í gulli),
- b) hreinnar framvirkar stöðu, sem er allar fjárhæðir sem tekið verður við að frádregnum öllum fjárhæðum sem greiddar verða samkvæmt framvirkum gjaldeyris- og gullviðskiptum, þ.m.t. staðlaðir, framvirkir gjaldeyris- og gullsamningar og höfuðstóll gjaldeyris-skriptasamninga sem ekki er talinn með í nústöðunni,
- c) óafturkallanlegra ábyrgða og svipaðra gerninga sem víst er að verði innheimtar og líklegt er að endurheimtist ekki,
- d) hreins deltajafngildis, eða delta grundvallaðs jafngildis, alls valréttar í erlendum gjaldmiðli og gulli,
- e) markaðsvirðis annars valréttar.

Nota skal deltagildi viðkomandi kauphallar að því er varðar d-lið. Að því er varðar OTC-valrétti, eða ef deltagildi er ekki fánlegur frá viðkomandi kauphöll, má stofnun reikna deltagildinu út sjálf með viðeigandi líkani, með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda. Veita ber leyfið ef líkanið skilar viðunandi mati á tíðni breytinga á verðgildi valréttarins eða kaupréttarins að því er varðar minniháttar breytingar á markaðsverði undirliggjandi gernings.

Stofnunin má telja með hreinar framtíðartekjur/-gjöld sem enn eru ekki áfallin en eru þegar áhættuvarin að fullu ef hún gerir það með samræmdum hætti.

Stofnunin má sundurliða hreinar stöður í samsettu gjaldmiðlum niður í hlutaðeigandi gjaldmiðla samkvæmt gildandi uppgefnum verðum.

2. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda má við útreikning á hreinum, opnum gjaldeyrisstöðum undanskilja allar stöður sem stofnun hefur tekið beinlínis til að verja sig fyrir skaðlegum áhrifum gengis á hlutföll sín í samræmi við 1. mgr. 92. gr. Slíkar stöður skulu ekki vera tengdar veltubókarviðskiptum eða kerfisbundnar í eðli sínu og skulu lögbær yfirvöld samþykkja allar breytingar á skilyrðum þess að undanskilja þær. Beita má sömu meðferð, með fyrirvara um sömu skilyrði, á stöður stofnunar sem tengjast liðum sem þegar hafa verið dregnir frá við útreikning á eiginfjárgrunni.

3. Stofnun má nota hreint núvirði við útreikning á hreinni opinni stöðu í hverjum gjaldmiðli og í gulli að því tilskildu að stofnunin noti aðferðina með samræmdum hætti.

4. Hreinar skort- og gnóttstöður í hverjum gjaldmiðli, öðrum en reikningsskilagjaldmiðlinum, og hreinar gnótt- eða skortstöður í gulli skulu umreiknaðar á dagsgengi yfir í reikningsskilagjaldmiðilinn. Þær skulu síðan lagðar saman hverjar í sínu lagi þannig að þær myndi samtölu hreinna skortstaðna og samtölu hreinna gnóttstaðna. Sú þessara tveggja samtalna sem hærrí reynist skal vera samtala hreinnar gjaldeyrisstöðu stofnunarinnar.

5. Stofnanir skulu endurspeglar á fullnægjandi hátt í kröfum vegna eiginfjárgrunns aðrar áhættur en delastuðulsáhættu, sem tengjast valréttunum.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem skilgreindar eru aðferðir til að endurspeglar í kröfum vegna eiginfjárgrunns aðrar áhættur en betastuðulsáhættu, með þeim hætti sem er í samræmi við umfang starfsemi stofnana tengdri valréttum og það hve flókin hún er.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Áður en að gildistöku tæknistaðlanna sem um getur í fyrstu undirgrein kemur mega lögbær yfirvöld halda áfram að beita gildandi landsbundinni meðferð, hafi lögbær yfirvöld beitt þeim aðferðum fyrir 31. desember 2013.

353. gr.

Gjaldmiðlaáhætta sjóða um sameiginlega fjárfestingu

1. Að því er varðar 352. gr., hvað snertir sjóði um sameiginlega fjárfestingu, skal taka tillit til raunverulegrar gjaldeyrisstöðu sjóðs um sameiginlega fjárfestingu.

2. Stofnanir mega nota skýrslur eftirfarandi þriðju aðila um gjaldeyrisstöður sjóðs um sameiginlega fjárfestingu:

- a) varðveislustofnunar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, að því tilskildu að sjóðurinn fjárfesti eingöngu í verðbréfum og leggi öll verðbréf inn hjá þeirri varðveislustofnun,
- b) hvað varðar aðra sjóði um sameiginlega fjárfestingu, skýrslur rekstrarfélaga sjóðs um sameiginlega fjárfestingu sem uppfyllir þær viðmiðanir sem fram koma í a-lið 3. mgr. 132. gr.

Utanaðkomandi endurskoðandi skal staðfesta réttan útreikning.

3. Ef stofnun hefur ekki vitneskju um gjaldeyrisstöður sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skal gengið út frá því að sjóðurinn

um sameiginlega fjárfestingu hafi fjárfest eins mikið í erlendum gjaldeyri og umboð hans leyfir og skulu stofnanir, að því er varðar veltubókarstöður, taka tillit til hámarks óbeinnar áhættu sem það hefði í för með sér ef þær tækju skuldsettar stöður í gegnum sjóðinn um sameiginlega fjárfestingu, þegar þær reikna kröfu sína vegna eiginfjárgrunns að því er varðar gjaldmiðlaáhættu. Þetta skal gert með því að auka hlutfallslega stöðuna í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu upp að hámarksáhættu gagnvart undirliggjandi fjárfestingarliðum sem stafa af umboði til fjárfestinga. Fara skal með áætlaða stöðu sjóðs um sameiginlega fjárfestingu í erlendum gjaldeyri sem sérstakan gjaldmiðil samkvæmt meðferð fjárfestinga í gulli, með fyrirvara um að heildargnóttstaða sé lögð saman við opna heildargnóttstöðu í erlendum gjaldeyri og að heildarskortstaða sé lögð saman við opna heildarskortstöðu í erlendum gjaldeyri, ef fyrir liggur hvort fjárfestingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu eru skortstöður eða gnóttstöður. Engin skuldajöfnun er heimil milli slíkra staðna áður en útreikningurinn fer fram.

354. gr.

Gjaldmiðlar með nána fylgni

1. Stofnanir mega uppfylla lægri kröfur vegna eiginfjárgrunns á móti stöðum í gjaldmiðlum með nána fylgni. Tveir gjaldmiðlar teljast einungis hafa nána fylgni ef líkur á tapi — reiknað á grundvelli gagna um daglegt gengi næstliðinna þriggja eða fimm ára — á jafnháum stöðum með gagnstæð formerki í slíkum gjaldmiðlum næstu 10 virka daga, sem er í hæsta lagi 4% af verðgildi viðkomandi jafnaðrar stöðu (metið í reikningsskilagjaldmiðlinum), eru a.m.k. 99%, ef miðað er við þriggja ára athugunartímabil, og 95%, ef miðað er við fimm ára athugunartímabil. Krafa vegna eiginfjárgrunns í tengslum við jafnaða stöðu í tveimur gjaldmiðlum með nána fylgni skal vera 4% margfölduð með verðgildi jöfnuðu stöðunnar.

2. Við útreikning á kröfum þessa kafla mega stofnanir líta framhjá stöðum í gjaldmiðlum, sem falla undir lagalega bindandi samninga á milli ríkja um að takmarka sveiflur á þeim miðað við aðra gjaldmiðla sem falla undir sama samning. Stofnanir skulu reikna út jafnaðar stöður sínar í slíkum gjaldmiðlum og fella þær undir kröfu vegna eiginfjárgrunns sem er ekki lægri en helmingurinn af leyfilegu hámarksfráviki sem kveðið er á um í milliríkjasamningnum, sem um ræðir, að því er viðkomandi gjaldmiðla varðar.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum með lista yfir þá gjaldmiðla sem geta fallið undir meðferðina sem um getur 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Reikna má kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar jafnaðar stöður í gjaldmiðlum aðildarríkja, sem taka þátt í öðru stigi efnahags- og myntbandalagsins, sem 1,6% af verðgildi slíkra jafnaðra staðna.

5. Einungis skal fella ójafnaðar stöður í gjaldmiðlum sem um getur í þessari grein inn í hreina, opna heildarstöðu í samræmi við 4. mgr. 352. gr.

6. Ef daglegt gengi tveggja gjaldmiðla á undangengnum þremur til fimm árum — á jafnháum stöðum með gagnstæð formerki í tveimur gjaldmiðlum næstu 10 virka daga — sýnir að gjaldmiðlamir tveir hafi fullkomlega jákvæða fylgni og að stofnunin geti alltaf átt von á núll gengismun í viðkomandi viðskiptum, getur stofnunin, að fengnu skýru leyfi lögbærra yfirvalda sinna, notað 0% kröfu vegna eiginfjárgrunns til loka ársins 2017.

4. KAFLI

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hrávöruáhættu

355. gr.

Val á aðferð fyrir hrávöruáhættu

Stofnanir skulu reikna kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hrávöruáhættu með einni þeirra aðferða sem um getur í 359., 360. eða 361. gr., með fyrirvara um 356.–358. gr.

356. gr.

Minniháttar hrávöruviðskipti

1. Stofnun sem á minniháttar viðskipti með landbúnaðarhrávöror má ákvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns varðandi áþreifanlegar hrávörubirgðir sínar í lok hvers árs vegna næsta árs ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) hún hefur yfir að ráða, árið um kring, eiginfjárgrunni vegna þessarar áhættu sem nemur a.m.k. meðaltalskröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar þá áhættu, samkvæmt varfærnu mati fyrir komandi ár,
- b) hún metur, með varfærum hætti, vænt flökt fyrir töluna sem reiknuð er út skv. a-lið,
- c) meðalkrafa hennar vegna eiginfjárgrunns fyrir þessa áhættu nemur ekki meira en 5% af eiginfjárgrunni hennar eða einni milljón evra og vænt hámarkskrafa vegna eiginfjárgrunns, að teknu tilliti til flöktisins sem metið er í samræmi við b-lið, nemur ekki meira en 6,5% af eiginfjárgrunni hennar,
- d) stofnunin metur á áframhaldandi grundvelli hvort það mat sem fram fer skv. a- og b-lið er enn í samræmi við raunveruleikann.

2. Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um hvernig þær nýta sér valkostinn sem kveðið er á um í 1. mgr.

357. gr.

Stöður í hrávörum

1. Allar stöður í hrávörum eða hrávöruafleiðum skulu tilgreindar í stöðluðum mælieiningum. Stundargengi hverrar hrávöru skal tilgreint í reikningsskilagjaldmiðlinum.

2. Stöður í gulli eða gullafleiðum teljast háðar gjaldmiðlaáhættu og skal fara með þær í samræmi við 3. eða 5. kafla, eftir því sem við á, við útreikning á hrávöruáhættu.

3. Að því er varðar 1. mgr. 360. gr. skal hrein staða stofnunar í hverri hrávöru vera sú upphæð sem gnóttstöður hennar nema umfram skortstöður hennar, eða öfugt, í sömu hrávöru og sams konar stöðluðum, framvirkum hrávörusamningum, valréttum og kaupréttum. Fara skal með afleiðugerninga sem stöður undirliggjandi hrávöru, eins og mælt er fyrir um í 358. gr.

4. Við útreikning á stöðu í hrávöru skal fara með eftirfarandi stöður sem stöður í sömu hrávöru:

- a) stöður í mismunandi undirflokkum hrávöru, ef undirflokkarnir geta komið í stað hvers annars innbyrðis,
- b) stöður í sambærilegum hrávörum ef um er að ræða nánar staðgönguvörur og ef hægt er að sýna fram á með góðu móti að fylgnin sé minnst 0,9 milli verðhreyfinga á tímabili sem nær yfir eitt ár hið minnsta.

358. gr.

Sérstakir gerningar

1. Fella skal framvirka hrávöruviðskiptasamninga og framvirkar skuldbindingar um að kaupa eða selja einstakar hrávöror inn í matskerfið sem grundvallarfjárhæðir með tilliti til stöðluðu mælieiningarinnar og setja þeim binditíma með vísan til lokadagsetningar.

2. Fara ber með hrávöruskiptasamninga, þar sem önnur hlið viðskiptanna er fast verð og hin markaðsverð hverju sinni, sem röð staðna sem eru jafnar grundvallarfjárhæð samningsins, þar sem ein staða samsvarar einni greiðslu af skiptasamningnum og er felld inn í binditímaflokkana í 1. mgr. 395. gr., ef við á. Stöðurnar teljast gnóttstöður ef stofnunin greiðir fast verð og fær breytilegt verð, en skortstöður ef stofnunin fær fast verð og greiðir breytilegt verð. Hrávöruviðskiptasamningar, þar sem hliðar viðskiptanna eru í mismunandi hrávörum, skulu færðir í viðeigandi flokka vegna binditímaaðferðarinnar.

3. Að því er þennan kafla varðar skal fara með valrétti og kauprétti í hrávöru eða í hrávöruafleiðum eins og um væri að ræða stöður að sama verðgildi og fjárhæð undirliggjandi gernings, sem valrétturinn vísar til, margfaldaðar með delastuðlinum. Síðari stöðurnar má jafna á móti hvaða samsvarandi stöðu sem er í sams konar undirliggjandi hrávöru eða hrávöruafleiðu. Nota skal delastuðul viðkomandi kauphallar. Að því er varðar OTC-valrétti, eða ef delastuðull er ekki fáanlegur frá viðkomandi kauphöll, má stofnun reikna delastuðulinn út sjálf með viðeigandi líkani, með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda. Veita ber leyfið ef líkanið skilar viðunandi mati á tíðni breytinga á verðgildi valréttarins eða kaupréttarins að því er varðar minniháttar breytingar á markaðsverði undirliggjandi gernings.

Stofnanir skulu endurspeglar á fullnægjandi hátt í kröfum vegna eiginfjárgrunns aðrar áhættur en delastuðulsáhættu, sem tengjast valréttunum.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem skilgreindar eru aðferðir til að endurspeglar í kröfum vegna eiginfjárgrunns aðrar áhættur en betastuðulsáhættu, með þeim hætti sem er í samræmi við umfang starfsemi stofnana tengdri valréttum og það hve flókin hún er.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Áður en að gildistöku tæknistaðlanna sem um getur í fyrstu undirgrein kemur mega lögbær yfirvöld halda áfram að beita gildandi landsbundinni meðferð, hafi lögbær yfirvöld beitt þeim aðferðum fyrir 31. desember 2013.

5. Ef stofnun gegnir öðru eftirfarandi hlutverka skal hún telja viðkomandi hrávörur með við útreikning á kröfu sinni vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hrávöruáhættu:

- hún framselur hrávörur eða tryggð réttindi sem tengjast eignarhaldi á hrávörum í endurhverfum verðbréfakaupum,
- hún er lánveitandi hrávara í samningi um hrávörulánveitingu.

359. gr.

Binditímaaðferð

1. Stofnanirnar skulu nota sérstaka binditímaaðferð í samræmi við töflu 1 fyrir hverja hrávöru. Allar stöður í þeirri hrávöru skulu settar í viðeigandi binditímaflokka. Áþreifanlegar birgðir skulu settar í fyrsta binditímaflokkinn frá 0 og til og með einum mánuði.

Tafla 1

Binditímaflokkur (1)	Vaxtaálag (%) (2)
0 ≤ 1 mánuður	1,50
> 1 ≤ 3 mánuðir	1,50
> 3 ≤ 6 mánuðir	1,50
> 6 ≤ 12 mánuðir	1,50
> 1 ≤ 2 ár	1,50
> 2 ≤ 3 ár	1,50
> 3 ár	1,50

2. Skuldajafna má stöður í sömu hrávöru og setja þær í viðeigandi binditímaflokka samkvæmt hreinni stöðu, að því er varðar eftirfarandi:

- stöður í samningum sem falla í gjalddaga á sama degi,
- stöður í samningum með binditíma sem lýkur með innan við tíu daga millibili ef verslað er með samningana á mörkuðum með daglega afhendingartíma.

3. Stofnunin skal því næst reikna samtölu gnóttstaðna og samtölu skortstaðna í hverjum binditímaflokki. Fjárhæðir þeirra fyrrnefndu, sem eru jafnaðar á móti þeim síðarnefndu í tilteknum binditímaflokki, skulu teljast jafnaðar stöður í þeim flokki, en eftirstöðvar gnótt- eða skortstöðu teljast ójöfnuð staða sama flokks.

4. Sá hluti ójafnaðrar gnóttstöðu í tilteknum binditímaflokki sem er jafnaður á móti ójafnaðri skortstöðu, eða öfugt, í lengri binditímaflokki er jöfnuð staða á milli tveggja binditímaflokka. Sá hluti ójafnaðrar gnótt- eða skortstöðu, sem ekki er unnt að jafna með þessum hætti, er ójafnaða staðan.

5. Krafa stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hverja hrávöru skal reiknuð á grundvelli viðeigandi binditímaaðferðar sem samtala eftirtalinna þátta:

- samtölu jafnaðra gnótt- og skortstaðna, margfaldaðri með viðeigandi vaxtaálagi, sem tilgreint er í öðrum dálki í töflu 1 fyrir hvern binditímaflokk, og með stundargengi hrávörunnar,
- jafnaðrar stöðu milli tveggja binditímaflokka fyrir hvern binditímaflokk, sem ójöfnuð staða er flutt í, margfaldaðri með 0,6%, sem er fjármögnunarálagið, og með stundargengi hrávörunnar,

c) eftirstöðva ójafnaðra staðna, margfölduðum með 15%, sem er framvirkt álag, og með stundargengi hrávörunnar.

6. Heildarkrafa stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hrávöruáhættu skal reiknuð sem samtala krafna vegna eiginfjárgrunns sem eru reiknaðar út fyrir hverja hrávöru í samræmi við 5. mgr.

360. gr.

Einfölduð aðferð

1. Krafa stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hverja hrávöru skal reiknuð sem samtala eftirfarandi þátta:

- 15% hreinu stöðunnar, gnóttstöðu eða skortstöðu, margfaldað með stundargengi hrávörunnar,
- 3% vergu stöðunnar, gnóttstöðu auk skortstöðu, margfaldað með stundargengi hrávörunnar.

2. Heildarkrafa stofnunarinnar vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hrávöruáhættu skal reiknuð sem samtala krafna vegna eiginfjárgrunns sem eru reiknaðar út fyrir hverja hrávöru í samræmi við 1. mgr.

361. gr.

Rýmkuð binditímaaðferð

Stofnanir mega nota minnsta vaxtaálag, fjármögnunarálag og framvirkt álag sem fram kemur í töflu 2 hér að neðan í stað þess álags sem tilgreint er í 359. gr., að því tilskildu að stofnanir:

- stundi veruleg hrávöruviðskipti,
- búi yfir nægilega vel dreifðu hrávörusafni,
- séu ekki enn komnar í aðstöðu til þess að beita eigin líkönunum við útreikning á kröfu vegna eiginfjárgrunns varðandi hrávöruáhættu.

Tafla 2

	Eðal- málmar (fyrir utan gull)	Ódýrir málmar	Landbúna- ðarafurðir (mjúkar hrávörur)	Annað, þ.á m. orkufram- leiðsluvörur
Vaxtaálag (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Fjármögnunarálag (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Framvirkt álag (%)	8	10	12	15

Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um það hvernig þær nota þessa grein og færa um leið sönnur á viðleitni sína til að koma í framkvæmd eigin líkani í þeim tilgangi að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar hrávöruáhættu.

5. KAFLI

Notkun eigin líkana við útreikning eiginfjárkröfu

1. Þáttur

Leyfi og kröfur vegna eiginfjárgrunns

362. gr.

Sértæk áhætta og almenn áhætta

Skipta má stöðuáhættu vegna skuldagernings eða hlutabréfagernings, sem viðskipti eru með, í tvo þætti að því er þennan kafla varðar. Annar þáttur stöðuáhættunnar er sértæk áhætta sem felur í sér hættuna á verðbreytingu á viðkomandi gerningi vegna þátta sem tengjast útgefanda hans eða, þegar um er að ræða afleiðu, útgefanda undirliggjandi gerningsins. Þáttur almennrar áhættu skal fela í sér hættuna á verðbreytingu á gerningnum sem á sér stað, ef um er að ræða skuldagerning eða skuldaafleiðu, sem viðskipti eru með, vegna breytinga á vaxtastigi eða, ef um er að ræða hlutabréf eða hlutabréfaafleiðu, vegna umtalsverðrar hreyfingar á hlutabréfamarkaði sem er óháð séreinkennum einstakra verðbréfa.

363. gr.

Leyfi til að nota eigin líkön

1. Að undangenginni staðfestingu lögbærra yfirvalda á að stofnun hlíti kröfunum í 2., 3. og 4. þætti, eftir því sem við á, skulu þau veita henni leyfi til að reikna út kröfur sínar vegna eiginfjárgrunns varðandi einn eða fleiri eftirfarandi áhættuflokka með því að nota eigið líkan sitt í stað aðferðanna í 2.–4. kafla, eða ásamt þeim:

- almenna áhættu hlutabréfagerninga,
- sértæka áhættu hlutabréfagerninga,
- almenna áhættu skuldagerninga,
- sértæka áhættu skuldagerninga,
- gjaldmiðlaáhættu,
- hrávöruáhættu.

2. Hafi stofnun ekki fengið leyfið sem um getur í fyrstu málsgrein til að nota eigin líkön sín vegna ákveðinna áhættuflokka skal hún halda áfram að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns í samræmi við 2., 3. og 4. kafla, eftir því sem við á. Gerð er krafa um leyfi frá lögbærum yfirvöldum til að nota eigin líkön að því er varðar hvern áhættuflokk og skal það einungis veitt ef eigið líkan nær yfir umtalsverðan hluta staðna sem tilheyrja ákveðnum áhættuflokki.

3. Þörf er á sérstöku leyfi frá lögbærum yfirvöldum vegna verulegra breytinga á notkun eigin líkana sem stofnun hefur fengið leyfi til að nota, framlengingar á notkun eigin líkana sem stofnun hefur fengið leyfi til að nota, einkum vegna viðbótaráhættuflokka, og upphaflegs útreiknings á vágildi við erfiðar aðstæður.

Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um allar aðrar framlengingar og breytingar á notkun þeirra eigin líkana sem stofnun hefur fengið leyfi til að nota.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- a) forsendur mats á mikilvægi viðbóta og breytinga á notkun eigin líkana,
- b) matsaðferðafærðin sem lögbær yfirvöld skulu nota til að ákveða hvort stofnanir fái leyfi til að nota eigin líkön,
- c) forsendur þess að sá hluti staðna sem fellur undir eigið líkan innan áhættuflokks, teljist umtalsverður, eins og um getur í 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

364. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns þegar eigin líkön eru notuð

1. Sérhver stofnun sem notar eigið líkan skal uppfylla, auk krafna vegna eiginfjárgrunns sem reiknaðar eru út í samræmi við 2., 3. og 4. kafla vegna áhættuflokka þar sem ekki hefur verið veitt leyfi til notkunar eigin líkans, kröfu vegna eiginfjárgrunns sem gefin er upp sem samtala a- og b-liðar:

- a) það eftirfarandi verðgilda sem hærra er:
 - i. vágildistölu frá fyrri degi, reiknuð út í samræmi við 1. mgr. 365. gr. (VaR_{t-1}),
 - ii. meðaltal daglegs mats á vágildi í samræmi við 1. mgr. 365. gr. á hverjum undanfarinna sextíu viðskiptadaga (VaR_{avg}), margfaldað með margfeldisstuðlinum (m_c) í samræmi við 366. gr.,

b) það eftirfarandi verðgilda sem hærra er:

- i. síðustu tiltæku vágildistölu við erfiðar aðstæður, reiknaða út í samræmi við 2. mgr. 365. gr. (sVaR_{t-1}), og
- ii. meðaltal vágildistalna við erfiðar aðstæður undanfarna sextíu viðskiptadaga (sVaR_{avg}), reiknað í samræmi við þá aðferð og tíðni sem tilgreind er 2. mgr. 365. gr. og margfaldað með margfeldisstuðlinum (m_c) í samræmi við 366. gr.

2. Stofnanir sem nota eigið líkan til að reikna út kröfur sínar vegna eiginfjárgrunns fyrir sértæka áhættu skuldagerminga skulu uppfylla viðbótarkröfu vegna eiginfjárgrunns sem gefin er upp sem samtala a- og b-liða:

- a) krafa vegna eiginfjárgrunns reiknuð út í samræmi við 337. og 338. gr. vegna sértækrar áhættu verðbréfaðra staðna og lánaafleiða sem byggjast á n-ta vanskilaaðila, í veltubókinni, að undanskildum þeim sem falla undir kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu fylgniviðskiptasafnsins í samræmi við 5. þátt og, eftir atvikum, kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu í samræmi við 2. kafla 6. þáttar, að því er varðar þær stöður í sjóði um sameiginlega fjárfestingu þar sem hvorki skilyrði 1. mgr. 350. gr. né 2. mgr. 350. gr. eru uppfyllt,

b) það eftirfarandi verðgilda sem hærra er:

- i. nýjasta talan yfir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu (*e. migration risk*), reiknuð í samræmi við 3. þátt,
- ii. meðaltal þessarar tölu næstliðnar 12 vikur.

3. Stofnanir með fylgniviðskiptasafn sem uppfyllir kröfur 1.–3. mgr. 338. gr. mega uppfylla kröfu vegna eiginfjárgrunns á grundvelli 377. gr. í stað 4. mgr. 388. gr., sem samsvarar því af eftirfarandi sem hæst er:

- a) nýjustu áhættutölu vegna fylgniviðskiptasafns, reiknaðri í samræmi við 5. þátt,
- b) meðaltali þessarar tölu næstliðnar 12 vikur,
- c) 8% af þeirri kröfu vegna eiginfjárgrunns sem á tíma útreiknings nýjustu áhættutölu sem um getur í a-lið yrði reiknuð út í samræmi við 4. mgr. 338. gr., að því er varðar þær stöður sem falla undir eigið líkan vegna fylgniviðskiptasafnsins.

2. þáttur

Almennar kröfur

365. gr.

Útreikningur á vágildi og vágildi við erfiðar aðstæður

1. Útreikningur á vágildistölum, sem um getur í 364. gr., skal standast eftirfarandi kröfur:

- daglegan útreikning vágildistölu,
- einhliða 99% öryggisbil,
- tíu daga eignartímabil,
- að minnsta kosti eins árs athugunartímabil í raun, nema styttra athugunartímabil sé réttlætanlegt vegna verulegrar aukningar á verðflökti,
- uppfærslu gagnasafns a.m.k. mánaðarlega.

Stofnun má nota vágildistölu, reiknaðar samkvæmt eignartímabilum sem eru styttri en tíu dagar en sem umreiknast hlutfallslega í tíu daga með viðeigandi aðferðafræði sem lýtur reglubundinni endurskoðun.

2. Auk þess skal stofnun a.m.k. vikulega reikna út „álagsvágildi“ fyrir gildandi eignasafn, í samræmi við kröfurnar í fyrstu málsgrein, þar sem flög í vágildislíkanið eru kvörðuð við söguleg gögn frá samfelldu tólf mánaða tímabili verulegra fjárhagserfiðleika sem á við eignasafn stofnunarinnar. Stofnunin skal endurskoða val slíkra sögulegra gagna a.m.k. árlega og tilkynna lögbærum yfirvöldum um niðurstöðuna. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með starfsvenjum við útreikning vágildis við erfiðar aðstæður og skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út viðmiðunarreglur um slíkar starfsvenjur.

366. gr.

Lögboðin afturvirk prófun og margföldunarstuðlar

1. Niðurstöður útreikninganna í 365. gr. skulu kvarðaðar upp um margföldunarstuðlana (m_c) and (m_s).

2. Hver margföldunarstuðlanna (m_c) and (m_s) skal vera a.m.k. summan af 3 og samleggjanda á bilinu 0 til 1 í samræmi við töflu 1. Samleggjandinn fer eftir fjölda yfirskota á næstliðnum 250 viðskiptadögum, samkvæmt afturvirkri prófun stofnunarinnar á vágildistölunni eins og hún er sett fram í 1. mgr. 365. gr.

Tafla 1

Fjöldi yfirskota	Samleggjandi
Færri en 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eða fleiri	1,00

3. Stofnanir skulu daglega telja yfirskot á grundvelli afturvirkar prófunar með raunverulegum og hugsanlegum breytingum á verðgildi eignasafnsins. Yfirskot er eins dags breyting á verðgildi eignasafnsins sem fer fram úr viðkomandi eins dags vágildistölu samkvæmt líkani stofnunarinnar. Í þeim tilgangi að ákvarða samleggjandann skal fjöldi yfirskota metinn að lágmarki ársfjórðungslega og samsvara herra gildinu fyrir fjölda yfirskota samkvæmt hugsanlegum eða raunverulegum breytingum á verðgildi verðbréfasafnsins.

Afturvirk prófun á hugsanlegum breytingum á verðgildi eignasafnsins skal byggjast á samanburði á verðgildi eignasafnsins í dagslok og verðgildi þess í lok næsta dags, miðað við óbreyttar stöður.

Afturvirk prófun á raunverulegum breytingum á verðgildi eignasafnsins skal byggja á samanburði á verðgildi eignasafnsins í dagslok og verðgildi þess í lok næsta dags, að undanskildum þóknunum, umboðslaunum og hreinum vaxtatekjum.

4. Lögbær yfirvöld mega, í einstökum tilvikum, takmarka samleggjarann við þann sem stafar af yfirskotum samkvæmt hugsanlegum breytingum, svo fremi að ekki megi rekja fjölda yfirskota samkvæmt raunverulegum breytingum til veikleika í eigin líkani.

5. Í því skyni að gera lögbærum yfirvöldum kleift að fylgjast stöðugt með því að margföldunarstuðullinn sé réttur skulu stofnanir tilkynna lögbærum yfirvöldum, eins fljótt og auðið er og aldrei síðar en innan fimm viðskiptadaga, um yfirskot sem áætlun þeirra um afturvirkar prófanir þeirra leiða í ljós.

367. gr.

Kröfur um áhættumat

1. Öll eigin líkön sem notuð eru til að reikna út eiginfjárkröfur vegna stöðuáhættu, gjaldmiðlaáhættu og hrávöruáhættu og öll eigin líkön fyrir fylgniviðskipti skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- líkanið skal greina alla mikilvæga verðáhættu á nákvæman hátt,

b) Líkanið skal greina nógu marga áhættuþætti, eftir umsvifum stofnunarinnar á viðkomandi mörkuðum. Ef áhættuþáttur er tekinn með í verðmatslíkani stofnunar en ekki í áhættumatslíkanið skal stofnunin geta réttlætt, á fullnægjandi hátt að mati lögbærs yfirvalds, að sá þáttur sé undanskilinn. Áhættumatslíkanið skal greina ólínuleg einkenni valréttá og annarra afurða auk fylgniáhættu og grundvallaráhættur. Ef notaðir eru áætlaðir áhættuþættir skal sýnt fram á góðan fyrri árangur staðna sem haldið er í raun.

2. Öll eigin líkön sem notuð eru til að reikna út eiginfjárröfur vegna stöðuáhættu, gjaldmiðlaáhættu eða hrávöruáhættu skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

a) Líkanið skal taka til tiltekins safns áhættuþátta sem svara til vaxtaþrósentu hvers gjaldmiðils sem stofnunin hefur í vaxtanæmum stöðum innan eða utan efnahagsreiknings. Stofnunin skal byggja ávöxtunarferlana á einhverri þeirra aðferða sem almennt eru viðurkenndar. Að því er varðar stöður þar sem vaxtaáhætta er veruleg í helstu gjaldmiðlum og á stærstu mörkuðunum skal skipta ávöxtunarferlinum í að minnsta kosti sex mismunandi binditímabil svo unnt sé að greina sveiflur í flökti vaxtanna á ávöxtunarferlinum. Líkanið skal einnig greina áhættu vegna hreyfinga sem fela ekki í sér fullkomna fylgni á milli mismunandi ávöxtunarferla.

b) Líkanið skal taka til áhættuþátta sem eiga við um gull og einstaka gjaldmiðla sem stöður stofnunarinnar eru reiknaðar í. Að því er varðar sjóði um sameiginlega fjárfestingu skal taka tillit til raunverulegra gjaldeyrisstaðna slíkra sjóða. Stofnanir geta notað skýrslugjöf þriðja aðila um gjaldeyrisstöðu sjóðs um sameiginlega fjárfestingu ef nægilega tryggt er að skýrslan sé rétt. Ef stofnun er ekki kunnugt um gjaldeyrisstöðu sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skal þessi staða meðhöndluð sérstaklega í samræmi við 3. mgr. 353. gr.

c) Líkanið skal taka til að minnsta kosti eins sérstaks áhættuþátta fyrir hvern hlutabréfamarkað þar sem stofnunin hefur verulegar stöður.

d) Líkanið skal taka til að minnsta kosti eins sérstaks áhættuþátta fyrir hverja þá hrávöru sem stofnunin hefur verulegar stöður í. Líkanið skal einnig greina áhættu vegna hreyfinga, sem ekki hafa fullkomna fylgni, milli áþekkra, en þó ekki nákvæmlega eins, hrávörutegunda og áhættunnar gagnvart breytingum á framvirku verði sem á rætur að rekja til misræmis í binditíma. Einnig skal það taka mið af einkennum markaðarins, einkum afhendingartíma og því svigrúmi sem víxlurum er veitt til þess að loka stöðum.

e) Eigið líkan stofnunarinnar skal meta á varfærinn hátt áhættuna sem leiðir af stöðum sem eru ekki mjög seljanlegar

og stöðum með takmarkað verðgagnsæi samkvæmt raunhæfum markaðssviðsmyndum. Að auki skal eigið líkan uppfylla lágmarksgagnastaðla. Hæfilegrar varfærni skal gætt í áætlun gilda og aðeins skal nota þau ef tiltæk gögn eru ófullnægjandi eða ef þau endurspeglar ekki raunverulegan óstöðugleika stöðu eða eignasafns.

3. Í sérhverju eigin líkani sem stofnanir nota í merkingu þessa kafla mega þær aðeins nota mælifylgni innan áhættuflokka og á milli áhættuflokka ef aðferð stofnunarinnar við að mæla fylgni er traust og henni beitt af heilindum.

368. gr.

Eigindlegar kröfur

1. Öll eigin líkön að því er varðar þennan kafla skulu vera skilvirk og þeim beitt af heilindum og skal einkum öllum eftirfarandi eigindlegum kröfum framfylgt:

a) Öll eigin líkön sem notuð eru til að reikna út eiginfjárröfur vegna stöðuáhættu, gjaldmiðlaáhættu eða hrávöruáhættu skulu vera nátengd daglegu áhættustýringarferli stofnunarinnar og skal skýrslugjöf um áhættugrunn til framkvæmdastjórnar grundvölluð á því.

b) Stofnunin skal hafa áhættueftirlitsdeild sem er óháð viðskiptadeildum og heyrir beint undir framkvæmdastjórn stofnunarinnar. Deildin skal sjá um hönnun og framkvæmd eigin líkana sem notuð eru að því er varðar þennan kafla. Deildin skal framkvæma upphaflega og áframhaldandi sannreyningu eigin líkana sem notuð eru að því er varðar þennan kafla og bera ábyrgð á áhættustjórnunarkerfinu í heild. Deildin skal taka saman eða greina daglegar skýrslur um niðurstöður eigin líkana sem notuð eru við útreikning eiginfjárröfu vegna stöðuáhættu, gjaldmiðlaáhættu og hrávöruáhættu, og um viðeigandi ráðstafanir sem grípa skal til með tilliti til viðskiptatakmarkana.

c) Stjórn stofnunarinnar og framkvæmdastjórn hennar skulu taka virkan þátt í áhættueftirlitinu og daglegar skýrslur áhættueftirlitsdeildarinnar lagðar fyrir háttsetta stjórnendur sem hafa bæði umboð til þess að lækka stöður, sem einstakir víxlara (e. traders) hafa tekið fyrir, og áhættugrunn stofnunarinnar í heild.

d) Stofnunin skal hafa á að skipa nægu starfsfólki sem er faglært í meðferð flókinna eigin líkana, þ.m.t. líkana sem notuð eru að því er varðar þennan kafla, á sviði veltuviðskipta, áhættueftirlits, endurskoðunar og bakvinnslu.

- e) Stofnunin skal hafa sett verklagsreglur um vöktun og að tryggt sé að skjalfestum, innri stefnumiðum og eftirlitsaðgerðum sé fylgt að því er varðar heildarrekstur eigin líkana hennar, þ.m.t. þeim sem notuð eru að því er varðar þennan kafla.
- f) Öll eigin líkön sem notuð eru að því er varðar þennan kafla skulu hafa sýnt fram á nægilega nákvæmni við að mæla áhættu.
- g) Stofnunin skal oft láta gera strangar álagsprófanir, þ.m.t. öflug álagspróf, sem ná yfir öll eigin líkön sem notuð eru að því er varðar þennan kafla og skulu þau lögð fyrir framkvæmdastjórnina og endurspeglast í þeim stefnum og mörkum sem hún setur. Þessu ferli er einkum ætlað að taka á lausafjárskorti á mörkuðum við álagsaðstæður, samþjöppunaráhættu, einstefnumörkuðum, ófyrirsjáanlegri áhættu og skyndilegri vanskilaáhættu (e. jump-to-default), frávikum frá línuleika framleiðsluvara, stöðum í miklu tapi (e. deep out-of-the-money), stöðum sem eru háðar verðmun og annarri áhættu sem eigin líkön greina ekki á tilhlýðilegan hátt. Þau áföll sem notuð eru skulu endurspegla eðli eignasafnanna og þann tíma sem það getur tekið að koma upp vörnum gegn áhættum eða stýra þeim við erfiðar markaðsaðstæður.
- h) Stofnunin skal láta fara fram, sem lið í reglubundinni innri endurskoðun sinni, óháða endurskoðun á eigin líkönum, þ.m.t. þau sem notuð eru að því er varðar þennan kafla.
2. Endurskoðunin sem um getur í h-lið fyrstu málsgreinar skal bæði taka til starfsemi viðskiptadeilda og sjálfstæðrar áhættueftirlitsdeildar. Stofnunin skal að minnsta kosti árlega láta fara fram endurskoðun á áhættustýringarferli sínu í heild. Í slíkri endurskoðun skal athuga eftirfarandi:
- a) hvort skráning gagna um áhættustýringarkerfið og ferli þess og skipulag áhættueftirlitsdeildarinnar er fullnægjandi,
- b) samþættingu áhættumats við daglega áhættustýringu og heilleika upplýsingastjórnunarkerfisins,
- c) ferlið sem stofnunin fylgir við að samþykkja áhættuverðlagningarlíkön og matskerfi sem bæði starfsmenn í framlínu og bakvinnslu nota,
- d) að hve miklu leyti áhætta greinist með áhættumatslíkaninu og sannreyningu mikilvægra breytinga í áhættumatsferlinu,
- e) hversu áreiðanleg og fullnægjandi stöðugögn eru, hversu nákvæmar og viðeigandi forsendur um flökt og fylgni eru, og hversu nákvæmir útreikningar um virðismat og áhættunæmi eru,
- f) sannprófunarferlið sem stofnunin notar til þess að meta samkvæmni, tímanleika og áreiðanleika þeirra gagnalinda sem notaðar eru til að keyra eigin líkön, þ.m.t. hversu óháðar slíkar gagnalindir eru,
- g) sannprófunarferlið sem stofnunin notar til að meta afturvirkar prófanir sem fara fram til að meta nákvæmni líkananna.
3. Eftir því sem aðferðir og bestu starfsvenjur þróast skulu stofnanir beita þeim nýju aðferðum og starfsvenjum á öll eigin líkön sem notuð eru að því er varðar þennan kafla.

369. gr.

Innri sannreyning

1. Stofnanir skulu koma á fót vinnsluferlum til að tryggja að aðilar, sem hafa tilskilin starfsréttindi og eru óháðir þróunarferlinu, sannreyni öll eigin líkön þeirra, sem notuð eru að því er varðar þennan kafla, á fullnægjandi hátt til að tryggja að þau séu skilvirk og greini á fullnægjandi hátt allar áhættur sem skipta máli. Sannreyningin skal framkvæmd við upphaflega þróun eigin líkansins og þegar gerðar eru verulegar breytingar á eigin líkani. Eining skal framkvæma sannreyningu með reglulegu millibili en einkum ef orðið hafa verulegar skipulagsbreytingar á markaðnum eða breytingar á samsetningu verðbréfasafnsins sem gætu leitt til þess að eigið líkan væri ekki lengur fullnægjandi. Stofnanir skulu nýta sér framfarir í þróun aðferða og bestu starfsvenja fyrir innri sannreyningu. Sannreyning eigin líkans skal ekki einskorðast við afturvirka prófun heldur skal hún einnig a.m.k. fela í sér eftirfarandi:

- a) prófanir til að sýna fram á að allar forsendur, sem gengið er út frá innan eigin líkans, eigi við og vanmeti ekki eða ofmeti áhættuna,
- b) stofnanir skulu, auk lögboðinnar áætlunar um afturvirka prófun, annast eigin sannreyningarpróf á eigin líkani í tengslum við áhættur og skipulag verðbréfasafna sinna,
- c) notkun áætlaðra eignasafna til að tryggja að eigið líkan geti greint sérstaka skipulagsþætti sem geta komið upp, t.d. verulegar grundvallaráhættur og samþjöppunaráhættu.

2. Stofnunin skal athuga hæfni stofnunar til að framkvæma afturvirka prófun bæði á raunverulegum og áætluðum breytingum á verðgildi eignasafnsins.

3. þáttur

Sérstakar kröfur um líkanasmíð fyrir sértæka áhættu

370. gr.

Kröfur um smíði líkana fyrir sértæka áhættu

Eigið líkan sem notað er til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu og eigið líkan fyrir fylgniviðskipti skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) Það skýrir sögulegar verðbreytingar í eignasafninu.
- b) Það greinir samþjöppun að því er varðar umfang og breytingar á samsetningu eignasafnsins.
- c) Það getur tekið á óhagstæðu umhverfi.
- d) Það er sannreynt með afturvirkri prófun sem miðar að því að meta hvort sértæk áhætta greinist nægilega vel. Ef stofnanir framkvæma slíka afturvirka prófun á grundvelli viðeigandi undirsafna eignasafna skulu þau valin með samræmdum hætti.
- e) Það greinir grundvallaráhættu í tengslum við aðila og skal einkum vera næmt fyrir verulegum, sérkennandi mun á stöðum sem eru sambærilegar en ekki alveg eins.
- f) Það greinir áhættu vegna ófyrirsjáanlegra atburða.

371. gr.

Útilokanir frá líkönum fyrir sértæka áhættu

1. Stofnun má velja að útiloka frá útreikningi á kröfu sinni vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu, með notkun eigin líkans, þær stöður þar sem hún uppfyllir þegar kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu í samræmi við e-lið 1. mgr. 332. gr. eða 337. gr. að undanskildum stöðum sem falla undir aðferðin sem um getur í 377. gr.

2. Stofnun má velja að greina ekki vanskila- og tilfærslu-áhættu skuldagerninga, sem verslað er með, í eigin líkan ef hún greinir þá áhættu samkvæmt kröfunum sem settar eru fram í 4. þætti.

4. þáttur

Eigið líkan fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu

372. gr.

Krafa um að hafa eigið líkan fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu

Stofnun sem notar eigið líkan til að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu skuldagerninga,

sem viðskipti eru með, skal einnig hafa eigið líkan fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu (e. IRC model) til að taka með í reikninginn vanskila- og tilfærsluáhættur staðna sinna í veltubók sem aukast í tengslum við áhættur sem felast í mati á vágildi eins og tilgreint er í 1. mgr. 365. gr. Stofnunin skal sýna fram á að eigið líkan hennar uppfylli eftirfarandi staðla að því gefnu að áhættustigið sé stöðugt, og leiðrétt eftir því sem við á til að endurspegla áhrif lausafjárstöðu, samþjöppunar, áhættuvarna og verðs valréttar:

- a) eigið líkan veitir markvissa sundurgreiningu á áhættu og nákvæmt og samræmt mat á aukinni vanskila- og tilfærslu-áhættu,
- b) mat eigin líkans á hugsanlegu tapi er nauðsynlegur hluti af áhættustýringu stofnunarinnar,
- c) markaðs- og stöðugögn sem notuð eru í eigin líkan eru ný og háð viðeigandi gæðamati,
- d) kröfurnar í 3. mgr. 367. gr., 368. gr., 1. mgr. 369. gr. og b-, c-, e- og f-liðum 370. gr. eru uppfylltar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur um kröfurnar í 373.–376. gr.

373. gr.

Umfang eigin líkans fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu

Eigið líkan fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu skal ná yfir allar stöður sem falla undir kröfu vegna eiginfjárgrunns, þ.m.t. þær sem fá 0% eiginfjárkröfu vegna sértækra áhættu skv. 336. gr., en skal ekki ná yfir verðbréfaðar stöður og lánaafleiður sem byggjast á n-ta vanskilaaðila.

Með fyrirvara um leyfi lögbærri yfirvalda má stofnun velja að láta líkanið, með samræmdum hætti, ná yfir allar stöður í skráðum hlutabréfum og afleiðum sem byggja á skráðum hlutabréfum. Leyfið skal veitt ef slíkt fyrirkomulag er í samræmi við það hvernig stofnunin mælir og stýrir áhættu innan stofnunarinnar.

374. gr.

Færibreytur eigin líkans fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu

1. Stofnanir skulu nota eigið líkan til að reikna út tölu sem mælir tap vegna vanskila og tilfærslu innra eða ytra mats við 99,9% öryggisbil á eins árs tímabili. Stofnanir skulu reikna þessa tölu út minnst vikulega.

2. Fylgniforsendur skulu studdar greiningu á hlutlægum gögnum á heildsteyptum forsendum. Þetta eigið líkan skal endurspeglar samþjöppun útgefenda nægilega vel. Endurspeglar skal einnig samþjöppun sem getur orðið innan og þvert á afurðaflokka við erfiðar aðstæður.

3. Eigið líkan fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu skal endurspeglar áhrif fylgni milli vanskila- og tilfærsluatburða. Ekki skal endurspeglar áhrif af dreifingu á milli vanskila- og tilfærsluatburða annars vegar og annarra áhættuþátta hins vegar.

4. Eigið líkan skal byggjast á þeirri forsendu að áhættustig á viðkomandi eins árs tímabili haldist stöðugt, en það felur í sér að einstakar stöður eða stamstæður staðna í veltubókinni, sem hafa lent í vanskilum eða tilfærslu á seljanleikatímabilinu, séu endurstílltir í lok seljanleikatímabilsins til þess að ná aftur upphaflega áhættustiginu. Stofnun getur hins vegar valið að nota með samræmdum hætti forsendu um stöðuga áhættu til eins árs.

5. Ákvarða skal seljanleikatímabilið í samræmi við þann tíma sem þarf til að selja stöðuna eða áhættuverja alla verulega viðeigandi verðáhættu við erfiðar markaðsaðstæður, sérstaklega að teknu tilliti til stærðar stöðunnar. Seljanleikatímabilið skal endurspeglar raunverulega starfsvenju og reynslu bæði á tímum kerfisbundinna og sérstakra erfiðleika. Meta skal seljanleikatímabilið samkvæmt varfænum forsendum og það skal vera nægilega langt til þess að sala eða áhættuvörn hafi í sjálfu sér ekki veruleg áhrif á verðið sem salan eða vörnin færi fram á.

6. Við ákvörðun viðeigandi seljanleikatímabils vegna stöðu eða samstæðu staðna skal lágmarkstímabilið vera þrjú mánuðir.

7. Við ákvörðun viðeigandi seljanleikatímabils fyrir stöðu eða samstæðu staðna skal taka tillit til innri stefnu stofnunar í tengslum við virðisleiðréttingar og meðferð langvarandi staðna. Ef stofnun ákvarðar seljanleikatímabil fyrir samstæður staðna frekar en einstakar stöður, skal skilgreina viðmiðanir fyrir skilgreiningu á samstæðum staðna með þeim hætti að þær endurspeglar á markvissan hátt mismunandi seljanleika. Seljanleikatímabil skulu vera lengri fyrir stöður sem eru samþjappaðar, til samræmis við að lengri tíma tekur að losa slíkar stöður. Seljanleikatímabil fyrir vöruhús verðbréfa (e. *securitisation warehouse*) skal endurspeglar tímamann sem það tekur að byggja upp, selja og verðbréfa eignirnar, eða tímamann sem tekur að áhættuverja verulega áhættuþætti, við erfiðar markaðsaðstæður.

375. gr.

Áhættuvarnir færðar í eigin líkan fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáhættu

1. Fella má áhættuvarnir inn í eigið líkan stofnunar við að greina aukna vanskila- og tilfærsluáhættu. Heimilt er að

skuldajafna stöður ef gnótt- og skortstöður vísa til sama fjármálagernings. Áhrif áhættuvarnar eða áhættudreifingar í tengslum við gnótt- og skortstöður í mismunandi gerningum eða mismunandi verðbréfum sama loforðsgjafa, auk gnótt- og skortstaðna í mismunandi útgefendum, má aðeins færa með því að gera ítarlega grein fyrir vergum gnótt- og skortstöðum í mismunandi gerningum. Stofnanir skulu endurspeglar áhrif verulegrar áhættu sem gæti komið til á tímabilinu milli gildistíma áhættuvarnarinnar og seljanleikatímabilsins auk mögulegrar mikilvægrar grunnáhættu áhættuvarnaráætlana eftir afurð, forgangsröð í fjármagnsuppbyggingu, innra eða ytra mati, gildistíma, útgáfualdri (e. *vintage*) og öðrum mismun á gerningunum. Stofnun skal aðeins endurspeglar áhættuvörn að því marki sem unnt er að viðhalda henni jafnvel þótt loforðsgjafi nálgist láns hæfisatburð eða annan atburð.

2. Að því er varðar stöður sem eru áhættuvarðar með öflugri áhættuvarnaráætlun, má skrá endurstíllingu áhættuvarnar innan seljanleikatímabils vörðu stöðunnar að því tilskildu að stofnunin:

- a) kjósi að setja endurstíllingu áhættuvarnarinnar fram með samræmdum hætti að því er varðar viðkomandi samstæðu staðna í veltubókinni,
- b) sýni fram á að endurstíllingin leiði til betra áhættumats,
- c) sýni fram á að markaðir fyrir gerningana sem notaðir eru til áhættuvarnar séu nægilega virkir til þess að hægt sé að framkvæma slíka endurstíllingu, jafnvel á erfiðum tímum. Krafan vegna eiginfjárgrunns skal endurspeglar aðra eftirstæða áhættu vegna öflugra áhættuvarnaráætlana.

376. gr.

Sérstakar kröfur vegna eigin líkans fyrir vanskila- og tilfærsluáhættu

1. Eigið líkan til að greina aukna vanskila- og tilfærslu-áhættu skal endurspeglar ólínuleg áhrif valréttar, samsettra lánaafleiða og annarra staðna sem hegða sér marktækt með ólínulegum hætti með tilliti til verðbreytinga. Stofnunin skal einnig taka tilhlýðilegt tillit til umfangs líkansáhættu sem er innbyggð í verðmat og mat á verðlagsáhættu í tengslum við slíkar afurðir.

2. Eigið líkan skal byggt á gögnum sem eru hlutlæg og ný.

3. Við óháða endurskoðun og sannreyningu á eigin líkani sem notað er að því er varðar þennan kafla, þ.m.t. að því er varðar áhættumatskerfið, skal stofnun einkum gera eftirfarandi:

- a) Sannreyna að aðferð við líkanasmíðina að því er varðar fylgni og verðbreytingar sé viðeigandi með tilliti til eignasafns stofnunarinnar, þ.m.t. val á vægi kerfisbundinna áhættuþátta.

b) Framkvæma fjölbreytt álagspróf, þ.m.t. næmisgreiningu og sviðsmyndagreiningu, til þess að meta eigindlegt og megin-dlegt réttmæti eigin líkans, einkum með tilliti til þess hvernig samþjöppun er meðhöndluð. Slík próf skulu ekki takmarkast við atburði sem hafa átt sér stað.

c) Beita viðeigandi meginlegri sannreyningu, þ.m.t. viðeigandi eigin viðmiðunum líkana.

4. Eigið líkan skal vera í samræmi við áhættustýringaraðferðir stofnunar við að greina, mæla og stýra viðskiptaáhættu.

5. Stofnanir skulu skjalfesta eigin líkón sín þannig að fylgniforsendur og aðrar forsendur líkans séu gagnsæjar lögbærum yfirvöldum.

6. Eigið líkan skal meta á varfærinn hátt áhættuna sem leiðir af stöðum sem eru ekki mjög seljanlegar og stöðum með takmarkað verðgagnsæi samkvæmt raunhæfum markaðssviðsmyndum. Að auki skal eigið líkan uppfylla lágmarksgagnastaðla. Hæfilegrar varfærni skal gætt í áætlun gilda og aðeins má nota þau ef tiltæk gögn eru ófullnægjandi eða ef þau endurspeglar ekki raunverulegan óstöðugleika stöðu eða verðbréfasafns.

5. þáttur

Eigið líkan vegna fylgniviðskipta

377. gr.

Kröfur vegna eigin líkans fyrir fylgniviðskipti

1. Lögbær yfirvöld skulu veita stofnunum, sem mega nota eigið líkan vegna sértækrar áhættu skuldageringa og sem uppfylla kröfur í 2.–6. mgr. þessarar greinar og í 1. og 3. mgr. 367. gr., 368. gr., 1. mgr. 369. gr. og a-, b-, c-, e- og f-lið 370. gr., heimild til að nota eigið líkan að því er varðar kröfu vegna eiginfjárgrunns fyrir fylgniviðskiptasafn í stað kröfu vegna eiginfjárgrunns í samræmi við 338. gr.

2. Stofnanir skulu nota þetta eigið líkan til að reikna út tölu sem mælir á fullnægjandi hátt alla verðáhættu miðað við 99,9% öryggisbil fyrir eins árs tímabil, að gefnum forsendum um stöðugt áhættustig, og er leiðrétt eftir því sem við á til að endurspeglar áhrif seljanleika, samþjöppunar, áhættuvarna og verð valréttar. Stofnanir skulu reikna þessa tölu út minnst vikulega.

3. Eftirfarandi áhætta skal greind á fullnægjandi hátt með líkaninu sem um getur í 1. mgr.:

a) uppsöfnuð áhætta vegna margra vanskila, þ.m.t. röðun vanskila í afurðum sem skipt er í áhættulög eignasafns,

b) áhætta vegna áhættuálags, þ.m.t. gamma og kross-gamma áhrif,

c) flökt áætlaðrar fylgni, þ.m.t. víxlverkun milli álags og fylgni,

d) grundvallaráhætta, þ.m.t. hvort tveggja af eftirfarandi:

i. grundvallaráhætta á milli álags á vísitölu og álags á einstaka aðila í vísitölu,

ii. grundvallaráhætta á milli áætlaðrar fylgni vísitölu og sérsniðinna verðbréfasafna,

e) flökt endurheimtarhlutfalls, þar sem endurheimtarhlutfallið hefur tilhneigingu til að hafa áhrif á verð lagskiptra hluta verðbréfasafna,

f) að því marki sem heildaráhættumat tekur til ávinnings af öflugri áhættuvörn, hættu á að áhættuvörn sígi og mögulegs kostnaðar við að endurstilla slíka áhættuvörn,

g) allar aðrar mikilvægar verðáhættur staðna í fylgniviðskiptasafninu.

4. Stofnun skal nota næg markaðsgögn innan líkansins sem um getur í 1. mgr. til að tryggja að hún uppfylli megináhættu þessara áhættuskuldbindinga í innri aðferð sinni í samræmi við kröfur þessarar greinar. Hún skal geta sýnt lögbæru yfirvaldi fram á, með bakpröfunum eða öðrum viðeigandi leiðum, að líkan hennar geti á viðeigandi hátt útskýrt sögulegar verðbreytingar þessara afurða.

Stofnunin skal hafa viðeigandi stefnur og verklagsreglur til að aðskilja þær stöður, sem hún hefur leyfi til að fella inn í kröfu vegna eiginfjárgrunns í samræmi við þessa grein, frá öðrum stöðum sem hún hefur ekki leyfi til að gera hið sama við.

5. Að því er varðar eignasafn allra staðna sem felldar eru inn í líkanið sem um getur í 1. mgr. skulu stofnanir reglulega beita fyrirframákveðnum álagssviðsmyndum. Slíkar álagssviðsmyndir skulu skoða áhrif álags hvað varðar vanskilahlutfall, endurheimtarhlutfall, áhættuálag, fylgni og aðra viðeigandi áhættuþætti, á fylgniviðskiptasafnið. Stofnunin skal beita slíkum álagssviðsmyndum að lágmarki vikulega og gefa lögbærum yfirvöldum skýrslu um niðurstöðurnar eigi sjaldnar en ársfjórðungslega, þ.m.t. samanburð við kröfu stofnunar vegna eiginfjárgrunns í samræmi við þessa grein. Tilkynna skal lögbærum yfirvöldum tímanlega um öll tilvik þar sem niðurstöður álagsprófa eru verulega umfram kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar fylgniviðskiptasafnið. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur um notkun álagssviðsmynda fyrir fylgniviðskiptasafnið.

6. Eigið líkan skal meta á varfærinn hátt áhættuna sem leiðir af stöðum sem eru ekki mjög seljanlegar og stöðum með takmarkað verðgagnsæi samkvæmt raunhæfum markaðssviðsmyndum. Að auki skal eigið líkan uppfylla lágmarks-gagnastaðla. Hæfilegrar varfærni skal gætt í áætlun gilda og aðeins má nota þau ef tiltæk gögn eru ófullnægjandi eða ef þau endurspeglar ekki raunverulegan óstöðugleika stöðu eða verðbréfasafns.

V. BÁLKUR

KRÖFUR VEGNA EIGINFJÁRGUNNS AÐ ÞVÍ ER VARÐAR UPPGJÖRSÁHÆTTU

378. gr.

Uppgjörs-/afhendingaráhætta

Þegar um er að ræða viðskipti þar sem skuldagerningar, hlutabréf, erlendir gjaldmiðlar og hrávörur, að undanskildum endurhverfum verðbréfaupum og -sölu og verðbréfa- eða hrávörulánveitingum og verðbréfa- eða hrávörulántökum, eru úppgerð eftir að afhendingarfrestur er runninn út skal stofnunin reikna út verðmismuninn sem hún stendur frammi fyrir.

Verðmunurinn er reiknaður út sem mismunur á umsömdu uppgjörsvæði fyrir viðkomandi skuldagerning, hlutabréf, erlendan gjaldmiðil eða hrávöru og gildandi markaðsvirði þar sem mismunurinn kann að hafa í för með sér tap fyrir stofnunina.

Stofnunin skal margfalda þann verðmun með viðeigandi stuðli í hægri dálki töflu 1 hér á eftir til að reikna út kröfu sína vegna eiginfjárgrunns að því er varðar uppgjörshættu.

Tafla 1

Fjöldi virkra daga eftir tilskilinn uppgjörsgdag	(%)
5 – 15	8
16 – 30	50
31 – 45	75
46 eða fleiri	100

379. gr.

Ófrágengin viðskipti

1. Eignfjárgrunnur stofnunarinnar skal vera eins og fram kemur í töflu 2 þar sem eftirfarandi kemur fram:

- hún hefur greitt fyrir verðbréfin, erlendu gjaldmiðlana eða hrávörurnar áður en hún tók við þeim eða hefur látið af hendi verðbréf, erlenda gjaldmiðla eða hrávörur áður en hún fékk greiðslu fyrir þau,
- einn eða fleiri dagar hafa liðið síðan greiðsla eða afhending fór fram, þegar um er að ræða viðskipti yfir landamæri.

Tafla 2

Meðferð eigin fjár vegna ófrágenginna viðskipta

1. dálkur	2. dálkur	3. dálkur	4. dálkur
Tegund viðskipta	Að fyrstu samningsbundnu greiðslu eða afhendingu	Frá fyrstu samningsbundnu greiðslu eða afhendingu þar til fjórum dögum eftir aðra samningsbundnu greiðslu eða afhendingu	Frá 5 virkum dögum eftir aðra samningsbundnu greiðslu eða afhendingu þar til viðskiptunum lýkur
Ófrágengin viðskipti	Engin eiginfjárfrafa	Farið með sem áhættuskuldbindingu	Farið með sem 1250% áhættuskuldbindingu

2. Að því er varðar áhættuvog á áhættuskuldbindingar í ófrágengnum viðskiptum, sem farið er með skv. 3. dálki í töflu 2, mega stofnanir, sem nota innramatsaðferðina sem er sett fram í 3. kafla II. þáttar þriðja hluta, ákvarða líkur á vanefndum (PD) mótaðila, sem ekki hafa aðra áhættuskuldbindingu utan veltubókar hjá þeim, á grundvelli ytra mats mótaðilans. Stofnanir, sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum (LGD), mega nota það tap að gefnum vanefndum sem sett er fram í 1. mgr. 161. gr. á áhættuskuldbindingar í ófrágengnum viðskiptum sem farið er með skv. 3. dálki í töflu 2, að því tilskildu að þær beiti því á allar slíkar áhættuskuldbindingar. Á hinn bóginn getur stofnun, sem notar innramatsaðferðina, sem er sett fram í 3.kafla II. þáttar þriðja hluta, notað áhættuvogir staðalaðferðarinnar eins og um getur í 2. kafla II. þætti þriðja hluta, að því tilskildu að hún beiti þeim á allar slíkar áhættuskuldbindingar eða geti fengið öllum slíkum áhættuskuldbindingum 100% áhættuvog.

Ef fjárhæð jákvæðrar áhættuskuldbindingar, sem stafar af ófrágengnum viðskiptum, er ekki veruleg geta stofnanir fengið þessum áhættuskuldbindingum 100% áhættuvog nema krafist sé 1250% áhættuvogar í samræmi við 4. dálk í töflu 1 í 1. mgr.

3. Í stað þess að beita 1250% áhættuvog á áhættuskuldbindingar í ófrágengnum viðskiptum samkvæmt 4. dálki í töflu 2 í 1. mgr. má stofnun draga yfirfært virði að viðbætttri gildandi jákvæðri áhættuskuldbindingu frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 í samræmi við k-lið 1. mgr. 36. gr.

380. gr.

Undanþága

Þegar um er að ræða allsherjarbilun í uppgjörskerfi, stöðustofnunarkerfi eða hjá miðlægum mótaðila geta lögbær yfirvöld fallið frá kröfum vegna eiginfjárgrunns, sem eru reiknaðar eins og segir í 378. og 379. gr., þar til bætt hefur verið úr ástandinu. Í því tilviki ber ekki að líta svo á að mótaðili, sem lætur hjá líða að gera upp viðskipti, hafi ekki staðið í skilum að því er varðar útlánaáhættu.

VI. BÁLKUR

KRÖFUR VEGNA EIGINFJÁRGUNNS AÐ ÞVÍ ER VARÐAR LEIÐRÉTTINGARÁHÆTTU VEGNA ÚTLÁNAVIRÐI (CVA-áhætta)

381. gr.

Merking leiðréttingar á útlánavirði

Að því er varðar þennan þátt og 6. kafla II. þáttar merkir „leiðrétting á útlánavirði“ eða „CVA“ aðlögun verðbréfasafns viðskiptanna við mótaðila að miðmarkaðsvirði (e. mid-market valuation). Leiðréttingin endurspeglar markaðsvirði útlána-áhættu mótaðila gagnvart stofnuninni en endurspeglar ekki markaðsvirði útlánaáhættu stofnunarinnar gagnvart mótaðilanum.

382. gr.

Gildissvið

1. Stofnun skal reikna kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu í samræmi við þennan bálk vegna allra OTC-afleiðugerninga í allri atvinnustarfsemi sinni nema lánaafleiður sem viðurkennt er að lækki fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu.

2. Stofnun skal fella fjármögnunarviðskipti með verðbréf inn í útreikning á þeim eiginfjárgrunni sem krafa er gerð um í 1. mgr. ef lögbært yfirvald ákvarðar að CVA-áhætta stofnunarinnar vegna þeirra viðskipta sé veigamikil.

3. Viðskipti við fullgildan, miðlægan mótaðila og viðskipti viðskiptavinar við stöðustofnunaðila, þegar stöðustofnunaðilinn kemur fram sem milliliður á milli viðskiptavinarins og fullgilds, miðlægs mótaðila og viðskiptin leiða til viðskiptastöðu stöðustofnunaðilans vegna fullgilda, miðlæga mótaðilans, eru undanskilin kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu.

4. Eftirfarandi viðskipti skulu undanskilin kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu:

a) viðskipti við ófjárhagslega mótaðila eins og þeir eru skilgreindir í 9. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,

eða við ófjárhagslega mótaðila með staðfestu í þriðja landi, ef viðskiptin fara ekki yfir efri mörk viðmiðunarfjárhæðar stöðustofnunar eins og tilgreint er í 3. og 4. mgr. 10. gr. þeirrar reglugerðar,

b) viðskipti innan samstæðu eins og kveðið er á um í 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 nema aðildarríkin samþykki landslög sem krefjast formgerðarlegrar aðgreiningar innan bankasamstæðu, en í þeim tilvikum mega lögbær yfirvöld krefjast þess að þau viðskipti innan samstæðu á milli formgerðarlega aðgreindra stofnana séu felld inn í kröfur vegna eiginfjárgrunns,

c) viðskipti við mótaðila sem um getur í 10. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og með fyrirvara um umbreytingarákvæðin sem sett eru fram í 1. mgr. 89. gr. þeirrar reglugerðar þar til þau umbreytingarákvæði falla úr gildi,

d) viðskipti við mótaðila sem um getur í 4. og 5. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og viðskipti við mótaðila sem 4. mgr. 114. gr. og 2. mgr. 115. gr. þessarar reglugerðar tiltekur að fái 0% áhættuvog fyrir áhættuskuldbindingar vegna þeirra mótaðila.

Undanþágan frá CVA-kröfunni að því er varðar þau viðskipti er um getur í c-lið þessarar málsgreinar, sem eiga sér stað á umbreytingartímabilinu sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, skal gilda á samningstíma viðskiptanna.

Að því er varðar a-lið, þegar stofnun hættir að vera undanþegin með því að fara yfir undanþágumörkin eða vegna þess að undanþágumörkum er breytt, skulu útistandandi samningar áfram vera undanþegnir þar til kemur að uppgjörstigi þeirra.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal láta fara fram endurskoðun fyrir 1. janúar 2015 og á tveggja ára fresti þaðan í frá, í ljósi þróunar alþjóðareglna og þ.m.t. á hugsanlegri aðferðafræði við kvörðun og viðmiðunarmörk að því er varðar beitingu krafna vegna CVA-áhættu gagnvart ófjárhagslegum mótaðilum með staðfestu í þriðja landi.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í samstarfi við Evrópsku eftirlitsstofnunina á verðbréfamarkaði semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina verklagsreglur um að undanskilja viðskipti við ófjárhagslega mótaðila með staðfestu í þriðja landi frá kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum innan sex mánaða frá dagsetningu endurskoðunarinnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

383. gr.

Þróuð aðferð

1. Stofnun sem hefur leyfi til að nota eigið líkan fyrir sértæka áhættu skuldageringa í samræmi við d-lið 1. mgr. 363. gr. skal, að því er varðar öll viðskipti þar sem hún hefur leyfi til að nota eiginlíkansaðferðina til að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði vegna áhættuskuldbindingar tengdrar útlánaáhættu mótaðila í samræmi við 283. gr., ákvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu með því að gera líkan af áhrifum breytinga í áhættuálagi mótaðila á CVA allra mótaðila viðskiptanna, að teknu tilliti til CVA-áhættuvarna sem eru hæfar í samræmi við 386. gr.

Stofnun skal nota eigið líkan sitt til að ákvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu sem tengist skuldastöðum sem viðskipti eru með og skal nota 99% öryggisbil og tíu daga jafngilt eignartímabil. Eigið líkan skal notað á þann hátt að það líki eftir breytingum á áhættuálagi mótaðila, en sýni ekki næmi CVA fyrir breytingum á öðrum markaðspáttum, þ.m.t. breytingum á virði viðmiðunareignar, hrávöru, gjaldmiðils eða vaxta afleiðu.

Reikna skal kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu vegna hvers mótaðila í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(- \frac{S_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(- \frac{S_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

þar sem:

t_i = tímapunktur i -nta endurmats, talið frá $t_0=0$;

t_T = lengsti samningsbundni binditíminn í skuldajöfnunarsöfnunum við mótaðilann,

s_i = er áhættuálag mótaðila á eftirstöðvatíma t_i , notað til að reikna út CVA mótaðilans. Liggi skuldatryggingarálag mótaðilans fyrir skal stofnunin nota það álag. Liggi slíkt skuldatryggingarálag ekki fyrir skal stofnun nota áætlað álag sem er viðeigandi með hliðsjón af lánshæfismati, atvinnugrein og svæði mótaðilans.

LGD_{MKT} = tap að gefnum vanefndum mótaðilans skal byggt á álagi markaðsgernings mótaðilans ef gerningur mótaðila er til staðar. Liggi gerningur mótaðila ekki fyrir skal nota áætlað álag sem er viðeigandi með hliðsjón af lánshæfismati, atvinnugrein og svæði mótaðilans.

Fyrsti þáttur samtölnunnar stendur fyrir nálgun á jaðarlíkum þess, leitt af markaði, að vanskil eigi sér stað á milli tíma t_{i-1} og t_i ,

EE_i = vænt áhættuskuldbinding vegna mótaðila á endurmatstíma t_i , ef áhættuskuldbindingar mismunandi skuldajöfnunarsafna vegna slíks mótaðila er bætt við og ef lengsti binditími hvers skuldajöfnunarsafns ræðst af lengsta samningsbundna binditíma innan skuldajöfnunarsafnsins. Stofnun skal beita meðferðinni sem sett er fram í 3. málsgrein ef um er að ræða viðskipti sem samkomulag um tryggingafé gildir um, ef stofnun notar mælikvarðann fyrir vænta jákvæða áhættu sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 285. gr. fyrir viðskipti sem samkomulag um tryggingafé gildir um,

D_i = vanskilaáhættulaus afvöxtunarpáttur á tíma t_i , þar sem $D_0 = 1$.

2. Við útreikning á kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu vegna mótaðila skal stofnun byggja öll inntaksgögn í eigið líkan vegna sértækrar áhættu skuldageringa á eftirfarandi formúlum (eftir því hver þeirra á við):

a) sé líkanið byggt á fullu endurmati skal nota formúluna í 1. mgr. beint,

b) ef líkanið byggir á áhættuálagssæmni fyrir ákveðna eftirstöðvatíma skal stofnun byggja hverja áhættuálagssæmni („Regulatory CS01“) á eftirfarandi formúlu:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp \left(- \frac{S_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Að því er varðar síðasta tímabilið $i=T$ er samsvarandi formúla

$$\text{Regulatory CS01}_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{S_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

- c) ef líkanið notast við áhættuálagsnæmni fyrir sambærilegum hliðrunum á áhættuálagi skal stofnun nota eftirfarandi formúlu:

$$\text{Regulatory CS01} = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{S_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{S_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

- d) ef líkanið notast við annars stigs næmni (e. second-order sensitivities) fyrir hliðrunum í áhættuálagi (e. spread gamma), skal viðkomandi gamma reiknað út á grundvelli formúlunnar í 1. mgr.

3. Stofnun sem notar mælikvarðann fyrir vænta jákvæða áhættu á tryggðar OTC-afleiður sem um getur í a- eða b-lið 1. mgr. 285. gr. skal, við ákvörðun krafna vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu í samræmi við 1. mgr., gera hvort tveggja eftirfarandi:

- reikna með stöðugu EE sniði,
- hafa EE jafnt virkri væntri áhættuskuldbindingu eins og hún er reiknuð skv. b-lið 1. mgr. 285. gr. að því er varðar binditíma sem er jafn því sem lengra er af eftirfarandi:
 - helmingi lengsta binditímans í skuldajöfnunarsafninu,
 - reiknuðum vegnum meðalbnditíma allra viðskipta innan skuldajöfnunarsafnsins.

4. Stofnun sem hefur leyfi lögbærs yfirvalds í samræmi við 283. gr. til að nota eiginlíkansaðferðina til að reikna út áhættuskuldbindingarvirði í tengslum við meginhluta starfsemi sinnar, en sem notar aðferðirnar sem um getur í 3., 4. eða 5. þætti 6. kafla II. bálks fyrir smærri eignasöfn og sem hefur leyfi til að nota innra líkan markaðsáhættu fyrir sértæka áhættu skuldagerninga í samræmi við d-lið 1. mgr. 363. gr. má, með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda, reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu í samræmi við 1. mgr. fyrir skuldajöfnunarsöfn utan eiginlíkansaðferðarinnar. Lögbær yfirvöld skulu einungis veita þetta leyfi ef stofnun notar aðferðirnar sem settar eru fram í 3., 4. eða 5. þætti 6. kafla II. bálks vegna takmarkaðs fjölda smærri eignasafna.

Að því er varðar útreikning samkvæmt undanfarandi undirgrein og ef eiginlíkansaðferðin skilar ekki væntu áhættuskuldbindingarsniði skal stofnun gera hvort tveggja eftirfarandi:

- reikna með stöðugu EE sniði,
- hafa EE jafnt áhættuskuldbindingarvirðinu eins og það er reiknað út samkvæmt aðferðunum sem um getur í 3., 4. eða 5. þætti 6. kafla II. bálks, eða eiginlíkansaðferðinni að því er varðar binditíma sem jafngildir því sem hærra er af:
 - helmingi lengsta binditímans í skuldajöfnunarsafninu,

ii) reiknuðum vegnum meðalbnditíma allra viðskipta innan skuldajöfnunarsafnsins.

5. Stofnun skal ákvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu í samræmi við 1. mgr. 364. gr. og 365. og 367. gr. sem samtölu vágildis án erfiðra aðstæðna og álagsvágildis, sem reiknuð skal á eftirfarandi máta:

- Að því er varðar vágildi án erfiðra aðstæðna skal nota gildandi kvörðunarferibreytur vegna áhættuskuldbindinga eins og fram kemur í fyrstu undirgrein 2. mgr. 292. gr.
- Að því er varðar álagsvágildi skal nota EE-snið mótaðila í framtíðinni með álagskvörðun eins og sett er fram í annarri undirgrein 2. mgr. 292. gr. Álagstímabilið fyrir feribreytur áhættuálagsins skal vera það eins árs tímabil, innan þess þriggja ára álagstímabils sem notað er vegna feribreyta áhættuskuldbindinga, þar sem álagið er mest.
- Fjölgun, sem liggur til grundvallar útreikningi á kröfum vegna eiginfjárgrunns sem byggir á vágildi og álagsvágildi í samræmi við 1. mgr. 364. gr. mun gilda um þennan útreikning. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal fylgjast með samkvæmni í eftirlitsheimildum til að nota hærri margföldunarstuðla en þrefaldan margföldunarstuðul við útreikning á vágildi og álagsvágildi í tengslum við CVA-áhættukröfuna. Lögbær yfirvöld sem nota margföldunarstuðul sem er hærri en þrjár skulu veita Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni skriflegan rökstuðning.

d) Framkvæma skal útreikninginn a.m.k. mánaðarlega og EE gildið sem notað er skal reiknað út jafn oft. Eigi útreikningur sér stað sjaldnar en daglega skulu stofnanir nota þriggja mánaða meðaltal að því er varðar útreikninginn sem tilgreindur er í ii. lið a-liðar og ii. lið b-liðar 1. mgr. 364. gr.

6. Stofnunin skal nota aðferðina sem sett er fram í 384. gr. til að reikna út kröfu vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu fyrir áhættuskuldbindingar vegna mótaðila ef samþykkt eigið líkan stofnunarinnar fyrir sértæka áhættu skuldagerninga skilar ekki áætluðu álagi sem er viðeigandi að því er tekur til lánshæfismat, atvinnugreinar og svæðis mótaðilans.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint nánar:

- hvernig samþykkt eigið líkan stofnunarinnar fyrir sértæka áhættu skuli ákvarða áætlað álag skuldageringa í þeim tilgangi að auðkenna sí og LGDMKT sem um getur í 1. mgr.,
- fjöldi og stærð eignasafna sem uppfylla viðmiðunina um takmarkaðan fjölda smærri eignasafna sem um getur í 4. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

384. gr.

Stöðluð aðferð

1. Stofnun sem reiknar ekki út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu fyrir mótaðila sína í samræmi við 383. gr. skal reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns eignasafns að því er varðar CVA-áhættu vegna hvers mótaðila í samræmi við eftirfarandi formúlu, með tilliti til CVA-áhættuvarna sem eru hæfar í samræmi við 386. gr.:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{\text{total}} - M_i^{\text{hedge}} \cdot B_i) - \sum_{\text{ind}} W_{\text{ind}} \cdot M_{\text{ind}} \cdot B_{\text{ind}} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{\text{total}} - M_i^{\text{hedge}} \cdot B_i)^2}$$

þar sem:

h = eins árs áhættutímabil (í árum talið); $h = 1$,

w_i = vog sem á við mótaðila „i“.

Mótaðili „i“ skal fá eina af sex vogum w_i á grundvelli lánshæfismats frá tilnefndu utanaðkomandi tilnefnt lánshæfismatsfyrirtæki, eins og sett er fram í töflu 1. Að því er varðar mótaðila þar sem ekki liggur fyrir lánshæfismat á frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfisfyrirtæki:

- skal stofnun sem notar nálgunina í 3. kafla II. bálki fá innra mati mótaðilans eitt af utanaðkomandi lánshæfismötum,
- skal stofnun sem notar nálgunina í 2. kafla II. bálki úthluta þessum mótaðila $w_i=1,0\%$. Noti stofnun hins vegar 128. gr. til að áhættuvega áhættuskuldbindingar útlánaáhættu mótaðila vegna þessa mótaðila skal nota $w_i=3,0$,

EAD_i^{total} = heildarvirði útlánaáhættu mótaðila hjá mótaðila „i“ (þegar öll skuldajöfnunarsöfn eru lögð saman), þ.m.t. áhrif trygginga í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 3. til 6. þætti 6. kafla II. bálks eftir því sem við á um útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar útlánaáhættu mótaðila vegna þess mótaðila. Stofnun sem notar eina af aðferðunum sem settar eru fram í 3. og 4. þætti 6. kafla II. bálks má nota EAD_i^{total} sem fullleiðrétt áhættuskuldbindingarvirði í samræmi við 5. mgr. 223. gr.

Að því er varðar stofnun sem notar ekki aðferðina sem sett er fram í 6. þætti 6. kafla II. bálks skal áhættuskuldbindingin afvöxtuð með eftirfarandi stuðli:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i}}{0,05 \cdot M_i}$$

B_i = grundvallarfjárhæð keypra áhættuvarna í formi skuldtrygginga gagnvart einum aðila (lagðar saman ef um fleiri en eina stöðu er að ræða) sem snerta mótaðila „i“ og eru notaðar til að verja CVA-áhættu.

Sú grundvallarfjárhæð skal afvöxtuð með eftirfarandi stuðli:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{\text{hedge}}}}{0,05 \cdot M_i^{\text{hedge}}}$$

B_{ind} = er fullt grundvallarvirði einnar eða fleiri vísitöluskuldtryggingar (e. index credit default swap) sem er keypt sem vörn og notuð til að verja CVA-áhættu.

Sú grundvallarfjárhæð skal afvöxtuð með eftirfarandi stuðli:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{ind}}}{0,05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = er vog sem á við vísitölunarnir (e. index hedges).

Stofnun skal ákvarða w_{ind} með því að reikna út vegið meðaltal w_i sem á við einstaka þætti vísitölunnar,

M_i = virkur binditími viðskiptanna við mótaðila „i“.

Að því er varðar stofnun sem notar aðferðina sem sett er fram í 6. þætti 6. kafla II. bóls skal M_i reiknað út í samræmi við g-lið 2. mgr. 162. gr. Hins vegar skal M_i í þeim tilgangi ekki takmarkað við að hámarki fimm ár heldur lengsta eftirstæða, samningsbundna binditíma í skuldajöfnunarsafninu.

Að því er varðar stofnun sem notar ekki aðferðina sem sett er fram í 6. þætti 6. kafla II. bóls er M_i reiknaður veginn meðalbinditími eins og um getur í b-lið 2. mgr. 162. gr. Hins vegar skal M_i í þeim tilgangi ekki takmarkað við að hámarki fimm ár heldur lengsta eftirstæða, samningsbundna binditíma í skuldajöfnunarsafninu.

M_i^{hedge} = binditími áhættuvarnarinnar með grundvallarfjárhæð B_i (virði $M_i^{hedge} \cdot B_i$ skal lagt saman ef stöðurnar eru nokkrar),

M_{ind} = binditími vísitölunarinnar.

Ef um er að ræða fleiri en eina vísitölunarstöðu er M_{ind} binditími veginn samkvæmt útreikningi (e. notional-weighted maturity).

2. Ef mótaðili er talinn með í vísitölu sem skuldatrygging, notuð til að verja útlánaáættu mótaðila, byggir á má stofnun draga þá grundvallarfjárhæð sem rekja má til þess mótaðila, í samræmi við vog hans sem tilgreinds aðila, frá grundvallarfjárhæð vísitöluskuldatryggingarinnar og fara með hana sem vörn gagnvart einum aðila (Bi) fyrir mótaðilann með líftíma byggðan á líftíma vísitölunnar.

Tafla 1

Lánshæfisþrep	Vægi w_i
1	0,7%
2	0,8%
3	1,0%
4	2,0%
5	3,0%
6	10,0%

385. gr.

Önnur aðferð en CVA-aðferðin til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns

Í stað 384. gr. mega stofnanir sem nota aðferð upprunalegrar áhættu eins og mælt er fyrir um í 275. gr., að því er varðar gerninga sem um getur í 382. gr. og með fyrirvara um fyrirframsamþykki lögbærra yfirvalda, nota margfeldisstuðulinn 10 á framkomnar áhættuvegnar áhættuskuldbindingar fyrir útlánaáætta mótaðila vegna þessara áhættuskuldbindinga í stað þess að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu.

386. gr.

Hæfar áhættuvarnir

1. Áhættuvarnir skulu einungis teljast hæfar áhættuvarnir að því er varðar útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu í samræmi við 383. og 384. gr. ef þær eru notaðar í þeim tilgangi að milda CVA-áhættu, þeim stýrt sem slíkum og ef þær eru eitt eftirfarandi:

- a) skuldatrygging gagnvart einum aðila eða annar sambærilegur áhættuvarnargerningur sem vísar beint til mótaðilans,
- b) vísitöluskuldatrygging, að því tilskildu að grundvöllurinn á milli álags einstaks mótaðila og álags áhættuvarna vísitöluskuldatrygginga endurspeglar nægilega í vágildinu og álagsvágildinu, að mati lögbærra yfirvalda.

Krafan í b-lið um að grundvöllurinn á milli álags einstaks mótaðila og álags áhættuvarna vísitöluskuldatrygginga endurspeglar í vágildinu og álagsvágildinu skal einnig eiga við um tilvik þar sem álag mótaðilans er áætlað.

Þegar stofnun áætla gildi fyrir mótaðila skal hún leggja til grundvallar sanngjarnar tímaráðir úr dæmigerðum hópi áþekkra aðila með álag sem liggur fyrir.

Ef grundvöllurinn á milli álags einstaks mótaðila og álags áhættuvarna vísitöluskuldatrygginga endurspeglar ekki nægilega vel að mati lögbærra yfirvalda skal stofnun einungis endurspegla 50% af grundvallarfjárhæð vísitölunnar í vágildinu og álagsvágildinu.

Óheimilt er að áhættuverja áhættuskuldbindingar um of með skuldatryggingum gagnvart einum aðila samkvæmt aðferðinni sem sett er fram í 383. gr.

2. Stofnun skal ekki endurspegla aðrar gerðir áhættuvarna fyrir mótaðilaáættu í útreikningi krafna vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu. Einkum eru skuldatryggingar sem skipt er í áhættulög eða skuldatryggingar sem byggjast á einum vanskilaaðila og lánshæfistengd skuldabréf ekki hæfar áhættuvarnir í þeim tilgangi að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu.

3. Hæfar áhættuvarnir sem eru taldar með í útreikningi á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu skulu hvorki taldar með í útreikningi á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu sem sett er fram í IV. bóli né farið með þær sem mildun útlánaáættu nema vegna útlánaáætta mótaðila fyrir sama eignasafn viðskipta.

4. HLUTI

STÓRAR ÁHÆTTUSKULDBINDINGAR

387. gr.

Efni

Stofnanir skulu hafa eftirlit með og stjórna stórum áhættuskuldbindingum sínum í samræmi við þennan hluta.

388. gr.

Undantekningar frá gildissviði

Þessi hluti skal ekki gilda um verðbréfafyrirtæki sem uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru fram í 1. mgr. 95. gr. og 1. mgr. 96. gr.

Þessi hluti skal ekki gilda um samstæðu á grundvelli stöðu hennar ef samstæðan telur aðeins verðbréfafyrirtæki sem um getur í 1. mgr. 95. gr. eða 1. mgr. 96. gr. og félög í viðbótarstarfsemi og ef samstæðan telur ekki lánastofnanir.

389. gr.

Skilgreining

Að því er varðar þennan hluta merkir „áhættuskuldbindingar“ sérhver eign eða liður utan efnahagsreiknings sem um getur í 2. kafla II. bóls þriðja hluta, án þess að áhættuvogum eða áhættuvægi sé beitt.

390. gr.

Útreikningur á áhættuskuldbindingarvirði

1. Áhættuskuldbindingar sem myndast vegna liðanna sem um getur í II. viðauka skulu reiknaðar út í samræmi við eina þeirra aðferða sem greint er frá í 6. kafla II. bóls þriðja hluta.

2. Stofnanir sem hafa leyfi til að nota eiginlíkansaðferðina í samræmi við 283. gr. mega nota eiginlíkansaðferðina til að reikna út áhættuskuldbindingarvirði vegna endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántaka, viðbótarlánveitinga vegna kaup/sölu verðbréfa og gnóttsamninga.

3. Stofnanirnar skulu reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir veltubókarviðskipti sín í samræmi við 299. gr. 2. kafla IV. bóls þriðja hluta og V. bólk þriðja hluta og, eins og við á, 5. kafla IV. bóls þriðja hluta, skulu reikna áhættuskuldbindingar vegna einstakra viðskiptavina sem myndast í veltubókinni með því að leggja saman eftirfarandi þætti:

a) jákvæðan mismun á gnóttstöðum stofnunar umfram skortstöður hennar í öllum fjármálagerningum sem viðkomandi viðskiptavinur gefur út, þar sem hrein staða í hverjum gerningi er reiknuð í samræmi við aðferðirnar sem mælt er fyrir um í 2. kafla IV. bóls þriðja hluta.

b) hreina áhættuskuldbindingu, þegar um er að ræða sölu-tryggingu skulda- eða hlutabréfagernings,

c) áhættuskuldbindingar vegna viðskipta, samninga og samkomulags, sem um getur í 229. gr. og 378.–380. gr., við hlutaðeigandi viðskiptavin, þegar slíkar áhættuskuldbindingar eru reiknaðar á þann hátt sem mælt er fyrir um í þeim greinum, að því er varðar útreikning á virði áhættuskuldbindinga.

Í b-lið er hrein áhættuskuldbinding reiknuð með því að draga frá sölutryggingarstöður, sem þriðji aðili hefur skráð sig fyrir eða sem þriðji aðili hefur skuldbundið sig til að tryggja sölu á, á grundvelli formlegs samnings, og lækkuð með þeim þáttum sem tilgreindir eru í 345. gr.

Að því er varðar b-lið skulu stofnanir koma á fót kerfi til að hafa eftirlit með og stjórna sölutryggingaráhættuskuldbindingum sínum á tímabilinu milli upphaflegrar skuldbindingar og næsta viðskiptadags, með hliðsjón af eðli áhættunnar sem tekin er á viðkomandi mörkuðum.

Að því er varðar c-lið skal 3.kafla, II. bóls þriðja hluta undanskilinn tilvísuninni í 299. gr.

4. Heildaráhættuskuldbindingar vegna einstakra viðskiptavina eða hóps tengdra viðskiptavina skulu reiknaðar með því að leggja saman áhættuskuldbindingar í og utan veltubókar.

5. Reikna skal áhættuskuldbindingar vegna hóps tengdra viðskiptavina með því að leggja saman áhættuskuldbindingar vegna einstaka viðskiptavina í hópnum.

6. Eftirfarandi skal ekki teljast til áhættuskuldbindinga:

a) ef um er að ræða gjaldeyrisviðskipti, áhættuskuldbindingar í tengslum við eðlilegt uppgjör næstu tvo viðskiptadaga eftir greiðslu,

b) ef um er að ræða viðskipti vegna kaupa eða sölu á verðbréfum, áhættuskuldbindingar í tengslum við eðlilegt uppgjör næstu fimm viðskiptadaga eftir greiðslu eða afhendingu verðbréfanna, eftir því hvort er fyrr,

c) ef um er að ræða millifærslu peninga, þ.m.t. framkvæmd greiðsluþjónustu, greiðsluþjónun og uppgjör í hvaða gjaldmiðli sem er og millibankaviðskipti eða uppgjör fjármálagerninga, uppgjör og vörsluþjónustu, seinkaða móttöku fjármögnunar og aðrar áhættuskuldbindingar vegna starfsemi viðskiptavinar sem varir ekki lengur en til næstkomandi viðskiptadags,

d) ef um er að ræða millifærslu peninga, þ.m.t. framkvæmd greiðsluþjónustu, greiðsluþjónun og uppgjör í hvaða gjaldmiðli sem er og millibankaviðskipti, áhættuskuldbindingar innan dags gagnvart stofnunum sem veita þá þjónustu,

e) áhættuskuldbindingar dregnar frá eiginfjárgrunni í samræmi við 36., 56. og 66. gr.

7. Til að ákvarða heildaráhættuskuldbindingu vegna viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina, að því er varðar viðskiptavini þegar stofnun hefur áhættuskuldbindingar vegna þeirra fyrir tilstilli viðskipta sem um getur í m- og o-lið 112. gr. eða annarra viðskipta þar sem til staðar er áhættuskuldbinding gagnvart undirliggjandi eignum, skal stofnun meta undirliggjandi áhættuskuldbindingar sínar með tilliti til efnahagslegs inntaks í skipulagi viðskiptanna og áhættu sem er innbyggð í skipulag sjálfra viðskiptanna, til þess að ákvarða hvort þau mynda viðbótaráhættuskuldbindingu.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- skilyrði og aðferðir sem notuð eru til að ákvarða heildaráhættuskuldbindingu vegna viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina að því er varðar tegundir áhættuskuldbindinga sem um getur í 7. mgr.,
- skilyrðin sem valda því að skipulag viðskiptanna sem um getur í 7. mgr. telst ekki mynda viðbótaráhættuskuldbindingu, fari viðskiptin fram við þau skilyrði.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

391. gr.

Skilgreining á stofnun að því er varðar stórar áhættuskuldbindingar

Í þeim tilgangi að reikna út virði áhættuskuldbindinga í samræmi við þennan hluta skal heitið „stofnun“ ná yfir einkafyrirtæki eða opinbert fyrirtæki, að meðtöldum útibúum þess, sem myndi falla undir skilgreininguna á heitinu „stofnun“, hefði það staðfestu í Sambandinu, og sem hefur fengið starfsleyfi í þriðja landi sem beittir jafn ströngum kröfum um eftirlit og samkvæmt reglum og beitt er í Sambandinu.

392. gr.

Skilgreining á stórum áhættuskuldbindingum

Áhættuskuldbinding lánastofnunar vegna viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina telst stór áhættuskuldbinding ef virði hennar nemur 10% eða meira af hæfu fjármagni hennar.

393. gr.

Geta til að greina stórar áhættuskuldbindingar og stýra þeim

Stofnun skal búa yfir traustum stjórnunar- og bókhaldsaðferðum og fullnægjandi innra eftirlitskerfi til að greina, stýra, hafa eftirlit með, gefa skýrslur um og skrá allar stórar áhættuskuldbindingar og síðari breytingar á þeim í samræmi við þessa reglugerð.

394. gr.

Upplýsingaskylda

- Stofnun skal senda lögbærum yfirvöldum eftirfarandi upplýsingar um allar stórar áhættuskuldbindingar, þ.m.t. stórar áhættuskuldbindingar sem eru undanþegnar beitingu 1. mgr. 395. gr.:
 - auðkenni viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina ef stofnunin hefur stóra áhættuskuldbindingu vegna hans,
 - áhættuskuldbindingarvirðið áður en tekið er tillit til áhrifa mildunar útlánaáættu, ef við á,
 - tegund fjármagnaðrar eða ófjármagnaðrar útlánavarnar, ef þess háttar vörn er notuð,
 - áhættuskuldbindingarvirðið eftir að tekið hefur verið tillit til áhrifa mildunar útlánaáættu, sem reiknuð er með tilliti til 1. mgr. 395. gr.

Ef lánastofnun heyrir undir 3. kafla II. bóks þriðja hluta skulu 20 stærstu áhættuskuldbindingar hennar á samstæðugrunni, að undanskildum þeim sem undanþegnar eru beitingu 1. mgr. 395. gr., gerðar aðgengilegar lögbærum yfirvöldum.

- Stofnun skal veita lögbærum yfirvöldum eftirfarandi upplýsingar, til viðbótar við að veita þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr., í tengslum við 10 stærstu áhættuskuldbindingar sínar á samstæðugrunni vegna stofnana og í tengslum við 10 stærstu áhættuskuldbindingar sínar á samstæðugrunni vegna óeftirlitsskyldra aðila á fjármálamarkaði, þ.m.t. stórar áhættuskuldbindingar sem eru undanþegnar beitingu 1. mgr. 395. gr.:

- auðkenni viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina ef stofnunin hefur stóra áhættuskuldbindingu vegna hans,
 - áhættuskuldbindingarvirðið áður en tekið er tillit til áhrifa mildunar útlánaáættu, ef við á,
 - tegund fjármagnaðrar eða ófjármagnaðrar útlánavarnar, ef þess háttar vörn er notuð,
 - áhættuskuldbindingarvirðið eftir að tekið hefur verið tillit til áhrifa mildunar útlánaáættu, sem reiknuð er með tilliti til 1. mgr. 395. gr.,
 - vænt afköst áhættuskuldbindingarinnar, talin í þeirri fjárhæð sem fellur í gjalddaga innan mánaðar samtals í allt að eitt ár, ársfjórðungslega samtals í allt að þrjú ár og árlega eftir það.
- Skýrslugjöf skal framkvæmd að minnsta kosti einu sinni á ári.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina eftirfarandi:

- a) samræmt form skýrslugjafarinnar sem um getur í 3. mgr. sem skal vera í réttu hlutfalli við eðli og umfang starfsemi stofnunarinnar og það hversu flókin hún er, ásamt leiðbeiningum um notkun formsins,
- b) tíðni og dagsetningar skýrslugjafarinnar sem um getur í 3. mgr.,
- c) þær upplýsingatæknilausnir sem nota skal við skýrslugjöfina sem um getur í 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

395. gr.

Takmarkanir á stórum áhættuskuldbindingum

1. Stofnun skal ekki stofna til áhættuskuldbindingar, eftir að hún hefur tekið tillit til áhrifa mildunar útlánaáættu í samræmi við 399.–403. gr., vegna viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina ef virði hennar er yfir 25% af hæfu fjármagni stofnunarinnar. Ef viðkomandi viðskiptavinur er stofnun eða ef ein eða fleiri stofnanir eru innan hóps tengdra viðskiptavina, skal virðið ekki vera umfram 25% af hæfu fjármagni stofnunarinnar eða 150 milljónum evra, eftir því hvort er hærra, að því tilskildu að heildarvirði áhættuskuldbindinga, eftir að tekið hefur verið tillit til áhrifa mildunar útlánaáættu í samræmi við 399.–403. gr., vegna allra tengdra viðskiptavina, sem ekki eru stofnanir, fari ekki yfir 25% af hæfu fjármagni stofnunarinnar.

Ef fjárhæðin 150 milljónir evra er hærri en sem nemur 25% af hæfu fjármagni stofnunarinnar skal virði áhættuskuldbindingarinnar, að teknu tilliti til áhrifa mildunar útlánaáættu í samræmi við 399.–403. gr., ekki fara yfir hæfileg mörk með tilliti til hæfs fjármagns stofnunarinnar. Stofnunin skal ákvarða þau mörk í samræmi við stefnur og verklagsreglur sem um getur í 81. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, til að takast á við og stýra samþjöppunaráættu. Mörkin skulu ekki fara yfir 100% af hæfu fjármagni stofnunarinnar.

Lögbær yfirvöld mega setja lægri mörk en 150 milljónir evra og skulu þau upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og framkvæmdastjórnina um það.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, með tilliti til áhrifa

mildunar útlánaáættu í samræmi við 399.–403. gr. sem og niðurstöður þróunar á sviði skuggabankastarfsemi og stórra áhættuskuldbindinga í Sambandinu og á alþjóðavettvangi, gefa út viðmiðunarreglur fyrir 31. desember 2014 til að setja hæfileg heildarmörk á slíkar áhættuskuldbindingar eða strangari einstök mörk á áhættuskuldbindingar vegna skuggabankaaðila sem stunda bankastarfsemi utan skipulegs ramma.

Þegar Evrópska bankaeftirlitsstofnunin semur þessar viðmiðunarreglur skal hún taka til athugunar hvort aukatakmarkanir kunni að hafa verulega skaðleg áhrif á áhættusnið stofnana með staðfestu í Sambandinu, á lánveitingar til raunhagkerfisins eða á stöðugleika og skipulagt hlutverk fjármálamarkaða.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins skal eigi síðar en 31. desember 2015 meta hversu viðeigandi það er og hvaða áhrif það hefur að setja takmarkanir á áhættuskuldbindingar vegna skuggabankaaðila sem stunda bankastarfsemi utan skipulegs ramma, með tilliti til þróunar í Sambandinu og á alþjóðavettvangi á sviði skuggabankastarfsemi og stórra áhættuskuldbindinga sem og á sviði mildunar útlánaáættu í samræmi við 399.–403. gr. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf um takmarkanir á áhættuskuldbindingar skuggabankaaðila sem stunda bankastarfsemi utan skipulegs ramma.

3. Með fyrirvara um 396. gr. skal stofnun ávallt virða viðeigandi mörk sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

4. Fara má með eignir sem mynda kröfur eða aðrar áhættuskuldbindingar vegna viðurkennds verðbréfafyrirtækis í þriðja landi á sama hátt og sett er fram í 1. mgr.

5. Heimilt er að fara yfir mörkin sem mælt er fyrir um í þessari grein, að því er varðar áhættuskuldbindingar í veltubók stofnunar, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) áhættuskuldbinding utan veltubókar, vegna viðkomandi viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina, fer ekki yfir mörkin sem mælt er fyrir um í 1. mgr., en þessi mörk eru reiknuð með hliðsjón af hæfu fjármagni þannig að umframfjárhæðin sé eingöngu í veltubókinni,

b) stofnunin uppfyllir viðbótarkröfu vegna eiginfjárgrunns í tengslum við umframfjárhæðina, að því er varðar mörkin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. sem eru reiknuð í samræmi við 397.–398. gr.,

c) ef 10 dagar eða færri hafa liðið frá því umframfjárhæð varð til má áhættuskuldbinding í veltubók vegna viðkomandi viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina, ekki fara yfir 500% af hæfu fjármagni stofnunarinnar,

- d) umframfjárhæðir sem varað hafa lengur en tíu daga mega samanlagt ekki fara yfir 600% af hæfu fjármagni stofnunarinnar.

Í hverju tilviki þegar farið er yfir mörkin skal stofnun án tafar tilkynna lögbærum yfirvöldum um umframfjárhæðina og nafn viðkomandi viðskiptavinar og, eftir atvikum, nafn hóps tengdra viðskiptavina.

6. Að því er varðar þessa málsgrein merkja skipulagsráðstafanir ráðstafanir samþykktar af aðildarríki og framkvæmdar af viðkomandi lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis áður en réttargerð, sem samræmir slíkar ráðstafanir með skýrum hætti, öðlast gildi og sem krefjast þess að lánastofnanir með starfsleyfi í því aðildarríki lækki áhættuskuldbindingar sínar vegna ýmissa lögaðila, með hliðsjón af starfsemi þeirra, án tillits til þess hvar starfsemi er staðsett, með það fyrir augum að vernda innstæðueigendur og viðhalda fjármálastöðugleika.

Þrátt fyrir 1. mgr. þessarar greinar og f-lið 1. mgr. 400. gr. mega lögbær yfirvöld, þegar aðildarríki samþykkja landslög sem krefjast þess að gripið sé til skipulagsráðstafana innan bankasamstæðu, gera kröfu um að stofnanir bankasamstæðunnar með innstæður tryggðar með innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi⁽¹⁾, eða jafngildu innstæðutryggingakerfi í þriðja landi, beiti takmörkun á stórar áhættuskuldbindingar sem er undir 25% en þó ekki lægri en 15% á milli 28. júní 2013 og 30. júní 2015 og lægri en 10% frá 1. júlí 2015, á undirsamstæðugrunni í samræmi við 5. mgr. 11. gr., á áhættuskuldbindingar innan samstæðu ef þessar áhættuskuldbindingar samstanda af áhættuskuldbindingum vegna aðila sem tilheyra ekki sömu undirsamstæðu að því er varðar skipulagsráðstafanirnar.

Að því er varðar þessa málsgrein skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) allir aðilar sem tilheyra sömu undirsamstæðu að því er varðar skipulagsráðstafanir teljast vera einn viðskiptavinur eða hópur tengdra viðskiptavina,
- b) lögbær yfirvöld beita samræmdum takmörkunum á áhættuskuldbindingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

Beiting aðferðarinnar skal ekki hafa áhrif á skilvirkt eftirlit á samstæðugrunni og hvorki hafa í för með sér hlutfallslega of mikil skaðleg áhrif á heild eða hluta fjármálakerfisins í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild né mynda eða skapa hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins.

7. Áður en lögbær yfirvöld samþykkja skipulagsráðstafanirnar eins og um getur í 6. mgr., varðandi stórar áhættuskuldbindingar, skulu þau tilkynna ráðinu, framkvæmdastjórninni, viðkomandi lögbærum yfirvöldum og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni a.m.k. tveimur mánuðum fyrir birtingu ákvörðunar um samþykkt skipulagsráðstafananna og leggja fram viðeigandi meginleg og eigindleg gögn um öll eftirfarandi atriði:

- a) umfang þeirrar starfsemi sem fellur undir skipulagsráðstafanirnar,
- b) útskýringu á því hvers vegna drög að slíkum ráðstöfunum teljast viðeigandi, gagnleg og hófleg til að vernda innstæðueigendur,
- c) mat á líklegum jákvæðum og neikvæðum áhrifum af ráðstöfununum á innri markaðinn, byggt á upplýsingum sem eru aðgengilegar aðildarríkinu.

8. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framkvæmdargerð til að samþykkja eða hafna fyrirhuguðum landsráðstöfunum sem um getur í 7. mgr. og aðhefst hún í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 464. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal innan eins mánaðar frá móttöku tilkynningarinnar sem um getur í 7. mgr. veita ráðinu, framkvæmdastjórninni og hlutaðeigandi aðildarríki álit sitt á þeim atriðum sem um getur í þeirri málsgrein. Hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum er einnig heimilt að veita ráðinu, framkvæmdastjórninni og hlutaðeigandi aðildarríki álit sitt á þeim atriðum sem um getur í þeirri málsgrein.

Að teknu fullu tilliti til þess álits sem um getur í annarri undirgrein og liggi til þess sterk rök að ráðstafanirnar hafi neikvæð áhrif á innri markaðinn sem vegi þyngra en ávinningurinn af fjármálastöðugleika skal framkvæmdastjórnin innan tveggja mánaða frá móttöku tilkynningarinnar, hafna fyrirhuguðum landsráðstöfunum. Að öðrum kosti skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar landsráðstafanir til tveggja ára upphafstímabils og heimilt er að breyta ráðstöfununum eftir því sem við á.

Framkvæmdastjórnin skal einungis hafna fyrirhuguðum landsráðstöfunum ef hún telur að fyrirhugaðar landsráðstafanir hafi í för með sér óhóflega skaðleg áhrif á allt fjármálakerfið, eða hluta þess, í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild og myndi þar með hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins eða frjálsra fjármagnsflutninga í samræmi við ákvæði sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Mat framkvæmdastjórnarinnar skal taka tillit til álits Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og taka til greina þau rök sem lögð eru fram í samræmi við 7. mgr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5.

Áður en ráðstafanir falla úr gildi er lögbærum yfirvöldum heimilt að leggja til nýjar ráðstafanir til að framlengja gildistímabilið um tvö ár í senn. Í því tilviki skulu þau tilkynna það framkvæmdastjórninni, ráðinu, hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni. Samþykki nýju ráðstafananna skal háð ferlinu sem sett er fram í þessari grein. Þessi grein skal ekki hafa áhrif á 458. gr.

396. gr.

Reglufylgni við kröfur um stórar áhættuskuldbindingar

1. Fari áhættuskuldbindingar í undantekningartilviki yfir mörkin sem sett eru fram í 1. mgr. 395. gr. skal stofnunin án tafar tilkynna lögbærum yfirvöldum um virði áhættuskuldbindingarinnar og mega þau, ef gilt tilefni er til, veita stofnuninni ákveðinn tíma til að fara að mörkunum.

Ef fjárhæðin 150 milljónir evra, sem um getur í 1. mgr. 395. gr., á við geta lögbær yfirvöld í hverju tilviki fyrir sig heimilað að farið sé yfir mörkin við 100% af hæfu fjármagni stofnunarinnar.

2. Ef stofnun er leyst undan því skv. 1. mgr. 7. gr. að fara, ein og sér eða á undirsamstæðugrunni, að skyldunum í þessum hluta, eða ef ákvæðum 9. gr. er beitt þegar um er að ræða móðurstofnanir í aðildarríki, skal gera ráðstafanir til að tryggja fullnægjandi áhættudreifingu innan samstæðunnar.

397. gr.

Útreikningur á viðbótarkröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar stórar áhættuskuldbindingar í veltubókinni

1. Umframfjárhæðin sem um getur í b-lið 5. mgr. 395. gr. skal reiknuð með því að velja þá þætti heildaráhættuskuldbindingar í veltubókinni vegna viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina, er um ræðir, sem útheimta hæstar kröfur vegna sérstakrar áhættu í 2. kafla IV. bóls þriðja hluta og/eða kröfur í 299. gr. og V. bóli þriðja hluta og samanlagt jafngilda fjárhæð umframfjárhæðarinnar sem um getur í a-lið 5. mgr. 395. gr.

2. Ef umframfjárhæðin hefur ekki verið til lengur en í tíu daga skal viðbótareiginfjárfarkrafan vera 200% af kröfunum sem um getur í 1. mgr., vegna þessara þátta.

3. Frá því 10 dögum eftir að umframfjárhæðin verður til skal þáttum umframfjárhæðarinnar, völdum í samræmi við 1. mgr., raðað í viðeigandi línu í dálki 1 í töflu 1 í hækandi röð eftir kröfum vegna sértækrar áhættu í 2. Kafla IV. bóls þriðja hluta og/eða kröfum í 299. gr. og V. bóli þriðja hluta. Viðbótarkrafan

vegna eiginfjárgrunns skal jafngilda heildarfjárhæð krafanna vegna sérstakrar áhættu í 2. kafla IV. bóls þriðja hluta og/eða krafanna vegna þessara þátta í 299. gr. og V bóli þriðja hluta, margfaldað með samsvarandi stuðli í 2. dálki í töflu 1.

Tafla 1

1. dálkur: Farið yfir mörkin (á grundvelli hundraðshluta hæfs fjármagns)	2. dálkur: Stuðlar
Allt að 40%	200%
Frá 40% til 60%	300%
Frá 60% til 80%	400%
Frá 80% til 100%	500%
Frá 100% til 250%	600%
Yfir 250%	900%

398. gr.

Ferli til að koma í veg fyrir að stofnanir sniðgangi viðbótarkröfu vegna eiginfjárgrunns

Stofnanir skulu ekki af ásettu ráði sniðganga viðbótarkröfu vegna eiginfjárgrunns, settar fram í 397. gr., sem þær yrðu annars að uppfylla vegna áhættuskuldbindinga sem eru yfir mörkunum í 1. mgr. 395. gr., þegar þessar áhættuskuldbindingar hafa varað lengur en í tíu daga, með því að flytja umræddar áhættuskuldbindingar tímabundið í annað félag, hvort sem það er innan sömu samstæðu eða ekki, og/eða með því að takast á hendur sýndarviðskipti til að fella áhættuskuldbindinguna niður meðan á tíu daga tímabilinu stendur og mynda nýja áhættuskuldbindingu.

Stofnanir skulu nota kerfi sem tryggja að tilfærsla, sem hefur þau áhrif sem um getur í fyrstu undirgrein, sé þegar í stað tilkynnt lögbærum yfirvöldum.

399. gr.

Hæfar aðferðir til mildunar útlánaáhættu

1. Að því er varðar 400–403. gr. skal hugtakið „ábyrgð“ ná yfir lánaafleiður skv. 4. kafla II. bóls þriðja hluta, aðrar en lánsþæfistengd skuldabréf.

2. Með fyrirvara um 3. mgr. þessarar greinar, þar sem viðurkenning á fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn er heimil skv. 400.–403. gr., skal hún háð því að farið sé að kröfum um hæfi og öðrum kröfum sem settar eru fram í 4. kafla II. bóls þriðja hluta.

3. Ef lánastofnun reiðir sig á 2. mgr. 401. gr. skal viðurkenning á fjármagnaðri útlánavörn vera háð viðeigandi kröfum skv. 3. kafla II. bóls þriðja hluta. Að því er varðar þennan hluta skal stofnun ekki taka tillit til þeirra trygginga sem um getur í 5.–7. mgr. 199. gr. nema það sé heimilt skv. 402. gr.

4. Stofnanir skulu kanna áhættuskuldbindingar sínar vegna útgefenda trygginga, veitenda ófjármagnaðrar útlánavarnar og undirliggjandi eigna skv. 7. mgr. 390. gr. svo ítarlega sem unnt er með tilliti til hugsanlegrar samþjöppunar og grípa til aðgerða, eftir því sem við á, og gefa skýrslu um mikilvægar niðurstöður til lögbærs yfirvalds síns.

400. gr.

Undanþágur

1. Eftirfarandi tegundir áhættuskuldbindinga skulu undanþegnar beitingu 1. mgr. 395. gr.:

- a) Eignaliðir sem fela í sér kröfur á ríkisstjórnir, seðlabanka eða opinbera aðila sem, ótryggðir, fengju 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta.
- b) Eignaliðir sem fela í sér kröfur á alþjóðastofnanir eða fjölþjóðlega þróunarbanka sem, ótryggðir, fengju 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta.
- c) Eignaliðir sem fela í sér kröfur með beinni ábyrgð ríkisstjórna, seðlabanka, alþjóðastofnana, fjölþjóðlegra þróunarbanka eða opinberra aðila, þar sem ótryggðar kröfur á aðilann sem leggur fram ábyrgðina fengju 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta.
- d) Aðrar áhættuskuldbindingar sem rekja má til, eða eru með ábyrgð ríkisstjórna, seðlabanka, alþjóðastofnana, fjölþjóðlegra þróunarbanka eða opinberra aðila, þar sem ótryggðar kröfur á aðilann sem rekja má áhættuskuldbindinguna til eða sem ábyrgðist hana fengju 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta.
- e) eignaliði, sem fela í sér kröfur á héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í aðildarríkjum, þar sem þessum kröfum yrði úthlutað 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta, og aðrar áhættuskuldbindingar vegna þessara héraðsstjórna eða staðaryfirvalda, eða ábyrgðir, sem þau veita, þar sem kröfur fengju 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta,

f) Áhættuskuldbindingar vegna mótaðila, sem um getur í 6. og 7. mgr. 113. gr., ef þeim yrði úthlutað 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta. Áhættuskuldbindingar sem uppfylla ekki þessi skilyrði, hvort sem þær eru undanþegnar 1. mgr. 395. gr. eða ekki, skal farið með sem áhættuskuldbindingar vegna þriðja aðila.

g) Eignaliðir og aðrar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með veði í formi innlána hjá viðkomandi lánastofnun eða stofnun sem er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar.

h) Eignaliðir og aðrar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með veði í formi innláns skírteina útgefnum af lánastofnuninni eða stofnun sem er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar og eru til vörslu hjá annari hvorri þeirra.

i) Áhættuskuldbindingar vegna ónotaðra lánsheimilda sem flokkaðar eru sem áhættulítil liður utan efnahagsreiknings í I. viðauka, svo fremi að samningur hafi verið gerður við viðkomandi viðskiptavin eða hóp tengdra viðskiptavina, þar sem kveðið er á um að einungis megi draga á heimildina ef fullvíst er að ekki verði farið yfir mörkin skv. 1. mgr. 395. gr.

j) Viðskiptastaða miðlægra mótaðila og framlag í vanskilasjóð miðlægra mótaðila.

k) Áhættuskuldbindingar vegna innistæðutryggingarkerfa samkvæmt tilskipun 94/19/EB sem leiðir af fjármögnun þessara kerfa, ef stofnunum, sem eru aðilar að kerfinu, ber lagaleg eða samningsbundin skylda til að fjármagna kerfið.

Reiðufé sem er móttekið samkvæmt lánshæfistengdu skuldabréfi, sem stofnunin gefur út, og lán og innlán mótaðila hjá stofnuninni, sem falla undir skuldajöfnunarsamning innan efnahagsreiknings sem er viðurkenndur skv. 4. kafla II. bóls þriðja hluta, teljast falla undir g-lið.

2. Lögbærum yfirvöldum er heimilt, að einhverju eða öllu leyti, að undanskilja eftirfarandi áhættuskuldbindingar:

a) sértryggð skuldabréf samkvæmt skilgreiningu í 1., 3. og 6. mgr. 129. gr.,

b) eignaliði, sem fela í sér kröfur á héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í aðildarríkjum, þar sem þessum kröfum yrði úthlutað 20% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta, og aðrar áhættuskuldbindingar vegna þessara héraðsstjórna eða staðaryfirvalda, eða ábyrgðir, sem þau veita, þar sem kröfur fengju 20% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta,

- c) áhættuskuldbindingar stofnunar, þ.m.t. hlutdeild eða annars konar eignarhald, við móðurfélag hennar, við önnur dótturfélög þess móðurfélags eða eigin dótturfélög, að því tilskildu að þau félög séu undir því eftirliti á samstæðugrunni sem haft er með lánastofnuninni sjálfri í samræmi við þessa reglugerð, tilskipun 2002/87/EB eða sambærilegar, gildandi reglur í þriðja landi; farið skal með þær tegundir áhættuskuldbindinga, sem ekki uppfylla þessi skilyrði, hvort sem þær eru undanþegnar 1. mgr. 395. gr. eða ekki, sem áhættuskuldbindingu vegna þriðja aðila,
- d) eignaliði sem fela í sér kröfur á og aðrar áhættuskuldbindingar, þ.m.t. hlutdeild eða annars konar eignarhald, vegna héraðs- eða svæðislánastofnana sem lánastofnunin er tengd innan tengslanets í samræmi við ákvæði laga eða reglna og sem hafa samkvæmt þessum ákvæðum greiðslujöfnunarhlutverki að gegna innan kerfisins,
- e) eignaliði sem fela í sér kröfur á lánastofnanir og aðrar áhættuskuldbindingar þeirra, sem stofnað er til af hálfu lánastofnana, þar sem ein þeirra starfar ekki á samkeppnisgrundvelli og veitir eða ábyrgist lán samkvæmt áætlunum um lagasetningu eða samþykktum sínum, til að styðja við tiltekna geira atvinnulífsins samkvæmt einhvers konar eftirliti stjórnvalda og takmörkunum á notkun lánanna, að því tilskildu að viðkomandi áhættuskuldbindingar stafi af þess háttar útlánnum sem eru framlánuð lánþegunum fyrir milligöngu lánastofnana eða af ábyrgðum þess konar lána,
- f) eignaliði, sem fela í sér kröfur á stofnanir og aðrar áhættuskuldbindingar þeirra, að því tilskildu að þessar áhættuskuldbindingar feli ekki í sér eiginfjárgrunn slíkra stofnana, vari ekki lengur en næstkomandi viðskiptadag og séu ekki tilgreindar í einhverjum af helstu viðskiptagjaldmiðlum,
- g) eignaliði, sem fela í sér kröfur á seðlabanka í formi bindiskyldu sem er í vörslu viðkomandi seðlabanka og tilgreind í gjaldmiðli viðkomandi ríkis,
- h) eignaliði sem fela í sér kröfur á ríkisstjórnir í formi lögbundinna krafna um lausafjárstöðu í ríkisskuldabréfum, sem tilgreind eru og fjármögnuð í gjaldmiðli viðkomandi ríkis, að því tilskildu að lánshæfismat þessara ríkisstjórna, sem utanaðkomandi tilnefnt lánshæfismatsfyrirtæki gefur út samkvæmt ákvörðun lögbærs yfirvalds, sé í fjárfestingarflokki (e. *investment grade*),
- i) 50% af bankaábyrgðum, með litla eða miðlungsáhættu, utan efnahagsreiknings og af þeim ónotuðu lánsheimildum, með litla eða miðlungsáhættu, sem um getur í I. viðauka og, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, 80% af tryggingum öðrum en lánatryggingum sem hafa lagalegan eða stjórnsýslulegan grundvöll og gagnkvæm ábyrgðarkerfi með stöðu lánastofnunar veita aðilum sínum,
- j) tryggingar sem krafist er samkvæmt lögum og notaðar eru þegar veðlán, sem fjármagnað er með útgáfu veðskuldbréfa, er greitt til veðlánstaka fyrir lokaskráningu veðs í þinglýsingarbók, að því tilskildu að tryggingin sé ekki notuð til að draga úr áhættu við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga,
- k) eignaliði sem fela í sér kröfur á og aðrar áhættuskuldbindingar vegna viðurkenndra kauphalla.
3. Lögbærum yfirvöldum er aðeins heimilt að veita undanþáguna sem kveðið er á um í 2. mgr. ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- a) sérstakt eðli áhættuskuldbindingarinnar, mótaðilans eða tengslanna á milli stofnunarinnar og mótaðilans eyða eða draga úr áhættunni við áhættuskuldbindinguna og
- b) bregðast má við eftirstandandi samþjöppunaráhættu með öðrum jafn áhrifaríkum leiðum, s.s. fyrirkomulaginu, ferlunum og kerfunum sem kveðið er á um í 81. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.
- Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um hvort þau hyggjast nota einhverjar af þeim undanþágum sem kveðið er á um í 2. mgr., í samræmi við a- og b-lið þessarar málsgreinar, og hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um þetta.

401. gr.

Útreikningur á áhrifum af notkun aðferða til mildunar útlánaáhættu

- Við útreikning á virði áhættuskuldbindinga, með tilliti til 1. mgr. 395. gr., getur stofnun notað „fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar“, eins og það er reiknað skv. 4. kafla II. bóls í þriðja hluta, að teknu tilliti til mildunar útlánaáhættu, jöfnunar flökts og misræmis í binditíma (E*).
- Stofnun sem hefur heimild til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum vegna flokks áhættuskuldbindinga, skv. 3. kafla II. bóls í þriðja hluta, er heimilt, með fyrirvara um leyfi lögbærra yfirvalda, að viðurkenna áhrif fjárhagslegrar tryggingar við útreikning á virði áhættuskuldbindingar að því er varðar 1. mgr. 395. gr.

Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita leyfið sem um getur í undanfarandi undirgrein ef stofnunin getur áætlað áhrif fjárhagslegrar tryggingar á áhættuskuldbindingar burt séð frá öðrum þáttum tengdum tapi að gefnum vanefndum.

Matið sem stofnunin gerir skal vera nothæft til að lækka virði áhættuskuldbindingar í þeim tilgangi að fara að ákvæðum 395. gr.

Ef stofnun er heimilt að nota eigið mat á áhrifum fjárhagslegrar tryggingar skal hún gera það á grundvelli sem samræmi aðferðinni sem valin er við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns í samræmi við þessa reglugerð.

Stofnanir, sem heimilt er að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum vegna flokks áhættuskuldbindinga, skv. 3. kafla II. bóls í þriðja hluta, sem reikna ekki út virði áhættuskuldbindinga með aðferðinni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, er heimilt að nota heildaraðferð fjárhagslegra trygginga (e. Financial Collateral Comprehensive Method) eða aðferðina, sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 403. gr., vegna útreiknings á virði áhættuskuldbindinga.

3. Stofnun, sem notar heildaraðferð fjárhagslegra trygginga eða er heimilt að nota aðferðina, sem lýst er í 2. mgr. þessarar greinar, við útreikninga á virði áhættuskuldbindinga að því er varðar 1. mgr. 395. gr., skal gera reglubundin álagspróf á samþjöppun útlánaáhattu sinnar, þ.m.t. í tengslum við söluvirði allra trygginga sem hafa verið teknar.

Þessi reglubundnu álagspróf sem um getur í fyrstu undirgrein skulu taka til áhattu sem stafar af hugsanlegum breytingum á markaðsaðstæðum og gætu haft neikvæð áhrif á nægjanleika eiginfjárgrunns stofnunarinnar og áhattur sem stafa af innlaun veðs við álagsaðstæður.

Álagsprófin sem gerð eru skulu vera nægjanleg og viðeigandi fyrir mat á slíkri áhattu.

Fari svo að slíkt reglubundið álagspróf gefi til kynna lægra söluvirði tryggingar, sem hefur verið tekin, en heimilt væri að taka tillit til samkvæmt heildaraðferð fjárhagslegra trygginga eða þeirri aðferð sem lýst er í 2. mgr. þessarar greinar, eins og við á, skal virði tryggingar, sem heimilt er að viðurkenna við útreikning á virði áhættuskuldbindinganna, að því er varðar 1. mgr. 395. gr., lækkað til samræmis við það.

Áætlanir stofnananna, sem um getur í fyrstu undirgrein, um meðhöndlun samþjöppunaráhattu skulu fela í sér:

- a) stefnur og verklagsreglur sem taka á áhattum sem stafa af misræmi í líftíma milli áhættuskuldbindinga og allrar útlánaverndar þessara áhættuskuldbindinga,
- b) stefnur og verklagsreglur, fari svo að álagspróf gefi til kynna lægra söluvirði tryggingar en tekið er tillit til við notkun heildaraðferðar fjárhagslegrar tryggingar eða þeirrar aðferðar sem lýst er í 2. mgr.,
- c) stefnur og verklagsreglur sem tengjast samþjöppunaráhattu sem stafar af beitingu aðferða til mildunar útlánaáhattu,

einkum stórrar óbeinnar lánaáhattu, t.d. vegna eins útgefanda verðbréfa, sem eru samþykktar sem trygging.

402. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna veðlána

1. Við útreikning á virði áhættuskuldbindingar, að því er varðar 395. gr., er stofnun heimilt að lækka virði áhættuskuldbindingar, eða hluta áhættuskuldbindingar, sem er fulltryggð með fasteign, í samræmi við 1. mgr. 125. gr., um þann hluta markaðsvirðis eða veðlánsvirðis viðkomandi eignar sem veðsettur er en þó ekki um meira en 50% af markaðsvirði eða 60% af veðlánsvirði í þeim aðildarríkjum sem hafa mælt fyrir um ströng skilyrði um mat á virði veðlána í lögum eða reglugerðum, ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) lögbær yfirvöld aðildarríkjanna hafi ekki ákveðið hærri áhattuvog en 35% fyrir áhættuskuldbindingar eða hluta áhættuskuldbindinga sem tryggðar eru með íbúðarhúsnæði í samræmi við 2. mgr. 124. gr.,

b) áhættuskuldbindingin eða hluti áhættuskuldbindingarinnar sé fulltryggður með:

i. veði í íbúðarhúsnæði eða

ii. íbúðarhúsnæði sem um hefur verið gerður kaupleigusamningur sem kveður á um að leigusaliinn haldi fullu eignarhaldi á íbúðarhúsnæðinu og leigutakinn hefur ekki enn nýtt forkaupsrétt sinn,

c) kröfurnar í 208. gr. og 1. mgr. 229. gr. séu uppfylltar.

2. Við útreikning á virði áhættuskuldbindingar, að því er varðar 395. gr., er stofnun heimilt að lækka virði áhættuskuldbindingar, eða hluta áhættuskuldbindingar, sem er fulltryggð með fasteign, í samræmi við 1. mgr. 126. gr., um þann hluta markaðsvirðis eða veðlánsvirðis viðkomandi eignar sem veðsettur er en þó ekki um meira en 50% af markaðsvirði eða 60% af veðlánsvirði í þeim aðildarríkjum sem hafa mælt fyrir um ströng skilyrði um mat á virði veðlána í lögum eða reglugerðum, ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) lögbær yfirvöld aðildarríkjanna hafi ekki ákveðið hærri áhattuvog en 50% fyrir áhættuskuldbindingar eða hluta áhættuskuldbindinga sem tryggðar eru með viðskiptahúsnæði í samræmi við 2. mgr. 124. gr.,

b) áhættuskuldbindingin sé fulltryggð með:

i. veði í skrifstofum eða öðru viðskiptahúsnæði, eða

ii. skrifstofum eða öðru viðskiptahúsnæði og áhættuskuldbindingum sem tengjast eignaleigusamningum,

c) kröfurnar í a-lið 2. mgr. 126. gr., 208. gr. og 1. mgr. 229. gr. séu uppfylltar,

d) viðskiptahúsnæðið sé fullbyggt.

3. Stofnun getur farið með áhættuskuldbindingu mótaðila, sem leiðir af endurhverfri verðbréfasölu þar sem stofnunin hefur keypt frá mótaðilanum óháðan veðrétt í fasteign þriðja aðila, sem fleiri einstakar skuldbindingar vegna hvers og eins þessara þriðju aðila, að því gefnu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

a) mótaðilinn sé stofnun,

b) áhættuskuldbindingin sé fulltryggð með veði í fasteign þessara þriðju aðila sem stofnunin hefur keypt og stofnunin geti gengið að þessum lénnum,

c) stofnunin hafi gengið úr skugga um að kröfurnar í 208. gr. og 1. mgr. 229. gr. séu uppfylltar,

d) stofnunin verði réttthafi krafanna sem mótaðilinn á gagnvart þriðju aðilunum ef til vanskila, ógjaldfærni eða félagsslita mótaðilans kæmi,

e) stofnunin tilkynni lögbærum yfirvöldum í samræmi við 394. gr. um heildarfjárhæð áhættuskuldbindinga vegna sérhverrar annarrar stofnunar sem farið er með í samræmi við þessa málsgrein.

Að því er þetta varðar skal stofnunin líta svo á að hún eigi áhættuskuldbindingu vegna hvers og eins þessara þriðju aðila sem nemur þeirri fjárhæð sem krafa mótaðilans á viðkomandi þriðja aðila hljóðar upp á í staðinn fyrir samsvarandi fjárhæð áhættuskuldbindingar vegna mótaðilans. Eftirstöðvar áhættuskuldbindingarinnar vegna mótaðilans, ef einhverjar eru, skal áfram farið með sem áhættuskuldbindingu vegna mótaðilans.

403. gr.

Staðgönguáðferð

1. Ef þriðji aðili tryggir áhættuskuldbindingu vegna viðskiptavinar eða hún er tryggð með veði, sem þriðji aðili gefur út, er stofnun heimilt að:

a) líta á þann hluta áhættuskuldbindingarinnar, sem er tryggður, sem áhættuskuldbindingu vegna ábyrgðaraðila fremur en vegna viðskiptavinar, að því tilskildu að ótryggð áhættuskuldbinding vegna útgefanda tryggingarinnar fengi sömu eða lægri áhættuvog en áhættuvog hins ótryggða hluta áhættuskuldbindingarinnar vegna viðskiptavinarins skv. 2. kafla II. bálks þriðja hluta,

b) líta á þann hluta áhættuskuldbindingarinnar, sem er tryggður með veði í markaðsvirði viðurkenndrar tryggingar, sem áhættuskuldbindingu vegna þriðja aðila fremur en vegna viðskiptavinar, að því tilskildu að áhættuskuldbindingin sé tryggð með veði og tryggður hluti áhættuskuldbindingarinnar fengi sömu eða lægri áhættuvog en áhættuvog ótryggða hluta áhættuskuldbindingarinnar vegna viðskiptavinarins skv. 2. kafla II. bálks þriðja hluta.

Stofnun skal ekki nota þá aðferð sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar ef um er að ræða misræmi milli binditíma áhættuskuldbindingar og binditíma áhættuvarnar.

Að því er varðar þennan hluta er stofnun aðeins heimilt að nota bæði heildaraðferð fjárhagslegrar tryggingar og þá meðferð sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, ef leyfilegt er að nota bæði heildaraðferð fjárhagslegrar tryggingar og einföldu aðferðina um fjárhagslegar tryggingar að því er varðar a-lið 92. gr.

2. Þegar stofnun beitir a-lið 1. mgr.:

a) ef ábyrgðin er tilgreind í öðrum gjaldmiðli en áhættuskuldbindingin skal fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar, sem telst vera tryggð, reiknuð út í samræmi við ákvæðin um meðferð gjaldmiðilsmisræmis vegna ófjármagnaðrar útlánavarnar sem sett er fram í 4. kafla II. bálks í þriðja hluta,

b) skal fara með misræmi milli binditíma áhættuskuldbindingarinnar og binditíma varnarinnar í samræmi við ákvæðin um meðferð misræmis í binditíma sem kveðið er á um í 4. kafla II. bálks í þriðja hluta,

c) má viðurkenna vörn að hluta í samræmi við meðferðina sem er sett fram í 4. kafla II. bálks í þriðja hluta.

FIMMTI HLUTI

ÁHÆTTA VEGNA YFIRFÆRÐAR ÚTLÁNAÁHÆTTU

I. BÁLKUR

ALMENN ÁKVÆÐI UM ÞENNAN HLUTA

404. gr.

Gildissvið

Beita skal ákvæðum II. og III. bálks á nýjar verðbréfanir sem gefnar eru út hinn 1. janúar 2011 eða síðar. Ákvæðum II. og III. bálks skal beita á gildandi verðbréfanir eftir 31. desember 2014 ef nýjum undirliggjandi áhættuskuldbindingum er bætt við eða skotið inn í staðinn fyrir aðrar eftir þann dag.

II. BÁLKUR

KRÖFUR TIL FJÁRFESTASTOFNANA

405. gr.

Óráðstöfuð hlutdeild útgefanda

1. Stofnun skal, þó ekki þegar hún er í hlutverki útgefanda, umsýsluaðila eða upphaflegs lánveitanda, því aðeins bera útlánaáhættu verðbréfaðrar stöðu í veltubók sinni eða utan veltubókar að útgefandi, umsýsluaðili eða upphaflegur lánveitandi hafi greint stofnuninni sérstaklega frá því að hann muni ávallt halda eftir umtalsverðri, hreinni, fjárhagslegri hlutdeild, sem skal í hverju tilviki fyrir sig ekki vera minni en 5%.

Einungis eitt af eftirtöldu getur fallið undir það að halda eftir umtalsverðri, hreinni, fjárhagslegri hlutdeild, í minnsta lagi 5%:

- að halda eftir minnst 5% af nafnvirði hvers áhættulags sem er selt eða yfirfært til fjárfestana,
- þegar um verðbréfun hlaupandi áhættuskuldbindinga (e. *securitisation of revolving exposures*) er að ræða, að halda eftir hlutdeild útgefanda sem er minnst 5% af nafnvirði verðbréfaðra áhættuskuldbindinga,
- að halda eftir áhættuskuldbindingum, sem valdar eru með slembiúrtaki, að jafngildi minnst 5% af nafnvirði verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, ef þess konar áhættuskuldbindingar hefðu annars verið verðbréfaðar í verðbréfuninni, að því tilskildu að fjöldi hugsanlegra verðbréfaðra áhættuskuldbindinga sé ekki undir 100 í upphafi,
- að halda eftir áhættulagi fyrsta taps og, ef nauðsyn krefur, öðrum áhættulögum með sama eða strangara áhættusniði en þau sem eru yfirfærð eða seld til fjárfesta og með gjalddaga sem er ekki á undan gjalddaga þeirra, sem eru yfirfærð eða seld til fjárfesta, þannig að það sem er haldið eftir sé samtals minnst 5% af nafnvirði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna,
- að halda eftir áhættuskuldbindingu fyrsta taps sem nemur í minnsta lagi 5% af hverri verðbréfaðri áhættuskuldbindingu í verðbréfuninni.

Hrein, fjárhagsleg hlutdeild er metin í upphafi og skal viðhalda henni á áframhaldandi grundvelli. Hrein, fjárhagsleg hlutdeild, þ.m.t. stöður, vextir eða áhættuskuldbindingar, sem er haldið eftir, skal ekki falla undir neins konar mildun útlánaáhættu eða skortstöðu eða annars konar áhættuvörn og skal ekki seld. Hrein, fjárhagsleg hlutdeild skal ákvarðast af grundvallar-fjárhæð liða utan efnahagsreiknings.

Ekki skal vera unnt að beita hlutdeildarkröfum gagnvart fleiri en einum aðila í hverju tilviki verðbréfunar.

2. Ef móðurlánastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, innan Evrópusambandsins, eða eitt dótturfélag þeirra sem í hlutverki útgefanda

eða umsýsluaðila verðbréfaðar áhættuskuldbindingar frá mörgum lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum eða öðrum fjármálastofnunum, sem falla undir eftirlit á samstæðugrunni, má uppfylla kröfurnar, sem um getur í 1. mgr., á grundvelli samstæðu viðkomandi móðurlánastofnunar, eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfseminni, innan Evrópusambandsins.

Aðeins skal beita fyrstu undirgrein ef lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnanir, sem stofnuðu til verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna, hafa skuldbundið sig til að fara að kröfum sem settar eru fram í 408. gr. og afhenda, tímanlega, útgefanda eða umsýsluaðila og móðurlánastofnun, eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi, innan Evrópusambandsins, þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að uppfylla kröfurnar sem um getur í 409. gr.

3. Ákvæði 1. mgr. eiga ekki við ef verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar eru áhættuskuldbindingar eftirfarandi aðila eða eru tryggðar að öllu leyti, skilyrðislaust og óafturkræft með ábyrgð þeirra:

- a) ríkisstjórna eða seðlabanka,
- b) héraðsstjórna, staðaryfirvalda og opinberra aðila innan aðildarríkja,
- c) stofnana, sem fá úthlutað 50% eða lægri áhættuvog, skv. 2. kafla II. bóls í þriðja hluta,
- d) fjölþjóðlegra þróunarbanka.

4. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um viðskipti sem byggð eru á skýrri, gagnsærri og aðgengilegri vísitölu, þar sem undirliggjandi viðmiðunareiningar eru eins og þær sem mynda vísitölu eininga sem mikil viðskipti eru með, eða eru fram-seljanleg verðbréf af öðrum toga en verðbréfaðar stöður.

406. gr.

Áreiðanleikakönnun

1. Áður en stofnanir verða óvarðar fyrir áhættu vegna verðbréfunar, og eins og við á eftir það, skulu þær, að því er varðar hverja einstaka verðbréfaða stöðu sína, geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að þær hafi yfirgripsmikla og ítarlega þekkingu á og hafi komið í framkvæmd formlegum stefnum og verklagsreglum, sem eiga við veltubók og viðskipti utan veltubókar og eru í samræmi við áhættusnið fjárfestinga þeirra í verðbréfuðum stöðum, við greiningu og skjalfestingu:

- a) á birtum upplýsingum, skv. 1. mgr. 405. gr., frá útgefendum, umsýsluaðilum eða upphaflegum lánveitendum til að tilgreina hreina, fjárhagslega hlutdeild sem þær viðhalda á áframhaldandi grundvelli í verðbréfuninni,

- b) á áhættueinkennum einstakra verðbréfaðra staðna,
- c) á áhættueinkennum áhættuskuldbindinganna sem eru undirliggjandi í verðbréfuðu stöðunni,
- d) á orðspori og tapreynslu af fyrri verðbréfunum útgefanda eða umsýsluaðila í viðkomandi flokkum áhættuskuldbindinga sem eru undirliggjandi í verðbréfuðu stöðunni,
- e) á yfirlýsingum og birtum upplýsingum útgefanda eða umsýsluaðila, eða umboðsaðila eða ráðgjafa þeirra, varðandi áreiðanleikakönnun á verðbréfuðu áhættuskuldbindingunum og, eftir atvikum, á gæðum trygginga vegna verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna,
- f) eftir atvikum, á aðferðum og hugtökum, sem virðismat á tryggingum vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga byggist á, og stefnum, sem útgefandi eða umsýsluaðili hrindir í framkvæmd til þess að tryggja óhæði matsaðila,
- g) á öllum kerfislægum þáttum verðbréfunar sem geta haft veruleg áhrif á árangur af verðbréfaðri stöðu stofnunarinnar, s.s. samningsbundinni forgangsröðun til greiðslu (e. contractual waterfalls) og kveikjum (e. triggers) í tengslum við slíkar greiðslur, endurbætt lánshæfi, bættum seljanleika, markaðsvirðiskveikjum og sérstökum, samningsbundnum skilgreiningum á vanefndum.

Stofnanir skulu reglulega framkvæma eigin álagsprófanir sem henta verðbréfuðum stöðum þeirra. Í því skyni geta stofnanir stuðst við fjárhagsleg líkön sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hafa þróað, að því tilskildu að stofnanir geti sýnt fram á, sé þess krafist, að þær hafi, áður en fjárfest var, gætt þess eins og tilhlýðilegt var, að sannreyna þær forsendur sem við eiga og uppbyggingu líkana og skilið aðferðafræði, forsendur og niðurstöður.

2. Stofnanir skulu, nema þegar þær eru í hlutverki útgefanda eða umsýsluaðila eða upphaflegs lánveitanda, koma á viðeigandi formlegu ferli að því er varðar veltubók og viðskipti utan veltubókar og samrýma það áhættusniði fjárfestinga þeirra í verðbréfuðum stöðum, til þess að fylgjast á áframhaldandi grundvelli og tímanlega með upplýsingum um árangur af þeim áhættuskuldbindingum sem eru undirliggjandi í verðbréfuðum stöðum. Í þessu felst, eftir því sem við á, tegund áhættuskuldbindingar, hlutfall lána sem eru komin meira en 30, 60 og 90 daga fram yfir gjalddaga, vanskilahlutfall, hlutfall fyrirframgreiðslu, útlán þar sem gengið er að veði, tegund tryggingar og notkun og tíðnidreifing lánshæfiseinkunna eða annarra mælikvarða á lánstraust undirliggjandi áhættuskuldbindinga, atvinnugrein og landfræðilega fjölbreytni, tíðnidreifingu lánshlutfalla með vikmörkum sem auðvelda fullnægjandi næmnigreiningu. Ákvarðist undirliggjandi áhættuskuldbindingarnar sjálfar af verðbréfuðum stöðum skulu stofnanir ekki aðeins hafa upplýsingar, sem settar eru fram í þessari undirgrein, um áhættulög verðbréfunar, svo sem nafn útgefanda og lánshæfi, heldur einnig um einkenni og árangur af þeim söfnum sem eru undirliggjandi í þessum áhættulögum verðbréfunar.

Stofnanir skulu einnig beita sömu greiningarstöðlum á hlutdeildir eða sölutryggingar í verðbréfunarútgáfum, sem

keyptar eru af þriðja aðila, hvort sem slíkum hlutdeildum eða sölutryggingum er haldið í veltubók stofnananna eða utan veltubókar þeirra.

407. gr.

Viðbótaráhættuvog

Ef stofnun uppfyllir ekki kröfurnar í 405., 406. eða 409. gr. í veigamiklum atriðum vegna vanrækslu eða aðgerðaleysis stofnunarinnar skulu lögbær yfirvöld koma á aukinni hlutfallslegri áhættuvog sem er minnst 250% af áhættuvoginni (mest 1250%) og gilda skal um viðeigandi verðbréfaðar stöður á þann hátt sem tilgreindur er í 6. mgr. 245. gr. eða 3. mgr. 337. gr., eftir því sem við á. Viðbótaráhættuvogin skal fara stighækkandi með hverju broti á skilyrðum áreiðanleikakönnunar.

Lögbær yfirvöld skulu taka tillit til undanþága tiltekinna verðbréfana sem kveðið er á um í 3. mgr. 405. gr. með því að lækka þá áhættuvog sem annars væri úthlutað samkvæmt þessari grein að því er varðar verðbréfun sem fellur undir 3. mgr. 405. gr.

III. BÁLKUR

KRÖFUR TIL UMSÝSLU- OG ÚTGÁFUSTOFNANA

408. gr.

Viðmiðanir við lánveitingar

Umsýslu- og útgáfustofnanir skulu beita sömu traustu og vel skilgreindu viðmiðunum vegna lánveitinga í samræmi við kröfur 79. gr. tilskipunar 2013/36/ESB á áhættuskuldbindingar er skulu verðbréfaðar og þær beita á áhættuskuldbindingar sem haldið skal utan veltubókar þeirra. Í þessu skyni skulu útgáfustofnanir og umsýslustofnanir nota sömu aðferðir við samþykki og, ef við á, breytingar, endurnýjun og endurfjármögnun lána.

Ef þær kröfur sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar greinar eru ekki uppfylltar skal útgáfustofnun ekki beita 1. mgr. 245. gr. og þeirri útgáfustofnun skal ekki heimilt að undanskilja verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar við útreikning á eiginfjárkröfum samkvæmt þessari reglugerð.

409. gr.

Upplýsingagjöf til fjárfesta

Stofnanir sem koma fram sem umsýsluaðili, útgefandi eða upphaflegur lánveitandi skulu greina fjárfestum frá umfangi skuldbindinga sinna skv. 405. mgr. til að viðhalda hreinni fjárhagslegri hlutdeild í verðbréfuninni. Umsýslu- og útgáfustofnanir skulu tryggja að væntanlegir fjárfestar hafi greiðan aðgang að öllum gögnum sem máli skipta að því er varðar lánshæfi og árangur af einstökum undirliggjandi áhættuskuldbindingum, sjóðstreymi og tryggingar að baki verðbréfuðum áhættuskuldbindingum, sem og þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að gera ítarlega og vel ígrundaða álagsprófun á sjóðstreymi og virði trygginga að baki áhættuskuldbindingum. Í þeim tilgangi skulu mikilvæg og viðeigandi gögn skilgreind við upphaf verðbréfunar og síðan, eftir því sem við á, í samræmi við eðli verðbréfunar.

410. gr.

Samræmd skilyrði fyrir beitingu

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal árlega gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um ráðstafanir sem lögbær yfirvöld gera til að tryggja að stofnanir fari að kröfunum í II. og III. bálki.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint nánar:

- a) kröfurnar í 405. og 406. gr. sem eiga við stofnanir sem taka áhættu vegna verðbréfunar,
- b) hlutdeildarkrafan, þ.m.t. skilyrðin fyrir að halda eftir umtalsverðri, hreinni, fjárhagslegri hlutdeild eins og um getur í 405. gr. og umfang hlutdeildar,
- c) kröfur um áreiðanleikakönnun í 406. gr. fyrir stofnanir sem verða óvarðar fyrir verðbréfaðri stöðu, og
- d) kröfurnar í 408. og 409. gr. sem eiga við umsýslu- og útgáfustofnanir.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að auðvelda samleitni eftirlitsaðferða að því er varðar framkvæmd 407. gr., þ.m.t. þær ráðstafanir sem gera skal ef ekki er staðið við skuldbindingar um áreiðanleikakönnun og áhættustýringu.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. HLUTI

SELJANLEIKI

I. BÁLKUR

SKILGREININGAR OG KRAFA UM LAUSAFJÁRÞEKJU

411. gr.

Skilgreiningar

Í þessum hluta er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „viðskiptavinur á fjármálamarkaði“: viðskiptavinur sem hefur eina eða fleiri gerðir starfsemi sem um getur í I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB að meginstarfsemi, eða er eitt af eftirfarandi:

a) lánastofnun,

b) verðbréfafyrirtæki,

c) sérstakur verðbréfunaraðili,

d) sjóður um sameiginlega fjárfestingu,

e) fjárfestingarfyrirkomulag sem ekki er opið,

f) váttryggingafélag,

g) eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi.

- 2) „smásöluinnlán“: skuld við einstakling eða lítið/meðalstórt fyrirtæki ef viðkomandi myndi uppfylla skilyrði flokks smásöluáhættuskuldbindinga samkvæmt staðal- eða innramatsaðferð fyrir útlánaáhættu, sem og skuld við fyrirtæki sem telst hæft til þeirrar meðferðar sem um getur í 4. mgr. 153. gr. og ef samanlögð innlán allra slíkra fyrirtækja á samstæðugrunni fara ekki yfir eina milljóna evra.

412. gr.

Krafa um lausafjárþekju

- 1. Stofnanir skulu eiga lausafjáreignir, þar sem heildarfjárhæð virði þeirra nær yfir útstreymi lausafjár að frádregnu innstreymi lausafjár við erfiðar aðstæður til að tryggja að stofnanirnar viðhaldi viðeigandi varaforða lausafjár sem nægir til að mæta hugsanlegu misræmi milli innstreymis og útstreymis lausafjár við mjög erfiðar aðstæður á þrjátíu daga tímabili. Á erfiðum tímum er stofnunum heimilt að nota lausafjáreignir sínar til að mæta hreinu útstreymi lausafjár.

- 2. Stofnanir skulu ekki telja innstreymi lausafjár og lausafjáreignir tvöfalt.

- 3. Stofnanir geta notað lausafjáreignir sem um getur í 1. mgr. til að uppfylla skuldbindingar sínar við álagsaðstæður, eins og tilgreint er í 414. gr.

- 4. Ákvæðin sem sett eru fram í II. bálki skulu eingöngu gilda í þeim tilgangi að tilgreina gagnaskilakvaðir sem settar er fram í 415. gr.

- 5. Aðildarríki geta viðhaldið eða tekið upp ákvæði landslaga á sviði lausafjárkrafa áður en lágmarkskrafa um bindingu vegna kröfu um lausafjárþekju er tilgreind og tekin upp að fullu innan Sambandsins í samræmi við 460. gr. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld geta krafist stofnanir sem hafa landsbundið starfsleyfi, eða hlutmengi þessara stofnana, um að viðhalda hærri kröfum um lausafjárþekju, allt að 100%, þar til bindandi lágmarkskrafa upp á 100% er tekin upp að fullu í samræmi við 460. gr.

413. gr.

Tryggja fjármögnun

1. Stofnanir skulu tryggja að langtíma skuldbindingar séu uppfylltar nægilega vel með fjölbreytilegum gerningum fyrir tryggja fjármögnun, bæði við venjulegar og erfiðar aðstæður.
2. Ákvæðin sem sett eru fram í III. bálki skulu eingöngu gilda í þeim tilgangi að tilgreina gagnaskilakvaðir sem settar eru fram í 415. gr.
3. Aðildarríki geta viðhaldið eða tekið upp ákvæði landslaga á sviði tryggrar fjármögnunar áður en lágmarkskrafa um bindingu vegna hreinnar kröfu um tryggja fjármögnun er tilgreind og tekin upp innan Sambandsins í samræmi við 510. gr.

414. gr.

Reglufylgni við lausafjárkröfur

Ef stofnun uppfyllir ekki, eða væntir þess að uppfylla ekki kröfurnar sem settar eru fram í 412. gr. eða almennu skuldbindinguna sem sett er fram í 1. mgr. 413. gr., þ.m.t. við erfiðar aðstæður, skal hún tafarlaust tilkynna lögbærum yfirvöldum um það og leggja fram áætlun, án ástæðulausrar tafar, til lögbærra yfirvalda um hvernig hún muni skjótt fara að 412 gr. eða 1. mgr. 413. gr. Þar til reglum er fylgt á ný skal stofnun í lok hvers viðskiptadags gefa skýrslu um liðina sem um getur í II. eða III. bálki, eins og við á, nema lögbær yfirvöld heimili að skýrslur séu gefnar sjaldnar og að skýrslufrestur sé lengri. Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita slíkar heimildir á grundvelli stöðu hvernar stofnunar fyrir sig og að teknu tilliti til umfangs starfsemi stofnunarinnar og þess hversu flókin hún er. Þau skulu fylgjast með framkvæmd áætlunar um skjóta reglufylgni og gera kröfu um skjótari reglufylgni ef við á.

II. BÁLKUR

SKÝRSLUGJÖF UM LAUSAFJÁRSTÖÐU

415. gr.

Kvöð um skýrslugjöf og skýrslusnið

1. Stofnanir skulu gera skýrslu í sameiginlegum gjaldmiðli, án tillits til raunverulegs gjaldmiðils þeirra, til lögbærra yfirvalda um þá liði sem um getur í II. og III. bálki og þætti þeirra, þ.m.t. samsetningu lausafjáreigna, í samræmi við 416. gr. Stofnanir skulu gefa skýrslu um liðina sem settir eru fram í II. bálki og III. viðauka þar til kröfurnar um lausafjárþekju í 6. hluta eru tilgreindar að fullu og framkvæmdar sem lágmarkskrafa í samræmi við 460. gr. Stofnanir skulu gera skýrslu um liðina í III. bálki. Tíðni skýrslugjafar skal vera eigi sjaldnar en mánaðarlega vegna liða sem um getur í II. bálki og III. viðauka og eigi sjaldnar en ársfjórðungslega vegna liða sem um getur í III. bálki.

Skýrslusniðin skulu ná yfir allar nauðsynlegar upplýsingar og gera Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni kleift að meta hvort

bundinn hafi verið endir á tryggðar lánveitingar og skipta-samninga þar sem lausaeigna sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 416. gr. hefur verið aflað á móti tryggingum sem uppfylla ekki kröfurnar í 1. mgr. 416. gr.

2. Stofnun skal gefa aðskilda skýrslu til lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkisins um liðina sem um getur í 1. mgr. í neðan-greindum gjaldmiðli þegar hún hefur:

- a) samanlagðar skuldbindingar í gjaldmiðli sem er frábrugðinn reikningsskilagjaldmiðli skv. 1. mgr., sem nemur eða fer yfir 5% af heildarskuldbindingum stofnunarinnar eða einstakrar lausafjárundirsamstæðu, eða

- b) mikilvægt útibú í samræmi við 51. gr. tilskipunar 2013/36/ESB í gístiaðildarríki sem notar annan gjaldmiðil en reikningsskilagjaldmiðil skv. 1. mgr. þessarar greinar.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina eftirfarandi:

- a) Samræmt form og upplýsingateknilausnir með tilheyrandi leiðbeiningum fyrir tíðni ásamt upphafs- og greiðsludagsetningum. Skýrslusnið og -tíðni skal vera í réttu hlutfalli við eðli, umfang og það hve flókin mismunandi starfsemi stofnunarinnar er og skal ná yfir skýrslugjöfina sem krafist er í samræmi við 1. og 2. mgr.

- b) Viðbótarbreytur vegna eftirlits með lausafé sem þörf er á, til að lögbær yfirvöld öðlist ítarlega yfirsýn yfir snið lausafjárahættu, í réttu hlutfalli við eðli, umfang og það hve flókin starfsemi stofnunarinnar er.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013 að því er varðar liðina sem tilgreindir eru í a-lið og eigi síðar en 1. janúar 2014 að því er varðar liðina sem tilgreindir eru í b-lið.

Þar til bindandi kröfur um lausafjárstöðu eru teknar upp að fullu, geta lögbær yfirvöld haldið áfram að safna upplýsingum með eftirlitstækjum í þeim tilgangi að fylgjast með reglufylgni við núgildandi landsstaðla um lausafjárstöðu.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu, samkvæmt beiðni, veita lögbærum yfirvöldum og seðlabanka gistaðildarríkisins og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni einstakar skýrslur tímanlega og með rafrænum hætti, í samræmi við þessa grein.

5. Lögbær yfirvöld sem annast eftirlit á samstæðugrunni í samræmi við 111. gr. tilskipunar 2013/36/ESB skulu, samkvæmt beiðni, veita eftirfarandi yfirvöldum bæði tímanlega og með rafrænum hætti allar skýrslur sem stofnunin leggur fram, í samræmi við samræmd skýrslusnið sem um getur í 3. mgr.:

- a) lögbærum yfirvöldum og seðlabönkum þeirra gistaðildarríkja sem hafa, í samræmi við 51. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, mikilvæg útibú móðurstofnunarinnar eða stofnana sem stjórnað er af sama móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði,
- b) lögbærum yfirvöldum sem hafa heimilað dótturstofnunum móðurstofnunarinnar eða stofnana sem stjórnað er af sama móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði og seðlabanka sama aðildarríkis,
- c) Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni,
- d) Seðlabanka Evrópu.

6. Lögbær yfirvöld, sem hafa heimilað stofnun sem er dótturstofnun móðurstofnunar eða móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði, skal veita lögbærum yfirvöldum sem annast eftirlit á samstæðugrunni í samræmi við 111. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, seðlabanka aðildarríkis þar sem stofnunin hefur starfsleyfi og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, bæði tímanlega og með rafrænum hætti allar skýrslur sem stofnunin leggur fram, í samræmi við samræmd skýrslusnið sem um getur í 3. mgr.

416. gr.

Skýrslugjöf um lausafjáreignir

1. Stofnanir skulu skrá eftirfarandi sem lausafjáreignir nema það sé undanþegið í 2. mgr. og einungis ef lausafjáreignirnar uppfylla skilyrðin í 3. mgr.:

- a) Reiðufé og áhættuskuldbindingar vegna seðlabanka að því marki sem taka má þessar áhættuskuldbindingar út á erfiðum tímum. Að því er varðar innlán hjá seðlabönkum skulu lögbæra yfirvaldið og seðlabankinn miða að því að komast að samkomulagi varðandi það að hvaða marki draga má á bindiskyldu á erfiðum tímum.
- b) Aðrar framseljanlegar eignir sem eru afar auðseljanlegar og hafa afar mikið lánshæfi.

c) Framseljanlegar eignir sem mynda kröfur á eftirfarandi aðila eða þeir ábyrgjast:

- i. ríkisstjórn aðildarríkis, landsvæði með fjárhagslegt sjálfræði til að afla og innheimta skatta, eða þriðja land í gjaldmiðli ríkisstjórnar eða héraðsstjórnar þess, ef stofnunin stofnar til lausafjárahættu í því aðildarríki eða þriðja landi sem hún ver með því að eiga þessar lausafjáreignir,
- ii. seðlabanka og opinbera aðila sem ekki tilheyra ríkisstjórninni, í gjaldmiðli þess seðlabanka og opinbera aðila,
- iii. Alþjóðagreiðslubankann, Alþjóðagjaldeyrissjóðinn, framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna og fjölþjóðlega þróunarbanka,
- iv. Evrópska fjármálastöðugleikasjóðinn og evrópska stöðugleikakerfið.

d) Framseljanlegar eignir sem eru auðseljanlegar og hafa mikið lánshæfi.

e) Loforð um lánaþyrirgreiðslu sem seðlabankar veita innan ramma peningamálastefnu að því marki sem þessar fyrirgreiðslur eru ekki tryggðar með lausafjáreignum og að undanskildum lausafjárstuðningi í neyð.

f) Lágmarksinnstæður, samkvæmt lögum eða reglum, hjá svæðislánastofnun og önnur tiltæk lausafjármögnun, samkvæmt reglum eða samningum, frá svæðislánastofnuninni eða stofnunum sem eru aðilar að tengslanetinu sem um getur í 7. mgr. 113. gr. eða uppfylla skilyrði um undanþáguna í 10. gr., ef viðkomandi lánastofnun tilheyrir tengslaneti í samræmi við ákvæði laga eða reglna.

Á meðan beið er lýsingar á samræmdri skilgreiningu, í samræmi við 460. gr., á því hvað telst auðseljanlegt og afar auðseljanlegt og mikið lánshæfi og afar mikið lánshæfi, skulu stofnanir sjálfar ákvarða í viðeigandi gjaldmiðli yfirferanlegar eignir sem auðseljanlegar eða afar auðseljanlegar og með mikið eða afar mikið lánshæfi. Á meðan beið er lýsingar á samræmdri skilgreiningu mega lögbær yfirvöld, með hliðsjón af viðmiðununum í 3., 4. og 5. mgr. 509. gr., veita almennar leiðbeiningar sem stofnanir skulu fylgja til að greina eignir sem eru auðseljanlegar eða afar auðseljanlegar og hafa mikið eða afar mikið lánshæfi. Njóti slíkra leiðbeininga ekki við skulu stofnanir nota gagnsæjar og hlutlægar viðmiðanir í þessu skyni, þ.m.t. allar eða sumar þeirra viðmiðana sem um getur í 3., 4. og 5. mgr. 509. gr.

2. Eftirfarandi skal ekki teljast til lausafjáreigna:

a) eignir útgefnar af lánastofnun, nema þær uppfylli eitt af eftirfarandi skilyrðum:

i. þær eru skuldabréf sem teljast hæf til þeirrar meðferðar sem um getur í 4. eða 5. mgr. 129. gr. eða eignatryggðir gerningar sé sýnt fram á að þeir séu af hæsta lánshæfi eins og staðfest er af Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni samkvæmt viðmiðunum í 3., 4. og 5. mgr. 509. gr.,

ii. þær eru skuldabréf eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB aðrar en þær sem um getur í i-lið þessa liðs,

iii. lánastofnunin er stofnuð af ríkisstjórn eða héraðsstjórn aðildarríkis og er sú stjórn skuldbundin til að vernda fjárhagsgrundvöll stofnunarinnar og viðhalda lífvænleika hennar allan hennar líftíma; eða a.m.k. 90% af lánum sem stofnunin veitir eru tryggð beint eða óbeint af þeirri stjórn og eignin er aðallega notuð til að fjármagna stuðningslán sem veitt eru án tillits til samkeppnis- eða hagnaðarsjónarmiða til að styðja við opinbera stefnu þeirrar stjórnar,

b) eignir sem stofnuninni eru veittar sem trygging samkvæmt endurhverfum verðbréfakaupum og fjármögnunarviðskiptum með verðbréf og sem stofnunin heldur einungis til mildunar útlánaáættu og sem stofnunin má ekki nota, samkvæmt lögum og samningum,

c) eignir gefnar út af einhverju eftirfarandi:

i. verðbréfafyrirtæki,

ii. váttryggingafélag,

iii. eignarhaldsfélagi á fjármálasviði,

iv. blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi,

v. öðrum aðila sem hefur eina eða fleiri gerðir þeirrar starfsemi sem um getur í I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB að meginstarfsemi.

3. Í samræmi við 1. mgr. skulu stofnanir skrá eignir sem uppfylla eftirfarandi skilyrði sem lausafjáreignir:

a) þær eru veðbandslausar eða eru tiltækar innan tryggingasafna sem nota skal til að afla frekari fjármögnunar, samkvæmt lánalínum til stofnunarinnar sem samið hefur verið um en eru enn ófjármagnaðar,

b) þær eru ekki gefnar út af stofnuninni sjálfri eða móður- eða dótturstofnunum hennar eða annarri dótturstofnun móðurstofnana hennar eða móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði,

c) markaðsaðilar eru almennt sammála um verð þeirra og er auðveldlega hægt að sjá það á markaði, eða auðveldlega er hægt að reikna út verð þeirra eftir formúlu sem byggir á inntaksgögnum, sem eru aðgengileg öllum, og er ekki háð sterkum forsendum eins og dæmigert er fyrir afleiðutengdar eða framandi afurðir (e. *structured or exotic products*),

d) þær eru hæf trygging fyrir staðlaðar lausafjáraðgerðir seðlabanka í aðildarríki, eða seðlabanka í þriðja landi ef lausafjáreignunum er haldið til að mæta lausafjárústreymi í gjaldmiðli þess þriðja lands,

e) þau eru skráð í viðurkenndri kauphöll eða hægt er að versla með þau í beinni sölu eða með einföldum endurhverfum verðbréfakaupum á viðurkenndum endurkaupamörkuðum. Meta skal þessi viðmið sérstaklega fyrir hvern markað.

Skilyrðin sem um getur í c-, d- og e-lið fyrstu undirgreinar skulu ekki gilda um eignirnar sem um getur í a-, e- og f-lið 1. mgr.

Skilyrðið sem um getur í d-lið fyrstu undirgreinar skal ekki gilda í tilviki lausafjáreigna sem haldið er til að mæta lausafjárústreymi ef skilgreining seðlabanka á hæfi tryggingar í gjaldmiðlinum sem um ræðir er afar þröng. Ef um er að ræða lausafjáreignir sem gefnar eru upp í erlendum gjaldmiðli þriðja lands skal þessi undanþága gilda og einungis gilda ef lögbær yfirvöld þriðja lands beita sömu eða jafngildri undanþágu.

4. Þar til lýsing á bindindi lausafjárkröfu liggur fyrir í samræmi við 460. gr. og í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. þessarar greinar skulu stofnanir, þrátt fyrir að ákvæði 1., 2. og 3. málsgreinar, gefa skýrslu um:

a) aðrar seljanlegar eignir, sem teljast ekki hæfar tryggingar í seðlabanka, svo sem hlutabréf og gull, byggt á gagnsærri og hlutlægru viðmiðun, þ.m.t. viðmiðanirnar sem um getur í 3., 4. og 5. mgr. 509. gr.,

b) aðrar seljanlegar eignir, sem teljast hæfar tryggingar í seðlabanka, svo sem eignatryggðir gerningar með hæsta lánshæfi eins og staðfest er af Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni samkvæmt viðmiðunum í 3., 4. og 5. mgr. 509. gr.,

c) aðrar eignir sem teljast hæfar tryggingar í seðlabanka, en eru óseljanlegar, svo sem skuldakröfur (e. *credit claims*) eins og staðfest er af Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni samkvæmt viðmiðunum í 3., 4. og 5. mgr. 509. gr.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum með lista yfir gjaldmiðla sem uppfylla kröfurnar sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. mars 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Áður en að gildistöku tæknistaðlanna sem um getur í þriðju undirgrein kemur mega stofnanir halda áfram að beita meðferðinni sem sett er fram í annarri undirgrein 3. mgr., hafi lögbær yfirlög beitt þeirri aðferð fyrir 1. janúar 2014.

6. Fara má með hlutabréf eða hlutdeildarskírteini sjóða um sameiginlega fjárfestingu sem lausafjáreignir upp að 500 milljónum evra í eignasafni lausafjáreigna hversrar stofnunar að því tilskildu að kröfurnar í 3. mgr. 132. gr. séu uppfylltar og að sjóðurinn um sameiginlega fjárfestingu fjárfesti aðeins í lausafjáreignum eins og um getur í 1. mgr. þessarar greinar, fyrir utan afleiðugerninga til mildunar vaxta-, útlána- eða gjaldmiðilsáhattu.

Notkun (eða hugsanleg notkun) sjóðs um sameiginlega fjárfestingu á afleiðugerningum til að verja áhættur leyfilegra fjárfestinga skal ekki koma í veg fyrir að sá sjóður um sameiginlega fjárfestingu sé hæfur. Ef virði hlutabréfa eða hlutdeildarskírteina í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu er ekki reglulega fært á markaðsvirði af þeim þriðju aðilum sem um getur í a- og b-lið 4. mgr. 418. gr. og lögbært yfirvald er ekki fullvisst um að stofnun hafi þróað trausta hugmyndafræði og aðferðir fyrir verðmat eins og um getur í fyrsta málslíð 4. mgr. 418. gr., skal ekki fara með sjóðinn um sameiginlega fjárfestingu sem lausafjáreignir.

7. Ef lausafjáreign hættir að vera hæf í forða lausafjáreigna má stofnun engu að síður halda áfram að telja hana til lausafjáreigna í 30 almanaksdaga í viðbót. Ef lausafjáreign í sjóði um sameiginlega fjárfestingu hættir að vera hæf til meðferðarinnar sem sett er fram í 6. mgr., má engu að síður telja hlutabréfin og hlutdeildarskírteinin í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu til lausafjáreigna í 30 almanaksdaga í viðbót, að því tilskildu að eignirnar fari ekki yfir 10% af heildareignum sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu.

417. gr.

Rekstrarlegar kröfur um forða lausafjáreigna

Stofnunin skal einungis skrá sem lausafjáreignir þann forða lausafjáreigna sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

- a) Þær eru hæfilega dreifðar. Dreifingar er ekki þörf með tilliti til eigna sem samsvara a-, b- og c-lið 1. mgr. 416. gr.
- b) Lagalega séð og í reynd er mögulegt hvenær sem er innan næstu 30 daga að innleysa þær auðveldlega með beinni sölu eða með einföldum endurhverfum verðbréfa kaupum á viðurkenndum endurkaupamörkuðum til mæta skuldbindingum sem falla í gjalddaga. Lausafjáreignir sem um getur í c-lið 1. mgr. 416. gr. sem haldið er í þriðju löndum, þar sem um er að ræða takmarkanir á yfirfærslu eða sem eru tilgreindar í gjaldmiðli sem ekki er hægt að skipta, skulu einungis teljast tiltækar að því marki sem þær samsvara útstreymi í viðkomandi þriðja landi eða gjaldmiðli nema stofnunin geti sýnt lögbærum yfirlögum fram á að hún hafi varið þá gjaldmiðilsáhattu sem af leiðir.
- c) Lausafjáreignum er stjórnað af lausafjárstýringarviði.
- d) Hluta lausafjáreignanna, nema þær sem um getur í a-, c-, e og f-lið 1. mgr. 416. gr., er reglulega og minnst árlega komið í verð með beinni sölu eða með einföldum endurhverfum verðbréfa kaupum á samþykktum endurkaupamarkaði í eftirfarandi tilgangi:
 - i. til að rannsaka aðgang þessara eigna að markaði,
 - ii. til að rannsaka skilvirkni aðferða innlausnar eigna,
 - iii. til að rannsaka það hve nothæfar eignirnar eru,
 - iv. til að lágmarka hættuna af áhrifum neikvæðra merkja á erfðum tímum.
- e) Heimilt er að verja verðáhættur sem tengjast eignunum, en lausafjáreignir eru háðar viðeigandi innra fyrirkomulagi sem tryggir að þær séu aðgengilegar fyrir fjárféringuna þegar þörf krefur og sérstaklega að þær séu ekki notaðar í öðrum aðgerðum sem standa yfir, þ.m.t.:
 - i. áhættuvörnum og öðrum viðskiptaáætlunum,
 - ii. því að endurbæta lánshæfi í afleiðutengdum viðskiptum,
 - iii. því að mæta öðrum rekstrarkostnaði.
- f) Gjaldmiðillinn sem lausafjáreignirnar eru gefnar upp í er í samræmi við úthlutun lausafjárúttreymis eftir gjaldmiðli eftir að innflæði er dregið frá.

418. gr.

Virðismat lausafjäreigna

1. Skráð virði lausafjäreignar skal vera markaðsvirði hennar, með fyrirvara um viðeigandi frádrög (e. haircuts) sem endurspeglar a.m.k. gildistíma, útlána- og lausafjárahættu og dæmigerð frádrög vegna endurhverfra verðbréfakaupa á tímum þegar erfiðleikar ríkjá á markaði. Frádrögin skulu ekki nema minna en 15% að því er varðar eignirnar sem um getur í d-lið 1. mgr. 416. gr. Ef stofnunin verðhættuna sem eigninni tengist skal hún taka tillit til þess sjóðstreymis sem hlýst af hugsanlegu uppgjöri varnarinnar.

2. Hlutabréf eða hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu eins og um getur í 6. mgr. 416. gr. skulu háð frádrögum, með tilliti til undirliggjandi eigna eins og hér segir:

- a) 0% vegna eigna sem um getur í a-lið 1. mgr. 416. gr.,
- b) 5% vegna eigna sem um getur í b-, og c-lið 1. mgr. 416. gr.,
- c) 20% vegna eigna sem um getur í d-lið 1. mgr. 416. gr.

3. Gagnsæisaðferðin, sem um getur í 2. mgr., skal gilda sem hér segir:

- a) ef stofnuninni er kunnugt um undirliggjandi áhættuskuldbindingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu má hún hafa hliðsjón af þeim við flokkunina skv. a- til d-lið 1. mgr. 416. gr.,
- b) ef stofnuninni er ekki kunnugt um undirliggjandi áhættuskuldbindingar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu skal gert ráð fyrir að sjóðurinn fjárfesti, að því marki sem umboð hans heimilar, í lækandi röð í þeim tegundum eigna sem um getur í a- til d-lið 1. mgr. 416. gr. þar til mörkum hámarksfjárfestingar er náð.

4. Stofnanir skulu þróa trausta hugmyndafræði og aðferðir til að reikna út og gefa skýrslu um markaðsvirði og frádrög vegna hlutabréfa og hlutdeildarskírteina í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu. Aðeins þegar stofnanir geta sýnt fram á með fullnægjandi hætti, að mati lögbærs yfirvalds, að vægi áhættuskuldbindingarinnar réttlæti ekki þróun þeirrar eigin hugmyndafræði mega stofnanir reida sig á eftirfarandi þriðju aðila til að reikna út og gefa skýrslu um frádrög vegna hlutabréfa og hlutdeildarskírteina í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í a- og b-lið 3. mgr.:

- a) varðveislustofnunar sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, að því tilskildu að sjóðurinn fjárfesti eingöngu í verðbréfum og leggi öll verðbréf inn hjá þeirri varðveislustofnun,
- b) hvað varðar aðra sjóði um sameiginlega fjárfestingu, rekstrarfélag sjóðs um sameiginlega fjárfestingu sem uppfyllir þær viðmiðanir sem fram koma í a-lið 3. mgr. 132. gr.

Utanaðkomandi endurskoðandi skal staðfesta að útreikningur varðveislustofnunarinnar eða sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu sé réttur.

419. gr.

Gjaldmiðlar með takmarkanir á tiltækileika lausafjäreigna

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal meta hve aðgengilegar lausafjäreignirnar sem um getur í b-lið 1. mgr. 416. gr. eru stofnunum, í þeim gjaldmiðlum sem eiga við fyrir stofnanir með staðfestu í Sambandinu.

2. Ef réttlætunarlegar þarfir fyrir lausafjäreignir í ljósi krafanna í 412. gr. eru meiri en nemur þeim lausafjäreignum sem eru tiltækar í ákveðnum gjaldmiðli skulu ein eða fleiri af eftirfarandi undanþágum gilda:

- a) þrátt fyrir f-lið 417. gr. má tilgreindur gjaldmiðill lausafjäreigna vera í ósamræmi við úthlutun lausafjäreignastreymis eftir gjaldmiðli eftir að innflæði er dregið frá,
- b) að því er varðar gjaldmiðil aðildarríkis eða þriðja lands mega, í stað þeirra lausafjäreigna sem krafist er, koma lánalínur frá seðlabanka þess aðildarríkis eða þriðja lands, sem eru bundnar samkvæmt óafturkallanlegum samningi til næstu 30 daga og verðlagðar með sanngjörnum hætti, óháð fjárhæðinni sem dregið hefur verið á, að því tilskildu að lögbær yfirvöld þess aðildarríkis eða þriðja lands geri hið sama og að í aðildarríkinu eða þriðja landinu ríki sambærileg upplýsingaskylda.

3. Undanþágurnar sem gilda í samræmi við 2. mgr. skulu vera í öfugu hlutfalli við það hve tiltækar viðkomandi eignir eru. Réttlætunarlegar þarfir stofnana skulu metnar með tilliti til getu þeirra til að minnka, með traustri lausafjäreignastýringu, þörfina fyrir þessar lausafjäreignir og eignarhlut annarra markaðsaðila í þessum eignum.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum með lista yfir þá gjaldmiðla sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í þessari grein.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. mars 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreinir undanþágurnar sem um getur í 2. mgr. þ.m.t. skilyrðin fyrir beitingu þeirra.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. mars 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

420. gr.

Útflæði lausafjár

1. Á meðan beðið er lýsingar á lausafjárkröfu í samræmi við 460. gr. skulu þau lausafjárúttreymi sem til stendur að skrá ná yfir:

- a) útistandandi fjárhæð vegna smásöluinnlána eins og hún er sett fram í 421. gr.,
- b) útistandandi fjárhæðir annarra skuldbindinga sem falla í gjalddaga, sem útgáfustofnanir eða veitandi fjármögnunarinnar getur kallað eftir að verði greiddar út, eða sem eru bundnar þeirri skilyrðislausu væntingu veitanda fjármögnunarinnar að stofnunin endurgreiði á næstu 30 dögum eins og sett er fram í 422. gr.,
- c) viðbótarúttreymi sem um getur í 423. gr.,
- d) þá hámarksfjárhæð sem hægt er að nota á næstu 30 dögum af ónotuðum bindandi lánsheimildum og lausafjár fyrirgreiðslu, eins og sett er fram í 424. gr.,
- e) viðbótarúttreymi sem matið leiðir í ljós í samræmi við 2. mgr.

2. Stofnanir skulu reglulega meta líkur á og hugsanlegt magn lausafjárúttreymis á næstu 30 dögum að því er varðar afurðir eða þjónustu sem 422., 423. og 424. gr. ná ekki til og sem þær bjóða eða ábyrgjast eða sem hugsanlegir kaupendur myndu telja tengjast stofnunum, þ.m.t., en ekki takmarkað við, lausafjárúttreymi sem stafar af samningsbundnu fyrirkomulagi svo sem öðrum skuldbindingum utan efnahagsreiknings og skuldbindingar vegna óvæntrar fjármögnunar, þ.m.t., en ekki takmarkað við, bindandi fjármögnunarfyrirgreiðslur, ónotuð lán og fyrirframgreiðslur til heildsölumótaðila, samþykkt veðlán sem ekki hafa verið nýtt, kreditkort, yfirdráttur, ráðgerð úttreymi tengd endurnýjun eða framlengingu nýrra smásölu- eða heildsölulána, ráðgerðar afleiðuskuldir og afurðir tengdar viðskiptafjármögnun utan efnahagsreiknings, eins og um getur í 429. gr. og í I. viðauka. Þetta úttreymi skal metið samkvæmt forsendunni um sameinaða sviðsmynd sérstakra erfiðleika og erfiðleika sem ná til alls markaðarins.

Við matið skulu stofnanir taka sérstaklega til greina alvarlegan skaða á orðsþori sem gæti stafað af því að slíkum afurðum eða þjónustu er ekki veittur lausafjárúttreymi. Stofnanir skulu eigi sjaldnar en árlega gefa lögbærum yfirvöldum skýrslu um þær afurðir og þjónustu þar sem líkur á og hugsanlegt magn lausafjárúttreymis sem um getur í fyrstu undirgrein er verulegt og skulu lögbær yfirvöld ákvarða úthlutun úttreymis. Lögbær yfirvöld mega beita allt að 5% úttreymishlutfalli að því er varðar afurðir tengdar viðskiptafjármögnun utan efnahagsreiknings, eins og um getur í 429. gr. og I. viðauka.

Lögbær yfirvöld skulu minnst árlega gefa Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni skýrslu um þær tegundir afurða og þjónustu þar sem þær hafa ákvarðað úttreymi á grundvelli skýrslna frá stofnunum. Þau skulu í þeirri skýrslu einnig útskýra aðferðafræðina sem notuð er til að ákvarða úttreymið.

421. gr.

Úttreymi í tengslum við smásöluinnlán

1. Stofnanir skulu gefa sérstaka skýrslu um fjárhæð smásöluinnlána sem falla undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 94/19/EB eða jafngilt innstæðutryggingakerfi í þriðja landi og margfalda með a.m.k. 5% ef innstæðan er annað eftirfarandi:

- a) hluti af viðurkenndum tengslum, sem þýðir að úttekt er mjög ólíkleg,
- b) geymd á óbundnum reikningi, þ.m.t. reikningar sem laun eru reglulega lög inn á.

2. Stofnanir skulu margfalda önnur smásöluinnlán sem ekki er getið um í 1. mgr. með a.m.k. 10%.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, fyrir 1. janúar 2014, gefa út viðmiðunarreglur, að teknu tilliti til hegðunar staðbundinna innstæðueigenda samkvæmt ráðleggingum lögbærra yfirvalda, um viðmiðanir til að ákvarða skilyrði beitingar 1. og 2. mgr. í tengslum við greiningu smásöluinnlána sem eru háð öðru úttreymi og skilgreiningar á þessum afurðum að því er varðar þennan bálk. Þessar viðmiðunarreglur skulu hafa hliðsjón af líkunum á því að þessi innlán leiði til úttreymis lausafjár á næstu 30 dögum. Úttreymið skal metið samkvæmt forsendunni um sameinaða sviðsmynd sérstakra erfiðleika og erfiðleika sem ná til alls markaðarins.

4. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. skulu stofnanir margfalda smásöluinnlán sem þær hafa tekið í þriðju löndum með hærri hundradshluta en mælt er fyrir um í þessum málsgreinum ef sambærileg upplýsingaskýlda þriðja lands kveður á um slíkan hundradshluta.

5. Stofnanir mega undanskilja frá útreikningi útstreymis ákveðna vel afmarkaða flokka smásöluinnlána svo framarlega sem stofnunin beitir eftirfarandi til hins ítrasta í hverju tilviki fyrir sig á allan flokk þessara innlána, nema fyrir liggja rökstuðningur um erfiðar aðstæður einstakra innstæðueigenda:

- a) innstæðueigandinn má ekki taka innstæðuna út innan 30 daga, eða
- b) taki innstæðueigandi innstæðuna út innan 30 daga skal hann greiða sekt sem felur í sér niðurfellingu vaxta frá því innstæðan er tekin út og til gjalddaga samkvæmt samningi auk verulegrar sektar sem þarf ekki að vera hærri en nemur þeim vöxtum sem greiða skal fyrir tímann frá því innstæðan er lögð inn og þar til hún er tekin út.

422. gr.

Útstreymi og aðrar skuldbindingar

1. Stofnanir skulu margfalda skuldbindingar sem stafa af eigin rekstrarútgjöldum stofnunarinnar með 0%.

2. Stofnanir skulu margfalda skuldbindingar sem stafa af tryggðum lánveitingum og viðskiptum á fjármagnsmarkaði eins og skilgreint er í 3. lið 192. gr. með:

- a) 0% upp að virði lausafjäreignanna í samræmi við 418. gr. ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu teljast hæfar sem lausafjäreignir í samræmi við 416. gr.
- b) 100% fyrir ofan virði lausafjäreignanna í samræmi við 418. gr. ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu teljast hæfar sem lausafjäreignir í samræmi við 416. gr.
- c) 100% ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu ekki teljast hæfar sem lausafjäreignir í samræmi við 416. gr., fyrir utan viðskipti sem falla undir d- og e-lið þessarar málsgreinar.
- d) 25% ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu ekki teljast hæfar sem lausafjäreignir í samræmi við 416. gr. og lánveitandinn er ríkisstjórn, opinber aðili aðildarríkisins þar sem lánastofnunin hefur starfsleyfi eða hefur komið á fót útibúi, eða fjölþjóðlegur þróunarbanki. Takmarka skal opinbera aðila sem hljóta þessa meðferð við þá sem hafa 20% áhættuvog eða lægri í samræmi við 2. kafla II. bóls þriðja hluta.
- e) 0% ef lánveitandinn er seðlabanki.

3. Stofnanir skulu margfalda skuldbindingar sem stafa af innstæðum sem þarf að viðhalda:

- a) af innstæðueiganda til að fá greiðslujöfnun, vörslu eða reiðufjárstýringu eða aðra sambærilega þjónustu hjá stofnuninni,
- b) í tengslum við almenna verkaskiptingu innan stofnana-verndarkerfis, sem uppfyllir kröfur í 7. mgr. 113. gr., eða sem lágmarksinnstæðu, samkvæmt lögum eða reglum, annars aðila sem er meðlimur í sama stofnana-verndarkerfi,
- c) af innstæðueiganda í tengslum við viðurkennd rekstrar-tengsl önnur en þau sem um getur í a-lið,
- d) af innstæðueiganda til að fá greiðslujöfnun og þjónustu svæðislánastofnunar og ef lánastofnunin tilheyrir tengslaneti í samræmi við ákvæði laga og reglna,

um 5% í tilviki a-liðar að því marki sem þær falla undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 94/19/EB eða jafngilt innstæðutryggingakerfi í þriðja landi og um 25% í öðrum tilvikum.

Innstæður lánastofnana hjá svæðislánastofnunum sem teljast vera lausafjäreignir í samræmi við f-lið 1. mgr. 416. gr. skal margfalda með 100% útstreymishlutfalli.

4. Greiðslujöfnun, varsla og reiðufjárstýring eða önnur sambærileg þjónusta sem um getur í a- og d-lið 3. mgr. nær aðeins til slíkrar þjónustu að því marki sem hún er veitt í tengslum við viðurkennd tengsl sem innstæðueigandinn reidir sig verulega á. Hún skal ekki einungis felast í millibanka-viðskiptum og viðskiptaþjónustu við fagfjáfesta og stofnunin skal hafa sönnunargagn þess efnis að viðskiptavinurinn geti ekki tekið út fjárhæðir sem lagalega falla í gjalddaga innan 30 daga tímabils án þess að það skaði starfsemi.

Á meðan beðið er samræmdrar skilgreiningar á viðurkenndum rekstrartengslum eins og um getur í c-lið skulu stofnanir sjálfar útbúa viðmiðanir til að greina viðurkennd rekstrartengsl þar sem þær hafa sannanir um að viðskiptavinurinn geti ekki tekið út fjárhæðir sem lagalega falla í gjalddaga innan 30 daga tímabils án þess að það stofni starfsemi í hættu og skulu þær gefa skýrslu um þessar viðmiðanir til lögbærra yfirvalda. Á meðan samræmdrar skilgreiningar nýtur ekki við mega lögbær yfirvöld veita almennar leiðbeiningar sem stofnunum ber að fara eftir við að greina innstæður sem innstæðueigendur viðhalda í tengslum við viðurkennd rekstrartengsl.

5. Stofnanir skulu margfalda skuldbindingar sem stafa af innstæðum viðskiptavina sem eru ekki viðskiptavinir á fjármálamarkaði að því marki sem þær falla ekki undir 3. og 4. mgr. um 40% og margfalda fjárhæð þessara skuldbindinga sem falla undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 94/19/EB eða jafngild innstæðutryggingakerfi í þriðja landi um 20%.

6. Stofnanir skulu taka tillit til út- og innstreymis sem vænst er innan 30 daga tímabils vegna samninga sem um getur í II. viðauka við alla mótaðila, á hreinum grunni, og margfalda þá með 100% ef um hreint útstreymi er að ræða. Hreinn grunnur skal einnig merkja án trygginga til viðtöku sem eru hæfar sem lausafjáreignir samkvæmt 416. gr.

7. Stofnanir skulu gefa sérstaka skýrslu um aðrar skuldbindingar sem ekki falla undir 1.–5. mgr.

8. Lögbær yfirvöld mega veita leyfi til að nota lægra útstreymishlutfall í hverju tilviki fyrir sig fyrir þær skuldbindingar sem um getur í 7. mgr., að öllum eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

a) innstæðueigandinn er:

- i. móður- eða dótturstofnun stofnunarinnar eða önnur dótturstofnun sömu móðurstofnunar,
- ii. tengdur stofnuninni með tengslum í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- iii. stofnun sem fellur innan sama stofnanaverndarkerfis sem uppfyllir kröfur 7. mgr. 113. gr.,
- iv. svæðisstofnunin eða meðlimur í tengslaneti sem uppfyllir kröfurnar í d-lið 2. mgr. 400. gr.,

b) ástæða er til að búast við minna útstreymi innan næstu 30 daga, jafnvel samkvæmt sameinaðri sviðsmynd sérstakra erfiðleika og erfiðleika sem ná til alls markaðarins,

c) innstæðueigandinn notar sambærilegt samhverft eða hófsamara innstreymi þrátt fyrir 425. gr.,

d) stofnunin og innstæðueigandinn hafa staðfestu í sama aðildarríki.

9. Lögbær yfirvöld mega fella niður skilyrðin sem sett eru fram í d-lið 8. mgr. ef b-lið 1. mgr. 20. gr. er beitt. Í því tilviki þarf auk þess að uppfylla hlutlægar viðmiðanir eins og sett er fram í framseldu gerðinni sem um getur í 460. gr. Ef heimilt er að nota slíkt minna útstreymi skulu lögbær yfirvöld upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um árangur ferlisins sem um getur í b-lið 1. mgr. 20. gr. Lögbær yfirvöld skulu reglulega endurskoða uppfyllingu skilyrða fyrir þess háttar minna útstreymi.

10. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar aukalegu hlutlægu viðmiðanirnar sem um getur í 9. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

423. gr.

Viðbótarústreymi

1. Trygging önnur en eignir sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 416. gr., sem stofnun leggur fram vegna samninga sem um getur í II. viðauka og lánaafleiða, skal vera með fyrirvara um 20% viðbótarústreymi.

2. Stofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um alla samninga sem gengist er undir þar sem samningsskilyrði leiða, innan 30 daga eftir verulega hnignun lánshæfi stofnunarinnar, til lausafjárústreymis eða þarfar fyrir viðbótartryggingu. Ef lögbær yfirvöld telja slíka samninga mikilvæga í tengslum við hugsanlegt lausafjárústreymi stofnunarinnar skulu þau gera kröfu um að stofnunin bæti viðbótarústreymi við þá samninga sem samsvarar þörfinni fyrir viðbótartryggingu sem stafar af verulegri hnignun í lánshæfi stofnunarinnar, s.s. lækkun ytra lánshæfismats um þrjú þrep. Stofnunin skal reglulega endurskoða umfang þessarar verulegu hnignunar í ljósi þess hvað skiptir máli samkvæmt samningunum sem hún hefur gengist undir og tilkynna lögbærum yfirvöldum um niðurstöðu endurskoðunarinnar.

3. Stofnanir skulu bæta við viðbótarústreymi sem samsvarar tryggingarþörfinni sem myndi leiða af áhrifum neikvæðra markaðsaðstæðna á afleiðuviðskipti, fjármögnunarviðskipti og aðra mikilvæga samninga stofnunarinnar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða skilyrði beitingar í tengslum við skilninginn á mikilvægi og aðferðum við mælingu þessa viðbótarústreymis.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. mars 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Stofnunin skal bæta við viðbótarútreymi sem samsvarar markaðsvirði verðbréfa eða annarra eigna sem seldar eru skortsölu og afhenda ber innan 30 daga tímabilsins nema stofnunin eigi verðbréf til að afhenda eða hafi fengið þau lánuð á kjörum sem kveða á um að þeim verði skilað að afloknu 30 daga tímabilinu og verðbréfin eru ekki hluti af lausafjár-eignum stofnunarinnar.

5. Stofnunin skal bæta við viðbótarútreymi sem samsvarar:

a) umframtryggingum stofnunarinnar sem mótaðilinn getur kallað eftir hvenær sem er samkvæmt samningi,

b) tryggingum sem komið er að því að skila til mótaðila,

c) tryggingum sem samsvara eignum sem myndu teljast hæfar sem lausafjáreignir að því er varðar 416. gr. og hægt er að skipta út fyrir eignir sem samsvara eignum sem myndu ekki teljast hæfar sem lausafjáreignir að því er varðar 416. gr. án samþykkis stofnunarinnar.

6. Innstæður, móttekna sem tryggingar, skulu ekki teljast skuldbindingar að því er varðar 422. gr. en munu falla undir ákvæði þessara greinar eftir atvikum.

424. gr.

Útstreymi frá lánsheimildum og lausafjárþyrirgreiðslu

1. Stofnanir skulu gefa skýrslu um útstreymi frá bindandi lánsheimildum og bindandi lausafjárþyrirgreiðslum, sem ákvarða skal sem hundraðshluta af þeirri hámarksfjárhæð sem nýta má innan næstu 30 daga. Heimilt er að meta þessa hámarksfjárhæð, sem nýta má, án allra lausafjárkrafta á grundvelli 2. mgr. 420. gr. vegna viðskiptafjármögnunar liða utan efnahagsreiknings og án virðis trygginga, í samræmi við 418. gr., sem leggja skal fram ef stofnun getur endurnotað trygginguna og ef tryggingin er í formi lausafjáreigna í samræmi við 416. gr. Tryggingin sem veita skal má ekki vera eign sem mótaðili heimildarinnar/fyrirgreiðslunnar eða einhver aðili henni tengdur hefur gefið út. Ef stofnunin hefur aðgengi að nauðsynlegum upplýsingum skal ákvarða þá hámarksfjárhæð sem nýta má vegna lánsheimilda og lausafjárþyrirgreiðslna sem þá hámarksfjárhæð sem mætti nýta að teknu tilliti til eigin skuldbindinga mótaðilans eða fyrirframskilgreindrar sammingsbundinnar áætlunar um lánsnýtingu sem fellur í gjalddaga innan næstu 30 daga.

2. Sú hámarksfjárhæð sem nýta má af ónotuðum bindandi lánsheimildum og ónotuðum bindandi lausafjárþyrirgreiðslum innan næstu 30 daga skal margfölduð með 5% ef þær uppfylla skilyrði flokks smásöluáhættuskuldbindinga samkvæmt staðal- eða innramatsaðferð fyrir útlánaáhættu.

3. Sú hámarksfjárhæð sem nýta má af ónotuðum bindandi lánsheimildum og ónotuðum bindandi lausafjárþyrirgreiðslum innan næstu 30 daga skal margfölduð með 10% ef þær uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) þær uppfylla ekki skilyrði flokks smásöluáhættuskuldbindinga samkvæmt staðal- eða innramatsaðferð fyrir útlánaáhættu,

b) þær hafa verið veittar viðskiptavinum sem ekki eru viðskiptavinir á fjármálamarkaði,

c) þær hafa ekki verið veittar í þeim tilgangi að endurfjármagna viðskiptavininn í þeim tilvikum þegar hann getur ekki uppfyllt fjármögnunarbörf sína á fjármálamörkuðum.

4. Bundin fjárhæð lausafjárþyrirgreiðslu, sem veitt hefur verið sérstökum verðbréfunaraðila (e. SSPE) til að gera slíkum sérstökum verðbréfunaraðila kleift að kaupa eignir aðrar en verðbréf frá viðskiptavinum sem ekki eru viðskiptavinir á fjármálamarkaði, skal margfölduð með 10% að því marki sem hún er umfram fjárhæð eigna sem þegar hafa verið keyptar af viðskiptavinum og ef sú hámarksfjárhæð sem nýta má er samkvæmt samningi takmörkuð við þá fjárhæð eigna sem þegar hafa verið keyptar.

5. Stofnanir skulu gefa skýrslu um þá hámarksfjárhæð sem nýta má af öðrum ónotuðum bindandi lánsheimildum og ónotuðum bindandi lausafjárþyrirgreiðslum innan næstu 30 daga. Þetta gildir einkum um eftirfarandi:

a) lausafjárþyrirgreiðslur sem stofnunin hefur veitt sérstökum verðbréfunaraðilum öðrum en þeim sem um getur í b-lið 3. mgr.,

b) samþykktir sem kveða á um að stofnuninni beri að kaupa eða skipta eignum frá sérstökum verðbréfunaraðila,

c) lausafjárþyrirgreiðslur/lánsheimildir veittar lánastofnunum,

d) lausafjárþyrirgreiðslur/lánsheimildir veittar fjármálastofnunum og verðbréfafyrirtækjum.

6. Þrátt fyrir 5. mgr. mega stofnanir sem eru settar á fót og styrktar af ríkisstjórn eða héraðsstjórn a.m.k. eins aðildarríkis einnig beita meðferðunum sem settar eru fram í 2. og 3. mgr. á lánsheimildir og lausafjárþyrirgreiðslur sem stofnunum eru veittar í þeim tilgangi einum að fjármagna beint eða óbeint stuðningslán sem uppfylla skilyrði flokks áhættuskuldbindinga sem um getur í þeim málsgreinum. Þrátt fyrir d-lið 2. mgr. 425. gr. mega stofnanir nota samhverft inn- og ústreymi ef þessi stuðningslán eru veitt í gegnum aðra stofnun í hlutverki milliliðar (gegnumstreymslán (e. *pass through loans*)). Skulu þessi stuðningslán einungis standa til boða aðilum sem eru ekki viðskiptavinir á fjármálamarkaði án tillits til samkeppnis- eða hagnaðarsjónarmiða til að styðja opinbera stefnu Sambandsins og/eða ríkisstjórn eða héraðsstjórn þess aðildarríkis. Einungis skal vera mögulegt að nýta slíkar lausafjárþyrirgreiðslur/lánsheimildir í kjölfar fyrirsjáanlegrar eftirspurnar eftir stuðningsláni og ekki umfram fjárhæðina, sem sótt er um, í tengslum við síðari skýrslugjöf um notkun greiddra fjármuna.

425. gr.

Innstreymi

1. Stofnanir skulu gefa skýrslu um innstreymi lausafjár. Takmörkuð lausafjárinnstreymi skulu vera lausafjárinnstreymi takmörkuð við 75% af lausafjárústreymi. Stofnanir mega undanskilja lausafjárinnstreymi frá innstæðum í öðrum stofnunum sem uppfylla skilyrði fyrir meðferðina sem sett er fram í 6. og 7. mgr. 113. gr. frá þessari takmörkun. Stofnanir mega undanskilja lausafjárinnstreymi gjaldfallinna fjárhæða frá lántakendum og skuldabréfafjárfestum sem tengjast veitingu veðlána fjármögnuðum með skuldabréfum sem uppfylla skilyrði fyrir meðferðinni sem sett er fram í 4., 5. eða 6. mgr. 129. gr., eða skuldabréfum eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB, frá þessari takmörkun. Stofnanir mega undanskilja innstreymi frá stuðningslánum sem stofnanirnar hafa veitt. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki þess lögbæra yfirvalds sem ber ábyrgð á eftirliti á einingargrunni má stofnunin að hluta eða öllu leyti undanskilja innstreymi ef veitandinn er móður- eða dótturstofnun stofnunarinnar eða önnur dótturstofnun sömu móðurstofnunar eða tengdur stofnuninni með tengslum í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE.

2. Lausafjárinnstreymi skal mælt næstu 30 daga. Það skal einungis samanstanda af innstreymi frá áhættuskuldbindingum sem ekki eru fallnar í gjalddaga og sem stofnunin hefur ekki ástæðu til að ætla að verði vanefndar innan 30 daga tímabilsins. Gerð skal tæmandi skýrsla um lausafjárinnstreymi þar sem sérstaklega er gerð grein fyrir eftirfarandi innstreymi:

a) Gjaldfallnar fjárhæðir frá viðskiptavinum sem ekki eru viðskiptavinir á fjármálamarkaði að því er varðar afborgun af höfuðstól skulu lækkaðar um 50% af virði þeirra eða um sammingsbundnar skuldbindingar gagnvart þessum viðskiptavinum um að veita fjármögnun, eftir því hvort er hærra. Þetta á ekki við um gjaldfallnar fjárhæðir frá tryggðum lánveitingum og viðskiptum á fjármagnsmarkaði, eins og skilgreint er í 3. lið 192. gr., sem eru tryggð með lausafjáreignum í samræmi við 416. gr. eins og um getur d-lið þessarar málsgreinar.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessa liðar mega stofnanir sem hafa tekið á sig skuldbindingu sem um getur í 6. mgr. 424. gr. svo þær geti greitt stuðningslán til endanlegs viðtakanda taka tillit til innstreymsis upp að fjárhæð þess ústreymsis sem þær nota í samsvarandi skuldbindingu til að veita þessi stuðningslán.

b) Taka skal fullt tillit til gjaldfallinna fjárhæða frá viðskipta-fjármögnunarviðskiptum sem um getur í b-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. 162. gr. með eftirstöðvatíma allt að 30 dögum, sem innstreymsis.

c) Taka skal tillit til eigna með óskilgreinda lokadagsetningu samkvæmt samningi, með 20% innstreymi að því tilskildu að samningurinn heimili bankanum að draga sig til baka og krefjast greiðslu innan 30 daga.

d) Ekki skal taka tillit til gjaldfallinna fjárhæða frá tryggðum lánveitingum og viðskiptum á fjármagnsmarkaði eins og skilgreint er í 3. lið 192. gr. ef þær eru tryggðar með lausafjáreignum eins og skilgreint er í 1. mgr. 416. gr. upp að virði lausafjáreignanna, án frádraga, og taka skal tillit þeirra að fullu að því er varðar gjaldfallnar fjárhæðir sem eftir standa.

e) Ef stofnunin sem skuldar gjaldfallnar fjárhæðir fer með þær í samræmi við 3. og 4. mgr. 422. gr. skal margfalda þær fjárhæðir með samsvarandi samhverfu innstreymi.

f) Gjaldfallnar fjárhæðir frá stöðum í hlutabréfagerningum mikilvægrar vísitölu að því gefnu að ekki sé um að ræða tvítalningu við lausafjáreignir.

g) Ekki skal taka tillit til ónýtra lánsheimilda, lausafjár-fyrirgreiðslna og annarra skuldbindinga sem gengist hefur verið í.

3. Út- og innstreymi sem vænst er innan 30 daga tímabils vegna samninga sem um getur í II. viðauka við alla mótaðila skal endurspeglá á hreinum grunni og margfalda með 100% ef um hreint innstreymi er að ræða. Hreinn grunnur skal einnig merkja án trygginga til viðtöku sem eru hæfar sem lausafjáreignir samkvæmt 416. gr.

4. Þrátt fyrir g-lið 2. mgr. mega lögbær yfirvöld veita leyfi til að nota meira innstreymi í hverju tilviki fyrir sig vegna lánsheimilda og lausafjárþyrirgreiðslna að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

a) ástæða er til að ætla að innstreymi verði meira, jafnvel þegar saman fara sérstakir erfiðleikar veitandans og erfiðleikar sem ná til alls markaðarins,

- b) Mótaðilinn er móður- eða dótturstofnun stofnunarinnar eða önnur undirstofnun sömu móðurstofnunar eða tengd stofnuninni með tengslum í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða meðlimur í sama stofnanaverndarkerfi sem um getur í 7. mgr. 113. gr. þessarar reglugerðar eða svæðisstofnunin eða meðlimur í tengslaneti sem fellur undir undanþágu sem um getur í 10. gr. þessarar reglugerðar.
- c) Mótaðilinn notar sambærilegt samhverft eða hófsamara útstreymi þrátt fyrir 422., 423. og 424. gr.
- d) Stofnunin og mótaðilinn hafa staðfestu í sama aðildarríki.

5. Lögbær yfirvöld mega fella niður skilyrðið sem sett er fram í d-lið 4. mgr. ef b-lið 1. mgr. 20. gr. er beitt. Í því tilviki þarf auk þess að uppfylla hlutlægar viðmiðanir eins og sett er fram í framseldu gerðinni sem um getur í 460. gr. Ef heimilt er að nota slíkt meira innstreymi skulu lögbær yfirvöld upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um árangur ferlisins sem um getur í b-lið 1. mgr. 20. gr. Lögbær yfirvöld skulu reglulega endurskoða uppfyllingu skilyrða fyrir þess háttar meira innstreymi.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar aukalegu hlutlægu viðmiðanirnar sem um getur í 5. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Stofnanir skulu ekki gefa skýrslu um innstreymi frá lausafjäreignum sem skýrsla er gefin um í samræmi við 416. gr. að undanskildum gjaldföllum greiðslum í tengslum við eignirnar sem ekki endurspeglast í markaðsvirði eignanna.

8. Stofnanir skulu ekki gefa skýrslu um innstreymi frá nýjum skuldbindingum sem gengist er í.

9. Stofnanir skulu aðeins taka tillit til lausafjárinnstreymsis, sem tekið verður á móti í þriðju löndum, ef um millifærslutakmarkanir er að ræða, eða sem eru tilgreindar í gjaldmiðli sem ekki er hægt að skipta, að því marki sem það samsvarar útstreymi í þriðja landinu eða viðkomandi gjaldmiðli, eftir því sem við á.

426. gr.

Uppfærsla framtíðarlausafjárfarna

Eftir að framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð til að tilgreina lausafjárkröfur í samræmi við 460. gr. má Evrópska bankaeftirlitsstofnunin gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. 421. gr., 422. gr., fyrir utan 8., 9. og 10. mgr. þeirrar greinar, og 424. gr. til að taka til greina alþjóðlega samþykkt staðla.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu málsgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

III. BÁLKUR

SKÝRSLUGJÖF UM TRYGGA FJÁRMÖGNUN

427. gr.

Liðir sem veita trygga fjármögnun

1. Stofnanir skulu gefa skýrslu um eftirfarandi liði og þætti þeirra, í samræmi við skýrslugjafarkröfur sem settar eru fram í 1. mgr. 415. gr. og samræmt skýrslusnið sem um getur í 3. mgr. 415. gr., svo kleift sé að meta tiltækileika tryggrar fjármögnunar:

a) eftirfarandi eiginfjárgrunnur, eftir frádrátt eftir því sem við á:

i. fjármagnsgerningar þáttar 1,

ii. fjármagnsgerningar þáttar 2,

iii. önnur forgangshlutabréf og fjármagnsgerningar umfram hámarksfjárhæð þáttar 2, með virkan binditíma sem er eitt ár eða lengri,

b) eftirfarandi skuldbindingar sem ekki eru taldar með í a-lið:

i. smásöluinnlán sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 1. mgr. 421. gr.,

ii. smásöluinnlán sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 2. mgr. 421. gr.,

iii. innlán sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 3. og 4. mgr. 422. gr.,

iv. innlán, af þeim innlánnum sem um getur í iii. lið, sem falla undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 94/19/EB eða jafngilt innstæðutryggingakerfi í innstæðutryggingu þriðja lands samanber 1. mgr. 421. gr.,

- v. innlán, af þeim innlánum sem um getur í iii. lið, sem falla undir b-lið 3. mgr. 422. gr.,
- vi. innlán, af þeim innlánum sem um getur í iii. lið, sem falla undir d-lið 3. mgr. 422. gr.,
- vii. innlagðar fjárhæðir sem ekki falla undir i., ii. eða iii. lið ef aðrir en viðskiptavinir á fjármálamarkaði leggja þær inn,
- viii. öll fjármögnun fengin hjá viðskiptavinum á fjármálamarkaði,
- ix. hvort í sínu lagi vegna fjárhæða sem falla undir vii. lið og viii. lið: fjármögnun fengin með tryggðum lánveitingum og viðskiptum á fjármagnsmarkaði eins og skilgreint er í 3. lið 192. gr.:
- tryggð með eignum sem myndu teljast hæfar sem lausafjáreignir í samræmi við 416. gr.,
 - tryggð með annars konar eignum,
- x. skuldbindingar sem stafa af útgefnum verðbréfum sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. eða eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB,
- xi. eftirtaldar aðrar skuldbindingar sem stafa af útgefnum verðbréfum sem ekki falla undir a-lið:
- skuldbindingar sem stafa af útgefnum verðbréfum með virkan binditíma sem er eitt ár eða lengri,
 - skuldbindingar sem stafa af útgefnum verðbréfum með virkan binditíma sem styttri en eitt ár,
- xii. allar aðrar skuldbindingar.
- b) eftirfarandi skuldbindingar sem ekki
2. Eftir atvikum skal öllum liðum skipað í einhvern eftirfarandi fimm flokka eftir því hvað næst fer gjalddaga þeirra og því hvenær fyrst má kalla eftir þeim samkvæmt samningi:
- a) innan þriggja mánaða,
- b) frá þremur mánuðum til sex mánaða,
- c) frá sex mánuðum til níu mánaða,
- d) frá níu mánuðum til 12 mánaða,
- e) eftir 12 mánuði.
428. gr.
- Liðir sem krefjast stöðugrar fjármögnunar**
1. Ef eftirfarandi liðir eru ekki dregnir frá eiginfjárgrunni skal gefa sérstaka skýrslu um þá til lögbærra yfirvalda svo unnt sé að meta þarfir fyrir stöðuga fjármögnun:
- a) þær eignir sem myndu teljast hæfar lausafjáreignir í samræmi við 416. gr., sundurliðaðar eftir tegund eignar,
- b) eftirfarandi verðbréf og peningamarkaðsgerningar sem ekki falla undir a-lið:
- i. eignir sem uppfylla skilyrði 1. lánshæfisþreps skv. 122. gr.,
- ii. eignir sem uppfylla skilyrði 2. lánshæfisþreps skv. 122. gr.,
- iii. aðrar eignir,
- c) hlutabréfatengd verðbréf eininga sem ekki eru fjármála-fyrirtæki skráð í mikilvægri vísitölu í viðurkenndri kauphöll,
- d) önnur hlutabréfatengd verðbréf,
- e) gull,
- f) aðrir góðmálmar,
- g) óendurnýjanleg lán og viðskiptakröfur, og á aðskilinn máta þau óendurnýjanlegu lán og viðskiptakröfur þar sem lán-takendur eru:
- i. einstaklingar aðrir en einstaklingsfyrirtæki og sam-eignarfélög,
- ii. lítill og meðalstór fyrirtæki sem uppfylla skilyrði flokks áhættuskuldbindinga samkvæmt staðalaðferðinni eða innramatsaðferðinni vegna útlánaáhattu eða fyrirtæki sem uppfyllir skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 4. mgr. 153. gr. og ef samanlögð innstæða þessa viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina er undir 1 milljón evra,
- iii. ríki, seðlabankar og opinberir aðilar,
- iv. viðskiptavinir sem ekki er getið um í i. og ii. lið fyrir utan viðskiptavini á fjármálamarkaði,
- v. viðskiptavinir sem ekki er getið um í i., ii. og iii. lið sem eru viðskiptavinir á fjármálamarkaði og þar af á aðskilinn máta þeir sem eru lánastofnanir og aðrir viðskiptavinir á fjármálamarkaði,
- h) óendurnýjanleg lán og viðskiptakröfur sem um getur í g-lið og þar af aðskilið þau lán og kröfur sem eru:
- i. tryggðar með viðskiptahúsnæði,
- ii. tryggðar með íbúðarhúsnæði,
- iii. fjármagnaðar með bundnu mótfamlagi (gegnum-streymi (e. *pass-through*)) með skuldabréfum sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. eða með skuldabréfum eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB,
- i) afleiðukröfur,
- j) annars konar eignir,
- k) ónýttar bundnar lánafyrirgreiðslur sem geta talist bera meðaláhættu eða meðaláhættu/litla áhættu samkvæmt I. viðauka.

2. Eftir atvikum skal öllum liðum skipað í einhvern þeirra fimm flokka sem lýst er í 2. mgr. 427. gr.

SJÖUNDI HLUTI

VOGUN

429. gr.

Útreikningur á vogunarhlutfalli

1. Stofnanir skulu reikna út vogunarhlutfall sitt í samræmi við aðferðafræðina sem sett er fram í 2.–11. mgr.

2. Vogunarhlutfallið skal reiknað sem mælistærð fjármagns stofnunar, deilt með heildarmælistærð áhættuskuldbindingar þeirrar stofnunar og skal gefin upp í hundradshlutum.

Stofnanir skulu reikna út vogunarhlutfall sem einfalt meðaltal mánaðarlegs vogunarhlutfalls á ársfjórðungi.

3. Að því er varðar 2. mgr. skal mælistærð fjármagns vera eiginfjárfáttur 1.

4. Heildarmælistærð áhættuskuldbindingar er summa virðis áhættuskuldbindinga allra eigna og liða utan efnahagsreiknings sem ekki eru fráðregnir við ákvörðun á mælistærð fjármagns sem um getur í 3. mgr.

Þar sem stofnanir fela í sér aðila á fjármálamarkaði og eiga verulegan eignarhlut, í samræmi við 43. gr., í samsteypu þeirra í samræmi við viðeigandi reikningssskilaramma, en ekki í samstæðureikningsskilum þeirra í samræmi við 2. kafla II. bóls í 1. hluta, skulu þær ekki ákvarða virði áhættuskuldbindingar fyrir verulegan eignarhlut í samræmi við a-lið 5. mgr. Þessarar greinar heldur sem fjárhæð sem er fengin með því að margfalda fjárhæðina sem skilgreind er í a-lið þessarar undirgreinar með þeim stuðli sem skilgreindur er í b-lið þessarar undirgreinar:

a) summa virðis áhættuskuldbindinga allra áhættuskuldbindinga aðilans á fjármálamarkaði þar sem verulegur eignarhlutur er til staðar,

b) að því er varðar allar beinar-, óbeinar- og gervieignarhlutdeildir stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgeringum aðila á fjármálamarkaði í þætti 1, heildarfjárhæð slíkra liða sem ekki er dregin frá skv. 47. gr. og b-liður 1. mgr. 48. gr. deilt með heildarfjárhæð slíkra liða.

5. Stofnanir skulu ákvarða áhættuskuldbindingarvirði eigna í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

a) áhættuskuldbindingarvirði eigna, að undanskildum samningum sem skráðir eru í II. viðauka og lánaafleiður, merkir áhættuskuldbindingarvirði í samræmi við fyrsta málslið 1. mgr. 111. gr.,

b) áþreifanlegar eða fjárhagslegar tryggingar, ábyrgðir eða mildun útlánaáhættu, sem keypt er, skal ekki nota til að lækka áhættuskuldbindingarvirði eigna,

c) ekki skal skuldajafna útlán með innlánunum.

6. Stofnanir skulu ákvarða áhættuskuldbindingarvirði samninga, sem taldir eru upp í II. viðauka, og lánaafleiða, þ.m.t. utan efnahagsreiknings, í samræmi við aðferðina sem sett er fram í 274. gr.

Við ákvörðun áhættuskuldbindingarvirðis samninga, sem taldir eru upp í II. viðauka, skulu stofnanir taka tillit til áhrifa samninga um skuldskeytingu og annarra skuldajöfnunar-samninga, að undanskildum samningum um skuldajöfnun milli afurða, í samræmi við 295. gr.

7. Þrátt fyrir 6. mgr. mega stofnanir einungis nota aðferðina sem sett er fram í 275. gr. til að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði samninga sem taldir eru upp í 1. og 2. lið II. viðauka ef þær nota þá aðferð einnig til að ákvarða áhættuskuldbindingarvirði þessara samninga í þeim tilgangi að uppfylla kröfuna vegna eiginfjárgrunns sem sett er fram í 92. gr.

8. Við ákvörðun hugsanlegrar framtíðar lánaáhættu lánaafleiða skulu stofnanir beita þeim meginreglum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 299. gr. á allar lánaafleiður sínar, ekki einungis þær sem eru færðar í veltubók.

9. Stofnanir skulu ákvarða áhættuskuldbindingarvirði endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulántaka eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga, gnóttsamninga og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa eða hrávára, þ.m.t. utan efnahagsreiknings, í samræmi við 1.–3. mgr. 220. gr. og 222. gr. og skulu taka tillit til áhrifa rammisamkomulags um skuldajöfnun, að undanskildum samningum um skuldajöfnun milli afurða, í samræmi við 206. gr.

10. Stofnanir ákvarða áhættuskuldbindingarvirði liða utan efnahagsreiknings, að undanskildum liðum sem um getur í 6. og 9. mgr. þessarar greinar, í samræmi við 1. mgr. 111. gr., með fyrirvara um eftirfarandi breytingar á breytistuðlum sem taldir eru upp í þeirri grein:

a) breytistuðullinn sem nota skal á nafnvirði vegna ónotaðra lánsheimilda, sem hægt er að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er og um getur í a- og b-lið 4. liðar í I. viðauka, er 10%,

- b) breytistudullinn að því er varðar viðskiptafjármögnun liða utan efnahagsreiknings með litla eða miðlungsáhættu, sem um getur í a-lið 3. mgr. I. viðauka, og útflutningslán sem njóta opinbers stuðnings sem tengjast liðum utan efnahagsreiknings, sem um getur í i. lið b-liðar 3. liðar I. viðauka, er 20%,
- c) breytistudullinn að því er varðar viðskiptafjármögnun liða utan efnahagsreiknings með miðlungsáhættu, sem um getur í a-lið 2. liðar og i. lið b-liðar 2. liðar í I. viðauka, og útflutningslán sem njóta opinbers stuðnings sem tengjast liðum utan efnahagsreiknings, sem um getur í ii. lið b-liðar 2. liðar I. viðauka, er 50%,
- d) breytistudull að því er varðar alla aðra liði utan efnahagsreiknings sem taldir eru upp í I. viðauka er 100%.

11. Ef góðar reikningsskilavenjur viðkomandi lands viðurkenna fjárvörslueignir í efnahagsreikningi í samræmi við 10. gr. tilskipunar 86/635/EBE, má undanskilja þær eignir frá heildaráhættuskuldbindingu í tengslum við vogunarhlutfallið, að því tilskildu að þær uppfylli skilyrði afskráningar sem sett eru fram í alþjóðlega reikningsskilastaðlinum (IAS) 39, eins og við á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002, og, ef við á, skilyrði fyrir afskráningu sem sett eru fram í alþjóðlega reikningsskilastaðlinum (IFRS) 10, eins og við á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002.

430. gr.

Skýrslugjafarkrafa

1. Stofnanir skulu leggja fram fyrir lögbær yfirvöld allar nauðsynlegar upplýsingar um vogunarhlutfallið og þætti þess í samræmi við 429. gr. Lögbær yfirvöld skulu taka tillit til þessara upplýsinga þegar þau takast á við endurskoðun eftirlitsyfirvalda sem um getur í 97. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Stofnanir skulu einnig leggja fram upplýsingar fyrir lögbær yfirvöld sem krafist er að því er varðar undirbúning skýrslunnanna sem um getur í 511. gr.

Lögbær yfirvöld skulu leggja fram upplýsingarnar sem þau fá frá stofnunum fyrir Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina þegar hún biður um að þau annist endurskoðunina sem um getur í 511. gr.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að ákvarða staðlað skýrslugjafarsnið, leiðbeiningar um notkun þess háttar sniðs, tíðni og dagsetningar skýrslugjafar og upplýsingatæknilausnir, að því er varðar skýrslugjafarskylduna sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

ÁTTUNDI HLUTI

UPPLÝSINGAGJÖF STOFNANA

I. BÁLKUR

ALMENNAR MEGINREGLUR

431. gr.

Gildissvið krafna um upplýsingagjöf

1. Stofnanir skulu birta opinberlega upplýsingarnar sem mælt er fyrir um í II. bálki, með fyrirvara um ákvæðin sem mælt er fyrir um í 432. gr.

2. Leyfi sem lögbær yfirvöld veita skv. þriðja hluta vegna gerninga og aðferða sem um getur í III. bálki skulu falla undir opinbera birtingu stofnana á upplýsingunum sem þar er mælt fyrir um.

3. Stofnanir skulu samþykkja formlega stefnu til að fara að kröfunum um upplýsingagjöf sem mælt er fyrir um í þessum hluta og hafa markað stefnu um mat á því hvort upplýsingagjöfin sé viðeigandi, þ.m.t. sannprófun og tíðni birtingar hennar. Stofnanir skulu einnig marka stefnu um mat á því hvort upplýsingagjöfin gefi markaðsaðilum ítarlega mynd af áhættusniði þeirra.

Ef upplýsingarnar gefa markaðsaðilum ekki ítarlega mynd af áhættusniðinu, skulu stofnanir birta opinberlega nauðsynlegar upplýsingar til viðbótar við þær sem krafist er samkvæmt 1. mgr. Þess skal þó aðeins krafist að þær birti upplýsingar sem skipta máli og teljast ekki vera eign stofnunar eða trúnaðarmál í samræmi við 432. gr.

4. Stofnanir skulu, sé þess óskað, útskýra ákvarðanir sínar um mat fyrir litlum og meðalstórum fyrirtækjum og öðrum fyrirtækjum sem sækja um lán og veita skriflegar útskýringar þegar um það er beðið. Umsýslukostnaður við útskýringarnar skal vera í réttu hlutfalli við stærð lánsins.

432. gr.

Upplýsingar sem ekki skipta máli, eru eign stofnunar eða trúnaðarupplýsingar

1. Stofnanir mega sleppa einni eða fleiri upplýsingagjöfum sem taldar eru upp í II. bálki ef upplýsingarnar sem veittar eru með slíkri upplýsingagjöf eru ekki taldar mikilvægar, nema vegna upplýsingagjafar sem mælt er fyrir um í c-lið 2. mgr. 435. gr., 437. gr. og 450. gr.

Upplýsingar í upplýsingagjöf skulu teljast mikilvægar ef úrfelling þeirra eða rangfærsla gæti breytt eða haft áhrif á mat eða ákvörðun notanda sem reiðir sig á þessar upplýsingar í þeim tilgangi að taka fjárhagslegar ákvarðanir.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 gefa út leiðbeiningar fyrir 31. desember 2014 um hvernig stofnanir eiga að beita mikilvægi í tengslum við kröfur um upplýsingagjöf í II. bálki.

2. Stofnanir geta einnig sleppt einum eða fleiri liðum upplýsinga sem innifaldir eru í upplýsingagjöfni sem talin er upp í II. og III. bálki ef þeir liðir innihalda upplýsingar sem taldar eru eign stofnunarinnar eða trúnaðarupplýsingar í samræmi við annan og þriðja undirlið, að undanskilinni upplýsingagjöf sem mælt er fyrir um í 437. gr. og 450. gr.

Upplýsingar skulu teljast eign stofnunar ef birting upplýsinga opinberlega myndi grafa undan samkeppnisstöðu hennar. Þetta getur átt við upplýsingar um afurðir eða kerfi ef fjárfestingar stofnunar í þeim gætu rýrnað við að upplýsingunum yrði miðlað til samkeppnisaðila.

Upplýsingar skulu teljast trúnaðarupplýsingar ef til staðar eru skyldur gagnvart viðskiptavinum eða önnur tengsl við mótaðila, sem fela í sér þagnarskyldu stofnunar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út leiðbeiningar fyrir 31. desember 2014 um hvernig stofnanir eiga að beita eign eða trúnaðarupplýsingum í tengslum við kröfur um upplýsingagjöf í II. og III. bálki.

3. Í þeim undantekningartilvikum sem um getur í 2. mgr. skal viðkomandi stofnun tilgreina, þegar hún birtir upplýsingar sínar, að tilteknir upplýsingaliðir séu ekki birtir, ástæður þess að þeir eru ekki birtir og birta almennari upplýsingar um efni krafanna um upplýsingagjöf, nema flokka eigi þær sem eign lánastofnunarinnar eða sem trúnaðarmál.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. koma ekki í veg fyrir bótaábyrgð vegna vanrækslu á birtingu mikilvægra upplýsinga.

433. gr.

Tíðni upplýsingagjafar

Stofnanir skulu birta þá upplýsingagjöf sem krafist er í þessum hluta árlega hið minnsta.

Árleg upplýsingagjöf skal birt í tengslum við birtingardag reikningsskila.

Stofnanir skulu meta þörfina á að birta sumar eða allar upplýsingar oftast en árlega í ljósi viðkomandi eiginleika starfsemi þeirra, svo sem stærðar viðskipta, umfangs starfseminnar, starfsemi í mismunandi löndum, þátttöku á ólíkum fjármálasviðum og þátttöku á alþjóðlegum fjármálamörkuðum og í greiðslu-, uppgjörs- og greiðsluöflunarkerfum. Matið skal sérstaklega gefa gaum að mögulegri þörf á tíðari upplýsingagjöf vegna upplýsinga sem mælt er fyrir um í 437. gr. og c- til f-lið 438. gr., og upplýsinga um áhættugrunn og önnur atriði sem hafa tilhneigingu til að breytast mjög hratt.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, gefa út leiðbeiningar fyrir 31. desember 2014 um að stofnanir meti tíðari upplýsingagjöf um II. og III. bálk.

434. gr.

Aðferð við upplýsingagjöf

1. Stofnanir geta ákvarðað viðeigandi upplýsingamiðil, birtingarstað og aðferðir við sannpröfun til þess að fara með árangursríkum hætti að upplýsingakröfunum sem mælt er fyrir um í þessum hluta. Að því marki sem það er mögulegt, skal birta allar upplýsingar í einum miðli eða á einum stað. Ef svipaðar upplýsingar eru gefnar upp í tveimur eða fleiri miðlum, skal tilvísun í þær upplýsingar sem samsvara hver annarri í hinum miðlinum fylgja með í hverjum miðli fyrir sig.

2. Líta má svo á að með samsvarandi upplýsingagjöf af hálfu stofnana, til að uppfylla reikningsskilakröfur, skráningarkröfur eða aðrar kröfur, sé farið að þessum hluta. Ef upplýsingar ekki að finna í reikningsskilunum skulu stofnanir tilgreina með ótvíræðum hætti í reikningsskilunum hvar þær er að finna.

II. BÁLKUR

TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VARÐANDI GAGNSÆI OG BIRTINGU UPPLÝSINGA

435. gr.

Markmið og stefnur við áhættustýringu

1. Stofnanir skulu birta markmið sín og stefnur fyrir áhættustýringu fyrir hvern sérstakan flokk áhættu, þ.m.t. áhættu sem um getur í þessum bálki. Þessi upplýsingagjöf skal fela í sér:

- áætlanirnar og vinnsluferli til að stýra þessum áhættum,
- gerð og skipulag starfssviðs viðkomandi áhættustýringar, þ.m.t. upplýsingar um yfirvald þess og stofnsamþykkt, eða annarra viðeigandi ráðstafana,
- gildissvið og eiginleika áhættuskýrslugjafar- og matskerfa,
- stefnur vegna áhættuvarnar og áhættumildunar og áætlanir og vinnsluferli vegna eftirlits með áframhaldandi skilvirkni áhættuvarna og mildunar,
- yfirlýsingu sem stjórnin samþykkir um hvort fyrirkomulag áhættustýringar sé fullnægjandi af hendi stofnunarinnar og sem veitir fullvissu fyrir því að áhættustjórnunarkerfi sem komið er á séu fullnægjandi með tilliti til sniðs og áætlunar stofnunarinnar,

f) gagnorða áhættuyfirlýsingu sem stjórnin samþykkir og lýsir gagnort heildaráhættusniði stofnunarinnar sem tengist starfsstefnu hennar. Þessi yfirlýsing skal fela í sér lykil hlutföll og tölur sem veita utanaðkomandi hagsmunaaðilum ítarlega yfirsýn yfir áhættustjórnun stofnunarinnar, þ.m.t. hvernig áhættusnið stofnunarinnar spilar við áhættuþolið sem stjórnin ákvarðar.

2. Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar, þ.m.t. reglulegar uppfærslur að lágmarki árlega, um fyrirkomulag stjórnarháttá:

- a) fjölda stjórnarstaða sem aðilar í stjórninni gegna,
- b) ráðningastefnu fyrir val á aðilum í stjórnina og raunþekkingu þeirra, færni og sérþekkingu,
- c) stefnu um fjölbreytileika, með tilliti til vals á aðilum í stjórnina, almenn markmið hennar og viðeigandi markmið sem sett eru fram í þeirri stefnu og að hvaða marki náðst hefur að uppfylla þessi almennu og sértæku markmið,
- d) hvort stofnunin hefur, eða hefur ekki, komið á fót sérstakri áhættunefnd og hve oft áhættunefndin hefur hist,
- e) lýsingu á flæði upplýsinga um áhættu til stjórnarinnar.

436. gr.

Gildissvið

Stofnunin skal birta eftirfarandi upplýsingar um gildissvið krafna í þessari reglugerð í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB:

- a) heiti stofnunarinnar sem fellur undir kröfur þessarar reglugerðar,
- b) yfirlit mismunar á samstæðugrundvelli að því er varðar reikningsskil og varfærni, með stuttri lýsingu á hlutað-eigandi einingum og útskýringu á því hvort þær eru:
 - i. að fullu samsteyptar,
 - ii. hlutfallslega samsteyptar,
 - iii. dregnar frá eiginfjárgrunni, eða
 - iv. hvorki samsteyptar né dregnar frá,
- c) allar núverandi eða fyrirsjáanlegar lagalegar hömlur eða aðrar hindranir fyrir skjótri millifærslu eiginfjárgrunns eða endurgreiðslu skuldbindinga á milli móðurfyrirtækis og dótturfyrirtækja þess,

d) samanlagða fjárhæð þess sem skortir upp á að raunverulegur eiginfjárgrunnur uppfylli lágmarkið í öllum dótturfyrirtækjum sem ekki falla undir samstæðuna ásamt nafni eða nöfnum slíkra dótturfyrirtækja,

e) þær aðstæður sem liggja til grundvallar notkunar ákvæðanna í 7. og 9. gr., ef við á.

437. gr.

Eiginfjárgrunnur

1. Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um eiginfjárgrunn sinn:

- a) fulla samrýmingu liða í almennu eigin fé þáttar 1, liða í viðbótareiginfé þáttar 1, liða í þætti 2 og sía og frádráttar sem beitt er skv. 32.–35 gr., 36., 56., 66. og 79. gr. við eiginfjárgrunn stofnunarinnar og efnahagsreikning í endurskoðuðum reikningsskilum stofnunarinnar,
- b) lýsingu á helstu eiginleikum almennra eiginfjárgrunns-gerninga þáttar 1, viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 og gerninga undir þætti 2, sem stofnunin gefur út,
- c) heildarskilmála og skilyrði allra eiginfjárgrunns-gerninga almenns þáttar 1 og gerninga í viðbótareiginfé þáttar 1 og þáttar 2,

d) aðskilda upplýsingagjöf um eðli og fjárhæðir eftirfarandi:

- i. hverja varfærnessíu sem beitt er skv. 32.–35. gr.,
- ii. sérhver frádráttur sem gerður er skv. 36., 56. og 66. gr.,
- iii. liðir sem ekki eru dregnir frá í samræmi við 47., 48., 56., 66. og 79. gr.,

e) lýsingu á öllum takmörkunum sem beitt er á útreikninga á eiginfjárgrunni í samræmi við þessa reglugerð og gemingum, varfærnessíum og frádrætti sem þessar takmarkanir gilda um,

f) ef stofnanir gefa upp eiginfjárlutfall sem reiknað er með því að nota þætti eiginfjárgrunns sem ákvarðaðir eru á grundvelli sem er annar en sá sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, skal gefa ítarlega skýringu á grundvöllinum sem notaður er til að reikna út þau eiginfjárlutföll.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með það fyrir augum að tilgreina samræmd snið fyrir upplýsingagjöf skv. a-, b-, d- og e-lið 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

438. gr.

Eiginfjárkröfur

Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar að því er varðar það að stofnanir fari að kröfunum sem mælt er fyrir um í 92. gr. þessarar reglugerðar og í 73. gr. tilskipunar 2013/36/ESB:

- a) Samantekt á aðferð stofnunarinnar til að meta hvort innra fjármagn veitir fullnægjandi stuðning við starfsemi hennar í nútíð og framtíð.
- b) Niðurstöðu innra matsferlis fyrir eiginfjárförf, þ.m.t. samsetningu viðbótarkrafna vegna eiginfjárgrunns sem byggja á eftirlitsferli eins og um getur í a-lið 1. mgr. 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, að beiðni viðkomandi lögbærs yfirvalds.
- c) 8% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 112. gr., að því er varðar stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 2. kafla þriðja hluta II. bóls.
- d) 8% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindingar fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 147. gr., að því er varðar stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 3. kafla þriðja hluta II. bóls. Þessi krafa á við um hvern flokk áhættuskuldbindinga sem mismunandi fylgni í 1.–4. mgr. 154. gr. samsvarar, að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga. Að því er varðar flokk hlutabréfaáhættu á þessi krafa við um:
 - i. sérhverja aðferð sem kveðið er á um í 155. gr.,
 - ii. áhættuskuldbindingar sem viðskipti eru með á skipulegum markaði, áhættuskuldbindingar vegna óskráðra hlutabréfa í vel dreifðum eignasöfnum, og aðrar áhættuskuldbindingar,
 - iii. áhættuskuldbindingar sem eru háðar eftirlitsfyrirkomulagi að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns,
 - iv. áhættuskuldbindingar sem eru háðar ákvæðum sem mæla fyrir um að eldri reglur gildi að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns.
- e) Kröfur vegna eiginfjárgrunns sem eru reiknaðar út í samræmi við b- og c-lið 3. mgr. 92. gr.
- f) Kröfur vegna eiginfjárgrunns sem eru reiknaðar út í samræmi við 2., 3. og 4. kafla í III. bóli þriðja hluta, og birtar sérstaklega.

Stofnanirnar sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 5. mgr. 153. gr. eða 2. mgr.

155. gr. skulu birta áhættuskuldbindingarnar sem úthlutað er í hvern flokk í 1. töflu í 5. mgr. 153. gr. eða á hverja áhættuvog sem um getur í 2. mgr. 155. gr.

439. gr.

Áhættuskuldbinding vegna útlánaáhættu mótaðila

Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um áhættu stofnunarinnar vegna mótaðilaáhættu eins og um getur í 6. kafla II. bóls í þriðja hluta:

- a) Umfjöllun um aðferðafræðina sem notuð er við ákvörðun innra fjármagns og lánamarka vegna útlánaáhættu mótaðila.
- b) Umfjöllun um stefnur til að afla trygginga og stofna varasjóð vegna útlána.
- c) Umfjöllun um stefnur að því er varðar fylgniáhættu.
- d) Umfjöllun um áhrif fjárhæða tryggingar sem stofnun myndi þurfa að leggja fram ef lánshæfismat hennar lækkaði.
- e) Jákvætt vergt gangvirði samninga, jákvæð áhrif skuldajöfnuðar, jöfnuð núverandi lánaáhætta, þær tryggingar sem eru til staðar og hrein lánaáhætta afleiða. Hrein lánaáhætta afleiða er áhættuskuldbinding afleiðuviðskipta að teknu tilliti til bæði ávinnings af skuldajöfnunarsamningum, sem eru framfylgjanlegir samkvæmt lögum, og tryggingarráðstafana.
- f) Ráðstafanir vegna virðis áhættuskuldbindingar samkvæmt aðferðunum sem settar eru fram í 3.–6. þætti í 6. kafla II. bóls í þriðja hluta eftir því hver aðferðanna á við.
- g) Grundvallarfjárhæð lánaafleiðuvarna og dreifing núverandi lánaáhættu eftir tegundum áhættuskuldbindinga.
- h) Grundvallarfjárhæðir afleiðuviðskipta, aðgreindar eftir notkun fyrir eigið lánasafn stofnunarinnar, svo og í milligöngustarfsemi hennar, þ.m.t. dreifing lánaafleiðuafurða sem notaðar eru, sundurliðaðar nánar eftir vörnum sem eru keyptar og seldar innan hvers afurðahóps, og
- i) mat á α ef stofnunin hefur hlotið leyfi lögbærra yfirvalda til að meta α .

440. gr.

Eiginfjárauakur

1. Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar í tengslum við að þær fari að kröfunum um sveiflujöfnunarauka sem um getur í 4. kafla VII. bóls í tilskipun 2013/36/ESB:

- a) landfræðilega dreifingu lánaáhættu sem á við um útreikning á sveiflujöfnunarauka hennar,

b) fjárhæð tilgreinds sveiflujöfnunarauka stofnunarinnar.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina birtingarkröfurnar sem settar eru fram í 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

441. gr.

Vísendingar um hnattrænt kerfislegt mikilvægi

1. Stofnanir tilgreindar sem kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu í samræmi við 131. gr. tilskipunar 2013/36/ESB skulu árlega veita upplýsingar um gildi vísa sem notaðir eru til að ákvarða stig stofnananna í samræmi við aðferðafræðina við tilgreiningu sem um getur í þeirri grein.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina samræmd snið og dagsetningu að því er varðar birtingu upplýsinga sem um getur í 1. mgr. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka tillit til alþjóðlegra staðla þegar hún mótir þessa tæknilegu staðla.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

442. gr.

Leiðréttingar á útlánaáhættu

Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar að því er varðar áhættu stofnunarinnar vegna útlánaáhættu og þynningaráhættu:

- Skilgreiningarnar fyrir „gjaldfallinn“ og „virðisrýrnun“, eins og þær koma fyrir í reikningsskilum.
- Lýsingu á nálgunum og aðferðum sem notaðar eru við ákvörðun á sértækum og almennum leiðréttingum á útlánaáhættu.
- Heildarfjárhæð áhættuskuldbindinga eftir jöfnun reikninga og án þess að taka tillit til áhrifa mildunar útlánaáhættu, og meðalfjárhæð áhættuskuldbindinga yfir tímabilið sem er sundurliðuð eftir mismunandi flokkum áhættuskuldbindinga.
- Landfræðilega dreifingu áhættuskuldbindinga, þar sem mikilvæg svæði eru sundurliðuð eftir mikilvægum flokkum áhættuskuldbindinga, og sundurliðuð frekar ef við á.
- Dreifingu áhættuskuldbindinga eftir atvinnugrein eða tegund mótaðila, sundurliðuð eftir flokkum áhættuskuldbindinga, þ.m.t. tilgreining á áhættuskuldbindingum vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja, og sundurliðuð frekar ef við á.

f) Sundurliðun eftirstöðvatíma allra áhættuskuldbindinga eftir flokkum áhættuskuldbindinga, sundurliðuð frekar ef við á.

g) Fjárhæð, raðað eftir mikilvægum atvinnugreinum eða tegundum mótaðila:

- áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað að virði og áhættuskuldbindinga sem eru gjaldfallnar, hvort í sínu lagi,
- sértækrar og almennrar leiðréttingar á útlánaáhættu,
- gjöld vegna sértækra og almennra leiðréttinga á útlánaáhættu á reikningsskilatímabilinu.

h) Fjárhæð áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað að virði og gjaldfallinna áhættuskuldbindinga, aðgreint, sundurliðuð eftir mikilvægum landfræðilegum svæðum, þ.m.t. ef því verður við komið, fjárhæðir sértækra og almennra leiðréttinga á útlánaáhættu er tengjast hverju landfræðilegu svæði.

i) Samrýming breytinga í sértækum og almennum leiðréttingum á útlánaáhættu vegna áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað að virði, sýnt aðgreint. Upplýsingarnar skulu samantanda af:

- lýsingu á gerðum sértækra og almennra leiðréttinga á útlánaáhættu,
- upphafsstöðum,
- fjárhæðum sem voru bókaðar á móti leiðréttingum á útlánaáhættu á reikningsskilatímabilinu,
- fjárhæðunum sem lagðar eru til hliðar eða bakfærðar vegna áætlaðs taps á áhættuskuldbindingum á reikningsskilatímabilinu, aðrar leiðréttingar, þ.m.t. þær sem ráðast af gengismun, sameiningu fyrirtækja, kaupum og sölu dótturfyrirtækja og færslum á milli leiðréttinga á útlánaáhættu,
- lokastöðum.

Sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu og innheimtar fjárhæðir sem eru færðar beint inn í rekstrarreikning skulu birtar sérstaklega.

443. gr.

Veðbandalausar eignir

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út leiðbeiningar sem tilgreina upplýsingagjöf veðbandalausra eigna, með tilliti til tilmæla evrópska kerfisáhætturáðsins 2012/2 frá 20. desember 2012 um fjármögnun lánastofnana⁽¹⁾ og einkum tilmæli D - Gagnsæi á markaði varðandi kvaðir á eignum, fyrir 30. júní 2014. Samþykkja skal þessar viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB C 119, 25.4.2013, bls. 1.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina birtingu upplýsinga um virði hvers flokks áhættuskuldbindinga, samkvæmt efnahagsreikningi, sundurliðað eftir gæðum eigna, og heildarfjárhæð veðbandalauss virðis, samkvæmt efnahagsreikningi, að teknu tilliti til tilmæla evrópska kerfisáhætturáðsins 2012/2 og háð því að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin taki til greina í skýrslu sinni að slíkar viðbótarupplýsingar gefi áreiðanlegar og mikilvægar upplýsingar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

444. gr.

Notkun á utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækjum

Að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættu-veginna áhættuskuldbindinga, í samræmi við 2. kafla, II. bóls í þriðja hluta, skulu eftirfarandi upplýsingar birtar fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 112. gr.:

- nöfn tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækjanna og útflutningslánastofnananna og ástæðurnar fyrir breytingum,
- þeir flokkar áhættuskuldbindinga sem hvert utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki og útflutningslánastofnun er notuð fyrir,
- lýsing á ferlinu sem beitt er við yfirfærslu lánshæfismats útgefanda og útgáfu yfir á liði sem ekki eru í veltubókinni,
- tengsl ytra mats hvers tilnefnds utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis eða útflutningslánastofnunar við lánshæfisþrepin sem mælt er fyrir um í 2. kafla, II. bóls í þriðja hluta, að teknu tilliti til þess að ekki þarf að birta þessar upplýsingar ef stofnunin fylgir stöðluðum tengslum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin birtir, og
- virði áhættuskuldbindinga og virði áhættuskuldbindinga eftir mildun útlánaáhættu í tengslum við hvert lánshæfisþrep sem lýst er í 2. kafla, II. bóls í þriðja hluta, ásamt því sem dregið er frá eiginfjárgrunni.

445. gr.

Markaðsáhætta

Stofnanir sem reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns í samræmi við b- og c-lið 3. mgr. 92 gr. skulu birta þær kröfur sérstaklega fyrir hverja áhættu sem um getur í þeim ákvæðum. Auk þess skal birta sérstaklega kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sérstaka vaxtaáhættu verðbréfaðra staðna.

446. gr.

Rekstraráhætta

Stofnanir skulu birta upplýsingar um aðferðir við mat á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því varðar rekstraráhættu sem stofnunin uppfyllir, lýsingu á aðferðunum sem settar eru fram í 2. mgr. 312. gr., ef stofnunin notar þær, þ.m.t. umfjöllun um viðkomandi innri og ytri þætti sem tekið er mið af í matsaðferð stofnunarinnar og, þegar um notkun að hluta er að ræða, umfang og gildissvið mismunandi aðferða.

447. gr.

Hlutabréfastöður sem ekki eru í veltubók

Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um hlutabréfastöður sem ekki eru í veltubókinni:

- skiptingu áhættuskuldbindinga á grundvelli markmiða þeirra, þ.m.t. vegna verðhækkunarágóða og stefnu, og yfirlit yfir reikningsaðferðir og matsaðferðir sem notaðar eru, þ.m.t. lykilsendur og starfsvenjur sem hafa áhrif á mat og allar meiriháttar breytingar á þessum starfsvenjum,
- virði í efnahagsreikningi, gangvirði og, að því er varðar þær sem verslað er með á skipulegum markaði, samanburður við markaðsvirði þar sem það er verulega frábrugðið gangvirðinu,
- tegundir, eðli og fjárhæðir áhættuskuldbindinga sem viðskipti eru með í kauphöll, áhættuskuldbindingar vegna óskráðra hlutabréfa í vel dreifðu verðbréfasafni, og aðrar áhættuskuldbindingar,
- uppsafnaðan innleystan hagnað eða tap sem verður til vegna sölu og félagsslita á tímabilinu, og
- heildarfjárhæð óinnleysts hagnaðar eða taps, dulinn heildarhagnaður eða -tap samkvæmt endurmati, og hver þessara fjárhæða sem innifaldar eru í almennu eigin fé þáttar 1.

448. gr.

Áhættuskuldbinding vegna vaxtaáhættu í stöðum sem ekki eru meðtaldar í veltubók

Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um vaxtaáhættu sína vegna þeirra staðna sem ekki eru í veltubókinni:

- eðli vaxtaáhættunnar og lykilsendur (þ.m.t. forsendur er varða fyrirframgreiðslu lána og hegðun innlána án gildistíma), og tíðni mælinga á vaxtaáhættu,
- breytingar á tekjum, fjárhagslegu virði eða öðrum viðeigandi mælikvarða sem stjórnendur nota vegna vaxtaskella (upp og niður) í samræmi við aðferð stjórnarinnar við að mæla vaxtaáhættu, sundurliðað eftir gjaldmiðli.

449. gr.

Áhættuskuldbinding vegna verðbréfaðra staðna

Stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 5. kafla II. bóls í þriðja hluta eða kröfur vegna eiginfjárgrunns í samræmi við 337. eða 338. gr. skulu birta aðskilið eftirfarandi upplýsingar, þar sem við á, vegna staðna í veltubók og utan veltubókar:

- a) lýsingu á markmiðum stofnunarinnar vegna verðbréfunarstarfsemi,
- b) eðli annars konar áhættu þ.m.t. lausafjáráhætta sem er innbyggð í verðbréfuðum eignum,
- c) tegund áhættu að því er varðar forgang undirliggjandi verðbréfaðra staðna og að því er varðar eignir sem eru undirliggjandi í þessum síðari verðbréfuðu stöðum, sem aflað er og haldið í tengslum við endurverðbréfunarstarfsemi,
- d) mismunandi hlutverk sem stofnun hefur í verðbréfunarferlinu,
- e) upplýsingar um umfang þátttöku stofnunar í hlutverkunum sem um getur í d-lið,
- f) lýsingu á ferlum sem eru til staðar til að fylgjast með breytingum á útlána- og markaðsáhættu verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, þ.m.t. hvernig hegðun undirliggjandi eigna hefur áhrif á verðbréfaðar áhættuskuldbindingar, og lýsingu á því hvernig þessi ferli eru frábrugðin ferlum fyrir endurverðbréfaðar áhættuskuldbindingar,
- g) lýsingu á stefnu stofnunar sem gildir um notkun áhættuvarna og ófjármagnaðra varna til þess að milda áhættu vegna óafhentra verðbréfaðra og endurverðbréfaðra áhættuskuldbindinga, þ.m.t. tilgreining á helstu mótaðilum í áhættuvörn eftir viðkomandi gerð áhættugrunns,
- h) aðferðir við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem stofnun beitir í verðbréfunarstarfsemi sinni, þ.m.t. þær tegundir verðbréfaðra áhættuskuldbindinga sem hver aðferð á við,
- i) tegundir sérstakra verðbréfunaraðila sem stofnunin, í hlutverki umsýsluaðila, notar til að verðbréfa áhættuskuldbindingar þriðja aðila, þ.m.t. hvort og með hvaða hætti og að hvaða marki stofnunin hefur áhættuskuldbindingar vegna þessara sérstöku verðbréfunaraðila, aðgreindar eftir áhættuskuldbindingum í og utan efnahagsreiknings, auk skrár yfir einingar sem stofnunin stýrir eða veitir ráðgjöf og sem fjárfesta annaðhvort í verðbréfuðum stöðum sem lánastofnunin hefur verðbréfað eða í sérstökum verðbréfunaraðilum í umsýslu stofnunarinnar,
- j) samantekt á reikningsskilaaðferðum stofnunarinnar vegna verðbréfunarviðskipta, þ.m.t.:
 - i) hvort viðskiptin séu meðhöndluð sem sala eða fjármögnun,
 - ii. færslur vegna söluágóða,
 - iii. aðferðir, helstu forsendur, ílag og breytingar frá fyrra tímabili við mat á verðbréfuðum stöðum,
 - iv. hvernig farið er með gerviverðbréfun ef hún fellur ekki undir aðrar reikningsskilaaðferðir,
 - v. hvernig eignir sem bíða verðbréfunar eru metnar og hvort þær séu færðar í veltubók stofnunar eða utan veltubókar hennar,
 - vi. stefnur við færslu skuldbindinga í efnahagsreikningi að því er varðar ráðstafanir sem gætu valdið því að stofnun þurfi að leggja fram fjárstuðning vegna verðbréfaðra eigna,
- k) nöfn utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana sem notaðar eru vegna verðbréfunar og tegundir áhættuskuldbindinga sem hver stofnun er notuð fyrir,
- l) eftir atvikum, lýsingu á innramatsaðferðinni eins og hún er sett fram í 3. þætti, 5. kafla II. bóls í þriðja hluta, þ.m.t. uppbygging innra matsferlis og tengsl milli innra mats og utanaðkomandi mats, notkun innra mats í öðrum tilgangi en útreiknings á eiginfjárþörf samkvæmt innramatsaðferðarinni, eftirlitskerfi vegna innri matsferla að meðtalinni umfjöllun um óhæði, ábyrgð og endurskoðun á innri matsferlum, tegundir áhættuskuldbindinga sem innra mati er beitt á og álagsþættir sem eru notaðir til að ákvarða að hvaða marki lánshæfi skal endurbætt, eftir tegund áhættuskuldbindinga,
- m) útskýringu á umtalsverðum breytingum á birtingu megindlegra upplýsinga í n- til q-lið frá síðasta skýrslutímabili,
- n) eftirfarandi upplýsingar sundurliðaðar eftir tegund áhættuskuldbindinga og aðgreindar eftir því hvort þær eru í veltubók eða utan:
 - i. heildarfjárhæð útistandandi áhættuskuldbindinga sem stofnun hefur verðbréfað, aðgreind í hefðbundnar verðbréfanir og gerviverðbréfanir og verðbréfanir þar sem stofnun er aðeins umsýsluaðili,
 - ii. samanlögð fjárhæð verðbréfaðra staðna í efnahagsreikningi sem stofnun heldur eða hefur keypt og verðbréfaðra áhættuskuldbindinga utan efnahagsreiknings,
 - iii. samanlögð fjárhæð eigna sem bíða verðbréfunar,

- iv. að því er varðar verðbréfaða fyrirgreiðslu sem fellur undir meðferð sem leyfir greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, samtölu ádreginna áhættuskuldbindinga sem tengjast hagsmunum útgefanda og fjárfesta eftir því sem við á, samtölu eiginfjárfrafna stofnunar vegna hagsmuna útgefanda og samtölu eiginfjárfrafna stofnunar vegna hluta fjárfesta í ádregnum fjárhæðum og óadregnum lánalínum,
- v. fjárhæð verðbréfaðra staðna sem eru dregnar frá eiginfjárgrunni eða fá áhættuvog 1250%,
- vi. samantekt á verðbréfunarstarfsemi á yfirstandandi tímabili, þ.m.t. fjárhæð þeirra áhættuskuldbindinga sem voru verðbréfaðar og hagnaður eða tap sem fært er við sölu,
- o) eftirfarandi upplýsingar, aðgreindar að því er varðar áhættuskuldbindingar í veltubók og utan veltubókar:
- i. samanlögð fjárhæð verðbréfaðra staðna sem er haldið eða hafa verið keyptar og tengdar eiginfjárkröfur, flokkað eftir verðbréfuðum og endurverðbréfuðum áhættuskuldbindingum og sundurliðað enn frekar í markvissan fjölda flokka áhættuvoga eða eiginfjárfrafna, fyrir hverja aðferð sem beitt er við útreikning á eiginfjárkröfum,
- ii. samanlögð fjárhæð endurverðbréfaðra áhættuskuldbindinga sem er haldið eða hafa verið keyptar, flokkuð eftir áhættu fyrir og eftir áhættuvörn/tryggingu og áhættuskuldbindingar vegna fjárhagslegra ábyrgðaraðila, flokkuð eftir lánshæfisflokki eða nafni ábyrgðaraðila,
- p) að því er varðar áhættuskuldbindingar utan veltubókar og áhættuskuldbindingar sem stofnun hefur verðbréfað, fjárhæð verðbréfaðra eigna sem hafa rýrnað/eru gjaldfallnar og tap sem stofnun hefur fært á yfirstandandi tímabili, í báðum tilvikum flokkað eftir tegund áhættuskuldbindingar,
- q) að því er varðar veltubók, samtölu útistandandi áhættuskuldbindinga sem stofnun hefur verðbréfað og eru með fyrirvara um eiginfjárkröfu vegna markaðsáhættu, flokkaðar í hefðbundna verðbréfun/gerviverðbréfun og eftir tegund áhættuskuldbindingar,
- r) eftir atvikum, hvort stofnunin hefur veitt stuðning í skilningi skilmála 1. mgr. 248. gr. og áhrif á eiginfjárgrunn.
- starfsfólks sem við störf sín hefur marktæk áhrif á áhættusnið hennar:
- a) upplýsingar um ákvarðanatökufærlið sem fylgt er þegar launakjarastefnan er mótuð, ásamt fjölda funda sem aðalstofnunin sem hefur umsjón með starfskjörum heldur á fjárhagsárinu, þ.m.t., ef við á, upplýsingar um samsetningu og umboð launakjaranefndar, utanaðkomandi ráðgjafa sem veitt hefur þjónustu við mótun launakjarastefnunnar og hlutverk hlutaðeigandi hagsmunaaðila,
- b) upplýsingar um tengsl milli launa og árangurs,
- c) mikilvægustu einkenni á fyrirkomulagi launakjarakerfis, þ.m.t. upplýsingar um viðmiðanir sem notaðar eru við mat á frammistöðu og áhættuleiðréttingu, stefnu varðandi frestun og forsendur ávinnslu,
- d) hlutföllin milli fastra og breytilegra launakjara sem sett eru í samræmi við g-lið 1. mgr. 94. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- e) upplýsingar um árangursviðmiðanir sem réttur til hlutabréfa, valréttar eða breytilegra þátta launakjara byggist á,
- f) helstu breytur og rökstuðningur fyrir breytilegu kerfi og annarri umbun sem ekki er í reiðufé,
- g) samanlagðar tölulegar upplýsingar um launakjör, flokkaðar eftir rekstrarsviði,
- h) samanlagðar tölulegar upplýsingar um launakjör, flokkaðar eftir framkvæmdastjórn og starfsfólki sem við störf sín hefur marktæk áhrif á áhættusnið stofnunar, þar sem eftirfarandi er tilgreint:
- i. fjárhæðir launakjara á viðkomandi fjárhagsári, skipt í föst og breytileg launakjör, og fjölda viðtakenda,
- ii. fjárhæðir og tegundir breytilegra launakjara, skipt í reiðufé, hlutabréf, hlutabréfatengda gerninga og aðrar tegundir,
- iii. fjárhæðir útistandandi frestaðra launakjara, skipt í hluta sem er áunninn og hluta sem er ekki áunninn,
- iv. fjárhæðir frestaðra launakjara sem veittar eru á fjárhagsárinu, greiddar út og lækkaðar í samræmi við mat á frammistöðu,
- v. greiðslur vegna nýráðninga og samningsrofs á fjárhagsárinu, og fjöldi viðtakenda slíkra greiðslna,

450. gr.

Launakjarastefna

1. Stofnanir skulu birta a.m.k. eftirfarandi upplýsingar um launakjarastefnu og -venjur stofnunar vegna þeirra flokka

- vi. fjárhæðir greiðslna vegna samningsrofs sem veittar eru á fjárhagsárinu, fjöldi viðtakenda og hæsta einstaka úthlutun til eins aðila,
- i) fjölda einstaklinga sem fá eina milljón evra eða meira í laun á fjárhagsári, sundurliðað í 500 000 evra launaþrep vegna launa á bilinu 1 milljón evra til 5 milljónir evra og sundurliðað í 1 milljónar evra launaþrep vegna launa sem eru 5 milljónir evra og hærrí,
- j) heildarlaun fyrir hvern aðila í stjórninni eða framkvæmdastjórninni, fari aðildarríki eða lögbært yfirvald fram á það.

2. Vegna stofnana sem eru mikilvægar með tilliti til stærðar, innra skipulags og þess hvers eðlis starfsemi þeirra er, umfangi hennar og hversu flókin hún er, skulu tölulegar upplýsingar sem um getur í þessari grein einnig vera aðgengilegar almenningi á sviði aðila stjórnar stofnunarinnar.

Stofnanir skulu fara að kröfunum sem settar eru fram í þessari grein með hætti sem á við stærð þeirra, innra skipulag og þess hvers eðlis starfsemi þeirra er, umfangi hennar og hversu flókin hún er og án þess að hafa áhrif á tilskipun 95/46/EB.

451. gr.

Vogun

1. Stofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um vogunarhlutfall sem reiknað er út í samræmi við 429. gr. og stjórnun á hættu á of mikilli vogun:
- a) vogunarhlutfallið og hvernig stofnunin beitir 2. og 3. mgr. 499. gr.,
- b) sundurliðun á heildarmælistærð áhættuskuldbindingar ásamt samrýmingu þeirrar stærðar við viðeigandi upplýsingagjöf í birtum reikningsskilum,
- c) eftir atvikum, fjárhæð afskráðra fjárvörslueigna í samræmi við 11. mgr. 429. gr.,
- d) lýsingu á ferlinu sem notað er til að stýra hættunni á of mikilli vogun,
- e) lýsingu á þáttunum sem höfðu áhrif á vogunarhlutfallið á tímabilinu sem uppgjöf vogunarhlutfall vísar til.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða samræmt snið fyrir birtingu upplýsinga vegna upplýsinga sem vísað er til í 1. mgr. og leiðbeiningar um hvernig skuli nota slíkt snið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

III. BÁLKUR

SKILYRÐI FYRIR NOTKUN TILTEKINNA GERNINGA EÐA AÐFERÐAÐFRÆÐI

452. gr.

Notkun innramatsaðferðarinnar vegna útlánaáhættu

Stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt innramatsaðferðinni skulu birta eftirfarandi upplýsingar:

- a) Leyfi lögbærra yfirvalda á aðferðinni eða samþykktir umbreytingu.
- b) Skýringu og endurskoðun á:
- i. uppbyggingu innri matskerfa og tengsl milli innra mats og ytra mats,
 - ii. notkun á innra mati til annars en útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 3. kafla II. bóls í þriðja hluta,
 - iii. ferlinu við að stýra og færa mildun á útlánaáhættu,
 - iv. eftirlitskerfi vegna matskerfa, þ.m.t. lýsing á sjálfstæði, ábyrgð og endurskoðun matskerfa.
- c) Lýsingu á innra matsferlinu, gerð sérstaklega fyrir hvern eftirfarandi flokka áhættuskuldbindinga:
- i. ríki og seðlabanka,
 - ii. stofnanir,
 - iii. fyrirtæki, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki, sértæk útlán og keyptar viðskiptakröfur á fyrirtæki,

- iv. smásölu, að því er varðar hvern flokk áhættuskuldbindinga sem mismunandi fylgni í 1.–4. mgr. 153. gr. samsvarar,
- v. hlutabréf.
- d) Virði áhættuskuldbindingar fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 147. gr. Áhættuskuldbindingar á ríkisstjórnir og seðlabanka, stofnanir og fyrirtæki þar sem stofnanir nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum til að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skulu birtar aðskilið frá áhættuskuldbindingum sem stofnunin notar ekki slíkt mat fyrir.
- e) Til að mögulegt sé að sundurgreina útlánaáættu skulu stofnanir, að því er varðar hvern flokk áhættuskuldbindinga ríkisstjórna og seðlabanka, stofnana, fyrirtækja og hlutabréfa, og yfir nægjanlega mörg þrep loforðsgjafa (þ.m.t. vanskil) fyrir markvissa aðgreiningu útlánaáættu, birta:
- i. áhættuskuldbindingar samtals, þ.m.t. samtölu útistandandi lána og virði áhættuskuldbindinga vegna ónotaðra skuldbindinga, að því er varðar flokkana ríkisstjórnir og seðlabankar, stofnanir og fyrirtæki, og fyrir útistandandi fjárhæð að því er varðar flokkinn hlutabréf,
 - ii. áhættuvog sem er meðaltal veginna áhættuskuldbindinga,
 - iii. fjárhæð ónotaðra skuldbindinga og virðis áhættuskuldbindinga, sem er meðaltal veginna áhættuskuldbindinga, fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga, að því er varðar stofnanir sem nota eigið mat á breytistuðlum við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga.
- f) Að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga og hvern flokk eins og þeir eru settir fram í iv. lið c-liðar, annaðhvort upplýsingarnar sem settar eru fram í e-lið (á grundvelli safna, ef við á), eða greiningu á áhættuskuldbindingum (útistandandi lán og virði áhættuskuldbindinga fyrir ónotaðar skuldbindingar) á móti nægilega mörgum þrepum vænts taps fyrir markvissa aðgreiningu á útlánaáættu (á grundvelli safna, ef við á).
- g) Raunverulegar tilgreindar leiðréttingar á útlánaáættu á næstliðnu tímabili fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga (að því er varðar smásölu, fyrir hvern flokk eins og þeir eru settir fram í iv. lið c-liðar) og hvernig þær eru frábrugðnar fyrri reynslu.
- h) Lýsingu á þáttunum sem höfðu áhrif á tapreynslu á næstliðnu tímabili (var vanskilahlutfall stofnunar t.d. hærra en að meðaltali, eða tap hennar að gefnum vanefndum og breytistuðlar hærra en að meðaltali).
- i) Mat stofnunarinnar á móti raunverulegri niðurstöðu yfir lengra tímabil. Það skal a.m.k. ná yfir upplýsingar um mat á tapi á móti raunverulegu tapi í hverjum flokki áhættuskuldbindinga (að því er varðar smásölu, fyrir hvern flokk eins og þeir eru settir fram í iv.-lið c-liðar) á tímabili

sem er nægjanlega langt til að markvisst mat fari fram á árangri innra matsferlisins fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga (að því er varðar smásölu, fyrir hvern af flokkunum eins og þeir eru settir fram í iv.-lið c-liðar). Eftir því sem við á skulu stofnanir sundurliða þetta nánar til að veita greiningu á líkum á vanefndum og, að því er varðar stofnanir sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum, niðurstöðu taps að gefnum vanefndum og breytistuðla á móti mati sem veitt er í upplýsingunum um meginlegt áhættumat hér að ofan.

- j) Að því er varðar alla flokka áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 147. gr. og fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem ólík fylgni í 1.–4. mgr. 154. gr. samsvarar:
- i. áhættuvegið meðaltal taps að gefnum vanefndum og líka á vanefndum í prósentum fyrir hverja viðkomandi landfræðilega staðsetningu lánaáættu, að því er varðar lánastofnanir sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga,
 - ii. áhættuvegið meðaltal á líkum á vanefndum í prósentum fyrir hverja viðkomandi landfræðilega staðsetningu lánaáættu, að því er varðar stofnanir sem nota ekki eigið tap að gefnum vanefndum.

Að því er varðar c-lið, skal lýsingin innihalda tegundir áhættuskuldbindinga sem falla undir áhættuskuldbindingaflokkinn, skilgreiningar, aðferðir og gögn vegna mats og sannreyingar á líkum á vanskilum og, ef við á, á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, þ.m.t. forsendur sem notaðar eru til að leiða út þessar breytur og lýsingarnar á mikilvægum frávikum frá skilgreiningunni á vanskilum, eins og hún er sett fram í 178. gr., þ.m.t. yfirgrípsmeiri hlutar sem slík frávik hafa áhrif á.

Að því er varðar j-lið merkir viðeigandi landfræðileg staðsetning lánaáættu áhættuskuldbinding í aðildarríkjum þar sem stofnunin hefur fengið leyfi og aðildarríkjum eða þriðju löndum þar sem stofnanir stunda starfsemi í gegnum útibú eða dótturfélag.

453. gr.

Notkun á aðferðum til mildunar útlánaáættu

Stofnunin sem beitir aðferðum til mildunar útlánaáættu skal birta eftirfarandi upplýsingar:

- a) stefnur og ferli fyrir, ásamt upplýsingum um að hvaða marki aðilinn notar skuldajöfnun innan og utan efnahagsreiknings,
- b) stefnur og ferli vegna mats og stýringar á tryggingum,
- c) lýsingu á helstu gerðum trygginga sem stofnunin tekur við,
- d) helstu gerðir ábyrgðaraðila og mótaðila lánaafleiða og lánshæfi þeirra,
- e) upplýsingar um samþjöppun markaðs- eða útlánaáættu innan þeirrar mildunar á útlánaáættu sem gripið er til,

- f) aðskilið fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga, að því er varðar stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættueginna áhættuskuldbindinga í samræmi við staðalaðferðina eða innramatsaðferðina, en veita ekki eigið mat á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum að því er varðar áhættuskuldbindingaflokkinn, heildarvirði áhættuskuldbindinga (að aflokinni skuldajöfnun innan og utan efnahagsreiknings, ef við á) sem er varinn — eftir beitingu jöfnunar flökts — með hæfri fjárhagslegri tryggingu, og öðrum hæfum tryggingum,
- g) aðskilið fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga, að því er varðar stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættueginna áhættuskuldbindinga í samræmi við staðalaðferðina eða innramatsaðferðina, heildaráhættuskuldbinding (að aflokinni skuldajöfnun innan og utan efnahagsreiknings, ef við á) sem er varin með ábyrgðum eða lánaafleiðum. Þessi krafa gildir um allar aðferðir sem fram koma í 155. gr., að því er varðar flokk áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa.
- c) lýsingu á því að hvaða marki og með hvaða aðferðum skuli fara að kröfunum sem settar eru fram í 104. og 105. gr.,
- d) hæsta, lægsta og meðaltal eftirfarandi:
- i) daglegt mat á vágildi á skýrslutímabilinu og við lok tímabilsins,
 - ii) daglegt mat á vágildi við erfiðar aðstæður á skýrslutímabilinu og við lok tímabilsins,
 - iii) áhættutölur fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáættu og fyrir sértæka áættu fylgniviðskiptasafns á reikningskilatímabilinu og eins og þær eru við lok tímabilsins,
- e) þætti kröfu vegna eiginfjárgrunns eins og tilgreint er í 364. gr.,

454. gr.

Notkun þróuðu mæliaðferðarinnar vegna rekstraráættu

Stofnanir, sem nota þróuðu mæliaðferðirnar, sem eru settar fram í 321.–324. gr. við útreikninga á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar rekstraráættu, skulu birta lýsingu á notkun trygginga og annarra aðferða við yfirfærslu áættu í því skyni að draga úr áhættunni.

455. gr.

Notkun á líkönum fyrir innrimarkaðsáættu

Stofnanir sem reikna úr fjármagnsþörf sína í samræmi við 363. gr. skulu birta eftirfarandi upplýsingar:

- a) fyrir hvert undirsafn:
- i. einkenni líkananna sem notuð eru,
 - ii. eftir atvikum, vegna eigin líkana fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáættu og fyrir fylgniviðskipti, þær aðferðir sem notaðar eru og þær áhættur sem mældar eru með eigin líkani, þ.m.t. lýsing á aðferð stofnunar við að ákvarða seljanleikatímabil (e. liquidity horizons), aðferðir sem notaðar eru til að ná fram mati á eigin fé sem er í samræmi við kröfur um fjárhagslegt heilbrigði og aðferðir við sannreyningu líkansins,
 - iii. lýsingu á álagsprófunum sem beitt er á undirsafnið,
 - iv. lýsingu á aðferðunum sem notaðar eru við afturvirkir eftirlit og sannreyningu á nákvæmni og samkvæmni eigin líkana og ferla við gerð líkananna,
- b) gildissvið leyfis lögbærra yfirvalda,

- f) vegið meðaltal seljanleikatímabils fyrir hvert undirsafn sem eigin líkön fyrir aukna vanskila- og tilfærsluáættu og fyrir fylgniviðskipti ná yfir,
- g) samanburð daglegra mælinga vágildis í dagslok við eins dags breytingar á verðgildi verðbréfasafnsins við lok næsta viðskiptadags ásamt greiningu mikilvægra yfirskota á reikningskilatímabilinu.

NÍUNDI HLUTI

FRAMSELDAR GERÐIR OG FRAMKVÆMDARGERÐIR

456. gr.

Framseldar gerðir

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 462. gr., sem varða eftirfarandi mál:
 - a) nánari útlistun á skilgreiningunum sem settar eru fram í 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. og 411. gr., til að tryggja samræmda beitingu þessarar reglugerðar,
 - b) nánari útlistun á skilgreiningunum sem settar eru fram í 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. og 411. gr., til að taka megi tillit til þróunar á fjármálamörkuðum, við beitingu þessarar reglugerðar,
 - c) breytingu á skránni yfir flokka áhættuskuldbindinga í 112. og 147. gr. til að taka megi tillit til þróunar á fjármálamörkuðum,
 - d) fjárhæð sem tilgreind er í c-lið 123. gr., a-lið 5. mgr. 147. gr., 4. mgr. 153. gr og 4. mgr. 162. gr., til að taka megi tillit til áhrifa verðbólgu,

- e) skrá og flokkun liða utan efnahagsreiknings í I. og II. viðauka, til að taka megi þróun á fjármálamörkuðum til greina,
- f) leiðréttingu á flokkum verðbréfafyrirtækja í 1. mgr. 95. gr. og 1. mgr. 96. gr. svo að tekið sé mið af þróuninni á fjármálamörkuðum,
- g) nánari útlistun á kröfunum sem mælt er fyrir um í 97. gr. til að tryggja samræmda beitingu þessarar reglugerðar,
- h) breytingu á kröfum vegna eiginfjárgrunns eins og þær eru settar fram í 301.–311. gr. í þessari reglugerð og í greinum 50a–50d í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 til að taka megi tillit til þróunar eða breytinga á alþjóðlegum stöðlum fyrir áhættuskuldbindingar vegna miðlægra mótaðila,
- i) nánari útlistun á skilmálunum sem um getur í undanþágunum í 400. gr.,
- j) breytingu á mælistærð fjármagns og heildarmælistærð áhættuskuldbindingar fyrir vogunarhlutfallið sem um getur í 2. mgr. 429. gr. til að leiðrétta hvaða annmarka sem koma í ljós á grundvelli skýrslugjafar sem um getur í 1. mgr. 430. gr. áður en stofnunum ber að birta vogunarhlutfallið, eins og sett er fram í a-lið 1. mgr. 451. gr.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal vakta kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu og leggja fram skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 1. janúar 2015. Skýrslan skal m.a. meta:

- a) meðhöndlun CVA áhættu sem sjálfstæðrar kröfu samborið við sem samþætts hluta markaðsáhættunnar,
- b) gildissvið CVA áhættu að meðtalinni undanþágunni í 482. gr.,
- c) hæfa áhættuvörn,
- d) útreikning á eiginfjárkröfum fyrir CVA áhættu.

Á grundvelli þeirrar skýrslu og þar sem niðurstöður eru þess efnis að slíkar aðgerðir séu nauðsynlegar skal framkvæmdastjórnin einnig hafa heimild til að samþykkja framselda gerð í samræmi við 462. gr. til að breyta 381. gr., 1.–3. mgr. 382. gr. og 383.–386. gr. að því er varðar þessa þætti.

457. gr.

Tæknilegar breytingar og leiðréttingar

Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 462. gr. til að gera tæknilegar breytingar og leiðréttingar á veigalitlem þáttum í eftirfarandi ákvæðum, til að taka megi tillit til þróunar á nýjum fjármálaafurðum eða -starfsemi, til að gera breytingar sem taka

tillit til þróunar eftir samþykki þessarar reglugerðar í öðrum lagagerðum Sambandsins um fjármálaþjónustu, þ.m.t. reikningsskilastaðlar byggðir á reglugerð (EB) nr. 1606/2002:

- a) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar útlánaáhættu sem mælt er fyrir um í 111.–134. gr. og í 143.–191. gr.,
- b) áhrifum mildunar á útlánaáhættu í samræmi við 193.–241. gr.,
- c) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar verðbréfun sem mælt er fyrir um í 243.–266. gr.,
- d) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar útlánaáhættu mótaðila í samræmi við 272.–311. gr.,
- e) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar rekstraráhættu sem mælt er fyrir um í 315.–324. gr.,
- f) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar markaðsáhættu sem mælt er fyrir um í 325.–377. gr.,
- g) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar uppgjörsáhættu sem mælt er fyrir um í 378. og 379. gr.,
- h) kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar CVA-áhættu sem mælt er fyrir um í 383., 384. og 386. gr.,
- i) annar hluti og 99. gr., einungis í kjölfar þróunar í reiknings-skilastöðlum eða -kröfum sem taka mið af löggjöf Sambandsins.

458. gr.

Þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhætta sem greinist hjá aðildarríki

1. Aðildarríki skulu tilnefna yfirvald sem hefur umsjón með beitingu þessarar greinar. Það yfirvald skal vera lögbært yfirvald eða tilnefnt yfirvald.

2. Ef yfirvaldið sem ákvarðað er í samræmi við 1. mgr. greinir breytingar á styrkleika þjóðhagsvarúðar- eða kerfis-áhættu í fjármálakerfinu sem gætu hugsanlega haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið í ákveðnu aðildarríki og sem það yfirvald telur að betra sé að taka á með strangari landsráðstöfunum skal yfirvaldið tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, evrópska kerfis-áhættaráðinu og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um það og leggja fram viðeigandi megindeleg og eigindleg sönnunargögn um allt eftirfarandi:

- a) breytingar á styrkleika þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu,
- b) ástæður þess að slíkar breytingar gætu verið ógn við fjárhagslegan stöðugleika á landsvísu,

- c) rök fyrir því hvers vegna 124. og 164. gr. þessarar reglugerðar og 101., 103., 104., 105., 133. og 136. gr. tilskipunar 2013/36/ESB taka ekki með fullnægjandi hætti á þeirri þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu sem greinist, með tilliti til skilvirkni þessara ráðstafana,
- d) drög að landsbundnum ákvæðum fyrir stofnanir sem hafa landsbundið starfsleyfi, eða hlutmengi þessara stofnana, sem ætlað er að takmarka breytingar á styrkleika áhættu og varðandi:
- i. stærð eiginfjárgrunns, sem mælt er fyrir um í 92. gr.,
 - ii. kröfurnar vegna stórra áhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um í 392. gr. og 395.–403. gr.,
 - iii. kröfur um opinbera birtingu, sem mælt er fyrir um í 431.–455. gr.,
 - iv. stærð verndunarauka sem mælt er fyrir um í 129. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
 - v. kröfur varðandi lausafjárstöðu, sem mælt er fyrir um í sjötta hluta,
 - vi. áhættuvogir til að nota á eignabólur í íbúðarhúsnæði- og atvinnuhúsnæðisgeiranum, eða
 - vii. áhættuskuldbindingar innan fjármálageirans,
- e) útskýringu á því hvers vegna drög að ráðstöfunum, sem yfirvaldið ákvarðar, í samræmi við 1. mgr., að séu viðeigandi, skilvirk og í réttu hlutfalli til að takast á við ástandið, og
- f) mat á líklegum jákvæðum eða neikvæðum áhrifum draganna að ráðstöfunum á innri markaðinn, byggt á upplýsingum sem eru aðgengilegar hlutaðeigandi aðildarríki.

3. Þegar yfirvöldum, sem ákvörðuð eru í samræmi við 1. mgr., er heimilað að beita landsráðstöfunum í samræmi við þessa grein skulu þau veita viðkomandi lögbæru yfirvöldum eða tilnefndum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum allar viðeigandi upplýsingar.

4. Ráðinu er veitt heimild, með auknum meirihluta atkvæða, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, til að samþykkja framkvæmdargerð til að hafna drögum að landsráðstöfunum sem um getur í d-lið 2. mgr.

Evrópska kerfisáhætturáðið og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skulu innan eins mánaðar frá móttöku tilkynningarinnar sem um getur í 2. mgr. veita ráðinu, framkvæmdastjórninni og hlutaðeigandi aðildarríki álit sitt á þeim atriðum sem um getur í þeirri málsgrein.

Að teknu fullu tilliti til þess álits sem um getur í annarri undirgrein og liggi til þess sterk og nákvæm rök að ráðstafanirnar hafi neikvæð áhrif á innri markaðinn sem vegi þyngra en ávinningurinn af fjármálastöðugleika, sem leiðir til

þess að minni þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhætta greinist, má framkvæmdastjórnin innan eins mánaðar leggja til við ráðið framkvæmdargerð til að hafna drögum að landsráðstöfunum.

Komi tillaga framkvæmdastjórnarinnar ekki fram innan þess eins mánaðar tímabils má hlutaðeigandi aðildarríki strax samþykkja drög að landsráðstöfunum til allt að tveggja ára tímabils eða þar til þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættan er ekki lengur fyrir hendi, ef það gerist fyrr.

Ráðið skal taka ákvörðun um tillögu framkvæmdastjórnarinnar innan eins mánaðar frá móttöku hennar og færa rök fyrir því að það hafnar eða hafnar ekki drögnum að landsráðstöfunum.

Ráðið skal einungis hafna drögum að landsráðstöfunum ef það telur að eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrða séu ekki uppfyllt:

- a) breytingarnar á styrkleika þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu eru með þeim hætti að þær ógna fjármálastöðugleika á landsvísu,
- b) 124. og 164. gr. þessarar reglugerðar og 101., 103., 104., 105., 133. og 136. gr. tilskipunar 2013/36/ESB taka ekki með fullnægjandi hætti á þeirri þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu sem greinist, með tilliti til skilvirkni þessara ráðstafana,
- c) drögin að landsráðstöfunum henta betur til að taka á þeirri þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu sem greinist og hafa ekki í för með sér óhóflega skaðleg áhrif á allt fjármála-kerfið, eða hluta þess, í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild, sem mynda þar með hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins,
- d) málefnið varðar einungis eitt aðildarríki og
- e) enn hefur ekki verið tekið á áhættunum með öðrum ráðstöfunum í þessari reglugerð eða í tilskipun 2013/36/ESB.

Mat ráðsins skal taka tillit til álits evrópska kerfisáhætturáðsins og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og byggt á sönnunargögnum sem lögð eru fram í samræmi við 2. mgr. af hálfu yfirvaldsins sem ákvarðað er í samræmi við 1. mgr.

Komi framkvæmdargerð ráðsins um að hafna drögum að landsráðstöfunum ekki fram innan eins mánaðar frá því að framkvæmdastjórnin tekur við tillögunni má aðildarríkið samþykkja ráðstafanir til að beita þeim á tímabili sem varir allt að tvö ár eða þar til þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættan er ekki lengur fyrir hendi, ef það gerist fyrr.

5. Önnur aðildarríki mega viðurkenna ráðstafanirnar sem settar eru í samræmi við þessa grein og beita þeim á útibú sem hafa landsbundið starfsleyfi og staðsett eru í aðildarríki sem hefur heimild til að beita ráðstöfununum.

6. Ef aðildarríki viðurkenna ráðstafanirnar sem settar eru í samræmi við þessa grein skulu þau tilkynna það ráðinu, framkvæmdastjórninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og evrópska kerfisáhætturáðinu og aðildarríkinu sem hefur heimild til að beita ráðstöfununum.

7. Þegar aðildarríki ákveður hvort það viðurkennir ráðstafanirnar sem settar eru í samræmi við þessa grein skulu þau taka tillit til viðmiðanna sem sett eru í 4. gr.

8. Það aðildarríki sem hefur heimild til að beita ráðstöfununum má biðja evrópska kerfisáhætturáðið um að gefa út tilmæli eins og um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010 til eins eða fleiri aðildarríkja sem viðurkenna ekki ráðstafanirnar.

9. Áður en heimildin sem gefin er út í samræmi við 4. mgr. rennur út skal aðildarríkið, í samráði við evrópska kerfisáhætturáðið og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, endurskoða ástandið og má samþykkja, í samræmi við aðferðin sem um getur í 4. mgr., nýja ákvörðun um framlengingu gildistímabils landsráðstafananna í eitt ár til viðbótar í hvert skipti. Eftir fyrstu framlenginguna skal framkvæmdastjórnin, í samráði við evrópska kerfisáhætturáðið og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, endurskoða ástandið a.m.k. árlega.

10. Þrátt fyrir aðferðina sem sett er fram í 3.–9. mgr. skal aðildarríkjum heimilt að auka áhættuvogirnar umfram það sem kveðið er á um í þessari reglugerð um allt að 25% að því er varðar áhættuskuldbindingar sem fjallað er um í vi. og vii. lið d-liðar 2. mgr. þessarar greinar og lækka mörkin fyrir stórar áhættuskuldbindingar sem kveðið er á um í 395. gr. um allt að 15% í allt að tvö ár eða þar til þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhætta er ekki lengur fyrir hendi, ef það gerist fyrr, að því tilskildu að skilyrðin og tilkynningarskyldan í 2. mgr. þessarar greinar sé uppfyllt.

459. gr.

Varfæriskröfur

Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 462. gr., til að setja, í eitt ár, strangari varfæriskröfur fyrir áhættuskuldbindingar ef nauðsynlegt er til að taka á breytingum í styrkleika eindarvarúðar- og þjóðhagsvarúðaráhættum sem orsakast af markaðsþróun í Sambandinu eða utan Sambandsins, sem hafa áhrif á öll aðildarríki, og ef gerningar þessarar reglugerðar og tilskipunar 2013/36/ESB nægja ekki til að taka á þessum áhættum, einkum að gefnum tilmælum eða álitum evrópska kerfisáhætturáðsins eða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, varðandi:

a) stærð eiginfjárgrunns, sem mælt er fyrir um í 92. gr.,

b) kröfurnar vegna stórra áhættuskuldbindinga, sem mælt er fyrir um í 392. gr. og 395.–403. gr.,

c) kröfur um opinbera birtingu, sem mælt er fyrir um í 431.–455. gr.

Framkvæmdastjórnin, með aðstoð evrópska kerfisáhætturáðsins skal a.m.k. árlega leggja fram skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um markaðsþróun sem mögulega krefst beitingar þessarar greinar.

460. gr.

Lausafé

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 462. gr. til að tilgreina í smáatriðum almenna kröfu sem sett er fram í 1. mgr. 412. gr. Framselda gerðin, sem samþykkt er í samræmi við þessa málsgrein, skal byggð á þeim liðum sem skýrsla er gefin um í samræmi við II. bálk sjötta hluta og III. viðauka, tilgreina við hvaða aðstæður lögbær yfirvöld verða að setja lánastofnunum ákveðin mörk varðandi inn- og ústreymi til að greina sértækar áhættur sem þær eru berskjaldaðar gagnvart og virða viðmiðun-armörkin sem sett eru fram í 2. mgr.

2. Krafa um lausafjárþekju sem um getur í 412. gr. skal innleidd í samræmi við eftirfarandi áfanga:

a) 60% af kröfunni um lausafjárþekju árið 2015,

b) 70% frá og með 1. janúar 2016,

c) 80% frá og með 1. janúar 2017,

d) 100% frá og með 1. janúar 2018.

Í þessum tilgangi skal framkvæmdastjórnin taka tillit til þeirra skýrslna sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 509. gr. og alþjóðlegra staðla sem þróaðir eru af alþjóðlegum nefndum sem og sérstakra aðstæðna í Sambandinu.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldu gerðina, sem um getur í 1. mgr. fyrir 30. júní 2014. Hún skal öðlast gildi fyrir 31. desember 2014, en henni skal ekki beitt fyrri 1. janúar 2015.

461. gr.

Endurskoðun áfanga kröfunnar um lausafjárþekju

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal fyrir 30. júní 2016, að höfðu samráði við evrópska kerfisáhætturáðið, gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um hvort breyta skuli áföngum innleiðingar kröfunnar um lausafjárþekju eins og tilgreint er í 2. mgr. 460. gr. Slík greining skal taka tilhlýðilegt tillit til þróunar markaðar og alþjóðareglna sem og sérstakra aðstæðna í Sambandinu.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í skýrslu sinni einkum meta frestaða innleiðingu 100% bindandi lágmarksstaðals, þar til 1. janúar 2019. Skýrslan skal taka tillit til ársskýrslanna sem um getur í 1. mgr. 509. gr., viðeigandi markaðsgagna og tilmæla allra lögbærra yfirvalda.

2. Ef nauðsyn krefur til að taka á markaðsþróun og annari þróun skal framkvæmdastjórninni veitt heimild til að samþykkja framselda gerð í samræmi við 462. gr. til að breyta áföngunum sem tilgreindir eru í 460. gr. og fresta til 2019 innleiðingu 100% bindandi lágmarksstaðals fyrir kröfu um lausafjárþekju sem sett er fram í 1. mgr. 412. gr. og beita árið 2018 90% bindandi lágmarksstaðli fyrir kröfu um lausafjárþekju.

Í þeim tilgangi að meta nauðsyn frestunar skal framkvæmdastjórnin taka tillit til skýrslunnar og matsins sem um getur í 1. mgr.

Framseld gerð sem samþykkt er í samræmi við þessa grein skal ekki beitt fyrr en 1. janúar 2018 og skal öðlast gildi fyrir 30. júní 2017.

462. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Heimildirnar til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 456.–460. gr., skulu veittar til óákvæðins tíma frá og með 28. júní 2013.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er, hvenær sem er, heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 456.–460. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á lögmæti framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 456.–460. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

463. gr.

Andmæli gegn tæknilegum eftirlitsstöðlum

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, samkvæmt þessari reglugerð, sem er sams konar og drögin að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til andmæla þessum tæknilega eftirlitsstaðli. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, má framlengja tímabilið, þegar Evrópuþingið og ráðið geta mótmælt þeim tæknilega eftirlitsstaðli, eftir því sem við á, um einn mánuð.

464. gr.

Evrópska bankanefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar evrópsku bankanefndarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/10/EB⁽¹⁾. Nefnd sú skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

TÍUNDI HLUTI

UMBREYTINGARÁKVÆÐI, SKÝRSLUR, ENDURSKOÐANIR OG BREYTINGAR

I. BÁLKUR

UMBREYTINGARÁKVÆÐI

1. KAFLI

Kröfur vegna eiginfjárgrunns, óinnleystur hagnaður og tap sem metið er á gangvirði og frádráttur

1. þáttur

Kröfur vegna eiginfjárgrunns

465. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns

1. Þrátt fyrir a- og b-lið 1. mgr. 92. gr. skulu eftirfarandi kröfur vegna eiginfjárgrunns gilda á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014:

- eiginfjárhlutfall almenns eigin fjár þáttar 1, sem er á bilinu 4% til 4,5%,
- hlutfall eiginfjárþáttar 1, sem er á bilinu 5,5% til 6%.

⁽¹⁾ Stjttð. ESB L 3, 7.1.2004, bls. 36.

2. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða og birta eiginfjárlutföll almenns eigin fjár þáttar 1 og eiginfjárþáttar 1 á þeim bilum sem tilgreind eru í 1. mgr. sem stofnanir skulu að lágmarki uppfylla.

466. gr.

Fyrsta beiting alþjóðlegra reikningsskilastaðla

Þrátt fyrir 2. mgr. 24. gr. skulu lögbær yfirvöld heimila stofnunum sem krafðar eru um að beita mati á eignum og liðum utan efnahagsreiknings og ákvörðun á eiginfjárgrunni í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla, eftir því sem við á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002 í fyrsta sinn, frest í 24 mánuði til framkvæmdar á nauðsynlegu innra ferli og tæknilegum kröfum.

2. þáttur

Óinnleystur hagnaður og tap metið á gangvirði

467. gr.

Óinnleyst tap metið á gangvirði

1. Þrátt fyrir ákvæði 35. gr. skulu stofnanir á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017 einungis taka með í útreikningum á liðum almenns eigin fjár þáttar 1, þann hundradshluta óinnleysts taps sem tengist eignum eða skuldum sem metnar eru á gangvirði og fram koma í efnahagsreikningi, að undanskildum þeim sem um getur í 33. gr. og öllu öðru óinnleystu tapi sem fram kemur í rekstrarreikningi.

2. Viðeigandi hlutfall að því er varðar 1. mgr. skal falla innan eftirfarandi bila:

- a) 20%–100% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 40%–100% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 60%–100% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016 og
- d) 80%–100% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017.

Þrátt fyrir 1. mgr. geta lögbær yfirvöld, í tilvikum þar sem slíkri meðferð var beitt fyrir 1. janúar 2014, heimilað stofnunum að telja ekki með í liðum í eiginfjárgrunni óinnleystan hagnað eða tap á áhættuskuldbindingum vegna ríkisstjórna sem flokkaðar eru í "til sölu" flokknum í IAS-staðli 39, sem ESB styður.

Beita skal meðferðinni sem sett er fram í annarri undirgrein þar til framkvæmdastjórnin hefur samþykkt reglugerð á grundvelli reglugerðar (EB) nr. 1606/2002, þar sem hún styður alþjóðlega reikningsskilastaðalinn sem kemur í stað IAS-staðals 39.

3. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða og birta viðeigandi hlutfall á bilunum sem tilgreind eru í a- til d-lið 2. mgr.

468. gr.

Óinnleystur hagnaður metinn á gangvirði

1. Þrátt fyrir 35. gr. skulu stofnanir á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017 fjarlægja úr liðum almenns eigin fjár þáttar 1, liði þar sem viðkomandi hlutfall óinnleysts hagnaðar sem tengist eignum eða skuldum, sem metnar eru á gangvirði og fram koma í efnahagsreikningi, að undanskildum þeim sem vísað er til í 33. gr. og alls annars óinnleysts hagnaðar að undanskildum þeim er tengist fjárfestingareignum sem koma fram í rekstrarreikningi. Eftirstæð fjárhæð sem af þessu stafar skal ekki fjarlægð úr liðum almenns eigin fjár þáttar 1.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal viðeigandi hlutfall vera 100% á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2014 og eftir þann dag falla innan eftirfarandi bila:

- a) 60%–100% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- b) 40%–100% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
- c) 20%–100% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017.

Frá 1. janúar 2015, þegar lögbært yfirvald krefur stofnanir skv. 467. gr. um að telja með í útreikningi á almennu eigin fé þáttar 1, hlutfall af óinnleystu tapi metið á gangvirði, geta lögbær yfirvöld einnig heimilað stofnunum að telja með í þeim útreikningi 100% af óinnleystum hagnaði á gangvirði.

Frá 1. janúar 2015, þar sem lögbært yfirvald krefur stofnanir skv. 467. gr. um að telja með í útreikningi á almennu eigin fé þáttar 1, hlutfall af óinnleystu tapi metið á gangvirði, skal það lögbæra yfirvald ekki setja fram viðeigandi hlutfall óinnleysts hagnaðar skv. 2. mgr. þessarar greinar sem verður hlutfall óinnleysts hagnaðar sem talinn er með í útreikningi á eigin fá þáttar 1 sem er umfram viðeigandi hlutfall óinnleysts taps sem ákveðið er í samræmi við 467. gr.

3. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða og birta viðeigandi hlutfall óinnleysts hagnaðar á bilunum sem tilgreind eru í a- til c-lið 2. mgr. sem er fjarlægð úr almennu eigin fé þáttar 1.

4. Þrátt fyrir c-lið 1. mgr. 33. gr. skulu stofnanir, á tímabilinu 1. janúar 2013 til 31. desember 2017, ekki telja með í eiginfjárgrunni sínum viðeigandi hlutfall, eins og tilgreint er í 478. gr., hagnaðar og taps á gangvirði vegna afleiðuskulda sem stafa af breytingum á eigin lánshæfi stofnunarinnar. Hlutfallið sem er beitt á tap á gangvirði sem stafar af breytingum á eigin lánshæfi stofnunarinnar skal ekki vera umfram hlutfallið sem beitt er á hagnað á gagnvirði sem stafar af breytingum á eigin lánshæfi stofnunarinnar.

3. þáttur

Frádráttur

1. undirþáttur

Frádráttur frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1

469. gr.

Frádráttur frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 36. gr. skal eftirfarandi gilda, á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017:

- stofnanir skulu draga frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 viðeigandi hlutfall sem tilgreint er í 478. gr. af fjárhæðunum sem þarf að draga frá skv. a- til h-lið 1. mgr. 36. gr., að undanskildum frestuðum skattinneignum sem byggja á framtíðararðsemi og koma til vegna tímabundins mismunar,
- stofnanir skulu beita viðkomandi ákvæðum sem mælt er fyrir um í 472. gr. á eftirstæðar fjárhæðir liða sem þarf að draga frá skv. a- til h-lið 1. mgr. 36. gr., að undanskildum frestuðum skattinneignum sem byggja á framtíðararðsemi og koma til vegna tímabundins mismunar,
- stofnanir skulu draga frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 viðeigandi hlutfall, sem tilgreint er í 478. gr., af heildarfjárhæð sem krafist er að sé frádegin skv. c- og i-liðum 1. mgr. 36. gr. eftir beitingu 470. gr.,
- stofnanir skulu beita kröfunum sem mælt er fyrir um í 5. eða 11. mgr. 472. gr., eins og við á, á eftirstæða heildarfjárhæð liða sem krafist er að verði dregin frá skv. c- og i-lið 1. mgr. 36. gr. eftir beitingu 470. gr.

2. Stofnanir skulu ákvarða þann hluta eftirstæðrar heildarfjárhæðar sem um getur í d-lið 1. Mgr., sem fellur undir 5. Mgr. 472. Gr., með því að deila fjárhæðinni sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með fjárhæðinni sem tilgreind er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) fjárhæð frestaðra skattinneigna sem eru háðar framtíðararðsemi og stafa af tímabundnum mismun sem um getur í a-lið 2. Mgr. 470. Gr.,

b) summa fjárhæðanna sem um getur í a- og b-lið 2. Mgr. 470. Gr.

3. Stofnanir skulu ákvarða þann hluta eftirstæðrar heildarfjárhæðar sem um getur í d-lið 1. Mgr., sem fellur undir 11. Mgr. 472. Gr., með því að deila upp í fjárhæðina sem tilgreind er í a-lið þessarar málsgreinar með fjárhæðinni sem tilgreind er í b-lið þessarar málsgreinar:

a) fjárhæð beinnar og óbeinnar eignarhlutdeildar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem um getur í b-lið 2. mgr. 470. gr.,

b) summa fjárhæðanna sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 470. gr.

470. gr.

Undanþágur frá því að draga frá liði í almennu eigin fé þáttar 1

1. Að því er þessa grein varðar, skulu viðeigandi liðir almenns eigin fjár þáttar 1 saman standa af liðum stofnunarinnar í almennu eigin fé þáttar 1, reiknað út eftir beitingu ákvæðanna í 32.–35. gr. og að gerðum frádrætti skv. 36. gr. (1. mgr., a–h-liður, ii.–v liður k-liðar, l-liður), að undanskildum frestuðum skattinneignum sem byggja á framtíðararðsemi og verða til vegna tímabundins mismunar.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. 48. gr. skulu stofnanir á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2017 ekki draga frá liði sem taldir eru upp í a- og b-lið þessarar málsgreinar, sem samanlagt samsvara eða eru lægri en 15% af viðkomandi liðum stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1:

a) frestaðar skattinneignir sem eru háðar framtíðararðsemi og stafa af tímabundnum mismun og samanlagt samsvara eða eru lægri en 10% af viðkomandi liðum stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1:

b) eigi stofnun verulegan eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði: bein og óbein eignarhlutdeild og gervieignarhlutdeild stofnunarinnar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þess aðila í þætti 1 sem samanlagt samsvara eða eru lægri en 10% af viðkomandi liðum í almennu eigin fé þáttar 1.

3. Þrátt fyrir 4. mgr. 48. gr. skulu liðirnir sem undanþegnir eru frá frádrætti skv. 2. mgr. þessarar greinar, fá áhættuvog 250%. Liðirnir sem um getur í b-lið 2. mgr. þessarar greinar skulu falla undir kröfurnar í IV. bálki þriðja hluta, eins og við á.

471. gr.

Undanþága frá frádrætti hlutdeildar í eigin fé í váttryggingarfélagum frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 49. gr. er lögbærum yfirvöldum á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2022 heimilt að leyfa stofnunum að draga ekki frá hlutdeild í eigin fé í váttryggingafélögum, endurtryggingafélögum og eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-, c- og e-lið 1. mgr. 49. gr.,
- b) lögbær yfirvöld telja áhættustjórnun og aðferðir við fjármálagreiningu sem stofnunin samþykkir sérstaklega til að hafa eftirlit með fjárfestingu í fyrirtækinu eða eignarhaldsfélagi, viðunandi,
- c) hlutdeild í eigin fé sem stofnunin á í váttryggingafélaginu, endurtryggingafélaginu eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði er ekki meiri en 15% af almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem sá váttryggingaraðili gefur út, þann 31. desember 2012 og á tímabilinu frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2022,
- d) fjárhæð hlutdeildar í eigin fé sem ekki er dregið frá er ekki hærri en fjárhæðin í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 í váttryggingafélaginu, endurtryggingafélaginu eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði eins og hún er þann 31. desember 2012.

2. Hlutdeildir í eigin fé sem ekki eru dregnar frá skv. 1. mgr. skulu teljast áhættuskuldbindingar og hafa 370% áhættuvog.

472. gr.

Liðir sem ekki eru dregnir frá almennu eigin fé þáttar 1

1. Þrátt fyrir undanþágu frá c-lið 1. mgr. 33. gr. og a- til i- liðar 1. mgr. 36. gr., á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017, skulu stofnanir beita þessari grein á eftirstæðar fjárhæðir liða sem um getur í 4. mgr. 468. gr. og í b- og d-lið 1. mgr. 469. gr., eftir því sem við á.

2. Eftirstæðar fjárhæðir virðisleiðréttinga á afleiðuskuldum sem koma til vegna eigin útlánaáhætta stofnunar skulu ekki dragast frá.

3. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðum fjárhæðum taps á núverandi fjárhagsári, sem um getur í a-lið 1. mgr. 36. gr.:

a) tap sem skiptir máli er dregið frá liðum í þætti 1,

b) tap sem ekki skiptir máli er ekki dregið frá.

4. Stofnanir skulu draga eftirstæðar fjárhæðir ófnislegra eigna sem um getur í b-lið 1. mgr. 36. gr frá liðum í þætti 1.

5. Eftirstæð fjárhæð frestaðra skattinneigna sem um getur í c-lið 1. mgr. 36. gr. skal ekki dregin frá og skal fá 0% áhættuvog.

6. Eftirstæð fjárhæð liðanna sem um getur í d-lið 1. mgr. 36. gr. skal dregin frá helmingi liðanna í þætti 1 og helmingi liðanna í þætti 2.

7. Eftirstæð fjárhæð eigna skilgreinds réttindatengds lífeyris-sjóðs sem um getur í e-lið 1. mgr. 36. gr. skal ekki dregin frá neinum þætti eiginfjárgrunns og skal talin með í liðum almenns eigin fjár þáttar 1 að því marki sem sú fjárhæð hefði verið færð sem upphaflegur eiginfjárgrunnur í samræmi við landsbundnar lögleiðingarráðstafanir vegna a- til ca-liðar 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB.

8. Stofnanir skulu beita eftirfarandi á eftirstæða fjárhæð hlutdeilda í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 sem um getur í f-lið 1. mgr. 36. gr.:

a) fjárhæð beinnar hlutdeildar er dregin frá liðum í þætti 1,

b) fjárhæð óbeinna hlutdeilda og gervieignarhlutdeilda, þ.m.t. eigin almennir eiginfjárgrunnsgerningar stofnunarinnar í þætti 1 sem henni gæti borið skylda til að kaupa vegna gildandi eða ófyrirséðrar sammingsbundinnar skyldu, er ekki dregin frá og er með fyrirvara um áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls í þriðja hluta og um kröfurnar sem mælt er fyrir um í IV. bóli þriðja hluta, eftir því sem við á.

9. Stofnanir skulu beita eftirfarandi á eftirstæðar fjárhæðir eignarhlutdeildar aðila á fjármálamarkaði í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þáttar 1 þar sem stofnunin hefur krosseignarhald með þeim aðila sem um getur í g-lið 1. mgr. 36. gr.:

a) ef stofnun á ekki verulegan eignarhlut í þeim aðila á fjármálamarkaði, skal fara með fjárhæð eignarhlutdeildar hennar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þess aðila í þætti 1 eins og hún falli undir h-lið 1. mgr. 36. gr.,

b) ef stofnun á verulegan eignarhlut í þeim aðila á fjármálamarkaði, skal fara með fjárhæð eignarhlutdeildar hennar í almennum eiginfjárgrunnsgerningum þess aðila í þætti 1 eins og hún falli undir i-lið 1. mgr. 36. gr.

10. Stofnanir skulu beita eftirfarandi á eftirstæðar fjárhæðir liða sem um getur í h-lið 1. mgr. 36. gr.:

- a) fjárhæðirnar sem krafist er að verði dregnar frá, sem tengjast beinni eignarhlutdeild, eru dregnar að hálfu frá liðum úr þætti 1 og að hálfu frá liðum úr þætti 2,
- b) fjárhæðirnar sem tengjast óbeinum hlutdeildum og gervieignarhlutdeildum eru ekki dregnar frá og fá áhættuvogir í samræmi við 2. eða 3. kafla í II. bálki þriðja hluta og falla undir kröfurnar sem mælt er fyrir um í IV. bálki þriðja hluta, eftir því sem við á.

11. Stofnanir skulu beita eftirfarandi á eftirstæðar fjárhæðir liða sem um getur í i-lið 1. mgr. 36. gr.:

- a) fjárhæðirnar sem krafist er að verði dregnar frá, sem tengjast beinni eignarhlutdeild, eru dregnar að hálfu frá liðum úr þætti 1 og að hálfu frá liðum úr þætti 2,
- b) fjárhæðirnar sem tengjast óbeinum hlutdeildum og gervieignarhlutdeildum eru ekki dregnar frá og fá áhættuvogir í samræmi við 2. eða 3. kafla í II. bálki þriðja hluta og falla undir kröfurnar sem mælt er fyrir um í IV. bálki þriðja hluta, eftir því sem við á.

473. gr.

Innleiðing á breytingum á IAS-staðli 19

1. Þrátt fyrir 481. gr. geta lögbær yfirvöld á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2018 heimilað stofnunum, sem gera reikningsskil sín í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem samþykktir eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002, að bæta við eigið fé sitt í almennu eigin fé þáttar 1 viðeigandi fjárhæð í samræmi við 2. eða 3. mgr. þessarar greinar, eftir því sem við á, margfaldað með þeim stuðli sem beitt er í samræmi við 4. mgr.

2. Viðeigandi fjárhæð skal reiknuð út með því að draga fjárhæðina sem fengin er í samræmi við b-lið frá fjárhæðinni sem fengin er í samræmi við a-lið:

- a) stofnanir skulu ákvarða virði eigna skilgreindra réttinda-tengdra lífeyrissjóða eða -kerfa, eftir því sem við á, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 ⁽¹⁾eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) nr. 1205/2011 ⁽²⁾. Stofnanir skulu svo draga virði skuldbindinga undir sömu sjóðum eða kerfum, sem ákvarðað er í samræmi við sömu reikningsskilareglur, frá virði þessara eigna,

⁽¹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna, alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtíð. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1205/2011 frá 22. nóvember 2011 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal (IFRS-staðal) 7 (Stjtíð ESB L 305, 23.11.2011, bls. 16).

- b) stofnanir skulu ákvarða virði eigna skilgreindra lífeyrissjóða eða -kerfa, eftir því sem við á, samkvæmt reglum sem settar eru fram í reglugerð (EB) nr. 1126/2008. Stofnanir skulu svo draga virði skuldbindinga undir sömu sjóðum eða kerfum, sem ákvarðað er í samræmi við sömu reikningsskilareglur, frá virði þessara eigna.

3. Fjárhæðin sem ákvörðuð er í samræmi við 2. mgr. skal takmörkuð við fjárhæðina sem ekki er krafist að verði dregin frá eiginfjárgrunni, fyrir 1. janúar 2014, samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum í tilskipun 2006/48/EB, að því leyti sem þær landsbundnu lögleiðingarráðstafanir væru hæfar fyrir meðferðina sem sett er fram í 481. gr. þessarar reglugerðar, í viðkomandi aðildarríki.

4. Eftirfarandi stuðlar eiga við:

- a) 1 á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 0,8 á tímabilinu frá 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 0,6 á tímabilinu frá 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
- d) 0,4 á tímabilinu frá 1. janúar 2017 til 31. desember 2017,
- e) 0,2 á tímabilinu frá 1. janúar 2018 til 31. desember 2018.

5. Stofnanir skulu birta virði eigna og skuldbindinga í samræmi við 2. mgr. í birtum reikningsskilum sínum.

2. undirþáttur

Frádráttur frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1

474. gr.

Frádráttur frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1

Þrátt fyrir 56. gr., skal eftirfarandi gilda á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017:

- a) stofnanir skulu draga frá liðum viðbótareiginfjár þáttar 1 viðeigandi hlutfall sem tilgreint er í 478. gr. frá fjárhæðum sem krafist er að séu frádragnar skv. 56. gr.,

- b) stofnanir skulu beita kröfunum sem mælt er fyrir um í 475. gr. á eftirstæðar fjárhæðir liðanna sem krafist er að séu dregnar frá skv. 56. gr.

475. gr.

Liðir sem ekki eru dregnir frá liðum viðbótareiginfjárfáttar 1

1. Þrátt fyrir 56. gr., á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017, skulu kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein gilda um eftirstæðar fjárhæðir sem um getur í b-lið 474. gr.

2. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðri fjárhæð liðanna sem um getur í a-lið 56. gr.:

- a) beint eignarhald á eigin viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 er dregið frá liðum þáttar 1 á bókfærðu virði,

- b) óbeinar hlutdeildir og gervieignarhlutdeildir í eigin viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1, þ.m.t. eigin viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 sem stofnuninni gæti borið skylda til að kaupa vegna gildandi eða ófyrirséðrar sammingsbundinnar skyldu, eru ekki dregnar frá og eru áhættuvegnar í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls í þriðja hluta og falla undir kröfurnar í IV. bóls í þriðja hluta, eftir því sem við á.

3. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðri fjárhæð liðanna sem um getur í b-lið 56. gr.:

- a) ef stofnun á ekki verulegan eignarhlut í aðila á fjármála-markaði sem það á í krosseignarhaldi við, skal fara með fjárhæð beinnar, óbeinnar og gervieignarhlutdeildar hennar í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 þess aðila eins og hún falli undir c-lið 56. gr.,

- b) ef stofnunin á verulegan eignarhlut í aðila á fjármála-markaði sem það á í krosseignarhaldi við, skal fara með fjárhæð beinnar, óbeinnar og gervieignarhlutdeildar hennar í viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 þess aðila eins og hún falli undir d-lið 56. gr.

4. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðri fjárhæð liðanna sem um getur í c- og d-lið 56. gr.:

- a) fjárhæðin sem varðar beina hlutdeild sem krafist er að sé dregin frá í samræmi við c- og d-lið 56. gr. er dregin að helmingi af liðum úr þætti 1 og að helmingi af liðum úr þætti 2,

- b) fjárhæðin sem varðar óbeina- og gervieignarhlutdeild sem krafist er að sé dregin frá í samræmi við c- og d-lið 56. gr. skal ekki dregin frá og skal fá viðeigandi áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls þriðja hluta og falla undir kröfurnar í IV. bóls þriðja hluta, eftir því sem við á.

3. undirþáttur

Frádráttur frá liðum í þætti 2

476. gr.

Frádráttur frá liðum í þætti 2

Þrátt fyrir 66. gr., skal eftirfarandi gilda á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017:

- a) stofnanir skulu draga frá liðum í þætti 2 viðeigandi hlutfall sem tilgreint er í 478. gr. frá fjárhæðum sem krafist er að séu frádregnar skv. 66. gr.,

- b) stofnanir skulu beita kröfunum sem mælt er fyrir um í 477. gr. á eftirstæðar fjárhæðir sem krafist er að séu dregnar frá skv. 66. gr.

477. gr.

Frádráttur frá liðum í þætti 2

1. Þrátt fyrir 66. gr., á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017, skulu kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein gilda um eftirstæðar fjárhæðir sem um getur í b-lið 476. gr.

2. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðri fjárhæð liða sem um getur í a-lið 66. gr.:

- a) beint eignarhald á eigin gerningum undir þætti 2 er dregið frá liðum í þætti 2 á bókfærðu virði,

- b) óbein hlutdeild og gervieignarhlutdeild í eigin gerningum undir þætti 2, þ.m.t. eigin gerningum undir þætti 2 sem stofnuninni gæti borið skylda til að kaupa vegna gildandi eða ófyrirséðrar sammingsbundinnar skyldu, er ekki dregin frá og hefur áhættuvog í samræmi við 2. eða 3. kafla II. bóls í þriðja hluta og fellur undir kröfurnar í IV. bóls í þriðja hluta, eftir því sem við á.

3. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðri fjárhæð liðanna sem um getur í b-lið 66. gr.:

- a) ef stofnun á ekki verulegan eignarhlut í aðila á fjármála-markaði í krosseignarhaldi, skal fara með fjárhæð beinnar, óbeinnar og gervieignarhlutdeildar hennar í gerningum þess aðila undir þætti 2 eins og hún falli undir c-lið 66. gr.,

- b) ef stofnunin á verulegan eignarhlut í aðila á fjármála-markaði í krosseignarhaldi, skal fara með fjárhæð beinnar, óbeinnar og gervieignarhlutdeildar hennar í gerningum þess aðila á fjármála-markaði undir þætti 2 eins og hún falli undir d-lið 66. gr.

4. Stofnanir skulu beita eftirfarandi gagnvart eftirstæðri fjárhæð liðanna sem um getur í c- og d-lið 66. gr.:

- a) fjárhæðin sem varðar beina hlutdeild sem krafist er að sé dregin frá í samræmi við c- og d-lið 66. gr. er dregin að hálfu frá liðum úr þætti 1 og að hálfu frá liðum úr þætti 2,
- b) fjárhæðin sem varðar óbeina hlutdeild og gervieignarhlutdeild sem krafist er að sé dregin frá í samræmi við c- og d-lið 66. gr. er ekki dregin frá og fær viðeigandi áhættuvog samkvæmt 2. eða 3. kafla II. bóks þriðja hluta og kröfunum í IV. bóki þriðja hluta, eftir því sem við á.

4. undirþáttur

Viðeigandi hlutföll vegna frádráttar

478. gr.

Viðeigandi hlutföll vegna frádráttar frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1, í viðbótareiginfé þáttar 1 og í þætti 2

1. Viðeigandi hlutföll að því er varðar 4. mgr. 468. gr., a- og c-liði 1. mgr. 469. gr., a-lið 474. gr. og a-lið 476. gr. skulu falla innan eftirfarandi bila:

- a) 20%–100% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 40%–100% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 60%–100% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
- d) 80%–100% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., að því er varðar liði sem um getur í c-lið 1. mgr. 36. gr. sem eru til staðar fyrir 1. janúar 2014, skal viðeigandi hlutfall að því er varðar c-lið 1. mgr. 469. gr. falla innan eftirfarandi bila:

- a) 0%–100% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 10%–100% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 20%–100% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
- d) 30%–100% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017,
- e) 40%–100% á tímabilinu 1. janúar 2018 til 31. desember 2018,

- f) 50%–100% á tímabilinu 1. janúar 2019 til 31. desember 2019,
- g) 60%–100% á tímabilinu 1. janúar 2020 til 31. desember 2020,
- h) 70%–100% á tímabilinu 1. janúar 2021 til 31. desember 2021,
- i) 80%–100% á tímabilinu 1. janúar 2022 til 31. desember 2022,
- j) 90%–100% á tímabilinu 1. janúar 2023 til 31. desember 2023.

3. Lögbær yfírvöld skulu ákvarða og birta viðeigandi hlutfall á bilunum sem tilgreind eru í 1. og 2. mgr. fyrir hvern eftirfarandi frádráttar:

- a) staka frádrætti sem gerð er krafa um skv. a- til h-lið 1-liðar 1. mgr. 36. gr., að undanskilinni frestaðri skattinneign sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun,
- b) samanlagða fjárhæð frestaðrar skattinneignar sem byggir á framtíðararðsemi og stafar af tímabundnum mismun og liðunum sem um getur í i-lið 1. mgr. 36. gr. sem gerð er krafa um að sé dregin frá skv. 48. gr.,
- c) sérhvern frádrátt sem gerð er krafa um skv. b- til d-liðar 56. gr.,
- d) sérhvern frádrátt sem gerð er krafa um skv. b- til d-liðar 66. gr.

4. þáttur

Hlutdeild minnihluta og gerningar í viðbótareiginfé þáttar 1 og þáttar 2 sem dótturfélög gefa út

479. gr.

Færsla gerninga og liða, sem ekki uppfylla skilyrði hlutdeildar minnihluta, í almennt eigið fé þáttar 1 hjá samstæðu

1. Þrátt fyrir II. bólk annars hluta, á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017, skulu lögbær yfírvöld ákvarða, í samræmi við 2. og 3. mgr. þessarar greinar, færslu í eignfjárgrunn samstæðu þá liði sem myndu uppfylla skilyrði samstæðuvarasjóðs í samræmi við innlendar lögleiðingar-ráðstafanir vegna 65. gr. tilskipunar 2006/48/EB sem af einhverri eftirfarandi ástæðna uppfylla ekki skilyrði eigin fjár þáttar 1 hjá samstæðu:

- a) gerningurinn uppfyllir ekki skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 og tengt óráðstafað eigið fé og yfírvörðsreikningar hlutafjár uppfylla af þessum sökum ekki skilyrði liða í almennu eigin fé þáttar 1 hjá samstæðu,

- b) liðirnir uppfylla ekki skilyrði vegna ákvæða 2. mgr. 81. gr.,
- c) liðirnir uppfylla ekki skilyrði vegna þess að dótturfélag er ekki stofnun eða aðili sem samkvæmt viðeigandi landslögum fellur undir kröfur þessarar reglugerðar og tilskipun 2013/36/ESB,
- d) liðirnir uppfylla ekki skilyrði vegna þess að dótturfélag er ekki að fullu fellt inn í samstæðureikninginn samkvæmt 2. kafla II. bóls fyrsta hluta.

2. Viðeigandi hlutfall liðanna sem um getur í 1. mgr. sem hefðu uppfyllt skilyrði samstæðuvarasjóðs í samræmi við innlendar lögleiðingarráðstafanir vegna 65. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði sem almennt eigið fé þáttar 1 hjá samstæðu.

3. Að því er varðar 2. mgr. skulu viðeigandi hlutföll falla innan eftirfarandi bila:

- a) 0%–80% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 0%–60% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 0%–40% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
- d) 0%–20% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017.

4. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða og birta viðeigandi hlutfall á bilunum sem tilgreind eru í 3. mgr.

480. gr.

Færsla hlutdeilda minnihluta og fullgilds viðbótareiginfjár þáttar 1 og eiginfjárþáttar 2, í eiginfjárgrunn samstæðu

1. Þrátt fyrir b-lið 1. mgr. 84. gr., b-lið 1. mgr. 85. gr. og b-lið 1. mgr. 87. gr. skulu hlutföllin sem um getur í þessum greinum vera margfölduð með viðeigandi stuðli, á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu viðeigandi stuðlar falla innan eftirfarandi bila:

- a) 0,2–1 á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 0,4–1 á tímabilinu frá 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 0,6–1 á tímabilinu frá 1. janúar 2016 til 31. desember 2016 og
- d) 0,8–1 á tímabilinu frá 1. janúar 2017 til 31. desember 2017.

3. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða og birta viðeigandi stuðla á bilunum sem tilgreind eru í 2. mgr.

5. þáttur

Viðbótarsíur og -frádráttur

481. gr.

Viðbótarsíur og -frádráttur

1. Þrátt fyrir 32. til 36. gr. 56. gr. og 66. gr. skulu stofnanir á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017 gera breytingar til að telja með eða draga frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1, liðum í þætti 1, liðum í þætti 2 eða liðum eiginfjárgrunns, viðeigandi hlutfall af síum eða frádrætti sem krafist er samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum vegna 57. gr., 61. gr., 63. gr., 63. gr. a, 64. gr. og 66. gr. tilskipunar 2006/48/EB og vegna 13. og 16. gr. tilskipunar 2006/49/EB og sem ekki er krafist í samræmi við annan hluta þessarar reglugerðar.

2. Þrátt fyrir i-lið 1. mgr. 36. gr. og 1. mgr. 49. gr. geta lögbær yfirvöld á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014 krafist stofnanir um eða heimilað þeim að beita aðferðunum sem um getur í 1. mgr. 49. gr. þegar skilyrðin sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 49. gr. eru ekki uppfyllt, frekar en frádráttinn sem krafist er skv. 1. mgr. 36. gr. Í slíkum tilvikum skal hlutfall eignarhlutdeildar í eiginfjárgrunnsgeringum aðila á fjármálamarkaði, sem móðurfélag á verulegan eignarhlut í sem ekki er krafist að sé dregin frá í samræmi við 1. mgr. 49. gr., ákvarðað í samræmi við viðeigandi hlutfall sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar. Fjárhæðin sem ekki er dregin frá skal vera með fyrirvara um kröfurnar í 4. mgr. 49. gr., eftir því sem við á.

3. Að því er varðar 1. mgr. skal viðeigandi hlutfall falla innan eftirfarandi bila:

- a) 0%–80% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
- b) 0%–60% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
- c) 0%–40% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
- d) 0%–20% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017.

4. Að því er varðar 2. mgr. skal viðeigandi hlutfall falla innan 0% og 50% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014.

5. Fyrir hverja síu eða hvern frádrátt sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu lögbær yfirvöld ákvarða og birta viðeigandi hlutföll á bilunum sem tilgreind eru í 3. og 4. mgr.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina skilyrðin sem lögbær yfirvöld skulu nota til að ákvarða hvort breytingar á eiginfjargrunni, eða þáttum í honum, í samræmi við landsbundnar lögleiðingarráðstafanir vegna tilskipunar 2006/48/EB eða tilskipunar 2006/49/EB sem ekki eru innifaldar í öðrum hluta þessarar reglugerðar skuli gerðar, hvað þessa grein varðar, á liðum almenns eigin fjár þáttar 1, liðum viðbótareiginfjár þáttar 1, liðum þáttar 1, liðum þáttar 2 eða eiginfjargrunni.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

482. gr.

Gildissvið vegna afleiðuviðskipta við lífeyrissjóði

Að því er varðar þau viðskipti sem um getur í 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og gerð eru með lífeyriskerfi í huga, eins og skilgreint er í 2. gr. þeirrar reglugerðar, skulu stofnanir ekki reikna út kröfur vegna eiginfjargrunns að því er varðar CVA-áhættu, eins og kveðið er á um í c-lið 4. mgr. 382. gr. þessarar reglugerðar.

2. KAFLI

Beiting eldri reglna á fjármagnsgerninga

1. þáttur

Gerningar sem teljast ríkisaðstoð

483. gr.

Beiting eldri reglna á gerninga um ríkisaðstoð

1. Þrátt fyrir ákvæði 26. til 29. gr., 51. gr., 52. gr. 62. og 63. gr., á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017, gildir þessi grein um eiginfjargerninga og liði ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) Gerningarnir voru gefnir út fyrir 1. janúar 2014.

b) Gerningarnir voru gefnir út í tengslum við endurfjármögnun samkvæmt reglum um ríkisaðstoð. Að því leyti

sem einkaaðilar skrá sig fyrir hluta gerninganna verða þeir að vera útgefnir fyrir 30. júní 2012 og í tengslum við þá hluta sem aðildarríkið skráir sig fyrir.

c) Framkvæmdastjórnin taldi gerningana samrýmast innri markaðinum skv. 107. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Í þeim tilvikum þar sem bæði aðildarríki og einkafjárfestar skrá sig fyrir gerningunum og ef gerningar sem aðildarríki skráir sig fyrir eru innleystir að hluta, skulu eldri reglur gilda um samsvarandi hluta af gerningunum sem einkaaðilar skrá sig fyrir, í samræmi við 484. gr. Þegar allir gerningarnir sem skráðir eru af aðildarríki hafa verið innleystir skulu eldri reglur gilda um eftirstandandi gerninga sem einkafjárfestar skrá sig fyrir, í samræmi við 484. gr.

2. Gerningar sem uppfylla skilyrði í samræmi við innlendar lögleiðingarráðstafanir vegna a-liðar 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði sem almennir eiginfjargrunnsgerningar þáttar 1, þrátt fyrir annað eftirfarandi:

a) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 28. gr. þessarar reglugerðar eru ekki uppfyllt,

b) gerningarnir voru gefnir út af fyrirtæki sem vísað er til í 27. gr. þessarar reglugerðar og skilyrðin sem mælt er fyrir um í 28. gr. þessarar reglugerðar, eða, eftir atvikum, í 29. gr. þessarar reglugerðar, eru ekki uppfyllt.

3. Gerningar sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar sem uppfylla ekki skilyrði landsbundinna lögleiðingarráðstafana vegna a-liðar 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði almennra eiginfjargrunngerninga þáttar 1, þrátt fyrir að kröfurnar í a- eða b-lið 2 mgr. þessarar greinar séu ekki uppfylltar, að því tilskildu að kröfurnar í 8. mgr. þessarar greinar séu uppfylltar.

Gerningar sem uppfylla skilyrði almenns eigin fjár þáttar 1 samkvæmt fyrstu undirgrein geta ekki uppfyllt skilyrði viðbótareiginfjargerninga þáttar 1 eða gerninga þáttar 2 skv. ákvæðum 5. eða 7. mgr.

4. Gerningar sem uppfylla skilyrði í samræmi við landbundnar lögleiðingarráðstafanir vegna liðar ca í 57. gr. og 1. mgr. 66. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði viðbótareiginfjargerninga þáttar 1, þrátt fyrir að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1 mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfyllt.

5. Gerningar sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar sem uppfylla ekki skilyrði landsbundinna lögleiðingarráðstafana vegna ca-liðar 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði viðbótareiginfjargerninga þáttar 1, þrátt fyrir að kröfurnar 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfylltar, að því tilskildu að kröfurnar í 8. mgr. þessarar greinar séu uppfylltar.

Gerningar sem uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 samkvæmt fyrstu undirgrein geta ekki uppfyllt skilyrði almennra eiginfjárgerninga þáttar 1 eða gerninga undir þætti 2 skv. ákvæðum 3. eða 7. mgr.

6. Liðir sem uppfylla skilyrði í samræmi við landsbundnar lögleiðingarráðstafanir vegna f-, g- eða h-liðar 57. gr. og vegna 1. mgr. 66. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði gerninga undir þætti 2 þrátt fyrir að ekki sé getið um liðina í 62. gr. þessarar reglugerðar, eða skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfyllt.

7. Gerningar sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar, sem uppfylla ekki skilyrði í samræmi við landsbundnar lögleiðingarráðstafanir vegna f-, g- eða h-liðar 57. gr. og vegna 1. mgr. 66. gr. tilskipunar 2006/48/EB skulu uppfylla skilyrði gerninga undir þætti 2 þrátt fyrir að ekki sé getið um liðina í 62. gr. þessarar reglugerðar, eða skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfyllt, að því gefnu að skilyrðin í 8. mgr. séu uppfyllt.

Gerningar sem uppfylla skilyrði gerninga undir þætti 2 samkvæmt fyrstu undirgrein geta ekki uppfyllt skilyrði almennra eiginfjárgrunngerninga þáttar 1 eða viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 skv. ákvæðum 3. eða 5. mgr.

8. Gerningar sem um getur í 3., 5. og 7. mgr. geta einungis uppfyllt skilyrði eiginfjárgrunngerninga sem um getur í þessum málsgreinum þar sem skilyrði í a-lið 1. mgr. eru uppfyllt og þegar þeir eru gefnir út af stofnunum sem eru skráðar í aðildarríki sem fellur undir efnahagslega viðreisnaráætlun og útgáfa þessara gerninga er samþykkt eða telst haf samkvæmt þeirri áætlun.

2. þáttur

Gerningar sem ekki teljast ríkisaðstoð

1. undirþáttur

Beiting eldri reglna á hæfi og takmarkanir

484. gr.

Hæfi til að eldri reglur gildi um liði sem uppfylla skilyrði eiginfjárgrunns samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum vegna tilskipunar 2006/48/EB

1. Þessi grein skal aðeins gilda um gerninga og liði sem voru gefnir út á eða fyrir 31. desember 2011 og teljast hæfir sem eiginfjárgrunnur fyrir 31. desember 2011 og eru ekki þeir sem um getur í 1. mgr. 483. gr.

2. Þrátt fyrir ákvæði 26. til 29. gr., 51. gr., 52. gr., 62. og 63. gr. skal þessi grein frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021.

3. Með fyrirvara um 485. gr. þessarar reglugerðar og takmörkunina sem tilgreind er í 2. mgr. 486. gr., skal hlutfé í skilningi 22. gr. tilskipunar 86/635/EBE og tengdir yfirverðsreikningar hlutfjár sem teljast hæfir sem upprunalegur eiginfjárgrunnur samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum að því er varðar a-lið 57. gr. í tilskipun

2006/48/EB, teljast uppfylla skilyrði liða í almennu eigin fé þáttar 1, þrátt fyrir að skilyrði sem mælt er fyrir um í 28. gr. eða, eftir atvikum, 29. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfyllt.

4. Með fyrirvara um takmörkunina sem tilgreind er í 3. mgr. 486. gr. þessarar reglugerðar, skulu gerningar og tengdir yfirverðsreikningar hlutfjár sem teljast hæfir sem upprunalegur eiginfjárgrunnur samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum skv. lið ca í 57. gr. og 8. og 9. mgr. 154. gr. í tilskipun 2006/48/EB, uppfylla skilyrði liða viðbótareiginfjár þáttar 1, þrátt fyrir að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 52. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfyllt.

5. Með fyrirvara um takmarkanirnar sem tilgreindar eru í 4. mgr. 486. gr. þessarar reglugerðar skulu liðir og tengdir yfirverðsreikningar hlutfjár, sem töldust hæfir samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum að því er varðar e-, f-, g- eða h-lið 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB, teljast uppfylla skilyrði liða undir þætti 2, þrátt fyrir að þeir liðir séu ekki taldir með í 62. gr. þessarar reglugerðar eða að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. þessarar reglugerðar séu ekki uppfyllt.

485. gr.

Hæfi yfirverðsreikninga hlutfjár sem tengjast liðum sem uppfylla skilyrði eiginfjárgrunns samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum vegna tilskipunar 2006/48/EB, til að falla undir almennt eigið fé þáttar 1

1. Þessi grein skal aðeins gilda um gerninga sem voru gefnir út fyrir 31. desember 2010 og eru ekki þeir sem um getur í 1. mgr. 483. gr.

2. Yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast hlutfé í skilningi 22. gr. tilskipunar 86/635/EBE, sem uppfyllir skilyrði upprunalegs eiginfjárgrunns samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum í a-lið 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB, skulu uppfylla skilyrði liða í almennu eigin fé þáttar 1 ef þeir uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í i- og j-lið 28. gr. þessarar reglugerðar.

486. gr.

Takmörkun á beitingu eldri reglna á liði í almennu eigin fé þáttar 1, í viðbótareiginfé þáttar 1 og í þætti 2

1. Frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021 skal takmarka að hvaða marki gerningar og liðir sem um getur í 484. gr. uppfylli skilyrði sem eiginfjárgrunnur, í samræmi við þessa grein.

2. Fjárhæð liðanna sem um getur í 3. mgr. 484. gr. sem skulu uppfylla skilyrði liða í almennu eigin fé þáttar 1, er takmörkuð við viðeigandi hlutfall samanlagðra fjárhæða sem tilgreindar eru í a- og b-liðum þessarar málsgreinar:

a) nafnverð hlutfjár sem um getur í 3. mgr. 484. gr. sem var útgefið þann 31. desember 2012,

b) yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast liðunum sem um getur í a-lið.

3. Fjárhæð liðanna sem um getur í 4. mgr. 484. gr. sem skulu uppfylla skilyrði liða viðbótareiginfjár þáttar 1, er takmörkuð við viðeigandi hlutfall, margfaldað með niðurstöðunni þegar summa fjárhæðanna sem tilgreindar eru í c- til f-lið þessarar málsgreinar eru dregnar frá summu fjárhæðanna sem tilgreindar eru í a- og b-lið þessarar málsgreinar:

- a) nafnverð gerninga sem um getur í 4. mgr. 484. gr. sem enn voru í gildi þann 31. desember 2012,
- b) yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast gerningunum sem um getur í a-lið,
- c) fjárhæð gerninganna sem um getur í 4. mgr. 484. gr. sem þann 31. desember 2012 fóru fram úr takmörkunum sem tilgreind eru í landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum að því er varðar a-lið 1. mgr. 66. gr. og 1. mgr. a í 66. gr. í tilskipun 2006/48/EB,
- d) yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast gerningunum sem um getur í c-lið,
- e) nafnverð gerninga sem um getur í 4. mgr. 484. gr. sem voru í gildi þann 31. desember 2012 en uppfylla ekki skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 skv. 4. mgr. 489. gr.,
- f) yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast gerningunum sem um getur í e-lið.

4. Fjárhæð liðanna sem um getur í 5. mgr. 484. gr. sem skulu uppfylla skilyrði liða undir þætti 2, er takmörkuð við viðeigandi hlutfall niðurstöðunnar þegar summa fjárhæðanna sem tilgreindar eru í e- til h-lið þessarar málsgreinar eru dregnar frá summu fjárhæðanna sem tilgreindar eru í a- til d-lið þessarar málsgreinar:

- a) nafnverð gerninga sem um getur í 5. mgr. 484. gr. sem enn voru í gildi þann 31. desember 2012,
- b) yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast gerningunum sem um getur í a-lið,
- c) nafnverð víkjandi láns sem er enn í gildi þann 31. desember, lækkað með fjárhæðinni sem krafist er samkvæmt landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum að því er varðar c-lið 3. mgr. 64. gr. tilskipunar 2006/48/EB,
- d) nafnverð liða sem um getur í 5. mgr. 484. gr., annarra en gerninga og víkjandi lána sem um getur í a- og c-lið þessarar málsgreinar, sem voru í gildi þann 31. desember 2012,
- e) fjárhæð gerninganna sem um getur í 5. mgr. 484. gr. sem voru í gildi þann 31. desember 2012 og fóru fram úr takmörkunum sem tilgreindar eru í landsbundnum lögleiðingarráðstöfunum að því er varðar a-lið 1. mgr. 66. gr. tilskipunar 2006/48/EB,

f) yfirverðsreikningar hlutfjár sem tengjast gerningunum sem um getur í e-lið,

- g) nafnverð gerninga sem um getur í 5. mgr. 484. gr. sem voru í gildi þann 31. desember 2012 og sem uppfylla ekki skilyrði liða undir þætti 2 skv. 4. mgr. 490. gr.,
- h) yfirverðsreikningum hlutfjár sem tengjast gerningunum sem um getur í g-lið.

5. Að því er þessa grein varðar, skulu viðeigandi hlutföll sem um getur í 2. til 4. mgr. falla innan eftirfarandi bila:

- a) 60%–80% á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,
 - b) 40%–70% á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,
 - c) 20%–60% á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016,
 - d) 0%–50% á tímabilinu 1. janúar 2017 til 31. desember 2017,
 - e) 0%–40% á tímabilinu 1. janúar 2018 til 31. desember 2018,
 - f) 0%–30% á tímabilinu 1. janúar 2019 til 31. desember 2019,
 - g) 0%–20% á tímabilinu 1. janúar 2020 til 31. desember 2020,
 - h) 0%–10% á tímabilinu 1. janúar 2021 til 31. desember 2021,
6. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða og birta viðeigandi hlutföll á bilunum sem tilgreind eru í 5. mgr.

487. gr.

Liðir sem eru undanskildir frá beitingu eldri reglna í liðum almenns eigin fjár þáttar 1 eða liðum viðbótareiginfjár þáttar 1 í öðrum þáttum eiginfjárgrunns

1. Þrátt fyrir ákvæði 51., 52. 62. og 63. gr. er stofnunum heimilt frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021 að fara með sem liði sem um getur í 4. mgr. 484. gr. hlutfé og tengda yfirverðsreikninga hlutfjár, sem um getur í 3. mgr. 484. gr. sem eru undanþegnir frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 því þeir fara yfir viðeigandi hlutfall sem tilgreint er í 2. mgr. 486. gr., að því marki sem það að telja þetta hlutfé og tengda yfirverðsreikninga hlutfjár með, fer ekki yfir viðeigandi takmörkun á hlutfalli sem um getur í 3. mgr. 486. gr.

2. Þrátt fyrir 51., 52., 62. og 63. gr. er stofnunum heimilt frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021 að fara með eftirfarandi sem liði, sem um getur í 5. mgr. 484. gr., að því marki að það að telja þá með fari ekki yfir viðeigandi takmörkun á hlutfalli sem um getur í 4. mgr. 486. gr:

a) hlutafé og tengda yfirverðsreikninga hlutafjár, sem um getur í 3. mgr. 484. gr., sem eru undanþegnir frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1 vegna þess að þeir eru umfram viðeigandi hlutfall sem tilgreint er í 2. mgr. 486. gr.,

b) gerningana og tengda yfirverðsreikninga hlutafjár, sem um getur í 4. mgr. 484. gr. sem eru umfram viðeigandi hlutfall sem um getur í 3. mgr. 486. gr.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina skilyrðin til að meðhöndla eiginfjárgrunnsgeringa sem um getur í 1. og 2. mgr. eins og þeir falli undir 4. eða 5. mgr. 486. gr. á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

488. gr.

Afskriftir á liðum sem eldri reglum er beitt á eins og þeir væru liðir undir þætti 2

Liðirnir sem um getur í 5. mgr. 484. gr. sem uppfylla skilyrði liða undir þætti 2 sem um getur í 5. mgr. 484. gr. eða 4. mgr. 486. gr., skulu falla undir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 64. gr.

2. undirþáttur

Skráning gerninga með kauprétt og hvata til innlausnar í liði viðbótareiginfjár þáttar 1 og liði undir þætti 2

489. gr.

Blandaðir gerningar með kauprétt og hvata til innlausnar

1. Þrátt fyrir 51. gr. og 52. gr. skulu gerningar, sem um getur í 4 mgr. 484 gr. og eru með skilmála og skilyrði sem fela í sér kauprétt með hvata til að stofnunin innleysi þá, falla undir þessa grein frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021.

2. Gerningarnir teljast uppfylla skilyrði þess að vera viðbótareiginfjárgerningar þáttar 1 ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar fyrir 1. janúar 2013,

b) stofnunin nýtti ekki kaupréttinn,

c) skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 52. gr. er fullnægt frá og með 1. janúar 2013.

3. Gerningarnir skulu uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 með skertri færslu í samræmi við 4. mgr. 484. gr. fram að lokadegi virks binditíma þeirra og eftir það skulu þeir uppfylla skilyrði liða í viðbótareiginfé þáttar 1 án takmarkana, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar þann 1. janúar 2013 eða síðar,

b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma gerninganna,

c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 52. gr. eru uppfyllt frá og með lokadegi virks binditíma gerninganna.

4. Gerningarnir skulu ekki uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 og skulu ekki falla undir 4. mgr. 484. gr. frá 1. janúar 2014 ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) stofnunin gat nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar milli 31. desember 2011 og 1. janúar 2013,

b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma gerninganna,

c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 52. gr. eru ekki uppfyllt frá lokadegi virks binditíma gerninganna.

5. Gerningarnir skulu uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 með skertri færslu í samræmi við 4. mgr. 484. gr. fram að lokadegi virks binditíma þeirra og eftir það skulu þeir ekki uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgerninga, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) stofnunin gat nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar þann 1. janúar 2013 eða síðar,

b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma gerninganna,

c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 52. gr. eru ekki uppfyllt frá lokadegi virks binditíma gerninganna.

6. Gerningarnir skulu uppfylla skilyrði viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 í samræmi við 4. mgr. 484. gr., ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar 31. desember 2011 eða fyrr,
- b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma gerninganna,
- c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 52. gr. voru ekki uppfyllt frá lokadegi virks binditíma gerninganna.

490. gr.

Liðir undir þætti 2 með hvata til innlausnar

1. Þrátt fyrir 62. gr. og 63. gr. og á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021 skulu liðir sem um getur í 5 mgr. 484 gr. sem uppfylltu skilyrði landsbundinna lögleiðingarráðstafana í f- eða h-lið 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB og eru með skilmála og skilyrði sem fela í sér kauprétt með hvata til að stofnunin innleysi þá, falla undir þessa grein.

2. Liðirnir skulu uppfylla skilyrði gerninga undir þætti 2, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar fyrir 1. janúar 2013,
- b) stofnunin nýtti ekki kaupréttinn,
- c) skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 63. gr. er fullnægt frá og með 1. janúar 2013.

3. Liðirnir skulu uppfylla skilyrði liða undir þætti 2 í samræmi við 5. mgr. 484. gr. fram að lokadegi virks binditíma þeirra og eftir það skulu þeir uppfylla skilyrði liða undir þætti 2 án takmarkana, að því gefnu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar þann 1. janúar 2013 eða síðar,
- b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma liðanna,
- c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. eru uppfyllt frá lokadegi virks binditíma liðanna.

4. Liðirnir skulu ekki uppfylla skilyrði liða undir þætti 2 frá 1. janúar 2014 ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar milli 31. desember 2011 og 1. janúar 2013,
- b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma liðanna,
- c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. eru uppfyllt frá lokadegi virks binditíma liðanna.

5. Liðirnir skulu uppfylla skilyrði liða undir þætti 2 með skertri færslu þeirra í samræmi við 5. mgr. 484. gr. fram að lokadegi virks binditíma þeirra og eftir það skulu þeir ekki uppfylla skilyrði liða undir þætti 2, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) stofnunin gat nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar þann 1. janúar 2013 eða síðar,
- b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma,
- c) skilyrðin sem sett eru fram í 63. gr. eru ekki uppfyllt frá lokadegi virks binditíma liðanna.

6. Liðirnir skulu uppfylla skilyrði liða undir þætti 2 í samræmi við 5. mgr. 484. gr., ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) stofnunin gat einungis nýtt kauprétt sinn með hvata til innlausnar 31. desember 2011 eða fyrr,
- b) stofnunin nýtti ekki kauprétt sinn á lokadegi virks binditíma liðanna,
- c) skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. eru uppfyllt frá lokadegi virks binditíma liðanna.

491. gr.

Virkur binditími

Að því er varar 489. og 490. gr. skal virkur binditími ákvarðaður á eftirfarandi hátt:

- a) dagur fyrsta kaupréttar með hvata til innlausnar sem á sér stað þann 1. janúar 2013 eða síðar, að því er varðar liðina sem um getur í 3. og 5. mgr. þessara greina,
- b) dagur fyrsta kaupréttar með hvata til innlausnar sem á sér stað milli 31. desember 2011 og 1. janúar 2013, að því er varðar liðina sem um getur í 4. mgr. þessara greina,
- c) dagur fyrsta kaupréttar með hvata til innlausnar sem á sér stað fyrir 31. desember 2011, að því er varðar liðina sem um getur í 6. mgr. þessara greina.

3. KAFLI

Umbreytingarákvæði vegna birtingar upplýsinga um eiginfjárgrunn

492. gr.

Birting upplýsinga um eiginfjárgrunn

1. Stofnanir skulu beita þessari grein á tímabilinu frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021.
2. Frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2015 skulu stofnanir birta upplýsingar um það að hvaða marki almennt eigið fé þáttar 1 og eiginfjárbáttur 1 er umfram kröfurnar sem mælt er fyrir um í 465. gr.
3. Frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2017 skulu stofnanir birta eftirfarandi viðbótarpplýsingar um eiginfjárgrunn sinn:
 - a) eðli og áhrif einstakra sía og frádráttar, sem beitt er í samræmi við 467. til 470. gr., 474., 476. og 479. gr., á almennt eigið fé þáttar 1, viðbótareigiðfé þáttar 1, eiginfjárbátt 2 og eiginfjárgrunn,
 - b) fjárhæðir hlutdeilda minnihluta og gerninga í viðbótareiginfé þáttar 1 og þáttar 2, ásamt tengdu óráðstöfuðu eigin fé og yfirverðsreikningum hlutafjár, gefnum út af dótturfélögum sem talin eru með í samanlögðu almennu eigin fé þáttar 1, viðbótareiginfé þáttar 1, eiginfjárbætti 2 og eiginfjárgrunni í samræmi við 4. þátt 1. kafla,
 - c) áhrif á almennt eigið fé þáttar 1, viðbótareigiðfé þáttar 1, eiginfjárbátt 2 og eiginfjárgrunn einstakra sía og frádráttar sem beitt er í samræmi við 481. gr.,
 - d) eðli og fjárhæð liða sem uppfylla skilyrði liða bókfærðs almenns eigin fjár þáttar 1, liða í þætti 1 og þætti 2 samkvæmt beitingu undanþáganna sem tilgreindar eru í 2. þætti 2. kafla.
4. Frá 1. janúar 2014 til 31. desember 2021 skulu stofnanir birta upplýsingar um fjárhæðir gerninga sem uppfylla skilyrði almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1, viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 og gerninga undir þætti 2 samkvæmt beitingu 484. gr.
5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina samræmd snið fyrir birtingu upplýsinga sem gerðar eru í samræmi við þessa grein. Sniðin skulu fela í sér liðina sem taldir eru upp í a-, b-, d- og e-lið 1. mgr. 437. gr., eins og henni var breytt með 1. og 2. kafla í þessum bálki.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júlí 2013.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. KAFLI

Stórar áhættuskuldbindingar, kröfur vegna eiginfjárgrunns, vogun og Basel I lágmarkið

493. gr.

Umbreytingarákvæði fyrir stórar áhættuskuldbindingar

1. Ákvæði þau um stórar áhættuskuldbindingar sem mælt er fyrir um í 387.–403. gr. skulu ekki gilda um fjárfestingarfyrirtæki sem hafa eingöngu að aðalstarfsemi að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við fjármálagerningana sem tilgreindir eru í 5., 6., 7., 9. og 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB og sem tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta⁽¹⁾ gildi ekki um þann 31. desember 2006. Þessi undanþága gildir til 31. desember 2017 eða til þess dags þegar allar breytingar samkvæmt 2. mgr. þessarar greinar ganga í gildi, eftir því hvort er á undan.
2. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. desember 2015, á grundvelli samráðs við almenning og í ljósi umræðna við lögbær yfirvöld, gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um:
 - a) viðeigandi fyrirkomulag varfærniseftirlits með verðbréfa-fyrirtækjum sem hafa að aðalstarfsemi að veita eingöngu fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við hrávöruafleiðurnar eða hrávörusamningana sem eru tilgreindir í 5., 6., 7., 9. og 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB,
 - b) hversu æskilegt það er að breyta tilskipun 2004/39/EB til að búa til nýjan flokk verðbréfafyrirtækja sem hafa eingöngu að aðalstarfsemi að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við fjármálagerningana sem eru tilgreindir í 5., 6., 7., 9. og 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB og varða orkuframboð.

Á grundvelli skýrslunnar getur framkvæmdastjórnin lagt fram tillögu að breytingu á þessari reglugerð.

3. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. 400. gr. geta aðildarríki, vegna umbreytingartímabils þar til réttargerð öðlast gildi í kjölfar endurskoðunar í samræmi við 507. gr., en ekki síðar en 31. desember 2028, undanþegið eftirfarandi áhættuskuldbindingar að fullu eða að hluta frá beitingu ákvæða 1. mgr. 395. gr.:

- a) sértryggt skuldabréf skv. 1., 3. og 6. mgr. 129. gr.,
- b) eignaliði, sem fela í sér kröfur á héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í aðildarríkjum, þar sem þessum kröfum yrði úthlutað 20% áhættuvog skv. 2. kafla II. bálks þriðja hluta, og aðrar áhættuskuldbindingar vegna þessara héraðsstjórna eða staðaryfirvalda, eða ábyrgðir, sem þau veita, þar sem kröfur fengju 20% áhættuvog skv. 2. kafla II. bálks þriðja hluta,

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27.

c) áhættuskuldbindingar stofnunar, þ.m.t. hlutdeildir eða annars konar eignarhald, við móðurfélag hennar, við önnur dótturfélög þess móðurfélags eða eigin dótturfélög, svo fremi að þau félög séu undir því eftirliti á samstæðu-grundvelli sem haft er með stofnuninni sjálfri í samræmi við þessa reglugerð, tilskipun 2002/87/EB eða sam-bærilegar, gildandi reglur í þriðja landi. Áhættuskuldbindingar sem uppfylla ekki þessi skilyrði, hvort sem þær eru undanþegnar 1. mgr. 395. gr. þessarar reglugerðar eða ekki, skal farið með sem áhættuskuldbindingar vegna þriðja aðila,

d) eignaliði sem fela í sér kröfur á héraðs- eða svæðislána-stofnanir og aðrar áhættuskuldbindingar þeirra, þ.m.t. hlutdeildir eða annars konar eignarhald, sem lánastofnunin í samræmi við ákvæði laga eða reglna tilheyrir í tengslaneti, og sem hafa samkvæmt þessum ákvæðum greiðslujöfn-unarhlutverki að gegna innan tengslanetsins,

e) eignaliði sem fela í sér kröfur á lánastofnanir og aðrar áhættuskuldbindingar þeirra, sem stofnað er til af hálfu lánastofnana, þar sem ein þeirra starfar ekki á samkeppnis-grundvelli og veitir eða ábyrgist lán samkvæmt áætlunum um lagasetningu eða samþykktum sínum, til að styðja við tiltekna geira atvinnulífsins samkvæmt einhvers konar eftirliti stjórnvalda og takmörkunum á notkun lánanna, að því tilskildu að viðkomandi áhættuskuldbindingar stafi af þess háttar útlánnum sem eru framlánuð lánþegunum fyrir milligöngu lánastofnana eða af ábyrgðum þess konar lána,

f) eignaliði, sem fela í sér kröfur á stofnanir og aðrar áhættu-skuldbindingar þeirra, að því tilskildu að þessar áhættu-skuldbindingar feli ekki í sér eiginfjárgrunn slíkra stofnana, vari ekki lengur en næstkomandi viðskiptadag og séu ekki tilgreindar í einhverjum af helstu viðskiptagjaldmiðlum,

g) eignaliði, sem fela í sér kröfur á seðlabanka í forni bindiskyldu sem er í vörslu viðkomandi seðlabanka og tilgreind í gjaldmiðli viðkomandi ríkis,

h) eignaliði sem fela í sér kröfur á ríkisstjórnir í forni lögbundinna krafna um lausafjárstöðu í ríkisskuldabréfum, sem tilgreind eru og fjármögnuð í gjaldmiðli viðkomandi ríkis, að því tilskildu að lánshæfismat þessara ríkisstjórna, sem utanaðkomandi tilnefnt lánshæfismatsfyrirtæki gefur út samkvæmt ákvörðun lögbærs yfirvalds, sé í fjárfesting-arflokki (e. *investment grade*),

i) 50% af bankaábyrgðum, með litla eða miðlungsáhættu, utan efnahagsreiknings og af þeim ónotuðu lánsheimildum, með litla eða miðlungsáhættu, sem um getur í I. viðauka og, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, 80% af tryggingum öðrum en lánatryggingum sem hafa lagalegan eða stjórnsýslulegan grundvöll og gagnkvæm ábyrgðarkerfi með stöðu lánastofnunar veita aðilum sínum,

j) tryggingar, sem krafist er samkvæmt lögum og notaðar eru þegar veðlán, sem fjármagnað er með útgáfu veðskulda-bréfa, er greitt til veðlánstaka fyrir lokaskráningu veðs í þinglýsingarbók, að því tilskildu að tryggingin sé ekki notuð til að draga úr áhættu við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga,

k) eignaliði sem fela í sér kröfur á og aðrar áhættuskuldbindingar vegna viðurkenndra kauphalla.

494. gr.

Umbreytingarákvæði fyrir hæft fjármagn

Þrátt fyrir ákvæði ii-lið a-liðar og ii-lið b-liðar 1. mgr. 4. gr., getur hæft fjármagn innihaldið eiginfjárþátt 2 allt að eftirfarandi fjárhæðum:

a) 100% af eiginfjárþætti 1 á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014,

b) 75% af eiginfjárþætti 1 á tímabilinu 1. janúar 2015 til 31. desember 2015,

c) 50% af eiginfjárþætti 1 á tímabilinu 1. janúar 2016 til 31. desember 2016.

495. gr.

Meðferð á fjárhæðum áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa samkvæmt innramatsaðferðinni

1. Þrátt fyrir ákvæði 3. kafla þriðja hluta geta lögbær yfirvöld þar til 31. desember 2017 undanþegið frá innramatsað-ferðinni tiltekna flokka áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa, sem stofnanir og dótturfyrirtæki stofnana í Evrópusambandinu í því aðildarríki áttu þann 31. desember 2007. Lögbært yfirvald skal birta flokka áhættuskuldbindinga vegna hlutabréfa sem njóta ávinnings af þessari meðferð, í samræmi við 143. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Undanþegna staðan skal metin sem fjöldi hlutabréfanna hinn 31. desember 2007 og öll viðbótarhlutabréf sem eru bein afleiðing þessarar eignarhlutdeildar, að því gefnu að þau auki ekki við hlutfallslegan eignarhluta í fjárfestingarfélagi.

Ef hlutfallslegur eignarhluti í tiltekinni eignarhlutdeild eykst við kaup skal sá hluti eignarhlutdeildarinnar sem telst umframhluti ekki falla undir undanþáguna. Undanþágan skal heldur ekki gilda um eignarhlutdeildir sem hún tók upphaflega til en sem hafa verið seldar og síðan keyptar aftur.

Áhættuskuldbindingar vegna hlutabréfa sem falla undir þetta ákvæði skulu vera með fyrirvara um eiginfjárkröfur sem reiknaðar eru út í samræmi við staðalaðferðina skv. 2. kafla II. bólkis í þriðja hluta og kröfurnar sem settar eru fram í IV. bólkis í þriðja hluta, eftir því sem við á.

Lögbær yfirvöld skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um framkvæmd þessarar málgreinar.

2. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar 4. mgr. 114. gr. skal fram til 31. desember 2017 nota sömu áhættuvog í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða aðildarríkis sem er, og yrði notuð á slíkar áhættuskuldbindingar tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli ríkis þeirra.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina með hvaða skilyrðum lögbær yfirvöld skulu veita undanþáguna sem um getur í 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

496. gr.

Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértrygð skuldabréf

1. Þar til 31. desember 2017 er lögbærum yfirvöldum heimilt að falla frá, að fullu eða að hluta, 10% hámarkinu vegna forgangseininga sem gefnar eru út af frönskum Fonds Communs de Créances eða samsvarandi verðbréfunarstofnunum sem mælt er fyrir um í d- og f-lið 1. mgr. 129. gr., að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- að verðbréfaðar áhættuskuldbindingar með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði séu útgefnar af aðila innan sömu samstæðu og útgefandi sértryggða skuldabréfsins er aðili að, eða af einingu sem tengist sömu miðlægu stofnun og útgefandi sértryggða skuldabréfsins tengist, þar sem sú sameiginlega aðild að samstæðu eða tengsl skulu ákvörðuð á sama tíma og hlutir sem njóta forréttinda eru gerðir að tryggingu fyrir sértryggðum skuldabréfum,
- að aðili innan sömu samstæðu og útgefandi sértryggða skuldabréfsins er aðili að, eða eining sem tengist sömu miðlægu stofnun og útgefandi sértryggða skuldabréfsins, haldi einn stöðu síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni að því er varðar þessa hluti sem njóta forréttinda.

2. Að því er varðar c-lið 1. mgr. 129. gr. og fram til 31. desember 2014 skulu ótryggðar forgangsáhættuskuldbindingar stofnunarinnar, sem uppfylltu skilyrði 20% áhættuvogar samkvæmt landslögum fyrir 28. júní 2013, teljast uppfylla skilyrði fyrir 1. lánshæfisþrep

3. Að því er varðar c-lið 5. mgr. 129. gr. og fram að 31. desember 2014 skulu ótryggðar forgangsáhættuskuldbindingar stofnunarinnar, sem uppfylltu skilyrði 20% áhættuvogar samkvæmt landslögum fyrir 29. júní 2013, teljast uppfylla skilyrði fyrir 20% áhættuvog.

497. gr.

Krafa vegna eiginfjárgrunns að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna miðlægra mótaðila

1. Þar til 15 mánuðum eftir gildistökudag síðasta tæknilega eftirlitsstaðalsins sem um getur í 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. og 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, eða þar til ákvörðun hefur verið tekin samkvæmt 14. gr. þeirrar reglugerðar um viðurkenningu miðlæga mótaðilans, eftir því hvor dagurinn er á undan, má stofnun líta á þann miðlæga mótaðila sem fullgildan miðlægan mótaðila, að því tilskildu miðlægi mótaðilinn hafi starfsleyfi í staðfestuaðildarríki sínu til að veita stöðustofnunarþjónustu í samræmi við landslög þess aðildarríkis áður en allir tæknilegu eftirlitsstaðlarnir í 5., 8. til 11., 16., 18., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 46., 47., 49., 56. og 81. gr. þessarar reglugerðar hafa verið samþykktir.

2. Þar til 15 mánuðum eftir gildistökudag síðasta tæknilega eftirlitsstaðalsins sem um getur í 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. og 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, eða þar til ákvörðun hefur verið tekin samkvæmt 25. gr. þeirrar reglugerðar um viðurkenningu miðlæga mótaðilans sem hefur staðfestu í þriðja landi, eftir því hvor dagurinn er á undan, má stofnun líta á þann miðlæga mótaðila sem fullgildan miðlægan mótaðila.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerð skv. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, til að framlengja umbreytingarákvæði í 1. og 2. mgr. þessarar greinar um sex mánuði til viðbótar, við sérstakar aðstæður ef það er nauðsynlegt og sanngjarnt til að forðast truflanir á alþjóðlegum fjármálamörkuðum.

4. Ef miðlægur mótaðili á ekki vanskilasjóð og hefur ekki gert bindandi samkomulag við stöðustofnunaraðila sína sem gerir honum kleift að nota allar eða hluta upphafstrygginga frá stöðustofnunaradilum sínum eins og þær væru forfjármagnað framlag skal stofnun, fram til loka frestsins sem skilgreindur eru í 1. og 2. mgr. og framlengdur skv. 3. mgr., eftir því sem við á, skipta réttu formúlunni til útreiknings á kröfu vegna eiginfjárgrunns (K_i) í 2. mgr. 308. gr. út fyrir eftirfarandi formúlu:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

þar sem

IM = upphafstryggingar sem uppgjörsaðili i tilkynnir miðlægum mótaðila

IM = heildarfjárhæð upphafstryggingar sem miðlægi mótaðilinn hefur tilkynnt stofnuninni um.

498. gr.

Undanþága fyrir seljendur hrávöru

1. Ákvæði þau um kröfur vegna eiginfjárgrunns sem sett eru fram í þessari reglugerð skulu ekki gilda um verðbréfafyrirtæki sem hafa að aðalstarfsemi að veita eingöngu fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við fjármálagerningana sem tilgreindir eru í 5., 6., 7., 9. og 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB og sem tilskipun 93/22/EBE gildi ekki um þann 31. desember 2006.

Þessi undanþága skal gilda til 31. desember 2017 eða til þess dags þegar allar breytingar samkvæmt 2. og 3. mgr. ganga í gildi, eftir því hvort er á undan.

2. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. desember 2015, á grundvelli samráðs við almenning og í ljósi umræðna við lögbær yfirvöld, gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um:

- a) viðeigandi fyrirkomulag varfærnisefirlits með verðbréfa-fyrirtækjum sem hafa að aðalstarfsemi að veita eingöngu fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við hrávörufleiðurnar eða hrávörusamningana sem eru tilgreindir í 5., 6., 7., 9. og 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB,
 - b) hversu æskilegt það er að breyta tilskipun 2004/39/EB til að búa til nýjan flokk fjárfestingafyrirtækja sem hafa að aðalstarfsemi að veita eingöngu fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við fjármálagerningana sem eru tilgreindir í 5., 6., 7., 9. og 10. lið í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB sem varðar orkuframboð þ.m.t. rafmagn, kol, gas og olíu.
3. Á grundvelli skýrslunnar, sem um getur í 2. mgr., getur framkvæmdastjórnin lagt fram tillögur að breytingum á þessari reglugerð.

499. gr.

Vogun

1. Þrátt fyrir ákvæði 429. gr. og 430. gr., á tímabilinu milli 1. janúar 2014 og 31. desember 2021, skulu stofnanir reikna út og gefa skýrslu um vogunarhlutfallið með því að nota hvort tveggja eftirfarandi sem mælistærð fjármagns:

- a) eiginfjárbátt 1,
- b) eiginfjárbátt 1, með fyrirvara um undanþágurnar sem mælt er fyrir um í 1. og 2. kafla þessa bálks.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 451. gr. geta stofnanir valið hvort þær birta upplýsingarnar um vogunarhlutfallið, byggt á annað hvort annarri eða báðum skilgreiningunum á mælistærð fjármagns sem tilgreindar eru í a- og b-lið 1. mgr. þessarar greinar. Ef stofnanir breyta ákvörðun sinni um hvaða vogunarhlutfall þær birta upplýsingar um skal fyrsta birting sem á sér stað eftir slíka breytingu innihalda samrýmingu á upplýsingunum um öll vogunarhlutföll sem upplýsingar hafa verið birtar um allt til breytingarinnar.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 429. gr., á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2017, geta lögbær yfirvöld heimilað

stofnunum að reikna út vogunarhlutfall í lok ársfjórðungs ef þau álíta að stofnanir hafi ekki nægilega góð gögn til að reikna út vogunarhlutfall sem er meðaltal mánaðarlegs vogunarhlutfalls yfir ársfjórðung.

500. gr.

Umbreytingarákvæði – Basel I lágmark

1. Stofnanir, sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 3. kafla II. bálks þriðja hluta, og stofnanir, sem nota þróaðar mæliaðferðir, eins og þær eru tilgreindar í 4. kafla III. bálks þriðja hluta, við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns í tengslum við rekstraráhættu skulu uppfylla báðar eftirfarandi kröfur til 31. desember 2017:

- a) eiginfjárgrunnur þeirra skal vera eins og krafist er í 92. gr.,
- b) eiginfjárgrunnur þeirra skal öllum stundum vera að lágmarki eða meiri en 80% af lágmarksheildarfjárhæð eiginfjárgrunns sem stofnuninni væri skylt að bera, skv. 4. gr. tilskipunar 93/6/EBE eins og sú tilskipun ásamt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽¹⁾ stóðu fyrir 1. janúar 2007.

2. Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda getur krafa um eiginfjárgrunn, sem skal ætíð vera a.m.k. 80% af þeim eiginfjárgrunni sem stofnuninni yrði gert að hafa skv. 92. gr., komið í stað þeirrar fjárhæðar, sem um getur í b-lið 1. mgr., þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út í samræmi við þriðja hluta (2. kafla II. bálks) og þriðja hluta (2. eða 3. kafla III. bálks), eftir því sem við á, í stað þriðja hluta (3. kafla II. bálks) eða þriðja hluta (4. kafla III. bálks), eftir því sem við á.

3. Lánastofnun má því aðeins beita 2. mgr. að hún hafi byrjað að beita innramatsaðferðinni eða þróuðu mæliaðferðunum við útreikning á eiginfjárkröfum sínum 1. janúar 2010 eða síðar.

4. Kröfunum í b-lið 1. mgr. skal fullnægt á grundvelli fjárhæða eiginfjárgrunns sem hafa að fullu verið aðlagðar þannig að þær endurspegli muninn á útreikningi á eigin fé samkvæmt tilskipun 93/6/EBE og tilskipun 2000/12/EB, eins og þær stóðu fyrir 1. janúar 2007, og útreikningi á eiginfjárgrunni samkvæmt þessari reglugerð en munurinn verður til við aðgreinda meðferð á væntu tapi og óvæntu tapi skv. 3. kafla II. bálks þriðja hluta þessarar reglugerðar.

⁽¹⁾ Stjttð. EB L 126, 26.5.2000, p. 1.

5. Lögbær yfirvöld geta, að höfðu samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, fallið frá beitingu b-liðar 1. mgr. gagnvart stofnunum að því tilskildu að öllum kröfum varðandi innramatsaðferðina, sem fram koma í þriðja hluta (6. þætti 3. kafla II. bóls), eða viðurkenndum viðmiðunum varðandi notkun þróuðu mæliaðferðarinnar, sem fram kemur í 4. kafla III. bóls þriðja hluta, eftir því sem við á, hafi verið fullnægt.

6. Eigi síðar en 1. janúar 2017 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það hvort rétt sé að framlengja beitingu Basel I lágmarksins fram yfir 31. desember 2017 til að tryggja að fyrir hendi sé öryggiskerfi fyrir eigin líkón, þar sem tekið er tillit til þróunar á alþjóðavettvangi og alþjóðlega viðurkenndra staðla. Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef við á.

501. gr.

Frádráttur eiginfjárfra vegna útlánaáhattu sem tengist áhættukröfum á lítill og meðalstór fyrirtæki

1. Margfalda skal eiginfjárfra vegna útlánaáhattu sem tengist áhættukröfum á lítill og meðalstór fyrirtæki með stuðlinum 0,7619.

2. Við beitingu þessarar greinar:

a) Skal áhættukrafan annaðhvort talin með í smásölu- eða fyrirtækjaflokkum eða tryggð með veði í fasteign. Áhættukröfur sem eru komnar í vanskil skulu undanskildar.

b) Eru lítill og meðalstór fyrirtæki skilgreind í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum⁽¹⁾. Af þeim viðmiðunum sem eru skráð í 2. gr. viðaukans við þau tilmæli skal einungis hafa hliðsjón af ársveltu.

c) Skal heildarfjárhæðin, sem viðkomandi viðskiptavinur eða hópur tengdra viðskiptavina, skuldar lánastofnuninni og móðurfyrirtækinu og dótturfyrirtækjum þess, þ.m.t. allar áhættuskuldbindingar í vanskilum, að frátöldum kröfum eða ábyrgðarkröfum tryggðum með veði í íbúðarhúsnæði, ekki fara yfir 1,5 milljón evra svo lánastofnuninni sé kunnugt um. Stofnunin skal grípa til réttmætra ráðstafana til að afla sér þessarar vitneskju.

3. Stofnanir skulu gefa lögbærum yfirvöldum skýrslu á þriggja mánaða fresti um heildarfjárhæð áhættukrafna á lítill og meðalstór fyrirtæki í samræmi við 2. mgr.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 28. júní 2016, gefa skýrslu um áhrif eiginfjárfra, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, á lánveitingar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja og einstaklinga og leggja hana fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að því er 4. mgr. varðar, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um eftirtalin atriði:

a) greiningu á þróun hvað varðar lánveitingar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja og skilyrðin sem þau þurfa að uppfylla á því tímabili sem um getur í 4. mgr.,

b) greiningu á raunverulegri áhættu tengdri litlum og meðalstórum fyrirtækjum í Sambandinu yfir heilt hagsveiflutímabil,

c) samkvæmni milli eiginfjárfra, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð hvað varðar útlánaáhattu, sem tengist áhættuskuldbindingum á lítill og meðalstór fyrirtæki, og niðurstaðna greiningarinnar skv. a- og b-lið.

II. BÁLKUR

SKÝRSLUGJÖF OG ENDURSKOÐUN

502. gr.

Áhrif eiginfjárfra á hagsveifluna

Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, evrópska kerfisáhætturáðið og aðildarríkin og að teknu tilliti til álits Seðlabanka Evrópu, fylgjast reglubundið með því hvort þessi reglugerð hafi í heild, ásamt tilskipun 2013/36/ESB, veruleg áhrif á hagsveifluna og skal, í ljósi þeirrar athugunar, íhuga hvort þörf sé á ráðstöfunum til úrbóta.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. desember 2013, skýrslu um það hvort og þá hvernig á að samstilla aðferðafræði stofnana, sem vinna samkvæmt innramatsaðferðinni, með það í huga að gera líkari eiginfjárfra, jafnframt því að draga úr líkum á sveifluaukningu.

Á grundvelli þessarar greiningar og að teknu tilliti til álits Seðlabanka Evrópu skal framkvæmdastjórnin taka saman tveggja ára skýrslu og leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt viðeigandi tillögum. Við gerð skýrslunnar skal taka viðeigandi tillit til framlags lántakenda og lánveitenda.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu c-liðar 1. mgr. 33. gr. og leggja hana fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt viðeigandi tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

Með hliðsjón af brottfall c-liðar 1. mgr. 33. gr. og hugsanlegri beitingu hennar á vettvangi Sambandsins skal með endurskoðuninni einkum tryggja að fullnægjandi verndarráðstafanir séu fyrir hendi svo að tryggja megi fjárhagslegan stöðugleika innan allra aðildarríkja.

503. gr.

Kröfur vegna eiginfjárfra í tengslum við áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu, ásamt viðeigandi tillögum, um það hvort sú áhættuvog, sem mælt er fyrir um í 129. gr., og kröfur um eiginfjárfra í tengslum við sértæka áhættu í 3. mgr. 336. gr. séu fullnægjandi hvað varðar alla þá gerninga sem uppfylla skilyrði til þessarar meðferðar og hvort viðmiðanir í 129. gr. eigi við.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

2. Í skýrslunni og tillögnum, sem um getur í 1. mgr., skal hafa hliðsjón af:

- a) því að hvaða marki gerður er nægilegur greinarmunur á breytilegu lánshæfi sértryggðra skuldabréfa og veðum þeim til tryggingar í eiginfjárkröfum samkvæmt núverandi reglum um sértryggð skuldabréf, þ.m.t. hversu breytileikinn er mikill í aðildarríkjum,
- b) gagnsæi á markaði fyrir sértryggð skuldabréf og að hvaða marki þetta auðveldar fjárfestum heildstæða innri greiningu hvað varðar útlánaáhættu sértryggðra skuldabréfa og veð þeim til tryggingar og aðgreiningu eigna við ógjaldfærni útgefanda, þ.m.t. mildandi áhrif af undirliggjandi ströngum lagaramma aðildarríkis í samræmi við 129. gr. þessarar reglugerðar og 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB um heildarlánshæfi sértryggðra skuldabréfa og áhrif þeirra á það gagnsæi sem fjárfestum er nauðsynlegt og
- c) að hvaða marki útgáfa sértryggðra skuldabréfa hefur áhrif á útlánaáhættu sem aðrir kröfuhafar útgáfustofnunarinnar standa frammi fyrir.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2013, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það hvort líta skuli á lán með veði í flugvélum (e. aircraft liens) og lán til íbúðarhúsnæðis, sem er tryggt með ábyrgðaryfirlýsingu en ekki skráðu fasteignaveði, sem veðhæfa eign við tiltekna kringumstæður í samræmi við 129. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, endurskoða hvort undanþágurnar, sem settar eru fram í 496. gr., eigi við og hvort viðeigandi sé að rýmka sambærilega meðferð þannig að hún nái yfir aðrar tegundir sértryggðra skuldabréfa. Í ljósi þeirrar endurskoðunar getur framkvæmdastjórnin samþykkt, ef við á, framseldar gerðir í samræmi við 462. gr. til að gera undanþáguna varanlega eða lagt fram tillögu að nýrri löggjöf þannig að hún taki til annarra tegunda sértryggðra skuldabréfa.

504. gr.

Fjármagnsgerningar sem opinber yfirvöld skrá sig fyrir í neyðartilvikum

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu, ásamt viðeigandi tillögum, um það hvort nauðsynlegt sé að breyta eða fella niður þá meðferð sem sett er fram í 31. gr.

505. gr.

Endurskoðun langtímafjármögnunar

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu, ásamt viðeigandi tillögum, um það hvort kröfur þessarar reglugerðar eigi við í ljósi þess að nauðsynlegt er að tryggja fullnægjandi fjármögnun allra tegunda langtímafjárfestingar í efnahagskerfinu, þ.m.t. bráðnauðsynleg verkefni tengd innviðum í Sambandinu á sviði flutninga-, orku- og fjarskiptamála.

506. gr.

Útlánaáhætta – skilgreining á vanskilum

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 31. desember 2017, gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um hvernig það að breyta 90 daga vanskilum í 180 daga vanskil, eins og kveðið er á um í b-lið 1. mgr. 178. gr., hefur áhrif á fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og hvort rétt sé að beita þessu ákvæði eftir 31. desember 2019.

Á grundvelli skýrslunnar getur framkvæmdastjórnin lagt fram tillögu að nýrri löggjöf með breytingu á þessari reglugerð.

507. gr.

Stórar áhættuskuldbindingar

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu j-liðar 1. mgr. 400. gr. og 2. mgr. 400. gr., þ.m.t. hvort aðildarríkin hafa rétt til að taka ákvörðun um beitingu þeirra undanþága sem fram koma í 2. mgr. 400. gr., og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

Að því er varðar hugsanlegt afnám ákvörðunarvalds aðildarríkis skv. c-lið 2. mgr. 400. gr. og mögulega beitingu þess á vettvangi Sambandsins skal við endurskoðunina einkum taka tillit til skilvirkni áhættustýringar samstæðu og á sama tíma tryggja að fullnægjandi verndarráðstafanir séu fyrir hendi til að tryggja fjárhagslegan stöðugleika innan allra aðildarríkja þar sem eining innan samstæðu er skráð.

508. gr.

Umfang beitingar

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu II. bálks fyrsta hluta og 6. og 7. mgr. 113. gr. og leggja hana fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar 31. desember 2015, gefa skýrslu um það hvort og þá hvernig krafa varðandi lausafjárþekju, sem mælt er fyrir um í sjötta hluta, skuli gilda um verðbréfafyrirtæki og skal, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, leggja skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og í ljósi viðræðna við lögbær yfirvöld, gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um viðeigandi fyrirkomulag á varfærniseftirliti með verðbréfafyrirtækjum og þeim fyrirtækjum sem um getur í 4. gr (b- og c-lið 2. liðar 1. mgr.). Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef við á.

509. gr.

Kröfur varðandi lausafjárstöðu

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með og meta þær skýrslur sem gerðar eru í samræmi við 1. mgr. 415. gr. hver sem gjaldmiðillinn og hvert sem viðskiptalíkanið er. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við evrópska kerfisáættaráðið, endanlega notendur utan fjármála-markaða, bankakerfið, lögbær yfirvöld og seðlabanka innan seðlabankakerfis Evrópu, tilkynna framkvæmdastjórninni árlega og í fyrsta sinn eigi síðar en 31. desember 2013 um það hvort almenn krafa varðandi lausafjárþekju í sjötta hluta, sem byggist á þeim liðum sem gefa skal skýrslu um í samræmi við II. bálk sjötta hluta og III. viðauka, sé líkleg til að hafa verulega skaðleg áhrif á starfsemi og áhættulýsingu stofnana með staðfestu í Sambandinu eða á stöðugleika og eðlilega starfsemi fjármálamarkaða eða á efnahagslífið og stöðugleika í lánveitingum banka, með sérstakri áherslu á lánveitingar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja og á fjármögnun viðskipta, þ.m.t. lánveitingar innan ramma opinberra kerfa greiðslu-vátrygginga vegna útflutnings.

Í skýrslunni, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal taka tilhlýðilegt tillit til markaða og þróunar á alþjóðlegu regluverki, auk samspils kröfu varðandi lausafjárþekju og annarra varfærnis-krafna samkvæmt þessari reglugerð, s.s. áhættuþekjuhlutfalls fjármagns eins og það er sett fram í 92. gr. og vogunarhlutfalls.

Evrópuþingið og ráðið skulu fá tækifæri til að koma á framfæri sjónarmiðum sínum varðandi skýrsluna sem um getur í fyrstu undirgrein.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal í þeirri skýrslu, sem um getur í 1. mgr., einkum meta eftirfarandi þætti:

a) Innleiðingu kerfa til að takmarka virði lausafjárinn-streymis, einkum með það í huga að ákvarða viðeigandi innstreymismörk og skilyrði fyrir beitingu þeirra, með hliðsjón af mismunandi viðskiptalíkönunum, þ.m.t. gegnum-streymisfjármögnun (e. *pass-through financing*), kröfukaup, eignaleigustarfsemi, sértryggð skuldabréf, fasteignaveð, útgáfa sértryggðra skuldabréfa, og að hvaða marki breyta skal eða fella niður þessi mörk til að taka tillit til sérkenna sérstakrar fjármögnunar.

b) Kvörðun inn- og útstreymis sem um getur í II. bálki sjötta hluta, einkum skv. 7. mgr. 422. gr. og 2. mgr. 425. gr.

c) Innleiðingu kerfa sem takmarka gildissvið krafna varðandi lausafjárþekju við tiltekna flokka lausafjár, einkum þegar viðeigandi lágmarkshlutfall lausafjár, sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 416. gr., er metið í tengslum við heildarlausafjáreignir, prófun á 60% viðmiðunarmörkum og með hliðsjón af þróun regluverks á alþjóðavettvangi. Ekki skal reikna eignir, sem eru fengnar að láni og gjaldfallnar eða heimilt er að innkalla innan 30 almanaks-daga, nema því aðeins að eignirnar hafi fengist gegn tryggingu sem uppfyllir einnig skilyrði skv. a-, b- og c-lið 1. mgr. 416. gr.

d) Innleiðingu sérstakra lægri útstreymishlutfalla og/eða hærri innstreymishlutfalla að því er varðar streymi innan samstæðu, þar sem tilgreint er með hvaða skilyrðum slíkt sérstakt inn- eða útstreymishlutfall er réttlætt út frá varfærnisjónarmiðum og sett fram ítarlegt yfirlit yfir aðferðafræði þar sem stuðst er við hlutlægar viðmiðanir og breytur í því skyni að ákvarða umfang innstreymis og útstreymis milli stofnana og mótaðila þegar þeir hafa ekki staðfestu í sama aðildarríki.

e) Kvörðun nýtingarhlutfalls sem á við um ónotuð bindandi lán og ónotaðar lausafjárþyrreiddslur sem falla undir 3. og 5. mgr. 424. gr. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal einkum gera prófun á 100% nýtingarhlutfalli.

f) Skilgreiningu á smásöluinnlánum í 2. lið 411. gr., einkum hvort ráðlegt sé að koma á viðmiðunarmörkum hvað varðar innlán einstaklinga.

g) Þörfina á því að koma á nýjum flokki fyrir smásöluinnlán með lægra útstreymi í ljósi sérkenna slíkra innlána sem kann að réttlæta lægra útstreymishlutfall og með hliðsjón af þróun á alþjóðavettvangi.

h) Undanþágur frá kröfum um samsetningu lausafjár, sem krafist er að stofnanirnar hafi, þegar sameiginleg og rökstudd lausafjárþörf stofnananna í tilteknum gjaldmiðli er umfram það lausafé sem aðgengilegt er og þau skilyrði sem gilda um slíkar undanþágur.

i) Skilgreiningu á fjármálaafurðum, sem samrýmast Sharia-lögum og eru settar fram sem valkostur fyrir banka sem starfa í samræmi við þau lög hvað varðar fjármuni sem myndu teljast lausafé að því er varðar 416. gr.

j) Skilgreiningu á álagsaðstæðum, þ.m.t. meginreglur varðandi nýtingu lausafjárforða og nauðsynleg viðbrögð eftirlitsaðila, sem gerir stofnunum kleift að nýta lausafé sitt til að mæta útstreymi lausafjár, og hvernig skuli fara með tilvik þar sem reglum er ekki fylgt.

k) Skilgreiningu á rekstrarsambandi sem komið hefur verið á við viðskiptavin utan fjármálamarkaðar eins og um getur í c-lið 3. mgr. 422. gr.

- l) Kvörðun útstremismarkna sem gilda um millibanka-viðskipti og viðskiptaþjónustu við fagfjórfaða eins og um getur í fyrstu undirgrein 4. mgr. 422. gr.
- m) Kerfi um að beita áfram eldri reglum um ríkistryggð skuldabréf, sem hafa verið gefin út til lánastofnana sem þáttar í stuðningsráðstöfunum ríkisins með samþykki ESB varðandi ríkisaðstoð, svo sem skuldabréf sem eignastýringar-fyrirtækið NAMA á Írlandi og spænska eignastýringar-fyrirtækið á Spáni gefa út í því skyni að færa lélegar eignir af efnahagsreikningi lánastofnana sem afar auðseljanlegar eignir með afar mikið láns hæfi a.m.k. fram í desember 2023.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Seðlabanka Evrópu, eigi síðar en 31. desember 2013, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um viðeigandi samræmdar skilgreiningar á því hvað teljast vera auðseljanlegar og afar auðseljanlegar framseljanlegar eignir með mikið eða afar mikið láns hæfi að því er 416. gr. varðar og viðeigandi skerðingu að því er varðar eignir sem myndu teljast lausafjáreignir með tilliti til 416. gr., að frátöldum eignum sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 416. gr.

Evrópuþingið og ráðið skulu fá tækifæri til að koma á framfæri sjónarmiðum sínum varðandi skýrsluna.

Í skýrslunni, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal einnig fjallað um:

- a) aðra eignaflokka, einkum verðbréf, tryggð með fast-eignaveði í íbúðarhúsnæði, sem teljast auðseljanlegar eignir með mikið láns hæfi,
- b) aðra flokka veðhæfra verðbréfa eða lána seðlabanka, t.d. skuldabréf og viðskiptabréf sveitarfélaga, og
- c) aðrar veðhæfar en framseljanlegar eignir utan seðlabanka, t.d. hlutabréf skráð á viðurkenndum verðbréfamarkaði, gull, stórir vísitölutengdir hlutabréfagæringar, skuldabréf með ábyrgð, sértryggð skuldabréf, fyrirtækjaskuldabréf og sjóði sem byggjast á þessum eignum.

4. Í skýrslunni, sem um getur í 3. mgr., skal taka til skoðunar hvort og þá að hvaða marki telja skuli loforð um lánafyrirgreiðslu, sem um getur í e-lið 1. mgr. 416. gr., til lausafjár í ljósi þróunar á alþjóðavettvangi og með hliðsjón af evrópskum sérkennum, þ.m.t. á hvern hátt peningamálastefna er framkvæmd í Sambandinu.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal einkum kanna hvort og í hvaða mæli eftirfarandi viðmiðanir eiga við í tengslum við slíkar skilgreiningar:

- a) lágmarksmagn viðskipta með eignirnar,
- b) lágmarksmagn útistandandi eigna,
- c) gagnsæjar upplýsingar um verðlagningu og í kjölfar viðskipta,
- d) láns hæfisþrep sem um getur í 2. kafla II. bálks þriðja hluta,

- e) heimildir um verðstöðugleika,
- f) meðalmagn verslunar og meðalstærð viðskipta,
- g) hámarksverðbil kaup- og sölutilboðs,
- h) hversu langur tími er til gjalddaga,
- i) lágmarksveltuhlutfall.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal enn fremur gefa skýrslu um eftirfarandi atriði eigi síðar en 31. janúar 2014:

- a) samræmdar skilgreiningar á auðseljanlegum og afar auðseljanlegum eignum með mikið og afar mikið láns hæfi,
- b) hugsanlegar ófyrirséðar afleiðingar af skilgreiningu á lausafé á framkvæmd peningastefnuaðgerðar og að hvaða marki:
- i. skrá yfir lausafé, sem er ótengd skrá yfir veðhæfar eignir seðlabanka, kann að vera stofnunum hvatning til að leggja fram veðhæfar eignir, sem falla ekki undir skilgreininguna á lausafé, í endurfjármögnunar-aðgerðum,
- ii. setning reglna um lausafé kann að draga úr áhuga stofnana á að lána eða taka fé að láni á ótrygðum peningamarkaði sem kann að leiða til gagnrýni á það markmið að nota millibankadagvexti í evrum (EONIA) við framkvæmd peningamálastefnunnar,
- iii. innleiðing kröfu varðandi lausafjárþekju kann að gera seðlabönkum það erfiðara að tryggja verðstöðugleika með því að nota fyrirliggjandi ramma og gerninga peningamálastefnunnar,
- c) kröfur um starfrækslu vegna eignarhluteildar í lausafjáreignum, eins og um getur í b- til f-lið 417. gr., í samræmi við þróun alþjóðareglna.

510. gr.

Kröfur varðandi trygga nettófjármögnun

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu, á grundvelli þeirra liða sem tilkynna skal um í samræmi við III. bálk sjötta hluta, um það hvort og hvernig rétt væri að tryggja að stofnanir noti tryggja fjármögnun, þ.m.t. mat á áhrifum á viðskipti og áhættulýsingar á stofnunum sem hafa staðfestu í Sambandinu eða áhrifum á fjármálamarkaði eða efnahagslífið og útlánastarfi, með sérstakri áherslu á lánveitingar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja og á viðskiptafjármögnun, þ.m.t. lánveitingar innan ramma opinberra váttryggingakerfa vegna útflutnings og líkana fyrir gegnumstreymisfjármögnun, þ.m.t. veðlán með jafnháu mótframlagi. Einkum skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin greina áhrif tryggrar fjármögnunar á fyrirkomulag endurfjármögnunar í ólíkum líkönum fyrir bankastarfsemi í Sambandinu.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal einnig, eigi síðar en 31. desember 2015, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu, á grundvelli liða sem tilkynna skal um í samræmi við III. bálk sjötta hluta og í samræmi við samræmt skýrslusnið sem um getur í a-lið 3. mgr. 415. gr. og að höfðu samráði við evrópska kerfisáhætturáðið, um þá aðferðafræði sem notuð er til að ákvarða fjárhæð tryggjar fjármögnunar, sem stendur stofnunum til boða og þær þurfa á að halda, og um viðeigandi samræmdar skilgreiningar til að reikna út kröfur varðandi trygga fjármögnun, þar sem eftirtalin atriði eru einkum könnuð:

- a) flokkar og vægi að því er varðar trygga fjármögnun í 1. mgr. 427. gr.,
- b) flokkar og vægi í tengslum við ákvörðun krafna varðandi trygga fjármögnun í 1. mgr. 428. gr.,
- c) aðferðafræði skal fela í sér hvetjandi og letjandi þætti, eftir því sem við á, til að hvetja til enn tryggari langtímafjármögnunar eigna, atvinnustarfsemi, fjárfestinga og fjármögnunar stofnana,
- d) hvort nauðsynlegt sé að þróa ólíka aðferðafræði fyrir ólíkar tegundir stofnana.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, ef við á og með tilliti til þeirra skýrslna, sem um getur í 1. og 2. mgr. og með fullu tilliti til fjölbreytileikans í bankageira Sambandsins, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögu að nýrri löggjöf um það hvernig tryggt verður að stofnanir noti trygga fjármögnun.

511. gr.

Vogun

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið, á grundvelli niðurstaðna í þeirri skýrslu sem um getur í 3. mgr., skýrslu um áhrif og skilvirkni vogunarhlutfalls.

2. Ef við á skal fylgja skýrslunni tillaga að nýrri löggjöf um innleiðingu viðeigandi fjölda þrepa fyrir vogunarhlutfall, sem gerð yrði krafa um að stofnanir innan ólíkra viðskiptalíkana fylgi, með tillögu um fullnægjandi kvörðun þessara þrepa og hvers kyns viðeigandi aðlaganir á fjármagnsmælingu og mælingu á heildaráhættu, eins og um getur í 429. gr., ásamt hver kyns tengdum sveigjanleikaráðstöfunum ef nauðsyn krefur, þ.m.t. viðeigandi breytingar á 458. gr. til að innleiða vogunarhlutfall innan ramma ráðstafana sem fram koma í þeirri grein.

3. Að því er 1. mgr. varðar skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu, eigi síðar en 31. október 2016, um a.m.k. eftirtalda þætti:

- a) hvort sá rammi um vogunarhlutfall, sem kveðið er á um í þessari reglugerð og 87. og 98. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, sé viðeigandi tæki til að draga, með fullnægjandi hætti og í nauðsynlegum mæli, úr hættu á of mikilli vogun af hálfu stofnananna,
- b) greina viðskiptalíkon sem endurspegla heildaráhættusnið stofnananna og innleiða aðgreind þrep vogunarhlutfalls fyrir þessi viðskiptalíkon,
- c) hvort þær kröfur, sem mælt er fyrir um í 76. og 87. gr. tilskipunar 2013/36/ESB í samræmi við 73. og 97. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, til að takast á við hættu á of mikilli vogun dugi til að tryggja trausta áhættustjórnun stofnananna og, ef svo er ekki, hvaða frekari ráðstafanir þarf að gera til að tryggja að þessum markmiðum verði náð,
- d) hvort og þá hvaða breytingar á útreikningsaðferðinni, sem um getur í 429. gr., væru nauðsynlegar til að tryggja að unnt sé að nota vogunarhlutfall sem viðeigandi vísi að því er varðar hættu stofnunar á of mikilli vogun,
- e) hvort, í tengslum við útreikning á heildaráhættu vegna vogunarhlutfalls, virði áhættuskuldbindingar í samningum, sem taldir eru upp í II. viðauka og er ákvörðuð með aðferð upprunalegrar áhættu, er í veigamiklum atriðum ólík virði áhættuskuldbindingar sem er ákvörðuð með markaðsvirðisáðferðinni,
- f) hvort það að nota annað hvort eiginfjárgrunn eða almennt eigið fé þáttar 1 sem fjármagnsmælingu vogunarhlutfalls gæti átt betur við í því skyni að rekja hættu á of mikilli vogun og, í því tilvik, hver væri viðeigandi kvörðun vogunarhlutfallsins,
- g) hvort sá umbreytingarstuðull, sem um getur í a-lið 10. mgr. 429. gr. fyrir ónotaðar lánsheimildir, sem hægt er að fella niður án skilyrða hvenær sem er og fyrirvaralaust, sé hæfilega varfærinn, byggt á þeim gögnum sem aflað er á athugunartímabilinu,
- h) hvort tíðni og snið á birtingu liða, sem um getur í 451. gr., séu fullnægjandi,
- i) viðeigandi þrep vogunarhlutfalls fyrir hvert viðskiptalíkan sem er staðfest í samræmi við b-lið,
- j) hvort skilgreina skuli umfang hvers þreps vogunarhlutfallsins,

k) hvort innleiðing kröfu varðandi vogunarhlutfall stofnana myndi kalla á breytingar á ramma um vogunarhlutfall sem kveðið er á um í þessari reglugerð og, í því tilviki, hvers konar breytingar,

l) hvort innleiðing kröfu varðandi vogunarhlutfall stofnana myndi í reynd takmarka hættu á of mikilli vogun þessara stofnana og í því tilviki hvort allar stofnanir skuli vera á sama þrepi vogunar eða hvort ákvarða á það samkvæmt áhættusniði og viðskiptamódeli, auk stærðar stofnana, og hvort krafist er viðbótarkvörðunar eða umbreytingar-tímabils í þessu tilliti.

4. Skýrslan, sem um getur í 3. mgr., skal a.m.k. taka til tímabilsins frá 1. janúar 2014 til 30. júní 2016 og hafa hliðsjón af a.m.k. eftirfarandi þáttum:

a) áhrifum þess að innleiða kröfu varðandi vogunarhlutfall, ákvarðað í samræmi við 429. gr., sem stofnanir þurfa að uppfylla varðandi:

i. fjármálamarkaði almennt og markaði fyrir endurverf viðskipti, einkum afleiður og sértryggð skuldabréf,

ii. traustleika stofnana,

iii. viðskiptalíkönn og það skipulag sem stofnanir hafa á efnahagsreikningum, einkum hvað varðar áhættulitla viðskiptastarfsemi, s.s. stuðningslán frá opinberum þróunarböndum, lán sveitarfélaga, fjármögnun íbúð-arhúsnæðis og önnur áhættulitil svið sem eru eftirlitsskyld samkvæmt landslögum,

iv. tilfærslu áhættuskuldbindinga til aðila sem lúta ekki varfærnisefirliti,

v. nýsköpun á fjármálasviði, einkum þróun gerninga með innbyggðri vogun,

vi. áhættusækni stofnana,

vii. stöðustofnun, uppgjör og vörslustarfsemi og starfsemi miðlægs mótaðila,

viii. lotueðli fjármagnsmælingar og mælingar á heildaráhættu vegna vogunarhlutfalls,

ix. lánveitingar banka, með sérstakri áherslu á lánveitingar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, staðaryfirvalda, héraðsstjórna og opinberra aðila og á viðskiptafjármögnun, þ.m.t. lánveitingar innan ramma opinberra kerfa greiðsluvátrygginga vegna útflutnings,

b) samspil vogunarhlutfalls og áhættutengdra eiginfjárfarfna og lausafjárfarfna eins og tilgreint er í þessari reglugerð,

c) áhrif mismunandi reikningsskila í reikningsskilastöðlum sem er beitt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002, reikningsskilastöðlum sem er beitt samkvæmt tilskipun 86/635/EBE og annarri viðeigandi reikningsskilaumgjörð svo og annarri viðeigandi reikningsskilaumgjörð um sambærileika vogunarhlutfalls.

512. gr.

Áhættuskuldbindingar vegna yfirfærslu útlánaáhættu

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um beitingu og skilvirkni ákvæða fimmta hlutar í ljósi þróunar á alþjóðlegum mörkuðum.

513. gr.

Þjóðhagsvarúðarreglur

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 30. júní 2014, að höfðu samráði við evrópska kerfisáhætturáðið og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, endurskoða hvort þær þjóðhagsvarúðarreglur, sem er að finna í þessari reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB, nægi til að draga úr kerfisáhættu í geirum, á svæðum og í aðildarríkjum, þ.m.t. mat á því:

a) hvort nógildandi þjóðhagsvarúðartæki í þessari reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB séu árangursrík, skilvirk og gagnsæ:

b) hvort umfang og möguleg stig í skörun milli ólíkra þjóðhagsvarúðartækja til að takast á við áþekka áhættu í þessari reglugerð og tilskipun 2013/36/ESB séu fullnægjandi og, ef við á, leggja til nýjar þjóðhagsvarúðarreglur,

c) hvernig alþjóðlega viðurkenndir staðlar fyrir kerfistengdar stofnanir og ákvæði þessarar reglugerðar og tilskipunar 2013/36/ESB spila saman og, ef við á, leggja fram tillögu að nýjum reglum sem taka tillit til þessara alþjóðlega viðurkenndu staðla.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, á grundvelli samráðs við evrópska kerfisáhætturáðið og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það mat sem um getur í 1. mgr. og, ef við á, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögu að nýrri löggjöf.

514. gr.

Útlánaáhætta mótaðila og aðferð upprunalegrar áhættu

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu 275. gr. og leggja hana fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt, ef við á, viðeigandi tillögu að nýrri löggjöf.

515. gr.

Eftirlit og mat

1. Eigi síðar en 2. janúar 2015, skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, ásamt Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, gefa skýrslu, um framkvæmd þessarar reglugerðar og skyldra skuldbindinga samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 648/2012, einkum með hliðsjón af stofnunum sem starfrækja miðlægan mótaðila, til að komast hjá skörun krafna varðandi afleiðuviðskipti og þar með komast hjá aukinni eftirlitsáhættu og auknum kostnaði lögbærra yfirvalda vegna eftirlits.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með og meta framkvæmd ákvæða um kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar áhættukröfur á miðlægan mótaðila eins og fram kemur í 9. þætti 6. kafla II. bóls í þriðja hluta. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 1. janúar 2015, gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um áhrif og skilvirki þessara ákvæða.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, endurskoða og gefa skýrslu um það hvernig þessi reglugerð samrýmist skyldum skuldbindingum samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 648/2012, kröfum vegna eiginfjárgrunns sem fram koma í 9. þætti 6. kafla II. bóls í þriðja hluta og skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið og, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf.

516. gr.

Langtímafjármögnun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, gefa skýrslu um áhrif þessarar reglugerðar á hvatningu til langtímafjárfestinga í vaxtarhvetjandi innviðum.

517. gr.

Skilgreining á hæfu fjármagni

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, endurskoða og gefa skýrslu um það hvort við hæfi sé að beita skilgreiningunni á hæfu fjármagni að því er varðar III. bólk annars hluta og fjórða hluta og skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið og, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf.

518. gr.

Endurskoðun á fjármagnsgerningum sem færa má niður eða breyta þegar stofnun telst ekki lengur lífvænleg

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, endurskoða og gefa skýrslu um það hvort rétt væri að hafa í þessari reglugerð kröfu um að færa skuli viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 og fjármagnsgerninga þáttar 2 niður þegar ákvarðað hefur verið að stofnun teljist ekki lengur lífvænleg. Framkvæmdastjórnin skal leggja þá skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt viðeigandi tillögu að nýrri löggjöf, ef við á.

519. gr.

Eignir réttindatengds lífeyrissjóðs dregnar frá liðum almenns eigin fjár þáttar 1

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 30. júní 2014, gera skýrslu um það hvort endurskoðaður alþjóðlegur reikningskilastaðall IAS 19, ásamt frádrætti nettólífeyriseigna eins og fram kemur í e-lið 1. mgr. 36. gr., og breytingar á nettólífeyrisskuldbindingum leiði til óeðlilegs flöktis í eiginfjárgrunni stofnana.

Framkvæmdastjórnin skal, með hliðsjón af skýrslu Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið, eigi síðar en 31. desember 2014, skýrslu um málefnið sem um getur í fyrstu málsgrein, ásamt tillögu að nýrri löggjöf, ef við á, til að innleiða meðferð þar sem skilgreindar eignir réttindatengds lífeyrissjóðs eða skuldbindingar vegna útreiknings á eiginfjárgrunni eru aðlagðar.

III. BÁLKUR

BREYTINGAR

520. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 648/2012

Reglugerð (ESB) nr. 648/2012 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi kafli bætist við í IV. bólk:

4. KAFLI

Útreikningar og skýrslugjöf að því er varðar reglugerð (ESB) nr. 575/2013

50. gr. a

Útreikningur á K_{CCP}

1. Að því er varðar 308. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki (*) þar sem miðlægur mótaðili hefur fengið tilkynninguna sem um getur í b-lið 2. mgr. 301. gr. þeirrar reglugerðar, skal hann reikna út K_{CCP} eins og tilgreint er í 2. mgr. þessarar greinar fyrir alla samninga og viðtæki sem hann stöðustofnar fyrir alla stöðustofnunaðila sem falla undir umfang tiltekings vanskilasjóðs.

2. Miðlægur mótaðili skal reikna út áætlað fjármagn (K_{CCP}) sem hér segir:

$$K_{CCP} = \sum_i \max \{ EBRM_i - IM_i - DF_i; 0 \} \cdot RW \cdot \text{eiginfjárhlutfall}$$

þar sem:

EBRM_i = virði áhættuskuldbindingar fyrir mildun áhættu, sem er jafnt virði áhættuskuldbindingar miðlægs mótaðila gagnvart uppgjörsaðila i sem leiðir af öllum samningum og viðskiptum við þann uppgjörsaðila, reiknað án hliðsjónar af tryggingum sem sá uppgjörsaðili leggur fram,

IM_i = upphafstryggingar sem uppgjörsaðili i tilkynnir miðlægum mótaðila,

DF_i = forfjármagnað framlag uppgjörsaðila i,

RW = 20% áhættuvog,

Eiginfjárlutfall = 8%

Sérhvert virði í formúlunni í fyrstu undirgrein skal tengjast matinu í dagslok áður en veðkalli af lokaveðkalli þess dags hefur verið skipt.

3. Miðlægur mótaðili skal annast þann útreikning, sem krafist er í 2. mgr., a.m.k. ársfjórðungslega eða oftar krefjist lögbær yfirvöld slíks af þeirra eigin stöðustofnunaraðilum sem teljast vera stofnanir.

4. Að því er varðar 3. mgr. skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin gera drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina eftirfarandi:

a) hversu oft og á hvaða dögum sá útreikningur fer fram sem mælt er fyrir um í 2. mgr.,

b) við hvaða aðstæður lögbært yfirvald stofnunar, sem kemur fram sem stöðustofnunaraðili, getur krafist aukinnar tíðni útreikninga og skýrslugjafar miðað við það sem krafist er í a-lið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

50. gr. b

Almennar reglur um útreikning KCCP

Eftirfarandi gildir að því er varðar þann útreikning sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 50. gr. a:

a) miðlægur mótaðili skal reikna út virði áhættuskuldbindinga hans á stöðustofnunaraðila sína sem hér segir:

i) að því er varðar áhættuskuldbindingar sem leiðir af samningum og viðskiptum, sem skráð eru í a- og d-lið 1. mgr. 301. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal miðlægur mótaðili reikna þær út í samræmi við markaðsvirðisáðferðina sem mælt er fyrir um í 274. gr. hennar.

ii) að því er varðar áhættuskuldbindingar sem leiðir af samningum og viðskiptum, sem skráð eru í b-, c- og e-lið 1. mgr. 301. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal miðlægur mótaðili reikna þær út í samræmi við heildaraðferð fjárhagslegra trygginga sem er tilgreind í 223. gr. þeirrar reglugerðar, með jöfnun flökts samkvæmt eftirlitsaðferðinni, tilgreint í 223. og 224. gr. þeirrar reglugerðar. Undanþágan, sem fram kemur í a-lið 3. mgr. 285. gr. þeirrar reglugerðar, gildir ekki,

iii) að því er varðar áhættukröfur, sem leiðir af viðskiptum sem eru ekki skráð í 1. mgr. 301. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fela einungis í sér uppgjörsáheitu, skal miðlægur mótaðili reikna þær út í samræmi við V. bálk þriðja hluta þeirrar reglugerðar,

b) að því er varðar stofnanir, sem falla undir gildissvið reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eru skuldajöfnunarsöfnin hin sömu og skilgreind eru í II. bálki þriðja hluta þeirrar reglugerðar,

c) við útreikning á virðinu, sem um getur í a-lið, skal miðlægur mótaðili draga frá áhættukröfum sínum þá tryggingu sem stöðustofnunaraðili hefur lagt fram, lækkað eins og við á með jöfnun flökts samkvæmt eftirlitsaðferð, í samræmi við heildaraðferð fjárhagslegra trygginga sem tilgreind er í 224. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

e) ef miðlægur mótaðili hefur áhættuskuldbindingar á einn eða fleiri miðlægan mótaðila skal hann fara með slíkar áhættuskuldbindingar líkt og áhættuskuldbindingar á stöðustofnunaraðila og taka með við útreikning á KCCP allt tryggingarfé eða forfjármögnuð framlög frá þessum miðlægu mótaðilum,

f) ef miðlægur mótaðili hefur komið á bindandi samningsbundnu fyrirkomulagi við stöðustofnunaraðila sína, sem heimilar honum að líta á upphaflegt tryggingarfé frá þeim stöðustofnunaraðilum, í heild eða að hluta, líkt og um forfjármögnuð framlög væri að ræða, skal hann líta á upphaflegt tryggingarfé sem forfjármögnuð framlög að því er varðar útreikninginn í 1. mgr. en ekki sem upphaflegt tryggingarfé,

h) miðlægur mótaðili skal, við beitingu markaðsvirðisáðferðarinnar sem sett er fram í 274. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, láta eftirfarandi koma í stað formúlunnar í ii. lið c-liðar 1. mgr. 298. gr. þeirrar reglugerðar:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

þar sem teljari fyrir nettó/brúttóhlutfall er reiknaður í samræmi við 1. mgr. 274. gr. þeirrar reglugerðar og rétt áður en síðari kröfum um tryggingarfé er í reynd breytt við lok greiðslutímabilsins og nefnarinn er brúttó-endurnýjunarkostnaður,

- i) Þar sem miðlægur mótaðili getur ekki reiknað út virði nettó/brúttóhlutfalls, eins og fram kemur í ii. lið c-liðar 1. mgr. 298. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal hann:
- i. tilkynna þeim stöðustofnunaraðilum sínum sem eru stofnanir og lögbærum yfirvöldum þeirra um að hann sé ófær um að reikna út nettó/brúttóhlutfall og hvaða ástæður liggja því að baki,
 - ii. yfir þriggja mánaða tímabil er honum heimilt að nota nettó/brúttóhlutfall 0,3, við útreikning á PCE red tilgreint er í h-lið þessarar greinar,
- j) ef miðlægur mótaðili getur, við lok þess tímabils sem er tilgreint í ii. lið i-liðar, ekki enn reiknað út virði nettó/brúttóhlutfalls skal hann:
- i. hætta að reikna K_{CCP} ,
 - ii. tilkynna þeim stöðustofnunaraðilum sínum sem eru stofnanir og lögbærum yfirvöldum þeirra að hann hafi hætt útreikningi K_{CCP} ,
- k) að því er varðar útreikning á mögulegri framtíðaráhættu vegna valréttar og skiptiréttar í samræmi við markaðsvirðisadferðina sem tilgreind er í 274. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal miðlægur mótaðili margfalda grundvallarfjárhæð samningsins með algildi delastuðuls valréttarins ($\delta V / \delta p$) eins og sett er fram í a-lið 1. mgr. 280. gr. í þeirri reglugerð,
- l) ef miðlægur mótaðili ræður yfir fleiri en einum vanskilasjóði skal hann gera þá útreikninga, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 50. gr. a, sérstaklega fyrir hvern vanskilasjóð.

50. gr. c

Skýrslugjöf með upplýsingum

1. Miðlægur mótaðili skal, að því er 308. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 varðar, gefa stöðustofnunaraðilum sínum, sem eru stofnanir, og lögbærum yfirvöldum þeirra skýrslu um eftirtaldir upplýsingar:

- a) áætlað fjármagn (K_{CCP}),
- b) summu forfjármagnaðra framlaga (DF_{CM}),
- c) fjárhæð forfjármagnaðs fjármagns sem hann ræður yfir og sem honum ber skylda til að nota - samkvæmt lögum eða vegna samningsbundins samkomulags við stöðustofnunaraðila sinn - til að mæta tapi í kjölfar vanskila eins eða fleiri stöðustofnunaraðila sinna áður en hann notar framlög í vanskilasjóð frá eftirstandandi stöðustofnunaraðilum (DF_{CCP}),

d) heildarfjöldi uppgjörsaðila á hans vegum (N),

e) styrkingarþátt (β), eins og sett er fram í 50. gr. d.

Ef miðlægur mótaðili ræður yfir fleiri en einum vanskilasjóði skal hann gefa skýrslu um upplýsingarnar í fyrstu undirgrein sérstaklega fyrir hvern vanskilasjóð.

2. Miðlægur mótaðili skal senda þeim stöðustofnunaraðilum sínum sem eru stofnanir tilkynningar a.m.k. ársfjórðungslega eða oftar ef þess er krafist af lögbærum yfirvöldum þessara stöðustofnunaraðila.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að tilgreina eftirfarandi:

- a) samræmt snið á þeirri skýrslugjöf sem er tilgreind í 1. mgr.,
- b) hversu oft og á hvaða dögum skýrslugjöf, sem tilgreind er í 2. mgr., fer fram,
- c) við hvaða aðstæður lögbært yfirvald stofnunar sem kemur fram sem stöðustofnunaraðili getur krafist aukinnar tíðni skýrslugjafar miðað við það sem krafist er í b-lið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

50. gr. d

Útreikningur á sértækum liðum sem gefa skal miðlægum mótaðila skýrslu um

Í 50. gr. c gildir eftirfarandi:

- a) þegar kveðið er á um það í reglum miðlægs mótaðila að hann noti eigið fjármagn, að fullu eða að hluta, samhliða forfjármögnuðum framlögum stöðustofnunaraðila sinna, þannig að þetta fjármagn jafngildi forfjármögnuðum framlögum stöðustofnunaraðila hvað varðar það hvernig þeir standa undir tapi miðlægs mótaðila komi til vanskila eða ógjaldfærni eins eða fleiri stöðustofnunaraðila hans, skal miðlægi mótaðilinn bæta samsvarandi fjárhæð af þessu fjármagni við þetta fjármagn DF_{CM} ,

- b) Þegar kveðið er á um það í reglum miðlægs mótaðila að hann noti eigið fjármagn, að fullu eða að hluta, til að standa undir eigin tapi ef einn eða fleiri af stöðustofnunaraðilum hans lenda í vanskilum eftir að hann hefur tæmt vanskilasjóð sinn en áður en hann gerir tilkall til sammingsbundinna framlaga stöðustofnunaraðila sinna, skal miðlægur mótaðili bæta samsvarendi fjárhæð af þessu viðbótarfjármagni (DF_{CCP}^a) við heildarfjárhæð forfjármagnaðra framlaga (DF) sem hér segir:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a.$$

- c) miðlægur mótaðili skal reikna styrkingarþátt (β) í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

þar sem:

$PCE_{red,i}$ = lækkuð tala hugsanlegrar framtíðarlánaáhætta fyrir alla samninga og viðskipti miðlægs mótaðila við stöðustofnunaraðila i ,

$PCE_{red,1}$ = lækkuð tala hugsanlegrar framtíðarlánaáhætta fyrir alla samninga og viðskipti miðlægs mótaðila við stöðustofnunaraðila sem hefur hæsta virði PCE_{red} ,

$PCE_{red,2}$ = lækkuð tala hugsanlegrar framtíðarlánaáhætta fyrir alla samninga og viðskipti miðlægs mótaðila við stöðustofnunaraðila sem hefur næst hæsta virði PCE_{red} .

(*) Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1.“,

- 2) Í 15. mgr. 11. gr. falli b-liður brott.
3) Í 89. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„5a. Þar til 15 mánuðum eftir gildistökudag þess af tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem um getur í 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. og 49 gr, sem síðast öðlast gildi, eða þar til ákvörðun skv. 14. gr. hefur verið tekin varðandi starfsleyfi miðlægs mótaðila, hvort sem ber fyrra að, skal miðlægur mótaðili beita þeirri meðferð sem tilgreind er í þriðju undirgrein þessarar málsgreinar.

Þar til 15 mánuðum eftir gildistökudag þess af tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem um getur í 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. og 49 gr, sem síðast öðlast gildi, eða þar til ákvörðun skv. 25. gr. hefur verið tekin varðandi viðurkenningu miðlægs mótaðila, hvort sem ber fyrra að, skal miðlægur mótaðili beita þeirri meðferð sem tilgreind er í þriðju undirgrein þessarar málsgreinar.

Fram til loka frestsins sem skilgreindur eru í fyrstu tveimur undirgreinum þessarar málsgreinar, og með fyrirvara um fjórðu undirgrein þessarar málsgreinar, þegar miðlægur mótaðili hefur ekki yfir að ráða vanskilasjóði og ekki er fyrir hendi bindandi fyrirkomulag milli hans og stöðustofnunaraðila hans sem heimilar honum að nota upphaflegt tryggingarfé, að fullu eða að hluta, sem hann hefur fengið frá stöðustofnunaraðilum sínum líkt og um væri að ræða forfjármögnuð framlög skal koma fram í þeim upplýsingum, sem honum ber að tilkynna um í samræmi við 1. mgr. 50. gr. c, heildarfjárhæð upphaflegs tryggingarfjár sem hann hefur fengið frá stöðustofnunaraðilum sínum.

Heimilt er að framlengja frestina sem um getur í fyrstu og annari undirgrein þessarar málsgreinar um sex mánuði samkvæmt framkvæmdargerðina sem um getur í 3. mgr. 497. gr. reglugerð (ESB) nr. 575/2013.“.

ELLEFTI HLUTI

LOKAÁKVÆÐI

521. gr.

Gildistaka og beiting

1. Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.
2. Reglugerð þessi kemur til framkvæmda 1. janúar 2014, þó ekki:
 - a) ákvæði 8. gr. (3. mgr.), 21. gr. og 451. gr. (1. mgr.) sem gilda frá 1. janúar 2015,
 - b) ákvæði 1. mgr. 413. gr. sem gilda frá 1. janúar 2016,
 - c) ákvæði þessarar reglugerðar, þar sem þess er krafist að evrópskar eftirlitsstofnanir leggi fyrir framkvæmdastjórnina frumvarp að tæknistöðlum, og ákvæði þessarar reglugerðar, sem veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir eða framkvæmdagerðir, gilda frá 28. júní 2013.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. júní 2013.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. SHATTER

forseti.

*I. VIÐAUKI***Flokkun liða utan efnahagsreiknings**

1. Mikil áhætta:

- a) ábyrgðir sem jafna má til beinna lána (t.d. ábyrgðir vegna greiðslu lánsheimilda á réttum tíma)
- b) lánaafleiður,
- c) samþykktir víxlar,
- d) framsal á víxlum sem önnur stofnun hefur ekki áritað um ábyrgð,
- e) viðskipti með endurkröfurétti (t.d. kröfukaup, heimildir varðandi afslátt af reikningi),
- f) óafturkræfar bakábyrgðir sem jafna má til beinna lána,
- g) eignir keyptar samkvæmt framvirkum kaupsamningi,
- h) framvirk innlánsviðskipti,
- i) ógreiddur hluti í hlutabréfum og verðbréfum sem eru greidd að hluta,
- j) samningar um eignasölu og endurhverf verðbréfakaup eins og um getur í 3. og 5. mgr. 12. gr. tilskipunar 86/635/EBE,
- k) aðrir liðir sem einnig bera mikla áhættu.

2. Miðlungaráhætta:

- a) viðskiptafjármögnunarliðir utan efnahagsreiknings, þ.e. útgefnar eða staðfestar bankaábyrgðir (sjá einnig „Miðlungaráhætta/lítill áhætta“),
- b) aðrir liðir utan efnahagsreiknings:
 - i. ábyrgðir vegna sjóflutninga, tolla- og skattaábyrgðir,
 - ii. ónotaðar lánsheimildir (samningar um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja víxla), upphaflega til lengri tíma en eins árs,
 - iii. sölutryggingar vegna verðbréfaútgáfu (NIF) og hlaupandi sölutryggingar vegna verðbréfa (RUF),
 - iv. aðrir liðir einnig með miðlungaráhættu og tilkynntir Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni.

3. Miðlungaráhætta/lítill áhætta:

- a) viðskiptafjármögnunarliðir utan efnahagsreiknings:
 - i. bankaábyrgðir þar sem vörusending er sett sem veð og aðrir áþekkir gerningar sem falla niður við uppgjör,
 - ii. ábyrgðir (þ.m.t. tilboðs- og fullnustuábyrgðir, tolla- og skattaábyrgðir) og ábyrgðir sem ekki verður jafnað til beinna lána,
 - iii. óafturkræf bakábyrgð sem ekki verður jafnað til beinna lána,
- b) aðrir liðir utan efnahagsreiknings:
 - i. ónotaðar lánsheimildir sem samanstanda af samningum um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja víxla, upphaflega til eins árs eða skemmri tíma sem ekki er hægt að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er, eða gera ekki í reynd ráð fyrir sjálfkrafa uppsögn vegna minnkandi lánstrausts lántaka,
 - ii. aðrir liðir einnig með miðlungs-/lítla áhættu og tilkynntir Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni.

4. Lítil áhætta:

- a) ónotaðar lánsheimildir sem samanstanda af samningum um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja víxla, sem hægt er að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er, eða gera í reynd ráð fyrir sjálfkrafa uppsögn vegna minnkandi lánstrausts lántaka. Heimilt er að líta svo á að smásöluháttum megi segja upp skilyrðislaust ef skilmálar heimila stofnun að fella þær úr gildi, að því marki sem heimilað er samkvæmt neytendavernd og tengdri löggjöf,
 - b) ónotaðar lánsheimildir vegna tilboðs- og fullnustuábyrgða, sem hægt er að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er, eða gera í reynd ráð fyrir sjálfkrafa uppsögn vegna minnkandi lánstrausts lántaka og
 - c) aðrir liðir einnig með lítili áhættu og tilkynntir Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni.
-

*II. VIÐAUKI***Tegundir afleiða**

1. Vaxtasamningar:
 - a) vaxtaskiptasamningar í einum gjaldmiðli,
 - b) skiptasamningar um breytilega vexti (e. *basis swaps*),
 - c) framvirkir vaxtasamningar,
 - d) staðlaðir, framvirkir vaxtasamningar um vaxtaviðskipti,
 - e) keyptur valréttur að vöxtum,
 - f) aðrir samningar svipaðs eðlis.
 2. Gjaldmiðlasamningar og samningar er varða gull:
 - a) vaxtaskiptasamningar milli gjaldmiðla,
 - b) framvirkir gjaldmiðlasamningar,
 - c) staðlaðir framvirkir gjaldeyrissamningar,
 - d) keyptur valréttur að erlendum gjaldeyri,
 - e) aðrir samningar svipaðs eðlis,
 - f) samningar sem varða gull, svipaðs eðlis og þeir sem um getur í a- til e-lið.
 3. Samningar sem eru svipaðs eðlis og þeir sem um getur í a- til e-lið 1. liðar og a- til d-lið 2. liðar í þessum viðauka en miðast við aðra viðmiðunarliði eða vísitölur. Þetta nær til, að lágmarki, allra gerninga sem tilgreindir eru í 4.-7., 9. og 10. lið C-páttar I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB sem ekki falla undir 1. eða 2. lið þessa viðauka.
-

III. VIÐAUKI

Þættir sem falla undir viðbótarskýrslugjöf um lausafé

1. Reiðufé.
2. Áhættuskuldbindingar seðlabanka að því marki sem nýta má þær á erfiðleikatímum.
3. Framseljanleg verðbréf sem eru hluti af kröfum sem ríki, seðlabankar, opinberir aðilar utan stjórnslu, svæði með fjárhagslegt sjálfræði til að leggja á og innheimta skatta og staðaryfirvöld, Alþjóðagreiðslubankinn, Alþjóðagjald-eyrissjóðurinn, Evrópusambandið, Evrópski fjármálastöðugleikasjóðurinn, evrópska stöðugleikakerfið eða fjölþjóðlegir þróunarbankar ábyrgjast, eða kröfum á hendur þeim, og uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) þau eru metin með 0% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta,
 - b) þau eru ekki skuldbinding af hálfu stofnunar eða eignartengdra aðila þess.
4. Framseljanleg verðbréf, önnur en þau sem um getur í 3. lið, sem eru hluti af kröfum sem ríki eða seðlabankar ábyrgjast, eða kröfum á hendur þeim, og ríki gefa út í heimagjaldmiðlum sínum eða seðlabanki í þeim gjaldmiðli og í því landi þar sem lausafjárahætta er til staðar eða gefin út í erlendum gjaldmiðlum að því marki sem slík skuldareign samsvarar lausafjárbörf við starfsemi bankans í þriðja landi.
5. Framseljanleg verðbréf sem eru hluti af kröfum sem ríki, seðlabankar, opinberir aðilar utan stjórnslu, svæði með fjárhagslegt sjálfræði til að leggja á og innheimta skatta og staðaryfirvöld eða fjölþjóðlegir þróunarbankar ábyrgjast, eða kröfum á hendur þeim, og uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) þau eru metin með 20% áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta,
 - b) þau eru ekki skuldbinding af hálfu stofnunar eða eignartengdra aðila þess.
6. Framseljanleg verðbréf, önnur en þau sem um getur í 3., 4. og 5. lið, skulu metin með 20% áhættuvog eða hagstæðari áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta eða eru metin samkvæmt innra mati með jafngilt láns hæfi og uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) þau eru ekki hluti af kröfu á hendur sérstökum verðbréfunaraðila (SSPE), stofnun eða eignatengdum aðilum hennar,
 - b) þau eru skuldabréf sem geta fengið þá meðferð sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr.,
 - c) þau eru skuldabréf, eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB, önnur en þau sem um getur í b-lið þessa liðar.
7. Framseljanleg verðbréf, önnur en þau sem um getur í 3.-6. lið, sem eru metin með 50% áhættuvog eða hagstæðari áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta eða eru metin samkvæmt innra mati með jafngilt láns hæfi og eru ekki hluti af kröfu á hendur sérstökum verðbréfunaraðila (SSPE), stofnun eða eignatengdum aðilum hennar.
8. Framseljanleg verðbréf, önnur en þau sem um getur í 3.-7. lið, sem eru tryggð með veðum í eignum sem eru metin með 35% áhættuvog eða hagstæðari áhættuvog skv. 2. kafla II. bóls þriðja hluta eða eru metin samkvæmt innra mati með jafngilt láns hæfi og eru að fullu og algerlega tryggð með fasteignaveðum í íbúðarhúsnæði í samræmi við 125. gr.
9. Loforð um lánaýrreiðslu frá seðlabanka innan gildissviðs peningamálastefnu að því marki sem þessi ábyrgð er ekki með veði í lausafjáreignum og að frátöldum lausafjárstuðningi í neyð.
10. Lagaleg eða lögboðin lágmarksinnlán hjá miðlægri lánastofnun og annað lögboðið eða samningsbundið framboð á fjármögnun lausafjár af hálfu miðlægrar lánastofnunar eða lánastofnana, sem eru þátttakendur í því tengslaneti sem um getur í 7. mgr. 113. gr. eða geta fengið þá undanþágu sem kveðið er á um í 10. gr., að því marki sem þessi fjármögnun er ekki með veði í lausafjáreignum, ef sú lánastofnun er hluti af tengslaneti í samræmi við ákvæði laga.

11. Hlutabréf bókfærðs eigin fjár, sem viðskipti eru með á skipulegum markaði og gerð eru upp miðlægt, sem eru þáttur í stórrí hlutabréfavísitölu, skulu sett fram í gjaldmiðli aðildarríkisins og ekki gefin út af stofnun eða hlutdeildarfélagum hennar.
12. Gull skráð á viðurkenndum markaði, geymt hjá þriðja aðila.
Allir þættir að frátöldum þeim sem um getur í 1., 2. og 9. lið skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) höfð eru viðskipti með þá með einföldum endurhverfum verðbréfa kaupum eða á lausafjármörkuðum sem einkennast af lítilli samþjöppun,
 - b) fyrir liggja sannreynðar skrár um að þeir séu áreiðanleg uppspretta lausafjár, annaðhvort með endurhverfum verðbréfa kaupum eða sölu, jafnvel við erfiðar markaðsaðstæður,
 - c) þeir eru kvaðalausir.

IV. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. gr.		
2. gr.		
3. gr.		
1. liður 1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 4. gr.	
2. liður 1. mgr. 4. gr.		b-liður 1. mgr. 3. gr.
3. liður 1. mgr. 4. gr.		c-liður 1. mgr. 3. gr.
4. liður 1. mgr. 4. gr.		p-liður 1. mgr. 3. gr.
5.–7. liður 1. mgr. 4. gr.		
8. liður 1. mgr. 4. gr.	18. mgr. 4. gr.	
9.–12. liður 1. mgr. 4. gr.		
13. liður 1. mgr. 4. gr.	41. mgr. 4. gr.	
14. liður 1. mgr. 4. gr.	42. mgr. 4. gr.	
15. liður 1. mgr. 4. gr.	12. mgr. 4. gr.	
16. liður 1. mgr. 4. gr.	13. mgr. 4. gr.	
17. liður 1. mgr. 4. gr.	3. mgr. 4. gr.	
18. liður 1. mgr. 4. gr.	21. mgr. 4. gr.	
19. liður 1. mgr. 4. gr.		
20. liður 1. mgr. 4. gr.	19. mgr. 4. gr.	
21. liður 1. mgr. 4. gr.		
22. liður 1. mgr. 4. gr.	20. mgr. 4. gr.	
23. liður 1. mgr. 4. gr.		
24. liður 1. mgr. 4. gr.		
25. liður 1. mgr. 4. gr.		c-liður 1. mgr. 3. gr.
26. liður 1. mgr. 4. gr.	5. mgr. 4. gr.	
27. liður 1. mgr. 4. gr.		
28. liður 1. mgr. 4. gr.	14. mgr. 4. gr.	
29. liður 1. mgr. 4. gr.	16. mgr. 4. gr.	
30. liður 1. mgr. 4. gr.	15. mgr. 4. gr.	
31. liður 1. mgr. 4. gr.	17. mgr. 4. gr.	
32.–34. liður 1. mgr. 4. gr.		
35. liður 1. mgr. 4. gr.	10. mgr. 4. gr.	
36. liður 1. mgr. 4. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
37. liður 1. mgr. 4. gr.	9. mgr. 4. gr.	
38. liður 1. mgr. 4. gr.	46. mgr. 4. gr.	
39. liður 1. mgr. 4. gr.	45. mgr. 4. gr.	
40. liður 1. mgr. 4. gr.	4. mgr. 4. gr.	
41. liður 1. mgr. 4. gr.	48. mgr. 4. gr.	
42. liður 1. mgr. 4. gr.	2. mgr. 4. gr.	
43. liður 1. mgr. 4. gr.	7. mgr. 4. gr.	
44. liður 1. mgr. 4. gr.	8. mgr. 4. gr.	
45. liður 1. mgr. 4. gr.		
46. liður 1. mgr. 4. gr.	23. mgr. 4. gr.	
47.-49. liður 1. mgr. 4. gr.		
50. liður 1. mgr. 4. gr.		e-liður 1. mgr. 3. gr.
51. liður 1. mgr. 4. gr.		
52. liður 1. mgr. 4. gr.	22. mgr. 4. gr.	
53. liður 1. mgr. 4. gr.	24. mgr. 4. gr.	
54. liður 1. mgr. 4. gr.	25. mgr. 4. gr.	
55. liður 1. mgr. 4. gr.	27. mgr. 4. gr.	
56. liður 1. mgr. 4. gr.	28. mgr. 4. gr.	
57. liður 1. mgr. 4. gr.	30. mgr. 4. gr.	
58. liður 1. mgr. 4. gr.	31. mgr. 4. gr.	
59. liður 1. mgr. 4. gr.	32. mgr. 4. gr.	
60. liður 1. mgr. 4. gr.	35. mgr. 4. gr.	
61. liður 1. mgr. 4. gr.	36. mgr. 4. gr.	
62. liður 1. mgr. 4. gr.	40. mgr. 4. gr.	
63. liður 1. mgr. 4. gr.	40. mgr. a í 4. gr.	
64. liður 1. mgr. 4. gr.	40. mgr. b í 4. gr.	
65. liður 1. mgr. 4. gr.	43. mgr. 4. gr.	
66. liður 1. mgr. 4. gr.	44. mgr. 4. gr.	
67. liður 1. mgr. 4. gr.	39. mgr. 4. gr.	
68.-71. liður 1. mgr. 4. gr.		
72. liður 1. mgr. 4. gr.	47. mgr. 4. gr.	
73. liður 1. mgr. 4. gr.	49. mgr. 4. gr.	
74.-81. liður 1. mgr. 4. gr.		
82. liður 1. mgr. 4. gr.		m-liður 1. mgr. 3. gr.
83. liður 1. mgr. 4. gr.	33. mgr. 4. gr.	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
84.–91. liður 1. mgr. 4. gr.		
92. liður 1. mgr. 4. gr.		i-liður 1. mgr. 3. gr.
93.–117. liður 1. mgr. 4. gr.		
118. liður 1. mgr. 4. gr.		r-liður 1. mgr. 3. gr.
119.–128. liður 1. mgr. 4. gr.		
2. mgr. 4. gr.		
3. mgr. 4. gr.		
1. mgr. 6. gr.	1. mgr. 68. gr.	
2. mgr. 6. gr.	2. mgr. 68. gr.	
3. mgr. 6. gr.	3. mgr. 68. gr.	
4. mgr. 6. gr.		
5. mgr. 6. gr.		
1. mgr. 7. gr.	1. mgr. 69. gr.	
2. mgr. 7. gr.	2. mgr. 69. gr.	
3. mgr. 7. gr.	3. mgr. 69. gr.	
1. mgr. 8. gr.		
2. mgr. 8. gr.		
3. mgr. 8. gr.		
1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 70. gr.	
2. mgr. 9. gr.	2. mgr. 70. gr.	
3. mgr. 9. gr.	3. mgr. 70. gr.	
1. mgr. 10. gr.	1. mgr. 3. gr.	
2. mgr. 10. gr.		
1. mgr. 11. gr.	1. mgr. 71. gr.	
2. mgr. 11. gr.	2. mgr. 71. gr.	
3. mgr. 11. gr.		
4. mgr. 11. gr.	2. mgr. 3. gr.	
5. mgr. 11. gr.		
12. gr.		
1. mgr. 13. gr.	1. mgr. 72. gr.	
2. mgr. 13. gr.	2. mgr. 72. gr.	
3. mgr. 13. gr.	3. mgr. 72. gr.	
4. mgr. 13. gr.		
1. mgr. 14. gr.	3. mgr. 73. gr.	
2. mgr. 14. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
3. mgr. 14. gr.		
15. gr.		22. gr.
16. gr.		
1. mgr. 17. gr.		23. gr.
2. mgr. 17. gr.		
3. mgr. 17. gr.		
1. mgr. 18. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 133. gr.	
2. mgr. 18. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 133. gr.	
3. mgr. 18. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 133. gr.	
4. mgr. 18. gr.	2. mgr. 133. gr.	
5. mgr. 18. gr.	3. mgr. 133. gr.	
6. mgr. 18. gr.	1. mgr. 134. gr.	
7. mgr. 18. gr.		
8. mgr. 18. gr.	2. mgr. 134. gr.	
1. mgr. 19. gr.	b-liður 1. mgr. 73. gr.	
2. mgr. 19. gr.	1. mgr. 73. gr.	
3. mgr. 19. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 73. gr.	
1. mgr. 20. gr.	105. gr. (3. mgr.), 129. gr. (2. mgr.) og 30. og 31. liður 3. hluta X. viðauka	
2. mgr. 20. gr.	Þriðja undirgrein 2. mgr. 129. gr.	
3. mgr. 20. gr.	Fjórdá undirgrein 2. mgr. 129. gr.	
4. mgr. 20. gr.	Fimmta undirgrein 2. mgr. 129. gr.	
5. mgr. 20. gr.		
6. mgr. 20. gr.	2. mgr. 84. gr.	
7. mgr. 20. gr.	Sjötta undirgrein 2. mgr. 129. gr.	
8. mgr. 20. gr.	Sjöunda og áttunda undirgrein 2. mgr. 129. gr.	
1. mgr. 21. gr.		
2. mgr. 21. gr.		
3. mgr. 21. gr.		
4. mgr. 21. gr.		
22. gr.	2. mgr. 73. gr.	
23. gr.		1. og 2. mgr. 3. gr. Undirgrein
24. gr.	1. mgr. 74. gr.	
25. gr.		
1. mgr. 26. gr.	a-liður 57. gr.	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
a-liður 1. mgr. 26. gr.	a-liður 57. gr.	
b-liður 1. mgr. 26. gr.	a-liður 57. gr.	
c-liður 1. mgr. 26. gr.	b-liður 57. gr.	
d-liður 1. mgr. 26. gr.		
e-liður 1. mgr. 26. gr.	b-liður 57. gr.	
f-liður 1. mgr. 26. gr.	c-liður 57. gr.	
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 26. gr.	Önnur undirgrein 61. gr.	
a-liður 2. mgr. 26. gr.	Önnur, þriðja og fjórða undirgrein 57. gr.	
b-liður 2. mgr. 26. gr.	Önnur, þriðja og fjórða undirgrein 57. gr.	
3. mgr. 26. gr.		
4. mgr. 26. gr.		
27. gr.		
a-liður 1. mgr. 28. gr.		
b-liður 1. mgr. 28. gr.	a-liður 57. gr.	
c-liður 1. mgr. 28. gr.	a-liður 57. gr.	
d-liður 1. mgr. 28. gr.		
e-liður 1. mgr. 28. gr.		
f-liður 1. mgr. 28. gr.		
g-liður 1. mgr. 28. gr.		
h-liður 1. mgr. 28. gr.		
i-liður 1. mgr. 28. gr.	a-liður 57. gr.	
j-liður 1. mgr. 28. gr.	a-liður 57. gr.	
k-liður 1. mgr. 28. gr.		
l-liður 1. mgr. 28. gr.		
m-liður 1. mgr. 28. gr.		
2. mgr. 28. gr.		
3. mgr. 28. gr.		
4. mgr. 28. gr.		
5. mgr. 28. gr.		
29. gr.		
30. gr.		
31. gr.		
a-liður 1. mgr. 32. gr.		
b-liður 1. mgr. 32. gr.	Fjórða undirgrein 57. gr.	
2. mgr. 32. gr.		

Þessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
a-liður 1. mgr. 33. gr.	4. mgr. 64. gr.	
b-liður 1. mgr. 33. gr.	4. mgr. 64. gr.	
c-liður 1. mgr. 33. gr.		
2. mgr. 33. gr.		
a-liður 3. mgr. 33. gr.		
b-liður 3. mgr. 33. gr.		
c-liður 3. mgr. 33. gr.		
d-liður 3. mgr. 33. gr.		
4. mgr. 33. gr.		
34. gr.	5. mgr. 64. gr.	
35. gr.		
a-liður 1. mgr. 36. gr.	k-liður 57. gr.	
b-liður 1. mgr. 36. gr.	j-liður 57. gr.	
c-liður 1. mgr. 36. gr.		
d-liður 1. mgr. 36. gr.	q-liður 57. gr.	
e-liður 1. mgr. 36. gr.		
f-liður 1. mgr. 36. gr.	i-liður 57. gr.	
g-liður 1. mgr. 36. gr.		
h-liður 1. mgr. 36. gr.	n-liður 57. gr.	
i-liður 1. mgr. 36. gr.	m-liður 57. gr.	
j-liður 1. mgr. 36. gr.	2. mgr. 66. gr.	
i. liður k-liðar 1. mgr. 36. gr.		
ii. liður k-liðar 1. mgr. 36. gr.	r-liður 57. gr.	
iii. liður k-liðar 1. mgr. 36. gr.		
iv. liður k-liðar 1. mgr. 36. gr.		
v. liður k-liðar 1. mgr. 36. gr.		
1-liður 1. mgr. 36. gr.	Önnur undirgrein 61. gr.	
2. mgr. 36. gr.		
3. mgr. 36. gr.		
37. gr.		
38. gr.		
39. gr.		
40. gr.		
41. gr.		
42. gr.		

Þessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
43. gr.		
44. gr.		
45. gr.		
46. gr.		
47. gr.		
48. gr.		
1. mgr. 49. gr.	59. gr.	
2. mgr. 49. gr.	60. gr.	
3. mgr. 49. gr.		
4. mgr. 49. gr.		
5. mgr. 49. gr.		
6. mgr. 49. gr.		
50. gr.	66. gr., ca-liður 57. gr., 63. gr. a	
51. gr.	66. gr., ca-liður 57. gr., 63. gr. a	
52. gr.	63. gr. a	
53. gr.		
54. gr.		
55. gr.		
56. gr.		
57. gr.		
58. gr.		
59. gr.		
60. gr.		
61. gr.	66. gr., ca-liður 57. gr., 63. gr. a	
a-liður 62. gr.	3. mgr. 64. gr.	
b-liður 62. gr.		
c-liður 62. gr.		
d-liður 62. gr.	3. mgr. 63. gr.	
63. gr.	63. gr. (1. mgr.), 63. gr. (2. mgr.), 64. gr. (3. mgr.)	
64. gr.	64. gr. (3) (c)	
65. gr.		
66. gr.	57. gr., 2. mgr. 66. gr.	
67. gr.	57. gr., 2. mgr. 66. gr.	
68. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
69. gr.	57. gr., 2. mgr. 66. gr.	
70. gr.	57. gr., 2. mgr. 66. gr.	
71. gr.	66. gr., ca-liður 57. gr., 63. gr. a	
72. gr.	57. gr., 66. gr.	
73. gr.		
74. gr.		
75. gr.		
76. gr.		
77. gr.	2. mgr. 63. gr. a	
1. mgr. 78. gr.	2. mgr. 63. gr. a	
2. mgr. 78. gr.		
3. mgr. 78. gr.		
4. mgr. 78. gr.	Fjórða undirgrein 2. mgr. 63. gr. a	
5. mgr. 78. gr.		
79. gr.	58. gr.	
80. gr.		
81. gr.	65. gr.	
82. gr.	65. gr.	
83. gr.		
84. gr.	65. gr.	
85. gr.	65. gr.	
86. gr.	65. gr.	
87. gr.	65. gr.	
88. gr.	65. gr.	
89. gr.	120. gr.	
90. gr.	122. gr.	
91. gr.	121. gr.	
92. gr.	66. gr., 75. gr.	
1.–4. mgr. 93. gr.	1.–4. mgr. 10. gr.	
5. mgr. 93. gr.		
94. gr.		2.–4. mgr. 18. gr.
95. gr.		
96. gr.		
97. gr.		
98. gr.		24. gr.

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 99. gr.	2. mgr. 74. gr.	
2. mgr. 99. gr.		
100. gr.		
1. mgr. 101. gr.		
2. mgr. 101. gr.		
3. mgr. 101. gr.		
1. mgr. 102. gr.		1. mgr. 11. gr.
2. mgr. 102. gr.		3. mgr. 11. gr.
3. mgr. 102. gr.		4. mgr. 11. gr.
4. mgr. 102. gr.		1. liður C-hluta VII. viðauka
103. gr.		1. liður A-hluta VII. viðauka
1. mgr. 104. gr.		1. liður D-hluta VII. viðauka
2. mgr. 104. gr.		2. liður D-hluta VII. viðauka
1. mgr. 105. gr.		1. mgr. 33. gr.
2.–10. mgr. 105. gr.		1.–9. liður B-hluta VII. viðauka
11.–13. liður 105. gr.		11.–13. liður B-hluta VII. viðauka
106. gr.		1.–3. liður C-hluta VII. viðauka
107. gr.	76. gr., 78. gr. (4. mgr.) og 6. liður 2. hluta III. viðauka	
1. mgr. 108. gr.	91. gr.	
2. mgr. 108. gr.		
109. gr.	94. gr.	
110. gr.		
111. gr.	1.–3. mgr. 78. gr.	
112. gr.	1. mgr. 79. gr.	
1. mgr. 113. gr.	1. mgr. 80. gr.	
2. mgr. 113. gr.	2. mgr. 80. gr.	
3. mgr. 113. gr.	4. mgr. 80. gr.	
4. mgr. 113. gr.	5. mgr. 80. gr.	
5. mgr. 113. gr.	6. mgr. 80. gr.	
6. mgr. 113. gr.	7. mgr. 80. gr.	
7. mgr. 113. gr.	8. mgr. 80. gr.	
114. gr.	1.–5. liður I. hluta VI. viðauka	
1., 4. mgr. 115. gr.	8.–11. liður I. hluta VI. viðauka	
5. mgr. 115. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 116. gr.	14. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 116. gr.	14. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 116. gr.		
4. mgr. 116. gr.	15. liður I. hluta VI. viðauka	
5. mgr. 116. gr.	17. liður I. hluta VI. viðauka	
6. mgr. 116. gr.	17. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 117. gr.	18. og 19. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 117. gr.	20. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 117. gr.	21. liður I. hluta VI. viðauka	
118. gr.	22. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 119. gr.		
2. mgr. 119. gr.	37. og 38. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 119. gr.	40. liður I. hluta VI. viðauka	
4. mgr. 119. gr.		
5. mgr. 119. gr.		
1. mgr. 120. gr.	29. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 120. gr.	31. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 120. gr.	33.-36. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 121. gr.	26. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 121. gr.	25. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 121. gr.	27. liður I. hluta VI. viðauka	
122. gr.	41. og 42. liður I. hluta VI. viðauka	
123. gr.	2. og 3. mgr. 79. gr. og 43. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 124. gr.	44. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 124. gr.		
3. mgr. 124. gr.		
1.-3. mgr. 125. gr.	45.-49. liður I. hluta VI. viðauka	
4. mgr. 125. gr.		
1. og 2. mgr. 126. gr.	51.-55. liður I. hluta VI. viðauka	
3. og 4. mgr. 126. gr.	58. og 59. liður I. hluta VI. viðauka	
1. og 2. mgr. 127. gr.	61. og 62. liður I. hluta VI. viðauka	
3. og 4. mgr. 127. gr.	64. og 65. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 128. gr.	66. og 76. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 128. gr.	66. liður I. hluta VI. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
3. mgr. 128. gr.		
1. mgr. 129. gr.	1. og 2. liður 68. liðar I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 129. gr.	69. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 129. gr.	71. liður I. hluta VI. viðauka	
4. mgr. 129. gr.	70. liður I. hluta VI. viðauka	
5. mgr. 129. gr.		
130. gr.	72. liður I. hluta VI. viðauka	
131. gr.	73. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 132. gr.	74. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 132. gr.	75. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 132. gr.	77. og 78. liður I. hluta VI. viðauka	
4. mgr. 132. gr.	79. liður I. hluta VI. viðauka	
5. mgr. 132. gr.	80. og 81. liður I. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 133. gr.	86. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 133. gr.		
3. mgr. 133. gr.		
1.-3. mgr. 134. gr.	82.-84. liður I. hluta VI. viðauka	
4.-7. mgr. 134. gr.	87.-90. liður I. hluta VI. viðauka	
135. gr.	1., 2. og 4. mgr. 81. gr.	
1. mgr. 136. gr.	1. mgr. 82. gr.	
2. mgr. 136. gr.	12.-16. liður 2. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 136. gr.	3. mgr. 150. gr.	
1. mgr. 137. gr.	6. liður I. hluta VI. viðauka	
2. mgr. 137. gr.	7. liður I. hluta VI. viðauka	
3. mgr. 137. gr.		
138. gr.	1.-7. liður III. hluta VI. viðauka	
139. gr.	8.-17. liður III. hluta VI. viðauka	
1. mgr. 140. gr.		
2. mgr. 140. gr.		
141. gr.		
1. mgr. 142. gr.		
2. mgr. 142. gr.		
1. mgr. 143. gr.	1. mgr. 84. gr. og 1. liður 4. hluta VII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 143. gr.	2. mgr. 84. gr.	
1. mgr. 143. gr.	3. mgr. 84. gr.	
1. mgr. 143. gr.	4. mgr. 84. gr.	
1. mgr. 143. gr.		
144. gr.		
145. gr.		
146. gr.		
1. mgr. 147. gr.	9. mgr. 86. gr.	
2.-9. mgr. 147. gr.	1.-8. mgr. 86. gr.	
1. mgr. 148. gr.	1. mgr. 85. gr.	
2. mgr. 148. gr.	2. mgr. 85. gr.	
3. mgr. 148. gr.		
4. mgr. 148. gr.	3. mgr. 85. gr.	
5. mgr. 148. gr.		
1. mgr. 148. gr.		
149. gr.	4. og 5. mgr. 85. gr.	
1. mgr. 150. gr.	1. mgr. 89. gr.	
2. mgr. 150. gr.	2. mgr. 89. gr.	
3. mgr. 150. gr.		
4. mgr. 150. gr.		
151. gr.	1.-10. mgr. 87. gr.	
1. og 2. mgr. 152. gr.	11. mgr. 87. gr.	
3. og 4. mgr. 152. gr.	12. mgr. 87. gr.	
5. mgr. 152. gr.		
1. mgr. 153. gr.	3. liður I. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 153. gr.		
3.-8. mgr. 153. gr.	4.-9. liður I. hluta VII. viðauka	
9. mgr. 153. gr.		
154. gr.	10.-16. liður I. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 155. gr.	17. og 18. liður I. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 155. gr.	19.-21. liður I. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 155. gr.	22.-24. liður I. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 155. gr.	25.-26. liður I. hluta VII. viðauka	
156. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
156. gr.	27. liður I. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 157. gr.	28. liður I. hluta VII. viðauka	
2.-5. mgr. 157. gr.		
1. mgr. 158. gr.	2. mgr. 88. gr.	
2. mgr. 158. gr.	3. mgr. 88. gr.	
3. mgr. 158. gr.	4. mgr. 88. gr.	
4. mgr. 158. gr.	6. mgr. 88. gr.	
5. mgr. 158. gr.	30. liður I. hluta VII. viðauka	
6. mgr. 158. gr.	31. liður I. hluta VII. viðauka	
7. mgr. 158. gr.	32. liður I. hluta VII. viðauka	
8. mgr. 158. gr.	33. liður I. hluta VII. viðauka	
9. mgr. 158. gr.	34. liður I. hluta VII. viðauka	
10. mgr. 158. gr.	35. liður I. hluta VII. viðauka	
11. mgr. 158. gr.		
159. gr.	36. liður I. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 160. gr.	2. liður II. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 160. gr.	3. liður II. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 160. gr.	4. liður II. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 160. gr.	5. liður II. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 160. gr.	6. liður II. hluta VII. viðauka	
6. mgr. 160. gr.	7. liður II. hluta VII. viðauka	
7. mgr. 160. gr.	7. liður II. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 161. gr.	8. liður II. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 161. gr.	9. liður II. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 161. gr.	10. liður II. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 161. gr.	11. liður II. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 162. gr.	12. liður II. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 162. gr.	13. liður II. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 162. gr.	14. liður II. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 162. gr.	15. liður II. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 162. gr.	16. liður II. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 163. gr.	17. liður II. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 163. gr.	18. liður II. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 163. gr.	19. liður II. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 163. gr.	20. liður II. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 164. gr.	21. liður II. hluta VII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 164. gr.	22. liður II. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 164. gr.	23. liður II. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 164. gr.		
1. mgr. 165. gr.	24. liður II. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 165. gr.	25. og 26. liður II. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 165. gr.	27. liður II. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 166. gr.	1. liður III. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 166. gr.	2. liður III. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 166. gr.	3. liður III. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 166. gr.	4. liður III. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 166. gr.	5. liður III. hluta VII. viðauka	
6. mgr. 166. gr.	6. liður III. hluta VII. viðauka	
7. mgr. 166. gr.	7. liður III. hluta VII. viðauka	
8. mgr. 166. gr.	9. liður III. hluta VII. viðauka	
9. mgr. 166. gr.	10. liður III. hluta VII. viðauka	
10. mgr. 166. gr.	11. liður III. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 167. gr.	12. liður III. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 167. gr.		
168. gr.	13. liður III. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 169. gr.	2. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 169. gr.	3. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 169. gr.	4. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 170. gr.	5.-11. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 170. gr.	12. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 170. gr.	13.-15. liður IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 170. gr.	16. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 171. gr.	17. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 171. gr.	18. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 172. gr.	19.-23. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 172. gr.	24. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 172. gr.	25. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 173. gr.	26.-28. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 173. gr.	29. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 173. gr.		
174. gr.	30. liður IV. hluta VII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 175. gr.	31. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 175. gr.	32. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 175. gr.	33. liður IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 175. gr.	34. liður IV. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 175. gr.	35. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 176. gr.	36. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 176. gr.	Fyrsta undirgrein 37. liðar IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 176. gr.	Önnur undirgrein 37. liðar IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 176. gr.	38. liður IV. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 176. gr.	39. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 177. gr.	40. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 177. gr.	41. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 177. gr.	42. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 178. gr.	44. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 178. gr.	44. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 178. gr.	45. liður IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 178. gr.	46. liður IV. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 178. gr.	47. liður IV. hluta VII. viðauka	
6. mgr. 178. gr.		
7. mgr. 178. gr.		
1. mgr. 179. gr.	43. og 49.-56. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 179. gr.	57. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 180. gr.	59.-66. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 180. gr.	67.-72. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 180. gr.		
1. mgr. 181. gr.	73.-81. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 181. gr.	82. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 181. gr.		
1. mgr. 182. gr.	87.-92. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 182. gr.	93. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 182. gr.	94. og 95. liður IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 182. gr.		
1. mgr. 183. gr.	98.-100. liður IV. hluta VII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 183. gr.	101. og 102. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 183. gr.	103. og 104. liður IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 183. gr.	96. liður IV. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 183. gr.	97. liður IV. hluta VII. viðauka	
6. mgr. 183. gr.		
1. mgr. 184. gr.		
2. mgr. 184. gr.	105. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 184. gr.	106. liður IV. hluta VII. viðauka	
4. mgr. 184. gr.	107. liður IV. hluta VII. viðauka	
5. mgr. 184. gr.	108. liður IV. hluta VII. viðauka	
6. mgr. 184. gr.	109. liður IV. hluta VII. viðauka	
185. gr.	110.-114. liður IV. hluta VII. viðauka	
186. gr.	115. liður IV. hluta VII. viðauka	
187. gr.	116. liður IV. hluta VII. viðauka	
188. gr.	117.-123. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 189. gr.	124. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 189. gr.	125. og 126. liður IV. hluta VII. viðauka	
3. mgr. 189. gr.	127. liður IV. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 190. gr.	128. liður IV. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 190. gr.	129. liður IV. hluta VII. viðauka	
3., 4. mgr. 190. gr.	130. liður IV. hluta VII. viðauka	
191. gr.	131. liður IV. hluta VII. viðauka	
192. gr.	90. gr. og 2. liður 1. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 193. gr.	2. mgr. 93. gr.	
2. mgr. 193. gr.	3. mgr. 93. gr.	
3. mgr. 193. gr.	1. mgr. 93. gr. og 1. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 193. gr.	2. liður 3. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 193. gr.	1. liður 5. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 193. gr.	2. liður 5. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 194. gr.	1. mgr. 92. gr.	
2. mgr. 194. gr.	2. mgr. 92. gr.	
3. mgr. 194. gr.	3. mgr. 92. gr.	
4. mgr. 194. gr.	4. mgr. 92. gr.	
5. mgr. 194. gr.	5. mgr. 92. gr.	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
6. mgr. 194. gr.	5. mgr. 92. gr.	
7. mgr. 194. gr.	6. mgr. 92. gr.	
8. mgr. 194. gr.	1. liður 2. hluta VIII. viðauka	
9. mgr. 194. gr.	2. liður 2. hluta VIII. viðauka	
10. mgr. 194. gr.		
195. gr.	3. og 4. liður 1. hluta VIII. viðauka	
196. gr.	5. liður 1. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 197. gr.	7. liður 1. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 197. gr.	7. liður 1. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 197. gr.	7. liður 1. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 197. gr.	8. liður 1. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 197. gr.	9. liður 1. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 197. gr.	9. liður 1. hluta VIII. viðauka	
7. mgr. 197. gr.	10. liður 1. hluta VIII. viðauka	
8. mgr. 197. gr.		
1. mgr. 198. gr.	11. liður 1. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 198. gr.	11. liður 1. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 199. gr.	12. liður 1. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 199. gr.	13. liður 1. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 199. gr.	16. liður 1. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 199. gr.	17. og 18. liður 1. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 199. gr.	20. liður 1. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 199. gr.	21. liður 1. hluta VIII. viðauka	
7. mgr. 199. gr.	22. liður 1. hluta VIII. viðauka	
8. mgr. 199. gr.		
200. gr.	23.–25. liður 1. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 201. gr.	26. og 28. liður 1. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 201. gr.	27. liður 1. hluta VIII. viðauka	
202. gr.	29. liður 1. hluta VIII. viðauka	
203. gr.		
1. mgr. 204. gr.	30. og 31. liður 1. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 204. gr.	32. liður 1. hluta VIII. viðauka	
205. gr.	3. liður 2. hluta VIII. viðauka	
206. gr.	4.–5. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 207. gr.	6. liður 2. hluta VIII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 207. gr.	a-liður 6. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 207. gr.	b-liður 6. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 207. gr.	c-liður 6. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 207. gr.	7. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 208. gr.	8. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 208. gr.	a-liður 8. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 208. gr.	b-liður 8. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 208. gr.	c-liður 8. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 208. gr.	d-liður 8. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 209. gr.	9. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 209. gr.	a-liður 9. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 209. gr.	b-liður 9. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
210. gr.	10. liður 2. hluta VIII. viðauka	
211. gr.	11. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 212. gr.	12. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 212. gr.	13. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 213. gr.	14. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 213. gr.	15. liður 2. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 213. gr.		
1. mgr. 214. gr.	a- til c-liður 16. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 214. gr.	16. liður 2. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 214. gr.	17. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 215. gr.	18. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 215. gr.	19. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 216. gr.	20. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 216. gr.	21. liður 2. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 217. gr.	22. liður 2. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 217. gr.	c-liður 22. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 217. gr.	c-liður 22. liðar 2. hluta VIII. viðauka	
218. gr.	3. liður 3. hluta VIII. viðauka	
219. gr.	4. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 220. gr.	5. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 220. gr.	6., 8.-10. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 220. gr.	11. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 220. gr.	22. og 23. liður 3. hluta VIII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
5. mgr. 220. gr.	9. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 221. gr.	12. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 221. gr.	12. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 221. gr.	13.-15. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 221. gr.	16. liður 3. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 221. gr.	18. og 19. liður 3. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 221. gr.	20. og 21. liður 3. hluta VIII. viðauka	
7. mgr. 221. gr.	17. liður 3. hluta VIII. viðauka	
8. mgr. 221. gr.	22. og 23. liður 3. hluta VIII. viðauka	
9. mgr. 221. gr.		
1. mgr. 222. gr.	24. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 222. gr.	25. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 222. gr.	26. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 222. gr.	27. liður 3. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 222. gr.	28. liður 3. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 222. gr.	29. liður 3. hluta VIII. viðauka	
7. mgr. 222. gr.	28. og 29. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 223. gr.	30.-32. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 223. gr.	33. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 223. gr.	33. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 223. gr.	33. liður 3. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 223. gr.	33. liður 3. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 223. gr.	34. og 35. liður 3. hluta VIII. viðauka	
7. mgr. 223. gr.	35. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 224. gr.	36. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 224. gr.	37. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 224. gr.	38. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 224. gr.	39. liður 3. hluta VIII. viðauka	
5. mgr. 224. gr.	40. liður 3. hluta VIII. viðauka	
6. mgr. 224. gr.	41. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 225. gr.	42.-46. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 225. gr.	47.-52. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 225. gr.	53.-56. liður 3. hluta VIII. viðauka	
226. gr.	57. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 227. gr.	58. liður 3. hluta VIII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 227. gr.	a- til h-liður 58. liðar 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 227. gr.	h-liður 58. liðar 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 228. gr.	60. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 228. gr.	61. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 229. gr.	62.-65. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 229. gr.	66. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 229. gr.	63. og 67. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 230. gr.	68.-71. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 230. gr.	72. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 230. gr.	73. og 74. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 231. gr.	76. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 231. gr.	77. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 231. gr.	78. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 231. gr.	79. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 231. gr.	80. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 231. gr.	80. liður a í 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 231. gr.	81.-82. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 232. gr.	83. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 232. gr.	83. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 232. gr.	84. liður 3. hluta VIII. viðauka	
4. mgr. 232. gr.	85. liður 3. hluta VIII. viðauka	
234. gr.	86. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 235. gr.	87. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 235. gr.	88. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 235. gr.	89. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 236. gr.	90. liður 3. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 236. gr.	91. liður 3. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 236. gr.	92. liður 3. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 237. gr.	1. liður 4. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 237. gr.	2. liður 4. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 238. gr.	3. liður 4. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 238. gr.	4. liður 4. hluta VIII. viðauka	
3. mgr. 238. gr.	5. liður 4. hluta VIII. viðauka	
1. mgr. 239. gr.	6. liður 4. hluta VIII. viðauka	
2. mgr. 239. gr.	7. liður 4. hluta VIII. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
3. mgr. 239. gr.	8. liður 4. hluta VIII. viðauka	
240. gr.	1. liður 6. hluta VIII. viðauka	
241. gr.	2. liður 6. hluta VIII. viðauka	
1.-9. mgr. 242. gr.	1. liður I. hluta IX. viðauka	
10. mgr. 242. gr.	37. liður 4. gr.	
11. mgr. 242. gr.	38. liður 4. gr.	
12. mgr. 242. gr.		
13. mgr. 242. gr.		
14. mgr. 242. gr.		
15. mgr. 242. gr.		
1. mgr. 243. gr.	1. liður II. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 243. gr.	1. liður a í II. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 243. gr.	1. liður b í II. hluta IX. viðauka	
4. mgr. 243. gr.	1. liður c í II. hluta IX. viðauka	
5. mgr. 243. gr.	1. liður d í II. hluta IX. viðauka	
6. mgr. 243. gr.		
1. mgr. 244. gr.	2. liður II. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 244. gr.	2. liður a í II. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 244. gr.	2. liður b í II. hluta IX. viðauka	
4. mgr. 244. gr.	2. liður c í II. hluta IX. viðauka	
5. mgr. 244. gr.	2. liður d í II. hluta IX. viðauka	
6. mgr. 244. gr.		
1. mgr. 245. gr.	1. mgr. 95. gr.	
2. mgr. 245. gr.	2. mgr. 95. gr.	
3. mgr. 245. gr.	2. mgr. 96. gr.	
4. mgr. 245. gr.	4. mgr. 96. gr.	
5. mgr. 245. gr.		
6. mgr. 245. gr.		
1. mgr. 246. gr.	2. og 3. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 246. gr.	5. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 246. gr.	5. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 247. gr.	3. mgr. 96. gr., 60. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 247. gr.	61. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 247. gr.		
4. mgr. 247. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 248. gr.	1. mgr. 101. gr.	
2. mgr. 248. gr.		
3. mgr. 248. gr.	2. mgr. 101. gr.	
249. gr.	3. og 4. liður II. hluta IX. viðauka	
250. gr.	5.-7. liður II. hluta IX. viðauka	
251. gr.	6.-7. liður IV. hluta IX. viðauka	
252. gr.	8. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 253. gr.	9. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 253. gr.	10. liður IV. hluta IX. viðauka	
254. gr.	11.-12. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 255. gr.	13. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 255. gr.	15. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 256. gr.	1. mgr. 100. gr.	
2. mgr. 256. gr.	17.-20. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 256. gr.	21. liður IV. hluta IX. viðauka	
4. mgr. 256. gr.	22.-23. liður IV. hluta IX. viðauka	
5. mgr. 256. gr.	24.-25. liður IV. hluta IX. viðauka	
6. mgr. 256. gr.	26.-29. liður IV. hluta IX. viðauka	
7. mgr. 256. gr.	30. liður IV. hluta IX. viðauka	
8. mgr. 256. gr.	32. liður IV. hluta IX. viðauka	
9. mgr. 256. gr.	33. liður IV. hluta IX. viðauka	
257. gr.	34. liður IV. hluta IX. viðauka	
258. gr.	35.-36. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 259. gr.	38.-41. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 259. gr.	42. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 259. gr.	43. liður IV. hluta IX. viðauka	
4. mgr. 259. gr.	44. liður IV. hluta IX. viðauka	
5. mgr. 259. gr.		
260. gr.	45. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 261. gr.	46.-47. og 49. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 261. gr.	51. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 262. gr.	52., 53. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 262. gr.	53. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 262. gr.		
4. mgr. 262. gr.	54. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 263. gr.	57. liður IV. hluta IX. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 263. gr.	58. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 263. gr.	59. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 264. gr.	62. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 264. gr.	63.-65. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 264. gr.	66. og 67. liður IV. hluta IX. viðauka	
4. mgr. 264. gr.		
1. mgr. 265. gr.	68. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 265. gr.	70. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 265. gr.	71. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 266. gr.	72. liður IV. hluta IX. viðauka	
2. mgr. 266. gr.	73. liður IV. hluta IX. viðauka	
3. mgr. 266. gr.	74.-75. liður IV. hluta IX. viðauka	
4. mgr. 266. gr.	76. liður IV. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 267. gr.	1. mgr. 97. gr.	
3. mgr. 267. gr.	3. mgr. 97. gr.	
268. gr.	1. liður III. hluta IX. viðauka	
269. gr.	2.-7. liður III. hluta IX. viðauka	
270. gr.	1. mgr. 98. gr. og 8.-9. liður III. hluta IX. viðauka	
1. mgr. 271. gr.	1. liður II. hluta III. viðauka 5. liður III. hluta VII. viðauka	
2. mgr. 271. gr.	7. liður III. hluta VII. viðauka	
1. mgr. 272. gr.	1. liður I. hluta III. viðauka	
2. mgr. 272. gr.	3. liður I. hluta III. viðauka	
3. mgr. 272. gr.	4. liður I. hluta III. viðauka	
4. mgr. 272. gr.	5. liður I. hluta III. viðauka	
5. mgr. 272. gr.	6. liður I. hluta III. viðauka	
6. mgr. 272. gr.	7. liður I. hluta III. viðauka	
7. mgr. 272. gr.	8. liður I. hluta III. viðauka	
8. mgr. 272. gr.	9. liður I. hluta III. viðauka	
9. mgr. 272. gr.	10. liður I. hluta III. viðauka	
10. mgr. 272. gr.	11. liður I. hluta III. viðauka	
11. mgr. 272. gr.	12. liður I. hluta III. viðauka	
12. mgr. 272. gr.	13. liður I. hluta III. viðauka	
13. mgr. 272. gr.	14. liður I. hluta III. viðauka	
14. mgr. 272. gr.	15. liður I. hluta III. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
15. mgr. 272. gr.	16. liður I. hluta III. viðauka	
16. mgr. 272. gr.	17. liður I. hluta III. viðauka	
17. mgr. 272. gr.	18. liður I. hluta III. viðauka	
18. mgr. 272. gr.	19. liður I. hluta III. viðauka	
19. mgr. 272. gr.	20. liður I. hluta III. viðauka	
20. mgr. 272. gr.	21. liður I. hluta III. viðauka	
21. mgr. 272. gr.	22. liður I. hluta III. viðauka	
22. mgr. 272. gr.	23. liður I. hluta III. viðauka	
23. mgr. 272. gr.	26. liður I. hluta III. viðauka	
24. mgr. 272. gr.	a-liður VII. hluta III. viðauka	
25. mgr. 272. gr.	a-liður VII. hluta III. viðauka	
26. mgr. 272. gr.	2. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 273. gr.	1. liður II. hluta III. viðauka	
2. mgr. 273. gr.	2. liður II. hluta III. viðauka	
3. mgr. 273. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 3. liðar II. hluta III. viðauka	
4. mgr. 273. gr.	Þriðja undirgrein 3. liðar II. hluta III. viðauka	
5. mgr. 273. gr.	4. liður II. hluta III. viðauka	
6. mgr. 273. gr.	5. liður II. hluta III. viðauka	
7. mgr. 273. gr.	7. liður II. hluta III. viðauka	
8. mgr. 273. gr.	8. liður II. hluta III. viðauka	
1. mgr. 274. gr.	III. hluti III. viðauka	
2. mgr. 274. gr.	III. hluti III. viðauka	
3. mgr. 274. gr.	III. hluti III. viðauka	
4. mgr. 274. gr.	III. hluti III. viðauka	
1. mgr. 275. gr.	IV. hluti III. viðauka	
2. mgr. 275. gr.	IV. hluti III. viðauka	
1. mgr. 276. gr.	1. liður V. hluta III. viðauka	
2. mgr. 276. gr.	1. liður V. hluta III. viðauka	
3. mgr. 276. gr.	1.-2. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 277. gr.	3.-4. liður V. hluta III. viðauka	
2. mgr. 277. gr.	5. liður V. hluta III. viðauka	
3. mgr. 277. gr.	6. liður V. hluta III. viðauka	
4. mgr. 277. gr.	7. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 278. gr.		
2. mgr. 278. gr.	8. liður V. hluta III. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
3. mgr. 278. gr.	9. liður V. hluta III. viðauka	
279. gr.	10. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 280. gr.	11. liður V. hluta III. viðauka	
2. mgr. 280. gr.	12. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 281. gr.		
2. mgr. 281. gr.	13. liður V. hluta III. viðauka	
3. mgr. 281. gr.	14. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 282. gr.		
2. mgr. 282. gr.	15. liður V. hluta III. viðauka	
3. mgr. 282. gr.	16. liður V. hluta III. viðauka	
4. mgr. 282. gr.	17. liður V. hluta III. viðauka	
5. mgr. 282. gr.	18. liður V. hluta III. viðauka	
6. mgr. 282. gr.	19. liður V. hluta III. viðauka	
7. mgr. 282. gr.	20. liður V. hluta III. viðauka	
8. mgr. 282. gr.	21. liður V. hluta III. viðauka	
1. mgr. 283. gr.	1. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 283. gr.	2. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 283. gr.	2. liður VI. hluta III. viðauka	
4. mgr. 283. gr.	3. liður VI. hluta III. viðauka	
5. mgr. 283. gr.	4. liður VI. hluta III. viðauka	
6. mgr. 283. gr.	4. liður VI. hluta III. viðauka	
1. mgr. 284. gr.	5. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 284. gr.	6. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 284. gr.		
4. mgr. 284. gr.	7. liður VI. hluta III. viðauka	
5. mgr. 284. gr.	8. liður VI. hluta III. viðauka	
6. mgr. 284. gr.	9. liður VI. hluta III. viðauka	
7. mgr. 284. gr.	10. liður VI. hluta III. viðauka	
8. mgr. 284. gr.	11. liður VI. hluta III. viðauka	
9. mgr. 284. gr.	12. liður VI. hluta III. viðauka	
10. mgr. 284. gr.	13. liður VI. hluta III. viðauka	
11. mgr. 284. gr.	9. liður VI. hluta III. viðauka	
12. mgr. 284. gr.		
13. mgr. 284. gr.	14. liður VI. hluta III. viðauka	
1. mgr. 285. gr.	15. liður VI. hluta III. viðauka	
2.-8. mgr. 285. gr.		

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 286. gr.	18. og 25. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 286. gr.	19. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 286. gr.		
4. mgr. 286. gr.	20. liður VI. hluta III. viðauka	
5. mgr. 286. gr.	21. liður VI. hluta III. viðauka	
6. mgr. 286. gr.	22. liður VI. hluta III. viðauka	
7. mgr. 286. gr.	23. liður VI. hluta III. viðauka	
8. mgr. 286. gr.	24. liður VI. hluta III. viðauka	
1. mgr. 287. gr.	17. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 287. gr.	17. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 287. gr.		
4. mgr. 287. gr.		
288. gr.	26. liður VI. hluta III. viðauka	
1. mgr. 289. gr.	27. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 289. gr.	28. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 289. gr.	29. liður VI. hluta III. viðauka	
4. mgr. 289. gr.	29. liður VI. hluta III. viðauka	
5. mgr. 289. gr.	30. liður VI. hluta III. viðauka	
6. mgr. 289. gr.	31. liður VI. hluta III. viðauka	
1. mgr. 290. gr.	32. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 290. gr.	32. liður VI. hluta III. viðauka	
3.–10. mgr. 290. gr.		
1. mgr. 291. gr.	27.–28. liður I. hluta I. viðauka	
2. mgr. 291. gr.	34. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 291. gr.		
4. mgr. 291. gr.	35. liður VI. hluta III. viðauka	
5. mgr. 291. gr.		
6. mgr. 291. gr.		
1. mgr. 292. gr.	36. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 292. gr.	37. liður VI. hluta III. viðauka	
3. mgr. 292. gr.		
4. mgr. 292. gr.		
5. mgr. 292. gr.		
6. mgr. 292. gr.	38. liður VI. hluta III. viðauka	
7. mgr. 292. gr.	39. liður VI. hluta III. viðauka	
8. mgr. 292. gr.	40. liður VI. hluta III. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
9. mgr. 292. gr.	41. liður VI. hluta III. viðauka	
10. mgr. 292. gr.		
1. mgr. 293. gr.	42. liður VI. hluta III. viðauka	
2.-6. mgr. 293. gr.		
1. mgr. 294. gr.	42. liður VI. hluta III. viðauka	
2. mgr. 294. gr.		
3. mgr. 294. gr.	42. liður VI. hluta III. viðauka	
295. gr.	a-liður VII. hluta III. viðauka	
1. mgr. 296. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
2. mgr. 296. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
3. mgr. 296. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
1. mgr. 297. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
2. mgr. 297. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
3. mgr. 297. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
4. mgr. 297. gr.	b-liður VII. hluta III. viðauka	
1. mgr. 298. gr.	c-liður VII. hluta III. viðauka	
2. mgr. 298. gr.	c-liður VII. hluta III. viðauka	
3. mgr. 298. gr.	c-liður VII. hluta III. viðauka	
4. mgr. 298. gr.	c-liður VII. hluta III. viðauka	
1. mgr. 299. gr.		7. liður II. viðauka
2. mgr. 299. gr.		7.-11. liður II. viðauka
300. gr.		
301. gr.	6. liður 2. hluta III. viðauka	
302. gr.		
303. gr.		
304. gr.		
305. gr.		
306. gr.		
307. gr.		
308. gr.		
309. gr.		
310. gr.		
311. gr.		
1. mgr. 312. gr.	3. og 6. mgr. 104. gr. og 2., 5. og 8. liður 2. hluta X. viðauka	
2. mgr. 312. gr.	1. mgr. og 2. mgr. 105. gr. og 1. liður 3. hluta X. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
3. mgr. 312. gr.		
4. mgr. 312. gr.	1. mgr. 105. gr.	
1. mgr. 313. gr.	2. mgr. 102. gr.	
2. mgr. 313. gr.	3. mgr. 102. gr.	
3. mgr. 313. gr.		
1. mgr. 314. gr.	4. mgr. 102. gr.	
2. mgr. 314. gr.	1. liður 4. hluta X. viðauka	
3. mgr. 314. gr.	2. liður 4. hluta X. viðauka	
4. mgr. 314. gr.	3. og 4. liður 4. hluta X. viðauka	
5. mgr. 314. gr.		
1. mgr. 315. gr.	103. gr. og 1.-3. liður 1. hluta X. viðauka	
2. mgr. 315. gr.		
3. mgr. 315. gr.		
4. mgr. 315. gr.	4. liður 1. hluta X. viðauka	
1. mgr. 316. gr.	5.-8. liður 1. hluta X. viðauka	
2. mgr. 316. gr.	9. liður 1. hluta X. viðauka	
3. mgr. 316. gr.		
1. mgr. 317. gr.	1. mgr. 104. gr.	
2. mgr. 317. gr.	2. mgr. og 4. mgr. 104. gr. og 1. liður 2. hluta X. viðauka	
3. mgr. 317. gr.	1. liður 2. hluta X. viðauka	
4. mgr. 317. gr.	2. liður 2. hluta X. viðauka	
1. mgr. 318. gr.	4. liður 2. hluta X. viðauka	
2. mgr. 318. gr.	4. liður 2. hluta X. viðauka	
3. mgr. 318. gr.		
1. mgr. 319. gr.	6.-7. liður 2. hluta X. viðauka	
2. mgr. 319. gr.	10. og 11. liður 2. hluta X. viðauka	
320. gr.	9. og 12. liður 2. hluta X. viðauka	
321. gr.	2.-7. liður 3. hluta X. viðauka	
1. mgr. 322. gr.		
2. mgr. 322. gr.	8.-12. liður 3. hluta X. viðauka	
3. mgr. 322. gr.	13.-18. liður 3. hluta X. viðauka	
4. mgr. 322. gr.	19. liður 3. hluta X. viðauka	
5. mgr. 322. gr.	20. liður 3. hluta X. viðauka	
6. mgr. 322. gr.	21.-24. liður 3. hluta X. viðauka	
1. mgr. 323. gr.	25. liður 3. hluta X. viðauka	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 323. gr.	26. liður 3. hluta X. viðauka	
3. mgr. 323. gr.	27. liður 3. hluta X. viðauka	
4. mgr. 323. gr.	28. liður 3. hluta X. viðauka	
5. mgr. 323. gr.	29. liður 3. hluta X. viðauka	
324. gr.	5. hluti X. viðauka	
1. mgr. 325. gr.		26. gr.
2. mgr. 325. gr.		26. gr.
3. mgr. 325. gr.		
326. gr.		
1. mgr. 327. gr.		1. liður I. viðauka
2. mgr. 327. gr.		2. liður I. viðauka
3. mgr. 327. gr.		3. liður I. viðauka
1. mgr. 328. gr.		4. liður I. viðauka
2. mgr. 328. gr.		
1. mgr. 329. gr.		5. liður I. viðauka
2. mgr. 329. gr.		
330. gr.		7. liður I. viðauka
1. mgr. 331. gr.		9. liður I. viðauka
2. mgr. 331. gr.		10. liður I. viðauka
1. mgr. 332. gr.		8. liður I. viðauka
2. mgr. 332. gr.		8. liður I. viðauka
333. gr.		11. liður I. viðauka
334. gr.		13. liður I. viðauka
335. gr.		14. liður I. viðauka
1. mgr. 336. gr.		14. liður I. viðauka
2. mgr. 336. gr.		14. liður I. viðauka
3. mgr. 336. gr.		14. liður I. viðauka
4. mgr. 336. gr.		1. mgr. 19. gr.
1. mgr. 337. gr.		16. liður a í I. viðauka
2. mgr. 337. gr.		16. liður a í I. viðauka
3. mgr. 337. gr.		16. liður a í I. viðauka
4. mgr. 337. gr.		16. liður a í I. viðauka
4. mgr. 337. gr.		16. liður a í I. viðauka
1. mgr. 338. gr.		14. liður a í I. viðauka
2. mgr. 338. gr.		14. liður b í I. viðauka
3. mgr. 338. gr.		14. liður c í I. viðauka

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
4. mgr. 338. gr.		14. liður a í I. viðauka
1. mgr. 339. gr.		17. liður I. viðauka
2. mgr. 339. gr.		18. liður I. viðauka
3. mgr. 339. gr.		19. liður I. viðauka
4. mgr. 339. gr.		20. liður I. viðauka
5. mgr. 339. gr.		21. liður I. viðauka
6. mgr. 339. gr.		22. liður I. viðauka
7. mgr. 339. gr.		23. liður I. viðauka
8. mgr. 339. gr.		24. liður I. viðauka
9. mgr. 339. gr.		25. liður I. viðauka
1. mgr. 340. gr.		26. liður I. viðauka
2. mgr. 340. gr.		27. liður I. viðauka
3. mgr. 340. gr.		28. liður I. viðauka
4. mgr. 340. gr.		29. liður I. viðauka
5. mgr. 340. gr.		30. liður I. viðauka
6. mgr. 340. gr.		31. liður I. viðauka
7. mgr. 340. gr.		32. liður I. viðauka
1. mgr. 341. gr.		33. liður I. viðauka
2. mgr. 341. gr.		33. liður I. viðauka
3. mgr. 341. gr.		
342. gr.		34. liður I. viðauka
343. gr.		36. liður I. viðauka
1. mgr. 344. gr.		
2. mgr. 344. gr.		37. liður I. viðauka
3. mgr. 344. gr.		38. liður I. viðauka
1. mgr. 345. gr.		41. liður I. viðauka
2. mgr. 345. gr.		41. liður I. viðauka
1. mgr. 346. gr.		42. liður I. viðauka
2. mgr. 346. gr.		
3. mgr. 346. gr.		43. liður I. viðauka
4. mgr. 346. gr.		44. liður I. viðauka
5. mgr. 346. gr.		45. liður I. viðauka
6. mgr. 346. gr.		46. liður I. viðauka
347. gr.		8. liður I. viðauka
1. mgr. 348. gr.		48.–49. liður I. viðauka
2. mgr. 348. gr.		50. liður I. viðauka

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
349. gr.		51. liður I. viðauka
1. mgr. 350. gr.		53. liður I. viðauka
2. mgr. 350. gr.		54. liður I. viðauka
3. mgr. 350. gr.		55. liður I. viðauka
4. mgr. 350. gr.		56. liður I. viðauka
351. gr.		1. liður III. viðauka
1. mgr. 352. gr.		1. mgr. 2. liðar III. viðauka
2. mgr. 352. gr.		1. mgr. 2. liðar III. viðauka
3. mgr. 352. gr.		1. mgr. 2. liðar III. viðauka
4. mgr. 352. gr.		2. mgr. 2. liðar III. viðauka
5. mgr. 352. gr.		
1. mgr. 353. gr.		1. mgr. 2. liðar III. viðauka
2. mgr. 353. gr.		1. mgr. 2. liðar III. viðauka
3. mgr. 353. gr.		1. mgr. 2. liðar III. viðauka
1. mgr. 354. gr.		1. mgr. 3. liðar III. viðauka
2. mgr. 354. gr.		2. mgr. 3. liðar III. viðauka
3. mgr. 354. gr.		2. mgr. 3. liðar III. viðauka
4. mgr. 354. gr.		
355. gr.		
356. gr.		
1. mgr. 357. gr.		1. liður IV. viðauka
2. mgr. 357. gr.		2. liður IV. viðauka
3. mgr. 357. gr.		3. liður IV. viðauka
4. mgr. 357. gr.		4. liður IV. viðauka
5. mgr. 357. gr.		6. liður IV. viðauka
1. mgr. 358. gr.		8. liður IV. viðauka
2. mgr. 358. gr.		9. liður IV. viðauka
3. mgr. 358. gr.		10. liður IV. viðauka
4. mgr. 358. gr.		12. liður IV. viðauka
1. mgr. 359. gr.		13. liður IV. viðauka
2. mgr. 359. gr.		14. liður IV. viðauka
3. mgr. 359. gr.		15. liður IV. viðauka
4. mgr. 359. gr.		16. liður IV. viðauka
5. mgr. 359. gr.		17. liður IV. viðauka
6. mgr. 359. gr.		18. liður IV. viðauka
1. mgr. 360. gr.		19. liður IV. viðauka

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 360. gr.		20. liður IV. viðauka
361. gr.		21. liður IV. viðauka
362. gr.		
1. mgr. 363. gr.		1. liður V. viðauka
2. mgr. 363. gr.		
3. mgr. 363. gr.		
1. mgr. 364. gr.		10. liður b í V. viðauka
2. mgr. 364. gr.		
3. mgr. 364. gr.		
1. mgr. 365. gr.		10. liður V. viðauka
2. mgr. 365. gr.		10. liður a í V. viðauka
1. mgr. 366. gr.		7. liður V. viðauka
2. mgr. 366. gr.		8. liður V. viðauka
3. mgr. 366. gr.		9. liður V. viðauka
4. mgr. 366. gr.		10. liður V. viðauka
5. mgr. 366. gr.		8. liður V. viðauka
1. mgr. 367. gr.		11. liður V. viðauka
2. mgr. 367. gr.		12. liður V. viðauka
3. mgr. 367. gr.		12. liður V. viðauka
1. mgr. 368. gr.		2. liður V. viðauka
2. mgr. 368. gr.		2. liður V. viðauka
3. mgr. 368. gr.		5. liður V. viðauka
4. mgr. 368. gr.		
1. mgr. 369. gr.		3. liður V. viðauka
2. mgr. 369. gr.		
1. mgr. 370. gr.		5. liður V. viðauka
1. mgr. 371. gr.		5. liður V. viðauka
2. mgr. 371. gr.		
372. gr.		5. liður a í V. viðauka
373. gr.		5. liður b í V. viðauka
1. mgr. 374. gr.		5. liður c í V. viðauka
2. mgr. 374. gr.		5. liður d í V. viðauka
3. mgr. 374. gr.		5. liður d í V. viðauka
4. mgr. 374. gr.		5. liður d í V. viðauka
5. mgr. 374. gr.		5. liður d í V. viðauka
6. mgr. 374. gr.		5. liður d í V. viðauka

Þessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
7. mgr. 374. gr.		
1. mgr. 375. gr.		5. liður a í V. viðauka
2. mgr. 375. gr.		5. liður e í V. viðauka
1. mgr. 376. gr.		5. liður f í V. viðauka
2. mgr. 376. gr.		5. liður g í V. viðauka
3. mgr. 376. gr.		5. liður h í V. viðauka
4. mgr. 376. gr.		5. liður h í V. viðauka
5. mgr. 376. gr.		5. liður i í V. viðauka
6. mgr. 376. gr.		5. liður V. viðauka
377. gr.		5. liður l í V. viðauka
378. gr.		1. liður II. viðauka
1. mgr. 379. gr.		2. liður II. viðauka
2. mgr. 379. gr.		3. liður II. viðauka
3. mgr. 379. gr.		2. liður II. viðauka
380. gr.		4. liður II. viðauka
381. gr.		
382. gr.		
383. gr.		
384. gr.		
385. gr.		
386. gr.		
387. gr.		1. mgr. 28. gr.
388. gr.		
389. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 106. gr.	
1. mgr. 390. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 106. gr.	
2. mgr. 390. gr.		
3. mgr. 390. gr.		1. mgr. 29. gr.
4. mgr. 390. gr.		1. mgr. 30. gr.
5. mgr. 390. gr.		2. mgr. 29. gr.
6. mgr. 390. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 106. gr.	
7. mgr. 390. gr.	3. mgr. 106. gr.	
8. mgr. 390. gr.	Önnur og þriðja undirgrein 2. mgr. 106. gr.	
391. gr.	107. gr.	
392. gr.	108. gr.	
393. gr.	109. gr.	
1. mgr. 394. gr.	1. mgr. 110. gr.	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 394. gr.	1. mgr. 110. gr.	
3. og 4. mgr. 394. gr.	2. mgr. 110. gr.	
4. mgr. 394. gr.	2. mgr. 110. gr.	
1. mgr. 395. gr.	1. mgr. 111. gr.	
2. mgr. 395. gr.		
3. mgr. 395. gr.	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 111. gr.	
4. mgr. 395. gr.		4. mgr. 30. gr.
5. mgr. 395. gr.		31. gr.
6. mgr. 395. gr.		
7. mgr. 395. gr.		
8. mgr. 395. gr.		
1. mgr. 396. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 4. mgr. 111. gr.	
2. mgr. 396. gr.		
1. mgr. 397. gr.		1. liður VI. viðauka
2. mgr. 397. gr.		2. liður VI. viðauka
3. mgr. 397. gr.		3. liður VI. viðauka
398. gr.		1. mgr. 32. gr.
1. mgr. 399. gr.	1. mgr. 112. gr.	
2. mgr. 399. gr.	2. mgr. 112. gr.	
3. mgr. 399. gr.	3. mgr. 112. gr.	
4. mgr. 399. gr.	3. mgr. 110. gr.	
1. mgr. 400. gr.	3. mgr. 113. gr.	
2. mgr. 400. gr.	4. mgr. 113. gr.	
3. mgr. 400. gr.		
1. mgr. 401. gr.	1. mgr. 114. gr.	
2. mgr. 401. gr.	2. mgr. 114. gr.	
3. mgr. 401. gr.	3. mgr. 114. gr.	
1. mgr. 402. gr.	1. mgr. 115. gr.	
2. mgr. 402. gr.	2. mgr. 115. gr.	
3. mgr. 402. gr.		
1. mgr. 403. gr.	1. mgr. 117. gr.	
2. mgr. 403. gr.	2. mgr. 117. gr.	
404. gr.	8. mgr. 122. gr. a	
1. mgr. 405. gr.	1. mgr. 122. gr. a	
2. mgr. 405. gr.	2. mgr. 122. gr. a	

Þessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
3. mgr. 405. gr.	Fyrsta undirgrein 3. mgr. 122. gr. a	
4. mgr. 405. gr.	Fyrsta undirgrein 3. mgr. 122. gr. a	
1. mgr. 406. gr.	4. mgr. 122. gr. a og önnur undirgrein 5. mgr. 122. gr. a	
2. mgr. 406. gr.	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 122. gr. a og fyrsta málsgrein 6. mgr. 122. gr. a	
407. gr.	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 122. gr. a	
408. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 6. mgr. 122. gr. a	
409. gr.	7. mgr. 122. gr. a	
410. gr.	10. mgr. 122. gr. a	
411. gr.		
412. gr.		
413. gr.		
414. gr.		
415. gr.		
416. gr.		
417. gr.		
418. gr.		
419. gr.		
420. gr.		
421. gr.		
422. gr.		
423. gr.		
424. gr.		
425. gr.		
426. gr.		
427. gr.		
428. gr.		
429. gr.		
430. gr.		
1. mgr. 431. gr.	1. mgr. 145. gr.	
2. mgr. 431. gr.	2. mgr. 145. gr.	
3. mgr. 431. gr.	3. mgr. 145. gr.	
4. mgr. 431. gr.	4. mgr. 145. gr.	
1. mgr. 432. gr.	1. liður I. hluta XII. viðauka og 1. mgr. 146. gr.	

Pessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 432. gr.	2. mgr. 146. gr. og 2. og 3. liður I. hluta XII. viðauka	
3. mgr. 432. gr.	3. mgr. 146. gr.	
433. gr.	147. gr. og 4. liður I. hluta XII. viðauka	
1. mgr. 434. gr.	148. gr.	
2. mgr. 434. gr.		
1. mgr. 435. gr.	1. liður II. hluta XII. viðauka	
2. mgr. 435. gr.		
436. gr.	2. liður II. hluta XII. viðauka	
437. gr.		
438. gr.	4. liður, 8. liður II. hluta XII. viðauka	
439. gr.	5. liður II. hluta XII. viðauka	
440. gr.		
441. gr.		
442. gr.	6. liður II. hluta XII. viðauka	
443. gr.		
444. gr.	7. liður II. hluta XII. viðauka	
445. gr.	9. liður II. hluta XII. viðauka	
446. gr.	11. liður II. hluta XII. viðauka	
447. gr.	12. liður II. hluta XII. viðauka	
448. gr.	13. liður II. hluta XII. viðauka	
449. gr.	14. liður II. hluta XII. viðauka	
450. gr.	15. liður II. hluta XII. viðauka	
451. gr.		
452. gr.	1. liður III. hluta XII. viðauka	
453. gr.	2. liður III. hluta XII. viðauka	
454. gr.	3. liður III. hluta XII. viðauka	
455. gr.		
Fyrsta undirgrein 456. gr.	1. mgr. 150. gr.	41. gr.
Önnur undirgrein 456. gr.		
457. gr.		
458. gr.		
459. gr.		
460. gr.		
461. gr.		

Þessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 462. gr.	151. gr. a	
2. mgr. 462. gr.	151. gr. a	
3. mgr. 462. gr.	151. gr. a	
4. mgr. 462. gr.		
5. mgr. 462. gr.		
463. gr.		
464. gr.		
465. gr.		
466. gr.		
467. gr.		
468. gr.		
469. gr.		
470. gr.		
471. gr.		
472. gr.		
473. gr.		
474. gr.		
475. gr.		
476. gr.		
477. gr.		
478. gr.		
479. gr.		
480. gr.		
481. gr.		
482. gr.		
483. gr.		
484. gr.		
485. gr.		
486. gr.		
487. gr.		
488. gr.		
489. gr.		
490. gr.		
491. gr.		
492. gr.		

Þessi reglugerð	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 493. gr.		
2. mgr. 493. gr.		
494. gr.		
495. gr.		
496. gr.		
497. gr.		
498. gr.		
499. gr.		
500. gr.		
501. gr.		
502. gr.		
503. gr.		
504. gr.		
505. gr.		
506. gr.		
507. gr.		
508. gr.		
509. gr.		
510. gr.		
511. gr.		
512. gr.		
513. gr.		
514. gr.		
515. gr.		
516. gr.		
517. gr.		
518. gr.		
519. gr.		
520. gr.		
521. gr.		
I. viðauki	II. viðauki	
II. viðauki	IV. Viðauki	
III. VIÐAUKI*		